

Edebiyat Defteri

serdal şahiner - alanya -Yazıları-

Oluşturulma Tarihi:
30 Ocak 2024 Salı

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kùltür ve Sanat Platformu

dailektik

Düşünüyorumda dogal ve sevisel yaşamın odak noktasında aşk vardır .
tüm üst kültürler özde cinsel yansımanın baskılaşması veya red edilmesiyle egemenlik kazanır böylece sözde saygın insan olur .Acaba toplumda özgürce yaşamak isteyen insanımı haklı yoksa onu söyle yaşamalısın diyen yaptırımlarımı . Her dogal insan yemek içmek cinsel arzularını tatmin etmek ister bunları başara bildikten sora ruhu saydamlaşır ekinsellige yönelir. şöyleki dogal ihtiyaçlarda doyuma eremiyen bir insandan ,olgunca bir ekinsellik beklemek pek gerçekçi olmaz.
Şiir ,resim ,gibi net kültürel yansımalara insan ancak olgunluk potasına ulaşır.
günümüz toplumu birinci yi görmezden geliyor ikinciyi yere vuruyor ,yasak ama niçin ,ayıp ama neye göre ,yaşamak varolmak özgürce bir kişilk kazanmak nasıl ve neye göre biçimlenecek.
onun için edebiyat bir lokomatiftir .dogrusu edebiyat aynı zamanda ölümcül yaşamaktır.
Bir şeyleri hissedip onu yerlere dökmeden yazıya geçirmek ,her halde dürüst olmak bence samimi olmakla eş degerdir .neyi niçin istedigini bilmek hiç ayak basmadığın topraklardaki insanları sevebilmek ,yurdunu sevmek. ama diger yurtlarıda yüreginde özümsemek insanın içinde olduğu her şeyi benimsemek ,ve aşık olmayı bilebilmek uzaklardaki çaresiz hastaları düşünme bilmek sevmek utangaç bakışlı dişilerini bu ülkenin.yaşamın keskin dialektiginde yok olmamak.

hücre

bu yaşamda var olabilmemiz için bir bedene ihtiyacımız var ,işte vücudumuzun bedensel boyutta ana taşı hücredir hücrenin kendi dogal serüveni her saniye varlığını devam ettirmekte her saniye milyonlarca hücre ölüp yerine milyonlarcası konmaktadır ,bu düzen yüce yaradanın o muazzam planıyla ölüm gelip bizi bulana kadar devam etmektedir.

eger bu hücrelerde kontrol dışı bir çoğalma olursa bu asi hücreler diger dokulara ordanda diger organlara zarar vermekte kontrol ve tedavisi yapılamazsa ölüme kadar gitmektedir ,günümüzde çoğunlugumuzun kanser olarak bildigi hastalığın özü budur

günümüzde tıp ilmi organ nakilleri ve degişik brançlardaki başarılarla ragmen bu hastalıkta kontrolü daha tam saglıyamamıştır ,bedenin olmadan ruhun bu yaşamı devam ettirmesi mümkün olmadığina göre açıksa kabul etmeliyizki bu hastalığı tedavi etmek ölüme konacak en önemli setlerden biri olacaktır,bu hastalıkta koruyucu hekimligin olmadığı ülkelerde erken tanıyla tesbit edilmesi zor bir hastalıktır,

pazar günü kızımın arkadaşının annesinin akdeniz ünüverstesinde onkolojide yattığını ve gözlerinin kapandığını doktorların -artık onu her an kaybedebiliriz -dedigini öğrendim,bir lise öğrencisi genç kız düşünün annesinin ölümünü metanetle beklemek zorunda kalsın ,hücrelerim üzüntümden sızladı inanın,ne mal mülk hevesi ne hoş dişiliklere arzumu ne ulaşılmaz aşkların hasreti ,ne beni hüznlendiren düğünler , hiç bir şeyin anlamı kalmadı gibi düşünüyorumda yitik hayatların içinde hücrelerimizin keyfiyetine mahkumuz.

laiklik

laiklik ÷lkemizde ÷zerinde en çok durulan sözcük, nedir laiklik çağdaş toplumlarda durum nasıl bizde niçin önemli, doğrusu bazı çevrelerin aksine laiklik dinsiz olmayı bırakın dindarların bana göre güvencesidir ,dinin insanın kendi benliğiyle yaşanmasına imkan sağlar ,devletin dini olmaz insanların dini olur.zaten her insan inancına göre yaşadımı toplum o dini yaşıyor olur ,ama devleti siz bir dine adepte eder seniz o dininin özünü kime göre yönlendirip yansıatacaşınız din adına fetva verenler pergamber olmadığına göre onlarada bir vahiy gelmiyeceğine göre ortaya yorumlarını koyacaklar peki o yorumların doğruluğu nasıl anlaşılacak. işte laiklik insanların kendi inançlarının sömür÷lmesine engel olur ,gerçek anlamda inananlar laik toplumda huzuru bulacaklardır ama laik toplum olmazsa inanç tan ziyade yaptırımlar sizi yönlendirmiş olur ,din adına nutuk atanlar [gerçek din alimlerini tenzih ederim]kendi çıkarlarına göre fetva vermiş olsalar ona kim engel olacak,çağdaş yaşamda laiklik çok önemlidir ve laik olmak dinsiz olmak demek değildir laik düzen sadece müsbet ilme önem vermiş olur bu dini dışlamak değildir sadece dinin sömür÷lmesine engel olmaktır ,hukuk bir bütündür ahlak onu tamamlar ahlakında biçimlenmesine din katkı sağlar ama din hocaların şıhların imtiyazında değildir din biz insanların beyinlerinde başlar vicdanlarında biçimlenir laik toplum bu imtiyazı inananlara veren çağdaş toplum örneğidir.

edebiyat

edebiyat nedir ben lisede okurken bir hocamız vardı ,edebiyat ruhun edebidir derdi,bence edebiyat ölümcül yaşamaktır,görüleni duyulanı hissedileni yazıya dökmektir,edebiyatçı toplumuda aşabilmelidir ,bu kendi toplumunu kenara itmek degildir ,kendi degerlerini itelemek degildir sadece ötelere ulaşabilme kavgasıdır, edebiyat dünü yarına ulaştıran toplumsal bir iletişim ögesidir ,insan ruhunun özsel yansımasının en önemli kavramıdır ,edebiyat bir insanlık yolculugunun ışıltısıdır şüphesiz sevgileriniz onunla yansır ,duygularınız onunla iletilir ,niçinlere yanıt edebiyatla aranır kendinizi ulusunuzu evrensellige hiç şüphesiz edebiyat taşır o nedenle bu sayfada yazılanlar yapılanlar yorumlananlar basit şeyler degildir ,bir kültürel yansımadır edebiyat belkide budur.

dar açđ

yıllar önce bir roman okumuştum orda şöyle bir sözcük vardı -AŞK DAİMA YARALI KALPLERE SİGİNİR- orda bulur kendine esintiler,gerçekte öylemi.şimdi bakıyorumda aşk sadece yaralı kalpler bırakıyor ,evlilikler kasırgalara mahkum,arayışlar tükenmiyor,birde bakıyorsunuz uzun yıllar birlikte olanlar başka kıyılarda. bendeysel bir hüzn almış başını gidiyor ,annemin yaptığı mantılardan karşıımızdaki sarı binanın ikinci katında oturan yasemine kadar kendimden başka herkezi özlüyorum. ve görüyorumki koynunda uyumak istediklerim hep başkalarının koynunda uyanmış, hayat alıp başını götürmüş beni ,cehalet oturduğum binanın girişlerinde ben burdayım demiş,ne perdelerimi açabilmişim dogan güne ne kendimi anlatabilmişim odamda, rutubetsel bir yalnızlığın ıslığı kulaklarımda çekip gitmek istiyorum dünyanın şurasında burasında yaralı kalplerden bir otaga ,yüregimle nefes almak için.l

okyanus

en lacivert maviler okyanuslarda olur ,özgürlüğü hatırlatan esintiler okyanuslarındır ,çekip gitmek istersiniz bir yelkenliyle ,akdenizi geçip uzak doguya açılmak ,taylantın sokak pazarlarında çekik gözlü dişiliklerden gelen sıcaklıkları yudumlamak, kobra yılanlarının heybetini kıskanmak., yunus balıklarına inad sevişmek ıslaklıklarla ne otopark sorunu ,ne kökten dincilik,hücrelerinize inad özgür olmak.ayıp ötelerde günah uzaklarda bir siz varsınızdır birde yüreginiz,o öyle bir yelkenliki atlasında ankara sokakları ,ipleri yarin saçlarına toka özgürlük avuçlarımda artık özgürlük korkulardan öte. ürkek bakışlı kadınlardan uzak en ateşli umudlara yakın sındır artık, o can alıcı lacivert ,dizelerinde gorki,dizelerinde nazım hikmet,kimbilir bende yazmış olurum suya,ilk okulda sevdiğim kızın adını,belkide yoktur öyle bir şey ,yalandır kulak memelerini öptüğüm umudun, sevmelerim yalandır ,uzak çok uzak larda ölüm gelip beni bulsa ne çıkar ,sevda bu sevdadırki,okyanuslar kadar ıslak umud kadar lacivert.

Çaresiz

garipe bir tozlu yolda sürükleniyor milyonlar ,hep tesadüflerle biçimleniyor ömrümüz neyi niçin istedigimizi bilmeden yaşam denen çölde vaha arıyoruz,
hep ötelerdeki dişililere aşık hep korkulu gecelere misafir, gizsel dürtülerde muzdarip inanlarımızda hüzünlü,yarınları tanıyamıyoruz,belki şuan bizi bulacak ölüm ,yada pazen etekli baharlara uzak kalacağız,pşlerimiz yalan adımlarımız ürkek olacak korkacağız ,korkuyoruz seviyorum demeye ,o çok ötelerde yalnız uyuyacak ,ben yıldığın atlar gibi kakın ve ürkek,birde gece bitmiyecek bilirim ,anlatamıyacak pencere dogan günden hikayeler ,ölülerim etrafımı saracak şiirlerim yetim ,oda irak çok iraklarda ,sokaklar unutacak adımlarımı ,artık şirlerim olmıyacak olaki bir akşam üstü ,ölüm beni bulacak ,tümce yalnızlıklarımı yetim bırakıp.

aile

insan vücudunda hücre neyse bizim için aile odur toplumun temel taşıdır,ünlü isveçli sosyolog goston derki < türklerin aile yapısını ellerinden alınız geriye pek bir şeyler kalmaz< dogrusu bizi böylesi iyi algılamış bir sosyolog çok az bulunur,aile gerçekte hepimiz için özeldir aile bir binanın sitatigi gibidir onun patolojisini tahlil ederseniz göreceksinizki yoğunlugunda kadın vardır biz türklerde sanılanın aksine kadınıımız çok önemlidir ,kadın varsa türk erkeğinin bir önemi bir saygınlığı var ,onun için kadınlarımızın ihtişamı yüreklerimizde bakidir ,onun için aşık olursak hüzünleniriz ,onun için analarımızın sözü emirdir ,kadınlarımız gök yüzünde yıldız gibidirler ,umarımki bu toplumda kadınıımız kültür düzeyi yükseldikçe daha net bir duruş sergiler ,hepimizin korkuları hep beraber bizleri terk eder,derin sevgilerimiz olması gereken noktada olur ,karşı cins birliktelikleri saygıyla anılır ,bilmeliyizki kadınlarımız ailenin temel diregidir ,aile onların özsel fedakarlığıile ayakta kalır ,gün gelir umulurki bu ülkenin erkekleri cinsel sallantılarından kurtulurken kadınıına saygı duymayı öğrenir eger şimdi bunu yapabilen olgunluğu taşıyanlarımız varsa onlara ne mutlu ,yaşam çoğunlugumuz için puslar içinde bir yolculuktur bu yolculugu anlamlı kılan ,anne olan ,yar olan yaşamda yoldaş olan kadınlarımızdır ,onlara ömürce köle olsak az gelir.eger bugün türk ailesinden söz edilebiliyorsa bunun mimarı şüphesiz kadınlarımızdır.

muhtura

sosyolojik bir varlık olarak toplum içinde yaşarken gelişmelerden banane diyemezsiniz,rahmetli atilla ilhanın dedigi gibi,<başta daima şairler vardır< sosyolojide toplumsal dialektik düşünen ve düşündüğünü kaleme dökme bilen insanlarla biçimlenir,kurtuluş savaşında namık kemallerin ,ziya gökalplerin patolojisinde bu yatar ,sovret devriminin yansımasından tolstoylar dostrovoskiler dünya edebiyatında böyle var olmuşlardır ,amerikan edebiyatının ken keseyleri horold robinsleri böyle ortaya çıktı , dün gece göz bebegimiz ordumuzun bir açıklamaşı geldi ,kimileri buna muhtıra dedi ,düşünüyorumda demikrasilerde askerin böyle çıkışları olmamalı demekle birlikte,ülkemizin kendine has koşulları var,demikrasi ülkeyi çağdaş yaşamdan koparmaya araç olmamalı,inançlar sömürüye dönüşmemeli,ne çareki zaman zaman din ülkemizde siyasi menfaatlere araç olabiliyor ,böyle oluncada zaman zaman bazı imkanlar yakalayan çevreler bunu kötüye kullanabiliyor inançlı olmak en temel insan hakkıdır ,ama inancının başkaları tarafından kullanılması en büyük felaket olur ,Türkiyemiz büyük Atatürkün çizdiği çağdaş yolda ilerlemek zorundadır çocuklarımızın geleceği buna bağlıdır bizler özgür bir ülkede yaşamak istiyoruz görünüşte ordunun tepkisi demikrasi dışı görünmekle birlikte ,ülkemizdeki bütün kadrolarında ülkeyi modern çağdaş Türkiye ekseninde tutmanın yollarına bakmalı ,bu ülke hepimizin problemleri bu gerçek içinde hareket etmeliyiz ,bilmeliyizki <hayatta en hakiki murşit ilimdir<.

uzaklar

çekingesi kendiyle ilgiliydi,rüyalarına giren kendi korkuları ,elleri tutsaktı karanlığında bilirim,patika yollarda tozlara bulansanda ,yıkanmak yasaktı gerçeğin aydınlığında sonrası uzaklarda bir köyde ,yer anadolumuydu ,mısırmı,mezopotamyamı ,bir kadın soyundu tüm yasakları ayagının altına alıp,korkuları öpüşmelerinde kayboldu hayatın,-ulan ankara ben senin oglun degilmiyim- dedi şair, sevda bizim sevdamızdı ,kimin için yapılmıştı pramitler,kim yaşamıştı alaiye kalesinde,kimi sevmişti aşk,düğünler kimi aglatmıştı,bilirim akşam üzerleri ,çaylar demlenir ,kahveler içilir,bir sevişmeleri es geçelir umudun,sayah saçlı kadınlar korkutur uykularımı,çünkü ben mavilere aşığım,mavilerdir üzerlerindeki gemilerle uzaklara iteler seni,sonsuz özgürlüğü nişanlarken gökyüzü bir maviler tanımıaz yasakları ,kör topal gider edebiyat ,ben kör topal aşığımdır kendime,şiirler yazarım umutlanırım ,bir yürek atar bedenimde ,ben yalnız kadınlara misafir ben uzak kıyılarda bir çakıl taşı ,ben anadolu ellerim akdenizde.

kuçeler

tarancı o sokaklarda büyüdü ,o sokakların evlerinde doğdu ziya gökalp ,ben o kuçelerde dolaşırken yudumladım umudu ,o kuçelerki[sokak]dam boyu duvarları demir tokmaklı kapıları küçük delikli taşlarının tadımsadığı fiskiyeli havuzuyla eyvanlarında cinselliğin varım dedidigi ,dünya,size çocuklugumda tanıdığım diyarbakırın eski evlerinden söz ediyorum dar kuçelerden gidilen ,şimdi o kuçelerde kimler dolaşıyorbilmiyorum,zeytin gözlü balık eti kadınlarımı ıslanıyor fiskiyesinde o havuzların,eyvanda içilen akşam çaylarını kim demliyor,kim taş odalı evlerin loşluklarında yaşıyor aşkı,o kuçeler kimi çağırıyor koynuna.kara amidin o şehri binlerce yıllık geçmişiyile anadolunun nazlı gelini ,bir istanbul bir bursa konyası neyse odur sevdası tümce anadolu dişiliklerini koynuna alan erkek şehir,kuçelerinde ayak izlerim vardır,çingiraklı paytonların dolaştığı düşlerimde sen neysen dileden fırtattan kızılırmaktan ,ıslaklığın gecelerimi ağlaştırıp ,kuçelerden hikayeler hatırlatır ,kadına dair sana dair.

seninle

olacak iş degildi bu,sanki ben degilim yalnız kulaçları yudumlatan mavilere
yakında kokladığım kokulara kenardan bakın,eşsiz hikayelerinde ben yokum dersin sevdanın ,ben kadınları
sevmedim hiç gecelerimde,
ölülerim olmadı sanar sabahlarım,ben dolaşmadım gömütlüklerinde bu ülkenin ,ışıkları yanınca şehrin ben özledim
mutvaklarını açlığımın,
dolaşmadım ankara sokaklarında ,ulusta beklemedim bir esmer güzelini,korkmadım vakitsiz ölümlerden ,ötelerde
düğünlerden ben çekinmedim,
bilseniz ben hiç çıplakta yıkanmadım uykularımda,ıslatmadı çekip gidenlerin göz yaşları ,ne demiş şair -bu dünyada
en çok babamı sevdim,
ben yaşamadım piç dürtülerini kavgalarımın ,tozlu topraklı yolların atlı arabaları ,ben hiç kırbacını yemedimmi
yanlızlığın,belki soyunup dökünen gece kasım patıları ,ben degildim aiaie kalesinde sarhoş gezen ,ben çalmadım
kapısını ölümün ,ben olmadım korkusunda kendimlem,ben seni hiç sevmedim diyen ellerim,benim ellerim eskiyip
giden ellerim.

niçin

yaşamın odak noktası arzudur ,ancak bu duygudurku sizi yaşamın gelgitlerinde ötelere taşır,aşk bu arzunun karşı konulmaz yadsınmaz itelenmez bir sonucudur ,hep istersiniz yanınızda olsun kokusu üzerinize sinsin,gelgörki ileri toplumların odak noktası birliktelikler hep tesadüflerle kurulmuştur,onun eşi olmak tüketmiştir umudu. sözde bir tutarlılık alıp götürmüştür özünüzü.

acaba toplumda kaç kadın sabahları mutlu uyanmıştır ,kaç erkek ekmek parasının ötesinde ,bir pazar günü aşkı uluşılabilen bir yakınlıkta bulmuştur,şiirler kime yazılmıştır ,kim kime yetmemiştir , en çekilmez hastalıklar bir an olsun unuttura bilmişmidir uzaklardakileri ,bir ankara sokagında ,yada alanyasında akdenizin,çekip yakalıyabilmişmidir aşkı,yürekler.

yoksa sadece şairlerin histerik karanlığıdır bu duygu ,uçsuz"bucaksız yalan deryasında bir yalanda aşk mıdır , tutup okşaya bilmişmidir umud,toprak damlı evden geriye kalan sevdaları ,yoksa sevdalardamı yalandır, kaç evde kaç kadın sevişmiştir dişiligiyle ,kaç demlik çay konmuştur sofralarına sabahın, katıksız kavgalarda kimler yitmiştir ,kim için ağlamıştır gözler ,kimi özlemiştir , hala kızılıyda dolaşıyormu acaba, gençliğimin kıyısındaki kadın ,belkide yoktu öyle biri ben öyle sanmıştım.

izdüşüm,

yaşam katıksız acıdır kuşkusuz,patikalarındaki kır çiçekleri yanıltmasın sizi,beyaz gelinlikler giyip duvaklar takan dişilikler alıp başınızı döndürmesin,sevinmeyin ünüverstelerin verdiği unvanlara hastalar utanmasın çaresizliklerinden,bilmeliyizki hepimiz ölümlü nişanlıyız,en uysal ruhlar bizim yüregimizde ,en anarşist kavgalar bizim sularımızda dolaşır ankara da cebecide o esmer tenli kadın ötelere hikayeler anlatır aşk,bir genç kız aşık olur yalana, kadın olmak zor der hayat ,bilmeliyizki erkek olmakta zor. birde bakarsın bahar gelmiş giri çiçekli bahar ,yalancı bahar sen degilsindir histerik cinsel kaldıracağında,başaklarını sen devşirmemişsindir bu ülkenin,belki ben şirinin oğlu serdal degilimdir ,ırzına geçilen umud benden ötedir belki,her sabah bensiz evlerde içilmiştir çaylar ,börekler bensiz yenmiştir ,bensiz sevişmiştir yaşamla karıncalar.ölüm kapımı çalmıştır belki.

bilmelisin

gün olur aglarım yiter umudlarım çoğalır ,saçları savrulur aşkın belki beklediğim ölüm erken gelecek en sevilmeyen kadınlara aşık,en bilinmez tutkulara mahkum olacağım,şiiirlerim yetim kalacak belki kim bilecek şirinin oğlu serdal ,bir nefeslik can kimbilir hangi otagta toprakta bir avuç tümsek,sevdalarda yalan olacak, ne okuyan olacak yazılanları ne sevişirken düşünen beni,yüregim korkak mı korkak bir suskunlukta ,ankara unutacak beni,işte bilmelisin sen uzaklarda kalan aşk ekmek kavgam namusum korktuğum yollara dikenlere bulanacağım deli dolu şiirler yazmıyacağım artık,kadınlarda sevdalanmıyacağım ışıkları yanmıyacak yarınların,derinlerde karanlıklar içinde anadan babadan yardım kalan bir yalnızlık olacak yüregimde, hücrelerim yalnızlıklara mahpus sinsice gelecek ölüm işte sen gençliğimin kadını el koynunda uyuyan çiçek sen garipliğimin yitigi ,bilmelisin ki ölüm ki bululdu beni gözlerim seni soracak duvarlarıma.

ölüm,

derincE korkular taşıyor ruhum,çalan her telefon acabalara gebe ,ve sen yoksun
hücre en isyancı hikayesinde ölümün,soluk benizli yerli gözlerinde,bence her şey yalan olsa ne çıkar ,yalanda bir gerçek degilmi
düşünüyorumda bu gece kaç milyon çift sevişti bu ülkede ,kaç kadın doyuma erdi kaç erkek utandı histerik
yanılgılarındankaç bebek dünyaya geldi,kaç hasta tüketti son nefesini,kaç doçent prfesör oldu,
kaç anne süt verdi çocuguna kaç çocuk annesiz kaldı,sofralarında kaç ailenin zeytin yoktu bu sabah kaç cahil sırma
taktı boynuna, güneş kaç milyar ışık saçtı öğle üzeri,
kaç dişi yalnız yıkandı sularında ömrün,
kimler hatırlandı bu sabah,şirinin oğlu serdal niçinlere kaç kez yanıt bulamadı,hep maskeler taşıdı asalak yüzler
,kardeşce olmak anlamsızlaştı ,ankarada unuttu yalnızlığımı,
bir sıcak çaya hasret ruhum ,en heybetli dağların ötesinde ,bir ölüm buldu bir ölüm,girilmezdi artık o evlere ,toprak
damlı bir evdi yaşadığımız ,toprak damlı evde yaşayanlar toprak olmuştu işte,
sevişmeleri boşunaydı umudun .

tutku

bence yaşam sanılanın aksine bir tükenişin kavgası degildir ,o olabilirligin arenası ,yalanın sahnesidir,bilinen bütün degerler ölümlle anlamsızlaşır bir siz anlam kazanırsınız ölüm sizi tanır çünkü,ve ölüme siz nişanlısınızdır, aşklarda anlamsızlaşır ölümde yoklukta zenginlikte,sonuçta bir yazılanlar kalır birde yaşanabilenler ,kıyısında dolaşırken ömrün beni m ankaraya aşık oldugum gibi sizde aşık olursunuZ belki ,viyana diyarbakır bagdat diye anlatırsınız geçmiş kavgaların hüznünü mutlak sevdada vardır umudta ,yaralı yüreklere inad ,hüzne inad bence yaşam yaşanılasi bir hikayedir.

o kadın

mutlak bir şeyler hissedilmiştir,ömrün bir anında elmanın öteki kıyısı aranmıştır,dar kalıplarda tutsamıştır yaşam sizi,dişiligi ellere sunulmuştur aşkın,siz kenardasınızdir katı bir töredir yalan,düşünüyorumda rüzgar hep uçtaki kıyıları atacak bizleri kenardanmı bakılacak sevdaya yoksa sevda bir yanılgıdır, belki bunun isyanıdır edebiyat ,aranılanı yansıtmaktır iz bırakmaktır topluma etegi dar kadınların sevdasını yüreginde yeşertmektir belki ,onun için şiirleri ve şairleri önemserim bilirimki toplum kalemlerin ucunda aydınlanır yürekler sözcüklere anlatır gizlerini ,belki kaçmıştır fırsatlar koynunda uyumak istediklerin başkasının koynunda uyanmıştır ,işte bu karanlıktır aşkın umudun çaresizliğidir ,kenardan bakıştır hüzne. o kadın bilir belki sevildigini arandığını özlemediğini,umud onada göstermiştir belki çaresizliği.

yanılgı

ölüm bir yanılgıdır,
yoksa bir dönemeçmi. ötede ne oluyor milyarlarca insan nasıl yorumlanıyor yüce güç tarafından,bir arkadaşım cep telefonları nasıl baz istasyonlarına bağlıysa her canlıda yaratıcısına bağımlıdır der ,o yüce güç mutlak otoriteyle bize ancak kendi boyutumuzda bir irade bahsetmiş.onun için ölüm sonrası tüm kültürlerde ilgi çekmiştir ve her ölüye kendince bir tören yapılır,ölüm edebiyattada kendine fazlasıyla yer bulmuştur ,ölümle şiirinde bütünleşen şairlerin başında cahit sıtkı tarancı gelir ,ona necip fazıl kısakürek ,nazım hikmetide ekliye biliriz,aslında her şair biraz bulaşmıştır ölüme,çünkü yaşamı en iyi algılayan bence şairlerdir.ölüm yanılgısı şairlerde bir yoruma kendini yansıtmıştır,gorki çocukluk yıllarını anlattığı ekmegimi kazanırken,de belkide ölümün monotonlugunu yansıtmıştır okuyucuya ,ölüm erişilmez gibi hep başkalarında gördüğümüz gerçek ,deli dolu sevişen kavga belkide bir özgürlüktür.belkide korkmakta yanıldığımız bir yol izdüşümü.

doku

sosyal bir varlık olarak yaşarken ölüm yanı başımızda adeta ölümle nişanlıyız,mükkemmel ötesi insan vücudu ruhu taşıyabildiği kadar bu yaşamdayız ötesi.....
düşünüyorumda gençlikler hep başka larının cenderesinde tükenmiş yasaklar ve ayıplar özünü amacını kaybetmiş ahlaksızlığa maske olmuş ,işte edebiyat toplumun çıkmazlarında bir ışıktır yarınların varoluş harcının özüdür ,edebiyatta insan ve toplum vardır ,ve ruh edebiyatta yansır özlem biraz ötelerdede olsa edebiyat yanı başımızdadır ,olanı değil olması gerekeni yansıtır edebiyat esen rüagara değil gerçeğe eğilir başı ,edebiyatın özünde insan olunca aşkta ben varım der en gizsel dürtüleri ile burdayım der,bu temmuz gecesinde yalnızlığım ölüm gelip beni bulana kadar sürecek gibi niçinlere doğru bir yanıt bulamamanın hüznü gözlerimi perdeliyecek ölümümde ,ve asla bir kadın ağlamıyacak arkamdan benim sevdalarım ölümümde tükenecek ,işte yaşamın dokusundaki çelişki bu yaşayamamak hep üçüncü şahıslara göre biçimlenmek ,acaba düşünüyorumda toplummu haklı gönlünce yaşamak isteyen insanımı.,

seçilmek

bu pazar yine sosyal bir olgunun içinde olacağız,aşk kıyıda kalacak yine,anneler dogurdıkları çocukları göüslerindeki ak sütle yoguracak kuşkusuzda ,çogul yine yutacak gibi gerçegi ,gerçek aşktır insanca nefes almaktır ,paylaşabilmektir paylaşıla bileni istemektir,dünya olmaktır. katıla bilmektir sofrasına umudun şiiir yazmaktır sevmektir röfle bilmez dişilikleri çaresiz hastalıkların garipcelerinin gözlerine bakabilmektir, ben olmayı bize taşımak,unvanlara satatülere kırbaç sallamaktır bilinç.onun içindirki gözleri buguludur bu ülkenin insanların analarının yüregi yanıktır ,ötesi eksik bilir kadınları aşkı ,bu ülke yaralıdır bilirim, acaba bu pazar kaç evde öpüştü yürekler kaç evde cenaze vardı,kaç doktoru nöbetteydi hastanelerinin dar etekli yosmaları bu gece nerelerde tükendi dersiniz,işte bu ülke aşkı bükük yaşıyan insanların ülkesi satılandan ne geriye kaldıysa seçmek için belki bir umud için bu pazar seçilmek için bu ters dialektikte var olmak için belkide özgürce öpüşebilmek için yaşamla evlerinden çıkacak bir umud bulabilmek için

sevmek

ve bilinçsizcede olsa bu yaşamın içindeyiz,çoğumuz garip boynu bükük kimseleriz,yinede umuda tutunabilmeliyiz,denizi sevebilmeliyiz ,baktıkça ruhumuzu okşata bilmeliyiz gökyüzüne,en acımasız kaderlerde yazılı olsa alınımıza yarın daha iyi olacak diyebilmeliyiz,çoğumuzun ilk aşkları başkalarına yar olmuştur,yüreklerimizde bir şeylerin kırgınlığı ,en çaresi zor hastalıklar bedenimizdedir belki ,belki çoğulda yalnızızdır,yinede seve bilmeliyiz insanları ,insana insan olduğu için katlanabilmeliyiz.şiiirler yazabilmeliyiz anlatabilmeliyiz eksik kalmış bir şeyleri ,hastanelerinde aşık olduğumuz doktorlarına sevdadan söz edebilmeliyiz,ve bu ülke bizim ülkemizdir varsa yanlışı bizim içindir biz yanlışılarımızla varızdır ,uzaklardada olsa güneş o güneş bizim ülkemize dogacaktır ,kaldırımlarında işsiz insanlarıda olsa dişi yalanlarıda olsa umudlarımız o umudlar bizim umudlarımızdır.

kandil

ölümlü bir canlı olarak istesekte istemezsekte ölüm gelip bizi bulacak herhalde denilebilirki hepimiz ölümle nişanlıyız ,yaşam bir gün bir sebepten herkez için bitecek ,bununiçin dünya nufusunun büyük bir çoğunluğu inançlıdır inanarak kendini ölüme hazırlar ,bizim cograframızda bilim ve mantıkla özdeşleşen bir büyük inanç kümesinin otagında yaşamımıza devam ederken insanı olgunlaştırmaya yönelik ana temalardan birisi olan berat kandilini yaşıyoruz ,ve umuyoruzki daha sakin bir ruh ayaklları yere basan bir yaşam belki bu süreçte daha kolay olcak ,inanca göre bu geceyi layıkıyla geçirebilenler günahlardan arınacaklar.bence inançlı olmak iyidir ölüm karşısındaki çaresizligi ortadan kaldırıp insana huzuru saglar ,unutmayalımki -her canlı ölümü tadacaktır-bence ruhları hassas olan şairler bu duyuguyu daha iyi anlar.

Çaresizlik

hepimiz bir Şeylerin sıkıntısını yaşarız ,yaşam beklentilerimiz hepimizin bir birine yakındır, iyi yaşamak iyi Şeylere sahip olmak ,bunlar oayınca bunalırız hele ki günümüz toplumunun biçimsel degerleri bizi huzursuz eder ,nezamanki çaresizlik yanıbaŐımızdadır korkusu vardır sevenlerin yitisinin baş edilmez korkunç derbederlikler sizi bulmuştur işte ozaman çöker omuzlarınız dünya karanlıklaŐır hiç bir Şeyin anlamı kalmaz , düşünüyorumda yaşamda en büyük sevgi evlat sevgisi onların varlığı yaşamınızın odak noktasıdır allah bu sevgiyi vermiştir size onların ciddiye kazanılan rahatsızlıkları siz kahreder ,su bile içmek istemezsiniz ,günlük yaşamda gerçek dertler sizi bulmazsa suni dertler i siz kendinize bulursunuz ,herhalde bu hepimizin cahiilce yanıdır,yaşam zor bir süreçtir ansızın çaresizlik yanı baŐınıza gelir işte ozaman sahip olduklarınızın degeri anlasanızda her Şey çok geçtir ,umarımki bu yaşamda kimse aeesiz kalmasın .

bilinç

hepimiz canlı bir organizma olarak ölümcül yanımızla şimdilik yaşıyoruz, iletişim çağı toplumları bir birine yaklaştırdı ,ama o bir birine yaklaşan toplumda insanlar hem kendileri ile hemde yaşadıkları toplumla çelişki içindeler ,ve günümüz toplumu insanlardan sadece öz veri istiyor ,yasaklarla insan ruhunu inciltiyor,acaba sevgi böyle bir toprakta yeşere bilirmi ,mutluluk insanların gözlerinde pırıltılar yansıta bilirmi,tabiki yansıtamaz bu nedenle dünyamızda bizlerde dahil sinirsel bir kişilikleri ile bu günleri yaşıyamayan yarınlarıda puslu olan yığınlar topluluğu olmaktan öteye gidemiyoruz ,buna günümüz evrensel yanılgıların yüklediği olumsuzluklarıda eklerseniz ,böyle bir dünyada hissetmek umud etmek umud ettiğini yudumsamak mümkün olamayacak gibi,nasıl oluyorda hala şiirler yazabiliyoruz edebiyatı tütsüyoruz anlıyamıyorum ,ve kendime soruyorum ,toplummu haklı yoksa gönlünce yaşamak isteyen insanımı ,o insanki sevmek istiyor umud etmek istiyor yaşam kalitesini yoksuluktan ötelere taşımak istiyor ,ve dogan her günü sevinçle karşılamak isityor....

ATATÜRK [serdal şahiner-alanya]

Dünyada çok az şahsiyet vardırki ülkeleri karanlıktan alıp aydınlığa taşımıştır,bu yüksek düzeydeki şahsiyet dünyadaki gelişmeleri kavramış tarih sürecinde çözülen ve yıkılan osmanlı imparatorlugunun yerine büyük firansız devriminin dünyaya yaydığı ulus devleti anadoluda kurmuştur ,bu kurma aşaması özellikle bindokuzyüzondokuz yılı, samson,a ordu müfettişi olarak çıkışı, sivas erzurum kongreleri öyle otobanda gidilip gelinmiş yerler degildir! o zamanın koşullarında zor şartlarda alınmış yüksek öngörülü kararlar yansımasıdır,Atatürkün özellikle sivas kongresi için erzurumdan sivas geçme yolculugu çok riskler altında gerçekleşmiştir, bu süreçte firansız ve ingilizlerin baskısında unutulmamalıdır, TÜRK İSTİKLAL HARBİ gerçekten büyük bir çabanın çok etkin kullanılmasının bir sonucudur. cumhuriyet kurulunca tük sosyal hayatı değişmiş. büyük insan fedakar türk kadını toplumun içine çıkarmış onu türk ailesinin temel diregi olduğu gibi sosyal yaşamında diregi yapmıştır bence ülkenin bu günlere gelmesinin ana teması bu büyük insanın yüksek ileri görüşlülüğü ve dahiligidir , bazı çevreler bu büyük insanı diktatörlükle suçlamaktadır ,halbuki o zamanın şartlarını düşünmek lazımdır ,ülke işgal edilmiş ,istanbul hükümeti istemedende olsa çaresiz kalmış ,ve haberleşme telgrafla oluşturulma seviyesinde ,ve bir çok yerde bilinçsiz idareciler görevde,böyle bir ortamda bu insanı anlamamak bu ülkeye yapılacak en büyük ihanettir ,bu ulus var oluşunun ana ögesinin Atatürkçü düşünce olduğunu bilmek zorundadır ,bize öğretmenlerimiz bu bilinci verdi ,günümüz öğretmenlerinde bu bilinci taşıması lazım,Atatürk,çülük bir tabu degildir ,değişime açık bilimi öncül kılmış çağdaş yaşamı benimsemiş cinsiyet bölünmelerini ortadan kaldırmış .müsbet ilmi kendine rehber edinmiştir. beyni tabular ve dogmaların içinde mahkum olmuş bazı figürlerin Atatürk,e düşmanlığının ardında özgür düşünmemeleri yatar. bilmeliyizki Atatürk Türkiyedir Türkiye Atatürktür-bu ülkenin gelecegi modernleşmesinin devamı çağdaş dünyanın saygın bir üyesi olma potansiyeli Atatürkçü düşünceyle mümkündür bu görüş çağdaşlaşma kavgasının temel senfonisidir bu müzükte her düşünce kendine bir nota mutlak bulur.

anadolu

Dünya coğrafyasında var ldugumuz kültürle Anadolu topraklarında yaşıyoruz,aldığımız kültürel veriler geçmiş kuşaklardan bize yansıyan dönelerin bir yoğunluğu olsa gerek ,düşünüyorumda bizler bu topraklarda yaşarken kendimizce görkemli ama kainatça bir zerreden öte degiliz,dünyadaki bütün toplumların ana amacı insanca yaşıyan toplumlar olmak olduguna göre duyguda düşüncede inançta kendimizi önde görmemeli ,yaşamı ölüm dairesi içinde çogulca tüm insanlıkla algılamalıyız .belki ozaman bizi kısır döngülere sokan vazgeçmezlerimizin dogal dialektikte bir anlamı olmayacağını kavriyacağız ,belki ozaman yazdığımız şiirin bir anlamı olacak belki ulaşılmaz aşklar bizi bunaltmıyacak çaresizliklerimiz sadece bizi üzmiyecek ,insan olma bilinci bizi uçsuz bir okyanusta misafir edeceği ,belki ozaman erkekliğimizin ,kadınlığımızın tütsüleri sevgiyi yakalıyacak ,yüregimizin odak noktasındaki çocuklarımıza belki ozaman umud edilesi bir dünyayı sunabileceğiz.işte Anadolu bu duyguları yoguran toprakların adıdır bu topraklarda sınıf, etniklik anlamını yitirmelidir ,insanlık hepimizi evrenselligine taşıyabilmelidir.

bayram

yaşam çok esintili çoğumuz için ,ve bir Bayram ancak bu kadar hüznü olurlur,
duvarda rahmetli annemin fotoğrafı sağ olsaydı adananın kuruş tatlısını yapardı herhalde ,haberlerde izlediği
şehitlere yavrularım diye ağlardı,avusturyada bir akıl hastanesinde yatan abimin uzaklığı bayram olmazsa bu kadar
hüzün salmazdı yüreğime,
otuz yıldır kanserle uğraşan ablam gelecek bayram sağ kalacak mı diye düşünmezdim bugün bayram olmazsa,kalp
hastası kızımın yarınları bayram olmazsa beni bu kadar yıkmazdı belki,yıllardır uykumda bile göremediğim kafa
göçmeni babamın garip kabri bayram olmazsa beni bu kadar titretmezdi.1983 te ankarada ilk defa bir kız
arkadaşımın gençlik parkında bir bayram günü türk kafesi içtiğimiz fenerbahçe kebabçısı aratmazdı kendini eğer
bugün bayram olmazsa ,mapustakileri düşünmezdim ,sabah içtiğim bir bardak çayı içe bildim diye kandil dağı
eteklerindeki mehmetçiği mi böylesi hüznü düşünmezdim.hastanelerimizde çaresiz hastalıklara muzdarip
insanlarımız bayram olmazsa bu kadar aklıma gelmezdi,bu bayram beni üzdü ,-kemiklerimin iligini sızlattı.

söylemeden....

kimseler anlamaz çoğullar arasında yalnız olmayı ,el otaklarını yurt bilmeyi kendine,karanlığı öteleyip ışığı aramayı kimseler bilmez,bir çukur kazılır ölünce ,bir kaç insan yanılgılı hüznüleri ile ,son görevde ölüm saçlarında umudun ölüm içimde misafir.bir gün belki anlaşılır olur aşk ,kadın kahkahalarının hüznülendirdiği ömür gelir bulurseni ,en red edilen sevişmeleri ile yanlış tutku olur gizlerine,ne şiirleri anlatır dizelerin,ne şairliği anlaşılır şirinin oğlu serdal kendince tutkulaşır yanılgılarında,bir kadın burdayım der en can alıcı cinselligidir dişiligin ,ne amansız hastalıklar gelir usuma ,gece boyu yaban bedenlerde sevişilen ölümüne tutkudur bu hikaye, nedeni bilinmiyen..

TÜRKİYEM

Bugün emperyalizm mualesef etnik [mikro]miliyetçilik savıyla ülkemizi bölmek parçalamak ve kuracakları devletçiklerle yer altı kaynaklarını sömürmek için bütün gücü ile ülkemize saldırmakta bizim askerlerimizi şehit eden fitnenin özünde bu yatmaktadır ,buna bazısı türk vatandaşı olan bir azınlıkta mualesef cehaletin bir yansıması olsa gerek gaflet ve ihanetle destek olmaktadır ,ülkemiz ekonomik olarak mualesef dışa bağımlı hale getirilmiştir,bankaların bir çoğu yabancıların elindedir ,bir çok stratejik kuruluş özelleştirme adı altında yabancıların kontroluna geçmiştir , 1990 yıllarda körfez savaşını çıkaran güçler bu bölge üzerindeki uygulamalarını filiyata geçirttiler ve otuz altıncı paralel olgusuylada gözümüzün önünde bir kürt bölgesi oluşturdular şimdi bu güçler son kozlarını oynuyorlar demekki buna cesaret edebiliyorlarsa TÜRK milletini iyi tanımıyorlar.ama neyseki bu milletteki yurt sevgisi tüm haşmetiyle devam etmektedir ,yeterki soguk kanlı blinçli ve sabırlı hareket etmesini bilelim ,çanakkaledeki destan her ortamdanda yeniden yazılır ,yeterki bizi mecbur bırakmasınlar ,esas olan barış içinde yaşamaktır ,bunun için bazen savaş kaçınılmazdır ,NE MUTLU TÜRKÜM DİYENE. .

gözlem

günümüzde ortadogu ve afganistan hariç sıcak çatışmaların olduğu bölge yok gibi ,bir kaç yıl evvel balkanlardaki karışıklıkları tarihsel süreçte izledik ,yüce Atatürkün önderliğinde kurulan genç cumhuriyetimiz zaman zaman sıkıncalar yaşasada çok şükür bugünlere barış içinde gelebildik,ama ne çareki günümüzde dış güçler bölge üzerindeki oyunlarına ülkemizde alet ediyorlar özellikle Amerika ülkemizin bölünmesi için çok yönlü saldırtmakta ,eger meclisimiz yanılipta tezkereye evet demiş olsaydı bugün ülkemizin güneydogusunda amerikan askeri konuşlanmış bize diklenecegi anı bekliyor olacaktı ,ben bir şair insanım yaşamı barış içinde yaşamak isterim ,ama bilirimki VATAN çok yüce bir degerdir bizlere emanet edilmiştir onun için her fedakarlık bizim için yaşamla eş degerdir. düşünüyorumda bizler bu ülkenin insanları kendini nediye tanımlarsa tanımlasın birlik olmalıyız,bizi dış güçler ve onun maşaları yıkamaz ama şuyum buyum diye bir birimizi horlarsak işte ozaman var halimize ,biz TÜRKİYE devletinin yuttaşlarıyız ve TÜRKÜZ" bu kimseye rahatsızlık vermemeli bu topraklarda modern çağdaş bir dünyanın insanları olarak barış içinde yaşama arzumuzu kimse törpülememeli.unutmayalımki bu vatan bize kolayına vatan olmadı ,burada bu vatan için canını veren ŞEHİT lerimizin manevi huzurunda egilmeyi bir görev addederim.

parantez

duyguların yanılgıları bazen çıkmaza girebilir ,dogru nedir bilemezsiniz hüzn ve çaresizlik benliğinizi tüketir sinirceli kişilikler ruhunuzu törpüler yasaklar ve görevler yaşamınızı mapus etmiştir ,kendince hiç sinizdir ruhunuz size yetmiyordur onun için bir şeyler olmalısınız isminiz kişiliğinize yetmez olur mutlak bir şeylerin içinde olmalı sürüye katılmalısınız , halbuki dogal ve sevisel yaşamda insan zaten sosyaldır ruhsal olarak cinsel olarak birden fazla olmalıdır ama bu fazlalık ben olmayı tüketmemelidir ,alman faşizmin yeşerdiği toprakta bu topraktır ,bir şeyler için bir şeylerin emrinde olmak ,düşünüyorumda bu yanılgı insanların çoğunluğunun mutsuzluğunun ana yanılgısıdır ,toplumun kendisine verdiği görevle tükenen ömürlerin sahibi ,kendileri tükenirken sevisel yaşamında özüne kibrit çaktıklarını nerden bilecekler.onun içindirki belkide tüm ce insanların yüreginde bir şeylerin eksikliği kanayıp durur ,neyseki dünya ölümlüdür. ölüm bu parentezi açar sizi ötlere taşır ,cinsel dogurganlığı ile ben burdayım der.

yasak arzu

onunla bir tren istasyonunun bekleme salonunda karşılaştık,kumral sarı saçları kahverengi pardüsüsü ile hemen dikatimi çekmişti,mevsim kıştı ve parmak uçları tıpkı dudakları gibi pembeleşmişti,ürkerek merhaba dedim benim adım serdal,

hiç konuşmadı yanıt vermedi onu kendince bırakıp biraz ötedeki banka oturdum hava soguktu kurtalan ekspresi gelecek bende onla diyarbakıra gidecektim ,yıl bindokuzyüz yetmiş sekiz

banka oturmuş gözlerimi kapatmış oyalanırken ben geldim diyen bir sesle irkildim ,yanıma usulca sokulu vermişti ,kimdi kimin nesiydi,

ben evden kaçtım dedi ..niçini yoktu ulukışlalıymış abim kızdı bende kaçtım ,tirene binmiş ankarada inmiş ,ve istasyondan öteye ayakları onu götürememiş.

içimde bir hüznü oluşturdu ömrümde kimseyi öylesine koruma arzusu duymamaışımıdır ,bir taksiye binip onu annemlerin yanına götürdüm ,evde annemler uzuncasohbet ettiler dikimevindeki postaneden ailesinin aradık ,birgün cebecide rüzgarlıda oturduğumuz evin kapısı çaldı ,kapıyı açtığımızda genç bir bey yanında bir bayan ve çocuk vardı ,genç adam siz serdal şahinermisiniz dedi evet dedim herhalde üst kattaki kiralamak için gelmişlerdi evsahipleri anahtarları bize bırakmışlardıda ben emral dedi genç kadın ulukışladan buda beyim orduda subay ,ankaradayız şimdide sizi bulmak istedik hala buralarda olmanız ne şans gözlerine baktım o gözleri kardeşce benimsemiştim, ve yıllar sonra ankara tren istasyonunun ne yaşamları yüreginde taşıdığını daha iyi anlıyorum.ve biliyorumki o gözler aşkı ilk anlatan gözlerdi şimdi ben o gözlere kardeşce bakmak zorundaydım.

korku

rüyamda alanyanın sahillerini uzun kanatlı böcekler kaplamıştı deniz asi yüzüyle gürültülü gürültülü dalgalarını denize vuruyordu,esmer çekik gözlü elmacık kemikleri pembeleşmiş selin ince yapılı düz saçlarını eleriyle oynuyor ,dalgalara bakıp kendince bir şeyler mırıldanıyordu ,söylediği sözcüklerden bir kaçını duyabilmişim,-pis köpekler diyordu, hepiniz aynısınız. evet kimid aynı olanlar selin gecenin bu başlangıç saatlerinde alanyanın bu sahilinde niçinleri ile ne yapıyordu,bildim bileli hoş bir kızdı selin liseyi yarım bırakmış ,sonra bir doktor yazıhanesinde sekreter olarak çalışmaya başlamıştı ,onun bir gün bir şiirini bana annesi okumuştı ,-sen şiirden anlarsın ,bir baksana.bende inanmaya başlamıştım şiirden anladığıma kendimce ayakım yere basmıyordu, gördüğüm odurki selin milyonlarca türk kızından biri idi sadece güvenmek istediği yüreklerin arayışındaydı onu cinsel dürtülerin mezesi yapmıyacak kişilikli bir yüregın yoklugunu yaşıyordu ,fakirce bir ailenin çocuğuydu,ne gnlerce giydiği aynı papuçlar ne yeşilimsi yıllanmış keten pantolonu onun sevinç ışıltılarını gözlerinden alamamıştı ,bu ülke böyleydi işte selinlerini içine kapanık yaşama küskün kıyılarına atardı akdenizin ,sanki yaşamda umud eteeki aramak sevgiyi suçtu bu cografyada.

o ÷lke

uykuları çok ağır olurmuş o ÷lkenin ,insanları çabuk kanarmış,yanılgıyı baş tacı ederlermiş ,bir vakit anadoluda bir ÷lke varmış....
çocukları bilye oynar saklambaçta kaybolurlarmış,varoşlarda oturan insanları çogulcaymış, yarı aç bir ömürde tükenip giderlermiş,
bilimi unutmuş olmuşlarmış,özgürlük anlamsızmış onlar için yarınları girilere bulanmış eşcinsel saplantılar gibi yanılgılı tercihleri olurmuş,büyük bir ÷lkeymiş o ÷lke dağları heybetliymiş geçmişi görkemliymiş ,şiiirler yazan şairleride varmış tuhaftır

ama bir pazar günü güneşleri sıvanmış yıldızları yitip gitmiş kadınları bence unutmuş kadınlıklarını kitapların bir anlamı kalmamışmış ,bir ÷lke varmış mezopotamyadan toroslara yüregi pak insanları yaşarmış ,gençlerinin yüzü gülermiş o ÷lkenin anaları çok onurluymuş ,
ne çare umutları tükenmiş yarınları karanlıklar içinde hüzünlü bir akşamı yaşatmış şairlerine.....sonra çekip gitmiş o azıcık umud kadınları unutmuş kadınlıklarını şiiirlerinde anlamı kalmamış artık o ÷lkede.

girii

lisederken kitapçıdan guguk kuşu romanını almıştım bu benim para verip aldığım ilk kitaptı ,ken keseye sevgim bu kitapta başladı ,daha sonra bir takvim kağıdında dağlarcanın o öte sini tanıdım ,ve edebiyata aşık oldum,korkunç bir aşkı bu evli bir kadına tutulmak gibi,gecelere mahkum olmak gibi, göüslerine dikleşsin diye kırem süren dişilerin sevişmeden korkması gibidir edebiyatı sevmek ,aç kalmak gibidir işsiz olmaktır ömürce,herşeyden kaçmaktır .işte lisedeki o kitapçı dükkanı bana guguk kuşunu okuttugunda böylesi yalnızlığı yaşıyacagımı bilemezdim,en keskin yanılgılar edebiyatta vardır ,en evlat acısı kahırlarda edebiyattadır ,edebiyat ruhu okşar sanırsanız inanmayın der ruhum ,edebiyat umudun ırzına geçmektir,öğlen sonları yalnızkalmaktır,beş çaylarında kayısılı kek yudumlamaktır çayında,korkunç endişeler taşımaktır ,sakince tükenmektir ,gridir edebiyat,şiiirlerinde bahardan söz etsede ,sevişmekten korkan kadınlara mahkumdur ,giridir çünkü.kuçerin tahta kapılarının tokmagı gibi endişelidir hayattan yana.

japonya

11 mart 2011, bu ÷lke büyük bir depreme sahne oldu,ekranlardan herkez gibi bende izledim,gördümki japonlar büyük bir teknoloji ve deprem bilincine sahip.çagdaş bir ÷lke ,aynı zamanda kendi kültürüne vakıf bir ÷lke. japonyanın nüfusu 125 milyon düzeyinde,millet vekili sayısı 450 bize bakıyorum nüfus japonyanın üçte ikisi kadar ,ama millet vekili sayısı bizim onlardan yüzelli fazla .(550) bizde 1999 da bir deprem oldu ölü sayısı resmi rakamlara göre ellibin civarında ,kızılayımız yolladığı çadırlarla bizi cumhuriyetin ilk yıllarına götürmüştü,hazırlık yok ,deprem bilgisi yok. hala bina kolonları çoğu yerde dikdertgön ,böylece yatay derbelere dayanıksız,yaşad ıgım antalyamızda binaların çoğu saga sola çıkma yapmış ,ince bir kolon ve enaz bir metre çıkma.. bir deprem olsa antalyayı siz düşünün . her an gündemde olan istanbul izmir gibi öncü şehirlerimizin halini düşünmek bile istemiyorum, tüm ÷lkemiz deprem bölgesi ama herkez bir aymazlık içinde ,birde medeniyetler çatışkısından söz ediyoruz ,halbuki teknolojide tek medeniyet var oda japonlarda simgeleşmiş,hani bir japon diyebilir ne mutlu japonum diyene ! bizdeyse 1999 da olan depremde inşaatlara imza atan hiç bir mühendis sorumlu olarak adalette hesap vermedi ,hiçbir belediyenin fen işleri yetkilileri adalet önüne çıkmazdı ,ünüveristelerimizin ilgili hocaları kendini sorgulamadı.sitatik ,deprem yönetmeliginden kaçmayı başarı sandık.şimdi japonyaya bakıyorumda ..ne diyelim.

Türkiye,Devlet Kürtler

yakalaşık otuzyıllı geçkin bir süredir bizim ülkemizde bölücü etnik temelli bir anarşi var, bu anarşiyi oluşturan pkk adlı terör örgütü bu finansmanı nasıl sağlıyor ,otuz yıldır nasıl ayakta ,bunu anlamak pek mümkün olmuyor! günümüzdeyse ülkemiz devlet olarak önce kürtleri görmezden geldi ,sonra kürt lerin sıkıntılarını anlar göründü ,hükümet iyi niyetle bir açılım politikası izlemek istedi ,bence devam edilmeliydi, habur olayı gelip geçici bir olaydı ,çünkü uzun yıllar o bölgede olagan üstü hal uygulandı bir çok sorun eklendi temel sorun çözülemedi.demekki sadece askeri polisiye tedbirlerle bu sorunun halledilme şansı olmuyor.

bunun yanında hepimiz için vaz geçilmez olan ülkemizin bütünlüğünün tesisi ,devletimizin bekası ,ana unsur olarak var olmak durumunda.burda pkk nın siyasi kanadı olarak ifade edilen öylede gözüken BDP ye çok iş düşüyor. bir defa bu parti etnik kürt partisi olmayı bırakıp ,bir ülke partisi olabilse bir çok problem çözüm yoluna girebilir. ama onlar o bölgemizde takılı kalıyorlar ,genel ülke şablonunu anlıyamıyorlar.

yinede bu partinin parlemontoda yer alma uğraşını anlamlı bulmak lazım. bir çok düşüncesi çoğunluğumuza ters gelsede . meclisimizde her görüş ifade edilebilmeli.

burda dikat çeken bir olguda ana dilde eğitim söylemi, bu görüş ülke bütünlüğüyle çelişen gerçekçi olmıyan bir görüştür. kürtlerin dili seçmeli olarak okullarımızda okutulabilir ,gayet dogaldır .ama eğitim dili olsun demek ülke bütünlüğü bozulsun demek olurki ,pek gerçekçi olmamaktadır! eger kürtler nihayi hedefleri bölünmek ve kendi devletlerini kurmak degilse ,ana dilde eğitim söyleminden vazgeçmelidirler.kaldıki ülkemizde kürtler kendileri istesede biz türklerden bölünme şansları yoktur!gerçek budur.o zaman politikalarını ülke bütünlüğünü dikate alarak düzenlemeleri gerekir.

ülkemizin kendine has şartları vardır. bu şartları göz ardı etmek büyük sıkıntılara sebep olabilir.bunların başında bu ülkenin bütünlüğü gelir, kürtler ülkemizin bir çok bölgesine degilmıştırlar.ve bu ülkenin insanıdırlar ,bunların yüzde onunun bölücü duruşu ,bu insanların tamamını potansiyel suçlu olarak görmemizi gerektirmez.

bu olayda şu gayet açıktırki ülkemizin güney dogusuna ekonomik sosyal destek olması gerekenin de üstünde olmalıdır. gençlerin işsizliği önlenmelidir. açık öğretim sistemi o bölge için yeniden degerlendirilebilir. her ailenin asgari bir gelirdede olması saglanabilir.dış yatırımcılara o bölge için ciddi teşvikler düşünülebilir. ve ülkenin bütünlüğü esas olmak kaydıyla hükümetimiz . MHP CHP başta olmak üzere tam bir birlik mutabakatıyla ünüveristelerin sosyal bilimcilerindende destek alarak ,bu problemi çözme şansı yakalayabilir. o bölgede ciddi olarak bir toprak reformuyla feodal yapı sonlandırılabilir. burda terör örgütünün siyasi kanadı gibi duran BDP ninde kışkırtıcı gerçekçilikten uzak politikalarındanda vaz geçmesi gerekir.2012 yılının yaz aylarında pkk terör örgütünün sınırsız saldırganlığı ülke gündemine yine ciddi silahlı mücadeleyi getirmiştir.dünyada hiçbir devlet kendini yok etme hakkını hiçbir silahlı güce tanımaz türk devletinin tanınmasıysa düşünülemez. burda mevcut hükümetimizinde dış politikada çok ciddi yanlışları olmuştur. iran,ıрак ,suriye,ermenistan,gibi ülkelerle ciddi sıkıntılar mevcuttur. ülkemiz suriyede kesinlikle yanlış bir duruş sergilemiştir.israille sürtüşmesiye pek gerçekçi degildir.ülkemizin çok sıkıntılı bir döneminde ülkenin bir çok üst düzey subayı hapslere atılmıştır. ülke çağdaş yapısından uzaklaştırılmış ,din eksenli bir sürece sokulmuştur. böylesi bir durumda ülkenin kürtçülük sndromunu aşması gerçekten sıkıntılı görünmektedir. öyle görülüyorki kürtleri ortaya atıp silahlı terörü filen uygulayan pkk kesinlikle hak ve özgürlük degil bölünme peşindedir. bunuda destekliyen dış güçler mevcuttur (bu dış güçlerin başında amerika gelmektedir) ama bilmeliyizki yanlış düşüncelerin sonu vahim olur. sonuçta ülkemiz büyük bir ülkedir.ve öylde kalacaktır.

20011 -alanya

kanser hastaları [serdal şahiner-alanya)

1978 de bir ankara kışında karşılaştık ,kanser denen gerçekten amansız hastalıkla. o zamanlar ülkemizde kapitalizm bu kadar egemen degildi ,tabi herşey parada degildi.cebecide karşılaştık merhum doçent dr erdogan ışıkman hocayla gerçek bir hekim tam bir beyefendiydi.onun kontrolunda günde ikiyüz dozdan elli dörtgün ışın aldık. sonrası tam kansayımı akciger girafigi radyoloji şimdiki gibi gelişmemişti..yıllar geçti 1992 de bu sefer memede duktal karsinomla karşılaştık. yine ankara tıbbın yolunu tuttuk, bizi cebecideki genel cerrahi poliklinigine yatırdılar.ilgilendiler.orda tam mastoktomi yapıldı sagolsun atiila törüner hoca yaptı. bir hastası olarak bizimle ilgilendi ,ne özel muane ücreti aldı nede bir şey. sagolsun. yıllar geçti 2004 te bu sefer beyinde bir sıkıntı oldu .ankara başkente gittik ,orda da karşımıza iyi bir hekim çıktı. hakan caner ,hoca ,bizimle ilgilendi ,baktı . yıl ikibin beşti ,hastalık artmıştı. yaşadığımız bölgedeki ünüveriste hastanesine gittik,o zamanlar yardımcı doçent olan . mustafa özdoğan hocayla karşılaştık, pozotif insancıl bir doktordu, umudsuz gitmiştik, bize umud verdi... gözlemliyorum çoğu kez kanser hastaları az sayıda onkolog doktorun insafına kalmış gibi. hastasına iyiniyetle bakan varsada paranın peşine düşmüş davranışları gözlemliyorum.(para hırsı) ve kanser ,günümüzdede tedavi şartları ve şansı çetrefilli hastalık. yirmibirinci yüzyıldada kanserde ciddi gelişmeler olmakla birlikte erken tanısı oldukça zor bir hastalıklar gurubu olarak güncelligini koruyor. özellikle pankreas ,ak ciger ,mide malign melona daha bir çok kanser türünde erken tanı oldukça zor tespiti olan bir ilerleme sürecinde oluyor. sonuç böyle oluncada bir çok kanser türü ileri seviyelerde fark ediliyor çünkü erken belirti vermiyor ! ortaya çıkıncada bu hastalık yapısı geregi kan ve lenf yoluyla vücuda dağılmış oluyor (metestas) günümüzde yeni çıkan ilaçlar kanserin tedavisinde olumlu olarak umutvari olsada buna ulaşmak kolay olmuyor ! ileri evre kanser hastaları destek tedavisi dahi almakta zorlanır oluyorlar. sonuç olarak bir kanser hastası ülkemizde çok özel durumlar hariç kamu hastanelerini tercih etmeli ! sabırlı olmalı ve imkanlar dahilinde tedavi olmaya çalışmalıdır. umutsuzluk hepimizin için bir büyük sonuç olsada ,sebeplere yapışmalı var olana tedaviye enaz maliyetle ulaşmanın yollarını aramalıyız.hayat herkez için kolay olmuyor.

)

derin sular

küçük kulaçlarla okyanusu geçme teleşim var,masamda evimizin aylık tüketim faturaları,ısı ısı alanyanın rutubetli havası etkinleşmekte ,ee nede olsa hazirana girdik,eski bir general olan kenan evrenin ordu evindeki generaller lojmanında ifasdesi alınıyormuş ! bu arada ülkede seçim var. yetmiş üç milyondan beşyüz elli kişi imtiyazlı vekil olacaklar.niçin dörtyüz elli degilde niçin üçyüz degilde niçin altıyüzedegilde, diye içimden sorular geçiyor!karşı binada turistler var, hollandalıarmış, bildiğim bir iki ingilizce kelimeyle konuşuyorum.dün ileri evri kanser hastası ablam sıkıntılıydı .kanser ,adi hastalık !ülkede etnik kökenci bir anaşside var. daglarda terör estirmekte,bazen kentlerede iniyorlar.hükümet onbin öğretmene atama yapmış enaz otuz yıl devletten maaş alacaklar şanslılar! bense okyanusta küçük balık !

bir şiir okuyorum.nazım hikmetten, sonra aklıma can yücel geliyor,'bu dünyada en çok babamı sevdim ' bende öyle diyorum.sonra ilk çıktığım kız aklıma geliyor ,ankara cebecide,şimdi ne yapıyor.o hanım kız ,yüregimin ilk ıltısı. ihtimal evlenmiştir,çoluk çocuk ,dünya telaşı.halbüki biz onunla devrimler yapacaktık ,önce aşktan ,sonra aşktan öte.sonra gittik bir toros kırsalında bir yörük kızı olan reyhan hanımı bulduk ,çocuklarımın annesi,onunla çok yol katettik ,işçi sınıfının kulvarlarında.bir somun ekmekle mutlu olduk .yada olmalıydık.gün geldi yetmedik birbirimize ,ama kopmadıkta, şimdi alanyada köhne bir apartman dairesinde ömürün son fırtınalarına mahpus.bezgin bir yürekle bir bardak çaya tav.kendimizleyiz!

birkaç gün sonra ülkemde seçim var. beşyüzelli kişi meclise girecek ! dokunulmazlıkları olacak .imtiyazlı bir hayat yaşayacaklar. tek yapacakları parti başkanlarını üzmemek .demikrasi diyorlar bunun adına. masamda evin tüketim harcamaları , derin sulara nefes almak zordur. insan kalmakta!

laiklik (serdal şahiner-alanya)

İnsan zor bir canlıdır .hiç şüphesiz doğanın en önemli özel yaratılmış bir canlısıdır .bu özellik onun için hem bir sorumluluk hem bir mücadele gerekçesini yaşama taşımaktadır.

Yaşamı iyi tolere edebilmek için önce kendi durumumuzu iyi analiz edebilmeliyiz,kimiz,nasıl bir ailenin nasıl bir törenin içindeyiz .ekonomik sosyal bütünlüğümüz neyle sınırlı (sınıfsallık)olumsuzluklarımız ney? Bu olumsuzlukların değişkenliği hangi yönde olabilir. Yaşamı kendimiz için ne derece pozotife dönderebiliriz.biz sosyal bir varlık olarak nerde duruyoruz !

Toplumcu yaşamımızda bizi etkiliyen ana yönerge bir ailemizin olması ve o ailenin toplumsal çizgisidir !bunun genliğinde bir küme elemanı olduğumuz çevremiz ikinci çemberi oluşturur. Ve bu millet olgusuyla geniş bir çerçivede etkenleşir.biz bu rüzgarların toprağında kişilikleşiriz yada bunu başaramayıp öteleniriz.sonuçta durum ne olursa olsun toplum içindeyiz ve yaşamımız boyunca bu toplumsallığımız her konumda bizi etkiliyecek ,yaşadığımız toplumun entelektüel seviyesi bu etkileşimi hiç şüphesiz daha iyi bir hayata daha kolay ulaşmamızı sağlayacaktır .bu bizi bölgesel yansımalarla bogan lokal yanılıgıardanda kurtulma şansına yöneltir.yaşamda var olmak ,ve bu varlığı özgür bir toprakta evrenselleştirmek dünyayı kucaklamak özülle barışık gılabollaşmak ! (kültürel)

Yirmibirinci yüzyıl çok karmaşık bir süreci toplumsal dokuda öne çıkartıyor ,yaşadığımız cografyada kalıpsal görünen bir çok düzensel oluşum yerini yeni yapılanmalara bırakacak gibi ! burada bu süreçte ilkesel olarak kültürel genişlemeye açılırken binlerce yıldan süzülen kavramları iyi anlamamız ve onu iyi kavramamız gerekliliği ortaya çıkıyor. Anadolu cografyasında bu kültürel odanın ana çekirdeği Türklük gerçekliğinin göz ardı edilmemesi gerektigidir! Kültürel birlikteligin ana kalıbı Türklük olgusunu dışlıyarak gerçekleşme şansı bu topraklarda pek mümkün olacak görünmemektedir,çatı kitleleri içinde bütünleştirecekse Türklük kavramını ötelemenin gerçekliği olmamaktadır.

Bazı akedemik çevreler dinin milli kütlerlerin yerine geçebileceği yanılıgısını taşır görünsede din kültürel karakteristikte çok önemli bir etken olmakla birlikte dini inançla karıştırmamak gereğini unutmamalıyız,dini siyasal yapılanmaların baş etkeni yapan toplumlarda gelişme ve entelektüel düşünce asla kendine yer bulamaz ,bu dininde bir öğreti olarak idolojik bir özselliginin bir sonucudur.inançlı olmak ölümcül bir fani için dogal ve gerekli bir gerçeklikken onu kalıpsal idologların taasubunda tutmak din,i yaşamın lokomotifi yapmak o topluma çağın içinde kalma şansı tanımaz! Bu inançtan ziyade dinin normlarının insan aklıyla sınırlı olmasından ve din adına karar verir görünen otoritenin yetmezliginden kaynaklanır . günümüzde tanrı ile diyalogu olan bir pergamber olmadığına göre din adına konuşulanlar hep okunuşanların aklının alabileceği seviyeye sınırlıdır.ve yoruma tabidir. Yoruma tabi her şeyse yanılıgyı içinde taşır.bunun içindirki çağdaş olabilmenin temel karakteristigi laiklik kavramıdır.

izdüşüm...

Lale güzel bir çiçek tıpkı nergiz gibi gelincik gibi sevinci aratıyor insana.düz saçlı kadınları hatırlatıyor.yaşamın bir yönünde karşınıza çıkan ,ürkek bakışları ile konuşulması zor kadınları.bir türk kahvesi gibi çekici halleri ile kendi rollerini üstlenmişler. Onları kenardan izliyor ruhum. (2013-alanya)

Altaylarda atlarla gezermiş benim ruhumun rüzgarlarına yön verenler.sonra dağılı vermişler balkanlara kafkasyaya yürekleri hep kor halinde kadınları saçlarını süpürge etmiş,tarih yazmışlar çanakkalde .Çanakkale demek bence türk demek.içinde her ilmekten bir düğüm bir kilim , binyıllardan süzülen.üçüncü selimler ,kanuniler fatih sultan Mehmetler,Atatürkler .hep öncül olmuşlar halklarına türküler çığırılmış daglarında ozanlar, şairleri şiirler döktürmüş sözcüklere. Hani neysem oyum ben .hamuru insan bir fani,düşünüyorumda nerde bir insan varsa benden bir iz,nerde ben varsam insanca bir rüzgar dağılır çocuklugumun hayellerine.(18mart 2013)

Parmak uçlarındaki sızı göz lerine yansımış korkunç tek düzeligin içinde bogulmuş bir halde yaşamaya çalışıyorum.biraz ötede büyük devrimci Atatürkün adıyla anılan bulvarda bankalar kapitalizmin vitrenleri olarak yerlerini almış,otomatik para makineleri hepimizi borçlandırmakta.ellisini geçmiş haliyle hala bir erkekle gizli gizli buuştugunu duyduğum o kadın çevremi sarmalıyan ikinci dairenin dışındada olsa ilgimi çekiyor.genelde ömrüm köhne bir apartman dairesinin loş bir odasında internetin başında geçmekte.sakallarım uzamış ,parmak uçlarımda dokunamamanın verdiği bir sızı var.herkez her şeyin sahibi olmak istiyor.sahip olmada sınır tanımıyorlar.paylaşım geçmiş yüzyıllarda kalmış.atlı toprak sahiplerinin yerini şimdilerde yüksek güçlü jip sahipleri almış.rant kanlarına işlemiş. Bir ev sofrasının sıcaklığından irak histerik cahaletleri ile sarmaş dolaş yaşar görünüyorlar. Anadoluya bahar geliyor.ihtimal mayısta gelincikler açacak bugday tarlalarının arasında .siyah benekli bir ugr böceği öpecek hiç erkek eli degmemiş umudları. İhtimal öyle veya böyle ölümlerde olacak .bense kendi yan lızlığımda hiç gelmiyecekmiş gibi görünmez ölümümü bekliyorum.

Belki şimdi en namuslu bedenlerde en korlaşmış sevişmeler yaşıyor umud.birde geçkin kadınları var birkaç çocuklu katı duruşlu kadınları gecenin. Onların mutvaklarında toklaşır sokak kedileri ,kına renkli gözleri ile. Özlemek var sözcüklerin anlatmaya cesaret edemeyeceği .kendi içinde olur yüregın kavgası ,ben bu topraklarda mazlum doğdum mazlum yaşadım.hiç öncül olmadı ismim özgürlüğünde.bende aradım gözü tok kadınlarını bu ülkenin .gecemde ısıtsın istedim gözlerimi umud.hep ötelendi beklentiler ,buradayım dedi ölüm.yarım kaldı sarhoşlugum masamda ,kırık yapraklar gibi ürkek ve savurgan.aşklar aradım beycikten,tekirovaya.hep yalnızdı hikayelerimin kahramanları .ne varsa paylaşılınsın istedim ilmek ilmek.soframda tümce insanlar,bir sıcak ekmek olsun bogazımda ve bir sıcak bakışlı kadına tav ruhum.ölümse olsun artık bu yolculukta benide gömer olurlar bacımın yanına, sonra unutu verirler ,herkez çoluk çocuga karışır.herkeze papuçları boyalı kadınlardan yakınımı yakın bir kor bulaşır

umut

Yaşam bir umut yolculuğudur. alır sizi hayallerinizle yolculuğa çıkartır. Biliyormusunuz aşk hastalıktır diye düşündüğümde yeni hastalıklar buluyor içimdeki karanlığımı .Üzülüyorum seni sevdiğime çünkü ben sana laik değilim biliyorsun.Ben sana mahkumum sadece. Şu bana yabancı olan şehir şu yalnızlığım sokaklarında kimsesiz duygulara yoldaş olduğum kaldırımlar beni unutmayın olurmu.

Umut seninle bir ekmeği, paylaşmak .aglamak vakitsiz ölümlerin ardından .Sonra ankara olmak cebecide ilk öpüştüğümüz o an. ve şarkıları kulaklarımda hüznün.

Alanyada akşam

Alanyada dinek mevkiinde sahildeyim.solda yamaçta yere yakın görünen tepsi gibi parlak bir dolunay var.saat akşamı karşılamış her yere karanlık vurmuş.ve düşünmek zorunda kalıyorum böylesi muazzam bir akşamı olan dünyayı bırakıp ölmek ne büyük bir zülüm.belkide ölülerimiz ruhları aramızda bizimle beraber sarı ışıklı dolunayı izliyor. Sadece bedenler dogaya dönüş yapmış toprakta yada başka bir yerde yine maddenin bir zerresine yolculukta. Yol kenarında ünüformalı genç polis memurları yolda taşıtları durdurup bazı belgeler sormakta daha geride hız ölçerli başka bir polis otosu zula,da. bir yaşlı turist kadın sokakta dolaşan bir Anadolu çoban köpeğine sıkı sıkıya sarılmış onu seviyor. Oldukça heybetli bir köpek. Sevildiginin farkında hiç kıpırdamadan sevilmenin keyfini sürmekte.bense fırtınalara mahkum bir gemi gibiyim

bir mayıs serdal ŞAHİNER -Alanya

Bir mayıs

"Dünyayı Avuçlarında Yükselten İşçi" logosu1 Mayıs İşçi ve Emekçiler Bayramı, işçi ve emekçiler tarafından dünya çapında kutlanan, birlik, dayanışma ve haksızlıklarla mücadele günü. Dünya üzerindeki pek çok ülkede, resmî tatil olarak kabul edilmektedir. Türkiye'de ilk kez 1923'te resmî olarak kutlanmıştır. 2008 Nisan'ında, "Emek ve Dayanışma Günü" olarak kutlanması kabul edilmiştir. 22 Nisan 2009 tarihinde TBMM'de kabul edilen yasa ile 1 Mayıs resmi tatil ilan edilmiştir.

Bir mayıs kapitalizimin egemen olduğu toplumlarda hep endişeyle karşılanmıştır.hükümetler emekten ve sosyal adaletten görünür olsalarda bir çok ülkede günümüzde dahi emek hak eşitlik kavramları daim tepki çekmiş ve engellenmiştir. emegin ve hakkının mücadelesi sınıfsız bir toplumu kurabilene kadar devam edecek gibi görünmektedir. ülke kaynaklarını topluma eşitce dağıtamayan yapılanmalar onlarca yıl sürüp gidecek degildir. hak emek eşitlik kavramları bir gün mutlak hak ettiği degeri bulacaktır. günümüz çağdaş toplumlarda DEMİKRATİK KATILIMCI SOSYAL ADALETÇİ DİNSEL BASKILANMALARDAN İRAK (LAİK) TOPLUMLAR BİR MAYIS EMEKÇİ BAYRAMINI DAHA BİR UMUTVAR KUTLAMA ŞANSINI YAKALAMAKTADIR.

emekçilerim büyük sermaye önündeki ezikliğini önlemek çağdaş ülkelerde hukuksal yapı içinde çalışma yasalarının eşitlik ilkesi ve emegin hakkı milli gelirin hakça paylaşılmasına dayanır .ülkemizede bu noktada olumlu gelişmeler sağlanmış olmakla birlikte demikrasi içinde hukuğun gücüyle katedilmesi gereken daha çok yol vardır denilebilir.bilmeliyizki emegiyle geçinen herkez emekçidir.ve emekçilerin sömürülmesinde dinde en büyük etken olabilmektedir. hak eşitlik adalet dedikçe birileri ' öteki dünyada cennet sizi bekliyor diye biliyor .halbuki bilmeliyizki tanrı böylesi adaletsiz olamaz. bir avuç zümre milyonları ne zamana kadar sömürecek diye düşünme becerisini gösterebilmeliyiz.!

Birileri bir işçinin bir ayda aldığı ücreti bir günde harcama lüksüne sahipse orda bir sömürü var demektir işte bir mayıs bu sömürüye farkındalık yaratmak bilincinin yansıttığı gündür.

ülkemizde bir mayıs bindokuzyüz yetmişyedide taksim meydanında kutlanırken karanlık güçlerce meydana ateş açılmış emekçi insanlar orda katledilmiştir. bu nedenledirki emekçiler için taksim meydanı çok önemlidir. eşitliğin özgürlüğün simgesi olmuştur. tüm emekçiler için kutlu olsun.

Beğen · · Paylaş

yaşam serdal şahiner.(alanya.)

İzdüşüm

Çaresizce gittiginiz yol sizin kaderiniz oluyor. ama bilelimki aynı gökyüzünün altındaysak an gelir güneş bizide ısıtır. Görüyorumki kanunlar yoksulları hizada tutmak içindir eger kanun adaleti saglıyorsa onun adı hukuk olur.

Tehlikeli soruları vardır yaşamın, kimselere sormaya çekindiginiz elinizle tutamadığınız,yanlışa ayna olacak sorular.o içinizde bir mahkumdur .

Batumun geda köyünde tüm sevdiklerini bırakarak daha on altı yaşında Türkiyeye gelen acar türkü babam genç Türkiye cumhuriyetinin bir yuttaşı olarak beklentilerine ne kadar kavuştu bilemiyorum.(acar Türkleri batum civarında yaşarlar)

kendimi bildigimde Dicle kıyısındaki Diyarbakır ın o zamanlar kenar bir mahallesi olan baglardaki fatih caddesi kıyısında tahta kapılı toprak damlı tek katlı evde iki abim ve posta memuresi ablama annemizin gün aşığı yaptığı burgul pilavını yiyerek büyüdük o zamanlar daha sonra gideceğim teknik lisenin kapısındaki uzunca tatlı meyilli yokuşun bittiği noktada dilan sinamasına dönmeden ,her geçtigimde vitrinlerini izledigim kitap evinden - guguk kuşu- romanını almayı düşündüğümü ,paramın yetmedigini yetmeyince vaz geçtigimi hatırlıyorum, Toprakdamlı baglardaki evin dip odasında babam kutsal kitap kuran,ı okuyor. ' elif,lam ,mim (bu harfler kutsal kitap kuran,ın bazı sürelerinin başlangıcında mevcuttur.)

Bindokuzyüzseksenüçün kasımında alanyanın yağmurlu bir gününde ben ankarada ekmek peşindeyken babamın ölüm haberini aldım. Aglamalarım Ankara İskitlerdeki ptt binasının koridorlarına yansıdı . bana göre aglamak insancılığımızın bir yansımasıdır.

Üretim araçlarının ortaya çıkmasıyla büyük toprak sahiplerinin hükümdarlığına birde üretim araçlarını ellerinde tutan bir sınıfsal egemenlik karşımıza çıktı . (burjuvazi) o nedenledirki toplumun alt katmanları ya devlet memurlugunda bir yer edinip ömrünü asgari yaşamda garantiye almak istedi, yada mühendislik gibi bilgilere vakif olarak bu fabrikalarda beyaz gömlekliler çalışanlar olarak bir yer edinmeye çalıştı. günümüzde hala onbinlerle ifade edilen kitlelerin devlet kademelerinde atama beklemesinin içeriginde bu gerçeklik yatar !

Din insanlık için olgunca bir yolmu. Yoksa bir çıkmaz sokakmı ! din ulvi bir gerçeklik ötesi yolculugun kılavuzumu yoksa yaşamın çatışkılarının ortadan kaldırıldığı bir var oluş yolculugumu. niçin dinin etken görüldüğü toplumlarda sömürü ,eşitsizlik çatışkı daha bir sürekli ! kutsal kitaplar ölümler içinmi önemli yoksa yaşamın bir gerekliligimi. niçin sömürsüz eşitcil bir toplum dinin egemen görüldüğü halkların yaşamında oluşturulamıyor. yanılığın nerde başlıyor.dialektik nasıl işliyor!

Ölümün bizi mahkum bıraktığı inançlarımız bizim yaşamı sorgulamaya engel olmamalı diye düşünmeliyiz.ölüm karşısında inanç bizler için bir kaçınılmazlık oluşturursada inançla dinin arasında ince bir çizgisel pus oldugunu görebilmeliyiz.yüzyıllarca dış etkenlerden beslenir görünmüş dinlerin yapaylaşma yanılığısıyla varlaştığını görmek durumundayız.(geleneksel din) böylesi bir din bizi kutsal kitapların özellikle insanlığın son kutsal kitabı kur-an dışına ittiginin görme gerçekligini bize sağlamalıdır. kur-an sömürü yü ezilmeyi tembelliği ve miskinliği red ettiği halde özelliği yitirilmiş din yansımaları bize bunları dikta eder görünmektedir. Kabul etmeliyizki ölüm var olduğu müdetçe inançların idolojik kalıpları olan dinlerde kitleleri etkilemeye devam edeceklerdir. Görülmelidirki inançkar olmak insan ruhu için bir gereklilik ama dinci olmaksada bir kırılmalıdır!

Sakince bekliyordu kilinin kapısında kavun içi pilastik bir sandalyenin üstünde kaderin kendisine biçtiği rölü oynuyordu. Hücresel bir hastalığın kiskacında beklemek zorundaydı numarator otuz ikinci rakamı vermişti büyük ihtimal doktorlarla görüşmesi öğlen sonrasına kalacaktı yalın bedeni buna dayanabilirmiydi bilmiyorum.akdeniz üniveritesi h bilokta onkolojide sıramızı beklerken kendimi fidan ablamı izler bulmuşum (Dertler ve belalar sıkıntılar bilinizki Allah ın takdiridir o esirgiyen rab,dır mutlak bir kapı açacaktır. bizim yapmamız ona sabır etmektir.)

Kabul etmeliyizki inançlı olmak inancı kullanmak arasında net çizgiler vardır .ölümün omuzlarında yük olduğu insan yığınları için inanç dogal bir sonuçtur ama inanç adına güç kullanmak çağın gerisinde ilkel bir yanılığdır. Yaşam bana çaresizliği getirdi yanılığlarım beni bataklık kıyılara attı o kıyıların bana vereceği hiçlikten öte ne olabilirki., Var oluşumuz bir gerçek midir yoksa bir yansımamıdır yansımaysa asıl nerededir ,izler bizi nerden alıp nereye götürmektedir.

Günümüz dünyasının beklentilerinde kültürümüzün fonksiyonu nedir ,lokal kültür bizi ne derece besler ,nerede yalnız bırakır.evrensel kültürün etnikten etkileşimi nedir ,dogruları neye göre dogrudur.sosyolojisinin dokusal gerçekliginin kalıpları neye göre biçimlenir.

Hüzün orda burada degil çaresizliktedir şüphesiz.çekip gitmek istesensizde ötelere fırtınalarınız olsada içinizde garipcelik tökezletir umudunuzu.

Nerelisin diye sordu ruhum anladımki ben dünyalıyım köyümde Türkiye.

Büyük binalarında küçük adamlar oturur başkentlerin. histerik yalanlara bürülü . kültür çekip gitmiştir bir yerlere özgürlük karanlıktadır.

sabahları erken kalkan bir bedene sahibim.uyku beni dizginlemiyor.ölçüt ne varsa her şeyiyle yetersiz .gizlice aglıyor

gözlerim.

Ülkelerin tarihini okuyorum.herkez kendince bir kahraman yaratmış.onlar ölmüş vahşice yaşayanlar gururlu.

İnsanın sorası geliyor ,birilerinin bir amaçlar için ölmesi birilerinin gururlanmasını nasıl sağlıyor.

Ölüm herkez için bir son.omuzlarda bir yük.

Yoksunluk içinde yaşayan insanlarımız ülkem tank yapıyor diye gururlanmasını aklım bir türlü almıyor.

Azla yetinmeyi bilebilmek emeginin degerini önemsemek bunu başarınca alış veriş merkezlerinde bir sakincelik, esmer kenyalı erkeklerin yaşam kalitesinde bir gelişme olurmuki

Bilmiyorum !

çevrenizde basit kişiliklerle sünepe asalaklar sizde kemiriyormu. Kaypak bakışlar sizde rahatsızlık veriyormu, güncel yaşam nefeslerinizde ürkekçe insancılığınızı yansıtıırken umut ne getirmekte size...dar alan yapılanmalarında siz nerede varsınız.

Katı bir sıkıcılık var umutta yaşamın törpülerinde en ilkel halimizle burdayız. Niçinlere yanıt veremiyoruz.ürkek kediler gibi kendimizden korkuyoruz.bir gizsel yıkıntı var içimizde insancıl evrensel ne varsa yitiyor gibi. korku ellerimize bulaştı .harflerden çekiniyoruz sözcükleri iteliyoruz. İşsiz insan yığınlarının arasındayız ..mutsuzuz.

Bahar geliyor anadoluya milyarlarca yıldır bahar geldi.

En köhne evciklerin en dip odalarında konuşulan neyse umuda dahil bizimde dilimizde aynı sözcükler ,konuşulanlar neysede konuşulamıyanlara sevdalıydık.

Tutarsızlığım ruhumu incitiyor.artık bir yerlerin eksigi her yerin eksigi gibi.oldukça aptal bir kavganın içinde ruhum.karanlık sokakta karanlık çökmüş otagına memleketimin.

Bir aklıma geliyor acı ,çaresizlik ellerimde keşkelerimde yitip gitmiş ömrüm.artık kadın tenleride haz vermiyor gözlerime,bir işsiz ve korkunç yalnızlık var yanımda birde kaçıp dolanan karanlığım.

Çekip kedileri seveceğim sokakta.bir sevmeye layık .kediler kaldı hayatımda.

Kapitalizm tüm görkemli şehirlerine inat özgürlüğüne inat kadınlarına otomobillerine inat.çözülüyor. bir sokak fahişesi gibi anlamsız ve kirli bakışları ile yitiyor.kapitalizm yada ben öyle istiyorum!

Kerkük türkülerinin hüznü gözlerimi yaşartıyor. Selanikten batumdan,baküden diyarbakırdan ankaradan toros dağlarının sarı keçeli Türkmen obalarından bir harmanlaşmış hüzün beni aglatıyor.

2016 ocak paylaşımım :

Gerçekle yüzleşmek bazen ölümle yüzleşmek gibidir.göremezsiniz.acıdır.heleki kan bağınızla çatışkılar sizi yıkar hoş görünüz acizlikle sonuçlanır.kayıplarınızın arasında aslen kaybolan siz olursunuz.umutta anlamsızlaşınca tükeniş başlar.

Sen ötelere gittin canım ötelere benim oldu.usulca sokuldu yüregime.kıraç toprağın ardındaki gizde vardın oralarda bir yerlerdeydin.ölümle keyiflice konuşlanmış bir hiçsizlikte belki belki varlıktı.kırılmıştın erken bulmuştu seni ölüm.bedenindeki hücresel azgınlıklarla baş edememişti beyaz önlüklü aktörleri hekimlerin. Anam babam fidan ablam suat abim.ölüme ulaşmış tüm yoksun yürekleri memleketimin yaşarkende garipceydi gözleriniz ölümde !

Ölüm tüm insanları eşitler diye düşünürdüm sonra baktımki yaşamlar eşit değilki ölüm onları eşitleyin

Görev ve yasakların keskinleştiği toplumlarda sömürü kolaylaşır halk kitleleri niçin sorusunu sormaya çekinirler .birileri onlar adına karar vermiş olur. Onlarsa bir sürünün sıradan küme elamını olmaktan öteye gidemez.

Kapıda bir karanlık var kimsesizliğin verdiği bir loşluk.çalıp içeriye girememenin çekincesi var.yaşam kitlemiş umutları yalnızlığın yetmezliği var.çilelerinde. belki onun için bu ülkenin tüm evli kadınlarının sıcaklığını özlüyorum yoksunlugumun bana yaşattıkları belki seni özlüyorum. En kirli tutkularında erkeçe duygularımın. yada yok öyle bir şey.sokaklarda dolaşan insan yığınlarından kaçan yüregim ölümüne arkadaş ediyor beni.avuçlarımda bir sızıntı aramış oluyorum gözlerini.

Büyük fadakarlık büyük yoksunluklarıda içinde taşıyor.bir tek şey müstesnadırki vicdanınız rahat oluyor.

Damlataş pilajının kumsallarında ilk yürüdüğümüzde yanımda maviş gözlü kafkas göçmeni babam şirin usta adana kökenli anam nezihe hanım ve posta memuresi fidan ablam var,sonraları viyanaya yerleşen abim cumhur ve polis emekçisi abim suat ta tanışmışlardı kumsalla. alanyada yalnızlığımdayım. ölüm tüm acımasızlığıyla sevdiklerimi aldı benden

Halk kitlelerinin çaresizlikleri ülkenin bilmem kaçınıcı dönem meclis vekillerini pek ilgilendirir görünmüyor.onlar banka hesaplarına yatan asgari ücretin yetmiş katı harcirah ve maaşlarının rahatlığında dokunulmaz yaşamlarının keyfini sürmekle meşgüller.tek yapmaları gerekense parti disiplinine uymak.

Çatışkılı bir dünya düzeninin acımasızlığında ölümlü canlılığımızla nefes alamıyoruz.avrupa egemenli neo liberal yapılanmalar ulusların varlığını tehdit ediyor.yirminci yüzyılın yapısal ulusculugu kapitalizimin çarklarında aşınıyor! Yerine oluşturulacak bir yeni düzende emekçi kitleler kendine nerde yer bulacak bunu zaman gösterecek.

Hücresel hastalıkların acımasız korkutuculuğu hepimizin yaşamında bir iz bırakıyor.gereçlerini bilemedigimiz vakitsiz ölümler giriyor evlerimize. Lokosit sayılarına tiranbosit degerlerine kemik metestazlarına aşına oluyor dagarcığınız. yaşam dikenli patikalarda soluklaşıyor.(2011)

Bir ülke düşünün ülkede milyonlarca aile var mülkiyet bir kaç ailede toplanmış... ! bu sadece bizde olan bir şeyde değil dünyadaki iki yüze yakın ülkede toplam bine yakın aile küreselleşme adı altında ortak birliktelikte. insanların emekleri birilerinin kasasına giriyor.

2016 şubat paylaşımım

Kapitalist sömürü din inanç yurt gibi tüm degerlerimizi sömürüyor özellikle bankalar acımasız bir virüs gibi sömür çarklarının baş yönlendiricileri olarak bizleri sömürünün kiskacına sokmuş görünüyorlar .devleşmiş alış veriş merkezleri kiredi kartları ve savunmasız tüketir görünen emekçi kitleleri.

geçmişte sovretlerde lenin sınıfsız toplum iddiasıyla emegin etken olduğu bir devlet kurmak iddiasıyla bolşevik devrimi yaptı (ekim devrimi) ama orda kominst (ortakçı) partinin üyeleri lüks yaşadı burjuvanın yerini aldı aile dışlandı insanlar robot gibi fabrika dişlilerinde ezildi maneviyat yok sayıldı sonuç olarak baskı kaçınılmaz oldu. umulurki günümüzde sosyal adalet hukuk eşitlik demikrasi gibi kavramlar sosyal devletle güçlenir emegin önemsendiği kontrollü özel mülkiyetin var olduğu ortak emek ve paylaşımın hukukla sağlandığı bir düzen dünyaya etken olur. kominzim eşitlik iddiasındaydı moskova uygulaması hüsrarla sonuçlandı ama bu durum kapitliast düzeni tek seçenek etmemeli diye düşünmeliyiz.

Ocak 2016 sosyal paylaşımım.

ülkemiz yönetiminde sistem yeniden yapılmalı ama başkanlık sistemi olarak değil vekil sayısı dörtyüze inmeli, vekil özlük hakları devlet memurları kanunu dahilinde olmalı kimseye imtiyaz tanınmamalı dokunulmazlık kürsü ve fikir düzeyinde kalmalı. seçim barajı yüzde beşle yedi arasına çekilmeli, vekillerin yüzde onu basın, ticaret odası, sendika, gibi sivil toplum kuruluşlarından olmalı, meclis fili olarak devreye girmeli, bir ilde vekil sayısının üçte ikisinden fazla vekili hiç bir parti çıkartmamalı...! dış politika uzmanlardan oluşan bir komisyondan geçmeli, meclis etken olmalı. hukuk öne çıkartılmalı.... dolaylı vergiler azaltılıp gelir vergisi esas olmalı..... yoksul korunmalı...! emekli sürünmekten kurtulmalı, enerji ulaşım sağlık... güvenlik devletin esas işlevsel görevi olmalı. unvan statü sermaye insanları yetkenlikte farklılaştırmamalı, bilim eğitim, kültürel yoğunluk öncül bir lokomotif olarak geleceğimizi belirlemeli, kendi köklerimizle barışık evrensel birikimle paydaş olabilmeliyiz bunu başarabilen toplumların evrensel varlıklarında bir adım önde olduklarını görebilmeliyiz. Belki o zaman duygularımızda sözcüklerimizde bir değeri olur, ruhumuz insan olmanın hazını hisseder.

Nerdesin dedi gece burdayım dedim hayallerimle sohbet ediyorum. Ölülerimi anlatıyorum ona alaiyenin toprakında Anadolu oluyor kemikleri ruhumun. Herkez yalnız kalıyor ölümlerinde. Yinede bir sıcaklık var torunum minanın gülüşlerinde. ısınıyorum kendi soguklugumu unutup önemsiyorum dogan günü.

Uzlaşmacı olmak lazım kendinle, çevrenle yaşamla karşıt görüşlerle anlamaya çalışmak lazım ben olmayı bırakıp biz olmanın olabilirliğinin yollarını aramak lazım o bizim içinde benliğini kaybetmeden. paylaşmayı bilmek lazım gücü, ekmeği, olası tüm etkenleri halk için etkenleştirmek lazım. sevmek lazım küçük bir çocuğun mercimek bakışlı gözlerini.

Şubat 2016 sosyal paylaşımım.

TÜRBAN:

kadınların başlarını örtmek için başörtü dışında biçimsel özelliği olan obje. ülkemizde bir kesimin büyük ragbet ettiği ve simgesel özelliği yüksek bir olgu. türban ülkemizde resmi kurumlarda serbest bırakıldı. görüş şu din ve inanç özgürlüğünün bir gereksinimi! halbuki gerçeklik öyle olmuyor. bir defa inanç kişinin beyininde (düşünce) başlar ruhunda biçimlenir. bu haliyle inancı zaten kim yasaklıyabilirki kim bir başkasının iç dünyasını analiz edip sen böyle düşünüyorsun bu yasaktır diyebilirki! din olgusuna gelince dinin kendisi zaten özgürlüğü pek benimsemez. dindarım diyorsan özgürlüğüne kısıtlama getirmiş oluyorsun. çünkü bir yasaklar ve pirenşipler bütünüdür. çoğunlukta dinin öğreticilerinin (yada yorumcularının) etkileşimine tabidir. böyle olunca din adına gerçekleşen hiç bir olgu. özgürlükle paralel gitmez. biz müslümanlara gelince bizim inancımız okumayı öğrenmeyi çok önemser. bilimi öne çıkarır. dinse yoruma tabidir. inancı bogar, yanıltır. yaşamı öteleyer. bu nedenle dinsel simgeler inancın ziyade toplumda kendisine bir rol biçmeyi getirmektedir. böylece kendini olası gücün bir yandaşı gösterme şansı ortaya çıkar. ve bu süreç .özgürlükçü bir rüzgar estirmez masum hane yansımalar çok karmaşık akıntılara giden eylül yapraklarına döner. bazı şeylerin özgürlüğünü kazandıklarını sanan kitleler .bir bakarlarki tüm özgürce yaşamları bir çemberin içine hapsedilmiş. geriye dönüşlerse belki otuz belki elli yılı geçer. din egemenli iranda durum böyle olmuştur. bizim ülke olarak doksana yılda geldiğimiz nokta bir kaç yılda çözülüyorsa yeniden bu noktaya gelmek özgürce düşünen laik bir yapıda inancı sömürülemeden bir toplum olmak belki bir kaç kuşak geçmesine sebep olabilir. dinin kullanıldığı ve siyasallaştığı bir toplumda özgürlük ve bilim fitili tükenmiş bir mum gibidir. bu durum inancın ve dinin kendisinden değil onun siyasal meta olarak kullanılmasından kaynaklanmaktadır. yoksa inanç hepimizin ruhunun beslendiği bir gerçekliktir. bu gerçeklik siyasal aktörlerin elinde malzeme yapılmamalıdır. onun için laiklik çok önemli bir pirenşiptir.

Bekliyoruz tanrı adaletini sağlasın! birilerinin emegini sömürenlere hak yiyenlere ilkelleşenlere bir set olsun.

Çözümle önce ailede başlıyor kapitalist cendere önce ailenin duvarlarını yıkıyor. farklılaşma ve kırılmalar davranışlara yansıyor. kapitalist beklentilere yanıt verilemeyince ruhlarda ıraklaşma kaçınılmaz oluyor. ilkel cehaletse bu süreci destekliyor. bilgiç tavırlar ilkellikle harmanlaşıncaya öteleşme kaçınılmaz oluyor.

İnsan ruhlarının en itici yönü benlik duygusunun biz olmanın ötesine taşmasıdır. ailede oturduğunuz apartmanda yaşadığınız sokakta bu yanılgı ruhunuzda derin yaralar açarken sormak zorunda kalıyorsunuz. Ölüm yanılgısından önce yaşamın yanılgısını bizi yakalamış oluyor!

2016 şubat paylaşımım :

Bindokuzyüzyetmişli yıllarda bu ülkenin gençleri (ülkücü) (devrimci) ortak noktalarda buluşmayı beceremediler işin kötü yanı büyük Atatürkün önderliğinde kurulmuş genç TÜRKİYE gerçeğini pek anlıyamadık sonuçta dış etkenli kapitalizm ve mikro milliyetçi etnik kimlikli terörün kısılcığında yedi milyarlık dünyanın en tehlikeli coğrafyasında var olma mücadelesinin içindeyiz. bir yandan kapitalizm ülkeyi sömürüyor bir yandan öngörüsüz politikalarla ülke

çıkamaz yollara giriyor.böyle bir çözülüşü bu ülke hak etmiyor.şiiirin edebiyatın mudunda bir yitikliği başlıyor Kan bağıyla bağlı olduklarınız sizin gerçek yoldaşlarınız olamayabilir . gülücükler sohbetler maskelenmiş yüzlerin ardına saklanmış olabilir. Bunu hissetmek için herkez için acı veren bir durumdur.şairler içinse tam bir acıncallık. Ne yapıyorsun dedi hiç dedim ,hiçtim. Yitikleşmiş bir ömrün son dönemecinde kendimceydim.

2016.paylaşımım :

Onkibinmetre çapında dünya denen bir gezegende çok kısa ömrü yaşar görünüyoruz.mekanın yedi milyar yıllık bir ömrü oldugunu düşünürsek bizim yetmiş, yüzyıllık ömrümüzün yoksanlığını daha iyi anlamış olmalıyız.böyle bir dünyada paylaşmayı bilememek ruhumuzu varsayımlarla baskılamak.maddesel etkenlerle sınıflar oluşturmak ırksal ,dinsel mezhepsel çatışkilara yönelmek.biz olamamak.ne büyük bir yanılgı.uzayın sonsuzlugunda hiçleşmenin dorugunda ölüm ötesini bile net çözememişken bu geçici ömürde kibirlenmek ne kadar anlamsız oluyor.

2016 paylaşımım

Bu günkü cuma namazının hutbesi ilginç bir o kadarda çetrefilli bir konuydu .

kısaca deniyorki kuran,ı anliyabilmek için hadis ve sünnette bakmak lazım..!

burda sorun şudur hepimiz için ana kaynak kutsal kitabımız kuran,dır. esas odur bize sünnet hadis diye pergamberimize mal edilip yansıtılan görüş ve kalıpları kuran süzgecinden geçirmek esas olmalıdır. yoksa birileri bir şeyleri uydurup din diye bize dayatır.bugün islam cografyasının kan ve göz yaşı içinde olmasının esas gerekçesi budur.eger biz müslümanlar kuran,a göre hareket etsek bir çok problem kendiliginden hal olmuş olur. biliyoruzki kuran,ın içinde paylaşım eşitlik,barış ana olgudur.tabiki pergamberimiz önemlidir öncüdür.burda anlatılmaya çalışılan pergamberin adının kullanılıp kuran dışı bir dini bize dikta edilmesi olayıdır.

14.şubat 2016 paylaşımım :

Aşk sınırsız tutukunun içsel çatışkısı.bence yaşam dialektiginde bir yanılgı. Ölümlü bir yolculukta tutkunun sınırsızlığına aşk deniyor.dogrusu kötü bir bağımlılık yetmezligin ta kendisi.bilmeliyizki aşk bir hastalıktır. Ve görülüyorki aşkın depreşmesi kadından yansıyor ilaçta yine kadın oluyor.kadın yaşam potasında ana enerjimiz olurken biliyoruzki kadınlar basit şeyleri büyütür ciddi çatışkılarını görmezden gelirler,belkide bu kadının erkege göre daha dogal bir yanı olmuş oluyor.ve kapitalizm 'sevgililer gününü kutluyor!

Ölüm çok yakın, süreç ilerliyor.dogumunuzda ölüm size ben buradayım diyor ! sosyolojik olarak içsel iki çemberin içinde olur görünürken (özel yaşam ve sosyal yaşam) siyasetçiler sizin adınıza kararlar alıyor.bu kararların çoğu kendi egolarını tatmin etmek yaşamlarında keyifilenmek için olsada bunu halk kitleleri pek anliyamıyor ! tıpkı din adamları gibi bölmeyi farklılaştırmayı ve yönlendirmeyi çok iyi biliyorlar hatta var olmalarında dinsel doktrinler öncül olabiliyor.böylesi bir yaşamda özgürce var olmak ne derece mümkün olabilirki.

İzleri silinmiyen bir yanlızlığa mahkumuz bölünmüşüz kırılğanlaşmışız.birlikte degiliz sadece yan yana görünüyoruz.ahlaklı degiliz durulğanlaşmış yüzümüzle çatışkilil gelgitlerin içindeyiz.tutkulara mahkumlaşmış bir yolun yolcusu gibiyiz.kendimize yetmiyoruz çekingelerindeyiz yalanın.

2016 yılı paylaşımım.

Çatışkılarını kendini aşmış bir ülkenin dönencesindeyiz .uçurumdayız ! bir ışık bir ses duymak istiyor ruhumuz. Bir toplum düşününki koşar adım bulundugu çağdan uzaklaşıyor.bunuda din adına yapıyor.şühesiz yanılıyor.ölümlü olarak insanların inançlı olması gayet dogal bir gereklilik! inancın potasındada kendi dogrularımızın odaklaşmış gerçekliklerini benimsemiş olabiliriz.örneğin kutsal kitabımız kuran, ama dinsel sömürü öylesi cüretkar ve insafsızki kuran,diyenlere sünnet diyerek karşı çıkılıyor.çünkü kuran açık ve net .ama sünnet adına pergamberimizin adının arkasına sığınıp kendi sömürsel düzenlerini kurmayı başaranlar var.son dörtyüzyıldır bu böyle gidiyor. esasen bu yanılgının özü emevilere kadar gider. sonucu nerde biter bilinmiyor!

cuma namazları dahil tüm yansımalar biçimselleşmiş davranışlardan oluşuyor. ne dünya gerçekleri ne metafizigin algılamaları konuşulmuyor. idolojik bir yapı din diye lanse ediliyor sorgulanmıyor.Tüm bu şartlarda inancımızın özü akıl süzgecinden geçmezse yanılgı kaçınılmaz oluyor..!

Büyük önder mustafa kemal Atatürk çağının gereksinmelerini görmüş yüksek bir öngörü ile bu yanılgının önünü kesmişken son yirmi yıldaki aymazlıklar özellikle son on yılda cemaat ,tarikat siyaset,devlet,ekonomi,ihale çemberinde sınırsız bir bataklık boyutunda varlığını perçinlerken içte ve dışta kapital sömürünün çarklarında emperyalist yaklaşımlarla çıkılmaz sokaklarda mazlumlaşmış oluyoruz.

ülke kaynakları ülkenin dış politikası gelir dağılımındaki dengesizlikler vergi toplamadaki adaletsizlikler adeta bir kaos rejimine dönüşürken hukuk ,eşitlik paylaşım yerini yandaş ve yalaka bir yapıya bırakmışken bu ülkenin çocuklarının geleceğini umutlu görmek pek mümkün olamamaktadır.

Din tarih boyunca kullanılmıştır ama bizim ülkemizde hiç böylesi bir sömürü çarkının aleti olmamıştı.

2016 paylaşımım :

Kimsesizliğimiz birazda tercihlerimizin bir sonucu oluyor.yaşamın yönencelerinde savrulur oluyoruz,paylaşmak sonraları göreviniz oluyor.belkide birilerinin memnuniyetini sağlamaya çalışmak o birilerinden kopamamanın mahkumiyetinin bir sonucu. Kabullenmenin ezikliğinde tükenir oluyoruz.bu beklide hastalığın azgınlaşmasının bir sonucu oluyor.sorgulamaya korkan başı egit.adım atmaktan çekinen halk sürüleri bu toprakta besleniyor.ve her hastalıklı toplum kendi buruyganını bulmuş oluyor.azgınlaşıyor buruygan,huku tanımiyor,hak tanımiyor.paylaşım eşitlik onun için bir şey ifade etmiyor.

Çatışkılı toplumların mayası ailede biçimlenir önce otorite ana baba etkenliğinde kendini gösteriyor 'babam kızmasın ,anam üzülmesin ' yanılgısı ileri yaşlarda bile sizin ömrünüzü törpüler .birde bakarsınız ölüm gelmiş o keskin itiatkarlığınızın aktörleri yitikleşmiş. Yalnızsınızdır tüm kaybetiginiz bir ömrü geride bırakmışolarak.

Belki onun için kümüelenmelerin içinde olunuyor.'bende sizdenim ' dairesi sizi korur görünürken aslında yoklugunuzu tescillemiş oluyorsunuz.her biçimselliginizi sizin dışınızdaki güçler belirliyor,onlar şöyle diyorlar, şunlara inanmalısın ,şöyle ibadet etmeslisin, cennete şöyle gidebilirsin,şöyle nefes almalısın,şöyle sevişmelisin,şöyle tokalaşmalısın.şöyle yaşamalısın.

Sonrada tanrının asla tasvip etmiyecegi bir yazı size dikta etmiş olduklarını anlayamıyorsunuz.onlar büyük sermayeleri büyük malı elerinde tutarken size kanat kay olmanızı istiyorlar,paylaşmıyorlar.hep tepenizdeler.siz hep eziksiniz.otobüs duraklarında eziksiniz,patronların karşısında eziksiniz,fabrika sahiplerinin otel sahiplerinin karşısında eziksiniz.sizi istedikleri an muhasebeye yollıyabiliyorlar. Korkutuyorlar. Onlar istediği ölçüde hukuk var oluyor.onlar istediği ölçüde evlerinize yolladıkları faturalar makullaşiyor.yaşamınızı onların çizdiği kurallar belirliyor.en geliştiği ifade edilen rejimsel yapılarda daha bir içsel sömürü kendini gizliyor. Üretmek ve paylaşmak belki burada öncül olmalı hak ediyor.kardeşçe yaşama kendini ifade edebilmek sağlıklı bir ruhsal toplumsallığı başara bilme paylaşıla bildikçe mümkün olacak gibi.belki birlikteliklerin aşklaşması böylesi acı vermeyecek ruhlara vakitsiz ölümlerin boşlukları ruhumuzu incitirken yapay yoklukların karanlığında tükenmiyeceğiz.

2016 paylaşımım :

Sıcak dostlukları duvarlara tercih etmek ne büyük bir cehalettir.kendini farklı sanmak insanların gözlerinin içine bakmaktan korkmak birkaç yıllık ömre ilkeligi sıgdırmak.sonrada kendini bilge sanmak.toplumcu yapı hastalıklı ruhları besliyorsa orda bir yanılığ vardır.tökezlersiniz.o çatışkı aslında ruhunuzdaki gelgitlerin kırılğanlığıdır.sizi dört duvar arasına hapis eder.siyasal çözümlerin sosyolojik yanılığları birazda kendi kültürünüzle yabancılaşmayı getiriyor. Bu büyük bir karanlıktır.kültürel yoğunlugumuz kendi topragımızda anlamlaşıyor.ve evrenselliğe ulaşır.bilmeliyizki hangi yapı ve konum sitatü sizi sokaktaki kitlelerden farklı yaşatır görünüyorsa o farklılık sizin yok oluş serüveninizin başlangıcı olacaktır.yaşam hatayı affetmiyor. Belkide yanılığımız duyguları düşünceleri yaşamları harmanlamaktansa bölüştürmeyi daha yatkınlığımızdan oluyor.dünyadaki yedi milyar insan bütünleşemiyoruz lokal mikro içselliklerden kurtulmayı başaramıyoruz dinsel ruhsal ülkesel varlıklarımızı yaşar görünürken parçalanmayı kendi varlığımızın özseliği sanıyoruz. Ortak bir paydayı aynı gökyüzünün altında yakalıyamıyoruz kendi yanılığlarımızı doğru diye kitlelere dikta ediyoruz çağsal kültürden ıraklaşmayı korumacılık sanıyoruz.insanlık birlikte yaşamayı birlikte kültür oluşturmakla başarabilir.burda şairler öncül olmalıdır diye düşünülebilir.

Sözcükler türetiyoruz bildigimizi sandığımız dillerde.harflerin birbirini ötelediği sözcükler.dogurgan sevgilere ya küskünüz yada ıraklarındayız sıcaklığının.şehirler kurmuşuz içinde yaşamak için,mal mülk biriktirmiş olanlarımız olmuş.sonra çekip gidilmiş ölümün kiskacında.yitikleşmiş yaşam topraklaşmışız.

İkibinonaltının martı yağmurlu bir Alanya sabahı devlet memurları işlerine başlamamış olmaları evin karşısındaki müzenin memurları hava yağışlı olduğundan ortalıkta görünmüyorlar.oturup sohbetledikleri masa yağmurun altında kalmış.kediler anlamsız sesler çıkartır oldular mart onların için belkide aşk ayı.kullandığım kıredı kartı faiz oranını merkez bankası oldukça yükseltmiş! İstanbulun en yüksek tepesine cami yaptırıyormuş hükümet. Umarımki bu tercih asgari ücretle çalışanlarla biz emeklilerin yaşam kalitesine bir katkı sağlar.

Mart 2016 paylaşımım : Türk gençliği geleceğin Atatürkün yoludur, o yol çağdaşlık,bilim,ve evrensellelikle özdeştir. Günümüz Müslümanlarının beceribildikleri tek şey kuran,ı dışlamaları olmuştur.kuran özseliğini yaşamaktan anlamaktan irak bataklığa mahkum olmanın çaresizliğinde Müslüman halklar ömür tüketiyor. Bilmeliyizki . ölümlü olarak inanç kaçınılmazdır inanç içselliginin özseliğide kutsal kitap kuran,olmalıdır. Büyük bir dahi olan sevgili Atatürk,ün kutsal kitabı Türkçemize çevirtmesinin öngörsünü anlamak durumundayız.!

Toplumun en büyük yanılığsı inançlı olunca mutlak dinci bir partinin peşine gitmek gerektiği var sayımıdır bu çok büyük bir aymazlıktır bir insan emekten, eşitlikten özgürlükten yana olup aynı zamanda iman sahibi bir ruhu içinde taşıyabilir.bilmeliyizki bu degerler aslında kutsal kitabımız kuran,nın içeriginde vardır kuranı anlamak için tek yol gösterici mantık ve özgürce düşünme becerisidir.

Maxim gorkiyi ansıdım,olacak bu ya onun ülkesindeki parlamenterlerin bizimkilerin üçtebir oranında maaş aldıklarınıda düşünmeliyim.

Yaklaşık dokuzyıdır yoksunlugun içindeyim ruhen aç bir bitkinliğin yorgunlugunu torunum mina törpülüyor. o küçücük kız çocuğu beni yaşama baglıyor.bekliyorum.

Bu yaz köprülü kanyona gitmem gerek.özledim hırçın sakıncelgini ormanın ve akar suyun.çakıl taşlarının. Yitirdiklerimin..!

2016 mart paylaşımım :

Milyarlarca yıl ortaya çıkan büyük patlama sonucu oluştuğu var sayılan evrende bizler sınırlı bir ömre sahip olmanın hüznündeyiz. (en azından göreceli) niçin böyle kısa bir ömre sahibiz ! bedensel içselligimizin ahenginin bozulduğu anlarda (hastalıklarda) niçin çaresizizdir.ömür yaşamları sınırlıdır.yada yaşam sadece bir dönencemidir. Dağlar,ovalar akarsular binalar teknoloji insan içselligini (kimya) ne derece biçimlendirir. Süreç nedir.dogru sanılanlar daim dogrumudur.yada yanlış bilinenler yanılığdır arınmış bir ruh neyi ifade eder.cinselligin dialektigi ne derece dogal ve içseldir.aşk gerçek midir.ölüm nasıl algılanmalıdır.toplumsal varlığımız bireysel öznelikle çelişirmi yoksa birlikteligin bir sürecinimi yaşıyoruz.siyasal patolojik yansımalar yanılığyı nasıl yaşatıyor.özgürlük mümkünmüdür.üretileni eşitce paylaşabilirmiyiz.sermaye ve malın biriktirildiği bir toplumda insanca birliktelik mümkün olabilirmi.duygu burada insanı nasıl yönlendirir. Din nerede çizgi dışı kalıyor.yanılıyor.

Mart 2016 paylaşımım

Mülkiyet hiçliktir sizi yutar bagımlı kılar.ihtiyacın ötesine yöneltir,bir bakarsınız ömrünüz geçmiş olası ölüm size yakınlaşmış.insanlığın en önemli devinimi olan fransız devrimide aslen bir burjuva devrimidir.üretim araçlarına sahip olanlar büyük toprak sahiplerinin (sözde soylular) egemenliğine karşı eylemsel zorunlulugun yansımalarıdır.sonuca bakılırsa soylu sınıfın egemenliğinden yer degıştiren burjuva demikrasi yada halksal yönetim yansımalarını kendileri için bir gerekçelik olarak görmüşlerdir.generallerin ve akedemik çevrenin etkenligi bu burjuva egemenligi için sadece bir olurluluktan öte gidememiştir.günümüzde ülke meclislerinin aktörlerinin imtiyazsal yapıları bu sınıfın bir düzsel yansımaları olmuştur.ekonomik siyasal kanunsal özlük yapıları göstermektedirki hukuksal çizgisi yükselmemiş toplumlarda büyük halk kitleleri din irk ekonomi çemberlerinin ortasında egemen gücün istediği ölçüde varlık

gösterebilir.demokrasisi ve hukuk içeriği toplumla bütünleşememiş sınıfsal bilinçten yoksun ülkelerdeki baskıcı olagarişinin beslenmesi ve varlığını sürdürmesi daha kolay olur olmuştur.belkide insanlık sürünerek geldiği günümüz etkenliğinde yeniden büyük bir devrimin yoğunlugunu biriktirmektedir. Fransız feodalizimine karşı binyediyüzlerdeki süreç insanlık var olduğu sürece arayışlarını sürdürecektir.bu süreçte insanlığın kazanımlarına ulaşmak çemberleri kırıp özgür düşünebilmekten geçer görünmektedir.

Ne kadar acı bir durum o şehrin sokaklarını unutmuşum.hayal gibi bir şey orda geçen gençliğim. Damda beslediğim güvercinler uzun siyah saçlı kadınları şehrin. Emekçi sofraları yaz sabahlarının. O zamanlar ıraktan bize bakar görünen ölüm.

Bilmeliyizki ölümlerin arkasından hüzünlenmenin anlamsızlığı aşikar.hepimiz o yolun yolcusuyuz.ölümle nişanlı düğünü bekliyoruz. Ruhumuz özgürleşirken bedenimizin topraklaşmasının bir anlamı kalmıyor.ölümle tanışınca belkide tanrıyla merhabalaşmaya daha bir yakın olacağız.

Mart ikibinonaltı paylaşımım :

Bireysel yanılgılarımız bizi sürüleştirmeye mahkum ediyor.yetmezlik içindeyiz. Sorgulamaktan araştırmaktan korkuyoruz yasaklar ve günahlar dogallığın işlevselligini çembere almış.ruhumuzu baskılıyor.samimi degiliz işin kötüsü ahlaklıda degiliz,öyleymiş gibi yapıyoruz .

Ömrünün son aylarını yaşıyor gibiydi çökük yaşlı vücudu her şeyden vaz geçirtmiş sonun böyle olacağını düşünememiş yorgunlugunun altında ezikçe duruyordu ! ,güçlürken ve kapitale sahip ken çevresinde olanlar onu yalnız bırakmış olmalıarki göz bebeklerinde hüzün misafir olmuş matlaşmış bir hal almışlardı.bir zamanlar cafcaflı günleri onu terk etmiş olmalıydı.

Kapitalizm insan ilişkilerinde çok acımasızdır çarkının dişlileri duyguları ötelere ruhları basitleştirir.paylaşımlar yerini haset denen duyguya bırakır.birileri bu sömürsel çarkı topluma dikta ederken din onlar için bir maskedir.ışıltiları göz kamaştırıran bir maske. O nedenle kiliseler güçlüdür, medrese cemaatleride çarkı inanç degil sömürü döndürür. bu tarih boyunca böyle olmuştur.birileri ölür birileri ölümün meçhuliyetini kullanır.

Günde bir kez olsun mahallemdeki camiyle tanış olmak istiyor ruhum.belki ölüme böyle hazır olacağım.onun için köhne evimin odasında gereksiz bir eşyayı görmek istemiyorum ,bir temiz gömlegim olsun,bir rahat ayakabım bir masa sandalye ,bir yatagım. Çokca kitabım olsun sevişeyim sayfalarla.(2016 mart)

Güneş kendi karakteri ile doguyor yada batıyor,jaguarlar kendi mekanlarında kendi varlıkları ile yaşamı karşılıyor.bir biz insanlar kalıplara sokuyoruz her şeyi.çemberlerin içinde nefes almaya çalışıyoruz önce dogallıktan ötelere kaçıyoruz sonrada ahlaklanmaya çalışıyoruz ! yanılıyorz.yaşamın en ahlaklı hali onu dogal yaşıya bilme şansıdır.üretimde ,tüketimde paylaşmada mülkiyette sosyallaşmede içsel varlığımızda üretkenlikte dogal olmak.belkide keyiflenmemiz yaşamdan hoşnutlanmamız dogal olabilmekle mümkünleşecek. dinamik yaşayıp durulgan keyiflenmenin çatışkısı böyle engellenir. zorlaşmamayı başarabilmeliyiz.bu birazda gülümsemektir hayata.kurallar cam parçacıkları gibidir.keskinleştikçe korkutur.ve yaşama güdüsünü yok eder.bu yaşamı kıyidan izlemek gibidir.

2016 mart paylaşımım :

Tanrıya inanırmısın dedim kendime ? ölüm olduğu müddetçe inanmak zorundaydım. Böylesi netti yanıtım. Bedensel varlığımla maddeci duygularıyla ruhani bir alemin içselligiyle yaşıyordum.bedenimin nötürleştiği bir vakitte (ölüm) ruhumun beni götüreceği mekan yada mekanlara hazırlıklı olmalıydım.gömütlüğümün beni çözelteceği kabirsellik bedensel degişkenliğimle beni yoklugamı götürecekti yoksa ruhumun özgürlüğüyle hayal dahi edemediğim bir başka yaşamda sonsuzlugamı kavuşacaktım.kazandığımı her şeyi bırakıp giderken bir ömrü tüketigimin gerçekligimi çarpacaktı yüzüme. oturdugum evin ölümümde benim için ne anlamı olabilirdiki .yada giyilen marka gömleklerin ayakabıların sıra dışı arabaların köşklerin ölüm karşısındaki zavallılıkları maddesel olmaktan geçmiyormuydu.

ölümlerine tanıklık ettigimiz sevdiklerimizin hasretini ney engelliyebiliyorki !. sadece bekliyoruz zavallıca katlandığımız sömürsel düzenlerdeki yanlızlığımızı tanrının cenneti kutsasın.birileri bize cennetin kapılarını açsın.nasıl inanacağımızı öğretsin,nasıl katlanacağımızı sömürüye haksızlığa uslu çocuk nasıl olunur onu öğretsin. Ama bilmeliyizki ölüm geldiğinde yalnız var sandığımız her şey bizim olmadığını bize gösterirken.ölümümüz bizim hiçliğimiz olur. güneş yedimilyar yıldız her sabah doguyor. Belki milyarlarca yıl daha dogacak dünya denen onikibinkilometrel çapındaki gezegen yine kendi etrafında dönecek.gece ve gündüzü oluşturacak.denizler yine mavi gökyüzü yine sonsuzlugu hatırlatacak.belki hücrenel hastalıklar korkutmayacak vakitsiz ölümleri ile.

Belki kadın erkek biraz daha anlaşılır olacak yaşam bileşkeklerinde senben ötelenecek biz olunabilecek bizliğin içinde benliği tüketmeden.fabrikalarda üretilen gereksinmelere daha rahat ulaşılacak belki sınırlar ülkeleri birbirinden koparmıyacak bir komşu evin bahçe duvarı gibi sevişeceğiz kendimizle.

yaşam zor bir yoldur içsel algılamalar sağlıklı düşünmeyi zorlaştırabilir dogrular ve yanlışlar kaygan bir zeminde akıp gitmektedir ,tıpkı ömür gibi.

çekip gitme sakın serdal ŞAHİNER

Oldukça yorgun sözcüklerim var benim kimsesiz öksüz arayışlarım .ırak kadınların çöküntüsü var unutlarımda .Bana hüznü tanıtan kadınların hikyesidir yalnızlığım.

Her şey kontrolsuzdu utandı sevdiğine o kadını, hakkı yoktu buna neyseki kapı çalıyordu ölüm yakınlaşmıştı gelme diyemizdi yalnızlığa.sonra sevinçlendi birden çekip gidecekti bu dünyadan şehirlerin ışıkları yanarken sokaklar tenhalaşırken evlere dolacaktı hüzün.

Tanrı imtihan ediyordu tüm kullarını herkezin kendince bir derdi vardı korkunç çaresizliklerinde umut bir mum ışığı gibi geçmiş devirlerden ardıldı aşk.

kadınların özgürleşemediği bir toplumda yaşamın özgürlüğü mümkün olmuyor.bir şeyler eksik kalıyor o bir şeyler güneşin yokluğu gibi yağmurun yağmaması gibi umudun yitikleşmesi misali .

Babamı çok özledim onlarca yıldır onsuz yaşıyorum çam ağaçlarının altındaki mütevazi kabrinde bakışıyorum taşta yazılmış ismiyle tıpkı ablamdaki abimdeki gibi annemdeki gibi bu kabirlerin ötesinde ruhları ne oluyor bilmiyorum bir sonsuzluk tutkusu var ölüm sonrası .sonra eve dönüyorum işsiz tutkuların içinde aynı tek düze yaşam köhne apartman dairesine sığıyorum.görülüyorki dogmatik inançkarlık ruhları sakinleştirsede tutkuları dizginliyemiyor.belki onun için her yaşamın bir karanlığı oluyor.yaşam berbatça oluyor çoğumuz için.

Giri renkli kedileri o köyde bıraktık.Özlüyorum onları bu kadar sorunlu bir dünyada kedileri düşünmek belkide nefes almaktı benim için (.2017)

İnsan ölümle özdeşleştirmemiştir kendisini yaşamayıda bilmek lazım .kokmamak lazım gülümsemekten paylaşmaktan ekmegi. sevmek lazım yaşamayıda . sonra belki yakınlaşır sevgi hayal kurmak kolaylaşır.

Devlet dindar olmamalı çünkü devlet ölümlü degildir tüzel bir örgüttür , Toplum bireyleri kişisel olarak kendi yaşamlarını bir inanç üzere yaşadılarını o toplum o inancın toplumu olur devlet bunun yanında yada karşısında olmamalıdır.

Toplum bilimciler iyi bilirlerki din bireyleri etkilemekle kalmaz o bireyleri etkilemek istiyen siyasi aktörler içinde bir dayanak oluştururlar. siyasi odaklar halk kitleleri üzerindeki etkileşimlerinde din olurlulugunu iyi kullanırlar .Bu durum batı medeniyetinde etkisini azaltmakla birlikte asya ve ortadogu toplumlarını etkilemeye devam eder görünmektedir.

Din ömür yolculugunda bir gerekliliktir bu yolculugun yönergesiye akılla bilimle özdeşleşmek zorunda olmalıdır.din adına ortaya konanlar akıl gerekliligiyle çözümlenebilmeli .Tanrının akıl etkenligini verdiği insan bireyleri bunu öncül yapmayı başara bilmelidirler.Belki o zaman yobaz dürtülerin sömürü çarklarını kırabilmeyi başara biliriz.

Ah kaderim öylesine delisinki Tanrıyıda üzüyorsun !

Çürümeye yüz tutmuş tahta kapının ardında yaşıyordu aile
Üzeri toprak damlı bir evdi oturdukları
Hemencik yanı başlarında kaynakçı İsmail demir yolcu Hüseyin
Elazıglı asye teyzeler.
Hepside sosyalizmi bilmez emekçilerdi.
Çok çalışırlardı çok özlerlerdi ölümlerini
Bir gün köhne çamurlu sokagı terk edip gittiler
Her biri bir yerine anadolunun.
Ölümü karşıladıkları otaglarda gariptiler.

Basit menfatlerin peşinde koşanlar yalnızlığa mahkum olurlar, bilmezlerki yaralı yüreklerde onlara yer açılmaz.Belki onun için sessizliğin çığlıkları duyulmaz her anında güncenin aşk sevmez hüznü.Kadınlar bilirler yalnız erkekler çocuksudurlar korkunç ürkeklikleri vardır sözcükler titrer dudaklarda öpüşmeyi bilmez umutları.

Gözlerinin içine bak dedi ürkekçe elini tut yaşamın belki o zaman anlar seni . Ankara gençlik parkında havuzda dolaşan ördekleri hatırla . Ne kadarda ürkek dolaşırlar suyun üstünde. Hiç umurlarında olmaz büyük kasvetli devlet binaları, kırmızı ışıkları tanımaz günceleri. Sadece yaşamının keyfindedirler.

Ah ölüm çok geç kaldın bizi korkutmalarınla tüketme, bırak seni sevinçlesin ruhumuz.İşıkları yanarken şehirlerin kasvetine terk etme bizi.sevdir kendini.

Toplumcu bir yönünüz yoksa savrulmanız kaçınılmazdır, ölüm bile sizi sevmez.

Devlette dini cemaatler referans olmamalı din ve devlet farklı alanlardır devlet sekülerdir din metafizigi kendine kulvar olarak görür.Biz müslümanlar daysa durum dahada ilginç Tanrının insanlara indirdigi kuran,ı kenara itmiş hadis diye çogu uydurma varsayımları din diye topluma dikta etmişizdir.onun için laik devlet onun için Atatürkçü düşünce bu ülke için çok önemlidir.2017-alanya

Gökyüzünü düşün sınırsızlığını duygularda böyledir sınırları yoktur sonsuzluktur beynin hayelleri milyarlarca neron kendince varsaldır.

çocuklugumda Atatürk orta okulu bizim eve çok uzaktı özellikle kış aylarında gece yagan kar ayaza bulanınca yürümek eziyet olurdu.yinede severek giderdim okuluma adı Atatürk olan okula severek gidilmezmi hiç.Türkçe öğretmenim yazdığım kompozisyonları sınıfa okutunca sevinçlenirdi sözcükler dagarcığımda yaşım dokuz on gibi bir şey . Tek katlı toprak damlı evde yaşadık umutlarımızı köpeğimiz fındık kedimiz sarman ve komşularımız . Şimdi yalnızlık var umutta yufka ekmege sogan sarıp öğün geçirmiyeli yıllar oldu.

Hepimiz ölümle nişanlıyız bekliyoruz kavuşma anını özlüyoruz yitenlerimizi kabirlere gidiyoruz sessiz ve garip bir kasvet bizi karşılıyor .özlem iliklerimiz yakıyor anlamsızlaşıyor yaşam.

Her şey aniden oluyor.aniden seviyorsun kadını,aniden çulsuz parasız yaşadığını anlıyorsun.evin eşyalarının eskidigini ,yaşamak için zamanın kalmadığını ,yalanlarla konuşuyor ruhunuz önemsenen ne varsa anlamsızlaşıyor. Ah hoş geldin ölüm.

çocuklugumda Atatürk orta okulu bizim eve çok uzaktı özellikle kış aylarında gece yagan kar ayaza bulanınca yürümek eziyet olurdu.yinede severek giderdim okuluma adı Atatürk olan okula severek gidilmezmi hiç.Türkçe öğretmenim yazdığım kompozisyonları sınıfa okutunca sevinçlenirdi sözcükler dagarcığımda yaşım dokuz on gibi bir şey . Tek katlı toprak damlı evde yaşadık umutlarımızı köpeğimiz fındık kedimiz sarman ve komşularımız . Şimdi yalnızlık var umutta yufka ekmege sogan sarıp öğün geçirmiyeli yıllar oldu. Ölüm varsa eger ötelere hazırlık yapmalı yaşamdan vaz geçmeden korkulara kapılmadan

Belki daha çok mutlanırdık sabahlarında karanlığın lakin ölüm geldi kötüydü korkunçtu vakitsizdi ölümün olduğu bir yaşamda sınırsız bir mülkiyeti aklım almıyor.kapitalin devleştiği yapılanmalarda devlet etkenligi oluşmalı diye düşünüyorum bu mulkiyetin devlet adına gaspedilmesi olarak degil denetimlenmesi olarak düşünülebilir.

Köklü bir yerleşkenin yoksunlugundaydınız yaşam sizin için eksiden başlamıştır,hele erkence ölümler yakınlarınızı yitikleştirmişse hüznün kaçınılmaz oluyor. Batumun kedasından çekip gelivermiş maviş gözlü babam benim için farklıydı Atatürk gibi vazgeçilmez bir babaydı biyolojik varlığının ötesinde bir degerdi bana. Yazları kara yollarında çalışırdı geçici olarak sevinçlenirdik işe başladığında o yaz biraz daha rahat geçer olacaktı bizler için.sakince bakışları vardı kabullenmiş gibiydi yenilgiyi ruhunda bir bilgelik sezirdi .babaydı işte. Anamsa sinirceli bir Anadolu kadınıydı adana kökenliydi çok severdi bizi o derecede huzursuzlaştırırdı. Yaşam en çok ablam için sıkıntılı geçti hücreleri hep problem çıkarttı ona ömrümüz onkoloji ünitlelerinde geçti ve bir kış günü erkence sayılacak bir yaşta çekip gitti bu dünyadan.

Tanrı kullarını sever buna eminim.Anladımki din adamları tanrıya sevmez kullarında.

Okumak tüm kitapları .tüm nehirlerde kulaç atmak .yıldızları avcuna almak .sonrada hikayeler anlatmak.

Anlamıyorlar kimligimi kabullenmiyorlar 'dik duruşu ' huysuzluk sanıyorlar. Huysuzlaşıyorlar.

Aniden ölüm geldi,yitikleşti umut. oturduğu sandalye boş kaldı masa öksüz gibiydi yoklugunda. Çok kötüydü vakitsiz geliyordu ölüm.

Çocuklugumun ve gençliğimin ilk yıllarında ailenin yüksek derecede kutsal olduğu varsalındaydım. Bu önemsellik ruhumda değişmemekle birlikte aileninde özselde sınırsal bir öneme sahip olması gerektiğini yaşam bana öğretir oldu.

Artık biliyorumki her sosyol kümenin bir beklentisi vardır.o beklenti sizinkiyle özdeşleşebildiği ölçüde mutluluga yakın olunma şansı dogar.

Ölümün beklenti içinde olduğu yaşlarda korkuya geçilmemak lazım. Biliyoruzki ölümde bir dönemeçtir.belki ruhun özgürlüğüdür ölüm görece olarak korkunçtur sonuç ama görece her daim görülenle sınırlıdır.gercekçilligi meçhuliyet örtüsünün ardında gizlidir.

Toprak egemen toplumdun (feodal) sanayi toplumuna geçkinligi salvolomış ülke kapital egemenliginin tüketim toplumu olmayı kendine yol olarak gördü. kitleler kapitalizimin şatavatlı ışıklarında kazana bildiklerinin ötesindeyaşamının aymazlığında ömür tüketir oldular.böylesi giri kültürel yozlaşmada buruygan yönetimlerin ortaya çıkması kaçınılmaz oluyor.

Ülke üzerine düşünmek varlığında ışık görmek biliyoruzki bu ülkede öncü Atatürkü tanımayı zorunlu kılıyor.tarihin kendisine yüklediği önderligi zor şartlarda gerçekleştirmeyi başarabilmiş emperyalist işgali bağımsızlık savaşıyla halksal destekle bertaraf etmiş. Dünyanın gidişatını iyi okumuş yüksek degerde sosyolojik gerekçeli devrimleri topluma yöneltmiş ve ülkeyi çağdaş kulvara yönergelemiş bir büyük isim.

Günümüzde ülke üzerine düşünürken devrimlerin halksal etkenliginin kültürel ilerlemeyle bütünsel olamadığını görmek durumundayız.ülkede çağdaş yurttaşlık bilincive hukuksal var oluş tam anlaşılammış gibi.bireysel olgunlugun yerini hızla kümeler almış.toplumun saygın bir bireyi olmaktansa sürünün bir parçası olmak daha öne çıkmış.

Tarikat cemaat buruyganlığı dinsel ırksal kırılğanlıkları topluma taşımış.geçmiş çağların kavimsel kırıklıkları ulus toplumu parçalar bir düzeye ulaşmış.

Günümüzde ülkede radikal yansımalar hükümetsele düzeyde kendine yer bulunca dogru silikleşiyor. Yerini geçmişin yanılıgılı saplantıları alıyor.kitlelerin bilimle barışıklığının yerini tabular alıyor. En önemli örgüt olan devlet çağdaş varlığından hukuksal özgesinden ıraklaşıyor.geçmişle günümüz barışık olamıyor.

Emperyalizm özgürlüğü ve bilimi hoşnutlamaz o sömürecegi kitlelerin aymazlığıyla beslenir. Onun için çağdaş medeniyten kopmuş toplumlar emperyalizimin hedefindedir diye yorumlanabilir.

Soylaloji bilimi bence öncül bilimdir toplumları çözümlüeyebilmek için onu anlamanın yolu sosyolojinin ana hedefidir. İnsansa sosyal bir varlıktır cinsiyet ekonomik duruş kültürel yeterlilik beklentiler belki umutlar korkular endişeler. Her şey sosyolojinin bize aydınlatmasını bekledigimiz bakış açılarıdır.

İnsanlar kendi kurallarını başkalarına baskıladıkça toplumların huzura ermesi mümkün olmayacaktır.Benim dogrularım başkaları için büyük yanlışları içinde saklar olabilir.burda olasılık çağdaşlık ve dogallıkla eşleşmelidir.Daganın bir parçası olmakla birlkte öncülüz.kültür üretiyoruz.farklı bir hamurumuz var .bizler insanız.

Çogulcu demikrasi tek başına bir şey ifade etmez katılımçılık esas olmalıdır.kendi bekaların bir şahıs yada sınıfta gören sıradan insanların meclise seçilmesi topluma demikrasiyi getirmez.demikrasi hukukla beslendiği toplumlarda anlamaşır önemsenir.bunun aksi bir puslu gece gibidir sabahı hiç olmaz.

Yagmurun sesi odanın içine kadar geliyor. yine erkence uyanmışım birazdan ezan okunacak.şimdilik dışarıda karanlık hakim.karmaşık duyguar içindeyim.katlanmayı beceremiyorum .bir yerlerde yanlış geçirmişim zamanımı .Duydugum her sözcük aynı canımı sıkıyor .

Demir yolu şehri ikiye bölmüşdü fakirler ve zenginler.biz fakir tayfasındandık.emekçi gözleri bakardı gözlerime.akşam vakitlerinde kadınlar kapı eşiklerinde sohbetleşirlerdi kendince.yeni yetme bir sevinç vardı kursaklarımızda bizi korkutan kötü şeyler olacak gibiydi sanki karanlık güneşi saklıyordu.kafkas göçmeni şirin usta sakince bekleşirdi ömrünün hezeyanlarında.

Ah babam çok sevdim seni yitkliğinde yüregim acıdı.

İslamın diger dinlerden farkı düşünmeyi öne çıkartmasıdır.Bir müslüman sorgular araştırır ve kaynak olarak kuranı öncül kılar.müslüman için akıl ve bilim yaşam felsefesi olmalıdır.Biliyoruzki inanç ölümlülüğün bir gerekliligidir. Günümüzdeyse çok inanıp az şey biliyoruz.bildiklerimizde varsayımsal yanılıgılarla yogurulmuş oluyor.belkide müslümanlığı çağdaş kulvardan hak etmediği çöllere savuran bu aymazlıktan kaynaklanıyor.

Ölümü konuşmak lazım yitik bir yaşam düşünün ölüm onun kurtuluşu olabilirmi.yıllar geçiyor zaman diye bir kavram bulmuşuz kendimizi avutuyoruz.yeni yılda umutlanır oluyoruz.görmüyoruzki toplumsal bilinçten yoksun sınıfsal gerçekligi göremiyen halk yığınları ezilmeye mahkumdur.ömür lası umutlarla tükenir gider.biz emekçiler fazla şeyler istemiyoruz insanca bir yaşamımız olsunhakça bölüşmeyi bilelim.bir evimiz olsun orda sevelim sevillelim.şiiirler okuyalım yaşama dair.sıcak bir aş pişsin tencerede güneş özgürleştersin saçlarını kadınlarımızın.

Bana kendinden söz etme ben seni biliyorum.Hoş bir kadınsın
İraksın bana ama avuçlarımda yoklugun türkülerime acısın.
Biliyormusun ansızın geliyor ölüm .
Geride kalanlarda bir telaş.toprakla haşır neşir karanlık çarpıyor bilinmezliği.haydi inanmalıyız seninle cennette
buluşalım hikayede.
Sevelim geceyi karanlığına inad.
Bana anlatma kendini bırak hayal etmiş olayım. Bir dag yamacında yada bir orman köyü kemer beycikte bir yerde
belkide batumun kedası bir ocak tütsün kapıda birkaç keçi. Sobada kestane. kış mevsiminde ısınalım umudun
sıcaklığında.Ah birde gelmezse ansızın ölüm. Çocuklar üşümezse bu mevsimde.ortak üretip insanca paylaşalım
.Tanrıda böyle ister biliyorum.düşünüp anlıyalım dünyayı.
Ben seni çok seviyorum özgürleş istiyorum dağılsın gülüşlerin ellerin üşümesin. Bu kış gelmesin ölüm.
Ah bir bilsen ne kadar kötü bir şey kalabalıklar arasında kimsesizlik heleki sensizlik.

Bana göre kadınlarını önemsemeyen ötekileştiren bir toplum hastalıklı bir toplumdur.görülen bir şey varsa doganın
yaşam kaynağı kadınlardır.kadının olmadığı bir ev kadının hissedilmediği bir duygu ruhsuz sözcükler gibidir. Kadınları
kalıplarda tutmak anlamsız ve ilkel bir görüştür saçmadır.kadının öncül olmadığı hiçbir yolculuk dagları yamaçları
aşamaz.tükenirsiniz.

Korkunun egemen olduğu yolculuklar kayıp yolculuklardır.sizi bir yere götürmez.bir bakarsınız ömür geçmiş eskimiş
görünen bir bedenle miskinleşirsiniz.
Yaşam açılarınızda kültürel etkenliğiniz sizi öncül yapmaz .öyle bir derdin içindedede olmamalısınız.karakteriniz
toplumcu duruşunuzla biçimlenmeli.işçiler ücretliler.
Halk kitleleri ortak üretmenin başlangıcını sevgiyle yapmalılar.bununda özgürlüğünü hoş görü ortaya çıkartır.benim
dogrularım başka yaşamlar için tabulara dönüşmemeli.
Tanrı teşekkürü hak ediyor çünkü bizi böyle renklerin hoşnutladığı bir dünyaya getirmiş.
Kendinize sordugunuz soru şu olabilir . 'ölüp topraga verilince ne oluyor ?'
Zor bir soru meçhuliyet yanıtını sislerle kaplamış onun için milyarlarca insan dinlerin gölgesine sığınmış oluyor.
Diyelimki kansere yakalanmadınız pankreasınız rahat durdu ! ölüm sizi bulmayacakmı . Yada kalbiniz ne zamana
kadar çalışacak bunun bir sonu olmayacakmı. Yüz yıl yada üçyüz yıl bir kadını ne kadar süre seversiniz. Bir erkek sizi
nasıl bir ömürde mutlu edebilir elli yıl yada yüzyıl. Mümkünlülük sınırsızdır.

Karanlık bir yolculuktur ömür.şehirlerin ışıltısı vitrenlerin şatafatı yanıltır olsada varlıksallığımızı sonuç belirsizdir.
Belki en histerik kırılğanlıklarını yaşıyordur ömür. İnce topuklu kadınlardan nasipçe bir sevgi kucaklamamıştır yürek
olsun hayellerimiz var.

Özgürlüğün sınırlı olduğu bir dünyada paranın güç sınırsızlığına bir anlam veremiyorum. Azla yetinmesi istenen
emekçi yığınları pislik ruhların dolaştığı sokakları süpürüyor.
Asla kendiniz farklı düşünmeyin herkez kendince özeldir her birey kendi dünyasının hükümdarıdır. Bildikleriniz
sermayeniz otoriteniz sınırsız görünebilir. Ama yaşamın sınırlı olduğu bir dünyada güç sonsuzluğu söz konusu
olmayacaktır.kitleler kendi güçlerinin bilincine vardıkları anda dünya yeniden biçimlenir.belkide evrensel düşünce
bunun için gereklidir kendi topragından beslenmek ve milyarlarca insanın gökkubbesine ulaşmak.

'Biz Kur'an'ı sana mutsuz olasın diye indirmedik.'

Tâhâ : 2

Mademki din kitleleri etkiliyor din üzerine düşünmek gerekir.

Dünya cografyasında beşmilyarı geçkin insan iki büyük dinin etkisi altında görülüyor.bunlar hiristiyenlik ve
Müslümanlık etkenliği olan bir başka dinse müsevilik.diger öğretiler kendi lokal ortamlarında etken
görünüyorlar.kabul etmeliyizki inanç kendi idolojisini ortaya çıkartıyor.ortaya çıkan etken dogal ve sevisel yaşamla
barışık olabiliyorsa huzurlaşma bir etki olarak karşımıza çıkıyor.tabulaşmış yaşamın devinimini red eden kalıplarsa
buruyganlığı besliyor. Dünyevi yaşamı zorluyor.ister hiristiyenlik ister Müslümanlık olsun kalıplar (mezhepler) daim
sorgulamayı ayıplayıp biad etmeyi kabullenmeyi öne çıkartıyor.

Burada anlaşılmaya çalışılan ailesel inanç kulvarımız olan İslam üzerine çalışmak olmalı. islam adına yürütülen
çalışmalarda bir anlayış yanılgısının yaşandığı kesin gibi görülüyor. İslam kaynak olarak yüksek bir ulviyeti taşıdığını
düşündüğümüz inançkarlığımız ın özü olan kuran,la özdeşse bizin inanç ocagımızda kutsal kitap kuran olmak
durumunda olmalıdır.

Günümüz İslam anlayışında ne yazıkırki Müslümanların yaşamlarında en az etkisi olan kutsal kitabımız oluyor.
Din adına öncül görünen güçler kuran ötesi ehl-i sünnet itikadı olarak bir doktrinini topluma yöneltirken dogrulugu
tartışılır bir geleneksel olguyu topluma buruy etmiş oluyor.

Burada yönerge olarakta islamiyetin pergamberi son pergamber hz muhamed adına gerçekli varsayımlara dayalı
hadisler öne çıkartılıyor.burda kabul edilirki ince bir çizgi vardır. Pergambere esas edilen sözler (hadis) eger
pergamber kaynaklıysa red etmek inançkarlıkla bağdaşmamış olur.eger pergamber kaynaklı olmayıp varsayım
dayanıyorsa inanç bozulmuş olur.

Bu büyük bir çelişki gibi görünür olsada aslen halledilmeyecek bir problem degildir. Mantıksal düşünce şunu
benimser ortaya konulan ve toplumu yönergeleyen sözler burada konusunu ettigimiz (hadisler) kuran gerçeğine
uygunsa kabul görmelidir.aksi yoruma tabidir.din üzerinde yorum realist olamayacağına göre yanılgıda kaçınılmaz

oluyor. Bireysel olarak düşünce geleneksel olursak geleneksel itikad 'ehli sünnet yolu ' toptan red etmek sağlıklı bir duruş degildir .her haliyle kabul etmekse geçmiş yüzyılların yanılısana bulaşmak olacağına göre burada izlenecek yol kuran,gerçeği aydınlığında özü bulmak olmalıdır. Taha süresi ikinci ayet açıkça görülüyorki din eger kuran odaklıysa korku ve despotluk islamiyette kendine yer bulamaz durumdadır.çağımız hukusal bütüncede (devlet) insan hakları sosyal adalet inancın mahzuniyeti çağdaş evrensel hukukla sağlanabilir bir sonuçtur. Bunun için laisizim inancın kutsiyeti içinde bir gereklilik olmaktadır. İnancı sömürülmiyen bir toplum daha özsel bir imanı yaşayabilir.bunun aksi gridir. Belirsizliği içinde taşır.

Ansızın rahatsızlanan bir arkadaşımız şehrin bir hastanesine götürülmüş ertesi gün ölüm haberini duyduk . bilir olmalıyızki o arkadaşı o hastaneye sag olarak götüren güç isteseydi onu sag olarak tekrar evine getirirdi ! tanrı takdir eder sonuç ortaya çıkar.

Ölümlü halimizle inançkarlığımız dogal bir sonuçtur dogal olmayan inancın kalıplaştırılıp dinsel kulvarda bir imtiyazlı güç oluşturmastır. inancın kullanılması ve sosyal miskinleşme burada başlamaktadır. Akıl mantık sorgulama yetisinden vaz geçmiş halk yığınları kendi yaradılış bilincinde olmadan buruygan zihniyetin karanlığında ömür tüketir olunca yanılıgıda kaçınılmaz olmaktadır.halbuki inanç bize düşünmeyi sorgulamayı ve gerçeğe ulaşmayı emreder.

Hepimiz evrenin bir parçasıyız sadece özeliz ! çünkü var oluşumuz özel. Diğer canlılardan farklı ciger canlılardan (hayvanlar)üstün diğer canlılar kadarda çaresiz ve mahzunuz ! Tanrı adına yaşamımızı yorumlayan gerçeklikten iraklaştıkça daha da yalnızlaşıyoruz. Ya redci bir açıyla kendimizi boşluga atıyoruz (Ateizim) yada kalıpların içinde yetmezleşiyoruz.bilemiyoruz(ki) tanrı dünyaya kullarını korku ve acı içinde yaşasın diye var etmemiştir.Din bir yolculuktur bu yolculugun rahat olması için yolun iyi tanınması gerekir.biz günümüz insanları bunu başaramıyoruz ya geçmişin varsayılmayı bizi çökertiyor yada günümüzün aymazlıkları ortasını bulamıyoruz.yaşamak istiyoruz ama yaşamaktan korkuyoruz. Yaşamın en hareketli zamanında bir gerekçe ortaya çıkıyor ve ölüm geliyor. Bunun için kalıpların cenderesinden kurtulup kendimize bir alan açmayı becerebilmeliyiz. Halk kitleleri güncel yaşamlarında dini yolculuklarını açılacak bu alanla özgürleştirip özerkleştirebilmiş olurlar. Onun için çağımız dialektiginde varlığımızı yönergelerken dogal ve sevisel yaşama kucak açmalı beklentileri sosyal olurlulukla biçimlendirebilmenin yoluna bakmalıyızdır. Güncel yaşamda bu evrensel hukukla olurluluk kazanır.inanç özerktir onu tabulaştırıp buruyganlaştırdıkını yanılıgı kaçınılmaz olmaktadır.Bu durum inançkarlığımızın gereklilinden kaynaklanan bir yanılıgı degildir.yanılıgı inancın kulvarını birilerine havale etmekle başlıyor.

Korkuyorum seni sevmekten .tüm insanları sevmek isterim .beni üşüten insanları ama yanında ısınmak isterim senin.kedileri konuşmak senle. Kediler çok vefakarlar sen gibiler iraktan seviyorlar . Sonra ne oluyor biliyormusun tüm acılar ölümle alıp başını gidiyor. işte gitmeden yalnızlaşmadan seni sevmemi anla.

Kimselerin düşünülmedigi bir düzenin içindeyiz ve yaşam şöyle ilerliyor güçlüler ve zalimlerin eziciligi. bilinen tüm etkenler güçlüye göre dizayn edilmiş kitlelerin yaşamları azınlıkça yönergelenmiş.eşitcil bir düzen (hukuk) gerçek anlamda kurulamamış.dünyamızın çekilmez olmasının en gerekçesi bu oluyor küşkusuz.

Düşünülürki dar bir ömre sahip canlılığımızı huzurlu yaşyalım. Bu şimdilik mümkün görünmüyor. Geçken zamanların büyüüne kapılıp direnmenin (de) saçmalık olduğu kesin o zaman özgürlüğe koşmayı becerebilmeliyiz.

Ah keşke tanımazsaydın beni çekip varı vermeseydin yanıma .kızıp bağırmasaydın sabah sofrada başında. Artık sevme beni sana yazık olmasın.

Tanrının kanunları ile günümüz kanunları çelişebilirmi.? Bunu sorunun yanıtı nettir. Mümkünlülüğü olmayan bir durum. Tanrı varlığını kuran (la) birdirmiştir. Yaratıcıda o olduğuna göre yarattığının gönderdiğini anlamama riski yoktur. yeterki varlığının bilincinde olsun. akıl ve mantık gerçekliği bize bunu öğretir. Çağdaş yaşam tanrının yasalarının dışında degildir. Dogum ve ölüm arasındaki süreçte insan –irade – ile yetken kılınmıştır. kul sorumluluguda bu özselinden gelir. Günümüz toplumunda pergamberi ortaya atıp söylevler geliştiren o söylevlerin ana kutsiyet kuran(la) çeliştigini görmezden geliyorlar. Çatışkının kökeninde bu aymazlık yatıyor denilebilir.

Milyarlarca yıllık bir gezegende kendimizce yaşar görünüyoruz. bilebildiklerimiz bilemediklerimizin yanında nokta dahi olamıyor. Kontrol altındayız bekliyoruz sonu. sonsuzluk belkide ruhun özgürleşmesidir tabuları kırıp yaşamı yüklemektir sevince görülüyorki yaşanmamız istenen ömür aradığımız bir sonuç degildir.

Biliyoruzki hiç bir görüş kalıpsal olarak büyük halk kitlelerine tek başına mutluluk getirmiyor . bir ömür boyu mutlulukta sadece _an- lar(la) sınırlı oluyor.

Gökyüzünde yıldızları izledi bir müddet lacivert bir karanlığı delen umut veren yıldızları çocuklugumda her yıldız bir yaşıyan insanı temsil eder diye anlatılmıştı bana. Hiçbir kutsal kitapta yazmıyan bir ışılının simgesiydi yıldızlar. o ışılı bana göre insandı genç kadınların korkunç yalnızlıkları gibi hüznü bir duruşları vardı gök yüzünde.

Belki aşkı yıldızlar hatırlatırdı soguk kalplere geçkin yaşların histerik şehvetten kaçıp merhamete sığındığı bir yolculuktan ömrün son yılları.

Her şey geçkinliğindeydi zamanın o zaman mülkiyetin ne anlamı olabilirdi. Bedeninizin bile sınırlı olduğu bir dünyada sınırsız bir mulkiyette mal biriktirmek aptal insanların aptalca yasalarının bir felaketi olmalıydı. Tanrının tüm pergamberleri mutevazi yaşamışken bu evrende şatavatlı konakların dinsel sözcülerinin ne anlamı olabilirdi.

Gülücükler saçardı gece sen varken yürülerimde ellerim üşümezdi kış ayazlarında yakardı sobasını umudun ansıdığımda seni. Sonra yitikleşmeler oldu yaşamda baba ana kardeş bacı korkunç kararsızlıklarım oldu benim. Soyтары yüzleri o sokakta bırakıp gidemedim. olmadı şiirler yazdı sabahında güneş . ezan okunuyordu ölümden kimdin neyin nesiydin ,ırakta o köyde şehirler kurdun hayallerime . ilkel ve anlamsız bir yolculukta bırakıp gitti umut. Çok ötelerde kenarda bir yerdeydin sıcaklığın sözcüklerimde benimleydin.

İlk defa düşündüm sensiz olmayı bırakmayı seni . Sana kendi dünyanda nefes almayı sağlamayı. olmadı alışkanlık var sıcaklığına düşünmesi bile üşüttü yüregimi parmak uçlarımı ayazlattı. Korktum günü gelince sensiz ölmekten. sen düşünme olurmu bırakıp beni ayazlarında çekip gitme sakın.

Düşününce...

Dini dışlamak bir yanılgı olur onu kültürel olarak dünyevi yaşamın içinde görmenin gerçekçiliğini bilmek durumundayız.

Büyük güç (tanrı) biz onu kabullendiğimiz için değil var olduğu için tanrıdır.

Yaşam sadece kurallar yolculuğudur. Görülüyorki din bu yolculuğun kenar duvarlarıdır. Her şey ölümle anlaşılacak

Belki tanrının ilahi kitabını bu süreçle ilişkilendirmeliyiz. Geçmişini bilmek onu değişmez kabul etmek muhafızlığından .ilahi emri zamanın kavramları ile algılamamızın yollarına taşımak..

Sosyalistlerin en büyük yanılgısı ortakçı ve paylaşımcı yanlarına dini almayışları olmuştur denilebilir. Dini çağdaş ortak değere taşıyabilmeyi başarinca onun kamusal baskınlığında dizginlemiş olabilirdik. Dini red etmek onu

_uyuşturucu ,miskinleştirici _ görmek toplumsal huzura pek katkı sağlamıyor. Din seküler yaşama katkı verebilir.

Önün büyük katkısı yaşamı tanımlamada ortaya çıkabilir.ne yazık ki günümüzde din sadece kanat ettiren tabii

olmayı öne çıkartan geçmiş çağların olgularını dikta eden tanrının dininden farklı bir buruyganlığa itilmiştir.

Günümüz geleneksel din algısı .bilim ve gerçeklikle barışık olamamaktadır .bu sağlıklı bir yöneliş değildir.

Dini görmezden gelmek bir toplum gözlemcisi için büyük bir yanılgı olur.

Dini anlamak çağsal değerlerle yönergemek düşünen her birey için önemli bir kazanım olarak görülmelidir.

Ahlaksız bir toplumun mekanizmasında yanılgı erkeğin duruşu ile başlıyor, ne yazık ki süreçte kadın baskılanıyor.

Zıtsal yansıma burada acımasız bir yöneliş topluma dikta ediyor. Anlaşılamiyansa kadını lekeleyen kavramların suni

ilkelligininse erkek egemen kaynaklı olduğunu görme cesaretinin yoksunluğu. Erkeklerinin düzgün olduğu (dogal) bir

toplumda kadınların soysuzluğu söz konusu olamıyor. İlkellik dürtülerinin kısılcacında gelgitleri yaşayan erkek egemen

toplumların içsel sakıncasının yansıması oluyor.toplum kadın erkek birlikteliginde dogal ve sevisel olabildiği ölçüde

ahlaksaldır zorlama baskınlıklar içsel karmaşayı ruhlarda beslemekten öte bir sonuç getirmiyor denilebilir.

Toplumsal içerikte göremediğimiz sevgi paylaşım ve ortak düşünce arayışı oluyor. Tanrının mekanında tanrıya inat

yaşamayı becerebiliyoruz.bu sağlıklı bir sonucu getirmekten irak oluyor.

‘Hep birlikte Allahın ipine sımsıkı yapışın ‘ kuran ayetinde emir buruyulan görüş ortak akli huzuru paylaşımı ve kuralı bize hatırlatır (ortak payda –anayasa) olması gereken şey tanrı nın istediği olmalıdır o da eşitlik huzur paylaşım ve sınırlar. herkezin her şeyi yapmak istediği bir toplumda şüphesiz kaos kaçınılmaz olacaktır. Burada değerlendirilmesi

gereken kuralların gerçekçi verilerle biçimlendirilmesi gereğidir. Din ortak akıl ve bilimin destekçisi olabilir buda dini

çagla biçimlendirmekle mümkünlülük oluşturur.

‘Rabbin için namaz kıl kurban kes ‘ ihtimaldirki kurban kesmek tanrıya yakınlaşmak (!) sürekli kan akıtmak olarak

algılanmamalıdır. Özel durumlar müstesna ömürde bir yada birkaç kez kurban kesmek yeterli bir sonuç olabilir.

Milyarlarca insanın aynı zaman diliminde milyarlarca kan akıttığını varsayacak olursak ilahi emri yanlış

değerlendirdiğimiz sonucuna rahatlıkla ulaşabiliriz. İkibinondokuz yılının kurban bayramında düşündüklerim bundan

öte bir şey olmadı !

Tüm insanların eşit hakları olduğunu bilen bir dini göremiyorsak bu var olan dinlerin bir eksigi değildir mantık ve

gerçekliğin uzaklaştırılmasının bir sonucudur denilebilir.tüm dinlerin ortak noktası huzura ulaştırmak olduğunu göre

huzuru dünyevi gerçeklikte var etmenin yollarını bulmak zorundayız.bu bir tohumsa bu tohumun yeşerdiği toprak

özgürlükçü düşüncedir denilebilir.

Kendince kavgası olur herkezin herkes yüreğindeki kor kadar yanar ölüm bir zorunluluksa eger kal demenin bir

anlamı olmuyor bırakıp tüm hayellerini umudun koşuyorsunuz meçhuliyetine ötenin.

Ah görüyorum bir yanılgı çemberinde inanç, günümüz inançkarlarının en büyük yanılgısı biçim selden öteye

gidemiyorlar.!

Yüzeysel yansımalar boş afaki davranışlar cehalette dibe vurmak kolay olmazsa gerek.

Hukuk kurallar bütünü olduğuna göre kaynaklarından en önemli katkısali hiç şüphesiz dinler olmaktadır .din asıl

olarak eşitcil ve hak adalet terazini olgunlaştıran bir veriler bütüncesidir.

Meteryalist görüşün dini toplum için uyuşturucu miskinleştirici sürüleştirci olarak gördüğü vaku olmakla birlikte bu

düşünce derinsel olarak anlamsızdır. din inanç bireyin özelinde olduğu müdetçe dinin toplumu sürüleştirdiği savı

geçerliliğini yitirir. Dinin özü aslında akıl ve mantık içselliginde olgunlaşır.

İnsanlık tarihi göstermişirki dini toplum tüzel yapısına ana referans olarak almak özellikle geleneksel din anlayışında

yüksek bir sakınca taşır. Bilim ve aklın etken olduğu din yansıması toplum için kazanımsal olabilmektedir.

Bu süreç laisizm gerçekçilik kavramıyla dini çağla bütünlemekle ilerliyebilir diye yorumlanabilir. Çağın gerisinden

gelen bilgi dağarcıkları mantık süzgeci ve kutsiyetle(ilahi kaynak)yorumlanma şansını bulmalıdır.

Her Şeye yagmen yaşamak gzel bir Şey lm Şimdilik irakta beklesin.beklesinde beklemiyor gz kr ola sca. Geliveriyor anszn ld diyorlar ne demekse bu !
Yaşarken en byk mahkumiyetimiz kendi iÇselimizde olamamak oluyor.hep başkaları hep birileri YaŐam ħalyor bunun başka izah yok.

Cennet zgrlgn olduğu havada aħar ħiċeklerini,cennete ulaşmaya ħalıŐmak iċin yaŐam cennetleŐtirmeye ħalıŐmalıyz.lm sonrası esirgeyen ve bağışlıyan tanrı bizi korur. Cennetiyle muŐtalar. YaŐamdaysa -irade- yi kullanmanın yollarn bulmalıyz.akil mantık ve paylaŐıma aħık olmalıyz.

Aħık olmay bilmek lazım gelen rzgarlara karşı koymayı kklerini tanımayı telerden oksijen almayı taraf olacaksak mantık ve bilim tarafımız olmalı kısa mr birilerine boyun egmekle geċirmemeliyiz.
'AŞk daima yaralı yreklere sgnyorsa ' yaralanmaktan korkmamalıyz.

Byk ihtimal seninle hiċ grŐmeyecek bedenlerimiz. Trkler dinlemeyecek odanın duvarları. Giri boyalı duvarların iċinde akedemisyenler hiċ olduklarını anlamayacak uzunca bir zamanda,tanrı ggyzn niċin mavi lemiŐ toprak niċin kahverengi ben seni niċin zlyyorum. hiċ anlaŐılmayacak
Saħları dasgnk kadınlar zgr kadınlar degillerdir sadece zgrleŐtiklerini sanrlar,yanaklarındaki kıl tutamlarn sakal diye uzatan erkekler gibi anlamsızdırlar benim iċin .
Sokaklara dklmŐ kirli gz yaşları olurya kkleri yalnız odaların kızıl acılarında gizli ylesi ħlleŐmeleri vardır umudun alır sizi boşluga bırakır.

İnsanlar eşit dogar derlerya inanmayalım biz kimsenin eşit dogduğu yok ħnk tanrnn verdiği akıl hiċ birimizin yaşamında kendine yer bulmamıŐ. BekliŐyoruz birileri gelsin bizleri bu aymaz yaşamdan ħekiversin. Kurtuluş kendimizde bilnicimizde anlamıyoruz sahte yavan sofralarda ekmek aramanın yanlgs yokmu kimlere ħanak yalatmyorki kimleri karealara ħalmyorki yalan.

Bana o Şehri anlatma bırak hayal edebileyim .esmer bakışlı kadınlarına szckler dizeyim ard arda. Mevsim iŐċilerinin garip kaldğı bir devir.beni anlat hikayelerinde memleketim.

Benim hikayemi dinleme sen zlrsn yakınmalarn artar gzlerin hznlenir.kimsesizleŐirsin.bilirim soyunup dknen yalanlar arsız olur. Kiminle seviŐr bilmez szckleri aşkın.kadnm irak ħok iraklarda bir kyde yaralı bir kuŐtur .

Dikenlerin acsn yaşamaktan te bir Şeyler yapamadık.Yaşam dedikleri hikayede.serdal Şahiner

Artık seni anlamıyorum

Erişemediğim gökyüzünün sonsuzluğunda avuçlarımdaki dualarımı yolladığım tanrım .Beni koru ve huzurlat. Biliyorum erkekçil rollerinde yaşamın dik durmalıyım.korkaklık ve çekingenlik bana göre değil (çünkü erkeğim) Biliyorum görmezden gelinen ne varsa konuşulmayan yok sayılan o bizim beynimizde bir perdedir.' Nasılsın ? 'diye sorulan her söz riyakar ve fahişe. Yine askerler kılıç kuşanmış yine ülkeler fet edecek ölümler halbuki bak sabah olacak birazdan saçları ıslak aşk ve güneş yaşamak ne güzel.

Tüm kalıplarını kırıp yalanın ellerini tutuyorum senin.Biliyorum ne varsa yasaklanan sözcüklerde aklım onları seviyor. Yaşam değerli görülen ne varsa değerini senden alır .sensin onu değerli kılan koruyan . isimsiz askerlerin ölümlerinden medet uman. Nutuklar atan. Sensiz sokaktaki kadını fahişeletip sonrada namustan laflayan.Sen yalan çek git sokağımdan şimdi güneş doğacak bu sokağa . Kedilerin hükümdarlık sürdüğü o bahçede kırmızı gülleri göremiyorum. Hanım elleri ve begonyalar anamın ektiği teneke saksılarda bana sevin diyor yaşamaktan keyf al. Bu kediler yokmu bu kediler çocukluğumun yoldaşları yalnızlığımı hırıltıları karışıyor gecemde. Hiç kimlik taşıyorlar bilgichlik taslamıyorlar. Mırıltılarında sözcükleri yasaklı değil. Kediler insanca yaşıyorlar görüyorum. Canları istedimi sevişiyorlar hayatla. Kimse kimsenin alanında değil .miras mülkiyet kibir bilmiyorlar.kediler farklı yaşıyorlar fabrika dişlilerinde otobüs duraklarında semt pazarlarında mazlum değiller. Biz insanlar öylemi bir kırıntısı bile yok içimizde sevmenin her şeyi kendimiz için istiyoruz. Bir kendimiz akıllı bir kendimiz değerli boş bulutlar gibiyiz.

Artık seni anlamıyorum .artık kalabalıksın benim için Ben yalnızlığı seviyorum .askerler geçiyor pencereden Birde şiirleri sözcüklerin seni arıyor ışıkları gecenin Yıldızlar seni yazıyor gökyüzünün içselliginde. Beni seni sevmiyorum anlamıyorum suskunluğunu Halbuki tamtamları çalıyor ölümün çabuk olmalıyız Her şey için ! şimdi pamuk toplama zamanı çukurovada Orda dogmuş anam kara yazısıyla sen bunu bilmiyorsun Sen hiçbir şey bilmiyorsun bana dair. Olsun kadınımsınya Kırmızı baş örtülü bir güz sabahında sigaran kalmamış gidip almalıyım Hani içme şu sıgarayı dedimde anlatamadım. Kim bindi atlı arabaya kim yayan bıraktı sonbaharda Niçin hüznüldün niçin mutsuz ve bedbah Korkma çekinme anlat bana. Bileyim nerde kaldı mutluluk hangi gecenin aydınlığıydı sevişmelerimiz Yada olmadı öyle bir şey .hep gariptik hep kimsesiz. Olsun bizimde vardı umutlarımız. Köhne bir kavgaydı ömür. Artık seni anlamıyorum. Nerde tükendi bu umut Çekip gitmekte olmayorki kolayımı bırakıp gitmek yıldızlı geceyi.

yansıma.

Erişemediğim gökyüzünün sonsuzluğunda avuçlarımdaki dualarımı yolladığım tanrım .Beni korusun ve huzurlat. Biliyorum erkekçil rollerinde yaşamın dik durmalıyım.korkaklık ve çekingenlik bana göre değil (çünkü erkeğim) Biliyorum görmezden gelinen ne varsa konuşulmayan yok sayılan o bizim beynimizde bir perdedir.' Nasılsın ? 'diye sorulan her söz riyakar ve fahişe. Yine askerler kılıç kuşanmış yine ülkeler fet edecek ölümler halbuki bak sabah olacak birazdan saçları ıslak aşk ve güneş yaşamak ne güzel.

Tüm kalıplarını kırıp yalanın ellerini tutuyorum senin.Biliyorum ne varsa yasaklanan sözcüklerde aklım onları seviyor.Yaşam değerli görülen ne varsa değerini senden alır . Sensin onu değerli kılan koruyan . isimsiz askerlerin ölümlerinden medet uman. Nutuklar atan. Sensiz sokaktaki kadını fahişeletip sonrada namustan laflayan.Sen yalan çek git sokağımdan şimdi güneş doğacak bu sokağa . Kedilerin hükümdarlık sürdüğü o bahçede kırmızı gülleri göremiyorum. Hanım elleri ve begonyalar anamın ektiği teneke saksılarda bana sevin diyor yaşamaktan keyf al. Bu kediler yokmu bu kediler çocukluğumun yoldaşları yalnızlığımı hırıltıları karışıyor gecemde. Hiç kimlik taşıyorlar bilgichlik taslamıyorlar. Mırıltılarında sözcükleri yasaklı değil. Kediler insanca yaşıyorlar görüyorum. Canları istedimi sevişiyorlar hayatla. Kimse kimsenin alanında değil .miras mülkiyet kibir bilmiyorlar.kediler farklı yaşıyorlar fabrika dişlilerinde otobüs duraklarında semt pazarlarında mazlum değiller. Biz insanlar öylemi bir kırıntısı bile yok içimizde sevmenin her şeyi kendimiz için istiyoruz. Bir kendimiz akıllı bir kendimiz değerli boş bulutlar gibiyiz.

Artık seni anlamıyorum .artık kalabalıksın benim için Ben yalnızlığı seviyorum .askerler geçiyor pencereden Birde şiirleri sözcüklerin seni arıyor ışıkları gecenin Yıldızlar seni yazıyor gökyüzünün içselliginde. Beni seni sevmiyorum anlamıyorum suskunluğunu Halbuki tamamları çalıyor ölümün çabuk olmalıyız Her şey için ! şimdi pamuk toplama zamanı çukurovada Orda doğmuş anam kara yazısıyla sen bunu bilmiyorsun Sen hiçbir şey bilmiyorsun bana dair. Olsun kadınımsınya Kırmızı baş örtülü bir güz sabahında sigaran kalmamış gidip almalıyım Hani içme şu sıgarayı dedimde anlatamadım. Kim bindi atlı arabaya kim yayan bıraktı sonbaharda Niçin hüzünlendin niçin mutsuz ve bedbah Korkma çekinme anlat bana. Bileyim nerde kaldı mutluluk hangi gecenin aydınlığıydı sevişmelerimiz Yada olmadı öyle bir şey .hep gariptik hep kimsesiz. Olsun bizimde vardı umutlarımız. Köhne bir kavgaydı ömür. Artık seni anlamıyorum. Nerde tükendi bu umut Çekip gitmekte olmayorki kolayımı bırakıp gitmek yıldızlı geceyi. Herşey iyi olacak derken yeniden başa döndüm üstelik bu sefer yanımda korunmasına sığınacağım bir babam yok! O çekip gitti bu yaşamdam tıpkı diğerleri gibi. Belkide hayatımın en büyük yanılışı gençlik yanılığım olmuştur .öngörüsüz dev nehirlere düşmüş bir hazan yaprağı gibi sürüklenip duran .konuşmaya korkan bir adam. Biliyorum artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacak ,bu ülkem içinde öyle niçin bu hale geldik .bu ipe sapa gelmez cehalet niye sarmaladı bu ülkeyi anlamıyorum. Artık kendinden bihaber kadınlar kaba ilkel ruhlarının mahzeninde tükenen erkek ruhları ve bizi hissizliğe mahkum eden bir sosyal yapı.başka hiçbir şey yok bu yaşamda. Siz bakmayın rujlarını sürünüp endam eden kadınlarını bu sokağın .herbiri ıslak pisküvitler gibi tadımsız.özgürlüğü sigara içmek zanneden bir garip karanlığın soğuk buzulları gibi irak çok hikaye oluyorlar. Tüm işçilerin birleşik hükümdarlığında emekçi düzeni kurmak bir yana küresel kapitalizm hükümdarlığını kurdu tüm dünyada. Siz ona hizmetkar olmakla mükellefsiniz.inandığınız önemsedığınız tüm değerleriniz o musade ettiği ölçüde kutsiyetiniz oluyor. Hepimiz aynı gemide olur görünsekte ne kaptan köşküne ulaşabiliyoruz ne aynı kameralarda yatağımız.sınıfsal gerçeklik bir net sonuç olarak varlığımıza hükmediyor. Yirmibirinci yüzyıl biz türklerin kayıp onyıllarının mahkumiyetidir. Ne doğru ne yanlış anlayamıyoruz bir görünen o ki bilim ve özgürlük heybisini alıp çekip gitti bu topraklardan !

Eskiden tek tük bildiğimiz profesör unvanlı okutmanlar şimdiki kopmuş tespih taneleri gibi ortalıkta .kendilerinin egoları ile nefesleniyorlar.

Onkatlı binanın alt katında bir dairede kapı kapandımı anlaşılması katlanılması zor bir elem yaşanıyor.daha şurda umutlanıpta gülücükler saçan kaderi ona yine acıyı getirdi.Adana karsinom ileri evre hücre bozukluğu ! Antalyadaki kilinigin ellili yaşlardaki onkologu artık yorulmuş olacakki hastalarla söyleşisinde oldukça bitkin görünüyor gözlerine bakan hastalarına söyleyecek hoş sözcükleri kalmamış gibi .'üminoterapi ' diye bir tedaviden söz ederken sözcüklerinde boş bir çabanın olasılığı az bir yönergesini hissettiriyor ! Belki radyoterapi verebiliriz bunun sonrasında dediğinde bu süreç nereye götüreceği belli olmayan bir karanlık tünele sokuyor ruhu.

Hiçbir şeyin anlamı kalmayan durumlar vardır.önem verilen sizi öncül yapan bir çok şeyin ciddiyetinin olmadığını daha iyi anlıyorsunuzdur Biliyorduki yaşadığı bu son onyıl hayatının en kara on yılıydı.yetişemediği beklentiler süpürüntü ruhlu insanlar ve ölümcül bir suskunluk. Korkunun geleceği şekillendirmesi söz konusu olamıyor.cesaretli olmalıyız.

Bu yoran ve yılınlaştıran kültürde seninle olamam ben ,kusura bakma özür diliyorum.ben istiyorumki kendimle olayım sarışayım ruhumdaki gel gitlerimde okyanuslarında kulaç atayım .çok gerilerden gelen hiç bir şeyim olsun istemiyorum önemsenecek. Kolayımı sanırsın göçer olmayı bırakıp tüm izlerini umudun çekip gitmeyi. Nerde kaldı keda ,nerde o kadim şehri ruhumun .nerdesin sen hangi irak çöllerin sığağında. bana şiirler oku ölümümde.

Çekip gidiyorum ebediyete intikal edip (hakka yürümek) bekleme beni ! Ruhum terk ediyorsa bedenimi hücrelerim isyanlaşsa ne olacak her canlı için ölüm kaçınılmaz bir gerçekse ben ne yapabilirimki ! kimin ölümden kaçma şansı varki. korkma ve üzülmeye der gittiğin yer senin ebedi mekangahındır. O büyük günde o büyük imtahanda görüşmek isterim yitenlerimle. Olurmu bilmemki .tanrı ne düşünürki ! Önce o yitikleşti 'yaşama umudu' anlıyorum artık misafiriyim bu saçma yalan dünyanın o ışıltılı bulvarlar erişmeyecek şehrin kıyısındaki o toprağa,kemiklerim sızlamayacak biliyorum orda.

Özgürlük yoksa oksijenden mahrum kalır beynim,yüreğim sıkılır. Yanlızlığım koşar yanıma.gece hiç bitmez .artık farkındalığımdayım ölümün .inansam yada aksi değişen ne olacakki .kim karşılayacak beni o beyaz ışıktavarsal odurki genlerde ölüyor hücreler gibi yavaş ve sakin seni özlediğim gibi bir yolculukta. Belkide önceden oluyor her şey çekip gidiyorsun diyemem hiç gelmedinki sen. Hiç olmadı sensizliğim uykularımda. İçimdeki huzur ölüm iyiligimi bilmemki. Hiç konuşulmayan şeyler arkandan konuşulur .yine ekimde büyük devrimler hatırlanır. yeni çocuklar öğrenir yaşamayı .Bir kadın soyunur giyinmiş sözcüklerde. Askerler yine savaşta. Yine nutukları var dudaklarda karanlığın. Bilmiyorum doğru ney. Çekip gidiyorum ben. Sen rujlarını sür,saçlarını tara gülümse ölüme olurmu. En genç zamanında ömrün yaşamak varya yaşamak insanca kardeşçe umutvar olmak ,Ne mümkün kardeşim yine ölümler kutsanıyor.yine ölüyor çiçekleri ovanın dağlar titriyor nehirler ağılıyor. Anlamıyorsun hiç sevişmeyi yaşamamış şarkıların sesi kısık. Bırakıp anlattıklarımı yaşadıklarımı ve yanlışlarımı .çekip gideceğim zamanı gelince ! Arkamdan ağılayacak kimse yok biliyorum,soysuz otağlarda çadır açmış ruhum. Bana izlerini gösteren sokaklar yok geçmişimin .dogrusu bir geçmişimde yok.yavan geçiyor ömür. Ekmeğimde tuz yok.sevişmeyi bilmez kadınlar yosmalaşmış .ben anaları özlüyorum. Kara bir tirende çekip giden hikayedir bu. Sizi özledim ömrümün tüm göçerleri.

Gözlerini sakınma benden seni yüreğim özlüyor
Korkunç dalgaları var korkumun
Kayalara çarpıyor suları
Aşk bir kadınla sevişmek değildir
Özlemektir sıcaklığını umudun
Herkesden çok düşünürüm seni
Git deme bana olurmu
Gitmek ölümdür bilirim senden sonra.
Ben seni sevdim özgürlüğüm sendin
Belki yeniden zaptedersin beni
Şarkılar söylersin bana
Dağlarında çiçekler açar ülkenin
Haydi gel topla bana.

Penceremde güneş ışıklarını görünce aklımdasın soframda bir tabak sandalyen yanı başımda .gözlerini bekliyorum.En kısa zamanında ömrün sen olmalısın yanımda. Artık bu geceyi terk ediyorum. Sen varsın yanımda düşlerimin imparatoru. Karanlığımda ışık .sen özgürlük sen kadınımsın yatağında. Biliyorum kendi yolculuğumda atlı arabada kırık bir düşün yolculuğundayım.Beni öksüz ve yetim sensizmi bırakacaksın .

Konuşmadığın zaman üzülyorum.anlamakta aciz kalıyor bakışım o balık eti aşk yokmu gecede. Türkülerini dinlediğim memleket. Beni al kucağına toprağının. Ekimde yaşamak zor . düşünmek felaket

'Ruhumuz Anadolu toprağı gibidir her nehirden beslenir ' o hiç gelmeyecek sandığımız ölüm geliverdi, işte. Artık günahsız bedeninin savunmasız. Birileri onu yıkayıp paklayıp toprağı vermeli,yada yakıp küllerini akdenizin sularına bırakmalı. 'Ah imkan olsa ölürmüyüm ben ' diye düşündüğünde olmuştu !
Ölüme koşarak giden askerler onurlandırıldılar yokluklarında hiç ısıtıp bir çayı öğlen sonu sıcaklamamışlardı umutlarını. O gelmeyecek denilen ölüm geldi.
Tanrının kutsiyeti böyleymiş. Üzülmenin anlamı kalmadı artık. Şehrin öteki tarafında bekleyenler bu taraftakilerden farklı değiller. Konuşmaya korktukları kadınları bilgiç ve yetmezlik içinde gülümsüyorlar ölüme.
Şimdi susma zamanıdır anladım.gerçek saklanmalıdır en zula köşesine aklın. Sormanın anlamı yok.kimsin nesin o yosma kadınların kirli şilteleri hiç paklanmaz cehaletle yoldaş. Bu ülke benim ülkem. Artık gidemem bir yerlere hiç konuşamam herşey yalnızlığındadır umudun.aglamak zor bu ülkede. Gülmek ötelerde bir düş.

yaşam...

Adalet senin beni sevmen değildir adalet yüreğini açabilmek paylaşmayı başarabilmektir.farklılaşmaktır sürülemeden toplumcu olabilmek eşitliği benimseyebilmektir. Sosyal adalet uluşılması hedeflenen bir ütopya değildir. Toplumsal gerçekçiliğin bizi götüreceği bir sonuçtur.sadece diktatörlüklerde emekçi ve emek görmezden gelinir hatta adalet kavramı tehlikeli ve sıkıntı olarak bilinir !

Hukuk açısından sosyal adaletin temeli eşit olurlulugudur. Eşti haklara sahip olma ve bu haklara ulaşma yetisi ! Kapitalizmde sosyal adalet sistemin yaralarıcı yönlerini devletin törpülemesi kitleler lehine sistem oluşturmasıdır diye düşünülebilir.

Kapitalizm toplumda bireyin uygulayıcı yönünü ele alır görünsede milyonlarca bireyin toplumda ekonomik bağızsızlığı ve ekinselliği sağlaması mümkün olması farazi bir durumdur. Sermaye tüm topluma yayılma şansını kendine vermez .sermaye kümelenir ve o kümesel güçler kitleler üzerinde etkenleşirler.

Günümüzde üretim araçları kadar hatta ondan daha güçlü olan sermaye merkezleridir, bu merkezlerin finans güçleri toplumları hatta devletleri kendi yetki alanlarına rahatlıkla alabilmektedirler.

Sosyal devlet sosyal adaleti kendi var oluş gerekçesinde ana tema olarak öne çıkartan bir tüzel yapıyı benimser. Eşitlik emek paylaşım yaşamın olması gereken gereçleri degildir !

Tanrı esirgeyen ve bağışlayan yanını insana akıl verisini nasıpliyerek vermiştir. Akıl uygulanişı mantık ve götüreceği hedef bilimsellik. Yaşamı bu çizgi üzerinde götürmeye çalışmak gerçekçi bir duruş olmaktadır. Edebiyat düşüncenin duyguyla yoğurulup öne çıkmasında önemli bir işleve sahip görünmektedir.sorgulayan ve akli öne çıkaran bir yolculuktur bu !

Hangi eğitim size yaşamın verdiği olgunluğu verebilirki,bir onkolojik hastanın yaşam mücadelesini hangi tıp kitabı açıklayabilir hangi akedemik unvan algılabılırki ! Ah hayat bizi kendimize bırakmıyorsun. Korkutuyorsun. Halbuki biz yaşamak istiyoruz.

'Aklımı bana bırak 2 obana bile yetmiyor ! nerede takıldı kaldı eylemim bu bilinç altı kavgalarım niye. Her katı ahlak varsalında bu sarsıntıları ne ruhumun .duvarlar niye yıkıma müsait. Yanılgı yaşamaktamı yoksa ölümdemi sürüklüyor olmazı !

Erkence yitirdi sevdiklerini doğru bildiği ne varsa anlamsızlaştı.

.Penceresinden baktığı sokak .sert bakışlarla cinselliğin saklıyan sığara içmekten hiç vazgeçmeyen her öğlen sonrası uğradığı kafedeki ıslak keklerin bulunduğu cam vitrinin önünde masaya müdavim olmuş kadın.

Yılgin yetmezliğiyle yaşamın isteklerinde zorlanan bir ömür.

Konuşmayı başaramayan kadın ruhları. Kimsesizliğini kabullenmiş yitik ömürler. İzdüşüm yaşanılabileni ötelere taşımanın bir sözcük bileşkeni başka bir şey değil.

evlilik

Kırmızı güllerin açtığı bir aşkı yaşamak isterdim.aşk hastalıktır biliyorum.senin yanında hastalık neki ölmek isterdim ! Yaşamak zor bir süreç .ekmeklerini ıslatıp sevgiyle bölüşmeyi başarmak gerekir. Yolculuklarını garip yaşadığın kervanlarda kolayımı susuz umutsuz yürümek. Çok korkunç bir durumdu 'yapılacak bir şey yoktu ' beklenen ölümdü !

Sokakları özlediğim tek şehirdir ankara, orda umutlarımı közledim heybeme kattım kendime sakladım.biliyorum orda bıraktım gençliğimin tüm sevdalarını .sessiz bir sızı içimde iraklarda kaldım.yalnız ben seveceğim sandım o saçları kapalı özgürlüğü ! o yüzden ağladı gece sabah ayazlaştı. Ah ankara unutma beni olurmu. Asla basit bir şey değildir ağlamak,hele küçük bir durum asla okyanusların suları dahi coşsa anlatamaz göz yaşının akışını. Konuşmam lazım yorgan gibi üzerime konupta beni üşüten geceyle. Yüreğim kabarmış içim sıkılmış. Susmuşum gerektiğince yorgun olması kadar umutkarım.

Benim yanılgılarım seni sevmemle başladı .Ne var ne yok tabağında aşkın alıp çöpe attım. Artık beni ölüm paklar yıkar kirli hayellerimi beni koynuna alır toprak. Kimsede önemsemez öldüğümü .yapraklar hazanlaşır şarkıları tiz bir sestir yalanda. Sen bırakıp gidersen eger .oda gider bende giderim ama hiç gelmedimki hiç yakınlaşmadım nefesim.hiç seninle ölmedimki !

Herkes kendini farklı görüyor.önemli ve erişilmez.dikenler ekıyor sokaklarına özgürlüğün. En cömert kadınlar fahişelerin uykularında gördüğü kavgalarıdır ruhun. Günahlarını istifleyip yatağın yaşamaya çalışmak yokmu .Askerlerin erken ölümlerinde anlatılmayan bir hikayedir saklanan.

Yaşlanınca insan tanrıyı arıyor ! korkularının dipçığında . bir fahişeyle yatağa girmek gibidir Ölümle içleşmek Korkutur insanı . Sabah masamda bir çay, o vardır tanrı ışığında pencerenin ağrıyan baş ağrısında yoksul ömrümde. 'Tanrı hesaba çekecek bizi 'söylenen o ! soracak fakirliğimizi ,çaresiz arayışlarımızı ve ahlaksız ahlakımızı. Sizde sorguya çekecek toprağa kasılarak basan türediler ! şimdi çayı içmeliyim. Demikrasi bir kadının aşkını yaşamasıdır korkusuzca ! başka bir şey değil ! Tüm kadınların egemen olduğu bir ülkede bir küçük pencereden şehre bakmak isterdim. Seni görürdüm bir ihtimal gülümsüyorsundur .

Evlilik bence en kötü zorunluluk ! kasırganın içine dalmak gibi dev dalgalarda boğuşmak gibi .olmayan özgürlüğe dikenli tel çekmek gibi ! mümkünlülüğü olabilirmi böylesi bir sorguda mutluluğun. Bu birazda karşınızdakiyle ilgili bir durum. Ne istediğini ne olduğunu bilmekle ilgili bir durum. Doğu toplumlarının en karmaşık yapısı ailede ortaya çıkıyor. Daima görev daima istek ve daime eziklik ! Gerçekten bu kadarmı kötü düşünecek olursak dialektik burda kendini varlıklatıyor. Zıtsal bir çelişkide bütüncüye görüyorsunuz ! evlilik size ortak amaç yüklüyor ortak arayış birlikteliğin sıcaklığı yaşamsal bir amaç buda işin öteki yüzü. Burda sonucu etkiliyecek ana olgu davranış bilinci oluyor denilebilir. İki yetken birey ve bir ortak hayat ! siz evliliğinizi iki kulvardan birinde bulursunuz bu buluş direk sizinle ilgili bir durumda değildir. Belki eğitim belki bilgelik belki amaç . yaşamın her alanında beklenen var olma bilinci neyi niçin nekadardır istenebilirlik öngörüsü evliliği öne çıkartır o evlilik aile olur ! bu başarılamadımı yaşanan sadece hiçlik

yansıma

Kültürel yoğunluğa katkısı yadsınmayan dinlerin temel karakteristiği insana huzur vermek olsada din adına ortaya çıkan kümelenmelerin topluma huzur verebildiğini ifade etmek mümkün olamıyor.

Tanrı adına ortaya çıkan kendinde söz söyleme hakkı gören zümre yoksulluğu kader olarak niteleyince din üzerine düşünmek gereksinimi yine öne çıktı.

Din insanın yaşama tuunması için bir yüksek olgu olmasına rağmen inancın gerekliliğini dinde bulamıyoruz .bunun nedeni din adına konuşulanın yaşam gerçeğini uydurulmuş dinle baskılamayı öne çıkartan bir görüşün topluma egemen olma yanılığının ortaya çıkmasıdır.

Toplumsal çatışkıyı sömürüyü dinle açıklamak inanca ve kutsiyete derbe olur. İman güncel sömürü düzenlerini aklama aracı yapılmaya çalışıldığında orda din yanılığası ortaya çıkar din birilerinin kitleleri sömürme amacı asla olmamalıdır. Bu süreç gerçek dindarların dini iyi anlamasıyla çözüme uğraşır.

Günümüzde din adına kimse öncül değildir. Dinin karakteri kutsal kitapla biçimlendiğine göre esas o olmalıdır. Din bilimi ve gerçeği temel karakteri olarak görür. ' oku ' emri bunun somut bir yansıması olarak varsaldır.

Katı bir hüznün var yüreğimde kimsenin anlamadığı benim yaşamakta zorlandığım bir hüznün vakitsiz anlamsız birlikteliklerin sıradan arayışların ve kültürel donanımsızlığın acısını yaşıyor yüreğim. Doğrusu herşey girileşmiş gibi renklerini unutmuşuz umudun. Önem verdiklerimizin önemsizliğini anlamamışız. Kırmızı rujlu yalanların cenderesinde kendimize meze aramışız.

Bireysel bir dürtü değildi bu zamanydı artık bir şeylere karar vermenin gökyüzündeki yıldızlar kadar olmasada artık yalnızlığa yelken açmış bir özgürlük arayışydı beklenen.

İnsan olmak insan olarak yaşamaya çalışmak ve kendine yeterli olmak günümüz kapitalist düzenlerinde asla mümkünlülüğü olmayan bir durumdur. Karanlık alır sizi mahkumiyetinizi perçinler. Doğru olan nedir bilinmez. Beklentiler arzular ve istekler bitmek tükenmek bilmiyen yaşamı sonsuz sanan cehalet sizi alır nefesinizi keser. Halk kitlelerinin yaşam mcadelesi böyle bir şeydir. Çöküktür omuzları işçi kahvelerindeki yüreklerin.

Kırmızı bir masa örtüsünün üzerinde günahların içkisi duruyordu. Kimsenin tanımadığı bir bakışla karşısındaki erkeği süzdü .oldukça kendini önemli gören bir gülüştü bu. Erkeği önemsemeyen cinsel çekiciliğinin farkında olan ahlaki tanımayan bir bakış . belkide işin doğası buyduda biz görmezden geliyorduk.

Öyle ya hangimiz neyi nasıl yaşıyordukki .bizden istenen rollere soyunmuş acemi tiratyo dekorları gibi soğuk ve anlamsız kendi sahnemizdeydik. Tarikatla bir ilgin varmı diye sorulunca yanıtı gecikmedi evet bilim tarikatındayım aklımın muridiyim !

Düşündü herkesin izlediği bir yol vardı ve herkes kendi tarikatının üyesiydi !

Tarikatlar cemaatlar kümelenmeler artılar eksiler toplam arayışlar her şey birbirine karşımış. Kimin ne yaptığı belli olmayan bir durum yada şöyle diyelim bir durumdan kim menfaatlenmişse o durumun yaratıcısı odur denilebilir . Bilim tarikatına bağlıysanız başka bir bağımlılığınız olasılık dışıdır. Bilim özgür değilse o bilim değildir .tutsak bir kafa yapısı bilime katkı vermeyi bırakın bilimi algılamaktan ıraktır.

Çok mutluyum ve huzurluyum diyebilmek için ya çok yüksek bir zekaya yada kabul görmüş bir aptallığa muzdarip olmak lazım. Biliyorum avuçlarımdaki her tohum anlamını yitirmiş sözcükler gibi sadece canımı acıtıyor entelektüel olmak birazda kabul görmüşü red etmek olarak algnlanıyor. Bu böyle olmamalı red etmek birazda bir başkasını kabullunmekle ilgili bir şey.

Kadına bağlanmak hayattan kaçmaktır .Bunu bilmek lazım. Hiçbir kadın özgürlüğün üstünde değildir. Hiçbir erkekte öyle ! Yanlızlıksa özgürlüktür acı bir özgürlük doğal değildir. Bu karmaşık duruma hayat diyorlar.

Belkide tüm acılarımızın kaynağı duygusal olmamızdır yaşamsa mantıkla yol alıyor. Mantığın egemen olamadığı kararlar gidip duvara tosluyor.

'Rahman ve rahim olan Allahın adıyla

Hamd alemlerin rabbi olan Allaha mahsustur

O, rahmandır ve rahimidir

Ceza günün malikidir

(rabbimiz)ancak sana kulluk eder yalnızca senden yardım dileriz

Bize doğru yolu göster

Kendinie lütufta bulduklarının yolunu gazaba uğramış azıp sapmışların değil ' fatiha süresi

Kutsal kitabı okuyorum anlamaya çalışıyorum yüksek bir edebi kuvveti ruhta hissediyorum !

Kadın yaşamın odak noktası ruhun içsel koruyucusu. Erkeklerde öyledir kadının konumu neyse erkeğin konumunda odur. Birbirinden üstünlükleri asla söz konusu değildir ! sadece toplumsal rolleri farklı olarak görülür farklılık suni bir durumdur. Günümüz toplumlarında birliktelik gücü (aile) bir yozlaşma süreci yaşıyor bu süreçte her iki cinste tamalayıcı rollerini yeterince benimsemediklerinden çatışkı ortaya çıkıyor.

Açıkça sorulacak soru şudur aile gereklidir ? bu sorunun yanıtı gayet açık olup evet gereklidir öne çıkarır. Gerekliliği karşı iki yaşamın ortak iki yaşamla biçimlenebilirliği üzerinedir. Aile gereklidir ailenin işlevi sorgulanabilir ! günümüz aile yapısı fadakarlık üzere kuruludur bu süreç nesiller boyunca döngüsünü devam ettirir etki ve baskıncılığı yaşamı sorgular noktada olabilir. Aile toplumun ana hücresi olmakla birlikte gerekliliğini zorlar bir süreçte yaşatır .kapitalizimin bitmez tükenmek bilmeyen tüketici fırtınası ailenin barınma korunma geçinme gerekliliğinde yalnız kalması aile içsellikinde ciddi kırılmaları yaşatmaktadır. Sanılanın aksine komin yapıda aile tutunabilmekte kapitalde dağılması öne çıkmaktadır.

Ailenin güçlülüğü hiç şüphesiz toplumun güçlülüğüdür. Burda ilginç bir karşıtlıkla dinin aile için olumsal bir katkı verdiği gerçeğidir. Kanatkarlık kabullenme aileyi ayakta tutar görünürken içsel çatışkısında beslemeye devam etmektedir.

Soğuk bir alanya sabahında puslu bir gökyüzüne misafir oldu günce. Cumartesinin sakinceliği hissediliyor. Hastanelerin yoğun bakım üniteleri ve terminal dönem kanser hastalarının mahsunlukları sadece ailelerinin yaşamında bir elem.

Tıbbiye öğrencilerinin bir kısmı ilk kez beyaz önlük giyecekler. Nederece yetişiyor sorgulanır olsada ülke için kazanım olarak görülüyorlar. Bir serçe tüm bunlardan bihaber gelmiş balkonumuzun demirine tünemiş. Sabah alanyaya merhaba der gibi.

Sağlık sistemi hastaneler hekimler hemşireler görüntüleme birimleri kan çözenirlik merkezleri bilginin karmaşıklığında yandal uzmanlıkları beyaz önlüklülerin dünyası . Biyolojik olarak daim işlevseli olan bir bedenimiz. Ruhumuz sevinçlerimiz ağlamalarımız. Bir kilinige gittiğinizde (hastane) gelişimini tamamlamamış bir toplumun içindeyseniz (galişim sürecidir) bilmelisinizki sağlığın aktörleri kendilerini sizden üst görürler (tanrı kompilesi) bu farklılık hiçbir zaman hasta için bir şey ifade etmeyen latince sözcükleri ezberlemeleri ile başlar ve devam eder. Ölümü ötelemek için varsal olsalarda ölüm en beklentisiz zamanlarda canlı için geçerlidir !

Ne kadar hüzünlenmişti kerndisine ilk tanı konduğunda ölüm yanı başında dikiliyordu. Hiçbir şeyin öneminin kalmadığını anladı salona yeni aldığı avizenin ışılıları dahi kaybolmuş gece gündüz bir karanlığın içine düşmüştü, pet sonuçları iyi görülsede filiyatı bunu pek desteklemiyordu. Hedefe yönelik ilaçlar radyoterapi onkolojik cerrahi birbirine karışmış her başlangıçta umutlar tazelensede gerçek değişmemişti. Onkoloji tirajedir .

Edebiyat edep olarak düşünülür bence bu sözcüğü dahada özgürleştirmeli edebiyat yaşamın bileşkesidir başka bir şey değil.

Sınıflar sosyolojik olarak ortadan kaldırılması mümkün olamayan bir yapı zenginler , bürokratlar ,beyaz yakalılar işçiler işsizler emekliler ve köylüler. Kapitalizm kitleleri çarpıklığı kaçınılmaz şehirlere taşıya dursun köyler boş ve sahipsiz kalınca şehirlerdeki o çoğunluk kitleyi doyurmanın zorlukları ortaya çıktı .sanayi ürünü raflara getirirken onun dayanıklılığını sağlama zorunsalında dogallığını bozdu raflardan alınan bir çok ürünün sağlığı törpülediği gerçekçi bir sonuç olarak düşünülebilir.

Devleşmiş şehirlerin çatışkısında var olmaktansa kırsal yerleşkelerde nefes almaya çalışmak gerçekçi olacak gibi bir görüntü veriyor. Kazanılanın şehirlerde yetmediği insanların mutsuz olduğu bir sosyal yapıda nederece huzur olabilirki. Onun için mutsuzuz. Güneş gözlüklerini kafalarına montalayıp sigaralarını tütüren yeni şehirli kadınlarla dar pantolonlu erkeklerin gerçekle barışmayan varsalları toplumsal kültürün neresinde durabilirki.

En büyük canavar kapitalizm ve onun sağmanları olan bankaların tutsağında mutsuz ve yorgun bir yaşamı kabullunmuş görünüyoruz.

Tanrı bizi korumalı bunun başka yolu yok bu korunaklığa ulaşmak için bize nasiplediği akılla buluşmayı becerebilmeliyiz.

İsimler dağarcığı kemiriyor yitik isimler yaşadıkları kimsenin aklında olmayan ölümleri unutulmuş isimler şu sokağın başındaki tirafik ışığı kadar ömürleri olmamış olacakki geçkinliklerini hatırlıyan olmuyor bu göçer yolculukta. Tanrı eşitliği bu dünyada verse ne olurduki görkemli ibadetgahların kısık yaşamlarında nefes alan müezzinler bir anlatıverse ölüm

içsel düşünce

Sınırsız bir acı olmuyor sınırsız bir mutlulukta söz konusu değil. Sadece gelgitleri oluyor duygunun insan denen canlıda duygudan öte nedirki .bizi diğer canlılardan öne çıkartan akıl armonisine katkı veren içgüdüsel yapımızı bilinçlendirip kültürel etkenle olgunlaştıran sadece yaşamın getirileri olmuyorki .düşünme hissetme ve anlamaya çalışma bu sürecin diğer etkenlerini oluşturmuyormu.

Akılcı düşünce (rasyonel) bu coğrafyada pek kabul görmez bir düşünce biçimi oluyor. Yanılgının burda başladığı şüphesiz ! akılcı düşüncenin özseli bilimsel düşünce olduğuna göre dialektik açı size şunu söylüyor. Bilenen bilimi oluşturduğuna göre bilinmeyen neyi oluşturuyor ! işte metafizik akıl ötesi algı arayışı burda öne çıkıyor. Gerçekçi olansa bu iki varsalın birbirini ötelediğidir.

Bir insan nereye kadar maddeci olabilir ! diyelim bir yakınınızın ölümüne tanıklık ettiniz bu gerçekliği nasıl karşılırsınız. Maddenin bir değişkenliği bir yok oluş . Yada bir ortam yansıması bir mutlak ebediyetin başlangıcı ! bu iki düşünce yapısında birbirini sanıldığı gibi ötelemesi bir yana birbirinin içinde olan bir yaşam içselligi olmuyormu. Bir birey nereye kadar maddeci olabilirki yada nerede arayışını sonlandırabilirki. Bir toprak çukurunda son bulur görünen bedensel yaşamın ötesini aramanın bir yaşam gerçeği olduğunu anlamaktan acizmi kalcagız. İnanç burada bize bir göstergeç olamazmı.

Disiplinsiz bir yaşam ne kültürel birikim sunar nede huzur verir. Yaşamın en büyük disipliniyse ölüm gerçeğini anlamak olur diye düşünmeliyiz. Ölümü yadsıyan bir yaşam yolculuğu temelsiz bina gibidir sizi savurur.

Karamsar olmamalıyız çünkü her sabah milyonlarca kilometre ırankan dünyamızı aydınlatan güneş penceremizi aydınlatıyor. Biz o pencerenin ardında nederece yalnız kalsakta yeme içme barınma üreme isteklerimiz nederece karmaşanın karanlığında baskınlansada yaşıyoruz. Yaşamak her yaşta ve herşeye rağmen güzel bir sonuç. Nehirlerin ıslaklığı gibi sevecen çiçeklerin açması gibi hoşnut. Bir kadının anneliği kadar kutsal .yaşamak güzel bir durum.

Yaşamımızda az insan olması iyi hiç olmaması bir fekadir. İnsanlardan kaçmanın anlamı yok yeterki anlaşılabilir olmamıza katkı versinler. Günümüz insanı 'ben biliyorum ' kibinden vaz geçemiyor kibir denen yükü yüreğinde besliyor. Bu ne büyük yaşam yanılgısıdırki ruhumuzu kanatıyor.

Niçin böyle oluyor bu yaşadığımız coğrafya niçin hep kavgalı ve yorgun bu coğrafyanın insanları niçin hüzünlerle arkadaş oluyor. Yaşam iki ana yanılgıyı kabul etmiyor. Birisi akıllı kullanmamak bir diğeri bağımlı olmak ! sorgulamayı başaramayan bireylerin oluşturduğu toplumlarda doğru sanılan baskıncalar bireyin ve toplumun geleceğini karartıyor. Ortaya çıkan çatışkısız yapı ruhlarda kanamalara yol açıyor. Görünürde sakin içselde kavgalı insan izdüşümleri toplumsal yanılgıyı besliyor.

Emek hak özgürlük içsel bir kardeşliğin varsalı olmakla birlikte günümüz sömürü yapılarında izleri silinmeye çalışılan bir yokluk olgusu olarak görülüyor. Birilerine göre emekten söz etmek eşlikten söz etmek toplumsal yönetimin olurluğunu aramak yanılgı olarak görülüyor. Güç size kendisinin uygun gördüğü sınırlar içinde kalmanızı istiyor.

Hastalıklı ruhları besleyen en önemli yaşam çatışkısı dogasal yanımızı görmekle başlar .kendimizi güçlü hissettiğimiz an kibirleşme hastalığı yüreğimize konuk olur. Güçlülüğümüz mantık ve akıllı içine sinidmeyen yapay yansımaları öne çıkaran bir görüntü verir. Pahalı binek araçları ,isimler önüne konmuş sitatü veren unvanlar ve onu besleyen içsel cehalet.

Ocak ayını yaşıyoruz .buralarda bir tiren istasyonu yok binip ıranklara gideceğimiz bir kırmızı çizgili lokomotiflerin çektiği kuşetli kompartimanları olan bir vagonlar zinciride gözümüze ilişmez.çekmecedeki köstekli demir yolu saatide kenara itilmenin mahzunluğunda. Kabirlerin üzerine yağın sağanak yağmurlar ve şemsiyelerin hiçmi hiç önemi yok.

Gece yatağa girdiğinde dualar okutan ruhum. Beni kutsa ve tanrının cennetine girmeme yardım et. ama önce şu kusa ömrümü yaşamamı nasiple aç bırakma beni öpüşmeyi unutmış yosma bedenlerinde kirletme saçlarımı. Bana rüzgarlarını anlat Ceyhun ırmağını tunayı dicleyi anlat bana . Kızılmak niçin kızıl kara deniz niçin kara neden akdenizin sularında acı içer yalnızlığım. Ölümler niçin hırpalar beni bu kadar. Hani bir sabah hiç çıkmazsak evden ekmek zeytin ve aşk yetiverse hikayesine zamanın.işçiler üşümese fabrika vardiyalarında bir öğrenci evinde ayazlamassa ankara kışları .sıhiyede o küçük çay ocağında bir simite tav olsa umutlarımız günah günah olmaktan çıksa .

ölümün kıyası

Hani gitmek istersiniz ötelere kaçmanız lazımdır artık bu öldüresi tek düzelikten yapay kavgalarından zamanın. Sakallı cüppeli yalanlardan .

Tüm devrimler cici çocuk değildir biliyoruz. koşar adım özgürlüğü törpüleyen bir cenderede olabiliyor değişkenlik. Bir kadın sarkık memeli bir yalana inanıyor. Kovuyor yüreğindeki tüm dişilikleri saklanıyor. Devrimler aslında kadınların hükümdarlığında başarılıdır. Çocuklar anneleri sever biliriz. Birgün bahar gelecek bu memlekete belki biz göçmüş oluruz .

Bombalar atılıyor kalabalıklar canhıraç bir karanlıkta !

Emperyalizim burdayım diyor. Bu sömürge böcekleri karşı olmak iyide cehalete mahkum olmak hoş olmazsa gerek. Yine füzeler atılıyor yine söylevleri koşuyor cehaletin. Kadınlar bu gecelerde sevişmiyor. Yasaklanıyor çiçekleri kış günlerinin. Belki niçin öldüklerini bilmeyen kelekler farklı yaşıyorlardır ölüm sonraları. Bir şairler biliyor bunu birde yıldızları gökyüzünün kadın memeleri gibi çekicidir hayat. İstemem sabah olmasın ölümüm. O günü yaşamalıyım ben, pazara gidip birşeyler almalıyım. Sonra nasılsın demeliyim özgürlüğüme. Polis aracına selam veren bir kedi gibi ürkek ve hevesli. Şiirler okumalıyım kadınıma.

Bu kış soğuk geçiyor. Biliyorum sende yoksun turanç bir resim duvarda asılı şöyle para etmeyen bir resim. Çekici ve sempatik .bir ışık saçıyor resimdeki mum. Bir kadın gülümsüyor yalnızlığıma. Sarıldı ve öpmek istedi tüm yanırlarıma defol git der gibi. Gülümsedi. Bir sevindimki sormayın yağmurlarında islandım aşkın hastalandım.

Öylesine ilginç bir durumdeki ölüme hazırım dedi . o anlı şanlı unvanlı hekimlerin yetmezlik içinde olduğu bir dönemin yolcusuydu. İlkez o zaman gördü 'palyatif bakım ' ünitlerini o bir sanatçı titizliğinde kendini hazırladı ölüme. O gün yoğun bakım servisinde makinelere bağlı yatarken kızının ellerini tuttuğunu hissetti .aglamaya başladı . hazırdu ölüme ama geride bıraktıklarının yaşayamadıklarının mahzunluğu bu yıkık bedeninde hüznü öne çıkarmıştı. Kendisini tedavi etmeye çalışan ama elinden hiçbir şey gelmeyen doktoru yanında demir karyolasının ayak ucunda sadece onu izliyordu. Kızı dışarı çıkartılar .yarım saati geçmemişti doktor yanlarında geldi gözlerini kaçirtan bir yetmezliğin içinde suçlu bir çocuk gibiydi. 'Annemi kaybettik' !

Ölüme böylesi bilinçle merhaba diyen çok az insan vardır .Bir meçhuliyete vakurla uçmayı beklemek bunu kabullenmek .aglaşarak bekleme salonun sandalyelerine yığıldı. Yaşam yitirdiklerimizin hasretinden başka ne ola bilirdiki !

Kimselerin konuşmadığı sözcükleri bulmalıyız ancak o zaman ilerler ruhumuzdaki yıldı atları nalları ozazan toz toprağa karışır zamanı aşarız. Tanrı biliyor kendi hükümdarlığını biz çaresizliğimizden bihaber yaşamaya çalışıyoruz. Sanki şurada şu masanın arkasındaki döşemesi solmuş tahta sandalyede oturmuş beni izliyor. Çaresizliğimi ondan saklamamanın telaşındayım. Vakitsiz ölüm tanımış ansızın yüreği dağlanmış yüksek dağlarda kaybolmuş çobanlar gibi yıkık bir ömrün paçavralarına sarılmışım.

Herkes yatarken o uyanıyordu. Sonra düşündü evliliğini çocuklarını buğday taneleri gibi dağınık özlemlerini . Onları artık toplayıp bir yerlere kaçacak gücü kalmamıştı. Hiç konuşturtmuyordu onu cehaletin kara çalısı.

Niçin böylesi zorlanıyordu bu yolculukta yanlış ata oynamış kumarbazlar gibi yılgin ve yolunmuştu. Sokakta kendi varlıklarından habersiz insanların yaşadığı o şehirde ömrünün kırk yılını geçrtmiş olsada hep yabancıydı. Kendi evinde oturduğu deniz kenarındaki parkın çiçeklerinde. Yağan yağmurda herşeyde bir ötelemenin ağrısını yaşıyordu ruhu.

Soğuk bir kışı yaşıyoruz ikibinyirminin aralığında. Karşıda Torosların arkalarına kar yağmışdiyor-lar. Ayaz güneşin ışıklarını anlamsızlaştırmış. Tıpkı peşinde koşar göründüklerimizin anlamsızlığı gibi. Bu sabah diğer sabahlardan farksız yine yoksun yine yalnız içiyorum çayı.

mutсуzluđa dair

Gerçek aşk saklanılan aşktır ızdıraptır koyu bir perdenin arkasında gizlenmiş gözyaşlarının içine aktığı bir duygu nehrinin akıntısında dolaşan kabul görmez arayışların bir matemidir.

Tüm ibadethanelerin hükümdarları belkide tanrının gazabına en çok uğrayacak olanlar olacaktır. Kendilerini cennetin varisleri olarak görenlerin cennetin gölgesine bile ulaşamayacaklarını rahatlıkla söyleyebiliriz.

Nerdesiniz tanrının kanatlarının sesini duyduğum melekleri, bir tanıdığım ölüm meleği ezrail hep ben burdayım dedi bana .beni hiç unutmadı.

İkinci vakitleri uğradığım ibadet hanenin esmer bakışlı hocasının uzun sayılacak tesbihini çekerken bilmiş edayla süzdüğü cemaatinin sessizliğindeki haykırışı anlamış olması mümkün olamazdı. Ey hayat üzerimize yüklediğin ölüm yanılığının ağırlığı yetmiyormuş gibi birde güncel var olmanın kavgalarına mahkum ettin bizi.

Güneş her dogduğunda nefes alıyorsak yaşam bize bir umut veriyor diye düşünmeliyiz.

Keşke şimdi orda olsaydım o toz duman arasında mardin çimentonun döner fırınının makinelerinin arasında tenimde gençliğim umutlarım. Gözlerime sonsuzmuş gibi gelen mardin ovasından Diyarbakır tataflarına bakar olsaydım. Rahmetli babamın memleketi batumuda böyle içime alabilirmiydim bilmiyorum. Esmer bakışlı kızları işsiz yorgun erkekleri ve damlarda güvercinleri ile bir başkaydı ülkenin bu köşesi. Yıllar sonra ankarada sıhhiyede bir parkta oturuyordum. Karşımda bir sevecen iki göz. Kırşehirli Kezban bana bir şeyler anlatıyor. Kulaklarında altın sarısı çakma küpeleri kendince umutlu. Şimdi nereleydedir kimbilir. İhtimal çoluk çocuğa karşımıştır. Bu yaşlarda kahveye gidiyordur erkeği. Belki torun torba sahibi olmuş ülkenin geleceğinden çok torunu düşünür olmuştur. Yada hiç evlenmemiştir beklemiştir yanlızlığını umudun. Yorgun bir bedende tüketmiştir kadınlığının hormonal varlığını. Belki şimdi bu kış ayazında ankarının siheyede bir çay ocağında düşünüyordur düşünülmesi gerekenleri. Nerelisin demeyi çok önemseyen bir halkın memsubuyuz .kimsenin dünyanın bir parçası olduğumuzdan haberi yok. Her yerde ezilen bir sınıf olduğunu bir kaymak tabakanın bu sınıfa tepeden baktığını bilmez gibi davranıyoruz. Ben türküm demekten dilimde tüy bitti . birileri beni hep başkalaştırdı. Ne yapalım herşey yüzeysel bir kaypaklığa mahkum.

Bu sabah oldukça canı sıkıldı haklıydı da yine buruygan kararlar alınmış uygulamaya konmuştu. Ortak akıl bu evde hiç önemsenmemiş hep kaybedilenden kendisi sorumlu tutulmuştu. Tam onyıllı geçti dedi yoksullğumu kemiklerimde hissetmeye başlıyalı. Ama kimselere anlatamadı çekip gitse gideceği yerde onu bekleyende bu içsel yorgunluluğu olacaktır. Bavulsuz hazırlıksız yolcu gibiydi.

Ah birde şu yazma hevesi olmazsa yaşadığına kendiside inanmayacaktı. Hayat bu olmasa gerek !

Düşüncenin ötelendiği ilkelliğın öncelleştigi bir dönemi yaşıyoruz. Gökyüzü bile karanlıktan kurtulamıyor. Bir azla yetinenlerde kalmış insanlığın kırıntı duyguları .loş bir odanın içine mahkum olmuş sokak kedileri gibiyiz mutсуzuz.

yansımalar

Hergün dolaştığım şu alanya sokaklarında aynı dükkanları aynı yüzleri ve belediye yetkenlerinin aynı afişlerini görmezden gelip kendimi akdenizin kıyısına attım her gün yenileri eklenen kafelerde boyalı yüzleri ile kendilerin saklayan kadın suliyetlerinin içtikleri sigaraların dumanları da olmazsa gerçeklikleri şüphe uyandıra dursun. Tanrının kapanmayla kendini cennetine sokacağını düşünen türbanlı kadınların gözlerindeki yorgunluğu anlamanın yükünü taşıyor oluyordum. Yeni açılan lokantaların müdavimi olan obezlerin tadamadığı annemin yemeklerinin tadları ve sıcaklığı beni kendine çekerken hüznün böyle acımsı bir yanı olacağını hiç anlamamıştım. Şehrin çarşısı konumundaki dükkanların kaldırımlara taşan asiliğinin gelecekte belediye başkanına oy olarak döneceğini varsayıp kabullenir bir usupla izlemeye çalıştığım bu köyle şehir yozlaşmasını harmanlamış ilçenin denize mahkumlaştırılmış bir yetmezlik içinde olduğunu daha iyi anlıyordum .sarı ışıklı sokak lambalarının bir başka sokakta beyaza döndüğünü loş bir iticiliği kendinde yaşadığını bu ışık karmaşası bana daha iyi anlatıyordu. En iyisi bu yılgın bedenimi bir an evvel eve atmalı kendi hükümdarlığı dört duvar arasında yaşamalıydım. Helebirde bir sofraya olsa Diyarbakır usulü sumaklı dolma tabağında bulursa ne hoş olurdu ,bir yörük kızı olan eşim bu güneydoğu yemek kültürüne pek aşına değildi kendi dünyasında bir çok şeyi ciddiyede almıyordu. Bir tek konu hari.ç kendi iç dünyası ve köysel geçmişinin keskin izleri ,ne yapalım yaşamı böyle kabullenmeli artık.

Kışın bu mevsiminde tüm Anadolu kara yağmura bürüne dursun biz akdenizin ılıman iklimiyle biraz rahat gibiyiz. Ruhumuzdaki kor içimizi yakmaya devam ediyor. Belkide ondan olacak daha bir üşüyor varlığımız ! Ve televizyonlarda haberleri izliyorum hükümet yine bir algı senfonisi gibi doğru kolay anlaşılacak bir olgu değil bu ülkede. Bu ülkede tüm uğraş insanca var olma mücadelesi oluyor. Bunu daha iyi anlıyorum.

Bedenime virüs girince kendime gelemedem yaşamın dışında bir kırsekiz saati kemiklerim sızlıyarak geçince aslen nederece çaresiz olabileceğimiz düşündüm öyle kötüydümki yıllar evel kaybettiğim annemi sayıklıyordum tanrıyı düşündüm ve gördümki inanç içimizde bir manevi güç. Eski model arabamla hastalığının üçüncü günü kendimi araştırma hastanesinin aciline attım. Adeta aracı zor kullanıp acile giriş yaptığıma şükür ettim genç bir hermsire beni kırımızı deri bir koltuğa oturttu tansiyon ateş bilgilerimi bir kâğıda yazıp yan tarafa girişimi yapmam için yönlendirdi tc numaramı söyledi okeyletip beni beklemeye aldılar (bekleyecek durumum yok gibiydi neyseki makul bir sürede kendimi hekimin önünde buldum otualu yaşlarda bir beydi beni görünce yerinden kalktı ağzımı açtırıp boğazıma baktı tamam dedi ' çok kötü üşürtmüşsun' bana bir eğine yaptırdı ilaçlarımı yazdı dışarı çıktığımda arabaya geçemedim. Orda bir koltukta oturakalmıştım . dakikalar geçince iğne etkisin gösterir gibi oldu aşırı terliyordum dışarı baktım insanlar dolaşıyordu bende düzelirmiydim. Sağlığım bana bu şansı verirmiydi kendimi biliyordum kötüydüm. Yaşmanızda hastalıkla karşılaşmayınca sahihip olduklarımızın kıymetini bilemiyoruz .sabahları ailece bir kahvaltıda bluşmak bir müzik dinlemek bir duş olmak çok önemli olgular oluyor yaşamda bunu anlamakta zorlanıyoruz. Taki hastalınca kadar. Hastalık bize tanrının ikazları olsa gerek mikroplar sadece aracı oluyorlar. Ve akıl kendini koru diyor mümkünlülük düzeyinde bunu bizden istiyor.

Dışarda sevip yemek verdiğim tekir bir kedi ağaçtan balkonumuza çıkıp bize miyavlıyor böyle olunca kendisiyle ilgilendik oldukça sempatik bir durum kedide olsa bize güvenmesi bizi kendine yakın hissetmesi hoş bir şey .Günümüzde insanlar arasında iletişimde bu konumu çoğunlukla kaybettik samimi değil net olamıyoruz beklentilerimiz arzularımız düşüncelerimiz iç beniligimizi kemiriyor ama biz dürüt insan oldgumuzu zanında toplumsal işlevimizi bişimlendiriyoruz. Ülkede fabrikadan çok ceza evi var olmuşsa bu eigitmsizliğin yanında samimiyetsizliğinde bir gösteri oluyor. Sevgi samimiyet istiyor.

Biliyorum bir gün seninle karşılaşacağım ruhumdaki tüm fırtınalar dınecek .hücrenel hastalığa muzdarip fidan ablam vefat ettiğinden iki ay sonra bir telefon çalmıştı telefondaki ses kamu hastanesi evde bakım servisinden bir hanım ,ihtimal evrakları karıştırırken ablamın adını görüyor. 'Fidan hanım nasıl 'diye sorunca çok iyi dedim tüm ağrıları dindi lökositlerin bir anlamı kalmadı o şimdi toprağında uyuyor ! başınız sag olsun dedi titrekleşen sesinde bir mahçupiyetin yankısı var gibiydi.

birazdan sokaklar doluşacak

Herkes kendiyle çelişkili herkes kendini önemsiyor. Herkes çarkın bir dişisine arkadaş olmuş sömürüye pranga oluyor. Tanrı acı türküler dinletmeyi sevmez biliyorum. Bize acıyı katık ettirenler kendi hükümdarlıklarında bizim özgürlüklerimizi katledenler oluyor.

Bugün hava çok güzel bugün hoş kadınlar oturacak kahvehanelerin sandalyelerinde kadınlıklarından korkan bakışlarını kaçıracaklar umuttan.

Birazdan sokakalar doluşacak insan adımlarına merhaba deyip kıravatlı devlet memurları tıraş olmaktan vazgeçmiş sigaralarını içecekler marifetmiş gibi. Geçkin öğretmenler okullarda maaşesapları yapacaklar. Kaymakamlar parti başkanları ile araları bozulmasın diye biraz daha yoğunlaşacaklar davranışlarında mahalli gazete patronları kendilerini çok önemli gösterecekler parti iş güzarlarına. İşsiz erkekler paralı asker olup ünüforma girecekler . yavan görüşlerle tez hazırlayıp profesör unvanı alan cehalet güruhları belki kabarık hindi gibi dolaşacaklar yüksek okulların korışdorlarında. Bilmedikleri okyanusları aşan cehaletle ortak nefes alışlarına bir koridorların duvarları şahitlik edecek. Bildiklerimiz bilmediklerimizin yanında okyanusta damla bile değilken toprağa bastığımız kibirimiz bizi ölüm bulanadek devam edecek.

İşte şimdi topraktasın oturduğün şatavatlı evler .köhne bakışların yitik ömrün çekip gitti elinden .geride kalanlar miras davasındalar kirli kilotunu soyka yapıp çuvala bastılar. Şimdi kırmızı ışıkt homurdanarak tepeden baktığın insanlardan kendini farklı gördüğün pahalı yüksek dört çeker arabalarında kalmadı . şimdi sen toprağın altındasın şu göstermelik ekilen çiçeklerde kuruyacak kabrin üstünde dikenleşecek hani şu mermer kabirliği yapmamış olsalar yerinde belli olmayacak. Bu kaçınıcı yanılığdır bu ölümler niçin hatırlanmaz .O yosma bakışların bilgiç sözcüklerin kasandaki o yeşil zümrüti küpelerin kime kalmış olacak o kırmızı yakutlu gerdanlığın niye anlamsızlaştı. Ah sen kadınlığından bir haber zavallı nerde o havuzlu sitedeki odanın turanç duvarındaki aynada görünen işven. İşte bak ölüm geldi şehirlerin ışıkları aydınlatmıyor karanlığını . o görmezden geldiğün ezan sesleri o olmayan kilisenin keskin çanlarının sesleri artık hiçbirini duymuyorsun. Uyu hadi uyu ve bekle kıyameti!

Sevmek erdemce bir duyguydu tıpkı adalet gibi dev adalet binaları suçun unsarlarını açıklıyan mevzuat ama onları uygulayacak irade,den mahrum makamlar . Aşkta böyle bir şey sevmek önemli bir duygu ama acı veriyor . kimseler yokki yaralı bir kalbe merhem olsun .acıyı hafifletsin umudu yeşertsin . sadece maddeci bir arayış var makine gibi duygusuz birliktelikler. Boyalı yosma dişiler aç yatan çocuklar yalnızlığa mahkumlaştırılmış yaşlı büyükler.

Kar yağıyor damda bir ağırlık oluşturacak ,kalkıp gecenin bu saatinde damı küremek gerek ,sabah geç olabilir. Ağaç merdivenden yukarı çıkınca damın bir kenarındaki kuş pininde güvercinler birbirine sarışmış olduklarını görebiliyorsunuz ,birkaç evin ışıkları yanıyor . karşıda sarı apartmanın orta katında ışıklar bir başka yoğun yanmış. İhtimal evde bir hasta var. Yada başka bir şey .toprak damlı evin yükünü hafifletmek lazım,kar yağmaya devam ediyor .

Yıllar geçti onyıllar ömrün yoldaşları tek tek yitip gittiler bu dünyadan .Artık bu çekip gelinen yerleşkede kar yağın bir coğrafya yok. Mikroplar karda ölür derler. Şimdi rutubetli bir yılgnlık üzerimizde.

kendimce

Kimseye mahkum olmadan kendimce yaşadım ben,kendimce ettim ibadetimi günaha kendimce girdim.akdenizi izledim kıyıda bir yerde acıktım biliyorum şurdan bir simit almalı ve çekilmeli bir kıyısına hüznün.

Bir duruşu olmalı kişinin ama bu duruş yaşamdan kopuk olmamalı .yaşamın acıcılığı bir nehir gibidir sular çakıl taşlarının üzerinde akar gider bazen bir kaya set olur önüne bazen sevinç yakınlaşır çoğu kez ölüm merhaba der o yavan açlığında ömrün. Karanlık öne geçer. Yinede varsanız ve ulaşabilmişseniz sabahına gecenin güneşin ışıkları ısıtacaktır sizi umut denen ana kucağında.

Bir düşünceyi bir duyguyu bir kültürü bir coğrafyaya bir bölgeye mahkum etmek aptalca bir durumdur. Bu ulusal kimlikte de böyledir. Irksal olmayan kavimsel düşüncede esas güç kültürel birikimdir ve her yerde filizlenir. Kültür yöresel bir kazanımı evrenselle harmanlıyabilen toplumlarda ilerleme sağlar. Biz türkler için bu süreç daha karmaşık ama o derece daha net bir işleve sahiptir orta asya bozkırlarından Anadolu ovalarına taşan bir nehri kalıplara sokmak pek olasılık bir durum olamıyor denilebilir. Türk olmak önemsenecek bir erdemdir diye düşünebiliriz. sizi kadim bir kültürün içinde olgunlaştırır.

Görmekten bıktığım çirkinliği ruhuma nakşettirmek istemem
Kimse kusura bakmasın,sizinle kavgam karanlıkla aydınlığın kavgası oluyor.
Onun için yiyip içmek ortalıkta dolaşmak yaşamak için yeterli bir yansıma olmuyor. Sinsi sözcüklerinize aşına olduğumu söylemek durumundayım. Biliyorumki içinizde cehaletin verdiği bir şeytanlık besleniyor. Benden irak durun oldumu.

Akıp giden bir nehri bataklığa dönderen bir cehaletin içindeyiz. Yirmibirinci yüzyıl bu ülke için belirsizlik taşıyor koşar adım uçuruma yuvarlanan bir kaya parçası gibiyiz. Bir yerde durulmamız lazım. Bu ülkenin çocukları yirmiüç nisanları güleş yaşamalı.

İşte yine aynı dikenli Taşı yollar aynı yetmezlikler korkular. Yaşamdan kendine hiçbirşey katamamış insan yığınları. En büyük acı cehaletin egemen olduğu bir kümenin içinde olmak oluyor.

Tüm ağaçlar birlikte ormanı oluştururlar. Birlikte yüksellirler gökyüzünün güneşinin ışıklarına arılar bir çiçekten değil bir çok çiçekten beslenirler bal yapmak için toplumlarda öyledir bir çok farklı görüşü içlerinde yaşatıp harmanlayabildikleri ölçüde toplumlar çağdaşlaşır. Yaşamı içlerinde olgunlaştırır. Hayat sizi sürükler kendi yolculuğunda esas olan bir izinizin kalmış olması yaşamda kültür dediğiniz nedirki yaşanılanın izdüşümü değilmi.

Atatürk ve ötesi

Güneş her doğduğunda karanlık biraz daha ezilir umutlanır yürek. Nefes almanın bir izdüşümü kalır çizgilerinde yitikliğin.

Bir fikri benimser görünüşte o fikrin yıkımına uğraşanların karizmatik yapıları o fikride o fikre bağlı olanları da gerçekliğin dışına taşır ve sonuç yıkım olur. Fikirler gerçekçi, evrensel ve yerel bileşkenin izdüşümünde bir anlam kazanır irksal yada dinsel veya iki karakterli yansımalar kitleleri etkiler olsada gerçekle çatıştıklarından toplumlara olumsal bir etki katamazlar. Belkide ortadogu toplumlarının yanılığısı bu yapıyla içsel olduklarından ortaya çıkıyor. Türkiye Cumhuriyetinin kurucusu büyük devrimci ,özgün asker yüksek öngörü sahibi gazi mustafa kemal Atatürk tarih sahnesindeki yüksek değer konumunu bu bilgelikle gerçekliği içselleştirmekle sağlamıştır diye düşünebileceğimiz önemli bir örnektir.Bir halk kavramından ulus kavramına geçirttiği büyük türk milletinin önderi olurken kullandığı iki ana kavram dikat çeker bilim ve gerçeklik.

Büyük devrimci özgün türk milliyetçisi Atatürk miliyetçiliği dini ötelememiş ama onu kendi karizmatik varsalına araç olarak kullanmayıda uygun görmemiştir.çagdaş bir devlet yapısının temellerini atarken devlet omurgasını çağın aşan bir öngörüde oluşturduğu yatsınmaz bir gerçeklik olarak karşımıza çıkar. Bilim insanın doğal ve sevisel yaşamında ilerleyişini öne çıkaran en önemli yönergedir. Dogmatik düşünceler inaç boyutunda olduğundan gereklilikleri kabul görür olsada yorumsaldır ve yorum bilindiği sanılanla sınırsaldır buda yanılıgyı getirir.

Bir bilim disiplininde bile bilinenin sınırlı olduğu bir gerçeklikse varsalda bilinenin kısıtsal bir içeriği taşıdığını görmek bir zorunsallık olmaktadır. Düşünülemedi bir tıp profesörü bildikleri ile o disiplinin uzmanıdır bilmediklerinin genişsel alanını düşünecek olursak bir bilinmezlik cehaletinide kendinde taşıdığını görmek zor olmazsa gerek.

Belkide edebiyat bu yaşam denen siyasi ,akedemik, hatta köylülük olgusunun karmaşık bir izdüşümü olmaktadır. Edebiyat bu nedenle sabit bir duruşa sahip olmamalıdır yaşam değişir çağın getirileri farklılaşır insan oğlunun iyiyi güzeli arayışı devam eder. Kimbilir belki bugün uğranda ölümü göze aldığımız bir çok kavram onlarca belki yüzlerce yıl sonra anlamsızlaşacaktır. Yada daha çok anlam yüklenecektir. Yaşamın arayışı hep devam edecektir ve insan denen varlık bu arayışta hep öncül olarak önde olacaktır. Edebiyat bu sürecin sadece bir yansımasıdır. Dil ve yazı bu yansımanın öncül karakterleri olmaktadır. Yazmak belkide düşünceyi gerçeklikle buluşturmaktan başka bir eylem olmamaktadır.

rüya

Önce kendimizle barışık olmalıyız. Kimseye zarar vermemeyi kendimizin zarara uğratmamayı başaracağız. Bunun için çoğu kez duygusal olacağız. Yine duygusallıktan vaz geçmemizde gerekli olacak. Önce ruhumuzdaki iç güdüleri baskınlıyacağız bunu yaparken içimizdeki libedonun kontrolunda bir başka savaş. Belkide yaşama karşı bir var oluş. Yada yaşamın yanılığısı.

Su kirli akıyorsa bunu görmezden gelemeyiz. Bunun adı gerçekçilik. Yaşamın akıntısında nehrin gerçek içeriğini kabullenirseniz o nehir sizi sürüklerken yaralarınız az olacaktır.

Hikaye denilen şey yitirilenin yaşanmışlıklarının hatırlanmasın-dan başka bir şey olmuyor. Bir kültürel etken olan edebiyatta kendinizi göemiyorsanız o edebiyat olmuyor.

Beni çirkeflerine bulaştırma olurmu, sen kendi dünyanı tüket
Beni azad et cahil kalayım !

Herşey o görünmeyen cin misali varlıkların derbeci istilayla başladı . ırakta basit bir şey sandık 'öyle olmadı ' dolaştı gezdi belki havada taklalar attı .okyanusları aştı. Görkemli köşklerin ensesi kalın kapitalistlerin ciğerlerini buldu. ölüm korkusu herkesi sardı.

Yoksulluk ve çaresizlik genelde şehrin varoşlarını bulur. Zengin semtlerinde pek rastlanmaz çaresiz insan yüzlerine. Kapitalizimin egemen gücü onları tepede gezdirebilir. Ezilen bu düzenin yorgun emekçileri olur !

Yirimbirinci yüzyılda olası çatışkılar küreselleşme denilen düzenin kapital egemenliğini ne derece götürecek bilemiyoruz. Bir görünmez viriüsün evrensel pandemisi yaşamın tüm kalıplarını kırmaya niyetli gibi ! Beyaz yakalıların yetersiz kalacağı banka kiredilerinin önemsiz olacağı yaşamın korkulu geçeceği bir rüzgarın içinde gibiyiz. Evde kalmalıyız.

Rüyamda bir silah elimde yolda koşuyorum. Koştuğum yol narenciye bahçelerinin arasında bir patika .karşıma dut ağaçlarından yapma bir tahta kapı çıkıyor kapının yarısı aç kuzayette ihtimal istemsiz hayvanların girmesine engewl olmak için yapılmış kapının kenarlarında üzüm asmaları ekmişler bazıları oldukça büyümüş gölgeletmiş güneşi saklamış bir hava içinde.

Karşıda ötede bir köhne görüntülü ev görünüyor birbirine eklenmiş zoraki ayakta duran yıkık içindekilere ölü çekin gidin bu dünyadan dergibi.

Sonra uyanıyorum daha karanlık yerini aydınlığa bırakmamış .ezan okunmak üzere . yeni bir sabaha hazır gibiyim.

aresizligimiz.

Yaradılışın en öncül varlığı insan olduğuna göre bu öncelliği ona bahşeden tanrıya sığınmaktan başka daha doğal ne olabilirki, haydi doğanın bir canlısı olarak bizi öncül kılan aklımıza sığınalım ve gerçeği arayalım.

Bir sakincelik var yaşamda ürkek bir zaman dönencesindeyiz. Şimdi günahları katmerleştirmek lazım. Korkuyu bir kenara itmek .umutlanmak yanlışlarında ömrün belki gerçek budur diyebilmek.

Nekadar dürüstseniz acılarınız o derece çoğalır oderece yalnız kalır insan. Korku yüreğinize misafir olur. Herkesin yanlış olduğu bir yerde sizin doğruluğunuz öteletir sizi. Kişiliksiz söylevlerin gölgesinde yorulursunuz.

Convit 19 viriüsü yirimbirinci yüzyılın ilk onyılarında yaşamı etkiliyor ! Tanrı böyle uygun gördü diyebiliriz. Küreselleşme kavramıyla sömürüyü her coğrafyada meşrulaştıran kapitalizm güçlü olduğunu kendince gerçek görsün bu görüşün anlamsızlığını insanlık yaşıyor ve öğreniyor .

Devlet insan toplum üretim sermaye unvan sitatü güç mülkiyet zenginlik yoksulluk ahlak doğru kabulleniş yada kötü biliniş herşey yeniden kendi hakkında düşünmeyi zorlu kılıyor. Tanrı insan denen canlının nekadar çaresiz olabileceğini bizlere yaşıyor.

Mülkiyet sahiplerinin bu sahipliğinin önemsizliği net olarak ortaya çıkıyor. Sınırlar askerler uçaklar tanklar covit19 virüsüyle yetmezliğini gösteriyor. Yaşamı kontrol altında tuttuğunun yanılığını insan denen varlık böyle olmadığını yaşamda görüyor.

Korkuyor insan denen canlı yaşamın varsalının bir pamuk ipliğine bağlı olduğunu görüyor. Ve bu ipi kalınlaştıramıyor.

Tanrının mutlak egemenliği bazen böyle oluyor. Size yaşamınızı sorguluyor. Bilinmiyenin mutlak hükümdarlığını öne çıkartıyor. Bilim bize çok şeyler açıklıyor bilebildiklerimizle övünüyoruz ya bilemediklerimiz. Çaresizliğimiz.

O şehir yalnız bıraktı bizi

Tüm yüreklerin hüznünlendiği bir zaman dönencesinde. İyi kadınlar ve iyi erkekler kaf dağının ardına saklanmıştı. Kırmızı tekerlekli bir payton melikahmette bekliyor kıllı kaba hovardaları Diyarbakır kerhanesine taşıyordu. Kapıda bir ünüformalı bekçi yaşı küçük olanları içeri almaz görünür. Geçkin kilolu kadınlar evin eyvanında hiç tanımadıkları erkekleri beklerlerdi. İhtimal yaşlanıp benimsenmeyecek yılgın vücutları bıkkınlık vermeye başlayınca onları orada tutsak eden sahipleri azat edecek, onlarda köhne bir odada ölüme dek günlerini yaşar görünerek tüketeceklerdi.

Birde işçi kadınlar vardı sabah erkence yollara dökülüp belediye otobüslerinde uyuklayan. Çoluğuna çocuğuna ekmek katkısı yapan işçi kadınlar. İhtimal mavi önlüklerini her hafta sona naylon çantalara koyup evde yıkamaya getirirlerdi. Onların hayatı beyaz yakalılardan çok farklıydı kazançları da öyle. Anamda benim okumamı çok istmiştir. Okuyayım beyaz yakalı bir emekçi olayım .birazdaha fazla kazanayım .bazı akşamlar çoluk çocuk dışarda bir lokantada yemek yiyeyim ! bu böyle olmadı ömrüm alt kademe bir devlet memurluğunda geçti. Yılgın ve asla benimdir diyemediğim bir şehirde.

Kapısında bir ağaç yoktu oturduğum apartmanın şöyle elli yıllık bir taş konmamıştı sokağına herşey benimle gelmiş gibi eğreti ve ilkeldi. Çok namuslu gözüken erkeklerin çok namussuzca yaşadığı kadınlar dolaşıyordu kaldırım taşlarına arkadaş olup. Bir fabrikalarda çalışan işçi kadınlar kalmıştı utangaç ve ürkek.

Tırnakları uzuyor gecenin lacivert bakışlı bir kadın yalnızlığında çocuğunu emziriyor. Kimseler tanımıyor yorgun atlı arabalarının sürücülerini. Tüm ibadet haneler müdavimlerini kovuyor dualardan. Şimdi en korkunç ikileminde hayat.

Herşey insan varsa anlamlıdır. Özgürlüğüm sana bağlı olmakla başlamıyor. Sana elvada ben yokum diyebilmeyi becerebilmeliyim. Yada sana koşmalısın benim günahlarımın ardından .tüm tabularını yıkıp duvarlarından atlayıp özgürlüğün ovalarında buğdaylar yetiştirebilmeliyiz seninle.

Bize saygınlığımızı verin diyen hekimler. Hiçbir zaman hastalarına saygınca davranmadı o yalanın önde koştuğu ülkede. Neyseki ben ırağım onlardan sende öyle .biz kötü erkekler ve kötü kadınlar yanyanayız. Niçin hep hastaydı sevdiklerim anlayamamıştım. Sadece ölüm yakındı onlara umut ırak. Eflatun bir lastikli don giymişti azize kış gecelerinde atıp yavan dolaştığı karanlıklarda tam yedi çocuk doğurmuştu. Kömürden ısıtıpta sıcak oldu diye pencereyi açtıkları o meyhoş kokan odanın gizlerinde. Sonra çekip gittiler .o şehri bırakıp o şehir tüm kadimliğine rağmen yalnız bıraktı hepimizi.

ötesi

Dağlar denizlere dökülürken siz orda yürümenin keyfini çıkarınız. Biliyorsunuzdur gezebilmenin nederece önemsel olduğunu.

Bir hücrenel hastalıkla muzdaripseniz size oksijen ve huzur gerek. Denizler bunu size verebilir.

Bir masa olsa şurda şu denizin yamacındaki dağda burdayım deyip çöküverseniz iskemleye. bir kadın gözlerinizin içine bakıyordur. Siz olmuştur belki ruhunda. Sonra o denizin sınır tanımaz özgürlüğü vurur dalgalarını kayalara. Sizden sonrada var olacaksınız. Sizse bir meçhuliyetin arefesinde. Evre dört bir çaresizliktir bu.

Rahat bir nefes almalısınız daha üç ay var kontrollerinize ! nüksler metestaslar bağışıklık sisteminizin gücü. Boş verin bunları masada bir beyaz peynir ,belki bir Diyarbakır karpuzu ,belki bir alanya muzunu . Gaziantep ezmesi .şimdi anı yaşamaya bakın denizle merhabalaşın yüreğinizi koyun ortaya.

Ölüm hepimiz için bazılarımız biraz daha yakın görünüyor ölüme ama daha ırak değildir bazılarımız.

Ya. klaşık dörtyıl olmuş ıraklara dahil hayal kurmalardan vazgeçmişliğim. Kırık bir cam parçası değmiş yaralı kalbimi kendine bırakmışım.

Son pet çekildiğinde herşey iyi gidiyor dedi onkoloğu sonra covit ondokuz geliverdi sokakların özgürlüğüne. Dag yamaçları kendi halinde yalnızlaştı o tahta masadaki sandalye ağırlaştırılmış muhabbet yalnızlığında.

Herkes korku içindeyken sığınılacak dini varsallar kenara itilmiş gibi ! rahat zamanında tanrıya kucaklaşılan muhabbetler kapalı. Şimdi öncül görünen mikroskoplar !

Tüm kutsal kitaplar içlerinde birşeyler gizler ! onu bulabilmekse bilgelik istiyor. Kimbilir küçük kıyamet kopuyor yasakların ayıpların anlamsızlaşacağı cennet bizi bekliyor olmalı.

Cehenneme kötüler girsin. Buruyganlar emek kanı içiciler. Rezilliğin akbabaları.

Bilim bildiklerimizse bilmediklerimizi nasıl tarif etmeliyiz.

Yine sabah oldu ,yine çaydemlendi bu evde. Yine şiirler saklandı güneşten geriye bir izdüşümü kaldı yaşananın.

oruç

Yine öncülüm oldu inanç. Ne yapabilirimki ölüm yanımda bir bilinmezlik var gidilen yerde. Yetmezlik boğazımda virüs. Korkuyorum çekincem var boş bavulla yola gitmeye !

'her canlı ölümü tadacaktır ' ölüm insanları eşitler görünsede bu böyle olmuyor.ölümün her canlıyı bulması ölümün her canlının eşit yaşamasını sağlayamadığı gibi . yakınlaşmayı dahi sağlayamıyor.

Yirmibirinci yüzyıl küresel sömürünün adate zirve yaptığı bir yüzyıl. Emek ,eşitlik, özgürlük toplumsal bir bütüncüye ulaşamıyor.

Bireysel yada toplumsal açığa bir genleşme sağlamaya çalıştıkça durum içinden çıkılmaz hale geliyor.

Hepimiz aynı gemide olsak olsak görünsede kameralar çok farklı ! halk kitleleri yaşamlarının her düzeyinde eziklikten kurtulamıyorlar. Sermaye egemenliği düzenin baş aktörü olabiliyor.

Bireysel bir varlık olarak insanın inançla olgunlaşması makül görülebilse (olurluluk) çoğu kez inanç din idoliyle baskınlaşıp yaşamın içinde despot hükümdarlığını kurabiliyor. İnanç bireyin ruhu için gerekli olabilse dinin toplumdaki işlevinde aklın öngörüsünü dinle kucaklatmak başarısı öne çıkmıyor. Böyle oluncada inan çsömürüsü bir dinci sınıfı ortaya çıkartıyor ve onun beslemsini emekçi halk yığınlarının üzerine görev olarak veriyor. İnançkar bir mümin din katmanına hizmeti tanrı buryugu olarak algılıyor.

Yine bir ramazan ayındayız ruhumuzu ve bedenimizi dinlendirmeye çalışıyoruz. Kendimizi sorgulamanın olgunluğuna ulaşmak istiyoruz .belki başarırız. Yada kendi yanlışlarımızda tükeniriz. Dinin bir sistem olduğunu belkide toplum için gerekli olduğunu sosyal bilimciler öne sürebilirler .Bu görüşte doğruluk payıda olabilir.dinin toplumsal etkeni ve varlığı farklı bir durumdur .dinin bilimle beslenmesi gerektiği sınıf oluşturamayacağı gerçeği farklı bir sonuçtur.

İnsanların sadece maddeci yönüyle yaşamı kucaklayamayacağı gerçeği önümüzde dururken inancı yadsımak pek oluru olan bir sonucu bize veremeyeceğine göre. Yaradılışımız gereği ölüm döngümüzde inanç varlığını muhafaza edecek diye düşünebiliriz.

Bilmeliyizki dünyanın gelişimini yiyip içip gezenler değil düşünenler ve sorgulayanlar katkı verecektir. Edebiyat bu sürecin yazılı bir tarihi değerlendirilebilir. İnsanlık yirminci yüzyılda büyük çatışkılar büyük devrimler yaşamıştır .bölgesel düzeyde ülke için düşünecek olursak türk bağımsızlık serüveni ,ve rus Bolşevik hareketi önemli izdüşümleri içinde barındırır. Bilmeliyizki yaşamın her olgusu bir süreçtir (dialektik) süreç karşıtların birliğiyle öne çıkar devinimi oluşturur .yaşam bir evrimdir ve ölüm o evrimin belkide en meçhul dönemecini oluşturur. O zaman o dönemece ruhumuzu hazırlamalıyız ,hoş geldin oruç !

çekip gidelim buralardan

Ana yaşamın odak noktası anam meçhuliyete gideli yirmibeş yılı geçmiş. Babamsa otuzyediy yıldır toprakta. Neler oluyorda ölüm çekip alıyor sevdiklerimizi. Biz ölüm karşısında hangi noktadayız. Din bizi meçhuliyetin korkunçluğundan uzaklaştırıp ışıklı bir aydınlığa ulaştırabilecekmî !

İşte bu sabahta tanrının buyruguna uydum. O çok sevdiğim çayı içmiyorum. Oruçluyum. Yine yoksulluk avuçlarımda .

Bu onyıl yokmu bu onyıl. İşi bırakıp kenara çekildiği onu öylesi mahkumlaştırdığı hiç ısınmadı yüreği. Kimselerle konuşamadı kimseleri yoldaş etmedi yalnızlığına !

Karmaşık değildi hiçbir şey açık ve netti .kıymık batmış gibi acıyan bir yürekle ömrü tamamlaması gerekiyordu. Öylece katlandı yıkık bir duvarın altında kalmış kedi yavrusu gibiydi.

Kapıda bekliyen bir kangal kırması olsun isterdi. Tüm kötülükleri evin dışında tutsun. Yozlaşmış selamlaşmaları ötelere itelesin. Sıcaklığımı bana bıraksın diye düşündü. Şöyle otağı koruyacak bir Anadolu köpeği olsun beni kötülüklerden koruyan.

Mümkün değildir tabi kötülükler sizi içinizde bulur. Korkularınızda öyle doğru sandığınızla doğru olan her zaman farklıdır ama bunu geç anlarız. Onun için üşür yüreğimiz ölülerimiz yalnız kalır toprakta.

Niçin böyle oldu niçin taklalar attı yolculuğunda odört atın çektiği umut denen araba. Niçin tekerlekleri kırıldı gece karanlıktaştı .tüm kadınları ruhunun başka otağlarda ömür tüketti.

Okullar önemlidir okullarda ne öğretildiği dahada önemli ! hiç okula gitmeyenmi daha bilgedir. Yoksa okulun kalıplarında törpülenen ruhların sahiplerimi. Despot arayışların beslendiği buruygan düşler nerede kendine yer bulur. Yüreklere yorgun Anadolu erkekleri niçin kendi çekngelerinde ömürleri tüketirler. Niçin korkarlar var olmaktan esmer saçlı kadınları özgürlüğün.

Masada oturdu etrafına baktı .aynı perdeler aynı koltuk takımı aynı duvarlar aynı kedi balkonda miyavlıyor. Dışarda milyarıncı kez aynı güneşin aydınlığı sabahı getirmiş. Aynı kadınlar saçlarını örtmüş rujlarını sürmüşler. Mahremiyetindeler kendi dünyalarının. Kapıda bir zeytin ağacı meyvelerini vermeye başlamış mevsim umut mevsimi.

Özgürlüğünü bekleyen mahkumlar suçlarını unutmuş gibiler. Ellerindeki kirleri yıkamış görünüyorlar. Sokakta yasaklar ve korkular var. İssiz bir sessizlik içimize tünemiş.

Birgün herşey farklı olacak belki biz olmayacağız bu dünyada belki kabirlerimiz yitik bir karanlığa mahkum . ruhlarımız yıldızlardan bir yerde izleyecek bu ülkeyi .onun için korkma çocuğum yaşamaktan. Özgürlük yüreğinde senin onu kimse alamayacak !

Emekçi kadınları çok severim ben. Yüzleri asık bir kaderi yaşar onlar. Hikayeleri hüznü olur. Gülüşleri umut verir sabaha. Yaşadığınıza sevindirir sizi. Bir izdüşümdür gözlerindeki hüznü.

Çekip gidelim buralardan ıraklara yerleşelim,akşam gün batımlarında buraları özleyip hüznünelim olurmu !

yansıma

Vatan aynı değerlerle beslenen aynı duygularla ortak kültür ortak amaçla varlığı perçinlenen toprak parçası ve devlet bu toprağın üzerindeki meşru otorite ! devletle vatan birbirini tamalayan birbirinden bağımsız olma şansı bulunmayan içselleşmiş bir olgu. Devlet hukuk içinde çağdaş yapısıyla vatani olgunlaştıran gerçeklik.bu nedenledirki devletin konumu daim eleştiri olabilmıştır.kutsiyeti sorgulanma cesaretini düşünceye sunabilmıştır. Bu durum devlet+vatan bütünceliliğini ortadan kaldırmaz.

Vatan özsel gerekliliği olan bir olgudur devletçe o olguyu resmileştirir.

Günümüzde devlet yönetim yansımaları tartışılır bir konumda olabilmektedir. 'Kutsal devlet' kavramı öne çıkarılabilmektedir. Vatan içseli devletle bütüncede olduğundan devletinde kutsiyeti toptan yok kabul edilemez olarak ifade edilebilmektedir. Gelecekte özgürleşmiş bireylerin oluşturduğu toplumlarda kutsiyet hukuk gerçeğinin çevresinde anlaşılacaktır kuşkusuz. Bu süreçte vatan +devlet birlikteliğinin gerekliliğini kabullenmek durumunda olmalıyızdır. Çağdaş devletin tek bir kalıbı vardır onun adıda hukuk gerçeğidir.

Giri bulutlar şehrin tepesine çöreklenmiş güneş şehri tek ederken ufukta kızıl bir çizgiye bürünmüştü. Oturduğu banktan laciverte dönüşmüş akdenize bakıp çok yorgun gözlerini kıpırdatmadan öylece bekliyordu. Altmış yaşlarında sıska çelimsiz bir kadıncagazdı .hayattan bıkmış gibi bir halcesi vardı yinede ince dudaklarına kırmızı bir ruj sürmeyi ihmal etmemişti.

Evin yakınındaki Atatürk parkında anlamsızca dolaşırken bu kadın niçin ilgi alanıma girmişti .ne sıkıntısı vardı niçin mutsuz bakışları tüm parkı kaplar olmuştu anlamaya çalışıyordum.ben bunları düşünürken yerinden kalktı o miskinliğin kalkmakla bırakmış gibiydi hızlı adımlarla yola doğru yürüdü.parkın diğer misafirleri rus turistlerle genç öğrencilerdi kimi basket oynuyor kimide paten kaymaya çalışıyordu.

Gençlerde herecanlı bir yaşam umudunu görebiliyordunuz. Böyle oluncada insanın içi hoşnutlaşıyor !

Sessizce merdivenlerden iner bunu genelde el ayak çekilince gece yarısına doğru yapardı oldukça sinsi gülüşleri anlamsız bilgiçlikleri vardı .yıllar evvel orta anadolunun bir yerlerinden almanya göç etmiş orda bir şeye tutunmayı başarmıştı. Her fırsatta ülkeyi kötülemeyi almanları ise yere göğe taşımayı kendine piresip edinmiş .etrafındaki her canlıya tepeden bakmayı görev bilmmişti.

Niçin böyle davranıyordu gerçekten yüksek bir kültürel birikimemi sahipti yoksa loş odada vızıldayan bir sinek misalimiydi pek anlaşılamazdı.

İnsan tipleri böyledir özellikle biraz yağlanmış popoları olanlar diğer lerinden kendilerini farklı görüyorlar herhalde 'ben biliyorum ,ben akıllıyım ' ortak paydaları oluyor.

Biliyordu pek ciddi bir duruşu olmuyordu bir kadının cıvık bir yapısı vardı hani sanki bu ülkede yaşamıyor. Ahlak günah ayıp kavramını bilmez görünüyordu .Tanrı korusun kişiliksiz bir erkeğin histerik sapkınlıklarında tüketilmeye müsait bir yaşayışa müsait gibiydi. Niçin böylesi olmuştu rahat davranmak bir hatamıydı yoksa böyle olmak bir doğal sonuç muydu bu süreçte bunu yorumlamak cesaret isterdi.

Bugün oldukça kasvetli bir gün şu alanyanın sıcağının şehri terk etmeye niyeti yok gibi. Devlet memurları bu gün yeni haftanın iş gününü yaşıyorlar .en azından bir işleri var .bazı kadın memurların oldukça rahat giyinerek işe gittiklerini sokaklarda gözlemliyorsunuz. Neredeyse ev kıyafetiyle geçiverecekler iş yerlerine kimilerindeyse bir general edası var.

Eh nihayet hazan yapraklarını yerlere dökcek genç kızları yeniden aşık edecek bitirim gençleri sorumsuzluğa itecek biz geçkin yaşlarda olanlar için ölümü hatırlatacak ekim geliyor.

Ekim ayında köylerde neler yapılır yaylada olanlar ana yerleşkelerine iner ötesi belki ekimde ekin ekilir belkide ekilmez öğretmenler derslere ısınmış olur artık. Üniversitelerde ne okuduğunu bilmez gençler üniveristeli olmanın bir farklı hazını yaşar olur. Ekim benim içinse serinlik demektir o rutubetli akdeniz sıcağından biraz olsun kurtulmak demektir. Birde akşamları izlediğimiz izlencede şu siyasilerin tepeden konuşmaları olmazsa insan yaşadığına memnun olacak gibi olur. Ekim böyle bir şey işte.

Ekimde ankarada olmak isterdim.sıhiye kızıl ay ulus oralarda dolaşmak gençliğimin ayak izlerini bulmaya çalışmak belki esmer zeytin göznlü bir kadının izleride karıştırdı bu beklentiye.hani geçmiş yakalamak varya istenen öyle bir şey olsa gerek.

Yokluğu ceplerine doldurmuş umudu hayallerde yakalamaya çalışan genç ptt teknisyenini ankara hatırlarmıydı bilemiyorum.

Birazdan güneş yağınıyla tavanı lekelenmiş arabamıza binip Toroslara doğru yol alacağız, htimal biraz yükseklere çıkınca hava birazdaha serinliğini yaşatacak bize. Oldukça sıkıldık damlataştaki bu köhne apartmandan biraz kendimiz dışarı atalım.

Müstakil bir evde oturma keyfiyetini yakaladınız mı bu sıkıcı duygu içinizde barınmıyor, tavuklar kedi belkide köpek

sizin hükümdarlığınızın tescil edildiği müstakil bir evde yoldaşınız olabiliyor .bir dut ağacı çitin yakınında bir zeytin ağacı belki bir limon narenciyesi müstakil evin kirli badanasına genç bir acemi ressamın vurduğu fırça gibi dursada renklerden çıktığını hoşnutlukla hissedebiliyorsunuz.

Ah o beyaz kireç badanalı muhacir evleri yokmu üzerinde kırmızı kremitleri ile burdayım diyen mazlumlukları camlarına vurmuş mahzunluğun konutları.

Eğitim çok önemli diyenler aslında bindikleri jopon marka jiplerini daha çok önemser görünüyorlardı. Yeterki bu durumu siz onlara hissettirmeyin.

Tanrı şahittir bu saçmalıklara artık katlanılacak gibi değil bu cehalet bizi tüketecek gibi. Güneş dahi ısıtamıyor bu ayazı .sözcükler yanyana dizilince şiirleşmiyor. Biliyorum oluyor böyle bazen. Kediler dahi miyavlamaktan vaz geçiyor.

Geğevet yaylasındayım ,yayla deyince aklınıza keçi sürüleri geniş düzlükler ahşap karedeniz evleri gelmesin sakın,bu yerleşke alanyanın sıcağından kaçabilmek için dag yamacında çam ormanına gizlenmiş hali vakti iyilerin koca koca binaları diktiği bir yerleşke. Akşam balkondayım güneş batmak üzere ve akşam ezanı okunuyor ‘allahu ekber ‘ diye başlayıp dağlar ağaçlar ve ben bu sesi içimizde hissediyoruz yaşadığınızı ölümlülüğünüzü bu zaman dilimin geçkenliğinde göçer olduğunuzu anımsatıyor size.

Doğaya yakın olduğunuzu tanrıya daha yakın oluyor gibisiniz. Ağaçlar dağlar orman gökyüzü ve laciverte kayan ufukta batışıyla bir genç kız yemenisi gibi allanan güneşin son ışıkları. Ve ezan sesinin o huzur veren yankısı.

Artık zamanı geldi geçiyor gibi büyük bir korkunun ecelindeyiz. öyle yoğun düşünmeninde anlamı yok. korkulan neyse başa gelirse yaşanır. Kimselerin görmezden geldiği solgun düşünceli gözlerim yine ağlamaklı niçin ? sorusuna yanıt veremiyorum.

Niçin ruhunun bir yerlerinde sızıyı yaşıyor bedenim. Niçin erişilmez görünen kadınların hikayesinden ıraktayım. Niçin düşünüyorum. Niçin !

Herşeyi yeniden kurmalı bir köstekli demiryolu saati olmalı kader ve tanrı yeniden yazmalı tüm insanların kaderini. İşçiler güleş yüzlü bir sabaha uyanmalı kadınlar yaşamalı sevinçlerini bir çocuk dahi ağlamamalı kaderine. Herekz eşit olmalı şu köşede bekliyen polis simit satan simitçi ankarada gençlik parkında anlamsızca dolaşan ben. Biliyorum hep öyle geçti ömrün kısık bir şiirdi gözlerin bakıpta görmesini bilene.

‘Yeni ilaçlar çıkmış. ‘dedi ‘hedefe yönelik ‘ büyük ihtimal bu derde faydası olur ‘ onkoliji korkulan klinik doktorları asla anıyamaz ölüm denen korkuyu ! asi ve saldırgandır bu hücreler ah önünü kesebilecek bir yasada görünmüyor bu anarşinin. Başına buyruk ar damarı çatlamış sokak fahişesi gibi tutunabilecek bir dalı yok bu nusubetin. Dersin faşizimin bedendeki militanı.

Bizimkiler uykularındayken ezan sesiyle ayaktayım. Kalkıyorum karanlıkla aydınlığa geçisin o güncel devinimini izliyor gözlerim.dışarda bir sessizlik yoldan sessizce bir polis otosu geçiyor. Uykusuz bir halcede otomobil.içindekiler ne alemde bilmiyorum.

Karşıda muze bahçesinde tavuş kuşları var kendileri ne kadar güzelse sesleride o kadar bedbah. Tanrı onları öyle yaratmış bizide böyle doyumsuz bilgiç ve ukela canlılar. Hep benci hep toplayıcı kibirli evet gerçek bu. Herkes bir önde olmak istiyor.

Kültürel etkenlikte geride kalmış yolcular gibiyiz.ne kendimizi ifade edebiliyoruz ne yaşamın gerçekliğiyle ruhumuz olurluyoruz.sadece varsal bir yolculukta sonu bekliyoruz.

Bu ülkenin tüm insanlarını mutsuz kılan şey birazda güvensizlik oluyor. Kendimize güvenimiz yok. Bekliyoruz siyasetin aktörleri ülkeyi güzelleştirsinler .ruhumuzdaki karmaşanın karanlığında hangi güç ışığını parlatırki. Yok böyle bir şey kimsesiz yetim duygulara sahibiz. Karanlıkta oturmuş aydınlığı bekliyoruz .olacak işmi bu güneş yok sayıp karanlığa mahkumiyete eyvallah demek.

Yılar geçtikçe durulacağına azgınlaşan ruhunu kibirli bakışlarında belli etmeyi bir marifet bilir ana dili Türkçede bile sözcükleri uzatarak kendine farklılık yaratmaya çalışırdı yıllarca yalnız kalmış ruhunu göreceli evliligide olgunlaşmamış olacakki arasına gittiği kaçamak tatillerde tüm ahlak verilerini arkasına iter günün tadını çıkarmaya çalışırdı. Koyu siyah saçları tıknaz bedenine inat kendini oldukça alımlı gören bir yapısı vardı. Zaman zaman ciddi bir resmi ünüformalı generaller gibi tepeden bakan tavrını bırakır ne hikmetse sevecen cana yakın bir halceye bürünürdü. Bu durum onu çekici yapar görünsede ruhundaki yapmacık yansımayı fark etmemek imkansızdı. Birgün ansızın tüm havalı eylemlerini terk ettiğini gözlemleyince yorgun bedeninin muzdarip bir hastalığa mahkum olduğunu kim bilebilecektiki .Artık o kadından eser yoktu,nerde o havalı bakışları tepede gezen ayakları yok yok öyle bir çöküntünün içindeydiki .çaresiz kalmış bir mahkumiyeti yaşıyor gibiydi.

Tiren istasyonları hep ilgimi çekmiştir baba yadigarı köstekli saati her kurduğumda bu şehirde olmayan o tiren garlarının mistik varlığını düşlemişimdir. Hoş bir kadın gibidir garlar hep hüznün dağıtır.gelenede gidenede. Bekliyenede.birgün seni anlatır hikayesinde ankara garı güney ekspresi üçüncü peronda birincide doğu ekspresi. Ve sen yataklı kompartmanın penceresinde elinde bir kitap bakınıyor duruyorsun acemice. Sonra ben seni görüyorum .aksilik b u ya hiç gitmeyecekmiş gibi duran demir tekerlekler dönmeye başlıyor.avuçlarımda kırmızı tükenmez kalemle yazdığım mektup bilmiyorum mevsimlerden kış olsa gerek üşüyorum

çünkü ötede mavi ışıkları ile bir tabela selamıyor geceyi Ankara tıp .içinde nece hasta var kim bilir.

Yanlış düşünüyoruz başka bir şey değil bu. İnsanın inanası gelmiyor böylesi aymazlığa kol kanat gerip görmezden gelmek .konuşmanında bir anlamı kalmıyor.daha geçen yıl hükümetin yanlış kararlarına çene yordüğümüz ingilizce öğretmeni bir akşam üsü kalp kirizinden ölümle yitikleşti. Sormak isterdim imkan olsa ölüm nedir diye. Her Cuma mimbere çıkıp hükümetin verdiği nutku hütbe diye okumayı dinin gereği bilen cübbeli imamada soracak olsam büyük ihtimal terslenirdi varlığım. En iyisi sus düşünme ve günahlaşma. Tanrı gün olur hepimizi toplar ruhlarımızı hoşnutlar. Günahlarımızı siler. O esirgeyen bir tanrıdır. Ben bunu biliyorum.

İzdüşüm yaşamın ruhtaki izi ruhun sözcüklerdeki yansıması belkide yaşam yanılıgısı olan bir hikayenin anlam izleridir .gede dağılmış bir yalnızlıktır yazmak .biliyorumki kimse mutlu değildir bu yaşamda sadece kendini bilmemenin bir deli gönül arayışı vardır gülüşlerde anlamsız ve zalim.

Böylesi özlemek olmamalı içinizi yakıyor çiçekleri solduruyor sizi boşluğa bırakıyor .kimdiyebilirdiki bağlarda fatih caddesinde yaşananlar ırakta bir silik anı kalacak.o dar çamurlu sokağında geçen ömür ne var ne yok heybesine katıp çekip gidecek. Nerde o torak damlı evin sıcaklığı .

Ölümün şarkılar söylediği bir dünyanın yolcularıyız.oldukça ilkel hükümdarlıkların aç ve sefil tebası ettiler bizi. Biliyorum bu böyle gitmez bu ayaz sıcaklığı getirmez.

Loş bir fikir kendini ifade edemez.fikrin bir anlamı olmalı onunda işlevi gerçekçilikten geçiyor.tüm arayışlarımızda insanca bir ömür sürmek var olanı insanca paylaşmak asalak silik ruhların hükümdarlığına eyvallah etmemek ve bireyselliğimizle toplumculuğumuzun birbirini beslediği bir sosyal yapıya kavuşmak var. Arzu edilen aranılan sadece bu olmalı diye uğraş var.

Kimsesizlerin çok garipleştiği bir yaşamı kabullenmek mümkün olamıyor. İstiyoruzki kimse toplumda kendini mazlum görmesin.kimse bir diğerine üstün olma şansını yakalamsın eşitcil bilginin öne çıktığı bir umut olsun yaşamda.

Erkence bir vakitte hastalanıp ölümü yanına taşıdığı bir kaderi yaşarken hiçbir şeyin kıymetinin olamayacağı bir dönemeçteydi. Çok şöhretli bir hastanenin kendi kadar şöhretli hekimlerinin bulunduğu hastanenininde bir morg bölümünün bulunduğu görmek istemiyordu. Bir kamu hastanesinin hekiminin yazdığı reçeteye bir ticarethane edasındaki hastanede yazılan reçetenin arasında ne fark olabilirdiki ! evet varmıştı böyle bir fark bilge hekimlerin özel hastanelere yöneldiği kamuda vasat hekimlerim olduğu gerçekçi bir görüş olmazsada özel kliniklerde çizgi üstü bir etkenlik

olduguda açık bir gerçeklikti. Yinede ülkenin şanlı hastanelerinde şöhret olmuş şahısların ölüm haberleri rutin bir durum olarak kendini hatırlatıyordu.

Yeni açılan üniveriste araştırma hastanesinin sakız çigniyen sekreter kızlarını saymasak ordada tecerubeli hekimleri görmek mümkün olabilirdi.

Sağlık bu dikat etmek lazım !

Sağlık hukuk gibidir toplumcu olmak zorundadır. İnsan odaklı olmak durumundadır .ve akedemik unvanlı hocaları görmezden gelen ciddiye almayan bir ölüm vardır yaşamda belkide tek gerçeklik.

Yıkık bir duvarın altında kalmış gibidir geçmiş daim yüküdür yüreğinize birde geri dönüşü olmazya yaşananın .konuşulmayan aslında gerçek olandır.

Kısıp karakterli ilkel bir yansımadır görülen.gözleri yalan dolu sözcükleri duymazdan gelirsiniz.hani sanki çok dürüst bir gülümseme görürsünüzde arkasında şeytanlığı vardır görünenin.’ Nasılsın ‘diyenlerin sahte gülücükleri sinsice yaşıyan akreptir .

Biliyorum benimde olmuştu yanlışlarım kolayımı yalalaklık kolayımı kış yalamak yapamadım afet beni yalnızlığım.

Hiç konuşulmayanlar gerçeğin damıtılmış halidir. Orda bulur kendine huzuru orda aydınlanır gece hiç yaşanmamış günahlardır yaşadıklarım. Ne yapalım bu devran böyle işte yetim bırakır duygularını aşkın.

‘gece kirpikli kadın ‘ nasıl anlatılır senin varlığın gülüşlerin baş örtünün altında saçların.

Katıl yalnızlığama benim üstümüze bir parke yüreğimizde ülke haydi tüm işçilerini alıp işsizliğin bir dünya kuralım.

Hiçmi hiç mutlu olunmuyor bu şehirde ereti bir bakışı var yaşama karşı. Bir devlet beslemeli penguenler memnun .birde ar damarı çatlamış yalanları memleketin. Ah ülkem sen böyle değildin.severdin umutlarını halkının yirmiüç

nisanda çocukların rengarenk bir bahar olurdu meydanlar .sen böyle değildin biliyorum.nerde o gülümseyen sokaklar .kırmızı karanfilleri özgürlüğün bir sardunya ismi almış köhne apartman .kırmızı tuğlalı bir yalnızlık balkonunda yer ankaramı bilmiyorum hani cebecide ağlaşan serçecikler ağaçta.

Kimseler bilmedi bunu bu ülke böyle değildi gülümserdi akşamları yıldızlar.

Of nedemeli bilmemki bu sessizlik yaşama dair değil .kapısı kırık bir köşk var ıraklarda o dag yamacında güneş altında yitik ömürlerin kabirleri.

Kimseler bilmedi çok özlenir oldular .haydi gitme zamanı şimdi .gerçi bilinmezki nerde otak kurdular !

Hukugun üstünlüğü özgürlüğün üstünlüğüdür.paylaşmanın eşit olmanın eşit katılmanın .suçun madi unusuru yazılı olmasıdır derler .bence maddi unsur gerçekçi olmasıdır.!

Milyonlarca insanın yaşadığı bir ülkeyi milyonlarca düşüncesinin harmanlaştığı evrensel değerlerle biçimlendirmek varken dar kalıplarda hükümdarlık kurmak çağın gerçeği olmamalıdır !

Özgürlük öyle bir şeydirki aşık olmaktır sevmektir insanları ekmeğini paylaşmayı bilmektir.

‘Dünyada yasak olan ne varsa cennette serbest gibi anlamıyorum. dedi ‘

Herşeyi anlıyabilsek bu halemi düşeriz diye söylenmek istedim .ya yasakları abartıyorduk yada yanlış yorumluyorduk.

Başka ne olabilirdiki.

Tüm insanlar bu yaşamın içindeyse olasıdır ölüm sonrasında aynı kümenin içinde olabiliriz. Orda eşitliğin mümkün olabileceğini düşünmeliyiz. mülkiyet yok paranın egemenliği yok egemen bir sınıf yok. Toplumsal asalak sömürgeci yok. Tanrının hikmet ve ebedi yaşam vadi var. kimbilir çok korktuğumuz ölüm belkide kurtuluşumuz olacaktır.

İsteseydin her şey farklı olabilirdi ekmeğimizin yanına bir zeytin alabilirdik ! kimselere eyvallah etmeyen ruhumuz daha bir keyifçe yaşardı günlerimizi .öyle olmadı istemedin huzuru ekmeğine sahip çıkmadın hep birileri öne geçti soyтары yalan renklere beledi zamanı hep yaralı kaldı yüreğimiz anlamak istemedin. Artık tuvalda izdüşümün ağlayışı var. Çok geç biliyorsun terse akmaz yağmurlar. Umut. karanlığı sevmes.

Siz tanrıyı biliyorsanız şüphe yokturki tanrıda sizi bilir.geçiciliginizi biliyorsanız (ölümlülük) buna hazır olmanın yollarına yönelmekten ruhunuzda bu pencereyi açık bırakmaktan vazgeçmemelisiniz.

Bir çakıl taşıydım keda çayında tıpkı dicledeki gibi tuna daki gibi ıslakta bağrım kahrım sularımda Benim yoğunlaşan kavgalarım yüzyılların çökertesi heybemde. Bende bilmem nasıldır sevişmelerim. Hani ay doğunca memleketin üstüne çocuklar yetimleşince . yaman olur ağlamalarım.

Ah meneveç tüm kadınların tutkusundaki gece bir sen yoktun birde özgürlüğüm .biliyorum şarkılar mırıldandı kadınlığın kendince.

Özgürlük yoklukla olgunlaşır bunu anladım. Bir kara zeytin misali sokak

Yoktun bir küçük odada saraylar kurdu dağarcığımı imparatoriçem sen yatağım hükümdarlığın.

Bana küçük çakıl taşlarını anlatın hevsel bahçelerinde yitirilen gençliğimi

Çoğaltın dağıtın ekmeğimi sofrada . bir öpüşmesi olsun ahlaksızlığın.

İşçiler garip yaşar bu ülkede bilirim. Sevişmek dikenli yolda gezmek gibi bakmayın balkonumda begonya çiçekleri olduğuna çölde susuz kalmış biriyim.

Ah sana nasıl kıydılar közlediler yalanlarında ruhunu .kimdiler nerden kaçtılar sen böyle değildin kınalı kuzu. Ah varlığımın anadolusu. Seni nasıl harcadılar zifiri karanlıkta. O büyük devrimlerin hikayesini sakladılar .

Sana tüm söyledikleri kırık camlar gibi yaralıyor gerçeği kanatıyor.

Ölmemeli şimdi zamanı değil. Daha güleşemedi işçi kadınlar. Çocuklar sevinemedi yirmiüç nisanda.ah ne değiş anlatsamda

Kocatepede bir savaş dağlar gibi yürekli bir komutan. Bilmem artık ne anlatsam şiirler anlamsız bakışlarında sözcüklerin boynu bükük. Bir kadın sevsem ah bir sevsem ,dileden tunadan Kızılmak olsam anadolum.

Karadenizde o dağlar ülkesi akdenizde bir zambak biliyormusun artık anlamsızlık var serde. Sen kimin yatağında kirlendik aşk .kim çaldı ayrılık şarkılarını.

Bir anlasam niçin yavan bu düşünceler. Bisikletsiz çocuklar gibi ışığı olmayan günlerde yaşamak varmış.

Ey Anadolu yedi düvelin sevdalısı benim ölümlerim yatar toprağında .benim türkülerimi dinler dağların .bir sen bilirsin beni bir seni tanır ağlamalarım.

Buldukları kümede (sınıf) kendi kalıplarında hoşnut olanlar o yapının bozulmaması için gerçeği ters yüzetmekte bir çakınca görmezler .bunun panzehiri bilinçli bir toplum olabilmek (aydınlanma) o yolda mücadele etmekle ilgili bir durum.

Büyük asker büyük devrimci önder Atatürk,ün toplumda öne çıkmasının vazgeçilmez olmasının gerekçesi bu olsa gerek .bilimsel gerçeklik.bilimi öncül kabul etmek .gittiginiz yolda bilimi aklı ve mantığı kendinize rehber edenmediginizde sonuç yanılıgı oluyor. İnsanların yanılıgıyla toplumsal yanılıgı birbirine yakın olsada etkisinin farklı olduğu net bir souç olarak önümüze çıkıyor.

Büyük devrimci Atatürükün ülkeyi coğrafyasının ötesine taşıdığı çağını aştırdığı gerçeklik olarak yaşamda hissedilirken .dialektigin içselliginde sorgulanır olmasıda bir başka sonuç ortaya çıkartıyor.

Sorgulama ya daha iyiye gidebilme için (dinamizm) yada sitatikoyu (durulganlık) korumak için gerçekleşir.

Bilmek durumundayızki bu topraklardan bir mustafa kemal Atatürk çıkmazsaydı belki süreç bu toplumu yine çağdaşlığa getirebilirdi. Ama bu sürecin ikiyüzüçyüzyıllık bir zamana ihtiacı olacaktı . bu süreçinde yetersiz olabileceği toplumların çağdaşlaşma yolculuğunun çetin bir yol olduğunu bilmek durumunda olmak gerçekçi bir bakış olur kuşkusuz.

Tüm toplumlarda iki ana akım toplumsal gelişme için duvar olur görünüyor. Gereklilikleri sorgulamaz düzeydeki bu akım milliyetçilik ve din olgusudur.

Her ikiside toplumun içsel birliğinde yüksek öneme sahip olduğu halde (gerekli zorunluluk)hukuk ve kültür içselligi bu iki olguyu yeterince toplumsal gerçekliğe taşıyamamaktadır .

Hitler almanyasında ortaya çıkan tablo sosyolojik olarak ırkçı bütüncenin toplumları götürdüğü yolun nekadar bedbah ve ilkel olduğunu bize göstere dursun miliyetçiligin içselligini farklı algılama gerçeğini kabullenmenin pekte zor olmayacağı aşikar bir sonuç olarak karşımıza çıkmaktadır.

Aynı torak parçasında çoğulda aynı dili konuşup aynı değerleri benimsiyen toplumcu bir milliyetçilik kabullenilmiş bir gerçeklik olarak içimizde yaşarken. Çağdaş getiri en önemli örgüt olan mülkün (devlet) hukuk yoğun toplumcu bir birlikteliği işlevleştirmesiyle ilgili bir sonuç olmaktadır. 1789 firansız devrimi ulus yapıya toplumlari yönetirken miliyetçiligi bir gereklilik olarak öne çıkarmıştır. Günümüzde devletlerin içsel varlığı milliyetçilik temeline dayanır

buda normal bir sonuçtur .burda esas olgu çizgiyi aşmamak olmaktadır .miliyetçilik ırkçılıktan farklı bir durumdur.çizgi kalın ve gerçekçil olmak durumundadır. İkinci olgu olan din insanlık tarihi boyunca ölümün ruhlarımıza dikta ettiği bir sonuçtur. Çaresizliği ve meçhuliyeti ölümle üst düzeyde yaşayan insan denen canlı bir yanda yaratılışı (yada var oluşu) gereği doğanın bir parçası olarak doğaya egemen olmaya çalışırken çok kısa sayılacak bir yaşamda doğanın bir yansıması olarak ölüm denen meçhuliyetle karşılaşmaktadır. Burda inanç gerekse bir zorunluktan başka ne olabilirki .

Böylesi keskin varsalı olan bir gerekçenin kendi sınıfını ve egemenliğini toplum üzerinde oluşturmasında kaçınılmaz olmaktadır. Tarih boyunca inancın kalıplaşıp dinsel olgu olarak işlev kazanmasının gerekçesi bundan başka bir şey değildir. Ölüm varınanç olacaktır .inançsa gerekse bir sonuç olmakla birlikte kalıpsal baskınlığa ortam oluşturmamalıdır. Bilmeliyizki kutsal kitapların bize bildirdiği din aklın bizi götürdüğü gerçeklikten öte bir şey değildir. Düşünmeliyiz sorgulamalıyız ve inançlarımızı içselleştirmeliyiz. Bu bizi aydın birey olmaya götüren tek sonuç olmaktadır.

Gerekçe ! çoğumuz gerekçeyi bilmiyoruz niçin varız niçin ömrümüz sınırlı ölüm sonrası sınırsız bir ebediyet müjdelenirken niçin ölüm denen ağır yükte yaşıyoruz.bu kısa ömürde niçin yüksek beklentilere girip mülkiyet özlemine yaşıyor .madem her şeyi bırakıp gidiyoruz mülkiyetin ne anlamı kalıyor !

Toplumsal yaşamda niçin sınıfsal yapılanma oluşuyor. Bir emekçinin zengin olma şansı ne olabilir. Olabilgin sonucunda kaç emekçi yoksulca ömür tüketiyor. Mülk (devlet) niçin sosyal adaleti sağlamakta zorlanır oluyor. Farklılıkların çatışkısız boyutu bir yana çark nerden beslenir oluyor.

Halk kitleleri niçin yaşamları boyunca azla yetinmek zorunda kalıyorlar. Öncül gerekliliklerin niçin geriye öteleniyor.toplumda birlikteliğin ana içselinde ekonomik yapının konumu ne olabilir. Sadece madde yada mana huzur için yetersel bir öz olabilirmi.

Bütüncenin içeriği ikisinide kaplıyorsa toplumsal varlık neye göre biçimlenmeli .devlet nerede varsal olarak ortada olmalı !

Toplumbilimcelerin birleştikleri ana nokta devletin olmazsa olmaz ana çatı olduğu ve gerekliliğinin yadsınmaz olmasıdır. Devlet toplumsal otorite olarak vardır olmasıda gereklidir.

Burda durum var olan devletin sosyal demokratik ve hukuksal zeminde eşitcil kucaklayıcı devlet ana olma vasfının gerekliliği durumudur.

Edebiyat kültür bu süreçte katkı verebilecek ana birikim havuzlarından biri olarak varlık gösterir .edebiyat kültürün yazınsal bir ilerleyiş sürecidir. Bu süreçte düşünme algılama ve his etme bir yoguncal birliktelikle edebiyata öncel bir otağ sunmuş olur. Yazı ve düşünceyi yazıya dökmek bunun için önemselidir.

Bu köhne binanın kapısını çekince kırallığımu kurmuş olurdu. Tüm hükümdarlıları maddenin evet artık şimdi o kapının arkasında o tozlu sokakların kış çamurlarında kalıyordu. Bir o kadını düşündü meneveç,i siyah saçlı kırmızı alacalı baş örtülü kadını bir tuvala fırça salları gibi gözünün önüne getirdi onu hoş bir kadını .belkide şehrin en çekici yaşanınca cenneti yaşatacak bir işvesi vardı aykırı bir beklentiydi bu .olmazları çok bir arayışın karanlığıydı onu düşünmek. Biliyordu o kendisini pek düşüncecek halde değildi haberi bile yoktu varlığından yessin içsin gezsin ötesi ne olacaktiki. Hiç kitap okumamıştı muhtemel neyini okuyacaktı anlamsız kitapların .azmı görmüştü kasıntı profesörlerin cehaletini.

İşte şükürler olsun ekim ayı geldi gökyüzünü yağmur bulutları kapladı o nemli sıkın sıcakları gerilerde kaldı ,kış dediğin bu şehir için neki nem yok hava serin gökyüzünde yıldızlarda görülmeye başlayınca kış geldi sayılır.

cennette kavuşma şansım olsa babamla olmak isterim .hasret kaldığım huzuru babanın gölgesinde bulurum sanıyorum.düşünsenize altından ırmaklar akan cennet bahçesinde sevdiklerinizle birlikte oluyorsunuz. Hani olası olsaydı inşam ömrü birkaç yüzyıl olsaydı her şey farklı olurdu .hiçbir şeyi tam anlamadan ölüm sizi buluyor.ve ölümü hiç yaşamamış birileri sizi (sözde) ölüme hazırlıyor.

Kırmızı biberli bol sarmısaklı kızartmayı haftanın üç günü sofrada hazır koyan annem ihtimal olası olanla öğün atlamanın telaşını yaşıyordu. Yokluk işsizlik ve umudun çokça olduğu yıllarda hep geleceğin daha iyi olacağı varsayımı ömrümüze yoldaş olmuştu. Sonralarda görüldüki mücadele etmekte yetmiyor bakıyorsunuz ömür geçivermiş.

Hani bir kasvet gelir ruhuna çekip gitmek istersin çok ötelerde ismini bilmediğin nehirlerde islanmak istersin. Belki tüm şehirler bu şehirden iyidir. Korkmazsın karanlığından sokaklarının kadınları yıkmaz hükümdarlığını varlığının.daha ne kadar olacak şöyle konuşamadıklarımız seninle. Yakınlaşamadığımız sözcüklerde gerçeği nerde bulacağız.hadi söyle .

Çekip gitsek seninle başka bir yerde başka bir gecede ölümü yakalamadan ruhumuz anlasak birbirimizi. Hani çalışıp çalışıp yoklukla boğuşmak niçin başkaları böyle zengin böyle kibirli ve tepede dolaşan kelaynak.

Çekip gitsek bize gelecek biliyorsun o özlediklerimiz,yitirdiklerimiz .heybemizde yine acı olacak. Çekip gitsekte kimse anlamayacak gittiğimizi .kalsak kim için kalınacak.

Ne sanıyoruz bu kalabalıklar neyi çözecekki kimi anlatacakki kimi durduracakki.içkili kadınların yosma bedenleri neyi mutlu ederki üzülr olurum ancak fahişeleşmiş hayatlara. Kısık kısık konuşmalardaki yalan laflara.Parmaklarındaki yakut kırmızısı yüzüklere hiçbir anlam veremiyen irak çok irak bir yerlerde ölüme merhaba diyen kim varsa bana anlatır olur anlamadıklarımı.herşey gece anlaşılır.kimi özlediğin acıktığın yalnızlığın kalabalıkların gürültüsü ötelerdedir. Bir o vardır yanbaşında ruhunun .

Sonbahar bana ölümü anlatan mevsim .ırkçı bir kavganın doğadaki esintisi.belkide yaprakların hazen renkleri yaşamın gerçeğidir. Yitikleşilen bir anda yeniden doğmak hayata. Kar tanelerinin gelişinin yaklaşıpta olduğunu bilmek hiç sevemediğiniz kış sığırcıklarını çatı kenarlarında gizlenirken görmek. Biliyorum bu ülkede özgürlük ulaşılması kolay bir yolculuk değil.dikenleri ruhunuzu kanatır.hiç konuşulmaz yanlış kararlar .kadınınsun sizi anlamaz. Biliyorum yorumsuz sözcükler kullanmak gerek. Etekleri tozlu bir kadın yoldaşdır kavganın .hani yaşamak varya zordur yaşamak. Cehaletin sarmalında kalıp. Güneşin yitişine ağlamak.

Sanki ben bu şehirde yaşamıyor –ne kadar benden ırak _ bir ruhu var. Basit ince bir tuldür sanılmasın bu şehrin cehaleti. Kanıtır tüm şiirlerini kalemimin. Çekip gitmelimi bilmem .gidince bitecekmi acılar. Nasıl çekip gideyimki ölümlerimi bırakıp buralardan. Hani kedada bir köylü evi içinde kuran okunan odada nasıl terk edeyimki umudu. Kimbilir ahlaksızlık belkide en gerçekcil ahlakıdır düzenin.insanlarına kimsin neredensin diye sorulmayan bir şehir. Birde kimsenin kimseyi harcamadığı bir çarşıda ruhum uçversin kendince şu bahçedeki nar ağacına. Bana kendinden söz et. işsiz topraksız köylülerden. Hani konuşalım dersin konuşulmuyorki kolayımı yıkmak yalanın duvarlarını. Hiç kimsenin gitmediği gidenin dönmediği o meçhuliyette. Kimbilir belkide tüm istenenler yalan tüm doğru denilen yanlış. Bir yıldızları ıraktır gökyüzünün birde aşk kendince yalnız. Her gitigimde bizi karşılayan o yaşlı kadın .o yanlışları tutkuları bolca olan kapının içi. Şimdi son anları anlaşılın kısık bir nefesi pişmanlıkları ve kendi. 'Afet beni .dedi ' benimde olmuştur yanlışlarım ' oldu olmasınada ne diyeyim : 'herkesin kıcı yağlandı! bir biz garip kaldık kendimizce. Birde o çam ağaçları tahtalı dağının yamaçlarında .kim nerden bilecek beni nerden geçecek kara tiren. Kim sevişecek acılarımla.

yansımalar2

Herkezin kendini önemli gördüğü bir hayatın içindeyiz bir çoğumuz birilerinin tepeden bakma kasıntı hallerine alışır olduk. Geçmişin sevgi dolu ilişkilerini aile içinde dahi kaybetmiş kaybedilmiş bir yaşamın son kırıntılarını toplamaya çalışıyoruz.En büyük yanılgı birilerine sınırsız bağlı olmaktır.Bu özgürlük olmamalı bir boyun eğişin dayanılmaz acısından başkaca ne olabilirki böylesi bir tutku.

Hepimizin hayvanca bir yönü vardır sonuçta akli kullanamazsak vicdanıda ötelemiş oluruz. Bu sonuç bizi nereye götürürki tabiki hayvanlaştırır. Halbuki bizler insanca yaşamının bilincini içimizde taşıyabilmeliyiz.

Ahlakın temel karakteristigi cinselle başlar.o bu işin en son yansımasıdır ahlak dürüst olmak ve kendini tanımakla ilgili bir durumdur.birey davranışları tutarlı olabildiği ölçüde ahlaka katkı verir. Yasaklar ayıplar ve günahlar ahlak için sadece yönerge .ve yönergeler sizi her zaman doğruya götürmeye bilirler !

Yaşamın en doğal ihtiyaçlarını yasaklara kalıplara sokan bir anlayışın itiat etmeye müsait ruhlar oluşturmasından daha doğal ne olabilirki . bu süreçteki ruhumuzdaki bütün artı değerleri birilerinin ilgi alanına sokup sömürsel kulvarına malzeme yapmış oluyor. İnsan evrensel düşünmeye başladımı onun gerekçesinide bulmak zorundadır. Günümüz dar kalıpları sizi lokal yaşamaktan öteye taşıyamayınca karmaşık bir zıtlıklar varsalı önümüze çıkıyor. Edebiyat belkide yaşamı yansıtmaya kadar sorgulamasıyla ilgili bir görevin sorumsuzu oluyor. Yazmak bir amaca ulaşmaya çalışmaksa sorgulamak kaçınılmaz oluyor.

Hiçbirimiz sanıldığı kadar ahlaklı değiliz .çünkü ahlak bize karşı samimi değil ! sadece iyi çocuk olmaya çalışıyoruz kime karşı niçin burada pek düşünmeden !

Bu yaşam bizim aradığımız yaşam olmadı hiçbir zaman hep kötüler ve doğrular kazandı bizim payımıza düşense yokluk ve Yanlızlık oldu demekki daha insanlık mücadelesi bitmemiş dedi kendine.

Bitmeyen çok şey vardı bu ülkede bilimden kaçmak özgürlüğü tanımamak birşeylere bağımlı olmak _bende sizdenim_ demeyi kurtuluş sanmak !

Toplumsal kültürün kaynağında geçmiş olsada bugünün kültürünün bugünün gerçekliğiyle yogurulması gerektiğini bilmek durumundayız. Biz istesekte istemesekte geçmişe takılıp kalamayız.

Biliyormusunuz özgür değiliz için tuhafı olmak için bir çabada sayfetmiyoruz. Ne acı bir durum bu!

Sehpanın eşit ayakları sehpayı daha sağlam yapar. Gücü tek noktada toplarsanız nokta çökünce sehpa yıkılır ! güç kontrollü olmak durumundadır. Bu her şey için geçerli bir sonuç olarak görülmelidir.!

Yanlız patikalarında kaybolmuş ömürlerin sahibiyiz. Tüm mutsuzluğumuzun nedeni bu olsa gerek.

Niçin ıraklaşacağımı inancımdan,ölüm benim için yok diyebilirmiyim !Dünyavi yaşama bir iz bırakmaya çalışırken ebedi yaşamı (ölüm sonrası) niçin görmezden gelmeliyim. Kim beni buna zorluyor. Yaşam sınırlıysa sınır ötesini düşünmekten doğal ne olabilirki. Bu benim yaşamda tökezlemem olarak görülebilirmi. Yaşamı sorgulamak inancı önümüze çıkarmıyormu. İnanç ölüm karşısında inançkar için bir zırh olmuyormu.

Gökyüzünde yıldızlara bakalım görürüzki her biri farklı bir dünyadır birbirini tamamlar gökyüzüne ahenk verir .Düşüncelerde öyledir hiçbir görüş size çok ırak olamaz mutlak içinde nokta kadarda olsa bir doğrusu olur. Tıpkı tuz gibi zerre bir tuz tad verir. Küçümsemek olmaz.

Arayış devam ediyor, ormanın içinde kaybolmuş gibiyiz ! doğru olanla doğru sandıklarımız aynı heybede omuzlarımızda meçhuliyet yol almaya çalışıyoruz.

Büyük halk kitleleri olarak bizler güncel sıkıntıları aşamadık. Barınma temel ihtiyaçlar gereksinmeler kulvarında kültürel doyuma yönelemedik,çoğunluğumuzun bilgeliği gazete izlenecilerinden öteye gidemedi. Yazmanın okumanın çömezliğini dahi yaşayamadık. Bekledik birileri gelsin tüm acılarımıza melhem sürsün, insanlık tarihi boyunca bu böyle olmadı birileri geldi sürüleştirmemize kırbaç salladı nereye koştığımız atlar misali yorulduk takatımız kalmadı .

Bizi bekliyorlar kimlermi o çok korkar göründüğümüz böcekler tehlikeli toprak hayvanları bedenimizi tüketmek için. O zaman bu toprağın üstünde daha bir mütevazı dolaşmalıyız.

Maddeci bir arayış gerekli olsada (gerçekçilik) o gerçekçiliğe maneviyatı kabullendiremedik. Ruhumuzun tatminsizliğini yüzeysel şehvetlerin çatışkısında tatmin olur sandık .Tabiki böyle olmadı. Bunun içindirki hep mahzun kaldık bu yaşamda. İzlerimiz ruhumuzu acıtan yaralara dönüştü.

Ülkemin deli dolu akan nehirleri benide götürün gittiğiniz yerlere yüreğim kayalara çarpsın dinsicin bu içimdeki acı olurmu mümkünmü söyleyin bana.

İkibinyirmi yılının ramazan ayı oldukça düşünölesi bir atmosferde geçiyordu. Çağ kendi sorumluluğuyla kendi risklerini insan yığınlarının üzerinde bir karabulut gibi çökertmiş. Covit19 toplumlari zorunlu bir karantiyaya mahkum bırakmıştı.

Görölüyorki yasadığınız asır size imkanlar sunuyor aynı zamanda sorumlu tutuyor ! altı ve yedinci yüzyıllar iki büyük dinin (hristiyanlık,Müslümanlık) ortaya çıktığı özsel bir zaman dilimi. Bu zaman diliminde görünür imkanların son üçyüzyılın imkanlarının hayal bile edilemeyeceği bir düzeyde olduğu gerçeği (maddesel) bu yüzyılların insanlık tarihini ve inanç hükümdarlığının kuruluşunu üzerinde düşünülmesi gerektiği gerçeğini yok etmemekteyken ölüm ve insan var olduğu müddetçe insanlık tarihini etkileyeceği tükenişe kadar (kıyamet) bir sonuç olarak ortaya çıkmaktadır . Günümüzde kabul gören Tevrat,zebur,incil ve son kitap kuran ana kaynaklar olarak öncül durumdadırlar. Metafizğin meçhuliyetini yorumlayan ve önümüzü açan kutsal yanımıza yön vermeye çalışırken biz Müslümanlar için öncül olan kuran gerçeği olduğunu onu anlamaya çalışmanın yaşama katmanının gerekliliği

yadsınacak bir durum değildir.

Yaşam dialektik bir süreçte akıp gidiyor artılar eksiler siyahlar beyazlar doğrular (doğru sanılanlar) yanlışlar (yanlış bilinenler. Gerçekliğin odak noktasıysa ölüm oluyor. Yaşam görünür yapıda sonsuz olmuyor.

Durum

Üniveristenin öğretim üyesinin onkoloji departmanındaki odasının kapısında unvan yazısı değişmiş, ama bu kemoterapide kullanılan ilaçların etkisini değıştirmiyor ! hani 'sonunda ölümmü var ' denirya evet bu durum öyle bir şey.

Hücrelerin isyankârlığınu ruhlar red etsede karşımıza çıkan tüm çaresizliğimizin mimarları oluyorlar. patoloji tahlilleri, sedim değęerleri, lökosit sayıları tırombosit seviyeleri. tüm bunların uyumsuzlukları bize ölümmü hatırlata dursun tanrı yanımızda olduğunu kutsuyetin doruğundaki kitaplarda arıyoruz. kutsal kitap şöyle bildiriyor 'her canlı ölümmü tadacaktır.' Anlıyoruzki kutsal kitapların bize ihtiyacı yok ,incil zebur Tevrat kuran bizim muhtaç olduğumuz ışığı bize veriyor. tabi o ışığa yakın olmayıda becerebilmek lazım. Bazen doğan bir güneşin altındada karanlıkta kalabilirsiniz. Evin balkonuna kılkurruk adını verdiğimiz kedimiz her gün misafir oluyor. yol güzergahıda bahçedeki yeni dünya ağacı. saatlerce sakince oturup bizi izliyor. bazen hayvanlar öylesine asilce davranabiliyorlarki görmezden gelmek mümkün olamıyor. Üstelik hayvanların siyasi bir kimlikleride yok unvan ve sitatüleride.Onlar için feodal yapının yada kapitalizimin yada kadına şiddetin işsiz genç erkeklerin yaşamlarında bir anlamı olmuyor. Kediler özgürlüklerini yaşıyor !

Bir hücrenel hastalığa muzdarip olmak mutsuz olmakla eş deger bir durumdur.Orda çağdaş tıp disiplininin (bugün için) yetmezliğini çok iyi anlamış olursunuz. Despot siyasi oluşumlarda böyledir. Size sorgulama ve kendi yaşamınızı yöneltme hakkı vermez. Toplumcu kimliğinizi birey yuttaş gerekliliğinden soyutlayıp hükümdarın tebası düzeyine indirir. Bu düzey toplumsal çatışkının tavan yaptığı bir durumdur.

Yaşamın odak noktası özgürleşmeyi ana gerekçe olarak görür. Ne yazıkki büyük halk kitleleri bazen bu gerçeği kenara itiyorlar.' Bende sizdenim ' olgusu öne çıkıyor. sorgulamak ,istemek ,kendini toplumun saygın bir bireyi yapma uğraşı yerine kabullenmek silik bir ömre mahkum olmayı kaderi olarak benimsemek öne çıkartılıyor.

Bilmeliyizki sosyal bir varlık olarak eşitcil ve çağdaş bir yaşam bize verilen aklın gerekliliğidir. akıl bizi düşünmeye ve kendini toplumsal yapıda ifade etmeye zorunlu kılıyor.

Yaşam geçiciyse birilerine köle olmamalıyız.paylaşmayı insanca hakça bir düzeni kurmayı başarabilmeliyiz. Bu süre. devrimci atılımla köklerimizden damıtılan ülkü yoğunluğumuzun harmanlanmasıyla varlık oluşturu. Biz olabilmeyi başarma bireysel kimliğimizi ötelemeden bütünsel olabilmekle ilgili bir durumdur.Hiç degilse kediler kadar özgür olmayı başarabilmeliyiz.

Düşünce ve ötesi.

Tanrı yarattığı canlıları korur.Düzenini sevgi üzre inşaa etmiştir. Tanrının gücünde sevgiyi görürüz.Sevginin olduğu bir bahçede dikenler sizi acıtamaz.Yapmamız gereken ruhumuzdaki sevgi tohumlarını büyütmeyi başara bilmek olmalıdır. Bu bahçede korkulara yer yoktur. Renkler yaşamı ısıtır.anlamlaştırır.

Yaşamaktan korkmamalıyız. yapmamız gereken sadece bunu başarabilmek olmalıdır.

Kültür bir toplumun duruş düşünüş ve geçmişten gelen birikimlerin ortak bütüncesi olduğuna göre kültürün temel karakterini olgunlaştıran ek katmanların olmasıda kaçınılmaz oluyor.

Bu durum din içinde bir gerçeklik olarak karşımıza çıkar. Din olgusunda ana öz kutsiyet olmakla birlikte davranış ve söylevde önemli bir yansıma olarak ortaya çıkar (bizim coğrafyada hadis gerçekliği) Bireyin yaşamında onu etken olan tabular ortaya çıkabilir. Bunları sorgulamakta anlamsızdır.Tabu gerçeği ötelediğinde yaşamı örsediginde çözülüü getirir. Kutsiyet insan denen varlığın içsel bir savunma gerekçesidir. Kendini önemsemektir. Bu önemsellik sizi gerçekten koparıldığında hastalıklı bir durum ortaya çıkmış olur.

Edebiyat içindeki çatışkılarda bu sürecin dışında olmamaktadır. Dogru olanlarla doğru sanlılanlar her daim örtüşemeyebilir. Birey bunu algılama sorunuda yaşayabilir. Bu durum tüm toplumu etkiler görünürse orda özgürlük yara alır. umut azalır. Toplumsal çatışkı öne çıkar.

Edebiyat çatışkının bir tarafı olmamalıdır.yazı düşünce sadece arayışa katkı vermek durumundadır. Yaşamak birazda gerçeğe ulaşma uğraşı degilmidir.

Korku birazda bilmemekle ilgili bir durumdur. Onun için korkuyorum bilmediklerimin o okyanusları taşırtan çoğulunda zerre değil bildiğimi sandıklarımız. Bunu anlıyorum. Korkuyorum onun için muhatap olmak istemiyorum gerçekte. Ben kendi hayellerimde gök yüzünün yıldızlarını saymaya çalışırken kendi hayellerimin mahkumiyetinde olmayı kabullunmiş oluyorum. Beni anla olurmu.

Günah korkunun baş buruyganı. Bu yoldaşlığımızı bitirmemiz lazım.Kapının ardında sakladığımız yorgunluğumuzu dinlendir artık.Tanrı tüm kötülüklerimizi affeder biliyorum.Sadece ekmekleri eşit dağıtmayı becerebilmeliyiz. Kırmızı bir resim çizmeliyiz karanlığı kovalayıp,İçinde yeşil yapraklı umutları olsun gülümsemenin.

Özgürlük korkusuzca bakabilmektir okyanuslara. Akdenizin ulaşabildiğini bilmektir uçu bucağı olmayan ötelerdeki sulara. Ben lümce yıldızlar yine geceleri görünecekler. Yine korkacaklar kadınlıklarından umutlar.Haydi gel okyanuslarda islanalım.Çıkarmıyalım hayellerimizi üstümüzden. Tüm yitenlerimiz yüreğimizde. Aglayılın seninle yaşamaya dair.Aglamak özgürlüktür bilirsin sevince.

Yine sabah oldu kapımda beklediğim kimse yok. sen yanımdasın çünkü konuşuyorum yokluğunla gece boyu. Yalnız kadınları düşünüyorum köhne köylerin kırmızı çatılı kireç badanalı muhacir evlerinde. Bir kadın dolaşiyor usumda o sen değilsin başkasıda değil. Ona bir çay demiliyorum gözlerinde.Bak sabah oldu sen yoksun.

Yaptığım en aptalca şey alanyada sokakta yürümek .Yapacak başka işim yok çünkü ! aynı yansılarda bir çekilmezliği var bu şehrin. Karşımda Alanya kalesi anlamsızca ben niye burdayım der gibi bekliyor. Güneş doğudan doguyor,benimde dogdugum o diclenehrinin kıyısındaki şehre merhaba diyordur önce. Sonra buralara ulaşıyor.Toros dağlarının ötesinde kar kış kıyamet derler ya .İşte o mevsimdeyiz şimdi. Alanyada güneşin parlaklığına inad soğuk . Tıpkı umutlarım gibi.

Ölüm suskunlaşmaktır şimdi daha iyi anlıyorum .Eşim doksanına merdiven dayamış annesini merak ediyor ! İstemiyor ölüm onu bulsun.Ama çaresi yok bu işin. Önemli olan Tanrının huzuruna berrak gidebilmek olmalı. Gerçi tanrı burdada bizi izliyor. Siyasetçileri hekimleri, öğrencileri birde fahişeleri. Sonra ibadet hanelerin cüppeli din adamlarının kendisi hakkındaki söylevlerini. Tanrı çok sabırlı esirgeyen ve bağışlayan. Bekliyor !

kırmızı kaplı pul defterinde ablamdan kalan pullar var. Postanede çalıştığı yıllardan geride bıraktıkları. Birde cumhuriyet dönemi merkez bankasının çıkarttığı şimdi kullanılmayan kâğıt paralar .Babamın demiryolu saati. Onları saklıyorum.Namus gibi korunması gereken dürüstlüğüm olmalı bu sahiplenme diye düşünüyorum.

Ögleden sonraları hüzünlendiğim zamanlardır. Korkunç zlemlerimin tavan yaptığı zamanlar. karşıda eski köhne apartmanların balkonlarında saçları dağınık kadınlar izliyorum.Ev kadınları kendilerine biçilen rölü oynuyoprlar. Bundan şikayetleride yok gibi. Cuma günleri kurulan sebze pazarında görüyorum bu kadınları .Hiç kadınlıklarını yaşamamış gibler. çoğu oldukça kilolu .oldukça yorgun. parmak aralarında tutuşturdukları cüzdanlarındaki türk liralalarını alacaklarına yetiştirmenin telaşındalar. Onlar Anne özelliklerine sahipler evlerinin ana çatısını oluşturuyorlar. Bir türk ocağının tütmesini sağlıyorlar. Gözlerindeki mutsuzlukları var. Dedimya hiç sevişmemiş umutlarını yüreklerinden kovalamış gibiler.

Şiir okuyorlarmi bilmiyorum. Ama olsun onlar şiirin ta kendileri degilmidirki.

Saat sabahın dokuzu üniveriste hastanelerinin unvanlı hekimleri beyaz önlüklerini giymişlerdir şimdi. Kapıda bekleyen onkoloji hastaları ve mutsuzluk. Rektör saygılarını iletiyordur vgücün yetkenine. Güneş pencereleri aydınlatmış oluyordu. Şimdi hastalarla görüşmek için unvanlı profesörler bir general adesiyla koridorları dolduracaktır. arkalarında beyaz önlüklerri ile genç asistanlar . Topuklu ayakabalı ince narin bilekli kadınlar. Zaman milattan sonra ölümünden önce.

Beni yasakladılar seni sevmemem için. Sonra kapatmak istediler ruhumu. Bilmiyorlardiki bir şeyleri kapatmak çok

şeyleri açıyor !

Tanrı sizi bunun için görevlendirmedir. Öyleyse neden onun adına hüküm vermeye kendiniz yetken görüyorsunuz.

Tanrı içinmi kendiniz içinmi !

'Asla hakkımı helal etmiyorum ' diye düşündü doksanına merdiven dayamış rezil ruhlu bunağı hatırlayınca. kırık cam parçaları gibi yüreğini kanatıyordu yapılan haksızlıklar. Ne çare görülmesi gerekeni görmesi gerekenler görmüyordu. Gerçekle yüzleşmek asla kolay değildir.

Önce doğanlar sonra doğanlara büyüklük taslayınca biryerlerde yanlışı gidiyor işler. sönük ruhlu böcekler saldırıyor yalanlarını kılıç yapıp. Ah yorgun bakışlı kadınım benim sen bunu anlamaktan imtina ediyorsun.

Pazar günün kilisedeki toplanmayla Cuma günkü camideki toplanmanın tek amacı var Tanrının hoşnutluğunu kazanmak. buda tapınağının duvarları arasındaki mistik dualardada aynı amaç ortaya çıkıyor mutlak gücün hoşnutluğunu kazanmak.Tanrıya sahipliğimiz onun bize sahipliğiyle ilgili bir durum.Biz varsak tanrıda var. Bizim varlığımız sürece olarak değişken ve meçhuliyete açık. Tanrının kudreti onun adına bizden ötede olduğunu kanıtlıyor. Böyle olmamış olsaydı Tanrı varsalıda sorgulanır olurdu. En meteryalist görüşü benimseyenler dairi Tanrı olgusunu görmezden gelemiyorlar. Çaresizliğimiz okadar belirginki Tanrı bizim kurtuluşumuz oluyor. Ölümlüyüz Tanrıya muhtacız durum bundan ibaret.

Tüm insanların güçlü zengin olmalarına imkan yok. Düzen bunu istemiyor. Çogunluk hükmedenin gölgesinde yaşasın istiyor günümüz kapital gücü.Bunda bir yanlışlık var.

Korku bizi bu mahkumiyete mecbur bırakan sadece korku başka bir şey değil. Hiçbir şeyin sahipliği avuçlarımızın içinde değil herşey pamuk ipliğine bağlı koptu kopacak.

Ya bu azgın selin arkasında sürükleneceğiz.Yada bir korkunun içinde tükeneceğiz. Yaşam bu iki kulvarın yolculuğunda gizli. Şöylede yapabiliriz dört duvar arasında ikimiz bir hükümdarlık kurabiliriz. orda kendi kurallarımız geçerli olur. Tabiki kendince yaşamak isteyen bir birey bunu ne derece başarabilir bu durum sağlıklıdır. Toplumcu yön nerde geride kalır. Yada kalabilirmi.

Biliyoruzki en gerçekçi yaşam toplumcu paylaşımcı bir topraktan besleniyor. Bu toprağın suyuda özgürlük oluyor. gerisi yalan ve saçma. Haydi gel güneşe gülümseyelim.

Geçmişe özlem duymak siyasal olguda duygusalıktan öte otoriteye özlem duymak olarak yorumlanabilir ! Tanrı gerekçeli Hilafet otoriteyi mutlak güce eriştiren onu sorgulamasız yetken yapan bir sonuca kavuşturur. Aslında Tanrı varlığını ölümle tescillemişken ruhlarımızdaki inanç özselini birey olarak kabullenmiş oluruz. Siyasal yönergede din toplumsal devinimin etken bir kültü olduğuna göre dini kenarda tutmanında mümkünlülüğünün olmadığını görürüz. Burda süreç din olgusunun akıl olgusuyla bütüncesinde anlaşılabilirliğini kabullenmek bu arayışta yol almamızı sağlar görünüyor. Din inancın filii yaptırımı olarak akli kendine rehber edinmeyi başarabilir olursa bireye ve topluma olumlu etkisi olur diye yorumlanabilir.Din bir metod olarak yaşamı baskılamayı kendi için amaç görmemelidir.Dinin böyle bir görevide yoktur.Din yaşamda dengeye katkı vermeli yaşama olgunlaştırıcıdır. Din tuz gibidir tad almak istiyorsak miktarını iyi aralamayı becerebilmeliyiz.

Edebiyat ve edebiyat emekçisi toplumcu bir kültürün ana yoldaşları olarak vardır. Toplumun kültür kodları edebiyatta öne çıkar. edebiyat yansımaları kaynağını toplumdan alır. kültürel olarakta tüm toplumları etkileyen ana damarlardan önde geleni milliyetçilik ve din olduğuna göre bu iki kavram üzzerinde yoğunlaşmak yanlış olmayacaktır.Edebiyat sözel yada yazısal olarak kültürel birikimin bir sonucudur. Kökleri kendi toplumuyla özdeştir .Evrensel açılımı günümüzde edebiyat için bir zorunluluk olmaktadır. günümüz toplumları ulaşım ve haberleşmenin aktivitesiyle etkileşim içindedir. ötsel kültür evrensel kültürden etkilenmekte ona katkı verebilir bir potansiyelede ulaşabilmektedir. Günümüz edebiyatını bu süreçte değerlendire bilmek gerçekçi olacaktır.

Ailede ölümler üst üste gelince herbir kabir kendine başka mekanlarda yer buldu .Dagılmış tesbih taneleri gibi garip kabirlerin mazlum sahipliğini yapıyor ruhum.

Bu durum ruhumu incitiyor,Bir aile kabirliğimizin olmayışı. Kimbilir belkide kökleşme duygumuzun bir sonucu olsa gerek bu düşünceler. Bir yerlere ait olmanın ruhumuzda bıraktığı miskin bir huzuru yakalamış oluyoruz.

Milyarlarca insanın yaşadığı bir dünyada milyarca umut besliyor kalplerimiz. Hepimizin ortak amacı insanca yaşamak ömrü insanca yudumlamak. Hücrelerimizin bizi mahkum etmeyeceği bir sağlıklı ömre sahip olabilmek !

Gün gelir seni hatırlatır gece. ışıkları yanarken o kadim şehrin. karanlık katran ağaçlarının üzerine çökmüşken yırtık kahpe menfaatler silik ruhları esir almışken.Gözlerimiz arıyorsa birbirini . Biliyorumki yaşamının bir anlamı vardır. Cehalet kolay asilinecek bir toz zerresi olmuyor. Biliyorum sevgide yok etmiyor onu. Köhne taş duvarlar arasında yıldıgın yaşlı kadınların sinsii bakışlarında tünemiş baykuşlar gibi dönmüş bize bakıyor.

Tahtalı dağının görüldüğü penceresinde gecikmiş bir ölümü bekliyor zaman . Şiirler saklanıyor ışıklarından güneşin. Zaman cehaletin hükümde

İnsan ve yaşam

Daim dönen kalplere sahibiz ! Tanrı doğru yöne dönmesini nasıplesin. Yaşam asla sabit değildir.Daim bir değişim içindedir. nefeslerimize karışıp kısa ömrümüzü dahada kısaltmaya etken virüsler dahi değişim içindeyken .Sosyolojik olarak durulgan olmak mümkünlülüğü olmayacak bir durumdur.Öyleyse bize etki eden bizi yönlendiren her değerde değişime açık bir karektere sahip olmak durumundadır. Bu süreç insanı etkiliyen her değer için geçerlidir. Burda inancın gerçeklik uygulamasında karşımıza çıkan ve bizi yönlendiren en önemsel etkiye sahip din olgusunda sürece dahil olmak durumundadır.Bilmeliyizki geçmişten gelen inanç yapımız toplumsal gereklilikle değişime açıktır . (yorum) bu açıklık dini kendi ana kaynağından soyutlama olarak algılanmamalıdır. Tüm inanç sistemlerindeki içsel yapı çağın getirileri ile barışık olmak durumundadır. Doganın en önemli varlığı olarak insan akıl gerçeği ile yönünü algılamak . İmanını akıl varsalıyla beslemek cesaretini gösterebilmelidir.Başarılması gereken sadece budur. Esirgeyen ve bağışlıyan mutlak güç (Tanrı) akıl etkeniyle bize bu şansını verdiği göre bunu kullanmamak durulganlaşmak yaşama karşı bir haksızlık olmaktadır. Tanrının buyrukları yaradılışa ve yaşama ters olarak yorumlanmamalıdır. Dinin en büyük şanslığı dini yaşamla çatışır göstermektir. Bilinmelidirki tüm kutsal değerler yaşamı olgunlaştırmak için katkı sunar .Bu başarılamiyorsa değerlerin yorumcası üzerinde düşünmek açık olmak gerçekçi olacaktır. Toplum erkeği önemser .toplum kadını daha çok önemser. iki cins yaşamın işlevini oluşturur. Devamlılığın özünde üreme iç güdüsü olduğuna göre toplumsal içerikte herhangi bir cinsin diğerine baskınlığı yaşamda gerçekçi olmamaktadır. Burda karşımıza çıkan bireysel donanım (eğitim,kültür) içselligi olmaktadır. toplumsal çatışkılarının çoğulunda karşımıza çıkan bireysel cehaletimiz olur görünmektedir. Burda toplumun ana kutsallarından biri olarak gözüken devlet tüzel yapısının işlevini anlamaya çalışmadan bir toplumun yaşam algısını kültürel olgusunu tesbit etmek mümkün olmayacaktır. Devlet toplumun ana otorit etkeni olarak her bireyi etkiler . yönergeler. BU tüm toplumlarda kabul görmüş bir durumdur. Burda devletin pilanlayıcı ve uygulayıcı olarak halk kitlelerine pozitif bir etki olma işlevini sağlaması öne çıkmaktadır. Devlet ve toplum bir bütünceyi oluşturur. Edebiyat yazı söz bu bütünceye katkı vermek durumundadır. Bu süreç toplumsal bilinç etkeniyle ilgili bir durumdur. Bunun sosyolojisi çağdaşlaşma kavramıyla açıklanabilir. Dialektik olarak biliyoruzki içsel çatışkılar daim olacaktır. Bu sonuç bireyin ve toplumun kendi yaşam akışının bir yansımasıdır. Yaşam var araiş gerekçe olur. gerekçeleri aramak iyiye güzele gitmek kalıpsal olarak dirençlede karşılaşabilir. Bilinmesi gereken yaşamın akışkan olduğudur. 'Su akar yolunu bulur ' toplum ve insan daim araiş içinde olmaya devam edecektir kuşkusuz.

Yaşam ve ölüm

Ah biliyormusun 'Aşk daim yaralı kalplere sığınır' der bir kitapta ! Yaralı kalpler öyle kıyıda köşede yitikleşmiş tutunmayı başaramamış insanların kaderi değildir.

Kaybedenlerin acılarının yürekteki hüznünü bilemeyiz biz . Herkes kendi acısının korlarında tükeniyor. Kimbilir şiir belkide toplumsal olgudan öte bireysel haykırışımız oluyor. Anlaşılyorki edebiyat ölümcül yaşamaktır .

Yazıyorsan korkmayın çamurlaşın ! Başka türlü anlatamazsınız yaşananları. koca bir ömürde çoğumuzun yaptığı bu degilmi birilerini memnun etmek .kendi hayatımızı zehirlemek.

Bu gece seni aradım,sanki hiç aramamış gibi .Camlarda bekledim gelirsın diye. Sanki beklenen gelirmiş gibi. Çağırdım tüm korkularımı yanıma ilk ışıklar yansırken şehirde yoktun sen. çekip gitmiştin yanımda bıraktığın özleminle bekledim .

Gidiyorsun hiç söylemiyorsun gittiğini. Bilmiyorsun yorulduğumu sen gidince. Ben kalınca seninle.

Biliyorum ' bu illet beni bitirdi ' demiştin ! öyle oldu ölüm aldı seni artık sen gelmeyeceksin ben geleceğim o meçhul karanlığa !

Ölüm bir yanılgıdır .Yoksa bir devinimmi. Yaşam nereye kadar yaşamdır.Ölüm ötesinde karanlık nasıl aydınlatılacak .Hoş geldin inanç !

Yaklaşık biryetmiş(cm) metre kazılan toprakta maddesel varlığınız nötürleşiyor. beden yerini kemiklere bırakıyor ! kefen denilen beyaz bir beze sarılmış ceset üzerine çapraz konulan bir kasç tashtanın altında meçhuliyetin sonuna mahkumlaşıyor . Ağlayan ,gülen düşünen o muazzam ruh nerelerde şimdi !

'Her canlı ölümü tadacaktır ' enbiya sür.35 ayet. Ölüm yaşamın bilinen haliyle yok oluşu !

Ölüm asla kolay değildir. Her insanın ölüm yolculuğu benzersizdir. Her hayatta kalanın iyileşme süreci de aynı şekilde farklıdır.Sevdiğiniz birisinin ölüme yakın olduğunu kabullenmek çok zordur. Eğer yaşlıysa veya ölümcül bir hastalığı varsa, ölümünün yakın olabileceğini bilmek genellikle uğraşması veya kavranması bizi zorlar.

Acı ölümün geride kalanlara bıraktığı en zorlayıcı duygudur. Yaşam anlamsızlaşır. arzular sönükleşir. Deger verilen herşeyin aslında gereksizliği daha bir belirgendir. Ölüm katlanılası zor bir yükür hepimiz için. Birgün ölümün bizi bulacağını bilmek ve meçhuliyeti kabullenmek !

Kimbilir yazılan düşünülenin sözcüklere dökülmesinde bir şeyleri yitiklikten kaçırma duygusuda bize yön verir olmaktadır. Yaşam ve ölüm iki içsel varsalın ruhumuzdaki yoldaşları olmuyormu.

Gümüş bir tepside önüne getirdiler bakır bir cezvede pişirilmiş türk kahvesini. Kırmızı güllü halep işlemeli fincanlara şöyle bir göz attı ortadaki fincanı alıp önündeki sehpaye koydu. Evdekilerin kendisinede biçtiği bu ağır abi rölünü artık sevmeye başlamıştı .Küçük bardaktaki sudan bir yudum içti arkadan çekersiz kahveden bir fırt çekti. yaklaşık onyıldır uğramadığı bu komşu evinde seksenini geçmiş merhum arkadaşının eşinin rahatsızlığında geçmiş olsuna gelmişti. Yaşam bir devinimdi oda bunu biliyordu. Kahveyi bitirince yarım kalmış suyu yine yudumladı. Yaşlı kadının yorgun bakışlarını takip eder görünüyordu. kendiside o yaşlarda olduğu halde daha dinçti hala bahçeye gider küçük çapa motorunu kullanır ağaçları zamanında budamayı ehmal etmezdi .Yinede bir şeylerin sonlarında olduğunu içten içe hissediyordu .Gençliklerinde hiç düşünmedikleri ölüm şimdi akıllarının odağında kendini hatırlatmayı görev bilir gibiydi. Neydi o günler o bıçkın delikanlılık anları gökyüzünde güneşin bir başka parladığı zamanları .Geçmiş asla geçmiş değildir !

Esmer bakışlı kadının her sabah aynı saate gitigi o kaldırımın taşlarında bugün onun topuklu sesleri duyulmuyordu. Acaba birşeymi olmuştu. Büyük ihtimal hastalanmıştı. Çalıştığı fabrikanın mülkiyet kodomanı yetkinceleri yövmiyesini kesermiydi. Yoksa rapormu alırdı hasta olduğuna dair. Kimbilir belkide canı gitmek istememişti bu sabah her sabah mahkumlaşıp koşarak yetiştiği işine. 'Canı cehenneme 'diyesi gelmişti belki 'işininde parasınında ' Emekçi insanlar fabrikalarda yıldızlar verilmiş turistik otellerde ömür tüketiyorlardı . o büyük otellerin o dev fabrikaların iş insanı sahipkarları mavi yakalı işgörenlerini önemsemez kendilerini farklı görürlerdi. Hani tüm insanlar eşit yaratılmıştı 'esirgeyen ve bağışlayan' Tanrı niçin buna musade eder görünüyordu .Vardır bundada bir hikmet diye düşündü .Bir gün herkes herşeyin hesabını verecekti kuşkusuz. o herkesin hesaba çekileceği özel günde !

Tanrı günahları sevmiyor .Bizse seviyoruz çünkü yaşamak istiyoruz.Günahkarlarız bunu biliyoruz.

Nisan yaklaşıyor bahar geliyor memleketimin kadınlarının hüznü gözlerine. Artık daha çok özlenir oluyorlar ölümün alıp götürdüğü yolcular. Kimbilir belki bu son olacak .ilkbaharı görmeyecek gözlerimiz. Bir kadın Diyarbakır kerhanesinde kesecek saçlarını kendisini batağa düşüren umudun. Yorgun bir gece olacak son gecemiz bir türlü gelmeyecek o sabah .

Kapıda bir sessizlik içerde umutsuzluğu çaresizliğin. o gece saklanacak yıldızlar karanlığın arkasına ay hiç yokmuş gibi aratacak kendini .geçkin yorgun bir ömü yaşatacak gece herkese inad en umulmaz günahlar içinde. ölüm gelecek kahverengi gözlü kadınının hayellerine.

Ben seni hiç sevmedim sadece istedim yanımda olasın ,sabah olsun bir çay demlesin kara çadırın yörük kadınları Toroslarda bir köy evinde izdüşümü olsun nefes almanın.

Kovit19 (serdal şahiner)

yaklaşık bir yıldır tüm dünyayı etkileyen kovit19 ciddi ölümlere sebep olan aktivitesi yüksek bir virüs olarak yaşamı tehdit etmektedir.

kovit 19 özellikle akciğerleri etkileyen solunumu bozan bu nedenlele mudahale edilemezse ölüme neden olan ciddi bir problem olarak yaşamı tehdit etmektedir.

kovit 19 akciğerleri etkiler kalbi etkiler sinir sistemini bozar bağışıklığı yetmezlik içinde bırakır.

aşının bulunmasıyla kontrol edilme şansı artan kovit 19 bazı hastaları entübe edilme noktasına getirebilmektedir.

akciğerlere oksijen takviyesi ihtiyacı olunca oksijen vermede sorun ortaya çıkınca akciğere bir hortum gönderilir böylece vantilatör cihazı daha kolay oksijeni akciğere iletir. entübe hasta doğal olarak uyutulur. ENTÜBE DURUMUNA GELMİŞ HASTALARIN DÖRTTE ÜÇÜ DÜZELİP SAĞLIĞINA KAVUŞA BİLMEKTEDİR.

Entübe hasta haftalarca o durumda kalabilir. Bu süreç bir çok riski birlikte karşımıza çıkartabilir. bunlar arasında çoklu organ yetmezliği önde gelenlerdendir.

Bu süreçte sağlık bakanlığı ilaç protokolu uygulanır. kovit19 un kesin tedavi edici ilacı şuan için bulunmamaktadır. Mevcut ilaçlardan komplet tedavi oluşturulmaya çalışılmaktadır.entübe olmuş hastalarda ozon tedavisi ,kök hücre nakli hayat kurtarıcı olabilir ! kılasiik yoğun bakım uygulamaları yeterli olmayabilir.!

Kovit19 çok ciddi bir problem olarak yaşamı tehdit etmeye devam etmektedir.

Aşı uygulamaları altı aylık koruma sağlar ama mikrobu yok etmez. Aşı olan kişi kendi hastalığı ağır geçirmezse de mikrop dağıtmaya devam edecektir.

Aşılardan ölü aşı denilen interaktif aşılardan yan etkileri az olan aşılardan tercih edilmelidir.

kronik hastalığı olanlar yaşlılar ve sanılanın aksine çocuklar hasas konumda olup aşı programlarında öncül olmalıdırlar.

Kovit19 halkın bilinçli olmasını gerekli kılan bir ciddiyet ister .Sadece sağlık bakanlığının uğraşısıyla bu sürecin olumsuzluğuna gitmesini engellemek zor olacaktır.

Pengüenler

Tanrı sınıyor bizi .Kimseleri bizim kadar sınıdımı bilmiyorum. Yok vazgeçtim bu fikirden Tanrı tüm kullarına eşit davranır .Onlara layık olduklarını verir. Demekki bizde bu yorgunluğa layıkız. Öylesine bir yorgunlukturki biz. uyumakla geçmez .Dinlenmekle geçmez kanattığı yaralar. Siz bilmiyorsunuz bende bilmezdim hayatın böylesi acımasız olduğunu .En vakitsiz beklentisiz gidişlerin yürekleri dağladığını.

Bir olayı kendi şartlarında değerlendirmek lazım.Sende beni kendi şartlarımda anla olurmu. Irak şehirlerde kimsesizliğimi bil. Korkunç haksızlıklara uğradı umutlarım.Soytarı yalanlarla arkadaş hikayelere alışık sözcüklerde hep sendin aradığım.

Bu ülke benim ülkem .Sende benimsin rüyalarımda hiç uyanmadım o loş yatağında hayatın. Sürtük sözcüklü yosmalarda tanımadı beni. Ben hiç kendim için ağlamadım. Yinede dinmedi nisan yağmurları kirpiklerimde. Vakitsiz çekip gittiler sevdiklerim.

Sen beni kendi yitkiğimde ara olurmu .Cahil çok cahil oklar üzerimde görüyorum. Dikenler batıyor ayaklarımda bu yolculuğumda. Korkak sinsi bakışları üzerimde kederin.

Herşey yalandı biliyorsun .Gerçek olan bir tek şey vardı oda anlamsız terk edişleri yaşamın. Bırakıp giderdi umut.

Güneşi kucağımda buldum ben. Seni düşününce karanlığımda .

Çiçekleri açtı baharın .Bagbozumunda üzümler topladı gece

Kadınlar çok sevildi anlamadılar. Yanlış despot hikayelerine yoldaş

Zulada bir yerde saklandı umut. Tüm Anneleri mutsuzdu memleketimin.

Sen bana anlatırmısın ölüm nasıl bir şey . Benim kafam karışık anlamıyorsun

Hiç gülümsemedi bana yılgın gülüşleri umudun. Hiç geri dönmedi gidenler.

Bırak artık bu soytarı böcekleri güneşi sev kucağımda olurmu

Aydınlansın tüm fikirler .Karanlığın kefenini yırtсын gelen sevinç.

Anlamıyormusun zamanımız yok .Artık büyük devirim ölümümde olacak.

Akcigeri kaplayan zar çok büyük bir cahillik etmiş. Anarşistleşmiş hücreleri .

Kırmızı rujlu bir beyaz önlüklü kadın. 'Durum vahim demiş ölüm yakında bir yerlerde '

Gençler bir gün ölümle karşılaşacaklarını asla düşünmezler. Doktorlarda öyledir.

Hiç ağlamayı bilmez yürekleri çaresizlikle. Herşeyi halledeceklerini düşünürler .Lokosit sayılarını öğrenince okulda !

'Herşeye hazırım ' diyen bir kadın tanıdım. Ürkek değildi biraz erken tanıyacaktı ölümü ondan öte bir durum yoktu aslında.

Düşünsenize tüm ölümler sizden önce oluyor.Siz bundan bir sonuç çıkartamıyorsunuz. Hala kırmızı pancurlu bir evin hayali bilinç altınızda. Hani birinin söylemesi lazım herşey anlık ölümde öyle umutta.

Düşük insanlar fikirlerinden önce biriktirdikleri mal mülkle övünürler. Boş olduklarını ordan anlamış olursunuz. Bir çok insan gerekli olanın değil onları önemsetecek şeylerin peşinde ömür tüketirler. Yaşadıklarının kendileride farkına varamazlar.

Direnç göstermeliyiz. Tüm haksızlıkların sorumlusu olmamak için.

Tüm zamanların en kötü yanılığları geldi bizleri buldu . Sadece görünürde sıcak savaşlar yok . Geride ne varsa hepsi savaş .Eskimiş iyiliklerden cici elbiseler giymek istiyoruz. Anlamıyoruz batağın içinde olduğumuzu.

Geçmişin köhne şatolarının hayaliyle tükenmektense günümüzün kulübelerinde ömür tüketmeyi yeğlerim. Zaman sevdiklerimizi çaldı bizden .Çalmayada devam edecektir.

Okuma yazmayı askerde öğretmişler . Köyüne döndüğünde oda kardeşlerine öğretmiş . Sonra o hevesle ne bulduysa okumaya başlamış. Bazen bir gazete bazen çöpe atılmış küflenmiş yaprakları olan bir kitap. Yıllar geçmiş okudukça içinde bir bahçe oluşmuş. farklı bir bahçe Değişik renkleri varmış çiçeklerinin o bahçenin. Bir kadınla tanışmış. Kadın bir kılınikte bir doktorun yanında sekreterlik yapıyormuş. Bir kadın hastalıkları uzmanının. En çok yaptıkları iş istemsiz gebelikleri sonlandırmak oluyormuş . yıllarca savunmasız ceninleri yok etmeyi marifet sayan bir kılınınin içinde geçmiş kadının ömrü. Sonra onunla tanışmış. Bir tiren yolculuğunda. bavullarına yardım edince bir yakınlaşma olmuş aralarında ikiside bir bayramda köylerine gidiyorlarmış.

Yolboyu tüm utangaçlıklarını bilevlemiş kılıçlar gibi sessizce kılıflarına gizlenmiş duyguları. Sonra bir bayram sabahında anlatı vermiş evde olanları kadın. Ben birini sevdim demiş .üçdört saat evvel tanıdım. üçdördüğüdür onu düşünüyorum.

Afraikada herşey farklıdır buruyganlık orda daha bir öncüdür resimde.Üniveristenin atanmış rektörü kendisini atayan yetkenin fotoğrafını arkasındaki duvara asmış medyaya poz veriyor. yıl ikibin yetmiş dört . kadın kısa boylu rektör koltuğunun içinde uykuya dalmış kedi gibi. Her sabah erken kalkıyor .saçlarını toparlıyor. kırmızı sarı renklerin hakim olduğu ceketleri giymeyi tercih ediyor. küçük göğüslerini saklayan bir eşarbi boynuna takmayı adet edinmiş görünüyor

Kango nehrinin kenarındaki o barakaalrı öne çıkmış yoksul ülkenin en ücra köşesindeki şehrin valisi uykudan uyanmış boz renkli kalplanlar gibi açıklamalar yapıyor betonarme evlerde oturan azınlığa. Her konuşmasında büyük kafalı kara gözlü yönetkenin adını sözcüklerin arasına sıkıştırıyor. Hani bu ülkede bu nehir varsa başımızda bu despot vardiye sevinçletecek kendini. Kangonun ıraklarındaki köylerde su yok . Valiyse başkanlık sarayının duvarlarını pırıldatmakla görevli temizlik işçisi konumunda. Övgülerin biri bin paha. Sınırsız bir yalaklığı içine sindirmiş görünüyor.

Ah o sarkık memeli yorgun afrika kadınları bilmiyorum sevişmeleriniz nasıl oluyor. Ama yaşamlarınız çok hüzünlü görüyorum. yorgun ince kemikli umutlarınız yitrikleşmiş sizi susuz bırakmış bu çöl misali topraklarda. Sanmayın ötelerde insanlar sizden daha mutlu daha özgür daha asil bakıyor hayata .Yok öyle bir şey buralarda var yitik kişilikli despot bakışları karanlığın .Burdada yağar üstümüze asitler. Burdada anneler endişelenir evlatlarına. Burdada suların önünü keser pengüenler !

Cahilce düşünceler

Devlet : Devlet, toplumların siyasal örgüt biçimidir. Devlet, ayrıca bu devlet örgütlerinin de tümünü ifade eder. Başka bir anlatımla devlet en büyük tüzel kişiliktir. Devlet, bir toprak parçası üzerinde ve toprağa bağlı olarak siyasal örgütlü bir ulusun veya uluslar topluluğunun oluşturduğu tüzel varlık şeklinde tarif edilir. Genellikle devletin varlığı için devleti kuran ulusun bireyleri arasında kültürel bir birlik şart kabul edilir. Devletin yönetiminde sivil örgütlenme önemsel bir gerekçeye sahiptir. Bir devlet ne derecede sivil toplumsal örgütlere açıksa o derece hukuksal bir zeminde olmuş olur. Devletin iki önemli unsuru vardır .Toprak ve millet .

Devlet kült olarak düşünülmemelidir. sade gerekliliktir. Devletin üçüncü olurluluğu egemenliktir. Bağımsız olmayan bir devletin devlet kabul edilmesi sözkonusu değildir.

Devlet bir yapıdır.Güncel idaresindeyse hükümet vardır.Devletin enbüyük var olmasa gerekçesi yurttaşları arasında eşitliği sağlamak olmalıdır. Devlet yurttaşlarının temel yaşaya (anayasa) ve yasalara uyulmasını sağlamakla grevlidir. Devletin kendisinde anayasa ve yasalara uymak zorunluluğunu taşımaktadır. Burda işlevsel olarak her devletin bir yönetim sistemi (rejim) vardır. bu sistem halk egemenliğine dayalı anayasal bir hukuksal bütüncede olabilmişse o devlet günümüzde çağdaş demikratik devlet olarak önemsenir ve kabul görür.

Çağdaş bir toplumda kültürün gelişmesi yazının etkenliği (edebiyat) Devletin işleyişiyle yakından ilgili bir durumdur. Günümüz devlet yapılanmalarında edebiyat düşünce bilim çağdaşlığı kendisi için gereksel gören bir işlevle var olabilmektedir.

Demokrasi nedir ! sorusuna yanıt vermek gerekebilir. Bu edebiyat nedir sorusuna benzer karmaşık bir fikirler kargaşası yaratabilir. Demokrasi en basit haliyle halkın kendi kendini yönetme kabiletidir ! Demokrasi biçimsel olarak siyasal denetimin doğrudan doğruya halkın ya da düzenli aralıklarla halkın özgürce seçtiği temsilcilerin elinde bulunduğu, toplumsal ve ekonomik durumu ne olursa olsun tüm yurttaşların eşit sayıldığı yönetim biçimi.Demokrasinin işleyiş kuralları hukuk kavramıyla özdeş bir sonuçtur.

Hukuk : toplumu düzenleyen ve devlet yaptırımıyla güçlendirilmiş bulunan kuralların, yasaların bütünü.Bu kuralları, yasaları, hakları konu alan bilim.Hukuk için adalaete dayanan toplumsal yaşama biçimi olarak düşünülebilir.

Hukugun temel amacı eşitlik hak ve adaletin tesis zorunluluğu olmaktadır. Adaletin olmadığı yapılarda hukuk varlığı sök konusu değildir. Bu süreçte karşımıza çıkması gereken önemli bir sonuçsa sosyal adalet kavramıdır. Toplumların gelişmişlik düzeyi salt ekonomik büyüme ile ölçülemez. Bir toplumun refah düzeyi toplumsal kaynakların nasıl dağıtıldığı ile yakından ilgilidir. Kaynakların toplumda nasıl dağıtılması sorusu ise sosyal adalet kavramı ile yakından ilgilidir.Sosyal adalet, sosyal refah devletlerin güvencesidir.Bir toplumun ilerleyişi bir toplumda yaşayan tüm insanların kaynak ve hizmetlere ulaşmada fırsat eşitliğine sahip olması ile olanaklıdır. İnsan haklarını bir söylem olmaktan çıkararak uygulamaya geçiren bir meslek olan sosyal hizmetin en önemli enstrümanı sosyal adalettir.Edebiyat yaşamsal çizgisinde sosyal adaletten beslenir .Sosyal adaletin önemsenmedi toplumsal yapılarda patolojik olarak edebiyat uğraşıda anlamsızlaşır. Bu gerekçediriki edebiyatı toplumcu bir gerekçenin içinde yorumlatır.

Evin Toros dağlarına bakan çökecek hissi veren balkonunda oturmuş düşünüyorum. Zaten yapabildiğim tek şey düşünmek .Bana ne faydası olacaksa acı vermektten öte.

Toplumun dayatmalarından kurtulabilmek için kendimce çözümüm hayal kurmak oluyor. Yaşamda zaten bir hayal yansımaları degildir.

Bana hiç aşık oldunmu diye sorduklarında yanıtlım gerçekçi oluyor. Evet zaman zaman kendimi hasta hissetmişmidir. Azla yetinmeye alıştığınızda çıkarca bir bolluğun size sadece ızdırıp vereceğini daha iyi anlıyorsunuz. Buna yaşamsal bilinç yansımaları diyebiliriz.

Ölümler varya ölümler keskin bir kılınç gibi yaralıyor ruhunuzu. Bu yaranın bir melhemide yok. Ne yapabilirizki bizde zamanını bekliyoruz içimizdeki korkuyu tökezletecek o meçhul yolculuğun.

Karım çok iyi bilirki ben baş eğmez biriyim .Seviyorum kimsenin kıcını yalamadan yaşamayı. Kimseye yalıklık etmedim gökyüzüne bakmayı beceremeyi. Hırçın bir kedi gibi çırmalamayı yalan dolan rezillikleri. Alabildiğine mümin olabildiğine yıkabilmeyi köhne yalan duvarlarını karanlığın.

Ben düzgün insanlara mahkumum. Seviyorum onların gölgelerini beni yakıcı yalanlardan koruyor. Cömertçe açıyorum içimi onlara . Boşa geçmiş ömürler acı veriyor içime.

Tıbbi onkologa pankreas problemlili bir organ dedim ! onun hücrelerinin isyankârlığı zor oluyor ! Öyle düşünmediğini söyledi. Sonra birlikte çalıştığı hematoğ pankresinin azizliğine uğramış ! Üzıldüm keşke hayelleri gerçek olsaydı o tıbbi onkologun. Öyle olmadı .

Gereksiz kadınlara bağlanırsınız .Gereksiz bir yanılgıda kabullenmiş olursunuz. Bu erkekler içinde böyledir. Hani hergün baktığınız köyünüzdeki tepeleri tarlaları o ter kokan kocanızı bırakıp kaçıp gitmeleriniz yokmu yanlış erkeklerin şehvet dürtülerinde değirmendeki çavdar taneleri gibi ezilirsiniz. Halbuki kimbilir belki sizinde gülümsediğiniz anlarınıza olmuştur . o irak köyde o ter kokan erkeksi bedeninin yakıncasında sizde yaşamışsınızdır kendinize yaşanılması gerekeni. Çok umutlar taşıdı yürek çok kavgalarında aç kaldı yüreğinin sofrası .sarı boyalı saçları ile ço kadınlar gördü yoksul sokaklarında yanlızlığının.

Pembe çiçekli transparan elbisesini kapatmak için üzerine girdiği mavi çiçekli beyaz gömleğin düğmelerini açık bırakmış. hardal rengi kadınsı pantolonun kısa paçalarının altına girdiği ten rengi çorabıyla kadınlığını tamamlamış

görünen üniverstenin genç akedemisyeni nedense evde mutvaga girip yemek yapmayı sevmiyordu. Aslında yemek yapmak başlı başına bir kültürel birikimdir. Düşünsenize burgulu ıslayıyorsunuz sonra yağdan arınıdılmış bir kıymayla yoğurup avuç içlerinde yuvarlatınca onu naneli salçalı bir limonlu çorbanın baş aktörü yapıyorsunuz. Yanına diyarbeki üsülü bir sumaklı dolma mor patlacınların tenceredeki erkeksi duruşunu size gülümsetiyor. Bir öğlen sonrası bahçedeki dut ağacının altında şiirler okuduğunuz köhne hayatınıza kurduğunuz sofranın keyfini boca ederken o irak çok iraklardaki buğday saçlı kadını düşünüyorsunuz. Hani ankara cebecide yeşil parkalı devrimci yoldaşların yorgun bakışları gibi sizi hüzünlendiren geçmiş ansıyıp. Yaşamak sofralarda hatırlatır kendini. ısıtır ürkek bakışlarını yetim gecelerinin .Kara bir tiren usulca gıcırdatır demir yolu peronunda sessizliği. Mevsim kış ankarada kar yağıyordur. Siz hiç üşüdünüz mü tiren garlarında anlatın bana olur mu. Siz hiç ankara oldunuz mu. o esmer bakışlı kadını anımsayıp . kanadımı yüreğiniz. Vkitsiz ölümce umud.

Güçlü birey güçlü devlet.

Getirin tüm günahları soframa .Tüm unvansız insanlar yoldaşım . Kediler arkadaşım benim. Üzmeyin onları yokluğumda.

İnsanlar toprağa misafir.Ruhları gökyüzünde. Yıldızlar bilir onları. En cömert kadınlar isimlenir onları. Satürün ve Neptün. Of üşüdü ruhum.

Korkuyorum küfelerim günahlarımla dolu. Ne olacak bana anlatın olurmu çırpın kanatlarınızı pencерemde .Beni ısıtın üşüyorum.

Ölüm erken gelir. Tüm hayelleri göçürten bir kasırgadır o. Yapacaklarınız daha bitmemiştir. Sınırsızdır sizin umutlarınız. unvanlarınız makamlarınız hükümdarlaştırmıştır sizi cehaletin karanlığında.

Günahlar ceviz çuvalı gibi sert kabukları saklar ruhunuzda kırmaya zorlanırsınız tabularını hayatın. Gökyüzünün mavi görüldüğüne kanmayın siz. Karanlıktır uykuları uyanmanın .

Papuçları kırmızı bir kadın ağlıyordu bir hastane odasında. Geldi dedi o kara paltolu ölüm. papuçlarımı kirletti ! Geride bir izdüşümdü kalan.

Güçlü bir yuttaş güçlü bir devletin sırrıdır. Yuttaşlar devletin var oluş sebebi olduğuna göre güçlü olmaları tabi bir durumdur.

İnsanı etkileyen her olgu topluma yansır bu yansıma ortak paydanın işleviyle ilgili bir durumdur. İnanç kavimsel farkındalık eşitlik özerklik (bireysellik) birbinin içindeki daireler gibidir .Bu olurlar gökkuşağının renkleri gibi birbirini basınlamadan toplumda kendine yer bulmak zorundadır.

Yazı bu süreci belgeleyen toplumsal hafızayı oluşturan en etkin gerçek olarak kültüre ivme kazandırır .Ona bir mahzende olgunlaşma şansı tanır.

Zıtsal çelişkiler çatışmaları öne çıkartır. Bu durum insan ruhunun içselliginde olmakla birlikte toplumsal yaşamda gözlenilebilir bir yansıma olmaktadır.

Birey kendini yaşamını yurttaşlık bilinciyle varsalı olduğu devletini kültürle özneleştirdiği kavimini anlamak durumundadır. Yirmibirinci yüzyıl iki dev savaşla kapana dursun (birinci ve ikinci dünya savaşları) yirmibirinci yüzyıl bir farklı belirsizlikle sürece katkı vermektedir. İnsanlığın iyiyi güzeli doğruyu arayışının devam ettiğini söyleyebilmeliyiz !

Ülke açısından yorumlamaya çalışılırsa görülürki Ülke Kemalist devrimin tüm çağdaş ve ilerici yönüne rağmen gelgitlerden kurtulamamış görünmektedir. Özellikle generallerin gerçekleştirdiği oniki eylül derbesinin ülke izdüşümünü belirsizliğe ittiği rahatlıkla söylenebilir.

Toplum generallerin ortak mutabakatına (anayasa) halk oylamasıyla yüzde doksanlarda kabul vermiş görünsede halk referandumlarının toplumlari her zaman doğruya götüremediginide göstermiş olmaktadır. De ki: "Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu!" Doğrusu ancak akıl iz'an sahipleri bunu anlar zümer süresi .'

Oniki eylül 1980 ülkeyi karma ekonomi modelden küresel kapitalizme hazırlama eylemi olarak görülebilir. Ülke için sonuç bu olmuştur.

Dış kaynaklı kapitalizm ülke kaynaklarının öngörüsüz özelleştirilmesi kontrolsüz nüfus artışı kökten dinci arayışların bu sürece katkı vermesi çağdaş ülke imajını oldukça hırpalaya dursun. Yaşam kapitalizminin çarklarında kitleler için çekilmez bir ortam yaratmıştır. Günümüzde ülkede üst sınıf ve yoklukla mücadele etmeye çalışan dünyevi yaşamdan vazgeçmiş bir miskin toplum yansıması öne çıkmış görünmektedir.

Ortak akıl katılımcılık çağın gerçekleri evrensel değerler .köksel kültür birbirinle barışık olmadıkça insanların bir kurtarıcı aramaları bir patolojik durum olarak gerçeklik kazanmaktadır .buruygan yönetimlerin bu süreçten beslendiğini ifade etmek yanlış olmayacaktır. Birey yaşamla mücadelesinde çaresiz kaldıkça onu içeriğine taşıyan dinsel doktrinler olmaktadır. Bireyin inançlı olması fitratının bir sonucudur .Toplumda dinsel otoriteye toplumsal yetmezliğin bir sonucu olmaktadır. Din bireyleri etkiler bu doğal bir sonuçtur Dinin otoriteleşmesiye toplumsal bir yılginlığın sonucu olmaktadır. Burda din gerçek amacının dışında bir siyasal yaptırım aracına dönüşmekte ölüm ötesinden öncül yaşamı kısaca sürüklemektedir. Bu dinin kendisiyle ilgili bir sonuç değildir . otoritenin kendi varsalına dini çimento etmesiyle ilgili bir fili durum olmaktadır. Birakalım bireyler dini kendileri yaşasın.

Kapitalizm bireylere asla huzur vermemiştir. Dogası gereğide vermesi mümkün değildir. Kapitalizm parayı ve artı değeri sever bunu tek elde biriktirir .Bireylere insanca yaşama şansı dahi vermeyi kabullenmez.

Demokrasi bir araçtır derler .Dogru olabilir araç bizi eşitcil kabul görür bir sosyal yaşama kavuşturabilir. Birey bunun bilincine ulaşmaya çalışmalıdır. İşin bir başka yansıması ölümün bizi meçhuliyete taşımadır burda inancın dinin öncül aktörlüğü ruhumuzun hükümdarı olur.Sonuçta birey ölümlüdür ve ölüm omuzlarımızı çökerten bir yük oluşturmaktadır dinin bu yükü hafifleten bir kaldıraç görevide gördüğünü kabullenmek gerçekçi olmaktadır . Burda süreç yenilenmenin gerekselliğiyle ilgili bir durumdur. Çağın dinini kendi içimizde olgunlaştırabilmeliyiz.Buda Anadolu halkı olarak kökleri yedinci yüzyıla hatta daha ötelere uzanan dinsel gerçekliği çağın olurluluguna taşıma beceresiyle ilgili bir durumdur. Dünyevi yaşam çizgisini akıl ve mantıkla belirler kültürden beslenir burda dininde bir kültürel etken olduğu gerçeği yadsınmaz bir sonuçtur.

Büyük devrimci devletimizin öncüsü özgün asker Mustafa Kemal Atatürkün ifade ettiği gibi 'din vardır ve lazımdır ' Birbaşka gerçeklik yansıması kavimsellik olmaktadır .Özsel ortak kültürün millet olma becerisinin bir yansıması ulus devletle ortaya çıkar. Bu süreç doğal bir süreçtir. Biz türk milleti olarak kültürel yoğunlukta tarihsel geçmişimizle

oldukça verimli bir kavimsel gerçekliği yaşıyor ve yaşıatıyoruz denilebilir.

Toplumsal yapıya bakıldığında günümüzde halk kitlelerinin en önemli öğrenmesi gereken sınıfsal bilinci olmaktadır. Emekçi sınıf ücret karşılığı çalışan işgörenlerin sınıfıdır. (Ücret karşılığı çalışan konum unvan statü gibi yapay olgulara rağmen emekçidir.) Kapitalizm ucuz emek gücünü daim el altında tutmak ister .Kapitalizimin olduğu her düzende işsizler ve çaresizler gurubu emekçi sınıfın en önemli kümesi olarak var olmak zorundadır. Kapitalizim iş emek üretimde ihtiyacının ötesini görmekte bir çaba sarfetmeyi kendine amaç görmez. Yoksulugu eşitsizliği pek önemsemez .Burda toplumsal yaşamın ana gücü olan kamu otoritesi (devlet) önemli bir sorumluluğa sahiptir. ! Yada olmalıdır.

Edebiyat toplumcu olmak zorundadır. Yarin kara gözleri size ilham verebilir. Ama sizin yaşamınız toplumcu duruşunuzla belirlenir. Yaşam her şartta adaleti sağlamıyor .İnsanlık bunun için varlığı boyunca mücadele etmiştir etmeyede devam edecektir .Ne çareki insanca hakça bir düzene ulaşamamanın yorgunluğundayız. Dileriz aydınlığa çıkmada her bir birey olarak yaşamımız iyi izdüşümü yansıtır. Yaşam biraz çalışmak çoğu kezde umut etmekle anlamlaşıyor .

Mekanizma

Biliyoruzki toplumsal yaşamın mekanizması devletle olgunlaşır. Devlet enerjisini toplumdan alır. Günümüzde evrensel değerler yüzyılların arınmışlığıyla olgunlaşmış yaşama katkı vermiştir. Kültürel yansımalar birbirine direnç gösterebilir temelde insan gerçeğine dayanır. Günümüzde ortak ölçü evrensel kültür olmalıdır. Medeniyetler bir birlerinin karşısı değil tamamlayıcısı olmak durumundadır. Günümüzde ütopye olsada gelecekte sınırlar gökyüzünün ufuklarından oluşacaktır Gök yüzü özgürlüktür orda kimse size kimlik soramıyor. Bir serçenin özgürlüğüne insan denen varlık ulaşamıyor !

Edebiyat yaşanmışlıkların toplumsal içerikte yoğunlaştırılıp yansıtılması olayı olduğuna göre. Edebiyatın toplumun içeriğinde kendine yer bulması kaçınılmaz bir sonuç olmaktadır. Yaşamı anlayabilmek ona katkı vermek sorgulanmasını sağlamak edebiyatın ana gerekçelerinden biridir.

Ortak kültürün gelişmesi sonraki kuşaklara aktarılması kültürel varlığın gelişmesi edebiyatın önemli sunumlarından biri olduğunu bilmek gerçekçi olmaktadır. Bu süreçte edebiyat evrensel kültüre açık olmakla birlikte milliyetçi bir içsellik de benimsemiş olduğunu düşünebiliriz. Ulusal kimlikte toplumculuk edebiyatın bu yönünü görmemize engel olmamalıdır. Görülüyorki edebiyat geniş bir izdüşüme sahiptir. Bu süreç bir edebiyat emekçisi tarafından göz ardı edilmemelidir.

Öğretilerin büyük çoğunluğu yenileşmeyi kabullenen bir konumda olamıyorlar. Bu durum öğretinin ortaya çıktığı zamanla kendini bütüncülemeyle ilgili bir durum olarak kütleleşiyor. Yaşam doğa birey toplum içsel olarak gelişmeye müsaitken özellikle hepimizi etkileyen dogmatik olguların geçmişle kendilerini bütünleştirdiklerine tanık oluyoruz. Dünyanın bazı toplumlarında radikalleşen yansımaların içeriğinde bu sürecin sonucunu görmek hepimizi endişelendiriyor. İnsan doğanın bir paydaşdır doğa gelişmeye açık bir özlele sahipken birey ve toplum etkileşiminin devrimin dışında kalmasını beklemek pek gerçekçi olmayacaktır.

Sınırlar çok önemlidir .Düşüncede kavrayışta yaşamı algıda. Birey yaşamın geçici olduğunu kabullendiği sürece (yaşamsal misafirlik) durulanlaşır .Çırpınan bir ruh çabuk yorulur.Burda dengenin öne çıktığını kültüre etken olduğunu görmek durumundayız.

Yaşam basite alınacak bir yolculuk değildir. Üzerinde köşkler oturtacak bir zeminde bulamazsınız. Her şey olduğu kadar.

Yaşamak için bir gerekçeniz yoksa mücadele size anlamsız gelebilir. Gitmeyi arzulayabilirsiniz. Bilinizki gitmenin geri dönüşü olmuyor.

Cehalet öylesi bir bataklıktırki size yönetilen her şeyi gerçek sanırsınız.Karanlık sizi içine gömer !

Mutlu insanlar ülkesi olabilir miyiz sizce .Hiç bunu düşündünüz mü .Bu ülkenin insanları için karamsar.

Niçin aç umutlar ülkesi bu ülke !

Nasıl da korkuyordu ölümden 'vakitsiz ölümden tanrıya sığınırım ' derdi. Ölümün vaktimi olur Tanrı aşkına ! Evet olur yaşamı devam ettirecek bir bedene sahip değilseniz ölüm olmalı .Hani bazen ölüm kurtuluş olur. Gelince bir yük kalkar geride kalanların üzerinden yerini yürekte bir sızı alır. Hüzündür geride kalan.

Artık yapılabilecek bir şey yok her sabah güneşten evvel ölüm içeri girecek gibi .Böyle oluyor ileri yaşa gelince .kapıda bir ses arıyor insan. Bir nefes istiyor. İşçi mahallelerinde daha bir sıcak oluyor yürekler. kırmızı eşarpli kadınlar daha bir edepli ağlıyorlar umudun arkasından.

Türküler dinledim yokluğunda geride kalmış mahzun bir hikaye oldu ömür.

Sistem ve Devlet

Güncel siyasi tartışmaların dışında bir bakış devlet ve sistem olgusuna katkı verebilir diye düşünüyorum.Devlet gereklidir ve toplumsal birlikteligin en öncül tüzel gerçekliğidir. İnsanlık tarihi geçmişten günümüze devletin işlevinde gelişme göstermiş yaşama katkı sunan devlet bazen buruyganlaşmış bazen demikratikleşmiş bazen arafta kalmıştır. Günümüzde devletin işlevi ne olabilir. Ülkemiz açısından yorumlanacak olursa devlet işlevinin günümüzde Türk tipi başkanlık sisteminde sıkıntılar olduğunu sistemin revize edilmesi gerektiğini rahatlıkla söyleyebilecek bir açıda olmalıyız.Konu güncel siyasi aktörlerin ötesinde ülkenin çağdaş yapısını demikratik işlevini etkileyen yönetimde hata payını yükselten bir kısır döngüde olduğunu görmek durumundayız.

Bu süreçte sistem 'EGEMENLİK KAYITSIZ ŞARTSIZ MİLLETİNDİR ' olgusunda degerlendirilmelidir. Devlet yasa ,denetim ,uygulama da erklerin eşit yetki ve denetimle ulus adına işlevselliği olarak düşünölmelidir. Günümüzdeki sistemin revize edilmesi gerekir derken neyi anlamaya çalışmalıyız !

1- Seçimler önemlidir . 2- seçilen kadronun Anayasal yapıya uyma zorunsalı 3- hükümeti oluşturan kadronun meclise karşı sorumluluğu .4-bakan yardımcılığının lav edilmesi müşteşarlığın yeniden tesis edilmesi böylece devletin birikiminin yönetime katkısının sağlanması 5- Milli savunma bakanının eski genel kurmay başkanlarından atanmasının tahamülleştirilmesi -Merkez bankası başkanlığının özerkliğinin net olarak sağlanması başkanının görevden alınmasının meclis yetkisinde olması 5- adalet ,milli eğitim , maliye bakanlıklarının meclis üyesi olmasının sağlanması . 6- kanun hükmünde karanamelerin savaş ve olgan üstü haller dışında rütüne dönüştürölmemesi .ve meclisin onayına sunulması .Kamu otoritesi sağlanırken hukuk gerçeginin ana yasal yapıda göz önüne alınması .Ekonomik olarak Devlet Pılanlama Teşkilatının yeniden kurulması ihtiyaçların toplumun özellikle emekçi kitlelerin lehine pilanlamasının gerçekleştirilmesi 7- Dinin siyasetin dışında tutulması ülkenin çağdaş bir yapıda ilerlemesinin sağlanmasına katkı vereceğini bilmek durumundayız. Ülkemiz başkanlık sistemiylede yöneltilebilir. Yapılması gereken yukarda anlatılmaya çalışılan pürüzlerin giderilmesiyle ilgili bir durumdur. Halkın yöneticiyi seçmesi olumludur ama tek başına yeterli olamamaktadır. Devletin temel nizamı demikratik laik sosyal hukuk devleti temeline dayanması.k çağdaş bir zorunuluk olarak ana görüş olmalıdır.

Düşünürken

Tüm zamanlarda insan denen varlık iki kıyısı olan denizin dalgaları gibi kıyıdan kıyıya savrulur durur . Bu kıyılardan biri din diğeri yine dindir. İkinci dini dinsizlik olarakta düşünebiliriz.Yada bu ikisinin ötesinde üçüncü bir kıyının olabileceginide düşünebiliriz. Düşünmek sizi yelkenleri açık bir gemi gibi ileri götürür görünebilir ama bir rotanız yoksa sizi hiçbir güç hedefe götüremez .Hedef önemlidir. Hdefin ne olduğu önemliden önemlidir. Önemliden önemli olmayı üst önemsellik olarak düşünebiliriz.Her birimizin bir üst önemselligi mutlak vardır. Bu inancımız olabilir aile için içinde olabilir. Daha geniş bir açsallıkta millet olabilir ötesi tüm dünya hatta tüm evren ilgi alanımızda olabilir. Bu süreçte neyin ne olduğunu anlamaya çalışırken gelin önce kendimizi anlamaya çalışmakla işe başlayalım. İnsan denen varlık çok akıllı bir varlık değildir .Sadece akıllıdır ve bu akıl sınırları olan bir akıldır. Bir şeyin sınırları varsa orda mutlak bir yeterlilikten söz edilemez. Bunun içindirki bir çoğumuz görülenle bir çok şeyi anlamaya çalışırız.Buda çoğu kez anlamayı başarabilmemize engel olur.

İleri yaştasınız ve hastalıklarla karşıyorsunuz belki bir dakika sonra yada birkaç hafta sonra hadi irimser olalım birkaç yıl sonra ölüm sizin için kaçınılmaz olacaktır .Okudugunuz okullar eşiniz çocuklarınız torunlarınız hepsi çemberde sizden gerideler ölüme yakın olan sizsiniz. Çok iyi biliyorsunuzki ne dünyayı düzeltebildiniz ne kendinizi. Sadece hepimiz şartlara uyduk .Bize uygun görüleni kabullendik.Buna kader dedik. Sonra şöyle düşündük kaderimizi tanrı yazdırsa biz niye sorguluyoruz. Hayır tanrının bizim için ne düşündüğünü bilmiyoruz biz o yetkenlige sahip olamayız.Olmuş olduğumuzu düşündüğümüzde tanrının paydaşı olmuş oluruzki bu tanrının mutlakiyetine karşı bir başkaldırı olur. Tanrı esirger ve bağışlar bunda bize sunduğu akıl gücünün gerçekliği esastır .Tanrı aklımızla bize güç verir .Kendimizi yönergelemede bize şans vermiştir. Hiçbir zaman her şeye sahip olamayız.O zaman bırakalım aklımız bizi fırtınalardan korusun bize pusula olsun.

Rasyonel ölüyorum ben. Yinede üzülüyorum. Beni kendine mahkum eden tanrı muhtaç olmamak için yalvardığım tanrı. Hayıflanıyorum böyle düşündüğüme kendimden korkuyorum. Köleleriyiz varlığımızın .Yani tanrı bizi yarattı kendine kul etti (köle) şükürler ettik biz tanrıya bizi yarattığı kalıplara soktuğu için. Geçiciydik bu görünen evrende. Üst canlıydık herşey olabilirdik ama insan oldurulduk .Güzel bir sonuç bu.

Sonra mekandan ve bilinenden öte tanrı bize hükmetti. Yönlendirdi. Akıl verdi (us) Hiçbir şey yoktu tanrı vardı o hiçbirşeyin olmadığı yoklukta .Tanrı bizi ölümle dizginledi. Korktuk hizaya getirdi bizi. Sonra doğayı tanıdık elementleri atomu ,çekirdeği. çok şeyler başardık .Bir insanca yaşamı başaramadık . Kastlara ayrıldık. Dogdugumuzda bize roller biçtiler. Aile kaderimiz oldu. Köylü olduk. İşçi olduk .Her şey olduk insanca yaşamının mimarı olmadık. Birileri hep üstte olup ezilmemize buruyganlık etti. Sonra ölüm geldi o meçhuliyete gidildiğine tanık olduk. Öyle düşündük. Cennette ölüme mahkumlaşan yakınlarımızla buluşmayı umut ettik. Başka ne yapabiliirdikki.

Bugün pazarmış deliye her gün Pazar. Delillerden çok şey kapmalı insan Deli olmadığını bilerek . Sincaplar ülkesinde saka kuşlarında konmalı dallarına o ceviz ağacının . Ekimde üşümemeli askerleri gecenin. Perdeleri kapalı bir evde hırçın pislik bir erkeğin karısı kaçıp gidince gökyüzünün en uç noktasına gök yüzünü tanıdı o zaman yer çilekleri. Sordular kimsin diye ben askerim dedi silahsızım. Hiç kadın tanımadı gözlerim . Şehit oldum ben toprağın koynundayım.Kirletme olurmu o toprağı üzülürüm ben.

Sana bir sır vemenin güncesindeyim. Biliyormusun düşünmeninde bir sonu var. Sevmeninde öyle .O bırakıp gidenlere sorsanız istemezlerdi gittiklerini. Kim güneşli bir sabahta toprağın altında olmak ister. Kim yazdırmak ister kabirlerde taşlara adını . Filan üniverstenin bilmem hangi bilim dalı hocası hiç bilemediği anlıyamadığı ölümle göçü vermiş. kara toprağın ardına . Onun içindirki elfabe bilmez benim üniverstelerimin hocaları .Kapısından sokmaz bizi içeri kırmızı yakalı sarı simli cüppeleri ile buruygan sitatiko .Bahçesinde kediler dolaşmaz o üniverstelerin ,kedilerin olmadığı yerde bilimmi olurmuş! Ben sevmem öyle yerleşkeleri gülücükler saçmalı bahçesinde hanım eli çiçekleri ülkemin gençliğine. Kırmızı güllerden bir demet yapıp koşmalı özgürlüğün yamaçlarına umut. Anladımki her kabir bir izdüşümdür çekip gidenlerin.

gelişim

13 ocak 2022

Kült bir kültürün içindeyiz.Nefes alamıyoruz.Rutubetli duvarların arasında tükeniyoruz. Dogru olan ne olabilirki.İnançsızlık.Hiçbirşeye inanmıyalım yurt,devlet,tanrı din ,ahiret, sonuçta daha beter boşlukta olmazmıyız.O zaman doğanın diğer canlılarından ne farkımız olabilir. İnanç devlet toplum yaşam herşey bizi baskıladığı gibi aynı zamanda beslemiyormu.Düşünsenize tüm bizi kurallara sokan var olan değer olgularımızı yok sayalım.Sonuç ne olur. Tek düze amaçsız bir yaşam. Burda çatışkının gerekçesine inmek lazım.Yaşam tüm bu çatışkılardan devşire bildiğimiz bir bütüncüye ulaşmaya çalışmak degilmidir. Gelecekte sınırların olmadığı bir hayali ruhlarında yaşatabilmeyi başaracakmı insan denen varlık. Günümüzde böyle bir şansı yok. Ulusal kimlikli devletlerin ortaya çıkması 1789 fıransız devrimiyle olduğu var sayılır.Buna birde fodal yapıdan kapitalist üretim yapısına geçmeyide eklersek günümüz dünya işlevselliğinde arayışların devam ettiğini .Yaşamın yeni bir sürece siyasal olguda evrimleşeceğini öngörebiliriz.Dünyadaki devletleşmiş ülke sayısının ikiyüzlerde olduğunu düşünenecek olursak bu süreçte ya yeni lokal devletçikler oluşacak yada eskiden olduğu gibi çok uluslu kültürel yapılanmalarla büyük devletler kendini oluşturacaktır. (İmparatorluklar.) İkinci sürecin daha bir olasılık içinde olduğu görülebilir bir sonuç olmaktadır.(Avrupa birliği örneği) Yada bağımsız devletler topluluğu kavramı gibi yada uzak doğudaki yapılanmalarda bu sürecin içinde olarak görülebilmelidir.(şengay işbirliği örgütü.)

Ortadoğu cografyasına baktığınızda bir kopukluk olduğu açıkça belli olmakla birlikte bu coğrafyanın kültürel birlikteliğinin bile sanılanın aksine oluşturulamadığı gerçeğini görmezden gelmemeliyiz. Buralarda kadim kültürler olarak acemler ,Türkler ve mısırlılar öncül görünsede .Arap kültüründe dinsel motifsellignide harmanlayıp coğrafya üzerinde etken olmaya çalıştığı düşünülebilir. Köklü bir alfabeyle yazımsal boyutu oldukça derin olan arap kültürünün aynı zamanda bir gerici yönü olduğunuda gözlemlemek mümkün olmaktadır. Burda açıkça sormalıyız İslamiyet gibi büyük bir kültürün ortaya çıktığı arap coğrafyasında demikratik çağdaşsal bir kültürel yansıma niçin ortaya çıkamamıştır. Yedinci yüzyıldan günümüze kadar kültürel boyutta Din olgusunu bir yana bırakacak olursak arap kültürünün sorunlu bir kültürel boşluğu yaşadığını tesbit yanlış olmayacaktır. Büyük Osmanlı devletinin çöküşü sonrası bu durum daha bir vahimsel tabloyla önümüzde durmaktadır.

Günümüz avrupasının geçmiş serüvenide pek paylak ve umut verici olamamıştır Birinci ve ikinci dünya savaşlarını bu kıta avrupasında ortaya çıkması bu coğrafya için trajedinin zirvesi olmuştur.Günümüzde avrupa uluslarının bir çok yanılığını aşip daha gerçekçi bir siyasal yapılarla daha özgürlükçü bireylerin yaşam alanı olduğunu tesbit yanlış olmayacaktır. Ülkemiz için durum çözümlenmesine geçecek olursak .Türkiyemizin büyük Devrimci Mustafa Kemal Atatürkün Osmanlının gelişim çabalarının devamı niteliğinde ama çok farklı ve gerçekçi bir yönelişle ülkeyi ileri taşıma kararlılığını meşrulaştırdığını çizginin ulusal karakterde milliyetçi dengeyle özdeşleştirildiğini ve ulusu çağdaş bir sürece yönelttiğini görebilmek durumundayız.Kurucu kadro yüksek öngörü ve çabayla Ülkeyi bulunduğu coğrafyanın çok ötesine taşımış olmakla birlikte devrimin üstten gelmesinin alt katmanlarda ilkel tortuların oluşmasının çatışkılarını ulusça yaşanmasınida içselinde tutmuştur.Büyük cumhuriyet kavramı halka kısa sürede kazanıldırılmış olmakla birlikte içsel ilkel bir karşı duruşun günümüzdede var olduğunu görmek yanlış olmayacaktır. Türk devletinin varlığını oluşturan kavram türk islam ülküsüyle temelinde özgürlükçü demikratik halk egemenliğine dayanan emek paylaşım ve eşitcil katılımcı bir demikrasi arayışının içselleştirilmesi olacaktır .Günümüz dünyasında insanlığın arayışı devam etmektedir.ve bu süreç uzunca bir yolculuğun ilk izleridir.

Düşünmek tehlikeli bir eylemdir izdüşümü içseldir !

Türk kavmi olarak batı yada doğu medeniyetinden pozitif bir etkilenmeye açık olmakla birlikte özel olarak kendi türklük kültürümüzü anlamak bilmek yaşatmak ve evrensel kültürle bütüncülemek gerçekçi olacaktır. Bizler türk kavimi olarak içsel varlığımızı bilmek onu yaşam işlevimiz yapmak uğraşından asla vazgeçmemeliyiz. Bireyin kendi kültürüyle barışık olmasından daha doğal ne olabilirki.

Dogru olan neydi bilmiyoruz. Kenara itilen halk yığınları kendilerini ifade edecek bir yapıyı sistemde göremeyince kendi sistemlerini kurdular. Tanrının kutsal kitaplarda vaat ettiği cenneti düşlemek. Yaşanabilecek her şeyi tabulaştırıp dokunulmaz kılınca cendereye sıkışan ruhlarımızı ölüm ötesine hazırlamayı tek çare görür olduk. Yaşam yaşanması istenmeyen bir büyük felaket gibi gözüktü ruhumuzun içselligine. Sonra olan yine o ötelenen halk yığınlarının üzerinde şakladı o rezil sömürü düzenin kırbağı. Hayat basite alınacak bir oyun değildi.

Düzene egemen değilssek kendimize egemen olmanın bilincine ulaşmayı başara bilmeliyiz. Bu bize aydınlanmanın gerekliliğini zorunlaştırıyor.

Günümüz insanın bir büyük yanılgısında her şeyi kendi için istemesi. Buna ulaşmak için her şeyi mubah sayıyor.

Sömürülen insan olduğuna göre sömürü çarkının mimarında insan olması oldukça şaşırtıcı bir durum. Hava oldukça soğuk , umutlarda öyle !

Kimseler yokken biz vardık o şehirde . Güvercinler vardı esmer bakışlı kadınlar ve umut. Şimdi ne var biliyor musunuz sadece hiçbir şey.

24 şubat 2022

İnsan kendi yaşamını nasıl belirler. Bu sürece etki eden veriler ne olabilir. Savaşlar bir yana yaşamınıza etki eden iki ana faktör vardır. Birisi aileniz bir diğeri yurttaşları olduğunuz devlet. Birey millet kavramıyla devlet mekanizmasını farklı anlamak zorunluluğu görmek durumundadır. Devlet bir kavram olarak gereksel bir otorite olmakla birlikte işlevselliği farklı olabilmektedir. Bireyin devlete olan sorumluluğu devleti hükümdar konuma getirmemelidir. Çağdaş devlet yapısında amaç bireyi ve onun oluşturduğu toplumu hukuk realitesinde özgürleştirip eşitlik kabul görür bir yaşam işlevine kavuşturmakla yükümlü olmalıdır. Birey devletinden bunu beklerken kendide iç güdülerinin ötesinde insancıl kültüre sahip olma uğraşından vaz geçmemelidir. Benim toplumum ve benim durumum. Durumun tesbiti çok önem arz etmektedir. Bireyler doğal olarak çağın gereklerini yaşama rahat etme güvende olma hakkına sahip olmalıdır. Birey var olma uğraşında kendisine sunulanı değil gereksinmelerini öncül etmeli. Neden niçin sorularına kendini muhatap görmelidir. Bir çok şeyi herkes ister. Bu durumda hepimiz için doğal bir sonuçtur. Ozaman toplumsal yapı ortak üretileni ortakça paylaşmanın zeminini oluşturmak durumundadır . Teknoloji insanı sömürmeden öte insana hizmet etmeyi görev bilen bir yapıyı içsel olarak hepimize zorunlu kılar. Devlet bu varsalın ana aktörü olarak tüm beklentilerin odağında olmaktadır. Yaşamı kolaylaştırmak çağdaş devlet mekanizmasının işleviyle doğrudan ilgilidir. Bir devletin çağdaş olması yurttaşların toplum bilinciyle ilgili bir sonuçtur. Kültürel donanımı yetersiz toplumlarda devlet mekanizmasında sorunsal olabilmektedir. Yaşamın ana ışığı bilgi olduğuna göre bilmek araştırmak sorgulamak. Toplum ileri götürecektir. Edebiyat ve yazın bu sürece katkı verebilir mi . Olasıdır. Kabul edelim ki edebiyat ekinselligide toplumun üstünde bir sonuç değildir. Toplumun basit bir yansımasıdır. Farklı düşünmek her daim kendine bir yol bulamayabilir. Birey yaşamıyla toplumsal izdüşüme katkı verir , yada o izdüşümde hiçleşir ! Böylece özlemiş oluyorum seni. Bir bağ bozumu güncesinde tüm duygularımı biçiyor gözlerin. Ben seni uzaktan seviyorum. Uzaktan gülümsüyor bana umudum. Irak çok irak ülkelerden sana şiirler okuyorum.

Hiç kimse anlamadı bu durumu . Yorgun kısık gözleri avuçlarına tutuşturulmuş paspası takip ediyordu. Kısa etekli kısa saçlı memureler bir havalı yürürlerdi onun paspas yaptığı koridorlarda. Çekingen bir gençti alanyanın bir köyünden gelip bu kurumda hizmetli olmuştu. Çok seviniyordu bu işi bulduğuna. İlerde kadroyada alırlardı onu. Yaptığı onu yoran bir iş değildi koca binayı bir iki saate süpürür paspas eder . Bazen çay ocağındaki esmer kızada çay dağıtmaya yardım ederdi. Mavi yakalılar ve beyaz yakalılar bazen unutulardı aynı gökyüzünün altında olduklarını . Ona horlar sözcüklerle emirler yağdırırlardı. Hele o reşide ayakkalarını bile boyattığı olmuştu bu genç delikanlıya. Birileri kendini birilerinden üstün görürse orda cehennem havası yaşanır !

Ben niçin bu kadar yorgunum bilmiyorum. Seni düşünüyorum. Gün doğumunda sevişiriz seninle günah özgürlüğümüz olur. Kısık bir kedi miyavlamasıdır nefesin. İnanırım seni sevdiğime. Senin adını sakladım ben. Karanlığa sakladım . Karanlıktım ben.

Edebiyat bataklıkta gülleri aramak gibi bir şey. Yoruluyorsunuz. Sevmeye bile takatiniz kalmıyor. Sonra ben sana ne diyebilirim ki . Sonra ben olmayacağım bu yıldızların altında.

Üzüldü çok üzüldü. Nar çiçekleri ağladı o üzüldü diye genç kadınların küpelerine mahkum oldu aşk. Kirazlar ağaçta kaldı toplanmadı. Yorgun kadınları karadenizin bomba seslerine mahkum oldu. Bu gece hiç erkek kalamadılar umutlar. Bakir yorgun ve çaresizdi gökyüzü. Sonra birden yağmurlar yağmaya başladı. Özgürlük ulusça göçüp gitti umutlarımızdan. Atlı akıncılar geride bıraktı sevdayı geceye mahkum oldu. Laciverti gece sosyalizim puslu bir hikayede kaldı. Buzul bir camdı geçmiş. Acımasızdı. Akşam üzerleri ışıkları yanardı şehirlerin. Ölümün unutulur olurdu. Acı bir bakış fırlatır yaşama ölümü kabullenenler. Kim derki askerler ölmek için varlar. Yok öyle bir şey. Yaşamak asıl amaç olmalı. Çiçekleri açmalı umutların. Bak martın dördü bugün. Baharın ilk günleri. Korkuyorum günaha girmekten yaşamaktan. İbadet hanede merdivenli yüksekçe bir yerde söylevleşiyor imamın sözcükleri. Yorgun bedenli müminler kendilerine bir çıkış arıyor gibi. Dışarda kavgası var hayatın. Bugün günlerden Cuma !

Tanrı meleklerni görevlendirdi yer yüzüne adını anneydi onların. evlatları için çok emek verdi onlar.Korkuları kendileri için olmadı. Küçük siska umutları vardı onların.Bir akşam üstü ölüm gelip götürdü tüm umutlarını dünyanın ölümdü annenin kaderi.

Ne yapabiliriz söyleyin hadi aç kalmak ağlamak kırmızı gülleri sulamamak kurutmak tüm bahçesini yüreğinin bu acıyı közlermi söyle bana.

Tüm yoksul insanlar bu dünyada tanrının yetim evlatlarıdır.Biliyorum.Kimbilir yaşamak günahları sevmekle başlayacak.Yada felaketimiz olacak yaşamak.

Korkunç rezil bakışlı yosma kadınlar küçümseyecek şehvete mahkum erkek süliyetleri. Karanlık her şey çok karanlık. Tanrı onu yanına aldı , o şimdi cennette ! Bırakıp gitti bizi hiç tanımadı kendini. Kendi için yaşamadı. Çalıştı mülk aldı gösterişli binekler edindi. Bilemedi gençliğinin tükendiğini ömrünün sonsuz olmadığını.Çok acı çekti baş edilmez hastalıklara muzdaripti hücreleri.Sonra öldü dediler.Anlamı kalmamıştı artık kiliselerin şinagogların camilerin.Sadece o vardı bir dag yamacında bir toprak tümseği adına dualar okundu Bişiler kızartıldı yağda. Konu komşuya dağıtıldı. Askerler son bahar tatbikatındaydılar. Tank paletleri yağlandı top atışları yapıldı .Omuzu yıldızlı generaller her yerde saygı gördüler.Hak ediyorlardı bu saygıyı .Sadece varoş sokaklarında dev şehirlerin sevişmeyi bilmez kadınlar çocuklar doğurdu onlara.Şiirin adı yoktu.

Ülkücülük nedir diye sordu bir arkadaşım. Ülkücülük aslında ülkeni sevmekle ilgili bir durumdur.Kendi varlığını özümsemektir.Günümüzde ülkücülük arap kültürünü din diye dayatanlara karşıda bir duruştur,Alpaslandan Atatürke türk önderlerini anlamak ve yaşatmak duygusudur...Türk ulusunu bir öz kültür olarak var kılma ülküsüdür. Ülkücülük yeniliğede açık olmaktır bu haliyle ülkücülüğün devrimci bir yönüde bakidir !

06 mart 2022

Toplumun önüne çıkabilirseniz o toplumu yönetebilirsiniz.O toplum sizinle bataklıkda gömülebilir düzlügede çıkabilir ! Yönetenlerin büyük çoğunluğu halktan aldıkları gücün içinde zehirlenebilirler.Çevre onlara bu hakkı tanır.Dogru olan onlar için tektir oda kendi düşünceleri olur.Edebiyat emekçileri tarihle pek ilgilenir olmazsalarda aslında yazıya döktükleri tarihin içsel hücreleri oluyor.Ülkelerin devlet yetkenleri iki kulvar üzere giderler.Birinci görüşte esas olan güncede var olan halkın mutluluğu ve refahı .Bu mantıklı bir görüştür.Ikincisiyse halk geçidir asıl olan ulustur onun geleceği ve bekası için bugün halkın yaşamı biçimi varlığı riske atılabilir ! Bu ikinci görüş günümüzde,de savaşların çıkmasına gerekçe olan hastalıklı bir sonucu karşımıza çıkarır. İşin bir diğer yönü yönetenlerin ulus bütünlüğünün varlığını kendi içsel güçlerinden alması gerektiğini görmezden gelmeleridir.Bu onları kararlarında yalnız bırakmakla kalmayıp halklarının acı çekmelerinede gerekçe olabilmektedir. Yazmak bazen sizi hayellerinize mahkum olmaktan kurtara bilir. Kendi mahkûmluğumuzu yenmeyi başara bilmeliyiz.

Kimşenin kimse için fedakarlık yapma yada isteme hakkı olmamalı ! Çünkü hayat sınırı! O zaman bizden istenen fedakarlık beklentisinin gerekçesi pek sağlıklı olmuyor ! Kendi yaşamınızı sahiplenmeyi bıraktığımızda başkalarının yaşamlarına meze olmaktan öte bir durumumuz olamıyor. İnanın bunu tanrıda istemez!

Mart 2022

Hayatımızın büyük bir yanılgısı uyumsal olmakla geçiriyor olmamız.Kendi yaşantımızı kendimiz oluşturamıyoruz.Herkes birilerinin yaşamına hükmetme yetkenliğini kendinde görebiliyor. İş öylesi bir boyuta ulaşıyor ki hesap sorma cesaretini başkalarına tanıyabiliyoruz. Dizginleri birilerine bıraktığımız hayatı kendimizin sanıyoruz.Bu yanılgı yaşam yanılgısı olsa gerek.Yüramda yeşillikler azgın sular içinde yalpalayıp giden bir karmaşanın içinde buldum kendimi.Üst yamaçlarda tanımadığım insanlar bana bakıyordu.Kimdim öyle bir yere nasıl düşmüştüm.Orası neresiydi.Ölüm ötesi bir gerçekliğimi yaşıyordu ruhum.Yakın çevremde önemseydiğim bu değerlidir diyeceğim ruhumu okşayan pek fazla kimse yoktu.Ömürlerini paranın peşinde geçiren asalak kişilikler ortalıkta dolaşa dursun.Ben neyi niçin özlüyordum onun bilinmezliğinde gibiydim.Kimbilir çocukluğuma özlemimin gerekçesi belkide bu hüznü geçmişime özlemden geliyordur.

mart 2022

Ciddi bir hastalığa muzdaripseniz yurt dışına gitmek istiyorsunuz ,daha donanımlı hekimler daha alt yapısı güçlü klinikler. Oralarda sizden çok sigorta poliçenizin önemli olduğunu zamanla anlıyorsunuz. Paranızın olduğu kadar değerlisiniz. Bizim kliniklerse biraz karmaşalıdır.Unvanlar önemsenir üst düzey hekimler masanın arkasında biraz kasıntı durabilirler.Yinede ruhlarının bir yörüngesinde insan sevgisini hissettirirler size.Siz onlara şiir okumayı denemeyin.Gerçekçidirler şiirse biraz hayalperestir.

Tüm beklentileri o toprağa koyulan ölünün beklentisi degilmiydi.Oda sevmemişmiydi ince pembe topuklu kadınları .Kimsesizler yurdunda yüreğin yalnız erkeklere misafir olmamıştıydı yüreği kırık savaşların yorgun askerlerinin anlattığı hikayenin kadını sen degilmiydin. Kim haklı kim haksız ne önemi var. ölümler yağarken şehirlerin üzerine. Savaşların hükümdarı olmazki .Ölümdür orda hükümdar olan .Camları kırıktr evlerin.Aglatır ayrılıkları yüreği.

14 mart 2022

Hükümet öğretmenlerle ilgili özlük haklarında düzenleme yapacak ! Hükümet hakimlerle ilgili özlük haklarında düzenleme yapacak ! Hükümet polislerle ilgili özlük haklarında düzenleme düzenleme yapacak . Anayasa tüm yurttaşların eşit ve aynı haklara sahip olduğunu ,Mantıkta olması gerektiğini söyler. Hak hukuk eşitlik tüm yurttaşlar için geçerli degilmi. Güllerin güzelliğine söz edilmezde laleler gelincikler hanım elleri hatta bir yeşil ot güzel olmuoyumu. Çölde bir vaha düşünün çöl çöl olmazsa vahanın ne önemi olurki !

Birileri köşklerde yaşasın ,martılara bakıp çay yudumlasın.Birileri hastane bahçelerinde serdiği bir hasırda uyuklasın. Korksun acılarından kaderinin.Birileri sırça köşklerde kuş tüyü yorganlarda yatsın. Yoksul köylü çocukları asker olsun yüreklerindeki özlemle şehit olsun.Birileri soyтары kadınlarla aşk yaşar görünsün rezilliğinde düzenin. Çok şeyler yanlış degilmi bu hikayede !

Her toplum kendi içselinde karmaşıktır.O toplumun kendi öğretilerinin içinde aynı yansımayı görebiliriz. Özellikle din

kavramında bu süreç daha durulgan (mistik) bir sonuçla karşımıza çıkar.Iyi insan olma iddası dinlerin araçsal amacı olsada din çoğu kez siyasallaşip despotlaşınca bu amacınıda göz ardı edebilir.Bu süreçte dindarlığın ötesinde dinci bir baskın sınıfın oluştuğunu hatta bunun burjuvalaşmanın alt kasta olduğunu gözlemleyebiliriz. Ölüm bizi inanca mahkum bırakır.Dini gerekli bir olgu yapar.Dindarlık bireye katkıda verir.Burdaki çelişki din adına toplum baskıncılarının burjuva altı sınıfsal despotluğunu anlamaya yöneliktir.Bireyleri kanatkarlıkla olgunlaştırmaya çalışan dinin öncülerinin (pergamberler müstesna) üst kast oluştrularının dinsel öğretiyle çatışkısın yansımaları anlamak uğraşı öne çıkmaktadır.

Burjuvazi bir ezinsel sınıf gücü olmakla birlikte.Bazı düşünürlerin gerekli olduğu burjuvanın kültür oluşturduğu iddasını öne çıkarmaları pek gerçekçi değildir. Evet insanlık tarihinde kültür gücün etrafında kümelenmiştir.Bu süreci yakın tarih Osmanlı devletinin içselinde gözlemek mümkünüdür.Halkın büyük çoğunluğunun okuma yazma bilmediği bir faodal düzeni göz önüne getirelim sokaktaki köylünün aruz vezniyle ilgisinin olduğunu var saymak gerçekçi olmayacaktır .Bu diğer uluslar içinde böyledir.Kültür ülke için yorumlanacak olursa cumhuriyetle halka inmiştir.Burda şunuda görmezden gelmemeli gerçekçi olmayı başara bilmeliyiz.Halk insanlık tarihi boyunca kültürsüz değildir.Kendi kültürü vardır.Biz türkler açısından halk edebiyatımız bunun en özgün yansımasıdır.Ama halk edebiyatı kültürel yoğunluk bir burjuva oluşturamadığı gibi bit emekçi köylü sınıfınıda bilinçlendirememiştir. Ülke adına yorumlanacak olursa bir işçi sınıfı bilinci toplum için sağlıklı gelişimini ifade etmek büyük yanılgı olur.Bunda dinin toplum üzerindeki mistik baskısı göz ardı edilmemelidir. Sorgulamaktansa kannat etmeyi kültür edinmiş bir toplumda gelişmenin yetmezliği beklenen bir sonuçtur.Burda daim anlatılmaya çalışılan bir gerçeği yeniden belirlemeliyiz.Din birey için özelde gerekseldir süreç tokumsal baskıncaya dönüştüğünde yorgun yığın bir toplumu önümüze çıkartır.Birey ölümcül konumuyulka dinsiz olamayacağına göre denge gerçeklikle sağlanabilir.Her şey gerektiğince! . .

Günümüzde özgün bir halk yönetimi kurulamamıştır.Demikraside içinde çelişkiler besleyen neyi niçin istediğini piratige dönderemeyen bir yolculuk olmaktadır.İnsanlık tarihi sınıfsız bir toplumu yaratamadığı süreçte arayış devam edecek görünmektedir. Devletin var oluş gerekçesi sınıfsal düzeni sağlamak olmamalıdır.Devlet tüm bireylerini (yurttaş) realde eşitcil bir yaşama kavuşturma görevini kabullenip bu sürece katkı vermeyi kendi ana gerekçesi görmelidir. Demikrais toplum bu sreci kendine yoldaş görebildiğinde gelecek insanlık adına umutkar olabilir. Günümüz için söyleyebileceğimiz tüm dünya düzeninde acımasız bir sömür çarkının toplumlara egemen olduğu gerçeğidir. Gelecek farklı olacaksa bireyler sorgulamaktan asla vazgeçmemeloidir.Yaşamak birazda yaşamı sahiplenmekle ilgili bir durum olsa gerek.

Erkek bir kadını arzuluoyorsa bu onun ahlaklı bir duruşumu olur, Yoksa korkunç bir içgüdesel yetmezliğini ortaya çıkarır.Dogru olan bir erkeğin bir kadını arzulamasıdır.Yoksa o arzuya bir ket vurmaya başara bilmesimidir.Ahlaklı bir insan (kadın yada erkek) nasıl olmalıdır.Ahlak nerde başlar nerde gerekliliği oluşur..Ahlak nedir. Zora dayanmayan istek düzeyinde belirginleşen her eylem iç güdüsel olsada ahlaqsaldır.Burda iç güdünün insancıl değerini üstünde olmamasıda önemsel bir gereklilik oluşturmaktadır.Toplumsal yaşamın sürecel güvenliğinde de bu duruma katkı veren özsel kültürün katkı verdiği yada vermesi gerektiğide açıktır.Yüzyılların damıttığı kültürel birikim burda önemsel bir görev üstlenir. Bu süreç toplum insan aile olgularınıda birbirinin eşel olduğu gerçeğini bize bitimlemiş olur. Edebiyat düşünce davranış arayış bunların hepsiz toplumsal varlığımızın bize yönettiği arayışların bir kompozisyonu olarak geçmişle gelecekte yoldaşımız olmaktadır.Yaşam daim devinime tabidir.Bizlerden sonrada birileri arayışlarına sorgulamalarına niçinlerine yanıt aramaya devam edecektir.Bugün öncül olan bir çok değer belkide gelecekte anlamını yitirecek yerini başka değerlere bırakacaktır.Ama düşünme hissetme ve onu ekinseleştirme insanlığın yoldaşı olarak var olmaya devam edecektir.Yaşam biz ölümü tadınca bizim için farklılaşsada var olan toplumsal dialektik kendi yolculuğa devam edecektri kuşkusuz.

Tüm acılarımızın gerekçesi sevmeye dayanır aslında sevmekten vaz geçebilsek acıyıda ötelemiş oluruz.O zamanda varlığımızın bir anlamı kalmıyor tabiki Sevmek ve niçin sevdiğini bilmek ..Olgunluk bu olsa gerek ! Özgürlük kiraz bahçeline baharın gelmesi gibi.Bir kuzunun koşturması kırlarda.Bir annenin emzirmesi yavrusunu..Özgürlük güzel şey.Özgürlük iyidir sizi umutlandırır.Özgürlük eşitliği getirmez ama eşitliği getirecek başka kavramlar var.Yaşamla ilgili ömürle ilgili Tüzel varsallarla ilgili.Örneğin özgürlük herkese mazlum olma şansı verebilir.Yoksul kalma şansı verebilir.Ama özgürlük size insanca yaşam seviyesini getirir diye düşünmek gerçekçi olmayacaktır.Özgürlüktür nedir neyin özgürlüğüne ne derece sahibiz.Yada olmalıyız.Düşününce daha çok karanlıklaşıyor umut.!

Özlediklerimiz bulamadıklarımız olmadı hiçbir zaman biz kaybettiklerimizi özledik.Avuçlarımız ağladı sıcaklıklarını duymayınca hüznünlendi yürekleri gözlerimizin.İşsiz erkekler aşık oldu irakta çok irakta bir yerlerde gülümseyen umuda. Devrimci bir kavgaydı bu .Çok kadınlar sevdi yüreğimiz çok yalnızlıklar gördü.Kişiliksiz bir cehalet yıktı ülkülerimizin kalelerini. Geriye bir misafir kaldı beklediğimiz adı ölüm olan.

izdüşüm

İZDÜŞÜM (KİTAP 1)

‘Umutsuz olma! Olmaz deme. Umutları var eden, sebepleri yaratan, olmazları olduran Tanrı var. O varsa herşey var.’
Yaşam dediğimiz umuttan öte nedirki !

Haziran 1978 . Elvada dogdugum şehir ben seni çok sevdim ama şimdi çekip gitme vakti .Seninde bana kal demeye niyetin yok gibi .

Bu yazılanlar benim hikayemdir.Ama bilinsinki benim hayatım degildir.Çünkü ben bir çoğumuz gibi kendim için yaşamadım.Yoksul göçmen bir ailenin en küçük ferdi olarak hep suskunluğu ve durumu kabullenmeyi uygun buldum.Böyle olunca o yaşadığınız ömür sizin hayatınız olamıyor !

Kendimi bildiğimde Diyarbakırın bağlar mahallesinde demir yolu kınarında bir toprak damlı evde yaşıyorduk Anam teyzesinin yanında büyümüştü . Babam batum göçmeni maviş gözlü demiryolcu bir türk insanıydı.Onları erken kaybettim.Evet yaşları ilerlemiş olmaları onların erken kaybedildiği gerçeğini değiştirmiyor. Nerden bilebilirdimki damda besledigim güvercinlerin gökyüzünde dolaşırken benden daha özgür olabildiklerini .Ben özgürleşememiştım. Ailesi insanın kaderi oluyor onları sevmeniz bu kaderin iyi olduğunu hissettiremiyor.Yinede sevgi her şeyin üstündedir diye düşünebiliriz.

Sanılanın aksine inançta bilimin içselligine sahiptir .Üzerinde düşünülmesi gerekir ! Herşeyin iyi olduğu bir anda ölüm gelir kılıcını çeker. Orda sığınılacak tek olgu inanç oluyor. Durum bundan ibarettir.

Kolay yaşamak isteyen bireyler sorumluluğu pek benimsemezler. Kimseye karşı sorumlu olak istemezler. Buna rahatlıkla tanrı olgusunuda katabiliriz.Tanrıyı kabullenmek birazda sorumsuzluktan yada yetmezlikten kaçmak gibi bir durum oluyor.Mademki tanrım var o benim adıma kaderimi belirleyecektir !

Tanrıyı yok kabul edince sorumlulukta olmuyor. İbadet etme günahlardan sakınma anlamsızlaşıyor.Mademki tanrı yok sonrası şöyle bir duygu beyni zorluyor ben varım ve güçlüyüm Kendi yolumu çizebilirim .O zaman beyin kendine şu sorunun girdabına düşüyor Tanrı ben olabilirim ! tanrı benmiyim .Yaşam ilerledikçe bunun böyle olmadığı anlamış olsakta Tanrının varlığı gücü sınırsızlığı mekanı belirsiz muğallak yönü daim inançla birlikte ruhumumuzda kendine yer buluyor.Tanrı imanla önemselleşiyor. Bizi mekanında kendi iradesiyle yaşatıyor.İrademiz bir yere kadar bize bağlı görünsede mutlak güç varlığının gücünü nefes aldığımız her saniyede hissettiriyor ! Tanrı bizi korusun !

İnsan yığınlarının çoğunluğu güçlü fikirlere sahip değildir. Bu durum hepimizi başarısızlığa mahkum ediyor.

Bilmiyoruz öğrenmek istemiyoruz ve sorgulamıyoruz.Sonra buruygan dikenlerin yolculuğumuzu tökezletmesinden şikayet ediyoruz.

Haydi bekliyorum yanıma gel ,o dut ağacının altına çiçek ekelim.Nar ağaçlarımız olsun biz göçünce dünyada kalsın onlar .Kırmızı kırmızı çiçekleri olsun geç kalma tüm ölümler vakitsiz olur bilirsin. Anlamsızlaşır her şey. Bir yârin hasreti kalır yakar iliklerini yalnızlığımın.Özgürlük nedir biliyormusunuz. Kabullenebilmektir ölümü .Bir hikayeye izdüşümü bırakabilmektir. Sevişmektir esmer umutları ile zamanın.

Yaşamın ana birikimi kültürdür.Kültürde bir aktarım olduğuna göre kültüründe bir geçen olduğunu varsayabilirmiyiz. Öyleyse kültürü oluşturan ana genlerin içselliginde ne bulunabilir. Aktarımın başlangıcı ve yolu yada yolları nedir. Davranış bilimlerine girdiğinizde kalıplarla karşılaşrsınız. Bu etkileşimin ve devininin ana gerekçelerini oluşturan ortamı sağlamış olur. Örneğin Binyıl evvelde ebeverinin akıllı olduğunu düşünen bir birey günümüzdede aynı sonuçla düşünebilmektedir. Bu bir kültürel aktarım degildir. Kalıtımın daim yer değiştirmesine kültürel gerekçede ne öncül olabilir. Doga ,ihtiyaçlar, veya organizmasal yaşam ! Kültür yaşamın ta kendisi degildir. Daim evrilir var olanla devam eder. biçim değiştirmez. Varlığı öteye taşır. Varlık kendi kendini inkar etmez sadece geliştirir. Etkileşimin en önemsel yansıması kültürel öznellik olarak görülebilir. ‘ Bizim kültürün genlerinde bu var ‘ Örneğinde olduğu gibi ! Bu süreç bireysel yansımada karakteri ortaya çıkartır. kültür ekinselligindedede bu yansımaya ekol adını rahatlıkla kullanabiliriz. Bu nedenledirki bir kültür emektarı mahalifligi kendi için bir gereklilik görebilir. Aslında görmemelidir. Kültür kalıplara idolojilere sığmayacak yada açıklanamayacak kadar bir çok alana açık bir sonuçtur.

Şiir öykü deneme yazı tüm bu süreçler kalıplarda olmayı içine sindiremez .Özgürlük belkide kültür için daha bir vazgeçilmez gerekliliktir.

Aslında kazanan kimse yoktu .Herkes kazandığını sanıyordu. Sonra gök yüzü kararı şimşekler çakmaya başlamıştı. Sokaklar boşaldı esmer siska kadınlar kafası deli erkeklerle sevişmeye mahkum bırakıldılar. Siyah saçlı bir kadın sentetik boylarla sarışınlaşmayı tercih etmişti. duşa girdi saçlarını sabunladı .Saçları onun saçları değildi. Bir öğretmen okulda ders anlatıyordu . Sözcükler onun sözcükleri olamamıştı.Ticaret odası başkanı o gün ilçenin kaymakamıyla yemekte buluşup Ne kadar büyük bir iş yaptığının önemli oldugunun hazzını duyacaktı ansızın damarlarındaki yağ pıllakları kopu verdi kalb denen organ kansız kalmıştı dokularda ölümcül yitklik başlamıştı . Özel pilakalı cipi restoranın önünde kalakaldı .Ticaret odasının başkanını ilçedeki araştırma hastanesinin acil servisine zor yetiştirmişlerdi. Durumdan baş hekimin haberi oldu .Lacivert deri makam koltuğunu bırakıp koşar adım acile yöneldi. Acil serviste oda başkanına bir şey olsa hastanenin saygınlığı rencide olabilirdi . Öyle olmadı Kasıktan damar yolu

açıldı ince bir telle ultrason marifeti onlara kalp damarına ulaşma şansı veriyordu. Ticaret odası başkanı doktorların yüksek ilgisiyle kendine gelmişti. Makam sahibi olmak iyi bir şeydi .Aklına gelen şu köylü sözü diline dolandı ' olda soğan Baş ol ' Sonra uyanıverdi uykudan gördüğü bu rüyayı anlamaya çalışıyordu .Anlamsız gereksiz saçma bir iç dünya onu rüyasında mahkum etmişti.

Bana sen bu sütü içebilirsin dediler ,Sonra sütü önüme koyup içmemi izlediler. Sonrada beni sütü içtim diye suçladılar .Ben nasıl miyavlamıyayım. Bir kedinin günlüğünü yazma şansı olsaydı bu dizeleri okuyabilirdik. (mayıs 2021

Milietçilik (ulusalcılık) ,Dindarlık ,sekülerlik tüm bu kavramlar hepimizi etkileyen birbirine geçmiş alanı oluşturmuş kavramlar olarak dengeye muhtaç varsallardır. Bu içsel varsalları ne yok saymak yada tek amaç olarak görmek gerçekçi olmayacaktır. Herşey gerektiği kadar !

Edebiyat yaşamdan kopuk bir hayali uğraş olmamıştır. Yaşamın sadece bir yansımasıdır. Toplumsal kültürün kökeninde toplum ve insan yaşamının ortak yansımasını görmezden gelmek bir yazın emekçisi için büyük bir yanlışlıktır. Kimbilir bu yazılanların arka pılanında yaşama karşı bir izdüşümü yansıtanın gerekliligide öncülleşmiş olabilmıştır.

Ah ben bu ruhlamı gideceğim tanrının karşısına .Hani toprağa saldıkları kefenler içindeki bedenimi nasıl koruyacağım. karıncalardan. Yoksa ruhum yıldızlardamı olacak .Orda hak yiyen insanları kime şikayet edeceğim. Bak o açık giyinme dediğin karını bırakıp ölümün kollarına gittin. Şimdi kim koruyacak o güzel bakışlı yoldaşını. Kim kapatacak akşam üzerleri o köhne evin pencerelerindeki seten perdelerini umudun. Ah sabah kim çay demleyecek .Kim ekmek alacak o yokuşun başındaki fırından. Kim okşayacak o esmer tellerini saçın. Ölüm hiç bunları düşünmemiş olacaktı aldı götürdü seni. Yine ezanlar okundu yine kilise çanlarını çaldı. Yine bir akedemisyene profesör oldun dediler.Ölümü unuttu o anlık onun yârinin saçları siyah değildi.

Oturup büyüdüğün çocukluğunun geçtiği ev ölüm gelince soğuttu kendini biliyorum. şimdi sokaklarındasın yalnızlığın. Hani çağırırsan gelebilirmiyimki bilmiyorum. Tenin utangaçlanır tenimde. Mavi bir suda ıslanır sensizliğim. Sakın çekip gitme öyle .

Ah tanrının melekleri gelin bahçemdeki çiçeklerin kokusunu içinize çekin. kardeşim olun benim. Ben sizin kardeşiniz olmak istiyorum. Mademki Tanrı beni yarattı çok sevinmeliyim biliyorum. Güneşe ulaştımmı her sabah evin faturaları geçim derdi herşey tanrının istemediği bir düzenin yansıması biliyorum. Ah bu ülke niçin sevmez insanlarını .Niçin dut ağaçları temmuzda meyvesini vermiyor. Agustosta incirler niçin yetişmemiş oluyor. Genç bedenler ölümle yoldaş .Yok bu işlerde bir teslik var biliyorum.' Çok paralar harcayıp mabedler yapıyoruz sonra fakir insanlar için dualar ediyoruz içinde. 'Böyle diyor bir düşünür.

Hergün agaca tırmanıp balkona gelen kedi ,bugünlerde küskün olacaktı bize gelmez oldu. O gelmeyince bende küstüm kendime. Niçin gelmiyor neye küstü anlamıyorum. Ama bir duruşu var kedinin helal olsun kerataya. Tanrı mabedlerde değildir ,Tanrı içimizdedir. Günahlarımızda öyledir. Bir varlık olarak insanın en büyük yanlışlığı başkalarına gereksiz değer vermesi olmuştur. Degerinde bir sınırı olduğunu ötesinin sizi değersizleştireceğini bilmeniz gerekir. Akraba ilişkilerinde de durum böyledir. Menfaat içten içe zehirini akıtır. Siz o zehrin yaptığı tahribatı anladığınızda herşey çok geçtir.

Gece zordur .Karanlıktır çünkü .Bir çok görünmezi içinde saklar. Günaha ve acıya arkadaşdır gece. Onun içindirki yaralarımız gece bir başka acı verir. Sabah hiç olmayacak gibi bir türlü olmazındadır zamanın.

Ağaçlar özgürce büyürler insanlar korkarak .Çünkü insanlar doğal değildirler. kalıplar ruhlarını baskılamıştır . İsimsiz tutarlar yüreklerinde umudu. Ölüm kurtuluştur belki onlar için .Kimbilir anlamsızdır tüm sevdaları gecenin Tüm cahiller mutlu yaşar! Hayatı ağır olan düşünmeyi becerebilenlerdir. Düşünmek bu hayatta en meşekkeşli eylem oluyor.

Kimseler anlamaz çoğullar arasında yalnız olmayı ,el otaklarını yurt bilmeyi kendine,karanlığı öteleyip ışığı aramayı kimseler bilmez,bir çukur kazılır ölünce ,bir kaç insan yanlışlıklarını hüznüleriyle ,son görevde ölüm saçlarında umudun ölüm içimde misafir.bir gün belki anlaşılır olur aşk ,kadın kahkahalarının hüznülendirdiği ömür gelir bulur seni ,en red edilen sevimlileri ile yanlış tutku olur gizlerine,ne şiirleri anlatır dizelerin,ne şairliği anlaşılır şirinin oğlu serdal kendince tutkulaşır yanlışlıklarında.

Düşünüyorumda gençlikler hep başkalarının cenderesinde tükenmiş yasaklar ve ayıplar özünü amacını kaybetmiş ahlaksızlığa maske olmuş ,işte edebiyat toplumun çıkmazlarında bir ışıktır yarınların varoluş harcının özüdür ,edebiyatta insan ve toplum vardır ,ve ruh edebiyatta yansır özlem biraz ötelere de olsa edebiyat yanı başımızdadır ,olanı değil olması gerekeni yansıtır edebiyat esen rüagara değil gerçeğe eğilir başı ,edebiyatın özünde insan olunca aşkta ben varım der en gizsel dürtüleri ile burdayım der,bu temmuz gecesinde yalnızlığım ölüm gelip beni bulana kadar sürecektir gibi niçinlere doğru bir yanıt bulamamanın hüznü gözlerimi perdeliyecek ölümümde ,ve asla bir kadın ağlamıyacak arkamdan benim sevdalarım ölümümde tükenecek ,işte yaşamın dokusundaki çelişki bu yaşayamamak hep üçüncü şahıslara göre biçimlenmek ,acaba düşünüyorumda toplummu haklı gönlünce yaşamak isteyen insanımı. Bir sıcak çaya hasret ruhum ,en heybetli dağların ötesinde ,bir ölüm buldu bir ölüm,girilmezdi artık o evlere ,toprak damlı bir evdi yaşadığımız ,toprak damlı evde yaşayanlar toprak olmuştu işte.

En lacivert maviler okyanuslarda olur ,özgürlüğü hatırlatan esintiler okyanuslarındır ,çekip gitmek istersiniz bir yelkenliyle ,akdenizi geçip uzak doguya açılmak ,taylantın sokak pazarlarında çekik gözlü dişiliklerden gelen sıcaklıkları yudumlamak, kobra yılanlarının heybetini kıskanmak.,yunus balıklarına inad sevimliklerle ıslaklıklarla ne otopark sorunu ,ne kökten dincilik,hücrelerinize inad özgür olmak. Ayıp ötelere günah uzaklarda bir siz varsınızdır birde yüreginiz,o öyle bir yelkenliki atlasında ankara sokakları .ipleri yarın saçlarına toka.

özgürlük avuçlarımda artık özgürlük korkulardan öte. ürkek bakışlı kadınlardan uzak en ateşli umudlara yakınsındır artık,

o can alıcı lacivert ,dizelerinde gorki,dizelerinde nazım hikmet,kimbilir bende yazmış olurum suya,ilk okulda sevdiğim kızın adını,belkide yoktur öyle bir şey ,yalandır kulak memelerini öptüğüm umudun,sevmelerim yalandır ,uzak çok

uzak larda ölüm gelip beni bulsa ne çıkar ,sevda bu sevdaydıkırı,okyanuslar kadar ıslak umud kadar lacivert. Dünya coğrafyasında var olduğumuz kültürle Anadolu topraklarında yaşıyoruz,aldığımız kültürel veriler geçmiş kuşaklardan bize yansıyan dönelerin bir yoğunluğu olsa gerek ,düşünüyorumda bizler bu topraklarda yaşarken kendimizce görkemli ama kainatça bir zerreden öte degiliz,dünyadaki bütün toplumların ana amacı insanca yaşıyan toplumlar olmak olduğuna göre duyguda düşüncede inançta kendimizi önde görmemeli ,yaşamı ölüm dairesi içinde çogulca tüm insanlıkla algılamalıyız .belki o zaman bizi kısır döngülere sokan vazgeçmezlerimizimizin dogal dialektikte bir anlamı olmayacağını kavriyacagız ,belki ozaman yazdığımız şiirin bir anlamı olacak belki ulaşılmaz aşklar bizi bunaltmıyacak çaresizliklerimiz sadece bizi üzmiyecek ,insan olma bilinci bizi uçsuz bir okyanusta misafir edeceği ,belki ozaman erkekliğimizin ,kadınlığımızın tütsüleri sevgiyi yakalıyacak ,yüregimizin odak noktasındaki çocuklarımıza belki ozaman umud edilesi bir dünyayı sunabileceğiz.işte Anadolu bu duyguları yoguran toprakların adıdır bu topraklarda sınıf, etniklik anlamını yitirmelidir ,insanlık hepimizi evrenselligine taşıyabilmelidir. 'Edebiyat(yazın) edeptir'derdi hocamız . Yazının ulviyetidir. Bence şiir edebiyatın ruhudur. alır sözcükleri göklere çıkartır. Ordan toprağının derinliklerine kök salar ötelere taşır yaşanılanı.

Özlediklerimiz hiç hatırlamıyorlarsa boşa sevmiş yüreğimiz .yaralarımız boşuna kanamış. Üzülürmüydün bilmemki ölüm bulduğunda beni. Yoksa bir sigara yakıp gülümsermiydi gözlerin. Huysuzun tekinin biriydi deyip . Benim kahramanım sensin köhneliğimi yıkacak olanda sen .ülkümü koruyacak olanda. Ellerini öperim ben büyüklerimin. Büyükte büyük olacak hani. Azgın dalgalarda yol yürümeyi öğretecek ruhumun yelkenlisine. Temelleri rutubetten çürümüş anlamsız geride kalmış kavgaların içinde közlemeyecek ömrümü.

Tüm kadınlar ve tüm erkekler köylüler ve kentliler azgınca düştükleri şehvet çukurunda mal mülk peşinde koşa dursunlar .Mirasları hep kanlı olmuştur göçüp gidenlerin. Ah o geride kalan mal mülk eğmesin gönül terazinizin kaplarını çok sevinmeyin atanızdan kalan mala mülke gidenlerin gerisinde kalsanız dahi gelenlerin ilerisinde kavuşacaksınız ölümün karanlığına. Ah nasılda güçlü bir ülkenin halkı olmuştuz.Atların üstünde kınından çıkmış . kılıcımız. kalemi yontmak için .Yazmak için taşların üstüne tarihin yiğit soyunu.

Önderler enerjidir durulgandan eyleme geçirtir halklarını.Eger halklarda birikim oluşmamışsa önderin devrimci ülkülerinin hareket eylemselligi olamaz.Burada ülkü öne çıkar (amaç. ideal) eger amaçsızsanız zaman sizi çabuk harcar .Birikimsel kültür kendine yol bulamaz. Günlük yaşıyan canlılar gibi ilerleyişi, olamaz kültür oluşturamaz alışkanlıkların bireyi ve toplumu ileriye taşıma şansı oluşamaz. . Birçok halk kütlesinin uluslaşamamasının altında bu yanılıgyı görmek yanlış olmayacaktır.

Şüphesiz her soyun kahramanları vardır.ve yüce bir ruha sahiptir.Ama ruh yoldaşını bulamadıkça mahzun kalır . Bilmeliyizki kahramanlarda büyük milletlerin hamurunda mayalanırlar. yüreği pak erkekler yüreği pak kadınlarla hoşnutlaşırlar ömür denen hikayelerinde.

Diyarbakır tiren istasyonu benim dilan sinemasıyla birlikte içime işleyen mekanlar olmuştur. kuşetli vagonda Ankara yolculuğumuz bizim yaşam dönencemizin ana dönemecidir diye düşünmüşümdür. Demiryolcu bir babanın oğlu olunca tiren garları bizler için mabed gibi kutsallaşiyor. Bu durum benim için Ankara garı içinde geçerlidir.Bazılarımız şehirlerde deniz arar sahil kentlerini severler deniz nehirler gibi anlam katar şehirlere bence demir yollarıda öyledir .Bir şehrin tiren garı yoksa o şehir eksik şehirdir.

kimseler anlamaz çogullar arasında yalnız olmayı ,el otaklarını yurt bilmeyi kendine,karanlığı öteleyip ışığı aramayı kimseler bilmez,bir çukur kazılır ölünce ,bir kaç insan yanılıgılı hüznleri ile ,son görevde ölüm saçlarında umudun ölüm içimde misafir.bir gün belki anlaşılır olur aşk ,kadın kahkahalarının hüznlendirdiği ömür gelir bulurseni ,en red edilen sevişmeleri ile yanlış tutku olur gizlerine,ne şiirleri anlatır dizelerin,ne şairliği anlaşılır şirinin oğlu serdal kendince tutkulaşır yanılıgılarında,bir kadın burdayım der en can alıcı cinselligidir dişiligin ,ne amansız hastalıklar gelir usuma ,gece boyu yaban bedenlerde sevişilen ölümüne tutkudur bu hikaye, nedeni bilinmiyen.

3 temmuz

Bu Selçuklu hatırası beldeye geldiğimiz ilk günler .Polis memuru suat abim görev yaptığı ankaradan gelip bize damlataşta bir eski alanya evini kiraladı .O zamanlar oldukça pahalıydı bizim için .Bu belde yıllarca bize pahalı geldi ısıtmadı içimizi taki babamızı burada toprağa verene kadar. Batumun kedasından ülkeye hicret etmiş Malatya Adana Diyarbakır ve onu Alanya otağı sonsuzluğuna misafir etmişti. Zaten göçer bir kavimin mensubu degilmiydik. Bugün hava çok güzel.Çünkü seni düşünüyorum.Saçların dolaşiyor rüzgarlarında yanlızlığımın.Bir ışık beliriyor penceremde.Kırmızı patili bir kedi miyavlıyor duyuyorum.

Ah o çaresiz umutlarımız yokmu. Olasılığı zor bir ömrün saçakları buzlanmış köhne kulübesinde ömür tüketmek . Ben çok özlüyorum .Biliyormusun. Bir çay içelim hadi içimizi ısıtsın.

Sana nasılsın dedi yüreğim. duymadın. yolun farklıydı .çoluk çocuğa karışımış yorgun yollardan geçmiştin ben gibi.Biliyormusun ölümümde gelme olurmu .Üzöldüm deme sakın. Sadece hatırla ve gülümse yaşanamiyan ne varsa. Hayat böyle bir şey işte bizi yalnız bıraktı.

Toprak damlı evin taş duvarlı orta odasındayız. Annem erkenden uyanmış kuzune sobada kömür yanıyor. Dışarda karların ayaza dönmüş buzul hali var. Beyaz benekli kar kuşları yaprakları dökülmüş dut ağacının dallarına tünemişler. Bahçesin köşesindeki kümesin içinde tavuklar birbirine sokulmuş soğuktan korunmaya çalışıyorlar. Adana kökenli annem mavi gözlü batum göçmeni babamın sakinliğine inad oldukça sinirceli bir kişilik. Uyandıgımda annemin bayram için karakuş tatlısı yaptığını bunu pişirmek için kuzunenin fırının ısınmasını beklediğini fark ediyorum. Odada yenice ısınmaya başlamış gibi. Posta memuresi fidan ablam bugün işe gitmeyecekmiş .Resmi tatilin başlamış olduğu konuşuluyor .Karakuş tatlısı oldukça keyfli bir lezzettir. tatlının hamuru maharetle açılır yufkalar seri olarak üst üste getirilirken bol cevizle desteklenir. onar santim kesilerek yağda kızartılır .Hafif ılıyınca şerbeti dökülür.Sonrası beş on dakika fırında harlandırılır. Bu tatlı annemin oklava burması tatlısıyla yoldaş her bayram bizim evin vazgeçilmezi olur .Siz hiç bayramlarda anasız babasız ablasız kardeşsiz açıkçası tatlısız kaldınız mı !

Özlediklerimiz hiç hatırlamıyorlarsa boşa sevmiş yüreğimiz .yaralarımız boşuna kanamış. Üzülürmüydün bilmemki ölüm bulduğunda beni. Yoksa bir sigara yakıp gülümsermiydi gözlerin. Huysuzun tekinin biriydi deyip . Birakı verelim

tüm inançları sınırları olmasın özgürlüğün .Mutluluk olunuz kesinlikle hayır Sadece kendimizi kandırmış olunuz .Doganın şerefli canlısı olmaktan feragat etmenin ezikliğini kime anlatabilirizki .Böylesi bir durum insanca hissetmenin olgunluğunu terk etmek olmazmı .

Düşünsenize tüm ömürce dikkatli yaşamış . Kendini tanımış kor ateşlerinde yanmış hasretin. İsyankarlaşmamış. Tanrıdan geleni kabullenmiş çünkü Tanrısını kabullenmiş fâniliğinin bilincine erişmiş bir yaşamın sonucundamı olmalı ölümümüz. Yoksa çatışkılı kavgalarında doymayı becerememiş Boş aptal sürüncemelerle geçen bir sondamı bulmalı ölüm bizi. Hangisi doğru kabul edilmeli ! Birincisi diyorsak inançkar olmaya mecburiyetimiz var demektir. Yaşamı biçimlendirmek özde mutlak güce teslim olmak .

Eger bir yerlerden yanlışlara bulaşmışsanız doğrulara ulaşmanız dahada zorlaşır.Birde şöyle bir durum var 'dogru 'denilen neye göre neyin doğrusu !

Fidan ablamın kansere yakalanması : 1977 de bir ankara kışında karşılaştık ,kansere denen gerçekten amansız hastalıkla. o zamanlar ülkemizde kapitalizm bu kadar egemen degildi ,tabi herşey parada degildi.cebecide karşılaştık Erdogan ışıkman hocayla gerçek bir hekim tam bir beyefendiydi.onun kontrolunda günde ikiyüz dozdan elli dörtgün ışın aldık. sonrası tam kansayımı akciğer girafigi radyoloji şimdiki gibi gelişmemişti..yıllar geçti 1992 de bu sefer memede duktal karsinomla karşılaştık. yine ankara tıbbın yolunu tuttuk, bizi cebecideki genel cerrahi poliklinigine yatırdılar.ilgilendiler.orda tam mastektomi yapıldı sagolsun atilla törüner hoca yaptı. bir hastası olarak bizimle ilgilendi ,ne özel muane ücreti aldı nede bir şey. sagolsun. yıllar geçti 2004 te bu sefer beyinde bir sıkıntı oldu .ankara başkente gittik ,orda da karşımıza iyi bir hekim çıktı. hakan caner ,hoca ,bizimle ilgilendi ,baktı . yıl ikibin beşti ,hastalık artmıştı. yaşadığımız bölgedeki ünüveriste hastanesine gittik,o zamanlar yardımcı doçent olan . mustafa özdoğan hocayla karşılaştık, pozotif insancıl bir doktordu, umudsuz gitmiştik, bize umud verdi...

Yirmibirinci yüzyıldada kanserde ciddi gelişmeler olmakla birlikte erken tanısı oldukça zor bir hastalıklar gurubu olarak güncelligini koruyor. özellikle pankreas ,akciğer ,mide malign melona daha bir çok kanser türünde erken tanı oldukça zor tespiti olan bir ilerleme sürecinde oluyor. sonuç böyle oluncada bir çok kanser türü ileri seviyelerde fark ediliyor çünkü erken belirti vermiyor ! ortaya çıkıncada bu hastalık yapısı gereği kan ve lenf yoluyla vücuda dağılmış oluyor (metestas) günümüzde yeni çıkan ilaçlar kanserin tedavisinde olumlu olarak umutvari olsada buna ulaşmak kolay olmuyor ! ileri evre kanser hastaları destek tedavisi dahi almakta zorlanıyor oluyorlar.

sonuç olarak bir kanser hastası ülkemizde çok özel durumlar hariç kamu hastanelerini tercih etmeli ! sabırlı olmalı ve imkanlar dahilinde tedavi olmaya çalışmalıdır. umutsuzluk hepimizin için bir büyük sonuç olsada ,sebeplere yapışmalı var olana tedaviye enaz maliyetle ulaşmanın yollarını aramalıyız.hayat herkes için kolay olmuyor.

İkinci vakitleri uğradığım ibadet hanenin esmer bakışlı hocasının uzun sayılacak tesbihini çekerken bilmiş edayla süzdüğü cemaatinin sessizliğindeki haykırışı anlamış olması mümkün olamazdı. Ey hayat üzerimize yüklediğin ölüm yanılığının ağırlığı yetmiyormuş gibi birde güncel var olmanın kavgalarına mahkum ettin bizi.

Güneş her dogduğunda nefes alıyorsak yaşam bize bir umut veriyor diye düşünmeliyiz.

Nerelisin demeyi çok önemseyen bir halkın memsubuyuz .kimsenin dünyanın bir parçası olduğumuzdan haberi yok. Her yerde ezilen bir sınıf olduğunu bir kaymak tabakanın bu sınıfa tepeden baktığını bilmez gibi davranıyoruz. Ben türküm demekten dilimde tüy bitti . birileri beni hep başkalaştırdı. Ne yapalım herşey yüzeysel bir kaypaklığa mahkum.

Bu sabah oldukça canı sıkıldı haklıydı yine buruygan kararlar alınmış uygulamaya konmuştu. Ortak akıl bu evde hiç önemsenmemiş hep kaybedilenden kendisi sorumlu tutulmuştu. Tam on yılı geçti dedi yoksullugumu kemiklerimde hissetmeye başlıyalı. Ama kimselere anlatamadı çekip gitse gideceği yerde onu bekleyende bu içsel yorgunluluğu olacaktı. Bavulsuz hazırlıksız yolcu gibiydi.

Ah birde şu yazma hevesi olmazsa yaşadığına kendiside inanmayacaktı. Hayat bu olmasa gerek !

Alman sosyolog karl markın ' din halkın afyonudur ' sözü çok bilinen bir söz olmakla birlikte aynı pragrafta ' din kalpsiz bir dünyanın kalbidir ' sözünü söylemiştir ! Bireyler dinin kendilerini sakinleştiren bir huşu olduğunu kavramış insanlık tarihinde din hep var olmuştur. Sovret devrimin önderi Leninin kominist bir düzenin devamı için özellikle islam dinini toplumda oluşturmayı düşündüğü ifade edilmiştir. Sosyalist doktrinde dinin kapitalizimin son aşamasında gerekli olduğu ifade edile dursun .Din insanlık tarihinin her döneminde var olmuştur görünürdede olmaya devam edeceği var sayılmalıdır. Din belkide gerçekten kalpsiz dünyanın kalbi meçhuliyete mecbur insan denen varlığın umududur. Din toplum özgürlük yaşam hepsi birbirinin içinde olgular olarak etkileşimi oluşturur. Din nükleer santral gibidir. Korunaklıdır korunmalıdır. üreteçtir. !

Yirminci yüzyıl insanlık adına oldukça yogunsalı olarak tarihteki yerini aladursun bu yüzyılı anlamak yorumlamak insanlığın içsel gelişiminide anlamaya katkı verecek bir varsalı karşımıza getirmiş oluyor. İki büyük dünya savaşı sonrası yirminci yüzyıl bir çok gelişmeyide sonuçsal olarak karşımıza çıkırdı. Ülkelerin yeniden yapılanması çağdaş devlet kalıplarının ortaya çıkışının olgunlaşması .Sanayi devriminin getirdiği sınıfsal katmanların toplumsal etkileşimi tüm bu sürecin yansımaları olarak insanlığı etkiledi. Süreç dinsel etkenin yanına milliyetçi kavramlarıda oturtmuş oldu. Günümüzdeki ikiyüze yakın siyasal örgütün (devlet) ortaya çıkmasında ve ortak değer üretmesinde yirminci yüzyılın yüksek bir yogunsallığını görmek gerçekçi olacaktır diye yorumlanabilir.Birakalım tarih kendi yolunu çizsin .Biz insan davranışlarına bir ayna olmaya çalışalım.

Bir ülkenin geleceği önemlidir,Dün bugün ve yarın milletlerin kaderinin yol haritasıdır.Bu durum bireyler içinde söz konusudur.Dün geleceğimizin rotasını oluşturur. Bu gerçeği bilmek durumundayız. İnsan denen canlının yaşam beklentisinin şansı olsa dahi belli bir sürede olduğu malum olduğuna göre bireyden topluma uzanan hayat döngüsünde toplumun isteklerinin hadi daha geniş düşünelim milletin yurttaşlardan beklentisinde sırrı olması gerektiği zorunsal olmazmı.Daim size görevler yükleyen bir yapının içinde tanrının nasiplediği sınırsal ömürde nasıl özgürleşebileceğiz.Bu karmaşık varsalın sınırlarını Nasıl belirleyeceğiz.

Ben yorgun bakışlı insanları severim bilirim orda hüzünlerin sakladığı bir müchever yüreklerinde gizlenir.Yaralı kalplerinde bir acımtırak sevgi paylaşmayı besler. Bir bakarsınız yakın gördüğünüz insanlar küçük hesaplar peşinde

ilkelleşme dursun .Irak tanışlardan bir sıcak rüzgarlar eser yüreklerinizde aşkınsınızdır artık nar çiçekli bahçelerin kıyısında yaşayan yüreği sevda dolu güzelliklere.

'Herkes elini taşın altına koyacak demiş evin küçük uyanık kızı' yani koymalı tabi şimdilerde doksanını yaşıyan yorgun bedenini iflasında ruhunu hoşnutlamalı bu kısa boylu yörük kadının . Evet evlatlar olarak sahiplenilmeli ! Ama şöyle bir durum var iyi zamanlarda çınarların gölgesinde otlayan tavuklar çınarın dökülen yapraklarını çöp olarak görmemeli kaçmamalı bir zamanlar altında sahiplendikleri gölgeliğin birgün yakıcı alevlerle yoldaş olacağını anlayabilmeli. Herkes elini taşın altına koymalı .Ama taştan konaklar yapanlar siz biraz önde olsanız daha bir hakkaniyetli olacak yaşanılan.

Bu rutubetli yaz çıldırtıyor beni .yol boyu kırmızı zakkum çiçekleri .Çorapsız tüylü kadınlar ve korkunç kimsesizliğim dolaşı vermiş çalı misali yoluma. İnsanlar çok hastalar hepsi bıkkınlığındalar ömürlerinin .Hani sofralar yalnız kalırya mahzun olur yetim çocukların gözleri .Onlardan biriyim bende. Kimse bilmez öksüzlerin hikayesini.

O begonya çiçekleri teneke saksıda şimdi neredeler kim bilir. O kadim şehirde anne annemin mezarı . Dagıldık tesbih taneleri gibi bizim diyeceğimiz bir güneşimiz yok. İşte yine sabah ezanı okunuyor bir çok mabedden .Sözleri karışıyor gök yüzünün gizemine. Şimdi tüm kadınlar uyuyordur ihtimal. Hastanelerde gece zor geçer bilirim. Haydi tanrıya yürüsün yanlızlığım.

Artık yapılabilecek bir şey yok her sabah güneşten evvel ölüm içeri girecek gibi .Böyle oluyor ileri yaşa gelince .kapıda bir ses arıyor insan. Bir nefes istiyor. İşçi mahallelerinde daha bir sıcak oluyor yürekler ölümü erken tanıyan köhne yaşamlar görüyor gece. Sabah hiç gelmeyecek gibi.

Devletlüm dedi sen bu ailenin pirisin ışığının askerisin heybetli dağısın .Hasta yatağından şöylece bir bakış çevirdi gitmeye mecbur yolcu bakışı gibiydi tiren garlarından bildiğimiz. Artık bu aile benim özerk ülkem kendi kendine yeter dedi .Kendinize bir reis aramayın kimsenin karanlığında yitmesin güneşiniz kendi dünyanızı kendiniz kurun .Sofrada oturduğunuz gibi aklın heybetindedeyakınlaşın dizleriniz birbirine değsin. Siz kendi hükümdarınız olun bu tahta kapılı evin içinde . Önünüze bakın geçmişinizi bilin bugününüze el uzattırmayın siz açın perdelerini evinizin.Güneşi sevin ısının bilgeliğin ateşinde. Sonra kapadı gözlerini çekip gitti. Dönüşü yoktu bu gidişin kim bilir belki adaleti burdu tanrının .Ölümdü çekip götüren kavgalarından ömrü.

Yirmibirinci yüzyılın kölelik düzeni şüphesiz küreselleşmiş kapitalist düzendir. Bireyin ticaret hakkının çok ötesinde ulus devletlerin tüm kazanımlarını sömüren ve halk kitlelerini yokluğa mahkum eden ' bırakınız yapsınlar piyasa kendi işlevini oluşturur ' mantığı büyük kitleleri sömürü gırdabının içine atmıştır. Bu süreç bir dönem sonra ulus devletin özgürlük (bağımsızlık) varsalınıda tehdit eder bir düzeye gelmektedir.

Bir ahalinin uluslaşması kolay bir süreç değildir .Bu sürece insanlık yirminci yüzyılda içsel olarak kabul görür düzeyine taşırken .Ulus bilincinin çözülmesi kapitalist sömürünün ana hedefi olmaya başlamıştır.

Kutsal kitap kuran şöyle der 'Ey insanlar! Doğrusu biz sizi bir erkekle bir dişiden yarattık. Ve birbirinizle tanışmanız için sizi kavimlere ve kabilelere ayırdık.' Irksal üstünlük yanılığına kapılmadan millet olma bir kökten gelme aynı kültüre tabi olma ötesi onu benimseme doğal bir sonuçtur. Farklılıklar devinmi getirir .Bu süreç fikirler içinde geçerlidir. Farklı düşün ve doğruya iyiye ve güzele ulaş .! Dogada her şey farklıdır ama birlikte doğayı oluştururlar. Doganın bir parçası olarak insan denen canlı bunu niçin gerçekleştiremiyor bunu anlamakta zorlanıyoruz ! Ömür denilen süreç bir bisikletin tekerleği gibidir kendi içinde döner durur. Bunu farklılaştırmak başarıyı oluşturuyor. Kapitalizm bireylere nefes hakkı tanımaz üretir üretirken sömürür tükettirirken yine sömürür .Bunun içindirki dünya üzerinde milyarlarca insan yoksulluğu ve fakirliğini kaderi sanmaktadır. Yaşamımızın büyük yanılığısı bu olsa gerek . Aldığınız kararlar sizi etkiliyor oluyorsa o kararların hükümdarı siz olmalısınız. Birileri kararlarınıza hükmetmemeli bunun için en gerçekçi duruş eşiniz dahi olsa mesafeyi koruyabilmektir ! Bunun özselini kişilik duruşu olarak kabullenebiliyiz.

Her şartta herkes saygıyı hak etmez .Hele parası olana saygı duymuş görünmek igrenç aptalca bir durumdur. Sabaha ulaşmak hoş bir şey .Yaşam un değirmeni gibi bizi darmadağın etsede , Yaşamak umutlanmaktadır çünkü. Bizim hüznümüz büyük hayelerimiz olduğu için değil küçük umutlarımızı tüketen bir ömrün mahkumları olduğumuzla ilgili bir sonuçtur.

Kırsalda yaşamak isterdim. Daha özgür olursunuz. Baharın gelişini kuzuların meleyişini .kiraz çiçeklerinin güzelliğini görürsünüz. Ölüleriniz daha bir sıcak karşılar toprağı. Ruhunuz ceviz ağaçlarının esintisinde közletir ateşlerini hasretinin. Kırsalda sınıf farkını pek az anlarsınız.! Feodal rüzgarları yoksa yaşadığınız ülkenizin. Bahar çiçekli basma şalvarlı kadınlar yufka açarlar güneş karanlığı yırtmamışken .Ocakta bir çay demlenir. İşsiz yıldızlar saklanı vermiştir gökyüzünün maviliğinde. Sonra erkence namaza durur umut .Tanrı esirger ve bağışlar ruhumuzu .Ölüm sevinçletir çaresizliğini bu rezil dünyanın .

Hergün erkenden gelirdi köşedeki fırının önüne .Fırındaki ekmek kokularına arkadaş ederdi kendini. Sonra hasır bir çantaya gizlerdi aldığı iki ekmeğini. Beklerdi kimi beklediğini bilmeden. Dediklerine göre kocası ayyaşın tekiymiş otelde çalıştırmış kadını temizlik işlerinde sonra parasını alır içkiye verirmiş. Olsun bazen saklarmış parasının bir bölümünü çocuklarını alır lokantaya götürürmüş bu esmer korku bakışlı kadın. Fırın onu bilirmiş o fırını . Ah o tıpkı dikenler içinde bir kırmızı gül . Anlaşılmaz yanlızlıklar içinde bazı geceler seviştigide olurmuş erkeğiyle. Sonra günahlara bezenmiş aforoz edilmiş Katolik kadınlar gibi bir korku salarmış ruhuna. Tepeden tırnağa yıkanarmış bedeni. Ah o ruhu hiç kirlenmeyecek kadınlardan- mış .

Ezildim ama kızmadım tanrıya vardır bir bildiği dağları yürüten gücün. Kimseler bilmezken o biliyor günahlarımı sevdiğim kadınları kirli şiltelerini aşkın hastalıklarımı .Ben mecburum artık ölüme.Kırmızısından bir perde asılı o göçmen sokağındaki kireç badanalı evde .Baglarda toprak damlı ev. Güvercinler gök yüzünde.

Tanrı toplumda kendini dinle temsil eder .Din nedir sorusuna yanıt verirken bu gerçegide göz ardı etmemelidir. Din kültürü etkiler görünsede aslında dinin kendisi özerk bir kültürdür. Bu süreçte bilinmesi gereken din olgusunun halksal kültüre katkı vermesinin dışında bizati kültürü oluşturma iddasıdır. Bu süreçte dinin masum inanç kulvarından öte siyasal bir tercihe dönüştüğünü gözlemliyoruz !

Laisizm dini red etmez sınırları belirler .Bu belirleme gerçekçi bir temele oturmuş görünmektedir. Dinin başlangıcını tanımlıyabiliriz ama sonucunu tanımlamak tarih boyunca mümkün olamamıştır. Bunun için çağdaş medeniyet birikiminde dinin laisizmle sakinleştirildiğini kabullenmek gerçekçi olacaktır . Din bireyi iyiye güzele doğruya ve ilahi bir nizama yöneltmekle kendini görevli kılmıştır. Din bireyi sakinleştirir !

Bir edebiyat çalışmasında din üzerine düşünmeyi sağlamak birazda sosyolojik bir zorunluluk olarak ortaya çıkmaktadır. Din sosyolojik bir durumdur ve görmezden gelmek size ilerici bir karektere götürmez .Hangi düzeyde olursak olalım din bizden bir adım ötede durmaktadır. ve ölümlü yönümüzle bizi kendiyile barışık olmaya zorlamaktadır. Din inançla yoğurulduğu bireyi etkilediği evrensel yaşam gerçeğiyle çatışmadığı bir yapıyı içinde beslermi bu birazda yorumla ilgili bir durumdur. Belkide laisizimin gerekliliği burda ortaya çıkmaktadır. Yaşamın sömürü düzenini kapitalizm emeğin uluşturduğu artı değer bu katkının sınırlı bir gurupta toplanması halk kitlelerinin yoksulluğunu ilahi takdir olarak algılaması dinin bu süreçte sömürüyü perdeler görünmesi dinin kendi varlık gerekçesinden öte düzenin dine yüklediği rol olarak algılanması olarak görülmelidir. Dinin kendisi sömürünün kaynağı değildir .Sömürgeci sınıfın dine yüklediği bir sonuç olarak yorumlanmalıdır. Din değişkendir kaynağı sabit olarak görülebilir. Burdaki değişkenlik fikri kültürel yansımayla ilgili bir sonuçtur. Din gereklidir .Bu gereklilik baskıncı bir sonucu doğurma özsel (milliyetçi) kültürün yerine geçme yetisine ulaşmayı zorunlu olarak görmemelidir. Din kadar kavimsel (özsel kültürde öncüdür ve dinin önünde durmaktadır.

İster dinsel ister irksal topumu etkileyen tüm kültürel etkenler bir denge üzere olmak durumunda olmalıdır. Toplum bir deniz gibidir . Her nehirden beslenir onu içinde homejenleştirir . Din ve milliyetçilik olgusu tuz gibidir dozunu iyi belirlemek lezzete katkı verir !

Yirmibirinci yüzyılda tüm insanlık tarihinde olduğu gibi bireyin sosyalleşmesinin temelinde yine aile kavramını görüyoruz. Ailenin sağlıklı özgürlükçü bir yapıda oluşabilmesi içinse doyuma ulaşmış bireylerin varsalıyla bir anlam kazanıyor. Kadın ve erkek kendi kişilik olgunluklarında aileyi oluşturabilirlerse ailenin oluru kabul görüyor ,ötesi çatışmaya bir gerekçe olarak bireyi dolayısıyla toplumu zorlar bir sürece yöneltiyor.

Aile : aralarında evlilik ve kan bağı bulunan, karı , koca , çocuklar, kardeşler vb.nin oluşturduğu, toplum içindeki en küçük bütün.. Aile bir kuralcı yapıyıda kendisi için zorunlu görür .Toplum aileye baskın bir rol vermiştir .Günümüzde bu rolü kabullenmek kapitalist sömürü düzeninde oldukça zorlaşmaktadır .Aile kurmak önemlidir aileyi ayakta tutmaksa büyük çaba gerektirmektedir. Burda aileyi oluşturan bireylerin yeterselliği önemli bir etken olmaktadır. Aile kurmak için oturmuş kişilikler gereksel bir zorunlu kaçınılmaz kılacaktır.

Yanlış bir hayatın içindeyiz biliyoruz ve elimizden hiçbir şey gelmiyor !

Sen benim devletimsin .Beni koru pamuktan hayeller içinde yeşert beni. Yagmurların içimdeki çöllerde vahalar oluştursun. emeğimi çarçur etme olurmu. Bende yaşadım yorgun bıçkın kavgalarımla.Devrimler geçti tümen tümen gençliğimin üstünden. Bende hastalandım hasret kaldığımda esmer bakışlı kadın tenlerine. Sonra özgürlüğü gördüm gökyüzünün mavilerinde. Biliyorum çokça fedakarlıklar yaptım büyüsün diye gurbeti diyarlarda tohumları umudun .Olmadı bir ölüm geldi bırakıp gitti umut geride ne var ne yok ağladı güllerin dikenleri kırmızıydı gülün adı .Hiç anlamadı soysuzca çaldı çırpı yıkık nefesleri vardı rutubetli umut duvarlarının yalın bıçkın bir kadın bıraktı utanmayı koştu günahlarının peşine. Çalılar takıldı ayağına bırakmadılar özgürce koşmasını . Ömür dedikleri bir yalan hikayeydi.

Rüyamda güvencinlerimi baslediğim damda eski günlerdeki gibi yıldızlara bakıp uyumaya çalışıyordum. Çok ötelerdeki yıldızlar kum taneleri gibi dağılmış bana eksikliğini hatırlatıyorlardı. Kafkas göçmeni babam şirin usta batumun keda sında bıraktığı annesinin ölüm haberini gecenin önceki sabahında almış bunun hüznü tüm evi tsunami dalgası gibi içine almıştı. Böyle bir hüznü posta memuresi ablamın hockin lenfomaya yakalandığını öğrendiğimiz hastanenin patoloji servisinin elimize tutuşturduğu kağıtlada yaşamıştık .Yaşam her zaman laylaylom olmuyor.

Madem yaşıyoruz kendi kaderimize kendimiz hakim olmalıyız. Yaşamı biçimlendirmeyi tanrı bize bırakmazsaydı bize akıl verirmiydiki !

Ah şu toplum yokmu nasılda buruygan yasalarını koymuş bizi kendi cenderesinde ezip duruyor .Siz kendinizin özgür olduğunu sanıyorsunuz . Bilmeliyizki sokaklarda dolaşabilmek özgür olmak demek değildir .Özgürlük farklı bir şey suya şeker katmak gibi Her sabah erkence uyanan Geçmiş zamanları hatırlatan sokaklar gibiyiz. Terk edilmeye müsait kaldırım taşlarında yorgunluğun izleri bulmuş papuçlarımızı. Kimselerin tanımadığı önemsemediği köhne ışıkları olan üfleyince yıkılmaya aday kargir köylü evlerinin erken kalkan umutları olmuşuz. Ah bu ülke böyleymişdi gençlerinin gözleri Atatük kokuyordu .Işıkları aydınlatıyordu parlak kadın saçlarını .Şimdilerde bir garip hüznü var geceleri sokağı aydınlatan ışıkların .

Geç vakitlerde bir yerlerde evlerin ışıkları yanıyorsa bilinizki bir tasa bir hasta vardır muhtemel .Yada ansızın gelivermiştir ölüm. Daha kimseler varamadan yaşamanın tadına .Yorgun bakışlı kadınlar dul kalivermiştir yalnızlıklarında. Güneş her sabah doğar görünsede her sabah farklıdır bir diğerinden. Kapılar açılmaz olur. Girilmez her vakit girilen eve. Köşede bekleyivermiştir o kara cüppeli ezrail .Nasılda alı vermiştir nefesini nasılda kaskatı kesilmiştir o heybetli beden.Nasılda çaresiz kalmıştır umut. Ölüm bu olsa gerek .Sadece meçhuliyet.

Denge ve merkez sosyolojik açıdan farklı şeylerdir. Merkezde olmak size suni bir güvence verebilir ama saygınlık kazandırdığını idda edemezsiniz. Merkezde olmaya kabullenir yada tercih ederken kendimize şu soruyu sorma cesaretini gösterebilmeliyiz. Neyin merkezi. Denge farklı bir kavramdır dengede siz karşıtıda dikate alırsınız. Karşıtıda bir içsel yansıması olabileceğini kabullenirsiniz. ben olmakla biz olmanın ardışık olduğunu bilmiş olursunuz. Kalıplar sizi boğan bir dar alanda mahkumlaştırmamış olur..

İşte o öldü .artık kimse ona yardım edemez. O şimdi arşın altındaki o düzlükte. .Neresi o düzlük arafta bir yerdemi .Agaçlar kuşlar nehirler var mı orda ruhlar orada cennetin rüzgarlarındamı serinliyor. O grünen toprak altı çukurların ötesinde bir sonsuzluk ordamı şevk ediyor ruhları !

Orda üretim araçları sahipleri ve toprak sahipleri büyük ceviz masaların ardında deri kaplamalı koltuklarda oturan

makam sahipleri yine imtiyazlımlı oluşacaklar o düzlükte. Yada kirmızı ampüllü odalarda kirli şiltelerde rezil erkeklerin histerik cehaletine mahkum olmuş kadınlarını güneşte kurutacaklar ıslak esvaplarını. Yoksa ordadamı korkulacak kadın sevinçlerinden yaşamın .En fedakar erkekler ordadamı yalnızlaşacaklar umutlarında. Ah o rüyalarında hatırladığı çocukluğu. Adananın yüzük çorbası bakır sinide. sanki o zengin köşklerine hiç ölüm uğramaz. ayakbıları konmaz kapı önüne. Gövercinler uçmaz bir daha bu gök yüzünde. Ölümün geçtiği sokaklarda duyulmaz şen kakhahaları sevdanın .Biliyormusunuz sevdalarda anlamsızdır aslında. Yorgun işçi bedenlerinde sevdanın ne işi olabilirki .Sevda züppe ruhları seviyor.

Her şeyi görebilmek için yüksek düşünmek gerekir .Nehirler kilometrelerce akarlar insanlar bir su birikintisinde boğulur. Kadınlar ürkek kadınlar sizleri kardeşçe sever yosma tutkuları gecenin siz anlamazsınız bunu.

Kutsal ayda çekti gitti bu dünyadan , Hiç günahlara girmemiş bir ömre sahip gibiydi. Topragın kucağında ana yavrusu çocuk gibi bırakı verdiler katı bedenini. Biz görmedik sizde görmediniz ama varsayım melekler onu kucakladılar.Tanrı onu biliyordu. Hiç mal mülk peşinde olmadı .Hiç emek yutmadı karanlığı hiç bilmedi o. Mumince yaşadı .Azla yetindi aza kanaat etti . Ütülü beyaz gömlekleri vardı onun . Tanrısıyla barıştı. Topragın özgürlüğünde içselleşti bedeni .Ruhu ötelerde çok ıraklarda yıldızlar ülkesinde içinde nehirler akan cennette bir yerdeydi ! İnançkar yaşadı ve öldü ! Ruhum boş bırakmıyor .Beni mahpuslarda süründürecek .Ölünce kara kazanlarda ziftler içinde eritecek bedenimi tanrı . Çünkü ben özgürlük istiyorum. Korku başa belaymış .Ecel dersen tanrının takdiri. O zaman geç kalmayalım koşalım tanrının bize nasıpladığı sofraya. Esmer buğday ekmeğinden bir katık olsun ömrümüze hayat.

Saçlarını boyayıp kırmızı rujlar süren yalan benim yatağıma girme olurmu. Her şeyi bırakıp gitti o kırmızı çatılı köşkün efendisi.

Demokrasi seçimler değildir .Seçimler beyaz önlük giydirilen tıbbiye öğrencilerinin ayak izleri gibidir sizi başka yerlerde götürebilir. aslında gidilecek yer gerçekçilik yoldaşlığıyla ilgili bir durumdur .Orda halk vardır .Düzen vardır adalet vardır. Hepsinin ötesinde paylaşım vardır .Bunu başaramadınız mı beyaz önlükler kirlenir. Üzerinizde kirli bir şilte olur.

Siyasetçiler kirli çuvallar gibidir. Sizi karanlığın içinede salar. Özgürlügede ulaştırabilir.Siyasetin içerigindedede uzlaşma kültürünü görmüyormuyuz.Demokrasi halk egemenliği eşitlik hukuk gibi değerleri içselleştirmiş siyaset anlayışı topluma huzur getirir. Ötekileştiren gerilimlerle toplumunu kutuplaştıran anlayışlara baskın bir hükümanlığı yaşama dikta eder. Siyaset aslında bir uzlaşma sanatı olmalıdır diye düşünülebilir. Siyaset topluma olumsuz katkı sunabilmek için aktörlerinin denetlenebilir erdemli kişilikler olmasını gerekli kılar. Eğitimli halkla barışık azınlığın hükümdarlığını red eden katılımcı bir siyaset motifi kanaviçelerdeki kırmızı güller gibi topluma hoşnutluk getirir. Korkunun egemenleştirildiği yapılarda siyaset algısı ilkel bir yozlaşmayı topluma egemen kılar ki böylesi toplumlarda bireylerin huzur ve refası oldukça zor bir uğraşmayı kaçınılmaz kılmaktadır.

Yaşam daim devam eder. ama sokaklarda gördüğünüz kalabalıklar aynı insanlar değildir ölüm ve doğum kendi çarklarında nesilleri yer değiştirir. Öğrenileni ötelere taşımak ne öğrenildiğiyle ilgili bir durumdur. Geçmişin kazanımları gereklidir.Gelecekse bugünün algısıyla şekillenmektedir. Dünü ve bugünü harmanlamak iyiye güzele doğruya ulaşmaya çalışmak eşitcil bir dünyayı aramakla mümkün olacaktır .Çaba biraz daha çaba iyi olacak gibi ! Sanki her yeni yıl daha bir ilkelleştiriyor iliklerini kemiklerimin.Bir yorgunluk bir hüzün .Hani tapınaklarda dualar ediyoruz tanrıya. Sonrada günahlara yoldaş oluyor yetimleri ağlatıyor yalanlarımız. Öksüzlüğümüz ruhumuzu kanata dursun. Biz impartorlugunu kurduk yalanlarımızın. İsimsiz bir hasta gibiydik bir köşede yitik ardıl bir çaresizlik yüreklerimizde. Bak şimdi sabah oldu birazdan o geyikli gece kaçıp gidecek . Hoyrat bir sevinç çalacak bakracına köylü kadınları. Ömür seninle anlamlıydı .Sendin yıldızları gecenin. Devrimler senin sütünde mayalanırdı .Şimdi güneş ısıtmıyor ayazlarını kış tohumlarının.

Ekim ayındayız biliyormusun ekim ayı bana seni hatırlatıyor.Ankara hafiften soğuyor akşamları ben sensiz bir farklı üşüyorum Ankara akşamlarında. Seni düşünmenin özgürlüğünü yaşıyorum .Biliyorumki özgürlük tuz gibidir tadta verir acıda.

Bir ağaç düşünün ağacı devlet kabul edelim köklerini kültür (devlet aklı) dallarını şehirler kabul edelim yapraklarını aileler. Devlet tüm kazanımlarını ağacın kökleri gibi eşit dağıtmalı. Yapraklarına yaşam hakkı verebilmeli. Yaprakların doğanın bir parçası olduğunu unutmamalı . Dogal ve sevisel yaşamın özgürlükle yeşerdiğini bilmeyi başarmalı. Yaşamak umut demektir bu umuda ulaşabilmeliyiz.

Her şeyin kirlendiği bir zaman dilimindeyiz .Önemsedigimiz herşeyin anlamsız olduğunu nasıldı göremedik. Büyük baskıncılığın içinde oksijensiz kaldık .. Her şey amacın çok ötesinde. Ruhumuzu öldürdüler farkında değiliz.

Her şey o müdüriyet odasında emekli dilkeçesini vermesiyle başladı .Nerden bilecektiki bu ülkede çalışıp ömür tüketenler emekli oldukları ile yoksulluğun girdabına düşüyorlar. Şimdi kaybettiklerinin değeri bir başka anlamlaşıyordu. Hani onyıllarca hastane koridorlarında kendisine refaket ettiği ablasıda göçüp gitmişti bu dünyadan .Ülkenin güneydoğu bölgesinden akdeniz bölgesine gelmişlerdi. Ayakta durmaya çalışıyorlardı .Kader onu Torosların Karakoyunlu yörüklerinin içine itecekti. Ne vardı burda belirsizlik ,öngörüsüzlük ve ötekileşme!

Gök yüzünde kasvetili bir hava var. Tanrı oldukça kızgın gibi kullarına. Yok yanlış söyledim tanrı merhametlidir. Tanrı tüm evrene hükmeder biliyorum. ‘ (hz) Muhammed gördü onu. Yüregini zezem sularında yıkadılar melekler. ‘ Muhammed söyledi tüm ümmete ‘ işçinin alınterini kurumadan verin ‘ diye. O hurma çuvallarını dağıtmalı tüm garip serçelerine .

Kimse ne istediğini bilmiyor. Bende bilmiyorum. Kısık bakışlı iç güveysi erkekler hoşnutlanmadılar senin bilgeliğinden.

Kim izin veriyor bu karanlık kısık bakışlı cehalete. Ne istiyor niçin korkuyor yeni düşüncelerden dinin simsarları. Tüm isteklerinden vaz geçip ruhumu manastıra kapatacağım . İSA ve Muhammed sıralıca birlikte kovaladılar giri bulutlarını gök yüzünün. Gökyüzü aklandı paklandı tüm insanları korudu bilinmeyenlerden.Ülkücüler ve devrimciler aynı tanrının kulları oldular sevmeyi öğrenince yetim bakışlarını özgürlüğün.

Çok uzun yaşamak istemem biliyorum. Sonra korkarsın geçen her saatten. kapı çalınsa ölüm geldi sanırsın. çorak bir

toprakta susuzluğu yaşarsın.

Ben en dipte olanlarla birlikteyim. Artık yıkılıp devrileceğim bir yer yok benim için.Yolunu şaşırmişlere yoldaş oldum ben.

Seni görmeden ben kendimi özgürüm sanıyordum . Öyle değilmiş durum .Ayaz kış gecelerimde sevmek isterim kırmızı papuçlu kadınlarını hiçliğimin.

Hücrenel hastalığa muzdarip birinin yakınıysanız sizin omuzlarınızda çöküntüsü oluyor umutsuzluğun .

Beyaz önlüklü hekimler çaresizliği açıkça hissede dursunlar kuytu köşelerde ruhunuz tanrının rahmetine mahkumlaşıyor oluyor. İnsanın kendisini yarattığını düşündüğü tanrısına dahi muhtaç olması hüzün verici olsa gerek ! Özgürlük yaratıcılık bir devletin varlık gücünü tehdit eder mi. Etmez diyebiliriz ! Burda bilmemiz gereken devletinde örgütsel olarak devinime açık olması gerekli oluyor. Bu durum sanat olgusunu bireyselden toplumsala taşırken yörüngeyide oluşturan bir tercih olmuyormu.

Tüm kurallarını çöpe atmalı bu hayatın kurt sürüleri bile bizden özgür gibi. Yasaklar korkular ve görevler. olacak iş mi .Baksanıza gökyüzüne milyarlarca yıldız var birlikteler ama aynı zamanda bireysel .Toplumcu bir ahenk içinde güneşin ışıklarını ortakça paydalaşmışlar. İnsanlar öyle mi insanlar mutsuz. bir yanda sınırsız mal mülk sahipleri öte tarafta derinsel bir yoksulluk .İşin tuhafı yoksulluğa yaşayan milyarlarca insan. Eşitlik sadece eşitlik olmalı dünyada. seçtiklerimiz dahi bizlerden üst bir konumda görüyorlar kendilerini bizleri kendilerine oy vermeye mecbur makine dişlileri olarak yağlayıp duruyorlar .Demokrasi bir imtiyazlılar rejimi olmamalı .Özgürlük farklı bir durum.

Yaşanabilecekler sizin kontorölünüz dışındaysa onun için üzölmeye gerek . Bırakın hayat sizi istediği gibi yağursun. pamuklara sarmasını beklemeyin dikenlere hazırlıklı olun. Ozaman acılarınız daha bir katlanılır olur.

Gölmeye hasret ulusun çocukları olduk .Çiçekleri kopartılmış dikenleri can acıtan gül ağaçları gibiyiz.Yorgunuz kavgalarından hayatın.

Ben türküm dedim özgürlüğü severim. Atlarla gezerim umutlarında zamanın . Sonra bir kız severim bin umut doğurur gecemde. İzdüşümü kalır gidenlerimin.

Ömrümün onlarca yılını geçirdiğim bu şehir beni çok sıkıyor. Bir hoşnutlandığım eski bir devlet yolu olan Atatürk caddesi. Birde Torosların yukarıları beni kendine çekiyor. Ama oraları dolaşmam yoksulluğumun engeline takılıyor. Dağları anlatın bana yüreğimdeki volkanlar gibi ateşler içindeki dağları .Kocatepeyi anlatın dumlupınarı .Sarıkamışta üşümem ben ısıtır şehitlerimin uykuları. Uzunca özenir olur göçüp gidenler.

Tüm dünya bir bütün aslında herkes neye üzölürse dünyanın bir köşesinde öteki köşesindeki de aynı üzüntülere ağlar. evlat acısı vakitsiz ölümler yoksulluk.Tüm fabrikalarda işçiler aynı çarkın mensesinde ezilirler. Tüm ibadet hanelerde yoksullar doldurur kalabalıkları .Zenginler öyle mi onların bakışları bile küçümseyicidir.Onları anlatmaya sözcükler yetmez .Kirlenir tüm yazılan çizilenler rezilliklerinde. Onlar sevmez şiirleri kadınları soğuk ve karanlıktır. Sokakları sevmez perdeleri kapalıdır yüreklerinin.

Biliyormusun kadını çok bir vaktimiz kalmadı üzgünüm seninle pembe pancurlu bir evde hanımelleri açarken bahçesinde şöyle gönlümüzce gülümseyemedik. Hiç olmadı hayellerimizde öyle evler . Olsun bizde kendimizce yaşadık bu dünyada. Kendimizce sevdik bu ülkeyi. Biz çok şey istemedik aslında hiçbir şey yoktu bize ait olan. şiirlerden başka.

Tüm zamanlarda insan denen varlık iki kıyısı olan denizin dalgaları gibi kıyından kıyıya savrulur durur . Bu kıyılarından biri din diğeri yine dindir. İkinci dini dinsizlik olarakta düşünebiliriz.Yada bu ikisinin ötesinde üçüncü bir kıyının olabileceğinin de düşünebiliriz. Düşünmek sizi yelkenleri açık bir gemi gibi ileri götürür görünebilir ama bir rotanız yoksa sizi hiçbir güç hedefe götüremez .Hedef önemlidir. Hedefin ne olduğu önemliden önemlidir. Önemliden önemli olmayı üst önemsellik olarak düşünebiliriz.Her birimizin bir üst önemselligi mutlak vardır. Bu inancımız olabilir aile işin içinde olabilir. Daha geniş bir açısallıkta millet olabilir ötesi tüm dünya hatta tüm evren ilgi alanımızda olabilir. Bu süreçte neyin ne olduğunu anlamaya çalışırken gelin önce kendimizi anlamaya çalışmakla işe başlayalım. İnsan denen varlık çok akıllı bir varlık değildir .Sadece akıllıdır ve bu akıl sınırları olan bir akıldır.

Bir şeyin sınırları varsa orda mutlak bir yeterlilikten söz edilemez. Bunun içindir ki bir çoğumuz görülenle bir çok şeyi anlamaya çalışırız.Buda çoğu kez anlamayı başarabilmemize engel olur.

İleri yaştasınız ve hastalıklarla karşıyorsunuz belki bir dakika sonra yada birkaç hafta sonra hadi irimser olalım birkaç yıl sonra ölüm sizin için kaçınılmaz olacaktır .Okudugunuz okullar eşiniz çocuklarınız torunlarınız hepsi çemberde sizden gerideler ölüme yakın olan sizsiniz. Çok iyi biliyorsunuz ki ne dünyayı düzeltebildiniz ne kendinizi. Sadece hepimiz şartlara uyduk .Bize uygun görüleni kabullendik.Buna kader dedik. Sonra şöyle düşündük kaderimizi tanrı yazdırsa biz niye sorguluyoruz. Hayır tanrının bizim için ne düşündüğünü bilmiyoruz biz o yetkenlige sahip olamayız.Olmuş olduğumuzu düşündüğümüzde tanrının paydaşı olmuş oluruz ki bu tanrının mutlaklığına karşı bir başkaldırı olur. Tanrı esirger ve bağışlar bunda bize sunduğu akıl gücünün gerçekliği esastır .Tanrı aklımızla bize güç verir .Kendimizi yönergelemede bize şans vermiştir. Hiçbir zaman her şeye sahip olamayız.O zaman bırakalım aklımız bizi fırtınalardan korusun bize pusula olsun.

Rasyonel ölüyorum ben. Yinede üzülüyorum. Beni kendine mahkum eden tanrı muhtaç olmamak için yalvardığım tanrı. Hayıflanıyorum böyle düşündüğüme kendimden korkuyorum.

Köleleriyiz varlığımızın .Yani tanrı bizi yarattı kendine kul etti (köle) şükürler ettik biz tanrıya bizi yarattığı kalıplara soktuğu için. Geçiciydik bu görünen evrende. Üst canlıydık herşey olabilirdik ama insan oldurulduk .Güzel bir sonuç bu.

Sonra mekandan ve bilinenden öte tanrı bize hükmetti. Yönlendirdi. Akıl verdi (us) Hiçbir şey yoktu tanrı vardı o hiçbirşeyin olmadığı yoklukta .Tanrı bizi ölümlle dizginledi. Korktuk hizaya getirdi bizi.

Sonra doğayı tanıdık elementleri atomu ,çekirdeği. çok şeyler başardık .Bir insanca yaşamı başaramadık . Kastlara ayrıldık. Dogdugumuzda bize roller biçtiler. Aile kaderimiz oldu. Köylü olduk. İşçi olduk .Her şey olduk insanca yaşamının mimarı olmadık. Birileri hep üstte olup ezilmemize buruyganlık etti. Sonra ölüm geldi o meçhuliyete gidildiğine tanık olduk. Öyle düşündük. Cennette ölüme mahkumlaşan yakınlarımızla buluşmayı umut ettik. Başka ne

yapabilirdikki.

Sincaplar ülkesinde saka kuşlarında konmalı dallarına o ceviz ağacının . Ekimde üşümemeli askerleri gecenin. Perdeleri kapalı bir evde hırçın pislik bir erkeğin karısı kaçıp gidince gökyüzünün en uç noktasına gök yüzünü tanıdı o zaman yer çileklerini. Sordular kimsin diye ben askerim dedi silahsızım. Hiç kadın tanımadı gözlerim . Şehit oldum ben toprağın koynundayım.Kirletme olurmu o toprağı üzüürüm ben.

Sana bir sır vemenin güncesindeyim. Biliyormusun düşünmeninde bir sonu var. Sevmeninde öyle .O bırakıp gidenlere sorsanız istemezlerdi gittiklerini. Kim güneşli bir sabahta toprağın altında olmak ister. Kim yazdırmak ister kabirlerde taşlara adını . Filan üniverstenin bilmem hangi bilim dalı hocası hiç bilemediği anlıyamadığı ölümle göçü vermiş. kara toprağın ardına . Onun içindirki elfabe bilmez benim üniveristelerimin hocaları .Kapısından sokmaz bizi içeri kırmızı yakalı sarı simli cüppeleri ile buruygan sitatiko .Bahçesinde kediler dolaşmaz o üniverstelerin ,kedilerin olmadığı yerde bilimmi olurmuş!

Sonbahadayız sonbahar hüzündür tıpkı hayat gibi .Hazan yaprakları gibi dağıtır bizi.

Hiçbir canlı yokturki özgürlüğü sınırsız olsun bu biz insanlar içinde geçerlidir. İnsan denen varlık umutları ile gerçekler arasında arafta bir ömrü tamamlar ve erkence bırakır gider görünülüğünü . Artık yapılabilecek bir şey yoktur. Kimbilir böylesi kısa ve meçhuliyete mahkum bir ömre sahip olmazsaydık ölümün yitikliğı üzerine böylesi yorgun kalmazdı yüreklerimiz.

Çok şey istedi yüreğim çok şey .Tanıdığı yoksunluğum oldu. Ürkek yaşadı gözlerim dünyaya bakarken Özlediklerimiz geri gelmezdi biliyorum.Yanımdakilerde çok ıraktı bana. Özgürlük istediğini düşünmekle ilgili bir durum degildir.Kimseler düşünceye kilit vuramıyor. Duvarları aşiyor hayeller . Biliyorum kadın ve erkek aynı sudan yaratıldı ayrı kaplarda duruldular. Hiç bütünleşemediler .Bir küçük tohumda iletilen aşk değildi. Anlamadılar.

Yakınınzdayken katlanamadığınız insanlar ıraklara gidince yoklukları içinizi kanatıyor. Bu insan kalbi değişik çalışıyor ! Sonra yokluğun mahkumiyetine giriyorsunuz. Sözde özgürleşmiş oluyorsunuz.

Özgürlük çak farklı bir kavram .Günahlarla beslenen bir dag çiçeğı o .Bulvarlar binalar vitrinler .Tirafik ışıkları dört çarpı dörtlerin direksoyunda baş örtülü yeni yetme ince ten çoraplarından vaz geçmeyen kırmızı rujlu kadınlar.Sizinle sevişmekte özgürlük değil.

Duvarları yüksek sitelerin müdavimleri korkmayın bu özgürlüğün olmadığı duvarların ötelediğı sokaklardan.

Kendinizden korkun .Niçin farklı yaşamayı seçtiniz nelerde biriktirdiğiniz sizi mahkumlaştıran histerik duyguları.Kadınlarınız mutlumu onu sorun kendinize. Tanrı sizi cennetinde ağırlyacakmı.Kaç yıl yaşıyacaksınız siz bu yobaz hayatınızı hastalıklarınız hatırlatacakmı tanrıyı size. Kaypak bakışlarımı olacak sokak çocuklarını görmezden gelen yüreğinizin.

'seni seviyorum ' demenin bir hikayesi yoktur.Pazardan onun sevdiği bir meyveyi alıp eve getirdiğinizde o bunu anlar.Anlamak sevmenin ilk başlangıcı degildir.

Uzun zaman oldu yağmur yağmıyordu .Neyseki yağdı sevindim. Bir virgül koydum hüzünlerime kadınım ırakta şimdi annesi hasta ona bakmaya gitti. Bende hastayım kendimce onun için gökyüzümde bulutlar giri.

Tüm tanrının meleklerine merhaba demek isterdim . Bende onlar gibi dertsiz tasasız ve hüzünsüz olmak isterdim.

Çok şey olmak isterdim ben ileri evre bir onkolojik hastanın gözlerine bakıp hadi iyileşiyorsun diyebilmek. Çocuklara mavi önlükler giydirip hayatı anlatmak isterdim.

Bazen gözlerine bakamazsınız insanların.Tanrı o an acıyı uygun bulmuştur derinliklerinde ruhun.

Öfke patlaması yaşadı sen gidince yoksunluğum.Çizgiler belirdi alнімda.Çay bardağım kirlendi. Tüm kuşlar çekip gitti pencereden.Özgür değildik bunu sen anlamadın kaldırım taşları anlamadı . Biliyordum camların kırık dökük odalarda sakladıklarını .Haklıydın gitmekte . Çekip gitme sakın demenin bir anlamı yoktu artık.

Bir toplum düşünelimki herkes aynı giyiniyor ! sıkıcı bir durum olur. Tüm toplumun düşüncelerinde aynı olması sonuç olarak farklı değildir. Bırakalım insanlar farklı düşünsünler. Yeterki düşünceler ipotik bir hiçiligin içinde sarmalanmış olmasın. Birde itici güç kavramını bilmek durumundayız. Bizi çağın gerçekleri ile barışık kılan .önceyle öteyi buluşturan. Vucudumuzdaki dirimsel elektirik gibi herkesin rolü olduğu ama kimsenin ötekini baskılamadığı bilim öncülünde bir arayışın yolcuları olmak . Yetim kalmamak gerçeğın aydınlığında onu bir ana kucağı gibi güvenilir bilmek .

Ah görölüyorki hiçbir şey mümkünlük dahilinde değildir ! Biz öyle sanıyoruz bu durum insan yaşamı içinde gerçerlidir.Yaşamı herhangi bir sert idolojiye bağımlama büyük bir yanılığ olur diye düşünölmelidir. Ortak bir bileşkeyi oluşturmanın yollarında yürümeyi başara bilmeliyiz. Zaten bu yol öyle uzun bir yolda olmamaktadır ! Hepimiz ölümle nişanlıyız ve düğün çok uzakta değildir.

Nerden geldiğimizi bilmiyoruz işin yükü nereye gittigimizinde meçhuliyetini yaşıyoruz. Savaşlar yapmışız ölümlere ağlamışız sonrası papuçlarımı toza çamura boyayıp sömürünün çarkına bırakmışız.

Birileri, emek aş iş demiş eşitlik demiş ,Öyle olmamış ama yine farklı yaşatmışlar birilerini. Sonra ötesi gelmiş sevgi yurt vatan .Herkes kendi yurdunu kutsamış doğal olarak doğal olmayan karşıyı düşman belletmiş kendimize ! Tüm duyguların insana özgü olduğunu görmezden gelmişiz. Red etmişiz bir çok şeyi sadece boyun eğmeyi öncül yapmış tüm kurduğumuz düzenler. Yanılığ burda başlamış sürüp gitmiş.

Şu rutubetli köhne duvar bir insan ömründen daha çok dayanıyor. açlar ve toklar aynı havayı teneffüs ediyor.

Yıldızlara bakıp aşkı arıyorlar. Aşk hastalık olduğunu anlamadan.

Şiir daim dudak bükülen küçümsenen bir yazı dili olmuştur. Siz bakmayın birkaç şairin göklere çıkarıldığına şiir hep diplerde bir yerde kendince nefes almaya çalışır.Şiir pişmanlığı kendiyile getirir yazarsınız sonra terk edersiniz yazdıklarınızı kökleri ruhunuzda kalmaya devam etsede .Şiir ölümü gecikmiş çokça yaşlılık gibidir yük olur nefese umudunuzu törpüler. İçsel dürtülerinize bir aralık olsada çok şeyi saklar şiir.

İstemek lazım çok şeyi eger ısınmak istemezseniz güneşin sıcaklığını hissedemezsiniz. Donuklaşır duygularınız.Bakışınızda içtenlik bulunmaz.Köhne bir ömrün garip yoldaşı olur ruhunuz.

Soguk mermer merdivenlerden çıkılan o kasvetli evde hiç gülücükler açmadı dudakları kadınlarının.Çocuklar

anlamadı çocuklukları Şöyle bir somun ekmeğe saçça sürüp sokaklara koşmadı çocuklukları. Umudun hiç uğramadı kapılarına köşkleri yalılar sarışmadı onlarla .

Ölmenin sonu yok. Bir gerekçesi vardır ölümün. Acı çektirir size yitirilenin özlemi. Rüyalarda karşılaştığınızda olur o hüznü gidişin müdavimlerle.Sonra hüznülenir gece.

Tanrısız bir dünya düşünemiyorum.Nasıl katlanabilirizki ölümün karanlığına zihnimizin derinliklerinde ahlaksızlığı nasıl hizaya getirebiliriz. Yaşamı çarpmıha gerip. Ürkek korkuları nasıl işleriz güneş doğumlarında her sabah o yorgun köhne evlerin odalarında.Az olanlar mutlu yaşaya dursunlar çoğul kalabalıklar nasıl ışıklatacak yüreklerindeki umudu. Düşünmek eylemsel olamadıkça sizi köhne bir yorgunluğa mahkum eder. Niçinlerinize yanıt bulamazsınız. Korkularınız sizi otoritenin polis kelepçesinden daha derin bir mahkûmlukta tüketir.Siz bunun farkında bile değilsinizdir. Her güç sınırsız görünsede sınırsal bir içsellige sahiptir. Para unvan bir çok şey. Siz sadeliği ve mütevaziliği tercih etmelisiniz .Bugün sizi güçlü gösteren ne varsa yarınlarda size pranga olabilir. Sadece içinizdeki sevgiye güvenin .Ansızın hücreleriniz isyanlaşabilir .Siz bunun farkında bile olamayabilirsiniz. Yitikliktir artık sizi bekleyen. Güneşin sizizde dogabileceğini unutmamalısınız.

Bu yalan dolan çalılar kim süpürüp yolunu açacak insan denen varlığın.Kim saracak yaralı kalplerin yarasını . Seni düşünüyorum niçin düşündüğümü bilmeden .Melekler bekliyor gecede karanlığımı .Yorgun bir günah seçiyorum kendime. Perdeleri kapalı umudun.

Çokmu gerekliydi bilmiyorum.Benim seni özlemem. Yada yetememem kendime. Seni dikenli güllerden korumaya çalışıp kırmızı güllere benzetmem varlığını. Sensiz ölecek olmak çokmu zor olacak bilmiyorum. Unvansız sitatüsüz ve meçhul bir toprağın ardında sonsuzluğa ulaşmak.

İnsanın ailesiyle gurur duyması güzel bir durumdur. (tabi bunun için gurur duyulacak bir aleniz olmalı) örneğin pilaton yakın akrabalarından ailesiyle gurur duyan bir bilgenin olgunluğuyla söz eder. Herkesin ailesi kendince kutsal olduğu bir yana çoğumuzun ailenin gurur duyulan bir yönü olduğunu bırakın başkalarını kendimize dahi anlatamayız.Çoğumuzun ailesinde demokratik bir katılımcılıktan ziyade olagarişik kuralcı bir baskın dünyanın izleri mevcuttur. Böyle ailelerde yetişen bizler nasıl özgürlükçü bir ruhu taşıyabilirizki.

Kimbilir beni hiç bilmeyecek o gedada bir köylü kızı o küçük akarsuyun üstündeki köprüde bekleyecek sevgilisini. Mavi gözleri olacak gök yüzünün. Ah ilerde Tiflis var üniveristede bir genç kadın saçlarını okuyor sözcüklerin.Şiirler okuyor karanlığa o da bende kimsesizim.

Agacın dalları nasılda ulaşırsa gök yüzüne fikirlerde öyle olmalı . Kökleri aynı olsada düşünce farklılaşa bilmeli.Belki o zaman özgürlükten vaz geçip despot otorik buruyganlıklar gölge olmaz ruhlarımıza. Özgürlük köklü bir arayışın uzunsal yolculuğu degildirki.

kapitalizim daim artı değer ister ve onu kendi sınıfında olgunlaştırır. Bu süreç küresel düzeyde etkenleştirmiş (emperyalizim) ilk tehditkarlığını özgürleşmede gösterir. Ortak akli toplumun kendini yönlemesini kabullenmez.Yirminci yüzyıl savaşlarla insanlığa derbe vurmuş olsun .Yirmibirinci yüzyılda otoriter yapılar demikrasiyi erozyana uğrattır oluyor. Sonuçta yanlış yerlerde yanlış uğraşların içinde tükenip gidiyor ömürler.

Ölüm yanı başımızda bizi yemeden içmeden keser .Sonra heybesine katılır kefenlere sarılır kaskatı kesilmiş beden belki bir tabutla toprağa verilir tüm özlenen hikayeleri ömrün.

Ben sevmem yapay gülcükleri biraz hüznü katmalı bahçesine hanım eli çiçekleri Kırmızı güllerden bir demet yapıp koşmalı özgürlüğün yamaçlarına umut. Anladımki her kabir bir izdüşümdür çekip gidenlerin.

Biliyormusun zamansız oldu herşey. ölümde zamansız gelir zaten heybemizde günahlarımız. yitikleşiriz toprağın altında

Nasılda kaçtılar korkularından kediler. kimseleri dinlemediler utanmadılar ve yaşadılar aşkı.Anlattılar miyavlanmasında aslında özgürlük olduğunu .Biz insanlar öylemiyiz. giridir bizim söylevlerimiz. Mavi denizlerin mavisini anlatmaz sözcüklerimizde kahverengi toprağı hatırlatmaz.Soyusuzca buluşuruz karanlığımızla.Güneş her sabag doğar her sabah cehalettir devşirdiğimiz yürüdüğümüz patikalardan.

Hani yıllar onyıllar geçmiş kırılğan kemiklerimiz incelmış gözlerimizin feri gitmiş.Tamam artık gelebilir ölüm. Kara bir utançtır aslında hani ölüm gelince geride kalanların malmülke çöreklenmesi 'Neymiş efendim ölüm hak miras helalmiş ' Yok böyle bir şey çekip gidenlerin gittiği yolun yolcularıyız. kalanlarla hoşnutlanamıyoruz.Ölümlerin arkasında ısınmaz kemiklerimiz .Gözlerimiz gülümsemez. Yitik yorgun bedenlerle sevişmez umut. Vaikitsiz olur herşey birde bakarsınız o önemsenen tüm duygular önemsizleşir ömrün bir dönemecinde. Birde bakarsınız en hüznü zamanında ömrün çekip giderler .Çekip gitme sakın diyemezsiniz. Gök gürültüsünün uğultusudur duyulan melekler ağlamazlar yok öyle bir şey. Haydi gel neyi yanlış anladıysak onu yanlış sevelim .Sevgi zaten hiç doğru gelmez kapısına yanlızlığın.

Beş haziran 1992.Tuhaf bir güne başlamış gibiydim.Korku endişe ve belirsizlik.Posta memuresi ablam koltuk altında bir şişkinlik hissedince içimizi bir huzursuzluk kapladı. Yıllar evel yaşadıklarımız gözümüzün öüne geldi .Yine aynı şeyler tekerrürmü edecekti. Hücrelerin azgınlığına muhatapmı olacaktık .Yine tıp fakültelerinin onkoloji kılıniklerinde yorgun bedenlerimizle yaşama tutunmayamı çalışacaktı umudumuz.

Sizce bir erkek kadınları nasıl yazmalı ! Sözcükler kadını nasıl yansıtmalı .Şiddetli bir fırtınamı olmalı dizeelr. Yoksa ürkek kuzular gibi sevimli ve sarışmaya müsait bir yoldaşlıkmı yapmalı .Yada içimizdeki şehvetin uslu çocuk olması nasıl başarılı. Tanrının ayetleri ne diyor bize Karanlığımızı nasıl anlatmalıyız.Saçları mahpuslandırılmış kadınlara. Hani dedimya tuhaf bir güne başlamış gibiyim. Korkuyorum. Nasıl korkmam en bilinmez yerlerinde isyankarlaşmış hücreler çaresiz bırakırken umutlarımızı .

Tüm bahçenin meyvelerini toplamış kıçlarını yağlandırmışlar. Bunu yaparkende kimseleri umursamamış .Heybelerini haramla doldurup. sıska kıç kemiklerini domuz yağlarına mahkum etmişler..Sonrada toplanı vermiş kara rezil ruhlarını saklayıp .Herkes elini taşın altına koyacak diye ortaya çıkmışlar. Bu bahçe hepimizin çöpünü dikenini birlikte toplamalıyız. Herkez bu kadının kızı o zaman bu yaşlı zavallı hüznünlere gark olmuş kadını birlikte sahiplenelim. Çorak susuz ve yorgun talan edilmiş bir bahçesinin efendisiydi bir zamanlar bu kadın !

Sevmelerim yalandır ,uzak çok uzaklarda ölüm gelip beni bulsa ne çıkar ,sevda bu sevdaırki,okyanuslar kadar ıslak umut kadar lacivert.

Dünya cografyasında var olduğumuz kültürle Anadolu topraklarında yaşıyoruz,aldığımız kültürel veriler geçmiş kuşaklardan bize yansıyan verilerin bir yoğunluğu olsa gerek ,düşünüyorumda bizler bu topraklarda yaşarken kendimizce görkemli ama kainatça bir zerreden öte degiliz,dünyadaki bütün toplumların ana amacı insanca yaşıyan toplumlar olmak olduğuna göre duyguda düşüncede inançta kendimizi önde görmemeli ,yaşamı ölüm dairesi içinde çogulca tüm insanlıkla algılamalıyız .belki ozaman bizi kısır döngülere sokan vazgeçmezlerimiz dogal dialektikte bir anlamı olmayacağını kavriyacagız ,belki ozaman yazdığımız şiirin bir anlamı olacak belki ulaşılmaz aşklar bizi bunaltmıyacak çaresizliklerimiz sadece bizi üzmiyecek ,insan olma bilinci bizi uçsuz bir okyanusta misafir edeceği ,belki ozaman erkekligimizin ,kadınlığımızın tütsüleri sevgiyi yakalıyacak ,yüregimizin odak noktasındaki çocuklarımıza belki ozaman umut edilesi bir dünyayı sunabileceğiz.

Hepimizi kahreden yaşamımızı kendimiz için yaşamamış olmamız oluyor. Hep birilerini mutlu etmek için kahredici bir hayata mahkum oluyoruz.Hayellerimizi gerçeklikle yoğunlaştırdığımızda görüyoruzki hayat denen komedinin sonuna gelmişiz.Her şey gerektiği kadar.

Bence bir babanın gölgesinden bir annenin bakışından daha sıcak bir yer yoktur.İnanın ana babanız yanınızdaysa orası dünyanın en güzel yeridir.Bunun için ülkenin dicle nehrini kucağına almış kadim şehrini bırakıp bu kasabaya geldiğimizde çokl fazla hüzünlenmeye fırsat bulamamıştık .Babam şirin usta bu göçer hüzün dolu hayatın müdavimi olduğundan batum malatya adana Diyarbakır her otağda ayakta durmaya çalışmış bir emekçi olgunluğunu sofrasındaki onurlu ekmeğine taşımayı becerebilmişti.Biliyordukki birileri üst perdeden yaşıyorsa o yaşanılarda bir çok hayattan çalınmış haram o kişilerin sofrasına boca olmuştur. Birde Ankara var cebecide demirlibahçede kırmızı tuğlalı ev.1977 DE Ankara tif fakültesi hastanesinin radyasyon onkolojisinde giri badanalı duvarın altında ankara arazında bir ocak günü insanlar yeni yıl sevincini evlerinde yaşamaya çalışırken bizler bilinmezliğin ve çaresizliğin kışkacında yağın karların ayaza çevirdiği ankara kışını içimizdeki acının kor ateşine yoldaş yapmıştık. Kızılada kuyumcu dükkanlarının birine girdik.Ablamın çalışırken aldığı üç bilecekten birini bozdurup paraya çevirmeye karar vermiştik. Şimdi umut zamanıydı.

Yıllar geçti daha sonra memurluğumun ilk yıllarını yaşıyacağım Ankara beni daim kendine özlete dursun .Biz bu Akdenizin rutubetli beldesinde kendimizce var olmaya çalıştık .Yıllar geçti bu şehir benim için hala bir egelti dikiş gibi bana hiç umut veremedi .Belkide kaybedilenler bu şehirde kaybedildiğinden hep ayazlarını yaşattı bana .Aslında sevilecek bir yerd bense sadece alıştım bu şehre. Tıpkı evliliğime yaban cehaletlere yetmezliğime. Irak çok iraklardaki hayellerimin umutsuzluğa dönüşmesine alıştığım gibi.

Ah ne olurdu herkes herkesin hakkına saygılı olsa şeytansı mal edinme hırsına yenik düşmezse yanlış zamanlarda sokağa çıkmış kadınlar gibi yılgın yorgunluklarda korku yaşamazsa.

Biliyoruzki toplumsal yaşamın mekanizması devletle olgunlaşır. Devlet enerjisini toplumdan alır. Günümüzde evrensel değerler yüzyılların arınmışlığıyla olgunlaşmış yaşama katkı vermiştir. Kültürel yansımalar birbirine direnç gösterebilir temelde insan gerçeğine dayanır. Günümüzde ortak ölçü evrensel kültür olmalıdır. Medeniyetler bir birlerinin karşısı değil tamamlayıcısı olmak durumundadır. Günümüzde ütöpik olsada gelecekte sınırlar gökyüzünün ufuklarından oluşacaktır Gök yüzü özgürlüktür orda kimse size kimlik soramıyor. Bir serçenin özgürlüğüne insan denen varlık ulaşamıyor !

Edebiyat yaşanmışlıkların toplumsal içerikte yoğunlaştırılıp yansıtılması olayı olduğuna göre. Edebiyatın toplumun içeriğinde kendine yer bulması kaçınılmaz bir sonuç olmaktadır. Yaşamı anlayabilmek ona katkı vermek sorgulanmasını sağlamak edebiyatın ana gerekçellerinden bir olmaktadır.

Ortak kültürün gelişmesi sonraki kuşaklara aktarılması kültürel varlığın gelişmesi edebiyatın önemli sunumlarından biri olduğunu bilmek gerçekçi olmaktadır. Bu süreçte edebiyat evrensel kültüre açık olmakla birlikte milliyetçi bir içselligide benimsemiş olduğunu düşünebiliriz. Ulusal kimlikte toplumculuk edebiyatın bu yönünü görmemize engel olmamalıdır. Görülüyorki edebiyat geniş bir izdüşüme sahiptir. Bu süreç bir edebiyat emekçisi tarafından göz ardı edilmemelidir.

Öğretilerin büyük çoğunluğu yenileşmeyi kabullenen bir konumda olamıyorlar. Bu durum öğretinin ortaya çıktığı zamanla kendini bütüncülemesiyle ilgili bir durum olarak kültleşiyor. Yaşam doga birey toplum içsel olarak gelişmeye müsaitken özellikle hepimizi etkileyen dogmatik olguların geçmişle kendilerini bütüncülediklerine tanık oluyoruz. Dünyanın bazı toplumlarında radikalleşen yansımaların içeriğinde bu sürecin sonucunu görmek hepimizi endişelendiriyor. İnsan doganın bir paydaşısı doga gelişmeye açık bir özsele sahipken birey ve toplum etkileşiminin devinimin dışında kalmasını beklemek pek gerçekçi olmayacaktır.

Sınırlar çok önemlidir .Düşüncede kavrayışta yaşamı algıda. Birey yaşamın geçici olduğunu kabullendiği sürece (yaşamsal misafirlik) duruganlaşır .Çırpınan bir ruh çabuk yorulur.Burda dengenin öne çıktığını kültüre etken olduğunu görmek durumundayız.

Yaşam basite alınacak bir yolculuk değildir. Üzerinde köşkler oturtacak bir zeminde bulamazsınız. Her şey olduğu kadar.

Yaşamak için bir gerekçeniz yoksa mücadele size anlamsız gelebilir. Gitmeyi arzulanabilirsiniz. Bilinizki gitmenin geri dönüşü olmuyor.

Cehalet öylesi bir bataklıktırki size yönetilen her şeyi gerçek sanırsınız.Karanlık sizi içine gömer !

Mutlu insanlar ülkesi olabilmirmiyiz sizce .Hiç bunu düşündünüzümü .Bu ülkenin insanları niçin karamsar. Niçin aç umutlar ülkesi bu ülke !

Nasıl korkuyordu ölümden 'vakitsiz ölümden tanrıya sığınırım ' derdi. Ölümün vaktimi olur Tanrı aşkına ! Evet olur yaşamı devam ettirecek bir bedene sahip değilseniz ölüm olmalı .Hani bazen ölüm kurtuluş olur. Gelince bir yük kalkar geride kalanların üzerinden yerini

Ülkücü,Devrimci geçmiş onyıllarda ülkede karşıt görüşler olarak ortaya çıkan bu kavramlar birbirinin zittiymiş gibi

algılandı. Sağ yada sol düşünce arayışında karşıtlar olarak toplumsal yaşama girdi. Tabiki bu haliyle bir yanılıydı .Ülkücü yada devrimci görüş aslında birbirini tamamlayan fikirlerdir. Birisi ulusu ve onun yüceliğini öncül görür. Digeri tüm halkların eşitliğini ve birlikteliğini öncüller. Bu iki kavramda kendi içinde tutarlılık gösterir.Karşit değildirler tamamlayıcıdır.Günümüzde ulus kavramını ve onun idaal arayışını görmezden gelmek pek gerçekçi olmayacaktır .Vatan töre inanç bağlılık hepimizin özel içeriğidir denilebilir. Bunun yanında emeğin kutsiyeti hakkın ifası eşitlik insanca yaşamsal katılım görmezden gelinebilecek değerler olmamıştır.Toplum tüm gereksellerini dikate almak durumundadır.Çagdaş yaşamın enerjisi bu gerçek üzre olgunlaşır .Toplumun kültürel sürekliliği kültürle oluşur.ortak amaçla belirginleşir. güncel halkın yaşamsal gerekçeleride değişime açık olmakla ilgili bir durumudur.Devrimci bir mayası olmalıdır. Kabullenelimki böylesi bir sonuçta devrimve ülkü birbirini tamalayacaktır.Hepimiz bir ülküve devrim etkenseliginde varsallız diye düşünmeliyiz.Toplum çok geniş bir kavramdır kalıplarını geniş tutmak sağlıklı olacaktır diye yorumlayabiliriz.

Bulvarın üzerindeki en eski resmi bina olan postane binasının önünden geçerken daim içimi bir hüzün kaplar. Kanserden ölen ablam bu kurumda çalışırken bu kurumu hayatımıza girmişti. Sonraları bende aynı kurumun emekçisi olunca beşkatlı giri boyalı bu bina) bizim mabedimiz gibi bir saygıyı içimizde yaşamımıza sebep olmuştu. Hangi şehirde olursanız postane önlerinde kalabalık insan yığınlarını görürsünüz. Orda şehirlerin gizli buluşma renkleri insan yüzlerindeki çizgilerde daha bir belirginleşir.

Şehre yakın bir kırsalda dar bir konutta ömür tüketmek ne kadar anlamlı olabilirdi. Etrafında birkaç meyve ağacı olan yetecek suyu olan elektirige güneşle ulaşılan bir kırsal yaşam. Kapıda bir Anadolu çoban köpeği (yada kangal) evin içinde size yoldaş olan bir kedi . Bahçede dolaşan kümes hayvanları .Mavi boyunlu tavuş kuşları. Ve sizin ruhunuzdaki sıcaklığı daha bir alevlendiren bir yol arkadaşı. Çok değil sizi ekmeğe ulşatıracak kadar bir maddi güç . Evin kapısının girişinde küçük ahşap bir kitaplık. Birkaç kitap hiç kullanmıya gerek olmazsada birkaç kâğıt ve kalem . Öğlen sonraları kapınızı çalan gök yüzü kadar aydınlık yüzlü birkaç arkadaş. Hayat bu olsa gerek., Yüksek sıtandlarınızı sizin mali gücünüz değil ,usunuzdaki bilgi ve donanım belirler. Araştırmak sorgulamak sunulanı değil olması gerekeni kavramak .Evrensel düşünmek ve katılıma açık olmak .

Demikrasi birilerini seçmek değildir. Demikrasi yönetimde paydaşta eşitçe hak bulmak olarak görülmelidir. Çogulcu demikrasi katılımcı bir içeriğe sahip değilse orda çoğunluk despotçası gücü zehirleyebilir. Bilgi kıttır ama gereklidir. Cehalet çoğuldur ama katkısı yoksundur !

Her şey paylaşmayı becerememizden oluyor. pastayı birileri kendi sofrasında tutuyor.

Tanrı gereklidir çünkü biz yorgun ve bezginiz yaşam bize rahatlık vermiyor. Halk kitleleri düzenin sömür çarklarında tanrıya sığınıyorlar ! Tanrı onlara cenneti vaad etti. Onlarda bu dünyadaki tüm umutlarından vaz geçti. ve ölümü bekledi !

Özledim bag bozumlarında umut salkımlarını yüreği sevgi ateşinde kadınları aradı gecem. Yitik ömürlerde ardıl kalan bir hasretindi senin . Onuda kabullenmeye takatim yetmedi. Sen beni hiç sevmedin biliyorum. Haklısın bende sevemedim kendimi .Yorgun hırçın ve çulsuz bir ömrün sahibi oldum hep. İçimde devrimci özlemler . Artık anlamalıyızki ilkel bir sömür çarkının içinde ömür tüketiyoruz.

Ah şu makam sahipleri ölüm sizide bulacak .Unvanlarınız mevkilerinizin basitliğinde ruhlarınızın ızdırabını sizlerde yaşayacaksınız.

Düşünebilmek ve merak etmek .İkisi yanyana gelince bilim öncülünüz oluyor. Bu birazda istemekle ilgili bir durum. İyi olmak amacın ana gerekçesi olmalıdır. Duygular bizi aslında hep iyiye götürür: Şartlar ve toplum o iyiyi törpüler geriye birey ve toplum çatışkısı kalır.

Kimbilir belki bu ülkede özgürlük çiçeklerinin açacağı günler yakındır ,benim ölümümüm yakınlığı gibi .

Özgürleşecektir ruhum. yoldaşlarım gülümseyecektir ölümümde özgürleştiğimi düşünüp.Bir kızıl elmanın yolunda yeşerecektir ülküm.

Nasıl özlüyorum bir bilseniz. bir sabah vakti bir yufka ekmeğin bulunduğu çay sofrasını .Toprak damlı bir ev düşlüyor ruhum damında güvercinler besledigim.

Kültür ortakça yaşamdan beslenir .Yanlızlıkla olgunlaşır . Sende öylesin önce çoğulumsun benim. Sonrası olgunluğum.

Her şey geçicidir .Geride bir üzdüşümü kalır yaşanılanın ! Birde kök hücreler kalır toprakta .Esmer kadınsı şehvet balık eti bir köz olur tende. Gülmek acılarına kavganın devrimci bakıştır ölüm geride bıraktıklarını mahkumlaştırır. Çekip gidince bitermi sanırsınız dertler. Heybende asılıdır derin karanlığı beklenenin. Çok kadınlar sevişir umutla çok erkekler mazlum dolaşır o köhne emekçi kahvelerinde. Ülkem acılı ve yorgundur bilirim. Sisler kaplamıştır yüreğimi ülküdaş hüzünlerin. üregim beni terk etti.

Yaşamın tüm kötülükleri kendimizden kaynaklıyor. Tüm sömürü düzenlerini biz insanlar kurmuşuz. Unvanların makamların paranın gücün kölesi yaradılışımızın değil .Kurdugumuz rezil düzenin bir sonucu . Böyle bir rezil hayatı yaşıyorsak kaderi değil kendimizi suçlamalıyız.

Tanrının tüm buyruklarını yüreğime nakış gibi işledim. Yüregim beni terk etti. Sonra bir akşam alacasında bir yosma belirdi usumda kılçık gibi sözleri vardı yosmanın geçmişten gelmiş gibiydi. Bana aşkı sordu .Anlamadı hastalığımı benim. İnce topuklu kadın askerler gökyüzündeki kara bulutları kovaladı .. gökkuşağı kayboldu yağmurların arkasında.

Fabrikalarda kara gözlü kadınlar hayeller kurdular süt akıyordu memelerinden umutlarının. Bir üzdüşümdü yaşam.Öncü olanlar düşünmeyi öne çıkartanlar olmalı ,ömrü uzatamaya çalışanlar değil. Ne derece ömür uzarsa uzasin yine eksik ve kısa olacaktır. Ozaman düne takılmayalım yarına bağlanmayalım günü avuçlarımızın içine alalım. Sonsuzluk beyinde başlıyor. Düşünceniz kalıplar içinde değilse siz demirparmaklıklar ardında bile olsanız özgürlüğünüzü yaşıyorsunuz demektir. Gelin beynimizi özgürleştirelim renkli izdüşümler düşürtelim sözcüklere. Tanrı insanlardan vaz geçmiş gibi .Koca dünyada herkes kavgalı herkes mücadelede. Açıkça kabullenelimki Türk kültürü hızlı bir düşüşün sıkıntısını yaşıyor.Deger verdiğimiz her şey çatırdamakla meşgul. Artık sakınılacak bir

yanımız kalmadı denilebilir.Yinede biz türklerde içimizde yeni yerlerde yeni tohumları yeşertmeye kurak toprağı islatmaya müsait öz varlık saklı duruyor gibi. Görüyoruzki okullarımızda öğretilenlerin bir çoğunun gereksizliği bilinmekle birlikte öğretilmeye devam eder durur. Çünkü karşı koyacak bir eylemi hiçbir görüş ortaya koymaz. Düşünmeyi öğretmek gerekliliğini anlatmak bataklığa adım atmak gibi bir riski taşır.Herkesin herşeyi görmezden gelmesi bu sürecin sonucu olsa gerek . Kabullenelimki putları yıkamıyoruz. Özgür değiliz çünkü.Bu dünya gözle görünür olsada karanlıktadır.

Tanrı inancın odak noktası .Yaratıcı ,mulak güç,büyük enerji tasviri mümkün olmayan varlığı her zerrede hissedilen. Tanrıyı bize tanıtan (arapça Allah.) kuran,dır kuranı okumak anlamaya çalışmak ondan istifade etmek temiz akıl sahipleri için bir zorunluluk olmaktadır. Ölüm var .inanç var.

05 ocak 1977 .lenf bezleri normal yapılarını kaybetmiş lengron tipi dev hücreler oluşmuş. ! Hoş geldin

çaresizlik.Ankara tıp cebeci radyasyon onkolojisi . Posta memuresi fidan ablamın hüzünlü hayatı başlıyor.

29 mayıs 1978. Endüstri meslek lisesini bitirdiği yıl yaşamın başladığı yıl oldu . üçgün sonra çimento fabrikasının çarkları arasında bulmuş oldu kendini . Karşıda mardin şehri taş evleri dar sokakları ve yüzyılları önüne bir sofa gibi koyan kültürel devinimi. Hani şu karşıdaki yola devam etsen diclenin kıvrımlarında çekip varsan karabazal taşlı evlerin misafirliğinde Diyarbekir olsan surların dibinde bir kürsüye yumulup bir çay yudumlasan belkide kaybettiklerinin acısına bir melhem olur. Yada azgınlaşır duygular. Ankara olur ruhun sıhhiyede bir simitçi kaldırım kenarında yorgun devlet memurları geçmişten kalan kara ruhlar gibi bezgin.

Düşünsenize birlikte yaşadığınız. sohbetler ettiğiniz .Yaşamı yorumladığınız.Bir tanıdığınızın öldü diye haberini alıyorsunuz. Yaşam anlamsızlaşıyor . Aslında ölüm aniden gelen bir sonuç değildir.Dogumumuz bizim ölümümüz olmaktadır . Süreç doğumla başlıyor . Aslında kutsal kitaplara baktığınızda odak noktası yaşam oluyor (incilin yaratılış bölümü) kutsal kitap kuran,da yaşamı yaşamın nasıl yaşanılması gerektiğini açıklayan öğütleri içeriyor. Peki tüm canlılar niçin ölümlüdür. Yeni doğanların ruh kimliklerinin onlarla bir bağlantısı olabilir mi. Bireyler dogup yaşayıp ölürken ruh yeni bedenlerle dünyadaki varlığına devam ediyor . İfade etmeliyizki islam bilginleri böyle bir görüşü kesinlikle red eder. İslama göre ölüm gerçekleştiğinde ruhun bu dünyaya irtibatı söz konusu olamaz. ruh ara bir alanda kıyametin kopmasını (ahiret) gününü bekler. Kutsal kitabımız kuranda yeniden dünyaya dair dirilişle ilgili bir yoruma götürecek herhangi bir ayet söz konusu değildir.Ölümde ne olur ? beden tüm reflekslerini kaybediyor ! Sonrası beden çürüme boyutuna giriyor. Toprak o çürümüş bedeni bağrına alıyor. Sonuçta ölümü bir dönemeç olarak kabul etmemiz lazım .Ölüm inançkarlar için bir düğündür denir. Bilinmezligiye bir facia ! Şiir nedir şiirin romandan farkı çok keskindir. şiir rijittir. direk konuşur sizinle romansa kahramanlarını konuşurur. Roman önemlidir şiirse gerekli.

Yaşamak büyük bir kavganın adıdır. Bilinç ister .Işık ister. İzdüşümdür yaşam bazen kara bazen kırmızı bir sıcaklıktır. Kahverengi bir kadın sevdim toprak gibi beni koynunda saklıyan. Ekmeğini paylaşan. Adı anne olan . Biraktı gitti beni sonrası açmısın diye soran hiç olmadı .Hiç ısınmadı yüreğimin ayazları.

Keskin esmer bakışlı bir umuda tav olmuş tüm acılarına kült kimsesiz ama çoğul bir kadın.

Bana hikayesini anlattı nar çiçeklerinin çokça açtığı bir köyde dogmuş.

Orta avrupada bir yerde . dedeleri anadoludan göçmüş oralara sonra tifliste bir okulda öğretmenlik yapmış .(yada yok öyle bir şey benim uydurmam olmalı)

Ankarada bir kadındı o . cebecide bir sokakta kırmızı bir şemsiye başının üstünde onunla dikimevi postanesine kadar yürüdük. Ömürce sürdü bu yüremek ruhumda.

Biliyorum ankara üniversitesinin hastane koridorlarını cebecide radrasyon onkolojisi ve bent deresinde kerhane

Karşıda bir giri kapılı magiros dolmuş. Vakit akşam üzeri ölenler ve kalanlar aynı yer yüzünde.

Gece geç vakit bir tiren geçiyor demir yolundan. Kırmızı kiremitli apartmanın dar balkonları ve yıldızları gökyüzünün ortalıkta salınan. Bir polis otosu köşe başında yorgun yüzlü ünüformalı memurlar. Ve ışıkları yanıyor cebecideki genel cerrahi kiliniginin .ışıklar ağlıyor yalnızlığımıza.

Toplumun dayatmalarından kurtulabilmek için kendimce çözümüm hayal kurmak oluyor.

Yaşamda zaten bir hayal yansıması degilmidir.

Bana hiç aşık oldunmu diye sorduklarında yanıtım gerçekçi oluyor. Evet zaman zaman kendimi hasta hissetmişmidir.

Azla yetinmeye alıştığınızda çıkarca bir bolluğun size sadece ızdırap vereceğini daha iyi anlıyorsunuz. Buna yaşamsal bilinç yansıması diyebiliriz.

Ölümler varya ölümler keskin bir kılınc gibi yaralıyor ruhunuzu. Bu yaranın bir melhemide yok. Ne yapabilirizki bizde zamanını bekliyoruz içimizdeki korkuyu tökezletecek o meçhul yolculuğun.

Tıbbi onkologa pankreas problemleri bir organ dedim ! onun hücrelerinin isyankârlığı zor oluyor ! Öyle düşünmediğini söyledi. Sonra birlikte çalıştığı hematog pankresinin azizliğine uğramış ! Üzüldüm keşke hayelleri gerçek olsaydı o tıbbi onkologun. Öyle olmadı .

İki + iki = 5 Bunu kabullendinizmi siz kalıpları kırmış bir entelektüel bir insansınız. Ne demek entelektüel toplumun genel kültür yapısının ötesinde birşeyler düşünebilen görüş açısına sahip kişiler olarak düşünülebilir.

Birey kendini bilen kendini tanımlayan beklentilerini pılanlayan .Kendini toplumun bir paydaşı olarak gören. içsel olarak kendi olan fert. Bizlerin sıkıntısı gerçek anlamda birey olamamakla ilgili bir durum. Herşey oluyoruz ama kendimiz olamıyoruz. Birşeyleri ya red ediyoruz yada sorgusuzca kabulleniyoruz .Bizden istenenin mahkumu oluyoruz. Toplumsal çatışkının ve sömürünün beslediği içsel durum bu olsa gerek.

Yaşamı tek bir idoloji ifade edemez,yeterlide olmaz. Bu durum sizi yaşam boyu arayışa mecbur bırakır. Bu durum sizin dik bir duruşunuz olması gerektiğide ortadan kaldırmaz. Herkesle uyumlu bir kişiliğiniz varsa sizde kişilikten söz etmek mümkün olamaz. Yaşam çatışkılarının bir bileşeni degilmidir.

Yaşamın tek hükümdarı ölümdür. Ölüm akli baştan alır. Çaresizliğin derin çukurunda sizi bilinmezliğe taşır. Ölümün olduğu bir dünyada malmülk peşinde ömür tüketmek kadar ilkelce bir dürtü yoktur insan denen varlığın ruhunda.

Düşünsenize ihtiyaç fazlası bir mülkiyetin size verebileceğini sadece hiçlik. Yaşlanıp ölüme yakınlaştıkça içinizde bir korku olur. Üzülürsünüz geçmişe bakınca yanlış yaşadığınıza. İyi çocuk olmak için birilerini memnun etmek için bir ömrü harcadığınıza . Mutlak bir işiniz olmuştur .Ekmeğinizi kazanmak için .İhtimal yığın bir evliliğiniz. Kirasını ödemedede zorlandığınız o kireç badanalı iki oda bir mutvak ev. Basmadan perdelerini kapatırdınız gece olunca. O zamanlar işten dönnüce akşamları yorgun ve mazlum. Burguldan bir aş gelir önünüze yer sofrasında. Erkence uykunuz gelir serilir yer döşeği. Kapıda köpeğiniz fındık bekler gece boyu karanlığı . Karşıda ışıkları yanar sarı apartmanın avizeleri parıldatır odayı .O sarı saçlı esmer kadının cilveleri bir başka olur erkeğine. Erkeği bir bankada şube müdürü. Hediyeler alır doğum gününde sarı saçlı yosmasına. Hani özgürlük tüm insanlar içindi . tüm karabakışlı çocuklar severdi çikolatayı. Lastik tokalı genç kızlar nakış işlerdi penceresinde hayatın. Sonra ne oldu biliyormusunuz rezil kapitalizm ve doyumuz yalanları sokakların. Kaçıp gitti esmer bakışlı sarı saçlı yosmaların elinde hayat. Biliyormusunuz kadın olmak zordur. Erkek olmak olabilmekte. Sabah yine balkona geldi bizim o yoldaşımız kıl kurruk kedimiz. miyavladı içeri girmek istedi balkon kapısından .Tüyleri dökülüyor diye alamadım içeri .Miyavladı anlattı bana sitemini geldiği gibi balkona komşu yeni dünya ağacına atladı ve indi aşağılaya. küsmüştü bana benim kendime küstüğümü bilmeden. Hersabah işe giderken küfürler ederdi anasını sattığı kaderine.

Kabirliklerde sessizce yatan ölümler .kemikleriniz kalmıştır şimdi toprağın altında. Siz yokkende ışıkları yanıyor şehirlerin . Politikacılar nutuk atıyor. Yine yosma kadınlar histerik bakışlarını gezdiriyor korku belası . Özgürlük sözde kalan bir yalan. Yine yorgun sözcükler yanlış hikayeler anlatıyor.

Bilirdikki ölüm geri gelmez acılar bırakır yürekte. Yapılabilecek başka birşeyde yoktur kabulleniş ruhunuza sinsi bir rutubet gibi yavaş yavaş siner. Artık ötede bir yerlerde sizi bekleyenizi vardır mutlaka. Tüm ülkelerim bağ bozumuna uğramış gibidir. Ölüm gelince otağa. çiçekli tül perdeler saklamayı beceremez acıları o loş odasında yalnızlığın. Herşey bir gece ansızın uyandıığında karanlıktaki o beyaz bulutu görmekle başladı .Bulut odanın karanlığında usulca duvarda yer değiştiriyor. Yavaş yavaş odanın tavanına doğru yükseliyordu. Gözlerini kapadı tekrar açtı tekrar kapadı tekrar açtı .Gördüğü o karmaşık meçhul beyaz bulut kümesi daha bir belirginleşmiş dağınık halceden bir top gibi yuvarlanmış öylece duruyordu. İçinde bir güç var gibiydi. Sanki bir ruh yada tarif edilmez bir durum. korkuyla endişe yerini merak duygusuna bırakırken . kendini toplayıp yataktan çıktı kapının girişindeki elektirik düğmesine bastı . Beyaz bulut yerinde yok gibiydi herşey normal görünüyordu. Gözü pencereye iliştiğinde beyaz renkte dumansı bulutsal olguyu gördü .Sanki ordan kendisine bakıyordu .Birkaç dakika geçmişti ki o beyaz dumansı bulut gerilere çekildi . ve gözden kaybolup gitti. Neydi bu niçin odasına misafir olmuştu. dakikalarca niçin kendi izler görünüyordu. Nerelerden gelmiş nerere gitmişti. Odanın ışığını kapatıp yatmaya çekindi . İçinde anlatamadığı bir korku yeşermişti. Odadan çıkıp salona geçti. Evde kimsenin olmadığı bir anda bu neydi ne olabilirdi. Herşeyin maddeyle anlaşılmaya çalışıldığı bir yaşamda bu yaşananların içsel devinimi ne olabilirdi. evin girişindeki aynalı dolabı açtı . ordan gözüne kestirdiği bir kitap aldı. orta yerinde bir sayfadan okumaya başladı .Elindeki kitap belkide beşinci kez okuduğu bir deneme kitaptı. kitabı okumaktan vazgeçti kitabı masanın üzerine bırakıp mutvaga geçti su ısıtıcıyı çalıştırdı . kendine bir çay demledi. Pencereye baktı dışarda gün ağarıyor sabah oluyordu. Bugün bir mayıstı işçi avuçlarını bir müddet inceledi. altmışlı yaşların yorgun yolcuları gibiydi elleri .Dört atın çektiği bir toprak yolda yürüyen posta arabası gibiydi ömür. Nerede duracağı belli olmayan bir göçer yolculuğa mahkumdu yüreği. Belkide zaman yaklaşıyordu beyaz bir bulut olup akıp gidecekti umut.

Birey sevmeyi arzular tabi ,önemsenmek ister. Yinede bilirizki derdimiz sevmekten öte anlaşılmak arzusunda beliriyor.Kendini ifade edebilmek. Genelde menfaat çatışmaları size bu şans vermeye biliyor. Asalak hamam böcekleri sinsice sizin nefesinizi kesmeye çalışıyor.

Kendime bir yol çizmeliyim . Bu yol düz bir yol olmamalı .Alışkın değilim ben su gibi akan bir huzurun yeşettiği ovalarda gezmeye .Ben kıraç dağların deli dolu suların taşlı dikenli yolların yoldaşı olmalıyım. Yoksa daha bir incinir üregim. sözcüklerim daha bir acı verir umuduma.Seni özlememiş olurum ozaman . Baharı hiç tanımamış .Kadınlarla hiç yatmamış olurum . loş odaların kirli şiltelerinde. Paytonlara binip dar küçelerdem gizlice kaçıp ürkek yüreğimi herecanlandıran Diyarbekir kerhanesinde .Bir cümbüşün tellerinden çıkan o sevda dolu tınıları hiç duymamış olurum.

Her gece sen varsın yanımda .Kırmızı bir ruj havluya sürüklenmiş. Bir şiir yazmış bırakmışssın masada . Kapıda bir yalnızlık var. gitmiyor.

Birini kaybetmenin korkusunu düşünün. Artık onu göremeyeceksiniz .Onunla konuşamayacaksınız. ona birşeyler anlatamayacaksınız. O sizi bu koca dünyada tek başına bırakıp gitmek zorunda kalmıştır.

En nefret ettiğiniz kişilerle kuzu sarmaşı yakıncalaştığınızı düşünün .Bundan daha büyük ızdırap olabilir mi. Ah keşke benimde sığınacağım bir köyüm olsaydı. Babamın küçükken bırakıp geldiği o zamanlar sovret sınırları içinde kalan batumun kırsalındaki kedayı merak eder olmaya başladım. Gidip orda kendine küçük bir arazi alamak .Ölünce de o tarlanın kenarına gömülmek. Ama öyle bir cesarete sahip değilim.Şimdilik etrafımdaki solucanlara serçe kuşu muammesi yapmak daha uygun olacak gibi. Ömründe bir kitap okumamış dag gibi cehaletlerinin ardında tünemiş barkuş gibi yaşayanlarla aynı gökyüzüne bakmanın zorunsalını kabullenmek mecburiyetindeyim.

Hayatta sizi mutlu edecek yada felaketi yaşatacak olan ne yoksulluğunuzdur nede gurbet.Size bu hayatı zehir edecek sadece yanlış insanla yaptığınız evliliğiniz olabilir. Bu kadın yada erkek olmağında ilgili bir durum değildir.

Orda bir ağaç yoktu oturduğum apartmanın şöyle elli yıllık bir taş konmamıştı sokağına herşey benimle gelmiş gibi eğreti ve ilkeldi. Çok namuslu gözüken erkeklerin çok namussuzca yanaştığı kadınlar dolaşıyordu kaldırım taşlarına arkadaş olup. Bir fabrikalarda çalışan işçi kadınlar kalmıştı utangaç ve ürkek.

Herşey insan varsa anlamlıdır. Özgürlüğüm sana bağlı olmakla başlamıyor. Sana elvada ben yokum diyebilmeyi becerebilmeliyim. Yada sana koşmalısın benim günahlarımın ardından . Tüm tabularını yıkıp duvarlarından atlayıp özgürlüğün ovalarında buğdaylar yetiştirebilmeliyiz seninle.

İnsan denen canlının katlanmak zorunda olduğu en büyük mahkumiyeti şüphesizki ölümdür.Düşünüldüğünde ölmün

katlanılması zor bir sonuç olduğunu kabullenmiş oluruz. Yaşamın içinde bir ikte olduğunuz bir yakınınızın bir arkadaşınızın ölüm haberini duyduğunuzda ne hissedebilirsinizki. Kaskatı kesilmiş bir ben ve çürümeye oldukça hevesli ayazda duygularla sizi çaresizliğe mahkum eden bir sonuç. Birlikte yaşanan bir dünyayı istemeden terk edişin ağır tıramvası .Bir ömrün bitişi toprakta çürümeye terk edilişi. İşin ilginç bu gerçekliği yaşamda sık sık gözlemlemiş olmakla birlikte bu dünyayı sonsuz gibi algılamak. Makamlar sitatüler isimlerin önündeki unvanlarla kendine haz yaratmak. Yaşanılanı kıyısından köşesinden devşirip sözcüklere tutturabilmenin umudu olsa gerek yazmak .Edebiyat bunun için olsun gerekli degildir. Çorak bir toprağa tohumlar atmak duyguyu ötelere emanet etmek . Tüm kadınlar ve tüm erkekler günahlarında yıkanıp daha bir kirlendiler. Sonra kendilerine roller biçtiler. Çok korunaklı kadınlar erkekleri ölünce yalnız kaldılar bu dünyada. Ağızların tanrı hiç eksik olmadı birilerinin çaldılar tüm umutlarını güneşin. Tanrı onlarla baş edemedi. Acaip şeytansı bir şehvetti yalanları . Tüm devrimler cesaretle yaşayabilenlerindir. Korkakların değil. Tanrı biliyor onları onlara görevler veriyor. Sonra nehirler ıslatıyor toprağı dünya denen bu geçici cennette. Şeytan cehennemleştiriyor. Biliyormusunuz bir kar kuşuna sorsanız hiç anlam veremiyordur makamlarına unvanlarına insan denen varlığın. Neyseki gece var tüm umutlarını saklıyor o ak memeli anaların tülbentlerinin altında.

Daim bir arayışın sisleri arasında olan toplumların bireyleri 'olmak ' filinin kıskacında takılı kalırlar. İyi insan olmak iyi dindar olmak iyi eğitilmiş olmak iyi yaşamak. İyi görünmek .Bu iyiler hiç bitmez. Çöp tenekelerinden dökülmüş bilgilerle alimleşen cehaletin rutubetinde tükenip gittiğimizin farkında bile olmayız. Ömürler böyle geçer. Güneşin kendini göstermediği bir zaman diliminde sabah yakın olacaktı minareden ezan sesleri misafirim oldu. İhtimal şehrin kabirliklerindedeki sakinceliklerinde rüzgar hışırtılarını saklayan selvi ağaçlarının altındaki ölü ruhları da ezanı dinlemişlerdir. Yaklaşık kırk dakika sonra dünya mekanının güneşle hoşnutluğu ihtimal yeniden başlayacak .Yorgun kadın bedenleri tümce namuskar zırhlarına bürünüp doğan günü karşılayacaklar. Büyük bir sessizlik var bu dünyadaki kahredici haksızlıklara karşı ,Artık suskun ve yorgunuz ! Öldü tüm bilgilerime göre öldü. Ya bilmediklerimiz ne. Toprağa verdiklerimiz ne oluyor. Tanrı onları hesabamı çekiyor. Ah o varlık halimiz her daim görecelimi. Yaşam dedikleri ne olabilirki.. bana söyle sen. Sınırsız kapitalizm sovetler birliğinin dağılması sonrası kendini dünyanın tek hakimi gördü. Sömürünün doruklaştığı emeğin yerlerde süründüğü. bir dünya düzeninde camları kırık evlerin ayazlara mahkum bıraktığı yetim çocuklara döndü insanlık . Sovretlerin yıkılması sınıfsız toplum iddasının çözülmesi Dinin yoksul kitlelerce ölümlüğünün gerekçesinin ötesinde sömürü çarkına döndürülmesi .Din milliyetçilik ulus devlet emek sermaye ilişkisinin karmaşık bir olagarıyla harmanlanır olgusu ülkeleri ve bireyleri yılgınlığa öteledi. Şimdi mutsuzuz kapitalizm bedenimizi doğamızı sömürmekle kalmadı ruhumuzda tüketti. Bizi biz yapan tüm değerler aşındırıldı. Para saygınlık aracı oldu. Kişisiz ruhlar öne çıkar oldular. Ülkemize baktığımızda dış sıcak paranın beslediği üretimin emeğin ve toplumsal gerçekçiliğin yitileştiği bir belirsizlikle kitlelerin yorgun ve bitkin düştüğünü rahatlıkla gözlemlemiş oluruz. Hiçbir din hiçbir yöneliş böylesi bir sömürü düzenine çimento olmamalı diye düşünmeliyiz. Ezilen horlanan ömürleri sınırlı bireylere kanatkarlık telkin etmek doğanın kendisiyle çelişen bir durum olmuyormu. Yaşamak böylesine çetrefilli olmamalı.

Kendini düşünen tüm elmaları kendi sepetinde görmek isteyen insanlar kötüdürler. Birde rezil bir cüretkarlıkları vardır.

Zaman afaki bir kavram ömrün büyük bölümünün geçtiğini hatırlata dursun. Gecegi bilemiyoruz. Ülkede güçlü ve keyfli azınlık nüfusun onda biri .Unvan ,para ,mülk sahipleri. Bu kişiler en cüretkar kümelerin başına çöreklenmişler. Halk kitleleri günlük yaşam mücadelesinde .Dört çeker milyonluk ciplerle dolaşanlarla belediye otobüs duruklarında bekleyenler aynı ülkenin yurttaşları. Ömürse geçip gidiyor. Gülümsemeyi unutmuş bu ülkenin çiçekleri. Kadınları yorgun. Mahçuplaşmışlar kadınlıklarında Analar köhne kaderin mahkumiyetindeler. Yaşamak bu olmamalı. Mantık sezginin önüne geçer. Yanılgıyı nötürleştirir. İnsansa her şeyi kendi arzusuna göre yorumlar. Tanrı bizi kutsayacak .Hesaba çekecek . Toprakta iki melek gelecek bize sorular soracak .Tanrı azaplarla bizi kabirde közleyecek ! Bu varsayım (inanç) içsel olarak bizi bu geçici yaşamda etkileye dursun. Kutsal kitabın bildirdiği (kuran) hesap günü ölüm gelincemi başlayacak . Yok ölüm sonrası ruhlar beklemede kalıyorsa hesap günü öncesi mükafat yada azap olasımıdır. Ruhlar kabirlerle içselliklerini nasıl oluşturacak .Ölüm ruha özgürlük verebilir mi. Yoksa onu kıskacamı alır. Fakirlik kader midir. Toplumsal sınıfsal farklılıkların tanrısal buryugu ne olabilir. Kader sizi yokluğa hastalığa mahkumlaştırmışsa ve siz buna engel olacak iradeye sahip değilseniz yanılgı nerde başlıyor .İnanç bir gerekçemidir yoksa bir avuntumu.

Düşünce öne çıktığında akıl bize ölümü ötesini önemsemek yaşamın sınırlarını anlamaya çalışmak .Evrenin yüksek ahenginin gerekçesini görmek gibi görevleri önümüze koyabiliyor. Mükemmel yaratılmış olan insan denen varlık. ölüm sonrası kendine bir çizgi belirliyorsa bunun adınada inan ve metodunada din diyorsak .Dini görmezden gelmek güneşe perdeleri kapatmak gibi olur. Burda şu görüş öne çıkar maddesel dünyayla mana alemini nasıl içselleştirebiliriz. Burda süreç dengeyle ilgili bir durum. Bireyin toplumsal yapıda yaşamını kolaylaştırmak eşitlik hak paylaşımında arayışa geçmek kendi varsalının bir gereği olacağına göre ölüm sonrası anlamaya çalışırken yaşamı örselemek yaradılışada ters olmuş olacaktır. Bireyin insan olarak en önemli özelliği düşünme yetisidir. Düşünmek ve düşünceyi eylemleştirmek. İnançlarla bu gerçekle davranamadıkları sürece ömürler hep hüznü ve yaşamlar yetim kalarak var olacaktır. İnanç gereklidir inancında özselinde düşünme becerisi var olmalıdır. Sorgula ve gerçeğe erişmeye çalış.

Dogrusu düşünmekte tek başına yeterli olamaya bilmektedir. Düşünme doğru olmayı içine sindirebilmelidir (mantık) sezgi arayış ve olasılık .Yaşamı nehirlerde yalpalamadan götüreceği güvenli sağlam kanolara benzetilebilir. . O bazal kara taşlı şehrin esmer kadınları. O umutsal uçurmaları güvercinlerin damlarda .Özgürlük bir haykırıştır dağkapı meydanında .Biliyorum ben seni sevdim kavun içi bir sıcaklığın renginde adın şiirdi senin. Yagmurlar yağıyordu ölümlerin üzerine.

Biliyoruzki bugün dünden farklıdır bugünde gelecekte farklı olacaktır. Bu farklılık teknolojik bilimsel ulaşılabilen

yeniliklerle zorunlu bir sonuç olarak ortaya çıkmaktadır.Günümüz toplumun dünün toplumundan farklı bir konumdaysa yaşam algılarında değişimsel olması kaçınılmaz görünmektedir. Özellikle kutisyetini önemseydiğimiz dünden gelen verileri güncel zaman bileşkesinde yorumlamak gerçekçi olacaktır.Öz sabit kalabilir kaynak baki olabilir ama öne çıkanın güncel metoda katkı vermesi esas olmalıdır. Burda anlatılmaya çalışılan görüş dinsel köktenci uygulamaların sorunlu olabileceği düşüncesidir.Kaynak özgün ve kabul görür olmakla birlikte yorumsal yansıma heleki zaman süreçte uygulama şablonları günümüzde kabul görür bir gerçeklikle olamamaktadır.İnsanlık her bilgiden kendine bir değer katar. Ama insanlığı ilerleten muhafaza etmenin ötesinde yeniliğe açık olmasıdır.Hayatın her alanında olurluluk içselinde yenilenme medeniyetin ana dinamigidir.Bir kez daha anlamalıyızki her şey gerektiği kadar.

Sürekliliği olduğunu düşündüğümüz zaman dönencesi dün,bugün,ve gelecek olgusunda bizi yönelte dursun dünün (geçmiş)arayışları içimizi hüzne boğuyor. ‘ bir zamanlar birlikte olduklarımızın hasreti kemiklerimin iliğini yakıyor ‘ diyen bir islam alimini hatırlıyorum . Evet kemiklerimizin iliği yanıyor yitip gidenlerin yokluğunu düşündükçe. ‘Zamanı tanrı yaşar insan oğlu ölümü yaşar ‘ der bilge kağan. Nazım hikmetin dediği gibi ‘ mektup yaz telgraf çek ölüm uslandır beni ‘

Yanlış olmak nedir. toplumun yapı taşı olan birey (insan)nasıl yanlış olur ! Yanlışlığını nerden alır.Birey toplumla şekillenir toplumu şekillendirir ikinci durumu biraz pasifizedir. Aynı amaca ve aynı arayışa uyumsallaşmış bireyler kümeleri oluştururlar. Partiler ,cemaatler ,daha geniş bir açıda tarikatlar (takipçiler izleyiciler) Birde seküler durum vardır.Tüzel yapılar bunların başında devlet gelir. Kurallar yaptırımlar metodlar.Biz burda birlikte bireyi anlamaya çalışacağız.

Birey tolum içinde ihtiyaçları olan arzuları olan beklentileri olan işin kötüsü güçlü bir ‘ben ‘ e sahip olan canlı bir varlıktır .burdaki canlı deyiimi biyolojik yapısının ötesinde hareketsel eylem algısı öne çıkmalıdır.Birey çok şey ister .Toplumda az şey vermeye göre kurgulanmıştır. Her bireyin temel ihtiyaçları arzuları istekleri vardır.Toplum bu istekleri biçimlendiren baskılayan ve yaşamı sakinleştiren kurallar armanisini bize yansıtır.Bireyin toplum içinde gönülünce yaşamak istemesi oldukça doğal o derecede çatışkılı bir sonuçtur.Doganın bir parçası olmakla birilikte birey günümüz toplulmunda doğal varsalının çok ötelere taşmıştır.Günümüz insanının bireysel yanılığının temelinde bu gerçeği görmek durumundayız.Evet medeniyet dediğimiz olgu hepimizi makineleştirdi. Toplumda bundan hoşnut gibi duruyor.

Düşünme beni olurmu .Ben hazırım üşümeye yokluğunda kar taneleri üstüme yağsın .Irak çok iraklarda bir köy evinde kestaneler közlesin yüreğimdeki yangın.İşçi kadınlar sevişsin umutla vardiyalarında hüznün.Sen düşünme beni.Ben alıştım üşümeye aralıkta. Üzerime üzerime geliyor ölüm .Aglama bana yolculuğumda. Tanrı,ya kayıtsız bağlandım. Bunu nasıl başardım onun bana nasıpladığını sahiplenerek. Tanrının (arapça Allah) insan varlığına en önemli lütfu akıl olgusu olduğuna göre (çünkü diğer canlılarda iç güdüyle yaşamlarına devam ederler.)Akıl yetisi insana aittir.İnsan bu konumuyla doğanın efendisi durumundadır. Evet tanrıya koşulsuz bağlanmak bizi sorumluluktan kurtarmıyor.Bilakis sorumluluğu artırıyor.Düşünsenize yaşadığınız yerde bir deprem oluyor siz bu durumda çaresiz görünüyorsunuz Aslında durum öyle olmuyor. Siz tanrının verdiği akli kullanmış olsaydınız doğanın bu kendi içselinde karşınıza çıkan filiyatta endişeye kapılmazdınız. Saniyeler içinde bulunduğunuz binanın yıkılma olasılığı sizin çaresizliğiniz bunun tek sorumlusu sizi değerli kılan akıl gerçeğini kullanmamak olmuyormu. Eger aklın bize getirdiği verileri (teknoloji bilgi) kullanmış olsak böyle çaresiz kalmış olur muyduk. İşte gerekeni yapabilmeyi tanrının verdiği iradeyle gerçekleştirip sonra mutlak güce teslim olmak gerçekçi olmayacakmı. Yada toplumda yoksulluğu garipliği ortadan kaldıracak yapısal verileri olgunlaştırmak gerçekçi olmayacakmı. Tanrının verdiği akli yine o mutlak gücün iradesiyle kullanma becerisini göstermek yaşamın yaradılışının gereklili olmuyormu. Aklımda deli sorular.

Varlık işin ana çimentosu bu oluyor. Varlık nedir maddeylemi sınırlıdır. Düşünsenize katı bir ruha sahipsiniz.Yada duygu yüklüsünüz. Ruhunuzu tartabilirmisiniz. Yada onu biçimlendirebilme .Saklıyabilme. Varsınız o var olmanız sizi bireysel bedeninizle doğanın bir parçası (madde) yapıyor.Ama biliyoruzki biz insan denen varlıkların konumu maddeyle sınırlı olamıyor.Düşünüyoruz.En büyük eylemi bu düşünce becerimizle yapıyoruz. Ama düşünceyi ölçemiyoruz ağlıyoruz,gülüyoruz,hissediyoruz,acı çekiyoruz.Tüm bunları ruhumuzla gerçekleştiriyoruz.Ruhu hissediyoruz. Burda işin içine sezgi giriyor.Sezinlemek. sezgiyi akılla anlamlaştırmak ve var olmak. Bu var oluş serüveni insan denen varlık için ruh gerçeğiyle ölüm ötesine geçiyor.Aslında sonsuzluğun içindeyiz .Tek yanılığımız dünyayı önemsemek .

Birey kendi değerlerini kendi oluşturur.Bu süreçte toplumun baskın kültürü etkiler görünsede kültüre boyun egen ruhlara sahip olan biz bireyler degilmiyizki. İnsan kendi yaşamını kendisi şekillendirme şansına sahip olabilir. Tanrı yaradılışında ona bu şans vermiş görünmektedir.Ama nedense insan denen varlık kendi tanımak iyiye güzele olması gerekene ulaşmaya çalışmayı bırakıp yapay kurtarıcılara mahkum olabilmektedir. Yirminci yüzyıl bu yanılıgyı toplumlara fazlasıyla ödetmiş görünsede bireyin kendiyile kavgası devam eder görünmektedir. Yaşam yaşanılanı kabullenmeden öte bir kavram olsa gerek.

Bir şeyin başlangıcını bile bilsek sonucunu anlama şansımız olabilir .Ama bilemiyoruz.Dogum öncesi durumumuzu kim yorumlaya bilirki. Belirsizlik her yerde.

Ebediyet yolcusu zamanını bekliyor uzunca yaşadı .Kendince doğruları oldu büyük yanlışlarında .Önemsedigi her şeyin önemsizliğini çok geç fark etti. Geçen her saatten korktu ölüm denen bir belirsizliğe götürecekti zaman onu. Kimbilir kaç nefesi kalmıştı. o evin köşesine diktiği dut ağacı ondan daha çok kalacaktı bu hayatın içinde. Gök yüzüne baktı gözleri yorgundu toprağı arıyordu. Artık anlamı kalmamıştı dededen kalma arazilerin yavan gülüşlerin anlamsız iç çekmelerin. Gelen ölümdü çünkü.

Ben önce ağladım göçüp gelince yaban ellere belki hüznün devşirmişti son bahar yüreğimden ben anlamadım.Tüm yalnız kadınlar yorgun bakarlar yataklarında umudun.Erkekler askerleşirler gecesinde zülümün.Yıkık kuytu evlerin bahçe duvarlarında yıkılırdı hayellerimiz bag bozumlarında. Nerelisin dediler bana gök yüzünün kapladığı her

Yerlendim.Biraz korkak biraz acemem sandığımız ömür benisi yetim bıraktı hikayesinde. Her şeyi yanlış yaşadık biz.Köhne gölgelerinde kaldık yalanın .Yanlış umutlara sevdalanmıştık . Saat sabahın altısı damlataşta köhne apartmanın oturduğumuz dairesinde ahşap yuvarlak masanın üstünde ki masa üstü bilgisayardan internet marifetiyle yabancı gazeteleri okumayla meşgulken sarsıntı binanın pencerelerini çatırdıdata dursun yoğunluğuyla korkuyu üzerime geçirtti. Akdeniz açıklarında olduğunu öğrendiğimiz deprem yaşamın korkunç sürprizlere açık olduğun bize gösteriyordu. Bir depremde yaşadığınız binanın çökebileceği gerçeğini bilmek kötü bir duygu. Kader tedbirlerinizi alma şansı varsa sizde şans verir. Tanrı mutlak olabileceği bilmenin kudretindedir .

Çoraklaşmış bir zaman dilimindeyiz. Gök yüzü girimi giri. Yaşamaktan korkuyoruz.Düşünceyi çarmıha gerdi korku! Demikrasinin en büyük gerekçesi eşitcil bir anlayışa sahip olduğu düşünülmesidir. Üretileni eşitçe paylaşma.Çağın gereksinmelerine kolayca ulaşma şansı .Çagdaş yaşamla barışık olma.Tüm olasılıkların ve dünya üzerindeki kavgaların gerekçesi ortak olanı paylaşamamanın yanılıgıyla ortaya çıkmaktadır. Yaşamı güvenle yudumlamak isteyen halk yığınları ulusal değerleri ve evrensel işlevselliği harmanlama becerisini gösterebildiklerinde kendine düşman aramaktan vaz geçecektir. Yaşam doğanın hükümdarlığında ülkeler oluşturur. Doganın bir parçası olduğumuzu unutmak büyük yanılıgı olsa gerek.

Niçin dedi böylesi haksızları katıp heybeye tanrının önüne çıkmanın gafleti ne !

Nasıl oluyorda birde sorgulama hakkını görüyorlar.Rezil cehaletin bocaladığı ince kemikli akıllarında.Anlamak mümkün değil.

Sonra uzun bir ömrü geride bıraktığını anladı.Böyle olmamalıydı.Tanrı böyle affeder mi onu bilemiyordu. Ama hep böyle olmuştur Yorgun yıldı atlarının özgürlüğü iraklarda kalmıştır.

Çok özlemişsin anladım ,kıyısında beklediğin o yorgun teknenin hayalini.Korktum ben incedi sözcükleri aşkın.Hastalandım.Tüm günahların içinde şarkılar dinledim devrimci şarkılar . Atlara binip giden türk akıncıları kimbilir nerelerde otağ kurdular. Daglarında katran ağaçları kurtlar uludu izlerinde ömrün.

Korkuyla merak arası bir duygu .Tüm sevdiklerim ölümle tanışmıştı .Bilmiyorum orda görüşecekmiyiz. Bekliyorlarmı orda bir yerlerde.Ruhları nerelerde. Ah üşüyorum sarılacakmı annem orda ısıtacakmı ellerimi. Maviş gözlü babam gülümseyecekmi umutlarıma.abim ablam tüm sevdiklerim. Karşılacakmı beni oralarda.Yoksa ordadamı devam edecek yanlızlığım.Issızlığım karanlığım.

Agaçtan tekerleği olurdu .tek atın çektiği arabanın. Üzerinde sekiz köşeli şapkasıyla sürücüsü. Ötelerden gelirdi umut.Çocuklugum ağlardı gençliğimde. Ellerimde yorgun emeklerim. Beklerdim güneş dogsun memlekete. Ben düzgün insanlara mahkumum. Seviyorum onların gölgelerini beni yakıcı yalanlardan koruyor. Cömertçe açılıyorum içimi onlara . Boşa geçmiş ömürler acı versede içime.

Bir yakınınızı kaybettiğinizde hayatınızı kaybetmiş olursunuz.Ama bunu anlamanız yıllar alır.Sizi hayatla tanıştıran büyükleriniz tek tek yaşama veda edince bir an gelir en büyük siz kalırsınız .Önünüzdekiler sizin ardılarınızdır.Geçmiş sizsinizdir artık. Koca bir yaşanmışlık yitip gitmiştir.Arasıra uğradığınız kabirliklere siz ölünce uğrayacak kimse olmayacaktır.Geride kalanlar hayatın içindedir şünkü.Artık muhafaza edecek bir şeyleriniz yoktur. Sele kapılmış bir tahta parçasıdır ömrünüz.

Merhamet sadece merhamet istemeliyiz,Merhamet tohumlarını toplum yüreğinde büyütebilirsek düzen nederece vafasız olursa olsun insanlar kendi yaşamlarında umudu beslemeyi başarabilirler. Aslında formül gayet basit kendin için istediklerinin başkalarında hakkı olduğunu bilmek.

Makam ve sitatüler ruhunuzu satın almasın.Özgürlük sadelikten geçer.Dag başında bir çoban düşünün koyunları köpekleri ve özgürlüğünü yaşamı ona huzur verebilir.Ama makam ve sitatü size sadece itiat etmeyi baskılar.Sizi o makama getiren güç sizi özgür bırakmaz.Sizde bunu isteme cesareti gösteremezsiniz.

Susuyoruz tüm yapılan haksızlıklara ilkel kişiliksiz suliyetleri görmezden geliyoruz bunun tek nedeni daha fazla kirlenmemek için çirkefe taş atmanın anlamı yok. Bir şeylerden vaz geçmeyi başarabildikmi kendimizi kazandığımız görürüz.

Birgün sen gittin ben kimsesiz kaldım Sonra anladımki bende gitmişin seninle. Konuşamadım saksıdaki annemiden kalan begonya çiçeğiyle. Güneş pencerede bekledi senin dönmeni.Soyunup sevişti ölümüm sen gidince kendiyile. Biliyorum toprak kokardı aşk kahve bir köpüktü seni öpüşüm nerde kaldı söyle bana o cebecideki kırmızı tuğlalı evdeki özleyişin.

Bence sen bir bag bozumu gibisin. Vaktini bekliyorsun. Seni bir daha göremeyeceğimi bilmek öylesine aciki. Bir cahille sohbet etsem öylesi kanamazdı yüreğim.

Sosyal demikrat düşünce liberalizimin baskınlığında çöküşle yitikleşer görünsün.Bu sürecin toplumsal travmasını yoksuluk sarmalına batan halk çekiyor.Kapital düzenin sınırsız sömürüsü hepimizi yordu.borçlandırdı .ve umutsuzlaştırdı.Modern devlet koruyuculuğu öncül yapar .Bireyin diğer bireylere karşı can güvenliği .Sınırlı mülkiyet hakkı. (tekelci olmayan feodalizime yol açmayan sınıfsal baskı oluşturmayan) ve paylaşımcı işlevi günümüz devletinden bekleneni oluştura dursun.Demokratik yönelişte sosyal demikrasi katkı verir bir etkiye sahip olamamanın sıkıntısını yaşıyor.Peki niçin böyle oldu. Halk kitleleri liberalizimin kısılcında ezikliğe nasıl mahkumlaştırıldı. Emegin değeri niçin göz ardı edildi.Kapitalizimin sınıfsal baskınlığı toplumu niçin cenderesinde tüketti.Kabul etmeliyizki demikrasi bilinçli bireylerin olduğu toplumlarda olgunlaşıyor.Bu bilincin özündede sınıfsal gerçeklik gelir. Bir emekçi bir kapitalistle aynı dünyanın insanı olmadığının gerçeğini bilmek zorundadır.Bunu anlayamadığımızda toplumsal gelişme emekçi kesimler için (halkın ezici çoğunluğu) mümkün olamayacaktır.kapitalizim devletin yetkenliğinde kontrol altına alınabilir.Sınırsız bir kapital yapı devletide aşındırır.Amacının dışına çıkartır.Ortak gerçekliği yozlaştırır.Bütünceyi sarsar.Devlet bütünceyi hukuk ve gerekçel boyutuyla sağlamayı esas edinir.Özgürlük paylaşımına başlar hukukla biçimlenir.Burda bir gerçeğin altını çizmek olumlu olur diye düşünmeliyiz.Bireyin yurt sevgisi ve milliyetçi duruşuda kapitalizimin sömürüsüne karşı olmayı görev bilmelidir.

Korku çok tehlikeli bir duygudur .Ruhu tüketir.Mucadeleyi yitikleştirir.Korku sizi yetmezliğe mahkum eder.Adım

atmanızı engeller. Cenderenizi kıramazsınız. Yeni bir kapı açabilmek için bizi yoran eski kapıları kapatmayı becerebilmeliyiz.

kimseler anlamaz çoğullar arasında yalnız olmayı ,el otaklarını yurt bilmeyi kendine,karanlığı öteleyip ışığı aramayı kimseler bilmez,bir çukur kazılır ölünce ,bir kaç insan yanılığlı hüznüleri ile ,son görevde ölüm saçlarında umudun ölüm içimde misafir.bir gün belki anlaşılır olur aşk ,kadın kahkahalarının hüznülendirdiği ömür gelir bulurseni ,en red edilen sevişmeleri ile yanlış tutku olur gizlerine,ne şiirleri anlatır dizelerin,ne şairliği anlaşılır şirinin oğlu serdal kendince tutkulaşır yanılığlarının, bir kadın burdayım der en can alıcı cinselligidir dişiligin ,ne amansız hastalıklar gelir usuma ,gece boyu yaban bedenlerde sevişilen ölümüne tutkudur bu hikaye, nedeni bilinmiyen.

Düşünüyorumda gençlikler hep başkalarının cenderesinde tükenmiş yasaklar ve ayıplar özünü amacını kaybetmiş ahlaksızlığa maske olmuş ,işte edebiyat toplumun çıkmazlarında bir ışıktır yarınların varoluş harcının özüdür ,edebiyatta insan ve toplum vardır ,ve ruh edebiyatta yansır özlem biraz ötelerde olsa edebiyat yanı başımızdadır ,olanı değil olması gerekeni yansıtır edebiyat esen rüagara değil gerçeğe eğilir başı ,edebiyatın özünde insan olunca aşkta ben varım der en gizsel dürtüleri ile burdayım der,bu temmuz gecesinde yalnızlığım ölüm gelip beni bulana kadar sürecektir gibi niçinlere doğru bir yanıt bulamamanın hüznü gözlerimi perdeliyecek ölümümde ,ve asla bir kadın ağlamıyacak arkamdan benim sevdalarım ölümümde tükenecek ,işte yaşamın dokusundaki çelişki bu yaşayamamak hep üçüncü şahıslara göre biçimlenmek ,acaba düşünüyorumda toplummu haklı gönlünce yaşamak isteyen insanımı. Bir sıcak çaya hasret ruhum ,en heybetli dağların ötesinde ,bir ölüm buldu bir ölüm,girilmezdi artık o evlere ,toprak damlı bir evdi yaşadığımız ,toprak damlı evde yaşayanlar toprak olmuştu işte.

En lacivert maviler okyanuslarda olur ,özgürlüğü hatırlatan esentiler okyanuslarındır ,çekip gitmek istersiniz bir yelkenliyle ,akdenizi geçip uzak doguya açılmak ,taylantın sokak pazarlarında çekik gözlü dişiliklerden gelen sıcaklıkları yudumlamak, kobra yılanlarının heybetini kıskanmak.,

yunus balıklarına inad sevişmek ıslaklıklarla ne otopark sorunu ,ne kökten dincilik,hücrelerinize inad özgür olmak. ayıp ötelerde günah uzaklarda bir siz varsınızdır birde yüreginiz,o öyle bir yelkenliki atlasında ankara sokakları .ipleri yarın saçlarına toka.

özgürlük avuçlarımda artık özgürlük korkulardan öte. ürkek bakışlı kadınlardan uzak en ateşli umudlara yakın sındır artık,

o can alıcı lacivert ,dizelerinde gorki,dizelerinde nazım hikmet,kimbilir bende yazmış olurum suya,ilk okulda sevdiğim kızın adını,belkide yoktur öyle bir şey ,yalandır kulak memelerini öptüğüm umudun, sevmelerim yalandır ,uzak çok uzak larda ölüm gelip beni bulsa ne çıkar ,sevda bu sevdadırki,okyanuslar kadar ıslak umud kadar lacivert.

Dünya cografyasında var olduğumuz kültürle Anadolu topraklarında yaşıyoruz,aldığımız kültürel veriler geçmiş kuşaklardan bize yansıyan dönelerin bir yoğunluğu olsa gerek ,düşünüyorumda bizler bu topraklarda yaşarken kendimizce görkemli ama kainatça bir zerreden öte değiliz,dünyadaki bütün toplumların ana amacı insanca yaşayan toplumlar olmak olduğuna göre duyguda düşüncede inançta kendimizi önde görmemeli ,yaşamı ölüm dairesi içinde çoğulca tüm insanlıkla algılamalıyız .belki ozaman bizi kısır döngülere sokan vazgeçmezlerimiz dogal dialektikte bir anlamı olmayacağını kavriyacagız ,belki ozaman yazdığımız şiirin bir anlamı olacak belki ulaşılmaz aşklar bizi bunaltımayacak çaresizliklerimiz sadece bizi üzmiyecek ,insan olma bilinci bizi uçsuz bir okyanusta misafir edeceği ,belki ozaman erkekliğimizin ,kadınlığımızın tüsüleri sevgiyi yakalıyacak ,yüregimizin odak noktasındaki çocuklarımıza belki ozaman umud edilesi bir dünyayı sunabileceğiz.işte Anadolu bu duyguları yoguran toprakların adıdır bu topraklarda sınıf, etniklik anlamını yitirmelidir ,insanlık hepimizi evrenselligine taşıyabilmelidir.

'Edebiyat edeptir'derdi hocamız . Yazının ulviyetidir. Bence şiir edebiyatın ruhudur. alır sözcükleri göklere çıkartır. Ordan toprağının derinliklerine kök salar ötelere taşır yaşanılanı.

Özlediklerimiz hiç hartırlamıyorlarsa boşa sevmiş yüregimiz .yaralarımız boşuna kanamış. Üzülürmüydün bilmemki ölüm bulduğunda beni. Yoksa bir sigara yakıp gülümsermiydi gözlerin. Huysuzun tekinin biriydi deyip .

Çocuklugumda güller daha özgür açardı

Özgürlük kalın taş duvarların korunaklı gizlerinin açığa çıkmasıdır. Bir ölümün arkasında bıraktığı boşlukmu. Yoksa devşirme çiçeklerinin koparıldığı o bag bozumlarının kenarlarındaki vakitsiz açmalarımıdır gelinciklerin.

Bana anlatırmısın hikayeni .Kim çözdü saçlarının özgürlüğünü niçin karanlıklaştı ışıkları sabahın. o yedi numaralı tahta kapıyı niçin çalmadı. Neden ağladı yokluğuna göz yaşlarım.

Hikaye emekçi evlerinde yaşanan bir ömrü anlatır daim. Kırmızı örtülü bir mutvak sofrasında yörük çaylarının kara çadır kokularında aşk neyse odur işte.

Kimbilir ölüm nezaman bulacak bedeni. kaskatı kesilip çözülecek bir beden hiç sevişmeyecek umutla. Kadınlar esmer saçlı kadınlar benide katın olurmu .Bu ülkenin hikayesinde yorgun sözcükleri ile şiirler okuyun mavi gecede. sonra gülümseyelim ölümüne hep birlikte.

Baglarda toprak damlı ev .Benzemez tekirovadaki o kırmızı çatılı taş eve. Hüznüleri başkadır birbirinden umutlarıda öyle. Ünüverstelerde bir kavga bir çığlık . Aranılan özgürlüktür başka bir şey değil. belki toprak damlı evde ,yada kırmızı çatılı taş ev. Yorgun hikayeleri vardır bu ülkenin.

Gün gelir ararsın belki. o lacivert gökyüzünün altında ikimizin sevdiği yıldızlara kanıp. Ölülerimi hatırlarsın .yanlızlığında. Üzülme olurmu bu dünya böyle işte. o çok sevdiğim emekçi kadınlar .Senin avuçlarında yaşatır sıcaklığını yaşamamanın .Hep yaşa olurmu böyle bakkıp lacivertlerine gök yüzünün gülümse.

Özgürlüğü kimse sizin için getirmez .Özgürleşmenizi uygunda bulmaz.Özgürlük kendinizin kazanması gereken bir kavramdır.Bu süreç önce rurunuzda başlar kişiliğinle olgunlaşır.aileyle biçimlenir .Toplumsal yaşama katkı verir. Güneş dogduğunda daha bir açlaşıp umutlarım.Yıldızlar kaybolur .Saçları ıslak kadınlar hep benden irak. Bir simitçi durur kızılaya giden yolun kaldırımında. Ankara olurum ben her güneş dogduğunda.

Çekip gitme sakın demiş olsakta .Hiç gelmedilerki gitsinler. Hiç sevmediler. Anlamadılar gün batımlarında mahzunlaşan yitik ömürleri.

Yaşam çelişkilerle dolu öngörüsüz bir yolda tüketiyor. Bakmayın kalabalıkların aymazlığına halk kitlelerinin bir çoğunda bilinçten mahrumluk kendini öne çıkartıyor.

Bireysel olarak dünyayı düzeltme şansımız olmazsada kendi yaşamımızı daha düzsel bir gerçeklikle yaşama şansımız olabilir. Bunun başlangıcı gereksiz fedakarlıklardan vaz geçmek olmalı !

fadakarca davranış sadece ömürleri tüketiyor. Kendiniz için yaşamamış oluyorsunuz. Tanrı böyle bir yaşama bizleri mecbur etmeyeceğine göre sınırlarımızı iyi çizmeyi başarabilmeliyiz.

Aşk sınırsız olmamalıdır,sınırsız bir aşk hastalığımız olmuş olur. Fedakarlığın ,aşkın ,katlanmanın bir sınırı olmak zorundadır.

Kimbilir yaşam bizi ölüme mahkum etmekle kendi gerçekçi düzenini kurmuş oldu.Ölümün sınırladığı bir yaşamda dönemce gelene kadar canhıraç bir kavganın içinde olmak hayat olmamalı .Bu başka bir şey belkide yaşam yanılığımız olmuş oluyor.

Kült bir ahlak bize katkısı yorgun bir ahlak anlayışıdır. Ahlak dürüstlüğü içinde yaşadığı ölçütte bireye ve topluma katkı verir. Aksi yapkınlıklar ahlaki kutsallaştırır. Buna gerek yoktur. Kutsal olan yaşamdır. Yaşamınsa içsel yörüngesinde denge öncül olmaktadır. Denge kabul görür bir ahlakıda içinde besleyebilir.

Yazmak yemek içmek gibi nefes almak gibi.Aynaya bakmak gibi .seni yanında görmek gibi bir durum. Yazmak kuraaları olan bir işlev olmamalıdır.yazmak özgürlük. Bir izdüşüm. Çekip gidenlere gitme diyebilmek .

Vakitsiz ölümleri vardır hayatın. sizi ömür boyu mazlum bırakan. kemiklerinizin iliğini sızlatan. Yaşamı mahzunlaştıran. Bilirizki geri dönüşü yoktur o günlerin. Artık hazan mevsimidir zamanın. sağanak yağmurlarda sizi ıslatan yorgun yoksunlukları ruhunuzda besleyen .Sizi günahlarla arkadaş eden.

Bir elmayı bölüşmeyi becebilmek istemezmiyiz. paylaşmak istemezmiyiz yaşamın güzelliklerini .Birilerinin değil herkesin mutlu olmayı umut edebileceği bir toprakta buğdaylar ekmiş olmak istemezmiyiz.Herşeyin sahibi olmayı istemek hiçbirşeye sahip olamamak olmuyormu. Umut hepimiz için olmalı.

Birgün anlarsın beni kadınıim.Ben ogün olmayacağım yanınızda.Önemsediklerimizin bir önemi olmadığını belkide anlatır sana o yorgun yalnızlığın. Kimbilir yine bahar gelir bu memlekte biz hatırlanmamış oluruz. Birileri erken ölür bilirsin. kimileri yaşarken. Bense kalabalıklarda kimsesiz. Yorgun bir geyik gibi ruhumun dağlarında. yorgun bitkin ve sensiz.

Hep böylemi olacak .Hep gidenler olacak bizi mahzun bırakıp. genç kadınlar ve genç erkekler günaha girecekler utanmasız.Belkide ölüme hazırlanacak bu günahlar. Artık kimse yıldızları saymayacak .İbadet hanelerde yorgun bedenli yaşlılar ölüme bir perde çekecekler belki.

Ben ölümce oturup bir sofranın başına şiirler okuyun umuda dair. Yırtık kadınları anlatın hikayede.

Günahkarlandığımı hatırlayın.

Şimdi kalkıp gideceğim .Nereye gittiğimi bilemeden. Sokakta kadınlar olacak hiç tanımadığım hikayelerde aşkı anlatacak köşedeki tırafık ışığına. Yitik bir bakışı olacak zamanın. Özgürlükmü yok öyle bir şey. unvanlı silik ruhlu erkekler çirkefçe gülümseyecek yalana.

Bana bir çay demle olurmu. şöyle kadın kokan anne kokan bir gecede. Bana kendini anlat adı Anadolu olsun hikayenin.

Kendimden hiç memnun değilim. Yaptığım herşeyden memnun değilim.Memnun olmam için bir şeyler yapmalıyım.Seni düşünmek gibi. şiir okumak gibi. Geçmişten kurtulmak gibi.

Hayatı beraber paylaştıklarımız şimdi toprakta yatıyor.Ne kadar hüznü verici bir durum.Bir bakıyorsunuz sadece siz varsınız karanlığınızda. Küçükken tek katlı toprak damlı evin damında yıldızları saymaya çalışırdık yaz gecelerinde.Kuru Diyarbakır sıcağında damlarda yatmak bir tercih oluyordu.Düşünsenize gökyüzünün yıldızlarını saymaya çalıştığınız.Küçük ayı büyük ayı kümelerini. Gök yüzünün sonsuzluğu size ötelerdeki ışıkları hatırlatır.Çekip gidin der buralardan.Göçer bir hikayenin mazlumu olun.

Özgürlük sınırlıdır.Sınırlı özgürlüğün en gerekçeli hali ekonomide kendini gösterir.Toplumsal işlevde en önemli kurum olan (iskelet) devlet ekonomide denetleyiciliğinin ötedinde sınırlı uygulayıcı olmak durumundadır. Karma ekonomi olarak yorumlanacak bu olguda devlet ulaşım barınma enerji sağlık gibi ana gerekliliklerde denetlemeden öte uygulayıcı ve tamamlayıcı olmak durumundadır.Devletin tek göreji güvenlik değildir.Devleti bir bütün olarak düşünmek gerçekçi olacaktır.Bu modelde devlet özel sektörü önemser onun çalışma şartlarını oluşturur .ama ipleri ona bırakmaz. ! Bu modelde devlet denetleyici olmanın yanında asgari tedarikçi durumundadır. Kamu iktisadi teşebbüsleri ,devlet üretme çiftlikleri ,kamu hastaneleri ,enerji yapıları devletin toplumsal sorumluluğu bilinciyle sosyal devleti oluşturur.Devlet birbaşka kulvarda yoksulluğu önlemek önlemekle sorumlu olduğunu bilmek durumundadır.Devlet tüm bunları topladığı verigyle gerçekleştirebilir. Burda devletin vergi toplamada gerçek üsüle dönmesi zorunsa bir sonuçtur.Dolaylı vergiler tüm toplumu bağlar .Toplumun yoksul kesimide o vergiye tabi olur. Bu sosyal devlette büyük bir yanılığ olmaktadır. Şöyle düşünelim aylık geliri on tl olan bir aile ve aylık geliri yüz tl olan bir aile yada aylık geliri bin tl olan bir aile markete gittiğinde aldığı bir kilo gram pirince ödediği vergi aynı oranda olmaktadır.Bu durumun sosyal adaletle uyumsallığını savunabilirmiyiz. !

Devlet yoksulluğu önlemekle mükelleftir. yoksulları geçici beslemeyi imaret hanelerle sağlayabilir Ama hedef yoksulun olmadığı insanca yaşamın mümkün olabildiği bir düzeni kurmak olmalıdır.

Çağdaş toplumun bir başka olgusu hukuk ve eşitlik kavramlarıdır. yetki ve mevki sahipleri yurttaştan üstün değildir yuttaşın huzuru ve güveni için yetkilendirilmiş olmalıdırlar. Buda için hukukta temelini oluşturur.

kadınların özgürleşemediği bir toplumda yaşamın özgürlüğü mümkün olmuyor.bir şeyler eksik kalıyor o bir şeyler güneşin yokluğu gibi yağmurun yağmaması gibi umudun yitikleşmesi misali . Dogada saygıyı hak eden en önde canlı şüphesizki kadındır. Kadın yaşamı doğuran tanrısal bir lutüftür.

Yıllar geçti on yıllar ömrün yoldaşları tek tek yitip gittiler bu dünyadan Artık bu çekip ginen yerleşkede kar yağın bir coğrafya yok. Mikroplar karda ölür derler. Şimdi rutubetli bir yılınlık üzerimizde. (o şehir farklıydı biliyorum)

İslam öğretilerinde özelliğizle beraber kabirleri ziyaret ettiğinizde ruh sizi gördüğü tanıdığı varsayılır. Ruh daim kabirdemi durur yoksa sınırsızlığında gezip dolaşabilirmi. Anadolu kültüründe bir evde vefat gerçekleştiğinde o gece o odanın ışığı sabaha kadar açık bırakılır. Merhumun günü birlik giydiği ayakkabısı kapının önüne çıkartılır. Üç günün sonunda soyka denilen geride kalmış giysileri evden çıkartılır ! Geriye bir acı kalır. An gelir o acı kemiklerinizi sızlatır. Babamdan kalan köstekli demir yolu saatini göz önünde tutup zaman zaman kurmaya çalışıyorum, çalışsın bozulmasın diye. saatler çok ilginçtir. mikro sayılabacak küçüklükte vidaları zembereği ve o muazzam mekanikleri size teknolojiyi hatırlatır. saatler insan yaşamının vazgeçilmez gibiler. Göreceli bir zaman kavramını adeta meşrulaştırma görevini üzerlerine almışlardır.

Merkez bankası politika faizini yüzde ondörde düşürdü filili olarak dört kez ciddi düzeyde faizi indirdi , politika faizi bilindiği gibi merkez bankasının bankalara para verirken aldığı faiz oranıdır. şimdi gelin olana bakalım. Bu faiz indirimi sokaktaki insan için hiçbirşey ifade itmiyor. ihtiyaç kıredileri faizleri düştümü düşmedi ! kıredi kartı faiz oranları düştümü düşmedi ! Bu iki gösterge faiz indiriminin piratige yansımadığının bir göstergesidir. İnsanlar ellerinde tl varsa biraz temkinli olan altına yatırdı bir başkasıda dolara. Peki dolar nasıl düşecek euro nasıl düşecek. Hata şudurki ülkeye özelleştirme ve banka satın almalarla sıcak para girdi halkı sömürüp dışarı kaçtı .Siz gider türk telekom gibi bir kuruluşu yabancıya satarsanız oda sömürür sonrada paralarla kaçar ! İhaleleri gidip dolar üzerinden yaparsanız kendi çıkardığınız paranın degeri olurmu !

(2021)Alanyada ev kirası üçbin tl kişinin asgari ücretle çalıştığını düşünelim geriye kaldı 1250 tl. Dört kişilik bir aile bu para ile nasıl geçinecek .Devlet ekonomide vurguncuya kapitaliste teslim olmamalı karma ekonomi modele geçmeli .toki altmışar metre karelik evler yapıp . insanlara makül fiyata belediye aracılığıyla kiraya vermeli .İşin bir başka yönü küçük ölçekli işletmeler yükseltile asgari ücreti nasıl ödeyecek .bunun sigortası var vs. Devlet asgari ücretle çalışanların küçük ölçekli işletmelerde on kişinin altında eleman çalışan yerlerde kendi karşılamalı. Birde devlet dolarlı vergileri azaltıp gerçek üsüde vergiye geçmeli adam evini dükkanını dolar üzerinden kiraya veriyor parayı elden alıp vergi kaçirtıyor Sorsan hepimizden miliyetçi ! .Miletin tüzel omurgası devletin tek görevi vardır yurttaşlarını huzurlu ve mutlu kılmak ! İşin özü emek hak eşitliğin olmadığı düzenlerde sistemin yozlaşp çarklarının çatırdaması doğal bir sonuç oluyor.

17 Mayıs 1992 'Duktal karsinom filtran özelliği mevcut !

Hastaya mastektomi yapmak gerekli amelyat gününü tesbit edip size bildireceğiz . '

Ankara Tıp cebeci genel cerrahi kilinigindeyiz. Bekliyoruz.

14 haziran 2005. Akdeniz tıp hastanesinin h bılaktaki onkoloji kiliniginin turanç renkli pilastik sandalyelerinde doktoru bekliyoruz. beklerken öyle vakti geliyor. yani ara tatil. Ablam söylenmeye başlıyor 'Saygısızlar bizi burda bekletmenin ne anlamı var .Hastanede öğle tatilimi olurmuş' Hasta yakınlarının anlamak istemediği konu sağlıkların güncel rutin işlerinin bizim hayatımızın ölüm kalım meselesi olduğunun hizmet vericilerin farkında olamaması oluyor her halde. Hani deriz ya sonunda ölümmü var diye evet efendim bazı sorunların sonunda ölüm var bedenden önce tüketilen çaresizlik duygusu !

30 agustos .Koca yazı hastanelere gelgitlerle geçirmiştik. Ne yapabildik ki patoloji sonuçları pet çekimleri kemoterapi seansları .Her şeyin bir gün bir mucizeyle düzeleceğini hayal ediyorduk. Bazı günler umutlanıp bazı günler çaresiz kalıyorduk. Eylül geldiğinde hazan yaprakları sokaklarda bir hüzün oluşturuyordu. Bizse hüzünleri yaşamak için eylülü beklemiyorduk . Tüm bu hangemede otuz ağustostaki doğum günümüzde kreması bol muzlu bir pastayla hatırlamıştı bizimkiler. Yaşam devam ediyor.

Dışarda bir ayaz var bu ayaz kışın olması gereken soğuk havasından daha derin bir kargı oluşturuyor.Emekçi kitleler kapitalizimin cenderesinde nefes alamaz haldeler. Bize tanrıda yardım etmiyor. Hukuk eşitlik demikrasi paylaşım katılımcılık pılanlama artı değer halkça paylaşımı ütöpic bir umut bile olamıyor. İktisat bilimi çöpe atılmış gibi .Piyasa ekonomisi denilen sistem sistemsizlikle dış sermayenin dalgalarında ülkeyi fırtınalardaki gemilere döndermiş .Toplum savruluyor.(İktisat kavramı nedir?İktisat; ekonominin işleyişini, piyasa süreçlerini, devletin ekonomiye etkilerini ve piyasaya müdahalelerini inceleyen hem sosyal, hem de teknik bir bilimdir.) Toprak emek sermaye girişim bir sistemsel gerçeklik içinde olmalıdır. Piyasa kendi şartlarını oluşturur demek emekçi sınıfı buna mecbur bırakmak yaşamın gerçekleri ile çelişkili bir durumdur. Yaşam hukuk paylaşım güvenlik ve bilimsel bakışla toplumsal gerçekliğe oturtulmalıdır.Günümüz küresel yapı bu süreci görmezden gelmektedir. Bu durum ulus devlet kavramınıda aşındıran bir sonuç oluşturur.Düşünsenize sınırlarınızı askerler bekliyor içerde dış sermaye halkınızı sömürüyor. Günümüz dünyası böyle bir şey. (kapitalizimin küresel hali !)

'Necisin dedi seni tanımak istiyorum' Haklıydı çoğumuz ilk tanıdığımız birini görünce onu anlamaya çalışırız. Hele siyaset konuşuluyorsa !

Neyim ben kendimi nasıl tarif ede bilirim. Emegi önemseyen işçi sınıfının bir neferi. Tipik bir dindar.Yada milliyetçi bir ülküdaş.Aslında savunmaya çalışıp kendimi bulduğum durum gerçekçilik olmalı diye düşünüyorum. O nedenle insana dair her şeyin bir içselligini kendimde bulabiliyorum.

Her şey farklı olabilirdi ,eger kendimizi için yaşamış olsaydık .Bunu yapamadık Elmaları dagittik dediler herkes elmasını aldı ondan hoşafı yaptı verdik dedikleri bize ait elmayı kendi avuçlarında tuttular. Kul hakkı varsa bunlar o hakkın yükünü taşıyacaklar.

Sizin hiçbir kanser hastası yakınınız oldumu ! Benim oldu.Çaresizlik zıvrını üstünde taşıdı ömür.Her an gidecek gibiydi kara ziftli tirenin yolcusu.Daim istasyonda bekleyen ebediyet yolcusuydu o.

Kanser hücrenin kontrol dışı çagalması kan ve lenf yoluyla etrafa yarılması (metestas) kontrol edilemezse ölümcül hastalıklar gurubunun genel adı.Çile.

İşte biz onyıllarca bu çileyi yaşadık .Umutlarımız döküldü yılınlaştık.Tanrıyı en çok biz hatırladık.

Tüm zıt renkleri aynı tuvalda görebiliyorsak o resme demikrasinin tohumlarını ekmiş oluruz.Farklı olmak ayrı olmayı getirmemeli toplum denen resimde tüm renklere yer verebilmeli fırçamız.

katran ağaçları ardında çökük omuzlu bir geceyi yaşadı o köhne köy evinde. Karşıda Toros dağlarının ardında bir ova

vardı içinde keçi sürüleri dolaşır. Kadınları saçlarını örgü yapardı. Çok iraklarda bir yalnızlığı vardı o gecenin. Kapısını açtı girdi o evin kasvetli içeriğine. Kimseler yoktu ölüm alıp gitmişti onların gelenlerde ayaz bir soğukluğu katmıştı heybelerine.

Özgürleşebilmek için kendimiz olmalıyız. Başkalarının memnuniyetini değil kendi hoşnutluğumuzu amaçlamalıyız. Bunu başarabildikmi yaşamımıza sahip olmayı başara bilmiş oluruz.

Bagımlı olmak mahkumiyettir. Kısa bir ömrü mahkumlaştırmaksa büyük bir gaflet olur. Özgürlük duruşumuzla başlıyor .Adımlarımızla anlamlaşıyor .

Kaldırımında yüzlerce güvercin kanat çırpıp yemleniyorlar.Özgürlükleri var onların kanatları var gök yüzü onların ülkesi sınırsız yasaksız ve ışıklı.

Biz insanlar öylemiyiz. Köleleriiz toplumun yasaklar içindeyiz. Heybemizde günahlarımız. Zamansız yaşıyor gibiyiz ! Gökyüzü tüm dünyayı kaplıyor. Bu bize tüm dünyanın tüm insanlara ait olduğunu anlatmıyormu.Tüm ulusların ortak hücre si insan denen canlılar degilmiyiz. Ozaman niye özgürlük çiçeklerini barışla sulamıyoruz.Biz Türkler ,Çinliler,Araplar Avrupalılar,Afrikanlı sevgi bakışlı yürekler. Hepimiz yaşamak istiyoruz insanca eşitçe güvenceyle. o zaman yüreğimizi sevgiye açalım.

İsmi ni okuyorum uykularımda gidişin bir başka acılatıyor kirpiklerimi.Ah o karanlık gece bir türlü bitmiyor.

Aglamaları m eski resim süliyetlerinde. Kabirlerinde garipliği haykırıyor sevdiklerimin. Bende sevdim bu ülkeyi nehirlerini dağlarını yüreği pak kadınlarını sevdim.

Hani gelirse o günler. Bağlarda toprak damlı evde kışa hazırlık yapılsa yine, biber kurutulsa salça yapılsa gülümsese genç erkekler önlerindeki hayata, anam bir 'meftüne ' pişirse sumaklısından. İşçiler tok olsa ülkede. Yıldızlar ışıl ışıl özgürlük saçsa yer yüzüne. Biliyormusun çok özledi yürek seni. Yıkık bir duvar oldu bize ömür üzerimde sen hiç aç uyudunmu kapısında umudun.

Katlanılması gereken tek şey sevgidir. Örneğin korkuya katlanılmaz.Korkuyu yenmek zorundayızdır.Zülüme katlanılmaz karşı koyma cesaretini göstermek zorundayızdır.Güçlü olduğunu düşündüğümüz ne varsa unutmamalıyızki biz o şansı verdiğimiz için güçlüdür.

Mutsuz insanlar ülkesi olduk. Yorgun bir hayata mecbur bırakıldık.Kültürel donanımdan mauf insanların müktedir olduğu bir düzenin içindeyiz. Özgürlüğümüz sonu yaşıyor.

11.ocak 2022. Gecenin ileri bir vakti saat 04.07 önce camlardan bir çıtırdama sesi,sonra kuvvetli bir sarsıntı saniyeler dakikalar gibi uzun ! geçer görünen sarsıntı tekrar şiddetleniyor .Tanrı koru bizi !

Akdenizde Kıbrıs adası açıklarında olduğunu öğrendiğimiz depremin şiddeti richtere göre 6.1 bizim yorgun yılgın apartmanı yerle bir edecek bir şiddet.Doga insan çaresiz ve zavallı olduğunu hatırlatıyor.İnsan kendine yetse tanrıya gerek görmeyecek ama yetmezlik içindeyiz.Zavallıyız. Tanrının mahkumuyuz.

Bilinç altımızdaki çöpleri süpüre bilsek belki daha özgürleşeceğiz. ruhumuzun isteklerinin günahkarlaştırılmasına red edişi başarabileceğiz.Toplumla barışık olmaktan öte kendimizle barışmayı becerebileceğiz.Tüm isteklere set çeken toplumlar bireyi baskılaştırmayı kendi otiriter varsalının bir gerekliliği olarak gerekli görüyor olacakki. Bu süreci insanlık tarihi boyunca beslemeyi otoritesinin gerekçesi görüyor. Birey ve topum birbirini tamalayan özsellermi olacak yoksa dişlilerinin çarklarında ezikliğini müktedir kılacak. Birey ne derece özgür toplum ne derece haklı. Ah aglama yüreğim bana şiirler oku belki rahat ölürüm. Kendimizi tanıma istiyorsak yalnızlığı sevmeyi başarabilmeliyiz.Birileri daim bir şeyleri götürür sizden. Siz yaşadığınızı sanarsınız.Belki sözcüklere sığınmak bu tükenişliği red etmekle ilgili bir sonuç oluyor.Yaşamınızda.

Hayatımızı karanlığa mahkumlaştıranlar kendi hayatlarından vazgeçmiş hatta farkında olamayan yol arkadaşlarınız olmuyormu. Düşünsenize evlenmiş yuva kurmuş çoluk çocuğa karışmış kişilere bakıyorsunuz hala geçmişin boyunduruk duygularında hiçleşmeyi yaşıyorlar sevmenin ötesinde bir zorunsal mahkumiyet onları yitkiliğe mahkum ediyor. Bu durumu ben en yakınında görmenin hüsrana içindeyim.

3 .mart 1987 .Yaşamda kendime çizdiğim yolun ilk adımları.Kemer Tekirovada bir köylü ailenin kızıyla yollarımı z bütünceledi. Kendimce uyumsal bir yoldaş bulduğumu düşünür durayım .Yanılığ orda başladı. kısa minyon bir kadını eşimin annesi .Kendince mucadeler etmiş yaşamla savaşmış.Feodal bir yapıda kendini varlığına tutunmaya çalışmış.Bu yönüyle kızlarının üzerinde oldukça yoğun bir baskın olagarışiyi oluşturmayı başarabilmiş. Her baskın konumun bir ilkelliği mutlak içinde beslenir.Burdada öyle olmuş.kısık kişilikli suliyetler asalak yapılarını kadıncagazin üzerinde oluşturu vermişler. Bu süreç ailede haksızlığı ve ilkel sömürüyü öne çıkardı.' çocukları mın annesi ' kıral çıplak' demeyi beceremiyor . Kıramadığı bir cenderenin içinde soytarı bir komedyayı hep beraber izlemenin hüsranı içindeyiz. Tek söylediği 'benim anam çok akıllı ' evet o akıllı ana köhne sünepe kişiliklerin kışkacında koca bir ömrü tüketti gitti. Kimbilir tanrı ona neler soracak .Önemsenen ne varsa önemsizliğini anlamanın acısını yaşayacakmı bilemiyorum. Şimdilik hükümdarlık cehaletin kucağında gibi.

Yine yağmur mevsiminde Alanya, geçmiş yıllardaki gibi. Akdenizde balıkçı tekneleri yok. yığınca yük var insanların omuzlarında. Beyaz önlüklü doktorları onkoloji kiliniklerinde karşılarındaki korkunun bilince değiller gibi. Bağışıklık sistemleri yerler bir olmuş yorgun hastaların umutlarının. Ah ölüm öylesimi acımasız olursun.Söyle hadi bizi nereye götürüyorsun.

11 Ocak 2022. Binanın önündeki elektirik şirketine ait lokal dağıtım panosunun gelen elektirik kabloları ihtimal ark yapıp kısa devre olunca sık sık kesilen elektirik arızaları kaçınılmaz oluyor. Ohm kanunu, kirşof kanunundan bi haber birileri panonun başına toplanmış arızayı anlamaya çalışan elektirik şirketi elemanlarına bilgiçe fikir vermekle meşgüller. Mevcut bıçaklı sigortalarla oynayınca sonuçta bizim binaya gelen fazlardan biride kesilmiş olunca aşağıya indim. Elektik akımını ana panodan kesen çalışanlar kendileri için rutin olan arıza bulma çabası içindeler.

Teknolojinin ana faktörü olan elektirikle ilgimin Diyarbakır endüstri meslek lisesinde olgunlaştığını hatırlıyorum.Sonraları mardin çimento fabrikasını yağlı kesicileri kumanda panoları sonraki yıllarda ptt nin (sonraları türk Telekom) zayıf akım haberleşme alt yapısındaki emekçi yorgunluğum.Arızanın bulunmasına katkı vermeye çalışıyorum. Ne mümkün herkes elektirik uzmanı .Yogunca bir sağanak elektirik iş görenini sırtındaki muşamba

yağmurluğu adeta test ediyor. Karşıda kaldırımda kahve renkli bir kadın geçiyor yoldan. Herkes kendince önemli bu yorgun yaşam kavgasında. Elektirkler şimdilik kesik .Tıpkı çaresiz umutlar gibi. tekniksiyen yöncem edebiyatçı sözcüklerin içselinde yitikleşmiş gibi .Ben bile unutmuşum varlığını.

13 ocak 2022.Kült bir kültürün içindeyiz.Nefes alamıyoruz.Rutubetli duvarların arasında tüketiyoruz. Dogru olan ne olabilirki.İnançsızlıkmı.Hiçbirşeye inanmıyalım yurt,devlet,tanrı din ,ahiret, sonuçta daha beter boşlukta olmazmıyız.O zaman doğanın diğer canlılarından ne farkımız olabilir. İnanç devlet toplum yaşam herşey bizi baskıladığı gibi aynı zamanda beslemiyormu.Düşünsenize tüm bizi kurallara sokan var olan değer olgularımızı yok sayalım.Sonuç ne olur. Tek düze amaçsız bir yaşam. Burda çatışkının gerekçesine inmek lazım.Yaşam tüm bu çatışkılardan devşire bildiğimiz bir bütüncüye ulaşmaya çalışmak degilmidir. Gelecekte sınırların olmadığı bir hayali ruhlarında yaşatabilmeyi başaracakmı insan denen varlık. Günümüzde böyle bir şans yok. Ulusal kimlikli devletlerin ortaya çıkması 1789 firansız devrimiyle olduğu var sayılır.Buna birde fodal yapıdan kapitalist üretim yapısına geçmeyide eklersek günümüz dünya işlevselliğinde arayışların devam ettiğini .Yaşamın yeni bir sürece siyasal olguda evrimleşeceğini öngörebiliriz.Dünyadaki devletleşmiş ülke sayısının ikiyüzlerde olduğunu düşünenecek olursak bu süreçte ya yeni lokal devletçikler oluşacak yada eskiden olduğu gibi çok uluslu kültürel yapılanmalarla büyük devletler kendini oluşturacaktır. (İmparatorluklar.) İkinci sürecin daha bir olasılık içinde olduğu görülebilir bir sonuç olmaktadır.(Avrupa birliği örneği) Yada bağımsız devletler topluluğu kavramı gibi yada uzak doğudaki yapılanmalarda bu sürecin içinde olarak görülebilmelidir.(şengay işbirliği örgütü.)

Ortadoğu coğrafyasına baktığınızda bir kopukluk olduğu açıkça belli olmakla birlikte bu coğrafyanın kültürel birlikteliğinin bile sanılanın aksine oluşturulamadığı gerçeğini görmezden gelmemeliyiz. Buralarda kadim kültürler olarak acemler ,Türkler ve mısırlılar öncül görünsede .Arap kültüründe dinsel motifsellignide harmanlayıp coğrafya üzerinde etken olmaya çalıştığı düşünülebilir. Köklü bir alfabeyle yazımsal boyutu oldukça derin olan arap kültürünün aynı zamanda bir gerici yönü olduğunuda gözlemlemek mümkün olmaktadır. Burda açıkça sormalıyız İslamiyet gibi büyük bir kültürün ortaya çıktığı arap coğrafyasında demikratik çağdaşsal bir kültürel yansıma niçin ortaya çıkamamıştır. Yedinci yüzyıldan günümüze kadar kültürel boyutta Din olgusunu bir yana bırakacak olursak arap kültürünün sorunlu bir kültürel boşluğu yaşadığını tesbit yanlış olmayacaktır. Büyük Osmanlı devletinin çöküşü sonrası bu durum daha bir vahimsel tabloyla önümüzde durmaktadır.

Günümüz avrupalının geçmiş serüvenide pek parlak ve umut verici olamamıştır Birinci ve ikinci dünya savaşlarını bu kıta avrupalısında ortaya çıkması bu coğrafya için tirajedinin zirvesi olmuştur.Günümüzde avrupa uluslarının bir çok yanılıgıyı aşip daha gerçekçi bir siyasal yapılarla daha özgürlükçü bireylerin yaşam alanı olduğunu tesbit yanlış olmayacaktır. Ülkemiz için durum çözümlemesine geçecek olursak .Türkiyemizin büyük Devrimci Mustafa Kemal Atatürkün Osmanlının gelişim çabalarının devamı niteliğinde ama çok farklı ve gerçekçi bir yönelişle ülkeyi ileri taşıma kararlılını meşrulaştırdığını çizginin ulusal karakterde milliyetçi dengeyle özdeşleştirildiğini ve ulusu çağdaş bir sürece yönelttiğini görebilmek durumundayız.Kurucu kadro yüksek öngörü ve çabayla Ülkeyi bulunduğu coğrafyanın çok ötesine taşımış olmakla birlikte devrimin üstten gelmesinin alt katmanlarda ilkel tortuların oluşmasının çatışkılarını ulusça yaşanmasınida içselinde tutmuştur.Büyük cumhuriyet kavramı halka kısa sürede kazanıldırılmış olmakla birlikte içsel ilkel bir karşı duruşun günümüzdede var olduğunu görmek yanlış olmayacaktır.

Türk devletinin varlığını oluşturan kavram türk islam ülküsüyle temelinde özgürlükçü demikratik halk egemenliğine dayanan emek paylaşım ve eşitcil katılımcı bir demikrasi arayışının içselleştirilmesi olacaktır .Günümüz dünyasında insanlığın arayışı devam etmektedir.ve bu süreç uzunca bir yolculuğun ilk izleridir.

Birileri sizden farklı yaşıyorsa çok akılı olduklarından değil .Çığırtañkân sòmürücü ükela ve çirkef olduklarından,siz emeğin kutsiyetini anlatmaktan asla vazgeçmeyin.

Çık bir dışarı dedi bırak şu sırça saraylarını yalanın.Özgürce tozlara tünesein üzerindeki kürk.Bak sokaklarına memleketin. Orda kendin olacaksın belki bir izdüşümün olacaktır umuduna bu ülkenin .

Kimler çekip gitmediki bu dünyadan .Geriye baktığınızda geleceğin bir anlamı olmadığını anlıyorsunuz. Kan hastalıkları uzmanı hekim kendisi lesomiye yakalanınca bildiklerinin yetmezliğini daha iyi idrak etmiş olurken isminin önündeki profesör unvanının ne kadar boşlukta olduğunu ona hatırlatmış oldu. Bildiklerimiz bilmediklerimiz arasında öylesine ilkel ve yapayki bunu anladığımızda çok geç oluyor.Ne yazıkki çoğunluğumuz her konuda bilge olduğumuz yanılıgısını ruhumuzda taşıyoruz.İnsan denen varlık her şeyden vaz geçebiliyor cahillikten asla !

Çok ağaçlar büyüdü gökyüzüne doğru çok başaklar boy attı.

Özgürlük aradı utangaç yolcuları gecenin maviydi gece gökyüzüydü.

Ovada türk akıncıları atlarını sürüyor ortalık toz duman şimdilerde

Anlat diyor Anadolu benim nehirlerimi ıslansın yüreğin sularında

Yaz hikayesini umut etmenin ,buğday başaklarını devşir bu ülke senin.

Kimbilir belkide yanlış yaşıyoruz yaşamı .Bizden içinde olmamız istenen kalıpları kıramıyoruz.

Güncel gerekliliğimizde yaşadığımız bir çok olgu bize çapraz yansıtılıyor

.Anlamak sorgulamak istemiyoruz sadece uyumsal olmak istiyoruz.

Sonrada ezikliğı yaşıyor ruhumuz.Kalıplar sitatüler ve onun oluşturduğu baskın düzende sadece Tanrıya yöneliyoruz.Cenneti bekliyoruz.Tanrının verdiği koruyucu kılıcımız olan akli kullanamıyoruz.

Uslu çocuklar olmaya çalışıyoruz. Eşitliğin olamadığı yoksulluğun üzerimize yapıştığı niçinlere yanıt bulunamayan bir düzeni kabullenmiş görünüyoruz. Sonrada mutsuzluktan söz ediyoruz.

Yaşamın daim devinim olduğu bir dünyada durulgan kalmaya çalışıyoruz.

Yaşamı idrak etmeyi ona sahiplenmeyi başaramıyoruz.

Yalnız kalmaktan korkuyordum ben . Sonra kalabalıkların bana verdiği yalnızlığı tanıdım.Anladımki yalnızlık çok kötü bir şey değilmiş.

Şimdi ben yokluğuna alışmaya çalışıyorum. Başka hiçbir şey değil yaptığım .

Gecenin bu satinde dışarda yağın yağmuru dinliyorum. yüreğimde özlemin.

avuçlarımda toprak kokusu. Sen çekip giderken hani . Bırakırken bu yalan dünyayı avuçlarımda kalan hasretti bu senden devşirdiğim.

İşte ezan okunuyor dinliyorum. Ruhumda birşeyler oluyor. Hüzün yalnızlık ve sen.

Birde tanrım var beni esirger. Yagmurları yağdırır pencereme .Bir koyu kahverengi gözlerin vardı .Kimselere benzemezdi bakışların. Sevişir günaha girerdi umut.

Sonra namaz kılardı kendince. Saganak gibi günahları omuzunda. Aglardı gece onu görünce. Bak şimdi birazdan sabah olacak. Kadınlar işe gidecekler .Erkeklerde öyle .Bir sen kalacaksın yanımda. Seninle şiir konuşacağız.

Anlamsız bulacaklar ikimizi ahlaksız bir hikayede bizi bulacaklar.

Güya özgürlükler ekecektik toprağa. Gittik mahkumlaştık birbirimize. Anlamadık o mavi geceyi. Yüksek bir dağın yamacında belki tahtalı dağı. Günlerce günaha girdik.

Sonra cahillik okudular üniversitelerde .yüzleri kıllı erkekler. Kadınlar beyaz önlükler giydi kimsesizliklerine.

Özgürlük çekip gidince başlayacaktı. Öyle olmadı ama . Huysuz kadınlara mahkum oldu umut. çünkü geceyi gelen. Oldukça yorgunum biliyorsun. içimde bir yerlerde sızlanıyor yokluğun.Kim bilir nasılda kırıldı kanatları içimdeki serçenin.Güneşim karartmıştı yüzünü sen gidince. Her akşam göçüp giden yabancı hayellerim. Aralık ölüm ayıdır bilirim .Yıkar umutlarını beklenenin.Adını saklarım kimseler bilmez .Bende unuturum ötelertesindir sen. Ah yaban yataklarda ağlattığın kadınlığın.Vakitsiz sevmek var işin içinde. Ankara ben seni özledim cebecide o kiremitli apartmanın ikinci katı .Tıp fakültesinde beyaz önlüklü umutlar.Ölümler gece boyu aşık yıldızlarına . Oldukça yorgunum biliyorsun yaşamaktan. Belki Haziranda yağmur yağacak .Belki özlemeyeceğim seni.Belki gideceğim kimselere söylemeden. Karanlığım aydınlatacak beni.

Antalyadaki (Akdeniz) üniveriste hastanesinin radyasyon onkolojisi bölümüne yönlendirilince Sekreterliğine müracaat etmek için ilgili kılınige geçtik. Hücrenin kontrolsüz çoğalması bir yana birde kan ve lenf sistemi yoluyla vücudun başka bölgelerine sıçrayıp (metastaz) oralarda sistemi bozmaya yöneliyor .Belkide hastalığın böylesi riskli olmasının tek nedeni bu özelliği olmalı diye düşünmeden edemiyorum. Üniveristenin radyasyon onkolojisi yetkenleri bize gelecek hafta gelmemiz için randevü veriyorlar. Sekiz gün ötelemek bu hastalık için riskli olmaz mı diye soracak oluyorum .'Hoca öyle uygun gördü' deniyor. Biz bu problemi yıldız mahallesinde yeni açılmış bir özel hastanenin ilgili kılınıgında aynı gün tedaviye başatılarak aşmış oluyoruz.Bu durumdan oldukça rahatsızım. Koca üniveriste hastanesi bizi sokaklara salmış oldu. !

Sabah kalkıyorsunuz oldukça zengin olduğunuzu var sayalım.Mükemmel bir kahvaltılı odanın sıcaklığı yada serinliği tam istediğiniz gibi.Arzu edilen her şey elinizin altında. İkametgahınız oldukça ihtişamlı. Yediginiz önünüzde yemediğiniz aranızda.Dünya size güzel .İstediginiz an seyahatlere çıkıyorsunuz .Kahvaltılı bir ülkede öğlen yemeğini bir başkasında .İkinci çayına süt koymassanızda keyiflice içebiliyorsunuz boğaza nazır manzarasında o köşkün. Eger bir inancınız yoksa bir amacınız yoksa dünyanın en zavallı insanı sizsinizdir.Ne söyleseniz çevrenizdeki dalkavuklarca alkışlanıyor. Bu halinizle fabrika vardiyasında mavi önlüklü bir emekçi kadının hayellerine bile ulaşamaz sizin para güçseli ömrünüz. Yaşamak inanmakla ilgili bir durumdur. Güneş boşuna doğmaz yer yüzüne.

Yaşamın odak noktası sevgidir.İnsan denen varlık egosuyla öylesine ilkelleşirki sevgiyi karanlığa iter.Bir çoğumuz bir şiir bile okumamışızdır.Babadan kalma arsaları satıp binaları dikince altınıza birde dört çeker aldınız mı. kıyırık kadınlığınız sizi kırılma yapar. Cehaletin kırılma çesi.Birde karşı cins var. Karıların mallarına çöreklenmiş soyтары yüzlü piçler. Ah siz onları bilmezsiniz onları ben iyi tarırım . Onlar ölümdü hatırlamazlar neyse şimdilik yaşıya dursunlar. Onları kabirde iki melek bekliyor.Sorgulanacaklar .Niçin yetimin hakkını yediniz .Niçin insan olmanın erdemini anlamadınız.İnsanların büyük çoğunluğu tanrının kendilerine nasıpladığı onurun farkında değillerdir.Rezilce yaşamayı kendileri için tercih ederler.İnsan olarak doğmak şanstır.İnsanca davranabilmek ise emek ister.

Ruhunu tüm tozlarından arındır yalanın.Gülümse kadın bakışlarının sıcaklığına. Buğday tarlalarındaki kırmızı gelinciklerini özlemekten vaz geçme. Bak akşam oluyor. Kapıda bir ayaz.Mevsimlerden kış.

16 ocak 2022

Birgün her şey geride kalacak .Unutulacağız Gittigimiz yerden geri dönüş olmayacak. Makamlar,unvanlar ,evler ruhumuzdaki o boyunduruk şehvet hepsi köhnemiş közlere dönecek .Bizi toprağa verecekler. Her şeyin anlamsızlığını anlamaktan mahrum kalacağız o gün.

Bizim sokakların insanlarını arıyorum.Hani çekinmeden evine alabileceğin,Kimsenin ötekini küçümsemediği.Bir sofrada oturup sıcaklandığımız insanları.Ben bu şehrin yapaylığına alışamadım gitti.Demekki bizim sokakların insanlarından önce bizim sokakları bulmamız gerekiyor.

Sabah bir sofraya olsun demli bir çay. Yağda kavrulmuş un kokusu mutvaktaki. Kırmızı bir oje sürmüş hayellerim.Karşımda uyuyorsun gençliğimle.Haydi anlat bana ne olur oldu yokluğumda.Kesme şeker gibi tatlı bir hüzün yaşadı yüreğim.Sana ne oldu söyle bana.Kimler üzdü seni Kimler öldürdü gözlerindeki o sevinci.Özgürlüğünü kim aldı yüreğinden.İşsiz erkeklerine hikaye olmuştu gece. Sen o gecede yoktun biliyorum.Özledi seni yüreğim sen gidince. Biliyormusun bu sömürü düzeni ve ayazları kar yağışlarının daha bir üşütür oldu beni. Sorguladılar örümcekleri o köyde .Köhnü yıkık bir evdi taş duvarlı. Bana toprak damlı evi hatırlatan .Sen yüreği kor ateşlerde yanan bir yoldaş tanıdın mı hiç .Üşüdümü yüreğin ölüp gidenlerin ardından. Gülümsedimi dudakların ölümlere.Sen hiç yaralı kalplere sığındın mı söyle bana.

Risk daim yanımdakilerle oluşur.Iraklardakiler sadece deprem dalgaları gibi sizi korkutur.Yıkımı yanımdakiler becerir. Tüm yükün omuzlarında olduğunuzu anladığınızda bırakıp gidesiniz geliyor. Yalnızlığın güç aktarımına .Sonra yalnızlığında bir mahkumiyet olduğunu görüyorsunuz.Sizin infaz koruma memuru olduğunuz bir puslu varsalda. Bu ciğerlerimizdeki sitokin fırtanası yokmu. Oksijensiz bırakıyor umudu (sitokin hayvan ve bitki hücrelerince üretilen, hücrelerin birbirleriyle iletişimini sağlayan protein ve peptidlerin bir grubudur. Hücre yüzeyi sitokin reseptörleri aracılığıyla görevlerini yaparlar.)

Memlekete bahar gelmedi.Yagmurlar yağıyor şehrin üstüne yosma bir gülüş çakıyor yıldırımlar gökyüzünde. kapıda bir sokaka kedisi bekliyor .Niçin bekliyor bilmiyoruz. Hastanelerde yorgun hastaları var hücre isyankarlıklarının.Hani

yaşamak için muhtaç olduğumuz bedenimizi tehdit eden.Bir kadın doktor topuklu ayakkabıyla dolaşiyor hastalarını o odaya girmeden ayakkabının tiz topuk sesleri kulakları tirmalıyor.Zengin hastaların tek kişilik odalarında daha bir önemsiz oluyor doktorlar odada kalmaya .Esmer bir hemşire kitap okuyor gecenin geç vaktinde bankın arkasında tünediği sandalyesinde gözlerinde bir mahmuluk var.Dışarda arasına geçen polis otolarının mavi kırmızı ışıkları yansıyor sokaklara . Gece lacivert hükümdarlığında sabaha ulaşmaya direniyor gibi.Ben seni anlamıyorum niçin böylesi geride duruyor umutların .Niçin asalak kazların çığırkanlığına boyun eğiyor yüreğin. Yaralı bir ceylanı içinde ağlatıyorsun. Sen beni hiç sevmedinmi.Sen mezopotamya sümerlerin dev nehirlerinin sularından beslendin.Saçların diclesinin sularında yıkandı ruhumun kadın hükümdarlarının.Sen benim korkularımdan öte büyük tahtların yolcusuydu umudun.Kim derdiki güvercinler uçarken dam pinlerinde kadın özgürlüğü aradı.Uçsuz bucaksız gök yüzünde umutları vardı gecenin sabaha dönük.Tanrı sevmişti onu bekliyordu o muazzam düğününü ölümün.Dağlarda kuzuların dolaştığı mevsimde bir türk ocağının dumanında aradı .Yalan konuşan kadınları kovdu hep otağından bekledi gülümsesin güneş. Ey bu rezil çağın çığırkan asalakları korkuyorsunuz biliyorum .Askerler tanıdı tarih mavi gözlü gözüpük askerler gölgesinden korktuğunuz !

Yaşamak acı ve dikenli oldu bu ülkede. Gülmeyi unuttu kadınları hikayenin.Sessizce bırakıp gideceğiz artık yalanlarını bu dünyanın.

Seninle hiçbir şey konuşamıyoruz.Sen dikenlerini seviyorsun gülün.Ben naifliğini. Sen anlamıyorsun bu değirmen nasıl dönüyor.Nasıl çarklarında kırılıyor ömürler.Eger seninle yeniden başlamak mümkün olsaydı ötelerdim kısık yalanlarını o köyün. O köy senin köyün olsada. Biliyorum ayaz bir soğuk var havada. Sisleri var korkunç yalanların. Yıkık duvarlara rastlanmış ömürler.Özgürlük boyun eğmemektir karanlığına günün.

Tanrı dünyayı ve içindeki varlıkları yaratmadan önce ne yapıyordu ? Oldukça tehlikeli bir soru olsa gerek.Yada tanrı kötülüklerin insanlığı kahretmesine niçin musade ediyor.O 'esirgeyen ve bağışlıyan 'değilmi. Nasıl oluyorda milyarlarca insan yoksul ve mazlumken azınlıkta guruplar dünyanın nimetlerini kendileri topluyorlar. Gerekçe ne olabilir.! Bu sorulara yanıt aramaya çalışırken ya kolayına kaçıp iman sorgulanmaz ya inanırsın ya red edersin gibi bir bakış açısı sizi bulur.Yada yorumların içinde helak olma tehlikesi sizi kendine çeker.Şöyle düşünebiliriz tanrı bizim algıladığımız zaman kavramından muaftır.O nedenle tanrının öncesi ve sonrası yoktur.Evren dünyadanda ibaret değildir. Dünyanın yaşının yedimilyar olduğunu kabul edelim yedi milyar yıl öncesi tanrı yoktu diyebiliriz.Tabi birde tanrının tasviri söz konusu olurki yorum şansı biz kulları için mümkünlülüğü olan bir sonuç olmayacaktır.Tanrı vardır ve yüksek bir muktedirliğe haizdir.İman bunu emreder.Var sayalımki tanrıya inanmayalım. Ölüm meçhuliyetini nereye koyacağız.En yakınlarımız ölümle (görünürde)hiçleşirken nasıl bir kabul boyunduruğuna ulaşacağız.Ölüm bize bir şeylerin mecburiyetini omuzlarımızda yükletmiyormu.

Büyük devrimci Mustafa Kemal.Atatürk Çağdaş türk devletini kurduğunda Diyanet işleri başkanlığını gerekli görmüş başkanlık bindokuzyüz otuzlu yıllarda (elmalılı hamdi yazırın) kuran mealinin yayınlamış bindokuzyüz altmışbir yılındada yeniden bir kuran mealini topluma kazandırmıştır.Cumhuriyet yobaz ilkeliliğin ileri sürdüğü gibi din gerçeğini görmezden gelmemiş onu toplumun gerekseli olarak kültürel varlığın bir özseli olarak görmüştür. Çağdaş türk devleti dini (islami) önemsemiş onu bireyin ruhsal alanına bırakmıştır. İzlenmesi gereken yol din realitesinde çağdaş özgür düşünce olmalıdır.Geçmiş görmek ondan faydalanmak ama mantığı din olgusunun temel varsalı bilmek çağdaş inançkarların (müminler) gerçekçi olacaktır.Dinle ilgili Atatürk,ün şu sözünü hatırlamak gerçekçi olacaktır.'Din vardır ve lazımdır .'Düşünce bizi meteryalizime (madde) mahkumlaştırmı.Yoksa düşüncenin yansımamızdır madde dediğimiz somut veriler. Peki bu süreçte açıklanamayanları nasıl anlatacağız.Birey toplumsal yada özsel kimliğinde nerde duracağız. Madde yada mana birbirinin zıttımı ortakça bir içsellik yaşamın odağında bize ilham vermiyormu.Bireyin varlığını maddeyle sınırlıyabilmeyiz. Duygular ne olacak umut ne olacak özlem ne olacak. Yaşamak zor iş yaşamak gerçekten ciddi iş !

Nedir bu hüzn . Bu korku bu yokluğa mahkumiyet.Bizi böylesi çaresizliğe mahkum eden ney. Korkumu olacak yaşamdaki izdüşümümüz.

Kendimizden başka her şeyi önemsiyoruz .Unvanları sitatüleri makamları parayı .Gereksiz olan ne varsa ! Sonra bir ölüm geliyor Yitikleşiyor her şey. Bana umuttan söz et olurmu başka bir şeyden değil. Farkında olabilmek ne güzel bir şey. BirileriniN çöktüğü karanlıktan irak olabilmek. Köhne duvarların yıkıntısından irak olmak .

Birgün hatırla beni Diyarbakır.Esmer kadınların umutlarında hatırla.Agla yitip gidenlerine ömrün. Korkularına agla mahkûmluğunun. Sonra bir yörük kızına bağladığım kaderime acılar ek olurmu.

Onkoloji yorgun kalplerin kılınığı. Çaresizlikle umudun harmanlaştığı puslu ayazların otağı. Ah O lenf bezlerinin hücresel misafirliği. Metastik sıçramaları korkunun.ışın tedavileri onkolojik neşterleri yorgunluğun. Sür kırmızı rujlarını ölüme meydan oku olurmu .

Devlet beni kuru bana huzur ver.Benden çok şey isteme.Çünkü zamanım yok. Ben varlığım senin var oluşundur.Hizmet et bana papuçlarımı kirletme. Görevlilerin benden üstün olmamalı. Egemenliğim senin egemenliğindir.Unutma. Toplum varsa (halk millet) devlet vardır. Toplumun siyasal örgütlerinin çatısıdır devlet. Bize buğday başakları verir.Ekmegimizi paylaşırır. Korkularımızı ötelere.Devlet halk olmak zorundadır. Tarih sınıfsız bir topluma şahit olamamıştır. Ama eşitliğe yaklaşabilir. Paylaşmayı paydaşlara hakça bir düzende sağlayabilir. Ozaman yaşamın bir anlamı olabilir. Halk adına ve halk için.

Sokaklarına kar yağmış o şehrin. yıllar evelde yağmıştı yıl bindokuzyüzyetmişyedi. Yıl çaresizliğin doğum sancılarının doruklaştığı zaman.

Yitip gittiler ne yapabilirimki. Ölüm böyle bir şey Yıkar umut şatolarını. Şimdi Alanya ayazlarda üşüyor umutlarım. Çok sinirliydi annem benim.o derece anneydi işte .yüzük çorbası yapardı her cuma bize .Adana olurdu yüreği.Şirin usta deyince babama şirinlenirdi gözleri gözlerinde .Benim annem anneydi işte.

Herşey apaçık ortada ekmeklerimizi çaldılar bizim. Sonra kendi kötü ruhlarını kutsamanın peşine düştüler. Melekler saklandılar meçhuliyetin gizlerine .Alevden yaratılmış cinler tayfa tayfa koştu bu razil bag bozumuna yalanın.

Özgürlük çok özel bir durumdur kadını. Özgürlük namustur. Beklenen güneşidir sabahın. Çoluk çocuk bir sofrada ekmeği paylaşmaktır Özgürlük ölümden kaçırabildiklerimizdir biliyorum.

Ben sevmek istemem yok öylesi hayallerim, anla beni yeter. Anlaşılmak sevmekten öte bir sonuçtur. Yanlızlığım ellerimde hikaye. lacivert öpüşler kulaklarımda. Yoklugunun izidir içime vuran Senin kavgalarından yüreğimi ağlatan. Her şehir anlık yaşar bilirim. Günler ekmek kavgasına yoldaş. Bana hikayeler anlat olurmu. Dileden fırtanadan seyhandan ondan bundan. Utandı doğan gün. Bastığım toprak. Saklandığım gece. Pencereimde yaprak ıslak yağmurlardan Hüzünlü öğlen sonlarında. Türküler dinler özgürlük ağlaşılarak.

Bir gece karanlık ürkütürse yüreğini. Bir rüzgar ulaştırsa saçlarına. Ürkekleştirse gözlerin geç vakitte. Islak bir kuytusunda olmak istediysen umudun. Açıkça kapısı otağının özgürlüklere. Gece lacivertse hele pencerede. Seninle konuşmalarımız vardı bilirsin. Devrimler yapacaktık emekten yana . En cömert parklarında özgürlüğün sevişip ağlaşacaktık umutlarda. Bir kalpak girecekti özgürlük . Kimselerin geçmediği yollardan geçecektik. Uykusuz kalacaktık binlerce yıl . Ne varsa yalandan kalanı öteleyip uyandıracaktık umudu gece boyu. Belki mercimek gözlü bir çocuk. Dolaşacaktı umudunda özgürlüğün. Ne demiş şair – Kadının hayali minnacık bir evdi ‘ O evde açacaktı çiçekleri gençliğinin. Dar bir etek giyecekti cinsellik. Soyunup dökünecekti gece.

Büyük kayıplarım var benim. Sıcaklığında ısındığım gözlerinde umutlandığım yürekler. İşçi sofrasında olurdu doyumluğum. Tahta kapılı toprak damlı evde. Biz yaşadık mı bu ülkenin sokaklarında ölümün öksüz bıraktığı yolculardık biz.

Közleşmişti korku güncesinde. Kısıktı özgürlüğün nefesi. Bir tutam başak kopardı ömür. Yitenlerin ardında yandı umut. Hani aradık ekmeği tuzu. Tanrıyı da tanıdık biz mecburduk ! Özledik saçlarını aşkın hiç olmamışken para pul biz çıplak sevdik özgürlüğünü. Biz yolcusuyduk kavgaların Emekten eşlikten senden benden. Bir hikaye oldu ömür. Biliyormusun tükendi umut. kör kütük sarhoştur hayat. Hani gördü ölümü ruhum. Yitik donuk bir umuttu kavgam. Atlıları vardı bu ülkenin göçtü gitti. Birde yalan kadınları ömrün. Şundan bundan.

ölüm karanlıktır. Giriler çalmıştır uykularını Hiçtir artık kadınların ömründe. Renkleri giridir cinsel dürtülerin. Bilirim ölüm karanlıktır. Hani yağmurları ıslatmıştır tutkularını. Ankara senin benim şehrim. Deli savruk bir aşk kalmıştır sokaklarında. Dikim evinde öpüştüğüm gençliğim. Sen değilsindir. Hani soyunup dökünürken baharı memleket . Ben fakir insanları severim Yalanı bilmez yalın insanları. Gelmiş geçmiş tüm inançlara inat yalandı seni sevmediğim. Hani giriler çalmıştır uykularını . Bilirim ölüm karanlıktır. Yitenlerim oldu sen yokken. Ardında tükendiklerimiz. Ah bilsen korkunç kavgalarım oldu benim. Elleri bağlı sonumu bekledim. Sanki tüm ölümler bana misafir. Sanki bakire kavgalar içindeydin. Pencereimde sensizliğin çılgılığı. Tüm evli kadınlardan korkan çocukluğum. Ben hiç büyümedim. Haydi gel sabah kalkalım bir çay içer içelim. Seninle sensizliğimle.

Gün yine dogdu çiçeğim. Yagmur sensizde ıslattı kasıp patıları. Huzursuzlugumda hiçliğin öncül. Biliyormusun ne olur sen gidince. Bir ölüm gelir bir ölüm girilmez her vakit girdiğin eve. Acı şiirlerini eker bu toprağa. Bizde yaşadık kendimizce bu alemde . Kadınlar sevdik devrimci kadınlar. Yürekleri paktı onların. Öksüzce yürüdük kavgamızın tozlarında. Sokaklarında izlerimiz vardı umudun. Sonra kısık nefeslere mahkum olduk. Ah o kadın yalnız gecelerin durdanecigi. Sevdik bu ülkenin ölümlerini. Halbuki biz lacivert gecelerinde kadınımla sevdalı kır çiçekleri ektik toprağına memleketin. Ne demiş şair ‘ bu memleket bizim .’

Bir aralık günüydü yitişi. Belki babam annem onu karşıladı. Tüm Anadolu kadının hikayesi. Postanenin en masum tebligat memuresi. Onkoloji kliniklerinde geçerken ömrü. Dolaştı yanlızlığın hüznünde gençliği. Belki kendince hayalleride oldu. Ablaydı ruhumun en asil efendisi.

Tanrının bize nasıpladığı ömre şükürler olsun. Ölümün gölgesinde yaşamaktan vaz geçmiyoruz bu iyi bir şey . Vazgeçmek yenilgidir derler doğrudur gerçi bu soytarı hayatla baş edilmiyor.

Yıllar oldu bir çok şeyi unuttur görüldük. Bir çoğunu kabullenmek kaderimiz oldu. Köprülerin altından çok sular aktı neye kızıp neye sevineceğimize şaşırır olduk. Sanki ereti bir beklenti içinde sisli bir geleceğin hiçliğinde gibiyiz. Ne düşünüyorsak eksik ne özlüyorsak yetmezlik iliklerimizi kanatıyor.

Yaşamı biçimlendirmek kendimizi yönergelemekle ilgili bir durum. Sizce bir insan nasıl yaşamalı diye bire soruya muhatap olursa . Söyliyebileceğimiz tek şey farkındalık olmak olmalı. Farkında değilseniz var değilsinizdir.

Öfke farklı bir durumdur. Korkutur umudu. Kötülöklere yelken açarsınız öfkeyle. Hani liseyi bitirince Önünüze koydukları üniversteyi oku orası farklı derlerya. Öfkede öyle bir şeydir . Rezilliktir. Sizi mahcup bırakır. Kurutur yüreğinizdeki akasyaları hanım ellerini. Balkondaki o begonya çiçeği gülümsetmez artık göz yaşlarınızı.

Artık yaşlandık biliyorum öylesine değil ruhen yaşlandık. Hani öemsenen ne varsa ondan vaz geçilir ya. Bana dindarmısın diyorlar bilmiyorum sadece ben tanrıdan yanayım. korkularımda ona sığınıyorum. Ötesini bilmiyorum. Ölüm her canlı için cehennem herkese açık . Cennet inançkarlar için. İnançkarlar (müminler) cennette sonsuz kalacaklar . İhtimal tasviri zor bir hayatta olacaklar. Ben şimdi neyi anlatacağım sana bilmiyorum. Korkunç tecavüzlere uğramış ruhlarımızı . Erken ölümlerimizi umutlarımızın. Gün içinde uğursuz şeyler söyleme bana . Kötü cinleri kovala gitsin. Kırmızı renkli çiçekleri anlat bana yürekleri hüzünlü kadınlarla yoldaşlaştı.

Benim demikrasim seni sevme özgürlüğümüdür. Bunu anlaman lazım. Birey toplumun bir pardaça sıdır . Kölesi olmamalıdır. Birileri böyle istiyor. Şöylede bir durum var birey bu paydaşlıkta nerede durmalı. Katkısı ne olabilir. Beklentisi nedir. Neyi ne derece savunma şansımız var. Bizim doğrularımız gerçekten doğrumu. Belkide baştan aşağı yeniden bir arayışa girmeli yaşam yolculuğumuz.

Biliyorum tüm umutlar çıplak doğar. ‘ seni niye arayacağımki dedi geçmişim. Bir utandım bir utandım sormayın. Sonra portakal çiçeklerinin açtığı mevsimde dualar etti tanrısına umudum. Gökyüzü kahverengiye büründü Toprak oldu tenimin t hücreleri. Dogumum vakitsiz oldu ölümümde. Ben şimdi kimin için nefes aldım anlat bana. Artık öldük biliyorum biz ağlaşıırken öldük geceyle. Yagmurları kururdu memleketin .

Özgürlük senin benim için değil gökyüzü için gerekli gökyüzü özgür olursa uçarız sevginin kanatlarında . Bilirsin gökyüzü sarar toprağı . Toprak bedinimiz alır koynuna ruhumuz gökyüzünden izler geride kalanları. Bak yine yaralar açıyor bu ülkenin umutları. Kanıyor korkuları umudun. Yine isimsiz kavgaları sokaklarda tuzluyor acıyı. Şimdi koynunda

olmalı gökyüzünün.

'Nerelisin?' dedilermi yüreğime bir ok saplanır .Kanar yaralarım bilinmezliğimde.Tüm köyler benim olur tüm kadınlara sevdalı yüreğim.Sonra Türkiyem olur ruhum.Ağlaşırım kış yağmurlarında. Islanır sahipsiz ölülerim toprağımda.Biliyorum yaşamak seni düşünmektir başka bir şey değil.

Başlangıçta herşey güzel görünüyordu.Umut vardı çünkü. Bahar mevsimlerinin getirdiği bir gençlik usulca okşuyordu ruhu . Sonra ölümü tanıdı ömür.Tanrının gerekliliğini o zaman anladı .Dip dalgalardan gelen bir kasırga gibiydi ölüm. Alıp gitti tüm yoldaşlarını ömrün .Bu hikaye böyle bitmemeliydi.

Yasaklar korkular ve günahlar .İnsan denen varlığın hayatı bunlardan ibaret. Birde sitatiko var. Siz bakmayın ölümün bizi eşitler gördüğünde eşit yaşamıyoruz.Güçlüler ve ezilenler var. Bizim izdüşümümüz acıdan başka ne olabilirki. Yaşamda başarılı olmak için başarının ne olduğunu bilmek durumundayız.Başarı zenginleşmekmidir. Yada unvan sitatü makam sahibi olmakmıdır.Tüm bu arayışlarda aslında ulaşmamız gerekenin sadelik dolayısıyla huzur olması gerektiğini anlayamıyoruz.Aslında tüm bunlar için çalışmak akıllı kullanmak inanın yeterli olmaya bilir.Tanrının sizin yolculuğunuza musade etmesi gerekir.Yolunuzu siz belirleye bilirsiniz ama o yolda hedefe ulaşmak tanrının takdiri oluyor.Yaşam o musade ettiği ölçüde sizin ellerinizde biçimleniyor. Akıl tanrının bize nasiplediği büyük bir nimet.O nimetin kıymetini bilmek durumundayız.Yaşam ciddiyet istiyor.

Dogru olan neydi bilmiyoruz.Kenara itilen halk yığınları kendilerini ifade edecek bir yapıyı sistemde göremeyince kendi sistemlerini kurdular.Tanrının kutsal kitaplarda vaat ettiği cenneti düşlemek.Yaşanılabilir herşeyi tabulaştırıp dokunulmaz kılınca cendereye sıkışan ruhlarımızı ölüm ötesine hazırlamayı tek çare görür olduk. Yaşam yaşanması istenmeyen bir büyük felaket gibi gözüktü ruhumuzun içselligine. Sonra olan yine o ötelenen halk yığınlarının üzerinde şakladı o rezil sömürü düzenin kırbaçı. Hayat basite alınacak bir oyun değildi.

Düzene egemen değilsek kendimize egemen olmanın bilincine ulaşmayı başara bilmeliyiz.Bu bize aydınlanmanın gerekliliğini zorunlaştırıyor.

Günümüz insanın bir büyük yanılgısında herşeyi kendi için istemesi.Buna ulaşmak için her şeyi mubah sayıyor.

Sömürlen insan olduğuna göre sömürü çarkının mimarında insan olması oldukça şaşırtıcı bir durum.Hava oldukça soğuk ,umutlarda öyle !

Kimseler yokken biz vardık o şehirde .Güvercinler vardı esmer bakışlı kadınlar ve umut.Şimdi ne

Böylece özlemiş oluyorum seni.Bir bag bozumu güncesinde tüm duygularımı biçiyor gözlerin.Ben seni uzaktan seviyorum.Uzaktan gülümsüyor bana umudum.Irak çok irak ülkelerden sana şiirler okuyorum.

Üzüldü çok üzüldü.Nar çiçekleri ağladı o üzüldü diye genç kadınların küpelerine mahkum oldu aşk. Kirazlar ağaçta

kaldı toplanmadı.Yorgun kadınları karadenizin bomba seslerine mahkum oldu.Bu gece hiç erkek kalamadılar

umutlar.Bakir yorgun ve çaresizdi gökyüzü.Sonra birden dikenler yağmaya başladı.Özgürlük ulusça göçüp gitti

umutlarımızdan. Atlı akıncılar geride bıraktı sevdayı geceye mahkum oldu.Laciverti gece sosyalizm puslu bir hikayede kaldı.Buzul bir camdı geçmiş.Acımasızdı.Akşam üzerleri ışıkları yanardı şehirlerin.ölümler unutulur olurdu.

Acı bir bakış fırlatır yaşama ölümü kabullenenler.Kim derki askerler ölmek için varlar. Yok öyle bir şey.Yaşamak asıl amaç olmalı. Çiçekleri açmalı umutların.Bak martın dördü bugün. Baharın ilk günleri.Korkuyorum günaha girmekten yaşamaktan.İbadet hanede merdivenli yüksekçe bir yerde söylevleşiyor imamın sözcükleri.Yorgun bedenli müminler kendilerine bir çıkış arıyor gibi. Dışarda kavgası var hayatın. Bugün günlerden Cuma !

Tanrı meleklerini görevlendirdi yer yüzüne adı anneydi onların. evlatları için çok emek verdi onlar.Korkuları kendileri için olmadı. Küçük sıska umutları vardı onların.Bir akşam üstü ölüm gelip götürdü tüm umutlarını dünyanın ölümdü annenin kaderi.

Ne yapabiliriz söyleyin hadi aç kalmak ağlamak kırmızı gülleri sulamamak kurutmak tüm bahçesini yüreğinin bu acıyı közlermi söyle bana.

Tüm yoksul insanlar bu dünyada tanrının yetim evlatlarıdır.Biliyorum.Kimbilir yaşamak günahları sevmekle başlayacak.Yada felaketimiz olacak yaşamak.

Korkunç rezil bakışlı yosma kadınlar küçümseyecek şehvete mahkum erkek süliyetleri. Karanlık her şey çok karanlık. Tanrı onu yanına aldı , o şimdi cennette ! Bırakıp gitti bizi hiç tanımadı kendini. Kendi için yaşamadı. Çalıştı mülk aldı gösterişil binekler edindi. Bilemedi gençliğinin tükendiğini ömrünün sonsuz olmadığını.Çok acı çekti baş edilmez hastalıklara muzdaripti hücreleri.Sonra öldü dediler.Anlamı kalmamıştı artık kiliselerin şinagogların camilerin.Sadece o vardı bir dag yamacında bir toprak tümseği adına dualar okundu Bişiler kızartıldı yağda. Konu komşuya dağıtıldı. Askerler son bahar tatbikatındaydılar. Tank paletleri yağlandı top atışları yapıldı .Omuzu yıldızlı generaller her yerde saygı gördüler.Hak ediyorlardı bu saygıyı .Sadece varoş sokaklarında dev şehirlerin sevişmeyi bilmez kadınlar çocuklar doğurdu onlara.Şiirin adı yoktu.

Ülkücülük nedir diye sordu bir arkadaşım. Ülkücülük aslında ülkeni sevmekle ilgili bir durumdur.Kendi varlığını özümsemektir.Günümüzde ülkücülük arap kültürünü din diye dayatanlara karşıda bir duruştur,Alpaslandan Atatürke türk önderlerini anlamak ve yaşatmak duygusudur...Türk ulusunu bir öz kültür olarak var kılma ülküsüdür. Ülkücülük yeniliğede açık olmaktır bu haliyle ülkücülüğün devrimci bir yönüde bakidir !

Toplumun önüne çıkabilirseniz o toplumu yönetebilirsiniz.O toplum sizinle bataklığada gömülebilir düzlügede çıkabilir ! Yönetenlerin büyük çoğunluğu halktan aldıkları gücün içinde zehirlenebilirler.Çevre onlara bu hakkı tanır.Dogru olan onlar için tektir oda kendi düşünceleri olur.Edebiyat emekçileri tarihle pek ilgilenir olmazsalarda aslında yazıya döktükleri tarihin içsel hücreleri oluyor.Ülkelerin devlet yetkenleri iki kulvar üzere giderler.Birinci görüşte esas olan güncede var olan halkın mutluluğu ve refahı .Bu mantıklı bir görüştür.İkincisiyse halk geçidir asıl olan ulustur onun geleceği ve bekası için bugün halkın yaşamı biçimi varlığı riske atılabilir ! Bu ikinci görüş günümüzde,de savaşların çıkmasına gerekçe olan hastalıklı bir sonucu karşımıza çıkarır. İşin bir diğer yönü yönetenlerin ulus bütünlüğünün varlığını kendi içsel güçlerinden alması gerektiğini görmezden gelmeleridir.Bu onları kararlarında yalnız bırakmakla kalmayıp halklarının acı çekmelerinede gerekçe olabilmektedir. Yazmak bazen sizi

hayallerinize mahkum olmakta kurtara bilir. Kendi mahkûmluğumuzu yenmeyi başara bilmeliyiz. Kimsenin kimse için fedakarlık yapma yada isteme hakkı olmamalı ! Çünkü hayat sınırlı! O zaman bizden istenen fedakarlık beklentisinin gerekçesi pek sağlıklı olmuyor ! Kendi yaşamınızı sahiplenmeyi bıraktığımızda başkalarının yaşamlarına meze olmaktan öte bir durumumuz olamıyor. İnanın bunu tanrıda istemez!

Eylül ayında anam ve komşular birlikte gidilirdi şehirdeki toptancı hale .iki sandık domates otuz kilo biber ve patlıcan. Sonra doğranırdı domatesler büyük leğenlere. birkaç gün bekletilirdi. sonra kevgirden geçirilir sinilerde dama serilirdi güneşe. birkaç gün sonra küçüle küçüle sinilerdeki domates suyu salçalaşırdı. Biliyormusunuzki siz mor lastik donuyla kadınlığını yaşayan nazire dokuzçocuk doğurmuştu kırkyaşına gelene kadar. dokuz çocuk ekmek üzere salçayla doyummuştu acıkan karınlarını. sonra iplere düzülen biberler ve patlıcanlar bahçenin tel çitlerine bağlanıp Diyarbakirin kuru sıcak havasında kurutulurdu. mevsim sonbahardı .kapıda satıcılar dolaşırdı . köşede kırmızı çatılı bir ev vardı .içinde kırmızı entarili bir kadın dolaşırdı. Zaman genç bir akasya ağacının hüznünlü bir yitkiliğini anlatıyordu umuda.Ve sen umutta ürkek bakışlı serçe gibiydin. Haklıydın ürkeklinde .Acımasızdı hayat. Esmer şiirleri severim ben. Yalın süssüz köylü kadınları gibi sıcak .tozlu topraklı hayatları anlatan şiirleri. Onun için saklanırım şehirlerin kavgacı gürültüsünden. Çok arkadaşım yoktur benim. Kendimde ıraktayım kendimden. Kapıda bir çirkin kedi beslerim yalnızlığımda. Tüm ölümlerin arkasından eksilirim ben.

Çok Kadınlar özledi yüreğim. şalvarlı tülbentli kadınlar. Devrimci bir bakışları vardı kadınlıklarının. Vazgeçilmez ülküleri vardı doğurganlıklarında. Bana hiçbirşey anlatmadı bu gece. Perdeleri hiç kapanmadı acıların. Hiç ölümsüz geçmedi yıllar. Gülümsemedi gecemde uykularım.

Herşey gerekli olduğu için vardır. umutlar öyle. sadece haset gerekli değildir kibir gerekli değildir. Sömürü gerekli degildir .Bizim için değerli olan sadece sevgidir.

Sumaklı dolma yapmayı bilirmisiniz. hani sumacı suya ıslayıp sonra tencerenin üstüne dökersiniz. ekşimsi bir tadı vardır onun . Eskimiş fikirler gibi dilinizde tadını hissedersiniz. Keşke dersiniz. Keşke hiçbir fikir eskimiş olmazsa. Keşkenin hiçbir dilde anlamı olmazsa.

Hayatımızın büyük bir yanılgısı uyumsuz olmakla geçiriyor olmamız.Kendi yaşantımızı kendimiz oluşturamıyoruz.Herkes birilerinin yaşamına hükmetme yetkenliğini kendinde görebiliyor. İş öylesi bir boyuta ulaşıyor ki hesap sorma cesaretini başkalarına tanıyabiliyoruz. Dizginleri birilerine bıraktığımız hayatı kendimizin sanıyoruz.Bu yanılgı yaşam yanılgısı olsa gerek.Yürümde yeşillikler azgın sular içinde yalpalayıp giden bir karmaşanın içinde buldum kendimi.Üst yamaçlarda tanımadığım insanlar bana bakıyordu.Kimdim öyle bir yere nasıl düşmüştüm.Orası neresiydi.Ölüm ötesi bir gerçekliğimi yaşıyordu ruhum.Yakın çevremde önemseydiğim bu değerlidir diyeceğim ruhumu okşayan pek fazla kimse yoktu.Ömürlerini paranın peşinde geçiren asalak kişilikler ortalıkta dolaşa dursun.Ben neyi niçin özlüyordum onun bilinmezliğinde gibiydim.Kimbilir çocukluğuma özlemimin gerekçesi belkide bu hüznünlü geçmişime özlemden geliyordur.

Ülkücü,Devrimci geçmiş onyıllarda ülkede karşıt görüşler olarak ortaya çıkan bu kavramlar birbirinin zıttıymış gibi algılandı. Sağ yada sol düşünce arayışında karşıtlar olarak toplumsal yaşama girdi. Tabiki bu haliyle bir yanılgıydı .Ülkücü yada devrimci görüş aslında birbirini tamamlayan fikirlerdir. Birisi milleti ve onun yüceliğini öncül görür. Diegeri tüm halkların eşitliğini ve birlikteliğini öncüller. Bu iki kavramda kendi içinde tutarlılık gösterir.Karşıt değildirler tamamlayıcıdırlar.Günümüzde millet kavramını ve onun idaal arayışını görmezden gelmek pek gerçekçi olmayacaktır .Vatan töre inanç bağlılık hepimizin özsel içeriğidir denilebilir. Bunun yanında emeğin kutsiyeti hakkın ifası eşitlik insanca yaşamsal katılım görmezden gelinebilecek değerler olmamıştır.Toplum tüm gereksellerini dikate almak durumundadır.Çağdaş yaşamın enerjisi bu gerçek üzere olgunlaşır .Toplumun kültürel sürekliliği kültürle oluşur.ortak amaçla belirginleşir. güncel halkın yaşamsal gerekçeleride değişime açık olmakla ilgili bir durumudur.Devrimci bir mayası olmalıdır. Kabullenelimki böylesi bir sonuçta devrimve ülkü birbirini tamalayacaktır.Hepimiz bir ülküve devrim etkenseliginde varsallız diye düşünmeliyiz.Toplum çok geniş bir kavramdır kalıplarını geniş tutmak sağlıklı olacaktır diye yorumlayabiliriz.

Ciddi bir hastalığa muzdaripseniz yurt dışına gitmek istiyorsunuz ,daha donanımlı hekimler daha alt yapısı güçlü kılınikler. Oralarda sizden çok sigorta poliçenizin önemli olduğunu zamanla anlıyorsunuz. Paranızın olduğu kadar değerlisiniz. Bizim kılıniklerse biraz karmaşalıdır.Unvanlar önemsenir üst düzey hekimler masanın arkasında biraz kasıntı durabilirler.Yinede ruhlarının bir yörüngesinde insan sevgisini hissettirirler size.Siz onlara şiir okumayı denemeyin.Gerçekçidirler şiirse biraz hayalperestir.

Tüm beklentileri o toprağa koyulan ölünün beklentisi degilmiydi.Oda sevmemişmiydi ince pembe topuklu kadınları .Kimsesizler yurdunda yüreğin yalnız erkeklere misafir olmamışımıydı yüreği kırık savaşların yorgun askerlerinin anlattığı hikayenin kadını sen degilmiydin. Kim haklı kim haksız ne önemi var. ölümler yağarken şehirlerin üzerine. Savaşların hükümdarı olmazki .Ölümdür orda hükümdar olan .Camları kırıktır evlerin.Aglatır ayrılıkları yüreği. Bir ölüyü toprağa verdiğinizde bir yaşamı bitimlediginizi bilmek durumundayız.Yaşanmışlıklar duygular umutlar beklentiler.ve meçhuliyet.Tüm düşünülenlerin anlamsızlaştığı ölüm hareketli bir yaşamın içinde sizi bulur.Geride kalanlar için 'hayat devam ediyor' sözcükleri gerçel bir olgu olarak sizde sarar.Yine sokaklar doludur.-İnsanlarda geçim telaşı .Devletler askerler generaller siyasetçiler.Devlet memurları okullar Öğrenciler Çocuklar ölümü akıllarından geçirmesi mümkün olmayan gençler. Daima üreten makinalar o makinaların sahipleri.Mülk sahipleri ölümü anlamayı pek beceremeyen insan yığınları.Şuursuz kalabalıklar.Son zamanda yaşamız gereği olsa gerek ölümler bize burdayım diyor. Güneş her doğduğunda umudu yeşertmez acısıda vardır her sabahın.Tümen tümen gelir ayrılıklar ölümler .

Bir yakınınızın ölümüne tanıklık ettiyseniz .Sizin için yaşam çok farklı ilerler.Önem verilen herşeyin önemsizleştiğini anlamış olursunuz. Bu benim içinde böyle olmuştur.Torosların yamaçlarındaki kabirlikte toprağa verdiğim yakınlarımın şimdi sadece soğuk mermer taşlarının izleri var. Onkoloji koridorlarında ömür tüketen ablam için artık patoloji raporlarının kemik metestazlarının kemoterapi seanslarının bir anlamı kalmadı.Artık yaşam meçhuliyetinde o şimdi bir yerlerde bizi izliyordur.Düşünsenize insanlık tarihi boyunca milyarlarca insan bu dünyadan göçtü gitti

gitmeyede devam ediyoruz.Yinede çizimdeki egoyu unvanlar sitatüler makamlar. Ötesi ölüm. Derin acılar yaşamış insanlar hüzünlü gülümserler. Çaresizce tutunmaya çalışırlar hayata. Korkunç bağımlılıkları olurda anlamazlar.Yılgın duygular içindedirler. Daim bir şeylerin eksikliği vardır ruhlarında.Ölgün bir çaresizlik misafirdir onların güncelerine.Kim bilir belki bizlerde onlardan biriyizdir.Yorgun bıkkın ve yalnız.

Eger kendini doğru buluyorsan o yolda ilerlemekten vazgeçme.heleki yalnızsan sen doğru yoldasın demektir ! Dogru olan yol tek bir yolda değildir.Degişkendir.! O zaman sende değişmekten çekinme istikametini belirgen olsun.Ama açılar farklı ışıkları yansıtsın ruhuna.Güneşin doğuşunun bir anlamı olmalı.

Asalak kişilikler cüretkar olurlar .Kendi rezilliklerini örtbas etmek için daim bir suçlayıcı tavrı kendilerine maske ederler. Basittirler.Sade olmak farklıdır basit olmak farklı !

Güneşin her sabah doğupta aydınlatır görüldüğü bu dünya bir haksızlıklar panayırı gibi. yoksulluk ve zenginlik kolkola yaşıyor bu keşmekeşte.İşin tuhafı milyonlar yoksulluğu iliklerine kadar yaşarken azınlık zenginliğin şatafatını yaşıyor.Birileri bir şeylerin hükümdarı olmuşlar umut satmakla meşgüller.O birileri egemen gücün temsilcileri olarak büyük kitlelerin yaşamlarına kara çalılar eklemekle meşgüller. Tanrı niçin buna musade ediyor anlamakta zorlanır olmuyormuyuz. Bize cenneti vaat eden tüm inanç kulvarları niçin bu renklerin baharlarda sevinçleştigi umutlarımızı tüketen rezil bir hayata mecbur bırakıyor. Doganın en üst varlığı insan denen canlı niye böylesi bedbah bir hayatı kabullenir oluyor.Tanrının bize nasiplediği iradeyi kullanmayı niçin beceremiyoruz..

Bu öyle bildiğiniz analardan değildi. Evlatları için saçını süperge edenlerden .Bir lokma ekmeği evlatlara eşitçe paylaşanlardan .Korkunç bir sinsiliği ruhunda besliyen bu kadın tanrının kendisine nasiplediği şu uzun ömrünün sonundaki ilahi sorguyu hiçmi hiç düşünmez göründü.Şimdilik yalnızda değildi kan emeci kişiliksiz gölgeler onun gölgelerine karışmış karanlığını daha bir zifirleştirmiş. kısa minyon bedeninin hiç yitiksiz hükümdarlığını cüretkarca kullanır olmuştu.Neydi bu kadını böylesi sinsi yapan .Ana ve sinsilik hainlik yanyana gelmesi zor olan sözcükler degillermidir.Peki nasıl oluyorda bu kısa tıknaz kadın bu rezil ruhu kendi içinde misafir ediyor. Yok bunu sadece cehaletle açıklayamayız.Bir yerlerde saklanmış bir şeylerin varlığını hissediyor gibiyim. Bu kısık mercimek gözlü kadına yinede kızamıyor insan.Hani ana sıfatını taşıyor olması her rezilliğin üstünü kapatır oluyor.Tıpkı bir toprak gibi.

Tüm insanlar yemeden içmeden ve içgüdülerinin etkencesinden bir ay için vazgeçer oldular.Güneş doğarken ve güneş batarken kendilerini oraçladılar.Ruhlarını bedenlerinin temizliğiyle arındırmaya çalışacaklar. Tüm içsel kavgalarını köhne bir dehlize koyup saklamaya çalışacaklar. Sonra o bir ay geçecek neyi niçin kabullendiğini bilmez halk yığınları ömürlerini yine tanrının günah saydığı kötülüklerle tüketmeye devam edecekler. Gök yüzündeki yıldızlar ve milyarlarca özgürlüğe koşmuş ruhlar kendi hikayelerini anlatacaklar lacivert gökyüzünde.Akdenizde sular çekilmiş olacak o vakitler .Damlatış pilajındaki dip kayalıklar gün yüzüne çıka dursun .İnsan denen varlık tüm çekingelerine karşın yine saklıyacak içinde bir şeyleri. Kırmızı gözlü siyasetçiler kendilerinin ne kadar düzgün insan olduklarını anlatacaklar lüks otellerin restonlarında verdikleri iftar yemeklerinde.Kuzu kavurma pirinç pilavı ve alaiyenin gülüklü çorbası .Bir nevi pirinç çorbası yuvarlanmış kıyma ve işkembe kıyığı . İhtimal kızıl saçlı kadınlar türban adını verdikleri baş örtülerini sarmalayıp katılacaklar bu yemeklere. Üniveristelerin rektörleri devlet görevlileri protokol dedikleri bir düzenekte ço k önemli kişilikler olduklarını hissettirecekler ruhlarına. Ekmek fırınlarında pide kuryuklarında bekliyen emekli geçkinler pahalıktan şikayet edecekler. Yinede içlerinin bir kıytısında yaşamının sevinci var olarak kalacaktır şüphesiz. Tanrı bizleri kutsasın.

İnsan kendi yaşamını nasıl belirler. Bu sürece etki eden veriler ne olabilir. Savaşlar bir yana yaşamınıza etki eden iki ana faktör vardır.Birisi aileniz bir diğeri yurttaş olduğunuz devlet. Birey millet kavramıyla devlet mekanizmasını farklı anlamak zorunluluğu görmek durumundadır.Devlet bir kavram olarak gereksel bir otorite olmakla birlikte işlevselliği farklı olabilmektedir.Bireyin devlete olan sorumluluğu devleti hükümdar konuma getirmemelidir.Çağdaş devlet yapısında amaç bireyi ve onun oluşturduğu toplumu hukuk realitesinde özgürleştirip eşitcil kabul görür bir yaşam işlevine kavuşturmakla yükümlü olmalıdır.Birey devletinden bunu beklerken kendide iç güdülerinin ötesinde insancıl kültüre sahip olma uğraşından vaz geçmemelidir.Benim toplumum ve benim durumum. Durumun tesbiti çok önem arz etmektedir. Bireyler doğal olarak çağın gereklerini yaşama rahat etme güvende olma hakkına sahip olmalıdır.Birey var olma uğraşında kendisine sunulanı değil gereksinmelerini öncül etmeli.Neden niçin sorularına kendini muhatap görmelidir. Bir çok şeyi herkes ister.Bu durumda hepimiz için doğal bir sonuçtur.Ozaman toplumsal yapı ortak üretileni ortakça paylaşmanın zeminini oluşturmak durumundadır .Teknoloji insanı sömürmeden öte insana hizmet etmeyi görev bilen bir yapıyı içsel olarak hepimize zorunlu kılar.Devlet bu varsalın ana aktörü olarak tüm beklentilerin odağında olmaktadır.Yaşamı kolaylaştırmak çağdaş devlet mekanizmasının işleviyle doğrudan ilgilidir.Bir devletin çağdaş olması yurttaşların toplum bilinciyle ilgili bir sonuçtur.Kültürel donanımı yetersiz toplumlarda devlet mekanizmasında sorunsal olabilmektedir.Yaşamın ana ışığı bilgi olduğuna göre bilmek araştırmak sorgulamak.Toplumun ileri götürecektir.Edebiyat ve yazın bu sürece katkı verebilir .olasıdır.Kabul edelimki edebiyat ekinselligide toplumun üstünde bir sonuç değildir.Toplumun basit bir yansımasıdır.Farklı düşünmek her daim kendine bir yol bulamayabilir.Birey yaşamıyla toplumsal izdüşüme katkı verir ,yada o izdüşümde hiçleşir !

Siz hiç duvarlarla konuştunuzmu .Korktunuzmu perdelerini açmaya yüreğinizin.Odanın yalnızlığının ayazında ısındınızmi.Siz hiç özledinizmi çocukluğunuzdaki sini sofrasının çökeleğini,yufka ekmeğini.Agladınızmi özlediğiniz kadınların yaban ellere uçmasına. Siz hastane koridorlarında patoloji raporlarının insafını bekledinizmi .Hiç baktınızmi gözlerinin içine yorgun hekimlerin . Ah siz yaşamaktan korktunuzmu hiç. Ölümün çaldımı kapınızı. Yaralıydı izdüşümünüz .Garipmi öldü umutlarınız.

Hayat sizi hep aynı çarkın içinde tutuyorsa bunu red etme hakkınızı kulanın.Buda sizi karşıt yapar.Tüm taşlarını yerinden oynatmak istersiniz bu köhne dünyanın rutubetli duvarlarının. Dönemeçlerde yolunuzu kaybetiginizde olur geniş meydanlara çıktığınızda. İkincisini tercih etmek için adımlarımızı iyi yollarda sürgelemeliyiz.

Bir yolculuğun içindeyiz bireyiz aileyiz ulusuz koca bir insanlığız.Bunlar birbirini tamamlayan olimpiyat halkaları gibidir.Birbirinden kopamaz.farklılaşamaz.Bizim türklük bilincimiz başka uluslardan üstün olduğu savını taşımaz.Biz

insanlığın önemli bir paydaşını kendi özsöz kültürümüzle var olmasını yansıtır. Bizler insanlığın ortak kültürünün en önemli mihenk taşlarından biriyiz. Türk olmak bilinç ister. Ulusal birlikte emek odaklı bir toplumsal düzen bizim ana amacımız olmalıdır.

Şehrin en büyük mabedlerinden birinin (Cuma ' ibadeti için) içindeyim. Merkezi yayınla bir görevli (vaiz) dini görüş sunuyor. İfadesine göre bir Müslüman (islamiyete tabi mümin) 'Bana kuran yeter ' derse dinsiz oluyor ! Anlatılmak istenen kutsal kitabın sünnet olarak bilinen görüşle desteklenmesi gerektiği .! İlginç bir durum Tanrıdan gönderildiğine inanılan bir kitabı inandığını söyleyenlerin yetersiz görmesi :! bir nevi red etmesi ! ve Hadisleri öne çıkarması (Hadis pergambere ithaf edilen onun sözleri olduğu düşünülen sonradan gelen sözler görüşler). Bu görüşlerin gerçekliği daim tartışıla dursun .Kuranın hadislersiz açıklamayacağını ifade etmek Tanrının mutlakiyetine bir karşı duruş olmaz mı ! Tanrı kutsal kitapta neyi eksik anlattığı biz inanlar insan kaynaklı verileri öncül yapma gereğini duymaktayız. Geçmişten gelen kültür o kültürün ana kaynağıyla karşılaştırmı olacak işmi, Din farklı bir arayış. Din üzerine düşünmek sırat köprüsünde yürümek gibi..!

Daha dün verdik toprağa sevgiyi. Unutuverdik gökkuşağının renklerini , Sadece toprağın rengini sevdik. Bizi korudu diye. Olmazsa kimsesizdik!

Birileri bizi üzüyorsa biz musade ettiğimiz içindir. Hani şair demiş, ya ' Aysel git başımdan ben sana göre degilim'. Ah o gözlerin irak dursun uykularımdan olur mu, Bir nehir aksın mezopotamda bana seni hatırlatsın. Yüregimde hüzün. Papuçları tozlu erkekler ölür savaşlarda üstlerinde yeşil parkaları ölesiye inandıkları ülkülerine tutkun. Bıraıp hayellerine toprağın üstünde göçer giderler kervanına meçhuliyetin. Bu memleket yüreği yaralı anların otağıdır bilirim . Dağlarında kara çadırları vardır yörük yiğitlerinin. Saçları örgülü kadınlar umut sagar keçilerinden sabahında. Kalmakta zordur gitmekte bu kervanla. Kaldık dağlar başında . Sisleri dağılmaz nisan mevsiminde umudun. Kim unuttur söyleyin lacivert gecenin yıldızlarını . Dogunca sabahında güneş . Kimler ısınır koynunda umudun. Söyleyin bana.

Bana teşekkür etti niçin etti bilmiyorum . Bir sevindimki sormayın ıslandı kirpiklerim o gidince. Sonra anladım bana kırmızıyı sevdiren mavilerdeki bayrak. Birde gelincikleri severim yer yüzünde. Bugday başakları arasından serpilirler yüreğimin bozkırlarına.

Ölüm önemsizdir inanın . Sadece hüzünlenirsiniz dolunayı bırakıp gittiğinize avuçlarınıza almak istediğiniz yıldızları artık göremeyeceğinize. umudu geride bıraktığınıza . Yaşamayı işçi mahallelerinde size özleten ruhu bakir insanları özleyeceğinize . Yoksa ölüm yaşamın bir başka dönencesi oluyor. Geride kalanlar onlar şimdilik yaşadıklarını var sayınlr.

Sen özgür değilsin biliyorum. Çünkü sen kar taneleri gibisin dikeysin yaralarına karşı ömrün. Benim gibisin kimsesizsin loş umutkar hayeller yıkık duvarlı köhne közlerin üstünde üşümüş bir türk kahvesisin sen. Özletiyorsun kendini. Yukarılarda bir yerde gök tanrı yer yüzünde yarattığı canlıları hizaya getirmek için onların kaderinde yaralı çizgiler ekliyor. Hani canlılarda rahat durmuyorlar dogrusu . Unutu vermişler dünyaya geliş gerekçelerini ! İnsan denen canlı dünyaya getirildiyse dünyavi olmak zorundadır. Dünyavi nimetlere şevkimiz bundan olsa gerek. Yani ' dünyaya temah etme bünya geçicidir , Kaderine razı ol. Tanrı burdaki acılarını sonrası mükâfatlandıracaktır ' olgusu insan denen canlıyı hizada tutamıyor. Dünyaya geldim o zaman dünya nimetlerinden faydalanmalıyım bunda benimde hakkım var diyor. Dogrusu bunda haklı olduğunu görmezden gelmek haksızlık olmuyormu. Mademki bu dünyaya geldik. İçimizdeki tüm arzuları baskılamaktan öte yaşama hakkına sahip degilmiz. Sadece bu süreçte kuralları iyi anlamalı gerçekçi bir taban oluşturmanın yolunu görmeliyiz. İnsanlık buna kültür diyor. İnsanlığın yüzyıllar boyu yaşadıklarını damıtıp yaşanması arzulanarla harmanlamak gerekseli ortak üretmek ortak paylaşmak !

Özgürlüğümüzün sınırlarını iyi bilmek ve umudu gerçeğe dönüştürmek. Sosyal bir varlık olarak oluşturduğumuz tüm değerlerinin var oluş gerekçesinin insan olduğunu belirlemek. Bu olgunluğa erişmiş toplumların bireyleri mutluluk denen duyguyu daha çok yaşıyorlar. Güvende olmak . Gelecekte korkmamak yeni nesillerin geleceğinde toplumsal örgütün (devlet) gücünü yanında görmek . Bu süreci tanımlamış toplumlarda ekinsellik bir başka ilerliyor. Sanaat daha bir işlevsel olarak toplumla bütünleşiyor . resim , edebiyat, müzik, sinema daha bir bütüncü gerçekliğe ulaşıyor. Okuma yazma ileriye taşıma bir gereç olarak topluma katkı veriyor. Yeme içme barınma güven duvarlarını örmeyi başarmış toplumlarda yaşam bir başka sevinçleniyor. Birey kendisiyle ve Tanrısıyla daha bir gerçekçel köprüler kuruyor. Zamanı geldiğinde ölmümde bir olgu olarak kabulleniyor. İyi yaşadım deyip Tanrısına teşekkür ediyor. Ne yazıkki günümüzde milyarlarca insan bu çizginin çok altında dipilerde debelenmekten öte bir ömre sahip değiliz. Bu bizim kaderimiz olmamalı. Bir yerlerde yanlışlık var !

Ah bu kendime yetmez umutlarım yanlış zamanlarda yanlış insanlardan medet umuyor. Benim karanlığımı bilmiyor. Yorgunlugumu anlamıyor . Yaşamla mücadeleden yorgun çıktığımı hissetmiyor. Üzüyor beni. Yaşamınızın bir zamanında sizdede öyle oldumu bilmiyorum . Bırakıp gidesiniz geliyor her şeyi. Sizi hiç tanımayan sokaklarda adımlarınız olsun istiyorsunuz. Çok iraklarda çok yorgun yürekli insanlarla bakışmak istiyorsunuz. Tüm günahlarınıza yenilerini eklemek yada tam tersi güneşin doğuşundan batışına oruçlanıp bedeninizi ve ruhunuzu arıştırmayıda düşünebilirsiniz. Dogrusu bu ikincisi biraz sabır istiyor. Sonra bir iftar sofrasında tüm yetim ruhlu umutlarınızı misafir etmek . Gülümsemek istiyorsunuz.

Tanrının sınıdığı insanlardan biriydik . Tanrı bazı kullarını sınar. Acılara dertlere çaresiz görünen yetmezliklere dayanır mı diye. İnsan oğlu herşeye dayanıklıyız. Hani çekilenlere dağlar taşlar dayanmazmışda yüce tanrı sabrını verirmiş derler. Gerçekten öyle. Kapitalizimin egemen olduğu bir toplumda en diptesiniz. Üstelik düşünme yetisine sahipsiniz. Ne kadar katlanılası zor bir durum. Üstelik çağın en cüretkar hastalığına muzdarip bir fedakar ablaya sahipsiniz. Onun yanındasınız onlarca yıl size çaresizliğinizi hatırlatacak hücrelerin isyankârlığına meydan okuyan bir umuda sahip ablaya sahipsiniz. Tanrıya teşekkür ederiz. Bizi umutsuz bırakmadığı için. Yüregimizdeki kasırgaları sabırla dindirmemize vesile olduğu için.

Esmer bakışlı kadınlar yüreğimizi deler. Hani şair demişya ' illaki esmer olacak ' Evet esmer umuttur topraktır sevdanın bereketidir. Esmer kavuşulması zor sevgilidir. Ah esmer kadınları gecenin. sizi yaşamaya davet

ediyorum.Kırmayın beni.izdüşümümde sizlerden bir renk olsun.Mavi yakalı fabrika işçilerinin hikayesini anlatın bana .içinde yalan olmayan hikayeleri.

Birazdan sabah olacak.Uykusuz hastalar yorgun ihtiyarlar Mahkumlukları karanlık gecelerin loş ışıklar altında saklanılan hayatların. Hepsi vazgeçecek mateminden güneş doğacak.Ankarada üniveriste hastanesinin dokuzuncu katındaki onkolojik hastalar bir kış sabahında pencereden baktıkları şehrin suliyetinde yorgun devlet memurlarını görecekler sokaklardaki otobüs duraklarında.Dış kapıda pavyon ışıkları ezik kalacak güneşin o umutcul ışığının gölgesinde.Bense şuursuzca bekliyorum gençlik parkının köşesinde kimi beklediğimi bilmeden ilerde ulusun kadim Atatürk heykeli umutlandırıyor ruhumu.Bir heykel çok şey anlatır.Bunu şimdi anlıyorum. Sonra o kasvetli yolculuğum başlıyor Ankara oluyor ruhum.

Her şeyin yanlış olduğu bir çağda bir sen bana doğru geldin.Aldım seni kabullendim.Sert bir kişilikti yüreğin. olsun ben seni öyle sevdim.Yada sevmedim kabullendim.Sana sözcükler ekdim ömrümce kırmızı gelincik sözcükler.Öldüğümde mezarıma dik olurmu onları .Öldüğümü söyleme bana ! Baharda aşık olmak güzelmiş öyle derler.Birde ölmek var baharda doğa canlanırken çiçekler açarken kuzular koşarken sevinçle .Ölüm daha bir zordur baharda. Huysuz erkekler gibi çekilmez olur hayat.Kadınlarında çekilmezi vardır,Ama kadın bir gülümser.Hadi der yemek hazır.Çayda demlendi.Yeniden anlamlı olur hayat. Gülmek kadına yakışır.Şöyle edeplice sevmek gibi.Mabedleştirir kadın bulunduğu mekanı.Ama çekip gitme sakın desekte gidende olur içlerinden geride kendini bırakır yüreği.Aslında giden kadın hiç gelmemiştir.Sizin olmamıştır hiç. Yinede severim baharı ilki sonu fark etmez.

Onsekiz Aralık 2011 Alanya devlet hastanesinin acil servisinin kapısındaım ,genç bir hekim yanıma geldi, ablanız bize geldiğinde vefat etmişti ,dedi ! bu haberle koca bir ömrü umutları karanlığa gömdüğünü nerden bilecektiki. Eve gitsem artık o damlataştaki alt zemin dairede onu bulamayacaktım, Yanlızlığım o gün yüreğimi parçaladı.Hangi şiir anlatabilirdi bu acıyı .Hangi hikaye böyle hüznle koyabilirdi son noktayı.Bir hayat böyle yaşandı.

Altay dağlarından esintiler taşır ruhumuz gelir karaca dag olur erciyes olur,acı olur. Toroslarda tüter dumanı anadolunun.Saçları boncukla örülür türk balalarının.Anadolu olur yurdun adı.Sevdalara açıktır umut.Gökyüzünde dolanır ay yıldız .Allı bir gelindir adı.Yörük çadırlarında bişer közde kahve.Yüreklere demlenir acıları. Biliriz türk ahlakı yiğitlik kahramanlık üzere kuruludur.Geçmişten günümüze yiğitler besler koynunda bu topraklar.Gerekliğinde var olmak için.Türk yüksek karakterli ve temiz kalplidir türkün otağının ana odağı türk kadınıdır kuşkusuz. Hiç şüphesiz türk kültüründe diğer kültürlerden etkilenmiş onları etkilemiştir.Türk olmak üst olmak değildir var olmaktır. Dünya kültürünün en önemli kaynak varlıklarından bir kültüre sahip olduğumuzu söylemek afaki olmayacaktır ! Türkleri var eden ana hücre şüphesizki ailedir.Aile türk toplumunun temek varlığı olarak toplumun odak noktasında durmaktadır.Bunu perçinliyen kavram Türkçemizdir.Türkçe türklüğün kılıcıdır. onu güçlü tutar.Bu kılıçtırki halk kültürünü ileriye taşır .Var eder. Dünya medeniyeti bir kavimler medeniyeti olduğuna göre bizlerinde bu medeniyete katkı verdiğimiz açık bir sonuç olarak önmüze çıkmaktadır. Bu durum bizi diğer toplumlardan üstün kılmadığı gibi geriyede ötelemez.Biz dünya kültürünün bir paydaşız. Durum bundan ibarettir.

Ben karanlığa saklanırım.zulam gecedir benim.Biraz korkarım kendimden çok kadınlar özler benim.Çok kadınlar kovalarım.Sonra bir ekmek alırım köşedeki fırından öyle sıcak buharı üstünde olmayan en bayatından.Özlerim ben konuşmak istedimmi ölümlerimi.Anlatmam kimselere. Para pul ev bahçe ne varsa bu dünyalık benim dışımda. Hikayeler anlatırım sokak kedilerine. Esmer tenli kadınlarla arkadaş olurum.Sonra hastalanırım ben .Kendimce hastalanırım kitaplarda yazılmaz benim hastalığım.Ürkek ördekler gibi korkarım anlatmaya kendimi. Korkuyordu niçin korktuğunu bilmeden .Yaşam korkuyla nefes alınacak köhne odalara saklanacak perdeleri kapalı evlerde ömür tüketilecek bir hikaye yaşatmazdı insanlara.Sosyal bir varlıktık .Sokaga çıkıp insanların arasına karışmalıydık.Oda öyle yaptı üzerindeki o mistik çekinceyi bıraktı kendini sokaklara attı.Bir kaç hafta sonra elinde bir kitaplarla dolaşır olmuştu sosyalizm işçi sınıfı .Miliyetçilik türk islam ülküsü birbirine zıt görünen fikirleri taşıyan kitapları koltuk altına sıkıştırmış kendince ortak arayışlar peşine düşmüştü.Çok geçmedi kendisini o kitaplarla tanıştıran o topluluğun arasında kendince bir saygı edinmişti. Gerçi huzursuzdu geçen gece o topluluğun içinden sarı saçlı kara gözlü kısık sesli olan hiç konuşmayı dinleyenlerden birini polis evinden almış sorguladıktan sonra serbest bırakmıştı. Emek adalet eşitlik hala korkutan sözcüklerdi.İbadet hanelerde kanaat etmeyi telkinleyen din adamlarının kendileride içten içe bir şeylerin yanlışlığını görür gibiydiler.Yinede Tanrının ilahi adeletinin bir gün tüm insanlara huzur vereceği kanati hepimizde mevcuttu.Bunun için bize verileni iyi kullanmalıydık yani aklımızı.

Şarkılar söyledi ölüm,Acı şarkılar perdeleri karanlık bir odanın içinde geçti yoksun ve çileli ömrü. Kor bir ateş vardı yüreğinde gecenin yakar dururdu umudu.Sonra çok geç kaldı her şey .Gel diyordu o yosma kavgaları sabahın.Korktu terk etmişti o tahta kapılı yedi numaralı evi. Sonra unvanlı makam sahipleri kendilerini o makama laik gören otoriteyi saygıyla selamladılar.Şöyle alacalı bir fotoğraf arkalarında gülümsediler yalanlarına kavgalarının. Her şey duruyordu işgaller yırtık papuçlu kadınlar yetim hanelerde yoksul çocukları hayatın.Akrep yelkovan sokak satıcıları ve beyaz önlüklü doktorlar hepsi durulgan bir anın içindeydiler.Bir hareket eden Ankara Diyarbakır istikametinde güneydoğu ekspresi vardı Güneşte parlayan demir yollarının üzerinde esmer bakışlı bir kadın gibi yol alıyordu Anadolunun boz kırlarında. O küşetli kompartumanın yalnız yolcusu.Bırakı vermişti umutlarını Ankara cebecide.Yada hiç umutlanmamıştı hiç sevmemişti seten elbiseli o kadın bakışlı umudu. Neydi kimin nesiydi onu yorgun bırakan ölümleri niçin yalnız karşılamıştı.Sonra bir gün o çıktı gel dedi umudum ol.Korktu gitmedi. Bırakamadı o kırmızı çizgili lokomatifin çektiği kompartumanı .Deri yeşil bir perdesi vardı penceresinde. Hiç açılmadı o perdeleri .Anadolu hiç böyle mazlum bırakmamıştı evlatlarını.

Tanrının istediği vakit çekip gideceğiz bu yalan dolandan Her şeyin bilinmezlikte saklandığı o karanlığa.Geride kalanlar bir müddet daha yaşar görünecekler. Sonra büyük bir acı kaplayacak kemiklerini toprakta. İki melek sorgulayacaklar aç yaşamış bedenlerini yitişin.Tanrı bekliyecek o büyük günü . yer gök dağılacak . Uzakta bir yerlerden kilise çanları ve ezan sesleri gelip bulacak umudu. kefenlerini kabirlerinde bırakıp dolanı verecek tüm ölüleri yitkliklerin. Gök yüzünde bir ışık belirecek.yırtacak karanlığını çaresizliğin.Oruç tutanlar sular içecek zezeminden cennetin.Bir

soytarılar köhne bakışlı ile bekleyecekler korkuyla. Kadınlar önce olacıklar orda evlat evlat acısı görenler. Mazlumlar. Şairler sözcüklerden vaz geçecek .İnce narin topuklu özlere olacak genç erkeklerin. Bende olacağım orda sende olacaksın.Küçük bakışlı bir kız çocuğu gülümseyecek gök yüzüne bakıp.Gök yüzü başka bir gök yüzü toprak başka bir toprak.

Adalet mahalede komşumuzun karısının adıydı.Sonra anladık anlamını, Eşitlik hak güvenlik paylaşım .Sosyal hayatta oluru beklenen her şeyin kalıplaşmış haliydi adalet.Ama her şeyde bir adaletsizlik vardı .Lüks konutlarda oturanlar mütevazı sığıntı evlerinin kirasını ödeyemeyenler.Unvan makam sahipleri ve makamlara el pençe duran bireyler. Sizce şatavatlı bir makamın koltuğunu işgal edenin o makamın kapısında mesai harcayan bir başkasından neyi üst.! Kartallar yükseklerde mekan tutar ama karınlarını yerde ararlar ! İnsanlarınsa ayakları yere basmalı hayelleri göklerde dolaşabilir.

İmkan olsa öldüğümde gök yüzüne gömülme isterim.Orda yıldızların altında yıldızlara yakın.İhtimal gülümserim yer yüzündeki çocuklara .Onlara hikayeler anlatırım belki.Onlara içimizdeki sevgiden söz ederim belki .Esmer bakışlı işçi anneleri anlatırım onlara. Ama toprağın altında korkarım ben kimselere anlatamam hikayemi gecenin olduğunu sabahın güneşini kimselere söyleyemem. Sonra çocukça korkularım depreşir benim ferud piskanaliz uygular ruhuma.Sonra ben kaçırım binip atlı arabalara. O yağmurların çokça yağdığı kasabalara. Mevsim nisan mevsimidir.Kırmızı bir gelinciktir umut.

Kırmızı güllerin açtığı bir aşkı yaşamak isterdim.aşk hastalıktır biliyorum.senin yanında hastalık neki ölmek isterdim ! Yaşamak zor bir süreç .ekmeklerini ıslatıp sevgiyle bölüşmeyi başarmak gerekir. Yolculuklarını garip yaşadığın kervanlarda kolayımı susuz umutsuz yürümek.

Kimseye mahkum olmadan kendimce yaşadım ben,kendimce ettim ibadetimi günaha kendimce girdim.akdenizi izledim kıyıda bir yerde acıktım biliyorum şurdan bir simit almalı ve çekilmeli bir kıyısına hüznün.

Bir duruşu olmalı kişinin ama bu duruş yaşamdan kopuk olmamalı .yaşamın acıcılığı bir nehir gibidir sular çakıl taşlarının üzerinde akar gider bazen bir kaya set olur önüne bazen sevinç yakınlaşır çoğu kez ölüm merhaba der o yavan açlığında ömrün. Karanlık öne geçer. Yinede varsanız ve ulaşabilmişseniz sabahına gecenin güneşin ışıkları ısıtacaktır sizi umut denen ana kucağında.

Bir düşüncüyü bir duyguyu bir kültürü bir coğrafyaya bir bölgeye mahkum etmek aptalca bir durumdur. Bu ulusal kimlikte böyledir. İrsal olmayan kavimsel düşüncede esas güç kültürel birikimdir ve her yerde filizlenir.

Kültür yöresel bir kazanımı evrenselle harmanlıyabilen toplumlarda ilerleme sağlar.

Biz türkler için bu süreç daha karmaşık ama o derece daha net bir işleve sahiptir orta asya bozkırlarından Anadolu ovalarına taşan bir nehri kalıplara sokmak pek olasılık bir durum olamıyor denilebilir. Türk olmak önemsenecek bir erdemdir diye düşünebiliriz. sizi kadim bir kültürün içinde olgunlaştırır..Görmekten bıktığım çirkinliği ruhuma naksettirmek istemem.Kimse kusura bakmasın,sizinle kavgam karanlıkla aydınlığın kavgası oluyor.Onun için yiyip içmek ortalıkta dolaşmak yaşamak için yeterli bir yansıma olmuyor. Sinsi sözcüklerinize aşına olduğumu söylemek durumundayım. Biliyorumki içinizde cehaletin verdiği bir şeytanlık besleniyor. Benden irak durun oldumu.

Akıp giden bir nehri bataklığa dönderen bir cehaletin içindeyiz. Yirmibirinci yüzyıl bu ülke için belirsizlik taşıyor koşar adım uçuruma yuvarlanan bir kaya parçası gibiyiz. Bir yerde durulmamız lazım. Bu ülkenin çocukları yirmiüç nisanları güleş yaşamalı.

İşte yine aynı dikenli Taşı yollar aynı yetmezlikler korkular. Yaşamdan kendine hiçbirşey katamamış insan yığınları.En büyük acı cehaletin egemen olduğu bir kümenin içinde olmak oluyor.

Tüm ağaçlar birlikte ormanı oluştururlar. Birlikte yüksellirler gökyüzünün güneşinin ışıklarına arılar bir çiçekten değil bir çok çiçekten beslenirler bal yapmak için toplumlarda öyledir bir çok farklı görüşü içlerinde yaşatıp harmanlayabildikleri ölçüde toplumlar çağdaşlaşır. Yaşamı içlerinde olgunlaştırır. Hayat sizi sürükler kendi yolculuğunda esas olan bir izinizin kalmış olması yaşamda kültür dediğiniz nedirki yaşanılanın izdüşümü değilmi.

İnsan hayatında çaresizlik çok büyük bir ızdıraptır.Ölüm dahi onun yanında masum sayılır.Çünkü ölüm için 'Tanrının takdiri ' denir .Ruh bunu kabullenir ama çareziligi ruhunuz tanımlayamaz.

Derince korkular taşıyor ruhum,çalan her telefon acabalara gebe ,ve sen yoksun .Hücre en isyancı hikayesinde ölümün,suluk benizli yerli gözlerinde,bence her şey yalan olsa ne çıkar ,yalanda bir gerçek değilmi.Düşünüyorumda bu gece kaç milyon çift sevişti bu ülkede ,kaç kadın doyuma erdi kaç erkek utandı histerik yanılgılarından kaç bebek dünyaya geldi,kaç hasta tüketti son nefesini,kaç doçent profesör oldu,kaç anne süt verdi çocuğuna, kaç çocuk annesiz kaldı,sofralarında kaç ailenin zeytin yoktu bu sabah, kaç cahil sırma taktı boynuna, güneş kaç milyar ışık saçtı öğle üzeri,kaç dişi yanlış yıkandı sularında ömrün,kimler hatırlandı bu sabah,şirinin oğlu serdal niçinlere kaç kez yanıt bulamadı,hep maskeler taşıdı asalak yüzler ,kardeşce olmak anlamsızlaştı ,ankarada unuttu yalnızlığımı,Bir sıcak çaya hasret ruhum ,en heybetli dağların ötesinde ,bir ölüm buldu bir ölüm,girilmezdi artık o evlere ,toprak damlı bir evdi yaşadığımız ,toprak damlı evde yaşayanlar toprak olmuştu işte.

Gök kubbe tanrının otağıdır.Erişilmezdir tanrı.Dünyaya tohumlarını ekmiştir sevginin.Nefret onu yok etmiştir.Ölümde vaz geçirmemiştir insan denen varlığın o tükenmez hirsını.

Herkesin kendince bir acısı vardır yüreğinde onu olgunlaştıran isimsiz yolculuklarında ona yoldaş olan. Yaşamda iki tip insanla karşılaşsınız birincisi mazlum ve yarekli ikincisi sünepe ve yozlaşık.Siz birincisine yoldaş olmaya çalışın. Düz yollarda herkese yürür.Önemli olan tozlu topraklı dikenli yollarda yürümeyi başarabilmek. Her sabah güneş doğar ama her mevsim güneşin sıcaklığını hissedemezsiniz.Yolculuklarda böyledir izleri kalır geride bırakıp gidilenin sizinle geldiğini anlarsınız vakit geçtir artık.Ömür tükenmenin arefesindedir.

Hani o iki küçük odası olan demir yolu lojmanlarında.Her gün camlarını sildirir isleri tirenlerin.Agaçtan bir bahçe kapısı olur daim açık olan.Kırmızıdan bir baş örtü takmıştır umut.

Şimdi hazan mevsimindeyiz eğreti duruyoruz hayatta.Hani ölüm ansızın gelir derlerde bilmezler yanı başımızdadır O .Köhne bir köy evinde saklanır yalan pencerede tahtalı dağının heybetli görüntüsü.Küçük hikayeleri köylü yaşamlarının. Özgürlük işçiler ve çiftçilerin heybesinde mayalanır

Kısırak bir gülüşü vardı hayatın.Biraz alaycı,biraz korku salan.Köhne bir ömrü mesken tutmuş bir sığırkıcı gibi ürkek yaşadı durdu o kadim şehrin toprak damlı evlerinin saktığı sokaklarında.Sonra ne oldu biliyomusunuz tüm türk töresini görmezden gelen dişiliği onu günaha soktu gitti ömründe hiç ata binmemiş hiç kılıç salamamış bir kara çobana yoldaş oldu anadolu bozkırlarında. Sonra ne yaptı biliyormusunuz koca ömrü bir kara çadırdı yörük kızına mahkumlaştırdı.Hiç çıkmadı sözünden .Güneşin saklandığı zamanlarda sevişti umuduyla. Sonra güne karşı uyanıp uykusundan keçilerinin sütünü sağdı.Anadolu daha acımsamamıştı umudunda ruhun. Düşündü bu keçilerin hepsi onun olamazdı .Buna hakkı yoktu . Tüm çocukları içmeliydi bu sütlerden .Sonra buğday başaklarının arasında kırmızı gelincikleri demet demet yapıp baharda tüm daga yamaca dağıtmalıydı sevincini .Gelen bahardı çünkü. Ölüm uzaktı şimdilik.

Çiçekli kahve fincanını ters çevirdi birşeyler mırıldanıp yüz üstü altlığına kapadı verdi. Kimbilir neler çıkacaktı çizgilerinde kahve peltelerinin. Kahve fincanının soğumasını bekledi.Sonra fincanı eline alıp gözleri ile içindeki çizgileri tanımaya çalıştı.Karmaşık çizgilere bir anlam veremiyordu .Falcılıkta gerilerde gibiydi. Bugün iyi geçmemiti günü bir din görevlisinin arapça sevdası onu tartışmanın içine sokmuş.Türkçesini savunmak zorunda bırakmıştı.Türkçe benim ana dilim dedi ulusumunda milli dili. Arapça diğer dillerden Türkçeye bulaşmış sözcükler Türkçenin hükümdarlığını benim ruhumda gölgeliyemezdi. Tüm dinlerde kendine bir yer bulabilirdi onun tercihi mümlümanlık olmuştu. Bu onun Araplaşmasının mecburiyeti olamazdı. Kendi diline kendi kültürüne muhaliflik ihanet değilse büyük bir gaflet degilmiydi.

İnsan enerjisi bireyi yaşama bağlar.üreme gelişme yansıma veri oluşturma (Sanat) Tüm bunlar yaşamın sürecinin bir doğal sonucu olarak düşünölmelidir.

Libido insan yaşamının temel ateşleyici olarak düşünölyorsa .Bireyin yaşamının oldukça çetrefilli bir yolculuğa mahkum olmasına şaşmamak gerekir.Kimbilir bizler belkin neslin devam etmesi için gerekli mahkum zavallılar olabiliyoruz.

Bir şehirin kıyısında tiren yoksa o şehir eksik demektir.Gidenler unutmıştır o şehri. Kapı önlerinde bekler hasret yosma bir acı değer yüreğin yarasını. Sonrası hüzdündür yaşananın.Yalpalar umutlar omuzları çöker gecenin.Bilirmisiniz tirenler önemlidir sizi alır bir yerlere götürür.Zaten ruhlarımızda pek durmayı sevmezler dolaşmak isterler.Nehirler ovalar heybetli dağlar tüm bunlar insan ruhunun sakinleştirici yoldaşlarıdır.İnsanlar günümüzde olduğu gibi dev binaların köhne odalarına mahkumlaştıkça ruhlarının kasvere büründüğünü anlamazlar bile.Belkide şehirlerdeki kaba saba insan davranışlarının içselinde bu mahkumiyetin patolojik varsalı yatmaktadır. Bireyin kendi kavimini sevmesinden kendi kültürünü hoşnutlamasından daha doğal ne olabilirki.Acunda insanlar kavimler içinde yaşarlar .Biz türkler bu topraklarda binlerce yıldır dünyanın bir çok coğrafyasında olduğu gibi varmışızdır.Bizim ulussulugumuz kendimizi diğer kavimlerden üst görmekle ilgili bir şöven duygu degildir.Bizler Türk olarak dünyanın diğer kavimlerinle eşitiz.Tarihin sarp daglarında bizim rüzgarlarımız esmiştir.Bizim atlarımızın nal izlerini boz kırlarda görmek zor bir durum değildir.Bireylerin olduğu gibi kavimlerinde karakterleri vardır.Türk kavmi mert fedakar aile odaklı bireylerden oluşur.Türk ulusalcılığı yüksek yurt sevgisi ve milli varlıkla özdeştir. Burda şu gerçeği görmek durumundayız Türk ülküsü ve türk devrim bilinci (yenilikçilik) birbirine zit olgular değildir.Bu iki olgu birbirini tamamlayan sosyolojik bir gereksellik olmaktadır. Ulusal varlık ve halkın emeğinin kutsandığı bir ekonomik yapı halksal boyutta adalet eşitlik ve emek gerekselinin öncüllüğü.Toplumsal armonimizde bu ahengi yakalamak bizi çağdaş bir ülke konumuna getirecek olan ana aç olacaktır

Tanrı bilir sevgi yüreğindedir bu toprakların insanının. Nehirleri cömerttir bu toprakların rüzgarlarda özgürce savrulur saçları kadınlarının. Esmer gözleri vardır umudun.Bakışır dururuz hüzdünde şu yaşam denen hikayenin. Dogu toplumları kendilerini bir şemsiyenin altında görmekten vazgeçmez görünüyorlar ! Liderleri (halife,reis,padişah) onlar adına karar verecek onlar adına ülkeyi yönetecek onlarsa sadece tabi olmayı yeterli görecekler. Hak olanı değil kendilerine uygun bulunanı kabullenecekler. Demokratik bilincin olamadığı yaşam süreçlerinde toplumlar bu baskın yönetsellere mahkum olmaktan kurtulamıyorlar.! Olan biten yanlışların sadece siyasi aktörlere sorumluluğu olarak görmek yeterli olmayacaktır.Toplum demikrasi kültürünü içine sindirmeyi beceremediği müddetçe hükümdarlıklar (buruygan hukuk dışı) yöntemler toplumlar için baskıncalarını sürdürür olacaktıdır.

Günümüz toplumları iletişim ve ulaşımın bir sonucu olarak içsel etkileşimi birbirlerine yansıtmaktan (evrensel kültür)olurluluga ulaşmaktan norm insancıl değerleri olgunlaştırmaktan biçare olmamakla birlikte süreç seviyesel olarak her toplumda farklılıklar göstere bilmektedir. Demikrasi paylaşım katılımcılık ve ortak akli mekanizması çağdaş toplumlarda varsallığı esas olan bir gereklilik olarak karşımızda dururken .Bir çok toplumun bu sürece katkı vermek bir yana tökezleme sürecinde olduğunu gözlemlenmek sık karşılaşılan bir durum olmaktadır.Toplumlar ortak iradeyle katılımcı yönetimlerde çağdaşlığa ulaşabilmekte hukuk varlığını olgunlaştırmayı başara bilmektedirler. Bir çok sıkıntının içselinde bu düzeyin gerisinde olmak yatıyor diye düşünölebilir. Demokratik laik sosyal huku devletleri bu değerleri içselleştirip piratige uygulaya bildikleri ölçüde saygınlığa ulaşabiliyorlar diye yorumlamalıyız. İyiyi ve güzeli aramak doğru bilgileri görmek bunu benimsemekle ilgili bir durum oluyor. Tarih bu sürece katkı veren ulusların izdüşümünü daha bir parlak görüyor kuşkusuz.!

Özgür olmaktansa bağımlı olmayı tercih ediyoruz.Özgürlük cesaret ister çoğulumuz bu cesareti gösteremez.Dogrusu çoğumuz özgür olmaktan korkarız.

Bu gün bir mayıs 2022 : Milyarlarca emekçi dünya üzerinde yaşam mcadelesi veriyor .Ne çareki günümüzdede emekçi kesimler köylerde şehirlerde kapitalistlerin insafına bırakılmış oluyorlar.Çogunlugumuz emek mücadelemizde yıkıcı düzenin mahkumiyetini yaşıyoruz.Bir düzen nasıl yıkıcı olabilir. Size insanca yaşama hakkı tanımayan barınma gerçinme öğrenme gezme nefes alma şansı vermiyen doğal sevisel yaşamı ilkelleştiren insanların ezmeyi marifet bilen yapılar yıkıcı düzenler oluyorlar. İnsanlık bu çarkı kırmakta pek başarılı olduğunu hissettirmiyor.Bir mayıs emekçilerin dayanışma gününde ortadaki tablo bundan ibarettir.Ben işçi kadınları severim !

Türk ulusunun yazılı olmayan güçlü bir edebi kültürü var.Bunu türkülerde destanlarda kültürün özünde görüyoruz.Türküler türk ulusunun toplumsal kartviziti gibi yüreğimizi ilmek ilmek işliyor. Türk olmanın keyfini

yaşatıyor (kültürel boyutta 'isterdim yakın olam ,felek saldı iraka ..!' Ah o iraklar bayramlarda daha bir acıyı yürekleri. Birde vakitsiz ölümleri vardır hayatın bir bayram arefesinde bir umudun yeşerdiği bir anda bir kırmızı gülün açtığı bir yaz güncesinde aniden geliverir ölüm. Hazırlıksızdır geride kalanlar bu acıya daha bir kaç dakka evvel konuşulmuştur Evde yapılacak bayram tatlısına alınacak cevizin miktarı. Ama ölümdür bu tüm dağları ovaları nehirleri gece lacivertinin yıldızlarını burda bıraktırıp alır götürür sizi meçhuliyete. Yaşam gökkuşağında olmayan bir renkle boyamış olur umut penceresini adı karadır kaderin.

Türklük büyük bir kültürün üyesi olmaktır.Değerlerini benimsemek yaşaması için uğraş vermek kanıksanacak bir durum değildir.Ruslar ,Almanlar,İngilizler ,fıransızlar din şemsiyesi altında araplar kendi yaşam biçimlerini dikta etmeyi kendilerince hak görürken biz türklerin türklüğümüzün bilincinde olmaması büyük bir gaflet olmazmı.Diger taraftan ekonomik model olarak işçi köylü etkenli bir halksal ekonomik modeli benimsemek kültürel olguyla niçin ters düşsün.Bu süreci anlamamız lazım.ülkesel olarak ulusal bilinç ekonomik olarak emekçi bilinç ortak nokta denge. Ülkenin çağdaşlaşma sürecinde birlikteliği sağlamayı başarabilmeliyiz.

Demokrasi denetlenebilirliği önemser .Bu denetim olgusu hukukla belirginleşir.Bireylerin denetimiye ahlakla biçimleniyor.Demokratik yapılarda kamu otoritesiye hukukla kontoral altında olur.Siyasi güç hukuğun çizgileri içinde meclisce denetlenir.Yönetim halkın temsilcilerinin oluşturduğu mecliste kendi meşrutiyetini belirler.Denetimden ve yasaların çizgilerinden esnekleştirilmiş bir yönetim biçimi demokratik ve meşru bir konuma sahip olamamaktadır.Demokrasi biliyoruzki seçimlerden ibaret değildir.O süreçte sadece bir araçtır.Demokrasiyi ve meşrutiyeti hukuk sağlar.Hukuk demokrasinin ahlakıdır diye düşünebiliriz.Neyse bırakalım demokrasiyi ben seni anlatayım sözcükler.Ben seni kırmızı gelinciklerin arasında buğday başaklarının arasında sevmiştim.Nasıl da aydınlıktı gök yüzü hatırlarmısın.Her şey diyarbakırdı sanki dicle nehri karaca dag.Saçlarında savrulurdu başakları buğday tarlalarının gök yüzünde yıldızlar ışıltılı bir geceyi müjdelirdi.Sen nasıl gülerdin gök yüzündeki umuda. Ah sonra çekip gitmeler oldu o kadim şehirden.Dönmedim geri pek sevmem geriye dönmeyi bir gençlik gününde Ankara olduk ikimiz bilirsin.Cebecide kırmızı tuğlalı evde ,kırmızı etekli bir kızdın sen.Saçları örülü yeni yetme ünüformalı öğrenciler gibiydin. Hiç sevmedim seni ben.!

Güçlü erkek bence yalnız kalmayı becerebilen erkektir.Ama çoğunluğumuz libidomuzun bizi mahkumlaştırdığı evliliği tercih etmişdir.Çocuklar torunlar ihtiyaçlar beklentiler ve toplumun size yüklediği 'baba ' zorunsallığının yükü. Korkarsınız kendiniz olmaktan kendiniz için yaşamaktan .Olası sorumluluğunuz kutsal bir göreve dönüşmüştür.Günahtır sizin bu görevden kaçmanız .Sınırları çizilmemiştir bu sorumsuzluğunuzun. Evliliği es geçmiş bir erkeğin kaybedeceği bir şey yoktur .Yada çok şey kaybetmiştir haberi yoktur. Kadınsız kendine uygun bulun erkekler ve kadınların histerik şehvetinde köpekleşen erkekler. dengesi olmayan bir yolculuktur bu. Sizi üzer. Kendi gibi düşünmeyen siyasi aktörlerin ağzını köpükleştirip ilkelleşensözcükler gibi kalır her şey. Anlamsız ve ilkelce.Çogunlugumuz bunu başaramadık prangalarla bağlandık ömrü tüketen buruygan hayata . Yüreklerimizin diplerinde zulaladığımız eksik duyguları kiselere anlatamadık.

Çok ölümler gördü yüreği .Çok kadınlar sevdi .Hepsi iraktı sevgi rüzgarlarına.Kırmızı bir toprakta sessizce tükendi bedeni gözleri yorgun umudun.Biliyorum sevdalarda geçicidir der şairler. Tanrı yorgun bırakır yolculuklarında göçkün serlerini kavgalarımın.Niçin dedi niçin ekemkleri eşitçe bölüşemedik.Tanrı niye bizi sevmedi .!

Esmer sevgil,gözlerini kaçırma benden.Ben senin için nefes alıyorum.Senin için dolaşıyorum boz kırlarda. Bugdaylar ekiyorum ruhumun tarlalarına. Hadi gel özlüyorum.Biliyorum çok kanattı ruhumuzu acılar .Ben özlüyorum seni .Matematik gibisin sen. .Topluyorum çıkarıyorum seni geriye pek bir şeyler kalmıyor.Çarpıyorum bu defa çarpılıyorum.

İnsan denen varlık ölüm onu yitikleştirene kadar şu fani dünyada nelerle karşılaşılıyor.Haksızlıklar sömürüler,arzular histerik arayışlar eğer her şey insan denen varlığın beyin içselinde ruhunu törpülüyor.En güçlü olduğunuz anda tanrı size çaresizliğinizi hatırlatıyor.Yada aksi oluyor en mazlum olduğunuz bir anda size bir kapı açıyor.Birey özellikle bu ikincisinde denendiğini sınındığını anlamış oluyorsa ayakları daha bir yere basıyor.Gerçekçilik sizin hayal kırıklığına ugramınıza set çekiyor.İki saniye sonraki durumumuzdan bi haber yaşarken aylar yıllar sonrasının rotalarını düşünmek pek gerçekçi olamıyor.Yaşamak anlık bir şey !

Soyut yaşıyoruz sıkıntımız bu olsa gerek.İşin aslı somuta ulaşmak için bir çabamızda olmuyor.Acaba tanrı kendisiylemi savaşıyor.Yoksa bizmi tanrıyı anlayamıyoruz.İçimizdeki şeytansı arzuları niçin ruhumuza nekşetmiş bir tanrımız var! Bizi günaha kuralsızlığa mecbur bıraktıyor.Sonrada biz bunun hesabını vermenin acizliğini yaşıyacağız.Bir kıldan ince sırat köprüsünden geçip keyfe ve rahatlığa ulaşmakta zorlanacağız.Bakıyorumda insan ruhunun sevdiği bir çok şey dine uygun değil.Peki dine uygun olması için biz ruhumuzun isteklerinden vazmi geçeceğiz.Farz edelimki geçtik bunu nasıl başaracağız.Hepimiz istemeden geldiğimiz bu yaşamda insanca hakça eşitcil bir yaşama niçin sahip olamıyoruz.Tanrı niçin bu karmaşık dünya düzeninde bizi yalnız bırakıyor ! Yada tanrı bize yolu göstermişse bizmi görmezden geliyoruz.Adil davranmak lazım gerçi Sokrates sorar 'adil olan her şey dine uygun mudur ? ' yada adil olan her şey dine uygun degilde bir kısmı dine uygun bir kısmı degildir ! 'Tanrı hakkında düşünmek hele konuşmak pek istenilecek bir durum değildir. Çünkü için özünde korku ve çekingenlik vardır .Korkunun olduğu yerde özgürlükte mümkün değildir.O zaman bizim tanrı hakkında konuşma özgürlüğümüz olamaz.Tanrıya inanırız ve onun bizden hoşnut olması için gösterişli mabedler yaparız.Bize doğru yolu gösterdiğini düşündüğümüz din adamlarına saygımızın özünde bu durum vardır.Bu durumu sorgulayamayız. Korkunun olduğu yerde yetmezlik vardır.Utañç duyulur bu utañç tabiki her korkuda ortaya çıkmaz düşünsenize bir büyük hastalığa muzdaripsiniz ama bundan korkar ama utanmazsınız.Hasta olmak sizin elinizde olan bir şey değildir çünkü.

Otoriteye baş kaldırmak sizin cezalandırılmanız için gerekli sebep olabilir.İnsanlık tarihi bu gibi durumlarla oluşmuştur.Düşünen ve sorgulayan insan daima tehlikeli bulunmuştur. Ozaman düşünmeyelim yeyelim içelim seks yapalım sonra her şeyi önemsizleştiririm ! peki o zaman kültür nasıl oluşacak insanlık değerleri nasıl gelişecek.Aynı şeyleri hayvanlarda yapıyorlar üstelik kendi dialektiklerinde bizden daha özgürler.Gök yüzünde dolaşan bir kartala kimlik soran bir polis göremezsiniz.Yada bir tavus kuşu renkli kanatlarını açarken kimsenin koyduğu yasaları dikate

almaz. Canı ne zaman isterse o görkemli şatavatını gösterir. Tanrı ona bu hakkı vermiştir. Biz insanları öylemi evet doğanın en şerefli canlılarıyız. Ama öylesine yasaklara günahlara korkulara açgözlük şeref ruhumuza pranga oluyor. Ah dostum söylediklerinden hiçbir şey anlayamıyorum demek pekte yanlış olmayacak bizler için.!

Sağduyu nedir. Bedeninize teslim olmamak onu denetleyebilmek histereik şehvetin karanlığında tükenmemek. Paylaşmak benle bizi bütünleştirmek. Sizinle olmak olabilmek. Bildiklerini anlatmak ama bildiklerinin doğruluğunda ısrarcı olmamak.

Bu dünyada sevgiye en çok laik olan insanlar annelerdir. Anneler evlatları için her türlü fırtınaya göslerini siper ederler. Onları babalar takip eder. Aslında babalarda anneler kadar yakındırlar evlatlarına ama bunu çoğumuz anlamakta zorlanıyoruz. Ne zamanki ölüm gelir çok şeyi anlatır yüreklerimize ama çok geç kalmıştır her şey. Geç kalan her şeyin hiçbir anlamı kalmaz!

Size bir şeyler verebilenlerle arkadaşlık yapınız. Sizin enjinizi alan yalaka sünepelikleri kendi daireniz içinde tutmayın. Kümenin içindedeymiş olsanız bir birey olarak kendi duruşunuz olmalı. Kümenin elamanı olun ama kölesi olmayın. İnsan denen yaşamsal gerekçe olarak zaten tanrısına karşı köleliğini (kul) kabullenmiştir. Tanrının dışında bir şeylerin itaatına mahkum olmamalıyız. Onun için yasaların bizlere nefes alma hakkı vermesi gerektiğini düşünmüyormuz. Adalet özgürlük ve sorumluluk hep bunlar birbiri ile bağıntılı olgular değildir. Birey yasalara uymalıdır. Yasa yapıcılar da bireyi anlamayı onu kabullenmeyi kendilerini üst olarak görmemeleri gerektiği bilgeliği kendilerine uzak tutmamalıdır. Belki o zaman her şey daha güzel olacak.!

Ahlak her zaman size mutluluğu getirmez. Ama sizi doğruya ulaştırabilir. Ahlaklı olmak içinde bilgelik gerektirir. Birey var oluş bilincinde olmazsa bilgeliğinin yolculuğuna katıksız çıkmış olur. Açlıksa sizi ahlaktan soyutlar. Tanrı içgüdüsel duygularımızla bizi bedenimize bağlı kılmıştır. Bu yaratılışın bir sonucudur. Mademki biz bu bedene yaşamımız boyunca mahkumuz önümüzde iki yol vardır ya bedenimizin arzularına mahkum olup arsızlaşacağız ya da o bedeni olgunlaştıracağız her iki durumdada ruhumuzun incineceğini rahatlıkla söyleyebiliriz. İşin özü yaşamak gerçekten bir içsel kavgayla tükenecek gibi.

Bir çok şeye geç kalmamızın nedeninde biraz içimizdeki korkudan olsa gerek. Korkuyormuz? Evet korkuyoruz. Kendimizden duygularımızdan yaşadığımız toplumdan aç kalmaktan hapse girmekten belkide çaresiz bir hastalığa muzdarip olmaktan. Halbuki biliyoruz ki tüm koyularımız yaşamın bu dönemine ait birde diğer yanı var ' öldü ' dediklerimizin meçhuliyeti bizimde aday olduğumuz o muazzam ölüm gerçeği!

Nar çiçeklerini bilirmisiniz çok sevilesi çiçeklerdir onlar. Kır çiçekleri gibi hanım elleri gibi sizi aşık eder gülün ettiği gibi tüm yaban kadınlarına gecenin. Tekir ovada eşimin annesine ait evin çitlerine yoldaş bahçede altı yedi nar ağacı vardı anne yan komşuya kızınca tümünü kökleyi vermiş güzelim kırmızı nar çiçekleri artık açmıyor o evde! Tıpkı yılların dut ağacı gibi onlarda yitikleşti artık. Gittigimizde gözlerimiz arasada geriye bir hiçlik bırakmışlar. İnsanlarda böyledir ansızın yiterler geride kalanlarda bir hüznün oda tıpkı sevdalar gibi geçicimidir nedir. Hani deriz ya hayat devam ediyor. Etsin bakalım!

Ah esmer ölümüm yanında olsun isterim,
ölürken bakma gözlerime bırakıp gidemem seni
kötü olurum ölümden önce!

Tanrıyı kabullenmeyenler ya bu görüşte samimi değillerdir (!) yada sorumluluk almak istemeyip özgürlüklerini yaşamak isteyenlerdir. Tanrının varlığını kabul etmek bireyi mahkumlaştırır. (kul – köle) eder. Ölüm varsa Tanrı vardır yada olmalıdır demiştik. Ölüler ya hiçbir şey hissetmezler yada çok şeye şahit olurlar bunu ölünce göreceğiz belkide bu değişimimizden memnun kalacağız. Yinede ölüm sonrası tanrının bizlere eziyet edeceğini düşünmüyorum. Tanrı aşkına bir insanın suçlanması onun suçlu olduğuna gelmez. Yüksek yerlerdeki hakim kararları önemlidir. Ama tanrının hükümdarlığı dahada önemlidir en üst olan tanrının hükümdarlığıdır. İçimizdeki adalet duygusu tanrının varlığının bir yansıması olarak düşünülebilir. Özgür görünüp ruhunuzla mahkumlaşmışsanız orda zavallılık vardır. Siz düşüncelerinizin sorumluluğunu alabildiğiniz ölçüde özgürlüğü hak etmiş olursunuz. Otorite kendini yukarda tutacak eylemlerden hoşlanır ve ona alan açar. Tüm sistemi ona göre kurar. Olması gereken tabiki bu değildir. M.Ö önce 427 sokratesi mahkum eden zihniyet günümüzdede geçerlidir gelecekte de geçerli olacaktır yaşam güçlülerle ona karşı adaleti savunanlar eşitliği arayanlar arasında gelecekte de devam edecektir.

Yönetenleri biz seçer görüyoruz. Ama gerçek öyle olmuyor onlar kendilerini seçtirmek için her şeyi mubah sayıyorlar. Seçilince kendi hükümdarlıklarını kuruyorlar. Gelişmiş demokrasilerde tüzel varlık bunu sınırlıyor Devlet varlığının yurttaşına bağlı olduğunun bilinciyle örgütlenmiş oluyor. İlkel toplumlarda durumun böyle olmadığını çok iyi biliyoruz. Aslında demokrazi saçları kurdeleli kız çocuğu gibidir büyümeyi bekliyor. Bunuda her zaman başaramıyor.!

Yarın sabah tekrar kılınige gideceğiz diye açıkladı, gideceğiz deyince öyle kapı komşu iki sokak ötesi bir yere gidilmiyor! tam yüzotuz kilometre yol kat edeceksiniz. Yogun bir mekanda sıranızı bekleyeceksiniz, tam kan sayımları pet bt çekimleri biyopsi sonuçları birbirini takip edecek. Yogunluktan yorgunlaşmış ruhuyla tabip (yada hekim, doktor) unvanın verdiği yüksek güvenle dosyanızı gözden geçirecek yada ona bile ihtiyaç görmeyecek size bir iki dakikalık bir zamanla sonuç vermeye çalışacak! Onkoloji hastaları için zor bir kulvardır tıpkı hayati tüm organların yetmezlikleri gibi sizi çaresiz bırakır. İsyankarlaşmış hücreler sizi hüznüne boğar. Umut etmek zorlaşır. İsimsiz bir kitap gibi yazılanlar içinde bir bütünlük yok gibi. Birbirinden kopuk kardeşler gibi sözcükler her biri ayrı telden çalan ahengin olmadığı bir karmaşa! Evet gerçekten öyle tıpkı hayat gibi bir yanda düğün bir yanda yas bir köşede doğum ötede ölüm. Her şey iç içe adına yaşam diyorlar bunun!

Yaşamak ortak nefes almayı becerebilmekle ilgili bir durum. Paylaşmak yaşamı umudu var olanı, Ben olmanın özgürlüğünde biz olmaya ulaşabilmek. Güneş gelecekte de doğacak ama o gelecekte bizler olmayabiliriz. Kalacak olan sadece izdüşümümüz.

Yetmişsekizdi zaman sende yetmiş sekizdin bende gökteki milyarlarca yağmur damlasıda yetmiş sekizdi. Geçen hafta uzmanlığını alan doktorda yetmiş sekiz. Özgürlük yetmişsekize sevdalıydı. Unuttum dedi sende unutmuşsun yıl yetmişsekize takılmıştı bir kamyon kasasının ardında yetti gitti hayaller. Polatlı'nın bir mahallesinden yiğitçe ekmeğini

aradı tüm göçer umutları onun gözlerine yoldaş olmuştur.Sonra hiç görmedim onu korkuyordum sevmeye dair konuşmalardan .Hiç harçlık istemez çocuklar gibi sevdalıydı babasına. Babası dağlar kadar heybetliydi yüreğinde.Bekledi çok bekledi çıplak olarak bekledi .Utanarak bekledi ölümü .Hiç yaşatmamışlardı hiç gülümsememişti gök kuşağı yağmurların ardından.Sonra on yıllar geçti özgürlüğü çarpmıha gerdiler.Yalanlar ilmeklediler sözcüklere.Sonra liseyi yetmişsekizde bitirdi umut çözüldü yüreğindeki buz . Göçüp gidenler bıraktı yetmişsekizi o karmaşık sevdalarında hüznün.Sonra eski fotoğraflarda gördüm yitikliği. Kırmızı bir eşarp asılıydı bahçedeki dut ağacının altında .Mevsim ağustostu sıcaktı yanıyordu yüreği Anadolunun.

Yirmibirinci yüzyıl göçebe yüzyılı dersek yanılırmıyız.Ülkelerindeki baskın kurtarıcılardan kurtulamayan halk kitleleri başka ülkelere göç etmeyi kurtuluş olarak görüyorlar.Bazıları gittikleri yerlere uyumsuzluk sağlasada çoğunluğu kendi yavan kültürleri ile nispetten olgunlaşmış kültürleri dahi tehdit edebiliyorlar. Ülkede milyonlarca göçmen bulunduran Anadolu coğrafyasıda bu gününde bu sıkıntıyı yaşayacak görünüyor.Sovret devletinin sınıfsız toplum iddiasıyla varsallaşıp sonra küresel kapitalizm karşısında çözülmesi kapitalizimi gerekli ve zorunlu bir olguymuş gibi tüm dünyada hükümdarlaştırdı.Demokrasi gelişmemiş dinsel kurtarıcıları (dini kullanan) toplumların öncülü olmaya başladılar. Kurtarıcılar biliyoruzki bir ortak aklın yansıması olmamışlardır. Burda ulusların kurucu önderlerinin farklı bir boyutta olduğunu belirtmek durumundayız .Burda kastedilen buruygan olagarişik parti devletlerinin anlatılmaya çalışıldığını belirtmiş olalım !

Günümüzde ülkede bazı kesimler dinin sahipsiz kaldığını ümmete bir önder gerekli olduğunu dünya Müslümanlarının halifeye ihtiyaç duyduğunu ileri sürerler. Demokratik çağdaş laik yapıyı büyük bir tehdit olarak görürler.Tabiki bu bir yanılgıdır.Din kendi içinde gereksel olmakla birlikte toplumsallığı sınırlı olmak durumundadır.Günümüzde dinsel kalıplarla toplumların gelişmesi özgürleşmesi mümkünlülüğü olan bir sonuç değildir. Din gereklidir gerekliliği sınırsaldır !

Özgür düşünmeyi başarabilmek lazım,Bunun için özgürleşmiş bir eğitim sistemide kaçınılmaz oluyor..

Ah nasılda önemserler unvanlarını makamlarını unutu verirler yarının ölümleri olacaklarını ! Yüreklarının atışlarının birgün duracağını niçin görmezden gelirler.Niçin sevmeyenler türkülerini bu memleketin.

Mutsuzlugumuzun özselinde özgürleşememek var tüm fâniliğimize karşın kendi yaşamımıza sahip değiliz.Birileri bize hükmediyor ve biz buna karşı koymaktan aciziz.!

Yaşamı kurallarla yaşamaya çalışırken yaşamın kendisini ıskaladığımızın kaçımız farkındayız.Kurallar olmalı tabi ama o kuralları kendi içselimizle yönergeliyebilmeliyiz ! Yaşam bizimse kurallar bizi anlamalı bize nefes aldırılmalı.Belki tüm kültürlerimiz bizi yok edecek yada bizi kurtayacak !

Korkunçtur ölümün götürdüklerinin acısı.Sizi mazlum bırakır .Yüreginizin bir yanında acı hep vardır.Bilirsiniz ‘Yaşam devam ediyor ‘ denir evet ediyordur yaşam devam ama sizi cam parçaları gibi yaralamıştır ölüm. Onun için insanlık tarihi boyunca yaşamak için uğraş vermiştir insanlık bundada kendince başarılar sağlamıştır .Çok şeyler öğrenmiştir sağlığıyla ilgil olarak .Kan sayımları organ nakilleri kök hücre nakilleri hücre isyankarlıklarında vücudun mekanizmasını harekete geçiren bağışıklık yapıları .Tüm bunlar insanlık tarihi boyunca hipokirattan günümüze hep üstte tutmuştur toplum hekimlerini onlarda bundan oldukça hoşnutlanmışlardır. Birde yüreklere dokunur hekimler.Gözlerinein içine bakılır hekimlerin dudaklarından çıkacak sözler tanrı buryugu gibidir.Sizi ölümden kaçırır ! Onun için söylenirya ‘Tanrının yeryüzündeki elleridir hekimler.Önemlidirler.

Perdenin arkasında dışarıyı göremezseniz.İşıkları süzgeçten geçen fikirler gibi korkuyla titreşirler. Sonra düşünürsünüz bu dünya denen cenderede niçin mahkumlaşmış niçin becerememişiz umudun yaşamasını .Niçin hakça bir düzeni kuramamışz.Korkularımıza bizi mahkum eden ne !

Sessizce gitti o .Ansızın değil yavaş yavaş sindire sindire gitti.Tüm bildiği şiirleri unutup gitti ,Tüm esmer kadınları kendi yalnızlığında bıraktı .Sonra en keskin öğretilerine mahkum oldu bilinmezliğin.Yorgun yürekli erkekler işsiz dolaştı bu ülkenin sokaklarında .Bitkinlikleri kendileri için bir hikaye anlatırdı .Kimselerin okumak istemediği.Sonra özgürlük istediği tüm insanlar mahkum ettikleri yüreklerindeki zincirleri kırmamıştı gece.

Yaralı kalplerdirki acıya melhem olur alır kucaklar sarar sarmalar.Hikayelerimize renkler katar. Yitikliklerinizin sizde yarattığı o fırtınaların kasırgaya dönüşünü engeller.Çogumuz özellikle ileri yaşlarda durulanlaşırızÖnem verdiğimiz bir çok şeyin önemsiz olduğunun farkına geç varır olmuşuzdur.Bedenimizin arzularının miskenleşmesi belkide olgunluğun getirdiği bir sonuç olur.Yorgun bakışlı umutlara sahip olur günlerimiz.Tüm baskın ruhların içinde çocukça bir umut saklıdır.Onu bulup yeşermesine yardımcı oldunumuzmu onun adı sevinç oluyor. Biliyoruzki insan denen varlığın yaşam boyu mutluluğu söz konusu olmuyor.Ara sıra gülümse gözlerimiz.Bir nisan yağmurunda ıslana bilsek .Seve bilsek yetim duygularını köhne evlerin yorgun odalarında yaşadık deriz kendimizce.Yaşadık kimseyi kırmadan hak yermeden unvanların arkasında sünepeleştirmeden ruhlarımız. Topragımızda bir buğday başağı yeşertip bekledik harman zamanını .

İnsanlığın gelişiminde (devrimler) din öncül olabilmişmidir ! yada din toplumsal gelişmede hangi noktadadır. Ülke için düşünülecek olursa toplumun büyük çoğunluğunun yaşadığı çoğulumuzun etki alanında olduğu din (ülke için İslamiyet) devre dışı bırakıldığında toplum bu gerekselini neyle doldurabilir ‘ Dinin olmadığı bir toplumda birey kendini maddeyle mutlu kılabilir. Tanrının varlığını kabullenmiş milyarlarca insan büyük bir yanılgı içindedir.Din ve toplum hangi evrime doğru akmaktadır.Lasizim dinin sınırlandırılması alanının oluşturulması tüzel boyutta mümkünken ve olması gerekirken özde insan ruhu dinin rotasını nasıl belirleyecektir.Daha açıkçası din reforma tabi olabilir ! yada olmalı Ana kaynak kutsal kitaplar (zebur,Tevrat ,İncil ,Kuran)Özsel olarak varlıkları ile içimizdeyken onları geçmişin değişmez kurallarında mahkumlaştırmak doğru bir olgudur. Dinlerin Ortaya çıktığı zaman diliminin sosyolojisiyle günümüz sosyolojisi aynı çizgide durmamaktadır.Yaşamlar farklılaşmıştır sonuç olarak algıda farklı olmaktadır.Degışmeyen tek gerçek ölüm olduğuna göre din daim içimizde bir geçreklilik olarak varlığını sürdürecektir olacaktır.Bu varsal durum algı olarak kesinlikle değişmez değildir.İnsan yaşam ölüm daim arayışla var oluyor.Bu süreç her alanda kendini hissettireceğine göre .Gelecekte dinin farklı yorumlanacağını düşünmek bir yanılgı olmayacaktır.Deizimin etkenleşmeside bu sürecin bir sonucu degildir.İnsan denen varlık daim arayış içindedir ve

değişime açık olmak durumundadır.Özü benimseyip biçimi yenilemek olası bir sonuç olur.

Kapitalizm sınırsız sömürü hevesiyle insanları mutsuz ediyor. Süreceli bir geleceği içinde barındırma şansı olmayan bir hezeyan !

Emek eşitlik katılımcılık paylaşım ve çağın olması gerekeni huzur ! arayışımız bu olmalı .En çaresizliklerimizi besleyen ana yanılgımız mücadeleci bir yüreğe sahip olamamamız degilmidir.Başkaları için yaşamak bir şeylerin düzelmesi için bir kurtarıcı aramak . ve boşa geçen bir ömür.

Korkunç bir haksızlığı yaşıyor toplum .Ürkek ördek yavruları gibiyiz .Yaşam korkutuyor hepimizi. Yorulmuşuz mücadele azmimiz kalmamış.Çevremizde asalak kişilikler cahil ruhlarını paranın gücüyle pırıltilamışlar.Tabi bu geçici oluyor.Sonra üzerinlerindeki köhne karanlık onları dibe batırıyor.Özgürlük inanın hak edilmeyi istiyor. Çoğumuz bunun farkında olmadığımızdan özgür değiliz.Hepimizin küçük dünyaları kendimize büyük görünüyor .Orda hükümdarlaşıyoruz.Korku dizlerimizin bağıni çözüyor.Anlamıyoruz.

Tüm kadınlar ve tüm erkekler hasta bir umudun peşinde ömür tüketiyor.Hani şiirlerde olmazsa bu yaşam çekilmeyecek.Yagmurların ardına gizlenmiş gökkuşağı gibidir şiirin sözcükleri içinizdeki tük kara köhne rengi söker atar. Kadınlar anneleşir umutlarında gök yüzünde yağmur damlaları .Irakta çok irakta kalır ölüm.

Seçildi ve başa geçti artık tüm hükümdarlık onun.Her şeyi o biliyor.Tanrı ona yürü kulum dedi.O da tanrısını unutmuyor kutsal günde şatafatlı araçlarla görkemli konvorlar oluşturup ibadetini koşuyor. ! Tanrı onu üst yaratmış olacakki herkese tepeden bakıyor.Kendiden önceki tüm güzellikleri kara bir çalı görüyorDurum böyle olunca kendi dikenlerini gül diye koklatatır oluyor.Tüm deliler bunun böyle olmadığını çok iyi biliyor .Çünkü onlar gök yüzündeki yıldızları saymanın imkânsızlığını anlamış .Gök yüzünün özgürlüğünü yüreklerinde hissetmiş köhne demir yolu tünelle.rinde gizlenmeyi bilmiş umutlara sahipler.

‘Aglamak için gözden yaşmı akmalı’ der şair ! ‘ benim doğduğum köylerde ceviz ağaçları yoktu’ der ‘ çok kadınlar sevdim zaten yoktular ’ diye düşünür. ‘Bir gün sabah sabah kapiyı çalsam ’ demiştir şair. Ah düğünlerde ağlatma beni demişim niçin demişim nerden aklıma gelmiş. Yüregimin içinde bir yerlerde nelerin hasreti var !

Bazen özgürlükte kelepçe olur ömre .Size huzur vermez. Gülmeyi unuttur olursunuz.

köhne taş duvar evleri çok önemserim çocukluğun öyle bir toprak damlı evde geçt, Sonra kiremit çatılı bir evde kiracı oldu garipliğimiz.Bir gün seraların arasında bir taş duvarlı evde kaderim beni sınıadı.Ne kadarda rezildi kaypak yürekleri insanların .Üzıldüm böyle olmamalıydı.

Yirmibirinci yüzyılda ülke ekonomisi karmaşık bir durumda ,halk kitleleri alim gücü tükenmiş ,barınma ve temel ihtiyaç maddelerini teminde yetmezlik durumuna düşmüşler.Genç cumhuriyet yüzyılını tamalarken yönetim uygulama ve piratikte kuruluş yıllarının ve felsefesinin çok gerilerinde bir konuma sürüklenmiş görünüyor.Çagdaş devleti oluşturan tüm kavramlar pasifize edilmiş pilanlama ve öngörü yetmezliğin içinde kıvrandır oluyor! Ülke üzerine düşünürken iki ana dış etkenin ulus devletimizi olumsuz etkilediğini ve temel yapısını törpülediğini gözlemliyebiliriz ! Bunlardan birincisi neo liberalizm denen ekonomik kuralsızlık kavramının ülkeye etken olması ! Bu görüşe göre sermaye her türlü imtiyaza sahip bir konumu kendinde hak görebiliyor .Sonuçta sermaye sahipleri azınlık olmalarına rağmen kar sınırsızlığında kuralsızlıkla büyük halk kitlelerinin ezilmesine ortam oluşturuyor.Kapitalizimin bu yönü emek eşitlik kavramlarını görmezden geliyor.Devletin sosyal öznesinide yok sayıyor.Kapitalizime göre devlet güvenliği tahsis edecek ve sermayenin sınırsız kuralsız gücüne ortam oluşturacak ! İkinci bir etkiyse devletin pilanlamayı bir kenara itip yönetsel olarak denetimsiz yetkinin tek odakta toplandığı bir ilkel yönetim anlayışını öncül etmesi oluyor.Büyük yığınlar pilansız günü birlik uygulamalarla yaşamlarını adame ettiremeyecek bir ortamda tükenebiliyor. Ülke işlevselliğinin böyle bir yapıda hukusal gelişiminide işlemsel yapamadığını gözlemleyebiliriz. Sermaye özel mülkiyet kurallar içinde anayasal yapıda işlevselliği oluşturma ortamını bulmalı ama kuralsız ve sınırsız bir kapital sınıfsal gücün topluma baskın olmasının sakıncalarınında görmek zorunsa olarak bilinmelidir.Yaşam hakkı devletin temel var oluş sebebidir. Devlet ve toplum ahengini eşitlikçi paylaşımcı ve insanı temel varsal olarak gören yapılanmalarda belirginleştirir.Buna şöyle de diyebiliriz insanca hakça bir düzen temel olgu olarak öncül olmak durumundadır. Sanılanın aksine sınırsız kontrolsüz bir ekonomik yapı kaos oluşturur. Piyasa kendi kurallarını belirginleştirirken insan denen ana temayı görmezden gelir daim kar etme amacıyla artı değeri insanla paylaşmadıkça toplumsal barış büyük bir gerilimsel tepkiyi içinde barındırır.Toplum ve insan kendini devletiyle güvende ve mutlu görmek ister .Buda sevisel yaşam beklentisinin doğal bir sonucudur.Toplum ve devlet birbirinden beslenir ve amacı huzurlu bir yaşama katkı vermek olmalıdır. Demokrazi ve toplumsal olgunluk bu sürecin ana teması olmaktadır.

Kurallar ve yasalar gerekli kötülüklerdir.Kötülüklerdir sizi özgürlüğünüzden alır .Gereklidir kaosu önler. Bir özgürlük bitmeden diğeri kendine yer bulamaz.Her birey kendi içselinde sonsuzca bir özgürlüğe sahiptir.Buna en güzel örnek hayelerimizdir. Hayellerimiz tüm kültlerin üstünde bir ortamı bize verir.Ama hayellerinde kültlerden beslendiğinin farkında olmalıyız!

Toplumlar büyük oranda gelişmeye açık bir süreç izlerler .Toplumların yapısında dinamik eylemsellik vardır.İstisnai durumlar olabilir (örneğin kuzey kore olayı)Ama toplum daim dinamizmi kendi içinde besler. Bu süreç bizim ulusumuz içinde geçerlidir.Geçmişimiz olan büyük Osmanlı devletinde mutlakiyet yapıdan meşrutiyete geçiş bu sürecin bir yansımasıdır. Meşrutiyette baştaki yetki meclise devredilmiş yürütme baş taki yetkene bırakılmıştır .(padişah) Daha sonra dünyadaki gelişmelere paralel olarak büyük asker dahi devrimci vatan perver Atatürk öncülüğünde ulusal yapıya kavuşulmuş .Belkide yüzyılda erişilemeyecek kazanımlar hayata geçirilmiştir. Devrimin yukardan gelmesi tabana inmesinde sorunsal etkiler oluşursada türk aydınlanma devrimi büyük oranda Atatürk gerçekliğinde sonuca ulaşmıştır.Günümüzdeki yalpalanmaların geçici ve küresel etkenli bir varsala bağlı olduğunuda anlamak gerçekçi olacaktır.Tarih geriye akmaz gelecek insanlığın ortak değerlerinde biçimlenecektir.Ulus bir ormanda ağaç dünyaysa bir ormandır.Günümüz toplumunun siyasal yanılgılarını fazla büyütme pek sağlıklı degildir.Yarınlar bugünden daha iyi olabilir.Ülkenin karakteristiği bu beklenitiye açıktır. Oldukça sıcak bir hava var ölümlerimizin kabirlerinin üstündeki otlar büyük ihtimal kurumaya yüz tutacak.Akdeniz

böyle kıyı kesimleri yağmura hasret kalır bu mevsimde .Sevişmeyi beceremez umutları bu şehrin.Kıyı sokaklarında bu şehrin. Sözcükler gırı yazar yazdıklarını belirsizdir bu hayatın her şeyi. Hüzünleniyoruz.Çünkü bilgiye muhtacız.Bilgisizliğin karanlığındaız .Bir şeylerin peşinde koşuyoruz ama sonradan görüyoruz her şey aniden gelen ölümle biçimleniyor.Vakit geliyor ölüm alıp gidiyor umutları geride bir sızı kalıyor yüreğin derinliklerinde. Sonra yıkılıp gidiyor devrimci umutları ülkülerimin. Toprak damlı evleri bilirmisiniz.Taş duvarlı bahçesinde asmalar dut ağaçları ve hayelleri yüreğinde mahkumlaşan insanları.Sizin hiç gurbette babanız öldümü.Siz hiç yorgun düştünüzü acıların girdabında.Hastane koridorlarında çaresizce dolaştınız.Yüreginizde devrimci umutlar karanfiller devşirdinizmi baharında gençliğin.Siz hiç sevdinizmi .Özgürlüğe baş koydumu umutlarınız. Kimsesiz gece konu sokaklarında topaç çevirdimi çocukluğunuz. Siz agladınız mı yitip gidenlerin ardından.

Şehrin en şatafatlı dükkanı ona aitti .En rezil bakışlarını o dükkandan etrafa gezdirir.Hep bir şeyler anlatır birilerini dinlemesi içinde yanında tutardı.Kıt bir dünyanın insanı gibiydi.Ama kıt dünyaların insanları biraz paracı ve üçkâğıtçı oluyorlar.Buda onlardan biriydi.Daim dinden bahsedirdi.Din onun için rütüelleri yerine getirmek ,biçimselleşmek ve bol paçalı pantolon giymekle ilgili bir dünyanın kendi kümesinde yansıması gibiydi. Dükkanın önüne koyduğu masada daim birileri olur o birilerine daim kendisini dinletirdi. Ömrü öyle geçti.Bir gün dükkana gelmez oldu ne olmuşuda kaybolu vermişti kimse bir anlam verememişken çokça laflar konuşuldu arkası önü olmayan laflar. O masa yitip bir hikayesiydi karanlığının.

Aslında düşünceyi ve düşünmeyi sevmiyoruz.İnanmak ve kabullenmek daha bir kolayımıza kaçıyor.Genelev kadınları gibi çabuk ulaşılan rutubetleri seviyoruz.Bu rutubetli duvarların bizi koruduğunu gerçeklerden kaçırıldığını anlamak istemiyoruz.Halbuki o genelev kadınlarının gözlerinin derinliklerindedede bir şeylerin hüznü var.Bizim korkularımızı besleyen.Bizi mazlum bırakan.

Her akşam bir gölge gibi akıp giderdi sokaktan.Lacivert bakışları vardı .Lakin başını öne eger utangaç bir kadın gibi kimselerle bakışmaz konuşmayı pek sevmezdi.Yıllar evvel birlikte yaşadığı annesini kaybetmişti.Babadan kalma kerpiç evlerinin bahçesinde kül renkli bir kedisi olur.Onun eve gelmesini taş duvarın üstünde beklerdi.Dediklerine göre babası bir hekimmiş sonra bir kadına tutulmuş bırakıp annesini ve çocuğunu o kadınla gitmişti.Hiç aramadı babasını hiç unutmadaıdaki taki bir gün ölüm haberini duyana kadar .Ozamandan beri yüreğine bir acı çömelmiş ruhunu bir derin ızdırıp sarmıştı. Annesinden kalan çarşıdaki dükkanın kirası ona yetiyor artıyordu bile. Hiç geçim sıkıntı çekmemişti.Ama her şey o degilki o nunda içinde kasvetli fırtınalar estiren derin çok derin çizgiler ruhunun karanlığını saklıyordu.Bir tek kül renkli kedisini sevince gülümserdi gözlerinin içi.Gök yüzünde yıldızları sabah doğan güneşi hatırlardı.Hani çağırırsa koşacaktı yanına hayat. O hep kapatır verirdi kapıyı. Şimdi gelde kıskanma kül renkli kediciği!

Önce bir karamsarlık çöker.Önemsediginiz ne varsa önemsenmez olur.Hani daim el üstünde tutduğunuz aileniz siz olmayı becerebileceklermidir.Yoksa sizmi abarttınız kendi varlığınızı.Niçin böylesi yıkıldı dünyanız.Kimselerin aklına getirmeyeceği o hastalık niye kendine sizi hatırlattı.Soguk sandalyelerinde kiliniklerin Beklediginiz umudunuzmu yoksa.Sahipsiz kalmış bir hayatın elinizden kaçıp gitmesinin arefesinde çaresizlik yordumu sizi.Pet çekimleri kan tahlilleri patoloji biyopsileri.Bunların hiçbiri size bu tanı konmadan evvelki o keyifli ömrün güncelerine sizi geri götüremez artık.İstala kaçınılmaz gibi.Bedeninizin hücreleri büyük bir baş kaldırımın hükümdarı olmuşlar. Masanın öteki yanındaki beyaz yakalı hekim size ne söylese bir anlamı olmayacağını kendide biliyor. Güneş her sabah doğacaktır mutlak .Ama siz olacaksınız bu bir meçhuliyet ! Ah her şey yolunda gidiyor diyor genç bir hekim ! Tabi kendi masanın ön tarafında değil.Ah bu fani dünya !

Korkuyoruz alıştığımız şeylerden vaz geçemiyoruz.Yaşama karşı dik duramıyoruz.Bize inanmamızı istedikleri katlanmamızı uygun gördükleri ne varsa kabulleniyoruz.Yanılgı burda başlıyor.Bu yanılgı ölüm yanılgısından daha karanlık bir belirsizlie ruhlarımızı mahkum ediyor.

Dünyanın milyarlarca yıl evvel oluştuğu yorumlana dursun. Kutsal öğreti dünyanın yaşının yedibin yılla sınırlı olduğunu ifade ediyor ! Bu bir çelişkimidir ! şöyle düşünülebilir zaman kavramı farklı algılanmış diye yorumlayalım yedinibin yıl belkide kutsal öğretilerde milyarlarca yıla tekamül ediyordur ! İşte bu yaşlı dünya bizi kendine kısa süreliğine misafir ediyor .Kim bilir belki bizden sonraki nesiller bizim dört beş katımız bir zaman diliminde bu dünyada misafir kalacaklar .Belki diğer gezegenlere ulaşım şimdiki şehirler arası ulaşımdan daha kısa sürelerde gerçekleşecek.Ölüm yine var olacak iman yine yüreklere melhem olacak ama bir çok değer farklılaşacağını tahmin etmek zor olmazsa gerek.

Belki tüm korkularımız ortadan kalmayacak .Ama doğru sandığımız bir çok şeyin anlamsızlığını anlamakta zorlanmayacağız. Kimbilir yine güzel yürekli kadınlar şiirler okuyacak bir lacivert gecede .

Basit insanların paralanması bir felakettir.Kapitalizimin en çirkef halide bu tipleri içinde barındırmakta büyük çaba sarfetmesi oluyor. Kimsesiz kabir taşları gibi sessizleşir kapitalizimin egemenliğindeki toplumlarda insan denen varlık.Yaşamın her alanında bir çelişkidir götütü sizi yanılgılarına sizi hezeranların.Belki hiç belenmedik bir zamanda kapıyı çalar ölüm.Çiçekleri kayıptır baharların vakitsiz yere düşer yaprakları ömrün.Yorgun erkekler histerik bir giriligin içinde ömürlerini tüketirler. Ah o çocukluğun çamurlu sokakları .O Sevinçleri anne çığlıklarının.Yosma bakışları cehaletin yüreklere. Özgürlük çarmıha gerilmiş gibi.

Tüm renklerinden korkuların bahar çiçeklerinin onlar kara çalılarda buldular kendi rezil bataçalarını. Tüm günahları boca ettiler hayatlarına sonrada hikayeler anlattılar köhne bakışlarında karanlıklarının. Halbuki atlar koşmayı sever, Çiçekler açmayla mutlanırlar.İnansa sormak zorundadır Neden ,Niçin ,Nasil.? Çogu kez yanıtını bulmaz bu sorular Kırmızı kilotlu bir yalan dünyayı mahkumlaştırırda kimseler önemsemez.

Gece lacivert bir öpüş kondurur ruhun acılarına . Korkunç bir yalandır tüm önemsenen çirkince sevişmeleri sömürselin.Haydı gelin ölümü karşıyalım.Bize kendini anlatsın gecede.

Her yürek deli dolu akan bir nehirdir sakın olması bizi yanıltmasın sadece yatağını bulamamıştır.Derindir bu nehirin gizleri.Çakıl taşları kanatır bağrınızı.Bir köylü kızının saçları ıslanmıştır bu nehirlerin gölgelerinde.Esmerdir sevdiği

kadınların umutları .Hani kadınlar derken kafanıza kovanı hani her kadın biraz annedir ya .Hak eder biraz sevmeyi şiirler onları anlatır. Her şey daha bir yalnızdır daha bir derindir nehirleri umudun..

Üstekiler taşları yanlış düzdüler. Kaderin kendilerine sunduğu işansa arkalarını döndüler.Sonra yine aynı kavganın içinde buldular kendilerini.Yine ülkeler kendi dikenli tellerini örmek için birbirlerini suçluyorlar. Kimbilir bir çocuğun yetim kalmasını ,Dogup büyümeye çalıştığı sokakları terk etmesinin acısını. Hangi ulusun bireyi olursanız olun ulusunuzu sevmeniz kadar doğal bir şey olmamalı.Birde şu varki bu sizi başka uluslara düşman olmanızı gerektirmez.Gök yüzü tüm insanlığı sarmalamıyormu.

Görmüyormusun taşları düzenler beceriksiz ustalar gibi.Bizi sürükledikleri yollar ayaklarımızı değil yüreklerimizi kanatıyor.Ah askerlerin hepsinin eve dönebildiğini düşünelim.Kurak bir çölde yağmur yağmak gibi.Bir çocuğun anasının kucağında olması gibi. Sözcüklerin şiirleşmesi gibi.Yaşamak zor iş ölmek daha zor !

Bir gece vakti uyanıp bir kadın düşünürsün,Sıcaktır kadın .Avuçlarında umut vardır.Anadır kadının adı.Erkence göçmüştür her ana gibi bu dünyadan. Hüzünlüdür bir gece vakti gözlerin.Şiirler yazar şiirler okursun eksik kalmış hikayelerinden ömrün.

Nasıl oluyorda önlenemiyor !Her şey iyiye gidiyor derken hücreler yeniden isyanlaşıyor.Durum gerçekten bu .Onkoloji koridorları onun için umutsuzluğu içinde saklıyor.İyiye giden bir sağaltımın aniden karamsarlaşan sonuçları karşınıza çıkabiliyor.Kimbilir bu sakıncayı T hücrelerinin almaçları (resaptör) ortadan kadiracak .Erkence farkına varacak uyarılarına hücre yanılığının. Bağışıklık sistemi genetik algıları insan bedeninin bu anarşiye karşı büyük başarısını müjdeleyecek gibi ! Şimdilik onkoloji hala sıkıntılı bir birağ

Ah bir zamanlar' beyaz zambaklar 'ülkesinden söz edilirdi ' bizden ırakta bir ülke için. Bizim içinse söylenebilecek tek sözcükler artık mutsuz insanlar ülkesi ! O atlarla dröt nala topraklar fetheden at üstünde ömür tüketen bir kavimin evlatları olmayı unuttuk gibi.Yordular bizi. Mutsuzlaştırdılar!

Kavram karmaşasının içinde boğulmuş bir neslin temsilcileri olarak arayışımız devam ediyor.! güncel olarak uygulanmakta olan liberal politikalar büyük halk kitlelerinin refahı için amaçlanmamıştır.

Uygulama bu nedenle devletin ekonomik etkenini sınırlamayı kendi için ana şart görmüştür .Dogrusu merkez bankalarının özerkliği kavramıda bunun bir sonucudur. Merkez bankası devletin ana finans kuruluşuysa devletin onu denetlemesinden yönlendirmesinden daha doğal ne olabilir ! Açıkça belirtmeliyizki merkez bankalarının ülkelerin için özerk olması gerçekçi değildir.Ulusal çıkara hizmet etmesi mümkün değildir. Ekonomik sıkıntıların iki ana gerekçesi vardır.Birincisi kendi artı değerini oluşturamamak ikincisi pilansız bir uygulama alanını geçerli kılmak ! Devlet pilanlamacı olmak durumundadır.İhtiyaçlar imkanlar ve tercihler ! Bu süreç devletin ekonomideki işlevinde belirginleştirmeyi daha bir gerçekçel hale getirir. Nereye gittiğinizi bilmek adım atmaktan daha öncül bir gereklilik olmaktadır.

Kuşların özgür uçtuğu gökyüzüne avuçlarımı açtım .Dua ediyorum Yanımda ol çekip gitme sakın beni bırakıp .Ruhum senin varlığından besleniyor.Sensiz korkunç rüyalarda hiçleşiyorum.Mektup yaz telgraf çek şiir oku beni uykularımdan ötelede bir yerde sakla olurmu !

İnsanlar gözlerine bakın gözlerine baktığınız insanların size kötülük yapma şansı kalmaz.Gözlerinize bakabilen insanlar sizde merhamet arar.Başka bir şey değil. Alır sizi insan olmanın huzuruna kavuşturur.Hepimizin aradığı sadece merhamet.

Tanrı tüm yoksulları üzüm bağlarının olduğu bir otağda misafir edecek.Orda kırmızı dilli yalan dolan din bezirganlarını göremeyeceğiz.Hoş kokulu çiçekleri olacak oranın .Narin topuklu kadınlar özgürce haykıracaklar arzularını.Küçük mercimek gözlü serçe kuşları şiirler okuyacaklar umudu anlatan. Kadınlar ve erkekler bütüncülecekler.Orda tüm günahlar yasaklar ve korkular anlamsızlaşacak. Kabirlerden çıkmış bedenleri ile tüm duygular özgürleşecekler orda. En önde yine anneler olacak.Sonra kediler ve diğer hayvanlar kendilerine iyi muamelede bulunan ruhlara şahitlik yapacaklar.Tanrı biliyor olacak tüm yalanlarını cehaletin.Sonra ölüm anlamsızlaşacak .Büyük bir ruhlar tayfası yıldızlara hükmedecek.Orda silahlar ve ünüformaların bir anlamı kalmayacak.Tüm günahlar mavi bir renge büyünüp akdenizde paklaşacak.Akdenizi biliyormusunuz siz.Tıpkı Mezopotamya gibi görkemlidir .Dicle gibidir fırat gibidir.Nil gibidir.Bir arap kadını alır islatır sevinçletir.Paklanır umutları ömrün.

o vazgeçilmeyen ülkeleri gençliğin yiğitçe kılıcını sallar sabahında keyfin.Devrimci bir kadın memelerini açar özgürlüğe. Saçları siyahtır kadının .Geceleri namaz kılar tüm perdelerini kapatıp hayatın. Dışarda zöhre yıldızı vardır şöyle gök yüzüne bakınca tanırınız onu.Birde asalak ruhlu sünepeler dolaşır köhne bataklığında ömürlerinin .Ben tanırım onları sizde tanırınız.Çok konuşurlar sinsice anlatırlar o hiç inanmadıkları tanrılarını .Onlar farklılar tabi.Şükürki biz onlardan değiliz..Biz ölümü biliriz.Üzüm bağlarında harmanlaşır umutlarımız. Ak deniz oluruz. Öğleden sonra tüm kiliniklerinde ülkenin hastaları bir endişe alır.Mesai bitecek hastalıkları onlara misafir çözümsüz kalacaklar diye ! Beyaz önlüklü genç hekimler masa arkalarında saatlerine baka dursunlar .Çaresiz pet sonuçları giri bir karanlığa sokacak umutlarını yılgın hastaların.Büyük ihtimal tam kan sayımlarında bir anlamı kalmayacak .Sedim değeri oldukça yükselmiştir. Turanç renkli sandalyeleri bekleme koridorlarında yalnız kalacaktır umutsuzluklarında söylenenlerin.Kırmızı rujlu bir kapıyı açıp oldukça kasıntı bir buruyganlıkla tüm koridoru aşip çekip gidecektir o yılgın hasta yüzlerini arkasında bırakıp.Dışarda yakınlardaki hava limanına bir kuş misali inmeye düşünen bir dc dokuz uçağı iç hat seferini tamalamak üzeredir. Bulvarın karşı tarafında dokuz on katlı adaransı zayıf kolonların taşıdığı apartmanlarda genç kadınlar balkonlarında oturmuş kimileri İngilizler gibi sütlü çaylarını yudumlamanın keyfini yaşar olurken .Kimileride fitratlarına uygun türk kahvesinin köpüklerini kırmızı rujlu dudaklarına misafir ededursunlar.Karşı kilinikteki yorgun hastaları bilmeleri düşünmeleri olası olmayan bir zamanın içinde olmanın boşluğunu yaşıyorlardır.Sanki bu dünya acı olmadımı anlamsızlaşıyor gibi !

Saat sabahın sekizi.Şimdi ankarada cebecide ihtimal esmer bakışlı bir kadın düşünüyordur.Ben onun ne düşündüğünü hissediyorum.İşsiz devrimci erkekler ülkülerinden asla vaz geçmeden yaşlana dursunlar. Sabah umut

olmuştur küçük bakışlı pencerelerde.

Özgürlük birazda deliliktir.Akıllı olmanın kimseye bir faydası olmuyor. Sadece korku salıyor kurallar.Sonra ansızın bir ölüm geliyor.Eger başı dik yaşadıysanız bu yaşamda.Kimsenin köpeği olmadıysanız.Menfaatler için boyun eğmediyseniz soytarı rezillige.Ölümünüzü selamlamak isterim. Bilinizki bende sizdenim.!

Seni sakladım ben kendimden sakladım,Uykularımdan özlediğimi anlatmadım kimselere.Çoluk çocuk haykırırları dindirmede sözcüklerini şiirlerin.Şiirleştin sen yazıtlarında umutlarımın.Sonra günaha girdim hiç çıkmamıştımki zaten .Tüm olasılıkları kenara ittim.Seni istedim ben.Ölüm taziyelerinde dağıtılan helva gibiydin.Tadlımı acımı neydin aradım seni ben.

Birgün bu ülkede erkekler gökyüzüne bakıp sevdikleri için yıldızlar toplayacak.Aglamayacak erkence ölümlerinde umudun sevinçAh bir bilsen nerde olacak ölümüm.Toroslarda bir yamaçta sahipsiz olacağım.

Dükkanların ışıkları yanıyor.Şehir kendi şamatasında. yılgin bakışlı kadınlar kaldırımların tozunu atıyor adeta.Üniveriste öğrencileri ne okuduklarını bilmeden' öğrenciyim' zamana öylesi bir bilinmezlikte kıyıda şehrin kabirliğinde ölüler izliyor bu yalan dolan yaşamı.Kimbilir belkide çalıp çırpanların kırmızı rujlu avratları sürtükçe gülümsüyordur yalanlarını hatırlayıp. Bir genç gülümsüyordur hayata umutla. Hani korkarız kendimizden saklanırsız yüreği buruk olur işçilerin.Mavi önlüklü kadınlar vardiya paydoslarında mavi denizlerde yüzmeyi hayellerler. İşçiler yüreği dolu işçiler.Acıdır içtikleri çay sofraları yavandır !

Akşamları paydostan sonra tahta kapılı yedi numaralı evde bir telaş bir sevinç bir umut.O toprak damlı ev hep hayellerimde.

Tüm hastalıklı düşünceler dikenli tel oldu ikimize.İkimiz kendimiz olduk .Kovulduk yalanlarından sokakların.O kırmızı karanfiller yitikleşti .Şimdi zeytin ağaçlarını kesiyor cehalet.Yüregi parçalanıyor umudun.Onlar öldü benim sevdiklerimden kimse kalmadı ve büyük bir ateş yaktı yüreğimize. Hiç sönmeyecek olan .Sonra kalıpları kırık beynimizde ama korktuk anlatmaya hikayesini namuslu mahkumlardık biz. Iraklarda aradık umudu.Siz göçkün hayatları bilirmisiniz.Ben bilirim ben öyle bir ailenin çocuğuyum.Uzak okyanuslarda kulaç attık biz sıcak çöllerin kum fırtınalarında savrulduk.Sonra kaçtık gerçeklerinden korkunun .Tüm devrimci sözcükleri sakladık.Ülkülerimizi anlatmadık kimselere.Sıkıldıkça gök yüzüne baktık.Hani Şair demiş ya ' Bir küçük tohumda iletilen aşk ' Bir gün akşam üstü gökyüzü lacivetleşirken sen gelmiş olsan o köhne yorgun yüreğime seni bekliyor olacağım.

Tüm emekçiler sevmeyi iyi bilir.Tutunabildikleri tek dal o çünkü ! Özgürlükçü eşitcil çiçekleri büyütme isterler bu ülkenin bozkırlarında. Hasat zamanı buğday başaklarının arasında kırmızı gelincikler şiirler yazdırırlar umuda. Siz hiç sevdinizmi esmer bakışlı umudu.Ben ona tutundum.

Kediler eşitcil şartlarda yaşarlar .Serçelerde öyle.Kartalar penguenler. Aslanlar .İnsanın dışındaki tüm canlılar.İnsanlarsa eşitcil bir arayışı bulamadılar.İhtimal dinler bunu sağlamaya çalıştıysada real durum farklı oldu.Sınıfsız bir toplum doğrusu sadece teoride oluyor.İnsanlığın insanca hakça düzen arayışı sonuçlanmış bir noktaya gelemedi.Arayış devam ediyor. Güneş her sabah doguyorsa umutta var demektir.Yaşamak zaten umut etmekten öte nedirki !

Hatırlıyoruz çekip gidenleri kaybedilenleri.Anlıyoruzki hatırlamak terk edilmenin acısını bir kez daha yaşamak oluyor.Yüreginizdeki yaralar kanamaya devam ediyor.Sonra özleyi veriyorsunuz o güzel günleri. Arkasından yitikliğin soğuk ayazı sizi vuruyor.Ayazları zor oluyor yorgun yolculuklara arkadaş yolların.

Gün güneşi misafir ederken umutlaşır yürekler.Koyu bir günah üzerimize abanır hergün .İnançlarımızın mahkumlaştırdığı yürekler.Biliriz günanahları çok sever içselinde.Sonra en katı zamanında hayatın ışıkları yanarken sokakların yosma kadınlar kaldırımlarda bir bakarsınız ölüm geli vermiştir.Mal mülk çoluk çocuk geride kalanlar daha bir tutunu verirler hayata. Yaşamak birazda ağlamak degildir.

Tespah taneleri gibi dağınık bir umudun mahkumlarıyız.Ah nasılda özlüyoruz geçmişi.Kimi niye sevdik bilmiyoruz .Erkence ölümler acıttı yüreğimizi.Bir kırmızı güle tav oldu sevdamız.Bizler çok kavgalara mahkum olduk.Kısıktı yüreğimizdeki çığlık.Biliyorduk böyle olacağını irak çok iraklarda esmer bakışlı kadınlara hikayeler uydurduk .Başka ne yapabilirdik .Demir yolu gibi düz bir çizgiydi yokluk biz içinde tükendik.

Birgün uyandım her şeyi yanlıs yapmışım.Sevmeyi kovalamışım yüregimden .Esmer korkulara mahkumlaşmış ruhum.Kaçıp gitmişim kendimden!

Bir biyer kendi hayellerinin degilde ebeveynlerinin hayellerine mahkumlaşırsa o yaşamın bir anlamı olmuyor. Çogunlugumuz bu yanılgının içindeyiz.İleri yaşlarda dahi bu zinciri kıramıyoruz. Acaba ruhumuzdaki bu mahkumiyeten nasıl azad oluruz. Belki işe asil durmaya çalışmakla başlamalı.Bunun için paralı olmaya gerek yok.Kendini tanımak ve anlamaya çalışmak. Kendi yaşamını avuçlarının içinde tutmak. Tüm insanların sorunu burda başlıyor .Başkaları için yaşamaya mahkumlaştırıyoruz. Bu durumu toplumsal bilinçle karıştırmamalıyız.Toplumsal bilinç katkı bireysel bilinçle başlıyor.Bu süreçte çoğumuzun tökezlediğini görmek oldukça gerçekçi olacaktır.Ah bu ülkenin emekçileri kapatalizim sizi az şeyden değil çok şeyden mahrum bırakıyor.Tanrı buna niçin musade ediyor anlayamıyorum !

Cehalet ve para ikisi yanyana geldimi çekilmez oluyorlar.İnsan yığınları toplumsal bilinçle erişemedimi yanılgı kaçınılmaz oluyor. Ülkede olanda bundan başka bir şey değil .Demokrasi seçimler olagarsi yapılanmalar devlet beslemeli sınıfsal oluşumlar dinsel kümelenmeler irksal başkaldırılar tüm bunlar çatışkılı bir içselligin dış karmaşası olmaktan öte bir işe yaramıyor. Özgürlük ve temel paylaşımcı bir toplumsal düzen kurulamıyor.Bireyler yurttaşlık bilincinin kendilerine yüklediği sorumsal olgunluğu gösteremiyor.Tarih insancıl arayışların belli bir düzeye ulaştığını bizlere bildirse dahi bir çok ülke çatışkılı bir süreçten kurtulamıyor. Yinede gelecekte umut etmek için çok şeye sahibiz.

Karanlığı yok edemeye bilimiz .Ama varlığını beslemenin bir anlamı olmamalı !

O senin kara gözlerin yokmu.Acılı pul biberim. Bugday başağı yüreğimin.Özgürlük sevinçleri sevdiklerimin.Hani ölürken son kez görmek istediğim.Bilirim acımsıdır umud kırmızı bir ateştir gidişi onun. Biraktığım tüm şehirlerde yorgunca yaşar sevdamin yitik kadınları.Kimbilir ölümler ne yapar ne yer ne içer.Böyledir hikayesi yitikliklerin.Herkes

kendince içer bu dnyaada mey.

ekip gitmek bir Şey ifade etmiyor.Tüm fadakarlıklarınızıda ilkeleştirmiş oluyorsunuz ! ekip gitmek gerçeklerden kaçmaktır.Kaçmayı kendiniz için seçenek görüyorsanız o zaman bir çok Şeye hak etmiyor olursunuz.Tüm abalarınız tüm emeğiniz anlamsızlaşıyor.Gittiginiz yerlerde ne kadar yaşıyacaksınız Hayat ne kadar buna musade edecek.Onun için çekip gitmeyi kurtuluş sananlara Şunu demeliyiz çekip gitme sakın.!

İnanmak nemlidir.İnandığınızın doğru olabileceğini kabullenmek daha önemlidir.İnsan denen varlığın her inandığı nemseğiği güvendiği bir çok Şeyin anlamsızlığını kendisi çok geç farkederek.Onun için Şöyle düşünebiliriz.Erkence kabullenmeyelim.Karşıda koymayalım.Bırakalım gerçek kendini bize kanıtlasın ! Doğru diye tutunduklarımızın bir anlamı olsun .Korku bilincimizi perdelemesin.Anı yaŐıyalım ama ömrün anın tesinede taşabileceğini görebilelim. Pes etmeyelim cretkarda olmayalım nk cretkarlık biraz içimizde kibiri besler.Kibirliklik çok tehlikeli bir duygudur.İnsancıl değildir.Gençleri kolayca sulamayalım.Onlarda bizdeki yaşam yolculuğunun dikenleri olmamıştır.Bırakalım zaman onlarıda olgunlaştırsın. Dış görünüşüyle insanları kalıplara sokmayalım ilkel bir kıyafetlinin ruhu çok aydınlık olabilir .saçı tokalı bir erkek çok yobazca yitikliği içinde tutabilir.Kadınları nemseyelim.Annelerimizi hatırladık mı kadınlarımız baş tacımız olur. Kadının olmadığı bir dünya sadece susuz oldr. Okudu uğraştı unvanlar aldı önemsel makamların koltuğunda oturdu.Sonra vakitsizce ölüm geldi ! Hüzünlüdür lm çekip alır sizi ışıkları yanan dev Şehirlerin sokaklarından. Köşede bir yerde hiçliğe ulaşır bedeniniz.Gün olur ağlar gökyüzünde bir yıldız sizi hatırlayıp .Mevsim karpuz mevsimidir.Yakar yüreğinizi genler.

mrnce çalışsa tüm parasını biriktirse sahip olamayacağı dört çeker cip otobüs durağında bekleyen bir emekçi için ne ifade eder ! nce farklılığı ifade eder birileri bir çok Şeye sahip çoğunluk sınırsal bir sınıf kıskacında ! Yasalar bu eşitsizliği tek başlarına ortadan kaldıramıyor.Bunu bize insanlık tarihi açıkça gösteriyor.!

Sizce sınıfsız bir toplum mümkünmüdür ! teoride evet piratkte sorunlu bir durum. Üretim araçlarının toplumun kontrolunda olması bu süreci kolaylaştırabilir görünmekle birlikte bunun olurluluğunu kim sağlıyacak .Burda en kabul görür tüzel varlık devlet görünüyor.Biliyoruzki devletin her Şeyi kontrolde tutmasıda oligarşik bir yapı oluşturuyor. Burda sınıfsal yapı bir kişinin etrafında kümelenmiş bir azınlığın kontrolüne girmiş oluyor.Yada sovret rusya örneğinde olduğu gibi parti devlete egemen oluyor.Kitleler dipte eşitlenmeye çalışılıyor.Bu yapılrkende maddeci görüş insan kimliğini trplyor ! İnsanın yaşamına katkı veren bir çok değer yok sayılıyor.Örneğin aile ülke ortak algı tüm bunlar göz ardı ediliyor.Halbuki yaşamda herşey gerektiği kadar içselde yer bulmalı diye düşünmeliyiz. Burda demikrasi katılımcılık halklık eşitcil paylaşım harmanlanabilmeli.Devlet bu olguda etkenleştirilmeli diye düşünülebilir.Ekonomi ihtiyaçlar ve yaşamın temel olguları toplumda belirleyici olduğuna göre bu süreci nesnel bir boyuta taşıyabilmeliyiz.Yaşam sınırlıdır.Bu sınırı ölüm çizer. Bu bize fadakarlıklarında sınırsal olması gerçeğini hatırlatır.Birey ve toplum hücre ile beden gibidir.Özdeştir ve birbirini tamamlar sistem toplumu öncül kılmak durumundadır.Toplumcu yapı içselde bireyide korur.Ama bireyselcilik toplumu koruyamıyor.Halk yığınlarının mutsuzluğunun ana yanılığısı burda başlıyor.

Biliyormusunuz sabaha ulaşmak çok güzel bir Şey .Güneşin ışıkları insana umut veriyor.Yüreğiniz ısınıyor.Sonra bir bakıyorsunuz çokça bir yitikliğin hüznü ekmiş tohumlarını yüreğinize.O bakır sinide toprak damlı evin bahçesinde dut ağacının altında yapılan sabah kahvaltıları tenekeden alınma bir avuç kavurmanın yağına bandırılan yufka ekmek .Şimdi hepsi hayal tesi.Korkunç yetmezlik içinde ruhumuz.Hani misafirliğin son demlerinde gibi mr. Haziranın ondördü alanyada gök gürültüsünü dinliyorum .Bu mevsimde aşına olduğumuz bir durum değil,Yaz mevsiminde i kesimler hariç doğa bizi yağmura hasret bırakır Akdenizde. Kuraklaşır ruhumuzdaki umutlar. Kimsesiz kediler patilerine havaya kaldırıp uyuşuklaşırlar kaldırım köşelerinde. Genç kadınlar gl kurusu rujlarını sürmez olurlar rutubetli yaz akŐamalarında.Sadece lm hükümdarlığından vaz geçmez çalar kapısını mazlum yreğlerin .Haziranda lmek zordur.Hele geride bir izdŐmzn yoksa !

Siz hiç zlediniz mi.Korktunuz mu hiç sevmekten umudu.Korkunç zamanlı bir çağın yorguncası oldumu bedeniniz.Fabrika vardiyalarında gök yüzünü unuttunuz mu.

İnsan denen varlık otoriteye bağımlı gibi.Mutlak kendine kült bulur.Bu buluş gerekide olabilir yanılığıda.Korkutur kendini .Sonra sözcükleri kısılır istediklerinden çoktan vazgeçmiştir. Korkunç bir despotluğa mahkumdur mr. Birgün Şarkılar söyler rüzgarları zgrlĞn .Sessiz kabirliklerde ne umutlar mahkumlaşmıştır meçhuliyete.Anlaşılmaz bir hikayedir çekip gidenler.

Tüm kavramların karmaşıklaştığı bir zaman dilimidir ömrün son yılları.'Tanrı varmıdır?' sorusu yerini 'tanrı beni afetsin'e bırakmıştır. Artık durum böyle ruh beden denilen hapis hane de kendini zindanda gibi hisseder. Sonrası gerçekten ilginç bir süreç . nemsenen her Şey geride bırakılır.v Nezaman gelirse gelsin vakitsizdir lm.

Ah Şu kültürel donanımdan nasibini almamış insanlar yokmu.Tek Şansları insan olarak yaşama başlamış olmaları ! tesi yok. Böyle olunca katlge açık oluyorlar. Yanlış yapıyorlar.Tabi yanlışa yanlıŐla karŐılıklı vermemeli saman alevi gibi parlamamalı. Sakin olmalı ! nk mahkemeler sizi çileden çıkaran Şartları ve fırtınaları pek dikate almazlar.Onlar suça bakarlar ve bir çok eylemide doğal kabul etmezler ! Bir çok eylemin suçun maddi unsuruna girdiğini bilmemiz lazım. Kim bilir doğru olan ney sizi kalıplara sokan ahlak mı ,Toplumun kök hücresi aile mi .Vurdum duymazlık mı.

Hayatta yücelttiğimiz bir çok Şeyin aslında gereksiz olduğunu bize yine kendisi öğretiyor. Sevmenin bile çoğu kez anlamsızlaştığını görüyoruz. Böyle olunca bizi sürükleyen rüzgarın esintilerinde uŐumekten kurtulamıyoruz. Hepimiz karanlıktayız ötesi oğunluğumuz bunun farkında bile değil.Büyük halk kitleleri kendilerini toplumsal içselde olgunlaştıracak kültürel yapıya ulaşmakta zorlanıyorlar dahada ilgini kendilerinin sınıfsal karetkerinden bi haber yaşıyorlar.Kendi gücünün farkında olmayan toplumlar hastalıklı atıŐıkları içlerinde taşırlar.Yaşam bilinç gerektirir aksi sizi köleleştiren düzenleri besler. Yitikleşmek kaderiniz olur !

İtiginiz suyu yediğiniz ekmeği oluşturduğunuz tüm maddi imtiyazınızı ruhunuzdaki sevgiyi paylaşmayı bilemediniz mi farklılaşırsınız.Bu farklılık kibir ateşinizi yakar bastığınız toprak sizden ızdırıp duyar. Tüm dinler bir tek Şeye odaklıdır insanın insanı sömürmesini engelemek !

Bireyin en büyük yıkımları içindeki ben, in kalıplarını kıramaması oluyor. Çogunlugumuz kendimizi tanımayı bir yana bırakıp başkalarının peşinden koşuyoruz. İyi olmaktan ziyade iyi denmesinin peşindeyiz.Kalıplara sığınmak yaşam döngümüzü belirliyor. Yitikleşmenin içsel yanılığı bu olsa gerek.

Maziyi unutmaya çalışmak nafile bir çabadır.Siz köklerini yok ederek yaşayan bir ağaç gördünüz mü.Bu sizi boşluğa iter hiçleşirsiniz. Biliyorki mazi çoğu kez bize hüzün veriyor.Yaşamsa acıdan ibaret degilmidir.

Umutlarınızı küçük tutarsanız mutlu olma anlarınızda yıldız taneleri gibi ömrünüzü renklendirir. Ama tüm ömrün mutlanmasını beklemek doğanın ahengiyle çelişir.Mümkünlülüğü olmayan afaki bir arayıştır ömürce mutlanmayı ummak. Yaşamak zor iştir anlaşılın !

Akıl : Anlama düşünme ve kavrama yeteneği akıl bizi sorguya götürür.Oda bizi bilmeye zorlar.Bilmek kültürü oluşturur.Kültür bilgeliği besler. Sokrates tüm kötülüklerin özselinde bilgisizliğin olduğunu ifade eder. Dogrusu bilgelik davranışa yansır.İlahı varlıklar temelde tanrı insanı biçimlendirmekle ilgili kurallar koymuştur .Yada tanrı adına bir zümre insana hükmetmeye kendini yetkin görmüştür. Birilerinin tanrı adına bizi boğmaya çalışması bizi tanrıdan uzaklaştırmamalıdır.Tanrı gereklidir.

Farklı düşüncelerden korkmamalıyız.Farklılık gelişmeyi getirir. algı bireyin kültürel yogunsalıyla ilgili bir durumdur.Bir resmi hepimiz farklı yorumlaya biliriz.Burda esas olan resmin varlığını kabul etmeyi becerebilmek.Resme bir renk katabilmek. Fani dünyamızda bir iz bırakabilmek Bizde yaşadık kendimizce diyebilmek.

İnsan ruhunun tek melhemi özgürlüktür.Özgürlüğe bulaşmamış bir ruh hastadır.Çogumuz bunun farkında değiliz.Kimbilir belkide varsalı olduğumuz toplumun çatışkılarını besleyen güç bizim bu özgürlükten korkan bagımsallığımız olmaktadır.

Hiç gitmenizin yanlış olduğunu düşündüğünüz bir yolculuğunuz oldumu .Benim oldu.Hani şair sormuş ya ‘ sizin hiç babanız öldümü ,benim öldü ‘ Öylesi zor bir kabullenişti sonu felaketti bu yolculuğun.

Bu hafta sonu birkaç günlüğüne gittiğim tahtalı dağının eteklerinde kapitalizimin köylülerin üzerine düştüğü gölgeyi görebiliyorum. Rant para ve cehalet kasıntı tipler oluşturmuş.Köylülerde dededen kalma arazilerini bu oligard tipli kargalara satmakta bir bahis görmüyorlar.Köylere kapitalizimin zehri giymiş gibi.Bir çok insan yaşamlarını bu sürece mahkum etmişler.Özgürlük birazda bilinç istiyor.Bu bilince sahip değilseniz belki paranız oluyor ama cehaletiniz paranızdan öncül ruhunuzu törpülüyor.Bu toplumda bunu görmek ne büyük acı.

‘Bütün sülaleme kurban ol ‘dedi cehaletti konuşan susmaktan başka yapılacak bir şey yoktu.Sonra reyhan hanıma baktım annesinin patlıcan yemeğini iyi yaptığını anlatıyordu kardeşine.! Yapılacak bir şey yok durum bundan ibaret!
(01.02022 kemer Tekirova)

Devasa bir dut ağacı oturduğumuz çardağı gölgeliyor.Karşıda karacadag gibi görkenli erciyes gibi hükümdar agrı gibi heybetli bir iç geçiriçi var. İnsanlar dağları önemser .Onların yanında bizler karınca misali hücreleriz. Kendi içimizde saklanmış gibiyiz.Onlar gök yüzüne daha yakın .Özgürlüklerini kokluyorlar.Tıpkı yüzyıllardır akan nehirler gibi saygıyı hak ediyorlar.Biyormusunuz doğanın canlıları özellikle insan denen varlıklar yani bizler saygıyı katlediyor. Ah bu yalan dolan arayışlar !

Cehalet sizi kendine çekemedimi huysuzlukla suçlar.Siz buna kanmayın bir kano gibi her gelen derbede sarsılın ama yıkılmayın .Tarihi okuyun ama tarihe takılı kalmayın her çağın zamanı farklı yaşatır insanı farklıda düşündürür.Biliyoruz bize tanrıyı tanıtan pergamberler elektiriksiz yaşadılar . Bizler öylemiyiz eve girince bir düğmeye basıyoruz oda aydınlanıyor !

Milyarlarca göçüp gitmiş insan yığınları arabanın debrajına basmadan göçüp gittiler .İçlerinde şanslı olanlar atların dizginlerini kullanır olmuştur.Oda daha sonraları atların evcilleştirilmesi o çağlarda ulaşımı kolaylaştırmıştı.Tarihin anlı şanslı komutanları at üstünde ömür tükettiler ! Bizler farklı yaşadık ama doğal kalamadık. Kalıplara sokulduk. Yaşam bize bir çok şeyde şans verdi çoğu varsalımızda yok etti.Basit kaldık evlerimizle paramızla övünen kendini farklı gören kişilikler olduk.Korkunç fedakarlıklara mahkumlaştırıldı.Sonra ölümle olan nişanlılığımız bizi düğünle tanıştırdı.Biliyoruzki bazı düşünürler ölümü kişinin düğünü olarak görür.Tanrının ölümle insanları eşledigini düşünür! Dogrusu bu sağlıklı bir görüş değildir.İnsanlar eşit yaşamıyorki lümde eşitlensinler Ölüm tüm dinlerin aydınlatma uğraşlarına rağmen halen meçhuliyetini koruyor.Ölüm ötesi nedir.Ölüm bir yanılığımıdır.Yada gerçekliğin başlangıcımı. Tüm maddi varlıkların anlamsızlığı ölümle ortaya çıkmıyordu.Köşkler hamamlar fabrikalar taşıtlar görkemli unvanlar ölümle anlamsızlaşmıyordu.O zaman ölüme şunu diyebiliriz İyiki varsın !

Mezopotamyanın kadim şehri dogdugum şehir Diyarbakır.Diclenin sevdalı yoldaşı seni unutmadım.Sende beni hatırla olurmu. Yeni kapıda atlı faytonlar ötede aşağıda nehir, hevsel bahçeleri mardin kapı kabirliğinin arkasında ağaçların sakladığı değirmen. Öyle hatırlıyorum.Esmer bakışlı buğday tenli kadınları hüznün.Göçüp gitmek sizi bir yerlerden koparmıyor.İlginçtir daha bir bağımlı oluyorsunuzda bunu kendinize bile anlatamıyorsunuz. İnsanın yaşadığı her yeri sevmek lazım.Sevmek iyi bir ilaçtır yaraları azdırır !

Bu ömrü gerektiği gibi yaşamak için her şeyi dengede ttmk lazım.Çalışmayı bir zamana sınırlamak mümkün olmazsada debisini ileriki yıllarda azaltmanın zararı olmayacaktır.Bunun yanında özellikle kültürümüzdeki sınırsız beklentilerde fedakârlığında bir çizgisi olması gerektiğini hayat size hatırlatır.Neyi niçin istediğinizi neden niçin vaz geçtiğinizi bilmek zorundasınız .Kısa bir ömürde birileri mutlu olsun diye değil kendiniz için bir şeyleri sahiplenmek bencillik olmayacaktır.

Edebiyat üzerine düşünürken rus edebiyatı öncüllüğünü koruyor gibi. Rus yazarlarının en büyük özelliği eserlerinde kendi içsel mücadelelerini yansıtmış olmalarıdır. Bunda ülkenin tarihinde önemli bir payı vardır kuşkusuz.Düşünsenize Lenin gibi bir şahsiyet eylemsel devrimci bir eylemin içinde oluyor onun arkasından sitalin gibi bir buruygan hükümdarlığında sınır tanımıyor ! Bazı tarihçiler sitalinin hitlere rahmet okutacak baskıncılığına dikat çekmiştir ! Sitalin devrim karşıtlarının kominist partinin içinede sıza bileceği düşüncesindedir.Metodu ekim devrimine gölge düşürmüştür diyebiliriz. Dahada ötesi sınıfsız toplum iddasındaki yapı kendisi oligarşiyi oluşturmuş halk kitlelerini sefaletle mahkum bırakmıştır.Tabiki durumun böyle olmasında sosyalist teoriyi suçlamak pek mantıklı

olmayacaktır .Leleki gilobal kapitalizimin sömürsüz düzenine mahkumlaşınca bu durum daha net belirginleşiyor ! Hani insan bazen düşünüyor incir çekirdeğini doldurmuyacak şeyleri tasa ediyoruz.Sevisel ve doğal yaşamı red eden sözde ahlaklı karanlık ruhlara sahibiz.Ölümlü dünyada önemsiz her şeye kendimizi bağımlı görüyoruz.Birileride bu halcemizde bizleri halı gibi silkeleye duruyor .Yoruluyoruz ve mutsuzuz. Mutsuzlugumuzun tek gerekçesi var onu görmek istemiyoruz.Cehalet ruhumuza işlemiş.İşin ilginç bu bunun farkında bile değiliz.

Baharda gülmek var şimdi yalın bir Türkçenin zeytin ağacı gölgesinde şiirler okumak ırakta bir köy okulunda saçları örgülü türk kızına dede olup korunsamak var.Biliyorum cehalet acıdır.Yudumlamak kahreder yüreğini insanın.Soysoz kadınlar ve erkekler ölümü unutmüş olurlar.Günahlar sevaplarımıza karışır yaşarsak eger.Hani bırakırlarsa bir ışık bulsak gitsek peşinden Ankarada anıt kabir unutmama beni olurmu Ben senin aydınlığında ısıttım yüreğimi beni yaz temmuzlarında zemheriye teslim etme.

Birgün çekip gideceğiz bu dünyadan önemsedığımız ne varsa geride kalacak . Hani ölümler bizi görür diyorklara inanmayın. Konuşmayın kırık sözcüklerini yalanın. Gök yüzüne bakın tanrıya anlatın kendinizi. O anlar sizi o varken ağlamayın !

Bir bayram sabahında yine alanya kuyular önü camiindeyim.Cami pek kalabalık değil.Tanıdığım bir çok sima yok.Bir genç 'geç dayı diyor ' Yaşlandığımı anlıyorum !

Bayram sabahları çoğumuz için hüznün oluyor.Aynı zamanda huzurun maddi unsuru ! Cami imamı bayram namazını kıldırırken duaları ahenk içinde okuduğunu hissediyorum düzgün bir kişilik intiba bırakıyor. Namaz sonrası eve dönüyorum.İnsan denen varlık maneviyatta istiyor.Ruhunu inancını birilerine sömürtmeden !

Bayramlar kaybettiklerimizin acısına tuz ekliyor gibi.Ruhumuz kanıyor. İşin özü şu kabullenmeyi becerebilmek ! Acı ızdırap eşitsizlik ve korku dolu bir dünya ! Sanki dünyanın ruhu acının kendisi ! Peki tanrı bizi niçin korumuyor .Yada biz öyle sanıyoruz. Yaşamda acı çekenler ölüm sonrası çokmu mutlu olacak .Peki ya bu dünyada çok mutlu olanlar (yada öyle görünenler) Ömrü bir fabrikada bir madende geçen bir insanın aldığı ücreti bir gecede harcayabilenlerle tanrı arasında özel bir muhabbetmi var. Daha açıkçası bunlar tanrıdan torpillermi ! Tabiki yok öyle bir şey durum insan denen varlığın kendi eşitcil düzenini kuramamakla ilgili bir durum .'Eşrefi mahluk ' Yaratılmışların üstünü olan insan nasıl oluyorda ezklige mahkum bir yaşama kendini mahkumlaştırıyor.İşin özü şu İnsan ne kendini nede toplumu sorgulamıyor.Ona tabi olması isteniyor oda sürünün bir parçası oluyor. ! Burda bireyin toplumcu yanını ayrı tutmalıyız.Sosyal bir varlık olarak toplumculuğumuz doğaldır bu bizi köleleşmeye mahkum edecek bir zafiyette değildir.Denge burdada kendine yer buluyor !

Bir serin rüzgar esiyor açık pencereden içeri giriyor.Sahte gülüşlü insanları ötelere bıraktım cehalet ' tüm sülaleme kurban ol ' dedi.' Kapıda siyah bir kedi bizim kıl kuru kedimizden farklı oldukça sakin devamlı uyuyor. Devamlı uyuyoruz üzerimizde ölü toprağı var sanki. Güneş aydınlatır görünsede dünyamızı karanlık umutlarımızı yitikleştiriyor. Suçun maddi unsuru insan olmak gibi !

Aslında aranan öyle ütopyik olgular değildi.İstedigimiz insanca var olmak .Ekmegi paylaşmak. İnançlarımızın sömürülmesini red etmek .

Hastane koridorlarında çare aramak nedir bilirmisiniz.Ben bilirim.Yüreklere dağlar çaresizlik.Gözlerine bakarsınız hekimlerin .İyi bir şeyler söylensin istersiniz.Anlamazsınız önceleri onların siz gibi yorgundur yüreklere.Onkoloji kiliniginin pilastik sandalyelerinde oturup beklemek. Gök yüzünün maviliğini histtetmeyi istemek. Sonra özgürlüğü anlatmak bu ülkenin sokaklarına . Bir ülkenin sokakları güvenliyse umut var demektir !

Basit insanlar mal mülk sahibi makam sahibi olabilirler ama basitlikleri bakidir ! Bunu çevrenizde hissedebilirsiniz.İşin ilginç bu ilkel tipler menfaatkarlar tarafından daim şişirililer.Onlarda kendilerini çok önemsel görürler.Ah temiz akıl sahipleri bilirken onlar aslında yitik ruhları ile boz ayı gibi gibidirler. Kaba ve ilkel !

Büyük ihtimal önce öleceğiz. Bizi öldüğümüzden habersiz beyaz kefen saracaklar .Kefen üç parça oluyormuş ! Bence önemi yok kaç parça olduğu.Sonra ılık suda paklayıp yıkayacaklar bedenimizi.Kadınsak ellerimizde oje varsa silip abdest alıracaklar. Sonra ihtimal mabede götürecekler.Orda cüppeli bir imam Kendince ölümü anlatacak.Sonra şehrin belediye cenaze aracı alıp gömütlüğe götürecek o yitikleşmiş bedeni. İhtimal bir metreyi geçkin bir çukura gömecekler .Üstüne tahtalar örtecekler.Orda iki melek bizi bekliyecek sorgular soracaklar.Sanki ne olduğumuzu tanrı bilmiyormuş gibi.!

Orda devlet görevlileri olmayacak ihtimal.İktidardaki partinin il ilçe başkanının forsu sökmeyecek.Üniversite rektörünün cüppesinde anlamsızlaşacak orda.Kadınların en mahrem gizlerini toprak saklıyacak ihtimal erkeklerinkinide. Bir emekçiler orda huzurla bekliyecekler ilahi adaleti. Fabrika vardiyalarının bir anlamı kalmayacak.Geride şiirleri kalacak umut edilenin adı izdüşüm olan..

Tanrının en büyük gücül iradesi ölümle özdeşleşir.Ölüm var Tanrı çok büyüktür.Ölümün olmadığı bir dünyada tanrının varlığını kabullenmek ruhun ona sunmak. Kullaşmak inanın hiç birimizin düşünceği konular değildir.Tanrı mutlak gücünü ölümle perçinlemiştir.Tanrı bizi ölümle dizginliye dursun içimizdeki nefis bizi yaşamla mücadeleye zorlar.Herkesin istediğini istemek sosyal bir zorunsallık gibi içimizdeki sınırları ya zorluyoruz yada mahkumlaşıyoruz. Bilinç burda kendini gösteriyor niçin neyi istiyoruz gerekçemiz ney.Geçici bir dünyada neyin mücadelesini veriyoruz. Akıl sahipleri biliyor ki vermemiz gereken tek mücadelemiz var eşitcil hakça adaletçe bir sosyalleşmeyi başarabilmek . Sorgulamak. yasakların anlamını yada anlamsızlığını içselleştirip gerçeği tesbit etmek.

Bu dünyada asalaklar kişiliksizler yalakalar ve sömürgeci kısıca hamam böcekleri daha bir kabul görüyor.Her şey onlara göre pılanlanmış yada onlar bu sürece sinek gibi yapışıyorlar ! Çevremize bir bakalım bir fincan kahveyi riyasız içebileceğimiz kaç kişi var. Kaç kişiye yüreğimizi açabiliriz. Kimlerle paylaşıla bileni paylaşmayı düşünürüz. Merhaba demeyi erdem saydığımız kimleri kabullenir yüreğimiz. Bataklığa mahkum rutubetli bir ömrü yaşıyor ruhumuz.En yakınlarımız bile eşlerimiz çocuklarımız kardeşlerimiz sahi bize katıksız bir sevgiyi besliyorlarmı.Bize kalplerinin derinliklerinde bir bahçe açabiliyorlarmı .Türkülerinde bize bir ses verebiliyorlarmı.Yok öyle bir şey hepimiz sahte bir hayatın içindeyiz. Biz olamıyoruz birileri içinse benliğimizi tüketmiş ruhumuzu inciltmiş oluyoruz. Çekip gitmeli

buralardan.Ama çekip gitmek bir şeyleri değil hiçbir şeyi değiştirmek.Önce ruhumuz özgürlüğümeli. Sonra sonsuzluğun içinde bir yer buluruz kendimize. Yaşamak zaten yalan dolan bir hayelden öte nedirki.(temmuz 2022 alanya)

Biliyormusunuz umutta sınırlıdır. Alanı belirlenmiştir.Kaderin dikenli telleri sarmıştır hayelleri.Hak edilmeyen sevgileri arıyor ruhumuz.Yorgun kadın bedenlerinin kavgaları gece boyu saklıyor özgürlüğü.Namahrem günahlar içindeyiz hepimiz.Hiç bilmediğimiz ölüm ötesini yoldaş etmişiz hayatımıza.İşçi kadınları sevmiş yüreğimiz.Daha çok sevmiş herkesten.Biz herkesi saklamışız kendimizden !

Tüm şehir yaşıyor kendince hayatı .Bir ölüler uzak bu keşmekeşten.İsimsiz bir sokak tanıyor bizi yüreği pak insanlar mazlum yaşıyor .Biliyoruz işçi evlerinde umut biraz sıcak olur.Kır çiçekli pazenden bir elbise giymiş olur kadınları sevincin.Bir tiren geçer sokağın ötesinden yorgun bir makine uykusuzdur.Ah nasılda sevdalara tutulmuş yüreğimiz hastalanmış.Nasılda yanlış otaklarda çadır kurmuş yokluğumuz.Bu ülkede gök yüzü hep ağlamış !

Düşünüpte yazıya dökemediğiniz duygularınız mutlaka olmuştur.Benim oldu .Korktum böyle düşünmekten .Kendime çeki düzen verdim .Sürünün içine karıştım .Kimbilir belkide felaketim burda başladı.Çogumuz aynı yanılginın içinde olmadıkmi ben olmadan biz olmanın mümkün olamayacağına farkındalığına hangimiz ulaşabildikki .

Gök yüzünden melekler indiler.Bu rezil dünyayı düzeltmek için. İlk işleri tüm makamları kaldırmak oldu. Sonra unvanları.Mercimek gözlü çocuklara süt içirdiler.Sonra kadınları fabrika vardiyalarında daha az çalıştırmanın gerekli olduğunu söylediler ayetlerinde. Günde birkaç saat o da hafif işlerde !

Sonra tüm sincaplara eşitçe dağıttılar cevizi.Sincaplar çok sevindi sincap onuruna yakışan bir düzen kurmuşlardı. Artık baharları daha bir hoşnutlaşıyordu dünyamızın.

Sonra küçük sevimli konutlarda oturmaya başladılar.Yoksul unvansız tüm canlıları doğanın.Aslanlar kaplanlar tilkiler ve kurtlar hepsi aynı ormanın saygın bireyleri olmuşlardı.Ne var ne yok hikayelerinde artık umutla yıkanır olmuştu.Pak beyaz bir sayfa açtılar yüreklerinde.Herkes eşit herkes huzurlu birinin ötekinden bir imtiyazı yoktu.Eksigide yoktu tabi. Sonra yine bir sabah vakti uyandırdı gökyüzünün hükümdarı onu.Rüyası ona bir umut versede rüyalığını hatırlatmıştı.Tüm gördükleri bilinç altında bir sisti sanki.Dünya aynı dünyaydı.Güçlüler ve mazlumlar. Unvanlar makamlar sitatüler.Paracılar paralılar.Hepsi soyunmuşlardı insancıl gömleklerini . ‘Ama kıral çıplak’ diyecek bir cesaret yoktu sürüdekilerin içinde.

Büyük ihtimal ölüm korkutuyordur hepimizi.Bundan doğal bir duyguda olamaz insan ruhunda.Bilinmezlik var işin içinde.İnanmak başka bir durum inanç gerçek başka bir durum.Yada ikiside aynı şey gerçeklikte inanmayla perçinliyor duyguları.Bir güvercin yuva yapıyor çatının pervazında.Bir öğrenci pankreasın yerini öğreniyor beyaz önlük hayaliyle.Bir öğretmen yaz tatilinde şimdi. Bir anne çocuğunu emziriyor. Hayat kendi hikayesini yazıyor gönlünce.

Cam kırıkları arasında dolaşiyor ömrümüz.Dogrusu özgürlüğünde pek istemiyoruz.Korkuyoruz özgürlüğün uçuk havai umutlarından. Korku bizi bir şeylere mahkumlaştırıyor. Büyük çogunlugumuz şehirlerin kalabalıklarına mahkumuz sanılanın aksine bundan şikayetçi de değiliz.Tıpkı ailelerimizin bizi hırpaladığı rüzgarlardan şikayet edemediğimiz gibi ! Yanlızlığa alışkın değiliz.Aslında yalnızlık ruhu olgunlaştırıyor. aynı zamanda acıda veriyor. Özlüyorsunuz !

İnsan bedeninin en önemli organı beyindir ! beyin işlevini yerine getiremezse tüm vucud felç olur.Yaşam anlamsızlaşır.Kuşkusuz insan bedeninin her işlevi önemseldir bütünü oluşturur. kalp dolaşım sistemi, beyin ve sinir sistemi, İskelet sistemi ,Hücresel boyut lenf sistemi ,Kan oluşumu ve endokran sistem ,Deri b hücreler t hücreler malignan hücreler duktal hücreler Yaşam bedenin bu işlevsellerinin bütüncesiyle devam eder.Ruh bedenle bu dünyada varsaldır.Bedenin nötürleştiği bir durumda sonuç olarak bilinen haliyle yaşam mümkün olamıyor. Bu bilgilere sahip hekimlik daim önemsenmiş toplumda öncül saygınlık görmüştür. Günümüzde bilginin yayılması toplumun kültürel çizgisinin yükselir olması (enazından nüfusun yüzde otuzunda !) Yeni bir toplumsal algı sürecini başlatmış görünmektedir.Dogrusu günümüz toplumu gelgitlerle savrulan ne istediğini kendide bilmeyen doğal sevisel yaşamla kavgalı bir zamanın müdavimi olmuş durumdadır. Kimiz neyiz ve nereye gidiyoruz belirsizliklerle dolu yanıtı olmayan sorular olmaktadır.Kimbilir belki bu patolojik durum yazımla kendine bir pencere bulacak

.İzdüşümümüz bir arayışı hatırlatacaktır. Yasaklarla köhnelenmiş bir ömür böyle gitmez. Bir ömür böyle yaşanmaz ! Her şey mutlak gücün kontrolünde ! Çogunlugumuz tabiki öyle düşünüyoruz.Tanrı bizi kontrol ettiği iradesinde olan hayatımızla ölüm sonrası sorgulayacak .Kutsal kitaplar böyle söylüyor.Tanrı bizi kendi iradesi içinde yaşatırken yine kendi iradesi sonucu yaptıklarımızdan sorgulamış olacak ! Gereğesi şöye açıklanıyor insan denen varlık diğer canlılardan farklı ona irade yetisi verilmiş .Ona yol gösteren bir kaynak sunulmuş .O zaman tüm yanılğılardan insan adına tanrıyı sorumlu tutmak gerçekçi olmayacaktır !

Sorumluyuz yaşamımızdan sorumluyuz.Mensup olduğumuz kavimimizden sorumluyuz.Umutlarımızdan sorumluyuz.Yanlış sandıklarımızdan yada doğru bildiklerimizden sorumluyuz.Uçsuz bucaksız bir ömre sahip değiliz sınırlıyız o sınırlılığımız bizim içimizdeki kibiri törpülemeyi sağlaya bilirse kamil bir ruhu içimizde yaşatmış oluruz. Çogunlugumuz varlığımızın bir sonunun bulunduğunu görmezden geliyoruz.Yaşamak gerçekten bilgelik istiyor ! Önce kendini anlamak tanımak !

Ah keşke herşeyi meteryalist kalıplarda tutabilsek . Bu durum pekte mümkün olamıyor.İnsan denen varlığın bir büyük ruh hükümdarlığında içsel mahkumiyeti varlığını koruyor.Acılarımız umutlarımız.Ailemiz sevdalarımız.Tüm bunların geçiciliğini anlamakta dahi zorluk çekiyoruz.Hepimiz geçici bir kervanın isimsiz yolcuları gibiyiz ! Tüm kötülükleri tanrı bunlara vermiş gibi .Rezil bir cehaletin içinde yüzüyor kendilerini çok önemli kişiler olarak görüyorlardı.’Hani eğosu tavan yapmış’ dedikleri tayfa bunlar olsa gerek. Ömürlerince yaptıkları yaşlı analarının satıp satıp yediği tarlaların parasına kavuşup ikincisi satılana kadar kıymetli kalçalarını yağlı tutmak .Gerçektende kapitalist bir düzenin içinde miyasyedilik çok hoş oluyor.Yeterki mezhebiniz buna musade etsin.Hani kolayımı kaynananın kığında dolaşıp adamım diye ömür tüketmek. Yıl milattan sonra yirmibirinci yüzyıl.Nasıl olduysa korkunç bir özlem durdu Köyli bir ailenin içinde olmaya. Her duygunun doğal yaşandığı bir köylü ailesi beklerken Kendini bir bataklığın

İçinde buldu .Bataklik her yerde ,sizi içine çeker.Kentel yada köylü kökenli olmak bir şey ifade etmez.Hatta bataklığa kentsel dokuda daha çok mahkum olursunuz.Köyün toprakları şiirseldir .Bugday başakları yonca tarlaları susam ekinleri sizi toprağa yoldaş eder. Ama ya insanlar insanlar öylemi kıçından güldürür düşmanı gözünüzün önünde. Bir karanlık karşılarki sizi nerden gelip nereye gittiğinizi anlayamazsınız. İşte bu rezil cehalet böyle bir şey. Sizi alır ceheneminin içinde tüketir.

Agladığı bir geceyi geride bıraktı.İş görenler gece vardiyasını tamamlamış genç kıllı erkekler sakkallarının uzamasına sessiz kalmışlardı.Heybetli bir bedene sahip olan sendika temsilcisi esmer bakışlı anarşist ruhlu bir kadına tutmuştu.Kadın onu daim kıskırtıyor.Kendileri gibi emekçi bir insan olan fabrika müdüründen uzak durmasını istiyordu.Kadınla yakınlaşmayı iç güdülerinin mahkumiyetiyle çok isteyen temsilci.Mallim bir insan olan fabrika müdüründende vaz geçmek istemiyordu.Ama öyle olmadı kadın dediğini yaptırdı fabrika müdürü ile arasını açtırdı.Sonra bir akşam alacası kadını fabrikanın genç sarı bıyıklı kısık bakışlı hekimiyle bir kır bahçesinde otururken gördü.Oldukça bozulmuştu.Bizim kitapta bir kadının ereğinin dışında bir yerlerde görülmesi pek hoş değildi. Yar biri için yardı çoğul için olamazdı.Türk töresi o kısık kısık sesini duyduğumuz tüm içsel duygular böyle söylüyordu.Namus sınırları olan bir hayatın adıydı onlar için.Öylede olmalıydı.Sonra bıraktı kadını kendi yolunda o agladığı geceye koştu.

Sorumluluğu olan insanları sevmeliyiz.Onlarda kimsenin göremediği bir merhamet coşkusu içten içe meyleder.Alır tüm korkularını fâniliğin yüksek bir dağ gibi gök yüzüne taşır.Bir duygu sizi gök yüzüne taşıyorsa kendinizi mutlu sayın.Unutun tüm acılarınızı.Kırmızı kiremitli bir ankara evinde cebecide o köhne kahvede bekleyin yar gelip geçsin şu yoldan .Sevmek neymiş anlatın kendinize

Bu sokak yitip gidenlerin izlerini taşıyor. Gün bitimlerinde bir tahta masada oturup dertleştiğimiz insanların yokluğunda yanıyoruz.Sizdede öyle oluyormu .Ölümler kemiklerin iliğini yakıyormu. Hani derler ya' ölüm tanrının emri ayrılık olmazsıydı' Aslında en çoğul ayrılığı ölüm getiriyor. Ölümün getirdiği ayrılığa katlandıkça yaşamın ışıltısı sizin için sönüyor. Ah o bizi bırakıp vakitsiz gidenler yokmu geride kalanlar sizi unutamıyor.Acısı yüreğin dehlizlerinde bir başka deşiyor yarasını !

Hep gittiler bıraktılar bizi köhne şehirlerin sarp dağlarında ölümlerimize garip dendi.Yüregimizde hüznü vardı gurbetin.Sonra şöyle düşünecek olduk.İnsanın yaşadığı her yer bizim bir yuvadır. Kızılıkları bilirmisiniz .İlginç bir sevimlilikleri vardır.Hoş kadınları çağırıştırır yorgun erkek bedenlerine. Demikrasi gibi vaz geçilmez bir o kadarda korkunç korkuları vardır kızılıkların.Size ne vereceğini bilmez derin ormanlar gibi merçhul çiçeklerdir kızılıklar belkide şöyle yasak ilişkiler gibi acımsı bir tada sahiptirler.Gerçi ilişkiler niçin yasak etik olmayan ney kim kim için yasak bunu pek bilmez yasakçılar.Yada kendileri dışında her şeyin kurallarını sertçe koymayı görev saydıklarından bundan vazgeçmezler.

Kabul edelimki her şey eğitimle başlıyor .Bir ülke yeni nesillere seçkinci elit bir eğitim veremezse görünürde olan eğitim yansımaları ülkenin çizgisini yükseltmiyor.Büyük devrimci önder Mustafa Kemal Atatürk,ün dedi gibi 'Hayatta en hakiki mürşit ilimdir ' gerçeğini göremezsek söylevlerin bir anlamı olmuyor.Toplum aileden başlamak üzere tökezliyor.Güncel geçim sıkıntılarında savrulan hilk kitleleri sanata kültüre yönelemiyor.Ötesi örften gelen doğrulara bile içsellik veremiyor.Ya anlamsızca red ediyor yada kölesi oluyor.Bu seferde tutucu bir muhafazakarlık gelişmeyi hiçleştiriyor.Denge burdada işlevsel olamıyor.

Demikrasi toplumsal içerikte size istediğiniz yaşam özgürlüğünü veremiyor.Bu süreç sizi otoriteye mahkumlaştırıyor.Olagarşinin ortaya çıkışı bunun ilkelleşmesi buruyganlaşıp toplumu ezginleştirmesi kaçınılmaz oluyor.Birey bu sefer kendi hiçliğini mal mülk şöret para gibi doğanın pek bilmediği yapay varsalarda kendine güç arıyor. Bu durum bireyin ve toplumun düştüğü bataklığa bir vaziyeti karşımıza çıkarıyor.Bunun tersine dönderilmesi kültürün evrenselleşmesini görebilmekten geçiyor.Bize özgü şeyler bizim felaketimiz olmamalı .Bunun bir başka yolunun olduğunu toplumsal bilinç anlamayı becerebilmeli. Yaşam yanılığlarla sürüklenecek bir süpürge çöpü değildir.

Söyle hangi evrimin hangi sürecine takılı kaldın .Niçin böylesi ıraksın zamanının rüzgarlarından ! 'Evrim, popülasyondaki gen ve özellik dağılımının nesiller içerisinde seçim baskısıyla değişmesidir. Bazen dünyanın evrimi, evrenin evrimi ya da kimyasal evrim gibi kavramlardan ayırmak amacıyla organik evrim ya da biyolojik evrim olarak da adlandırılır. Evrim, modern biyolojinin temel taşıdır. İnsan dâhil tüm canlı türlerinin doğal seçim yoluyla bir ya da birkaç ortak atadan evrildiğini öne sürmüş ve o günün şartlarına göre bu teoriyi destekleyen pek çok kanıt sunmuştur.[1] Darwin'in fikirleri üzerine inşa edilen modern evrim teorisi, bugün biyoloji biliminin temeli ve birleştirici ögesidir.

İnsanların Atası kimdir ! tabiki kendi türenden bir özdür.! Her canlı varlık kendi türünün şartlarına göre vardır doğanın birleştirici gücünün etkisiylede yakınsal yada farksal özellikler taşımasında tabidir.Günümüzde üzerinde yoğunlaşılması gereken çağdaş toplum olabilme şartlarına ulaşmaya çalışmak olmalıdır.Yaşamak bir lütüf değildir.Ön koşulsuz insan hakkıdır ! Daha ötesi hiçbir canlıyı yok etme öteleme yetkeni hiçbir güç ve zümdere olmamalıdır.Var edemediğiniz bir varlığı yok etme hakkına sahip olmamalıyız.

Yıllar evvel istanbulda kartal maltepede askerken karşıda adaları izler ışıklarına özlem duymaktan kendimizi alamazdık .Bu tüm askerler arkadaşlarımdın duyduğu bir özlemdi .Bindokuzyüz seksen yılının ağustos ayında adaların ışığı ışıltılı aydınlatırdı denizi . Kimbilir o ışıkların aydınlatığı sokaklarda kimler dolaşırdı .Onlar tıpkı gök yüzünün şanslı melekleri olmalıydı öylesi güzel bir yerde yaşamayı şanslamış olmaları onları özel yapıyordu. Bir türk insanı olarak askerlik benim için bir okul olmuştur.Önemseldir. Bilmeliyizki ordu bir devletin temel çatısıdır.Onu hukukla taçlandırın devlet yapıları çağdaşlaşır. Özgürleşir .Devletin temel nizamının karakteri bilimle gelişir.Yıllar sonra Alanyada askerlik fotoğrafıma bakarken Kartal maltepenin benim için önemseldir bir zaman işlevselliğini hatırlamış oldum.Yaşamak birazda geçmişi bilmek hatırlamak degilmidir.

Milyarlarca yıldır seviyorum seni ! Kendim için değil senin için seviyorum. Tanrıya dualar ediyorum özel gecelerinde

ömrümün .İsmi misafir olüler ruhuma yokluğunda. Hani delinin teki derlerya ben deli olmadığımı biliyorum. Sadece özlüyorum başka bir şey değil. Buğday bakışlı bir kadın dolaşiyor karanlığında kimdir bilmiyorum. Sonra yıldızları avuçluyor umut korkunçtur anaların evlat hasreti. Ölüm bir değil bin kez katmerleşir ana yüreğinde. Ankarada bıraktığım gençliğim .Şimdi o da tanımaz beni. Cebecide üniveristenin radyasyon onkolojisi hatırla bizi olurmu. Köhne yüreğimizi horlama . Ah ne çare ömür dedikleri hikaye böyle bir şey işte. Ha varsın ha yoksun .Gidenler kalanlar hepsi aynı izdüşümde.

Kendisi ifade edemeyen şehirleri vardır dünyanın .Hüzünlüdürler.Benim doğduğum şehirde öylesi bir şehir.Diclenin mahzun nakışlı yâridir o yorgun hüzünlü. Bilirim esmer bazal taşlarını ben o şehrin .ayvanında fiskiyenin başında bir serçe o da yaşıyor tabi kendince.Belki oda aşiktir yaban yataklarda küskün bedenlerine umudun. Bilinmezki yaşamak nedir.Niçin yetmezlik içinde ruhlarımız. Anladım bu gittiğimiz yol bize göre değil.Bizde bize göre değiliz kadını. Yorgunuz.Hep başkaları için yaşamış yüreğimiz.Hep karanlığız. Diyarbakır biliyorum ben seni. İç Kaleden gidilirdi kerhanesine esmer tumbul memeli bir kadın şarkılar söylerdi pencereden .Perdeleri hep kapılıydı pencerenin hep saçları siyah kadınlar gülümserdi acı acı toy bakışlı erkeklere .Bağlarda toprak damlı evin damında güvercinler Uçardı gök yüzüne. Gökyüzü bizimdi o zamanlar .Dicle bir şiir gibiydi. Ah ben bu dünyanın tüm şehirlerini severim.İnsanın olduğu her yerde bende bulunmak isterim .Bilirim bu afaki bir duygu .Ölümlü ve geçkin benim gibi tıpkı.İçten bir korku yüreğinde sevmeyi düşünüyorum geceyi.Gece zordur.Evet çok zordur gece. Açar yalnızlığının sofrasını o şehir irakta bir yerde .Yada içinizde.

En korkunç durum ömründe bir kitap dahi okumayı düşünememiş böceklerin size bilgiçlik taslaması oluyor.Ne kadar korkunç bir sonuç. Felaket bir durum.

Ah nasılda üzüldüm bilmiyorsun duydum acı haberini sende özgürlüğü unutup yalanın sürüsüne katılmışsın.Hani sevmek varya aslında çokta iyi bir şey değil. Birisine ölesiye tutuklanmak .Ömrü başkaları için yaşamak . Korkunç bir yanılıdır bu ölüm yanılısı .Despot bir baskıncılık verir yüreğine insanın.Halbuki baharında var bu dünyanın renkli çiçekleri var. Sen varsın.İyiki varsın. Nerdesin söyle bana yanına geleyim.

Hepimizin kendimize sormamaız gereken şey neyin niçin kimin peşinde sürüklenip gidiyoruz.! Kimiz varlığımızın gerekçesi ney.?

Çogunlugumuzun şu yanıtı verir gibi olduğunu hissediyorum. İnsanız tutkularımızın peşindeyiz. Kimin peşinde sürükleniyoruz sorusunu farklı görmek lazım.Yanıtda farklı oluyor. Belkide soruyu şöyle soralım kimin peşinde olmayı tercih etmeliyiz.Burdaki kim sorusunu kişinin ötesinde düşünebilirsek yanıtımız gerçekçi ve erdemli olacaktır.Bizleri bilimin peşinde olmak durumundayız . Bilim bizi düzlüğe çıkartır. Bireysel ve toplumsal arayışımızın temeli ütopyalar olmamalıdır.Yaşam bilimle biçimlenir bizi düzlüğe çıkartır.Aksi yanılı ve hüsrana getiriyor. Güncel siyasi söylevlerin toplum dialektiginde inanın hiç bir etkenselliği olmuyor. Konuşmalar tartışmalar karşıt söylevler veya ilkelleşmiş yandaş yansımalar bunların hiç biri bireyin ve toplumun özseline bir katkı veremiyor. Yaşamımıza birilerinin gölgesini ipotek koydutmamayı başara bilmeliyiz. Kimbilir belki böyle bir tavır bizi mutlu edemezse huzura yaklaştırabilir. Egonun esiri olmadan ' önce ben ' diyebilmeliyiz. Bu bizi toplumsal içerikte güçlü kılabilir.Ezilmemize bir direnç göstermiş olabiliriz.

Hiçbir şeyin farkında değilsin .Kimselerin tanımadığı birisin sen. Arkasından konuşulan kara kuru bir çekirge gibisin. En anlamsız sözlerinle zıplattıyorsun beynimi.Baharı özlediğin doğrumu bilmiyorum.Beni bir bahar günü çağırıştın yüreğinin yatağına.Mevsim son bahardı İhtimal bağ bozumu yeni bitmişti daha. Sen bir kırmızı şal almıştın omuzlarına.İnce parmaklarında kırmızıdan bir oje. Güneşe kızıyordun .Niçin kızıyordun anlaşılmazdı.Sen bulutlu havaları sevmezdin çünkü .Bulutlar züppe kadırım taşları gibiydi senin için.Basıp geçerdin üzerlerinden ! 'Biliyorum sana giden yollar kapalı der ' şair. Ne kadar gerçekçi bir söz. Ölüm gibi !

Güncemde hasret var.Tütsüyor yüreğimde biliyorsun.Kırmızı bir gül açıyor yaralarımın toprağında sen türküler söylüyorsun gidişine umudun.Korkuyorum biliyorsun menekşelerin kıskandığı gözlerine bakmaktan.Devrimci bir duruştur ölüm.Anlamıyorsun.

Çogumuz yaşadığımız ülkenin zgür olmadığını düşünürüz. Kim bilir belkide haklıyız bizi yasaklar içinde boğan bir kültürün yükünü taşımaktan acizleşmeye başladık gibi. Birde şöyle bir durumumuz var özgürleşemeyen toplummu yoksa bizim beynimizmi ! Biz içimizde özgürlüğü yeşertmeyi başara bildikmi. Donatısız bir yaşamın içinde neyin nasıl iyiye gideceğini düşünebiliyoruz.

Çogunlugumuz bize nefes aldırın dewgerleri yerlerde sürüklemeyi kendimizde hak olarak görüyoruz.Bizi özgürlüğe taşıyan tüm değerleri ötekileştiren geçmişin sisli karanlığında ömrürleri tüketen bir sapmanın yorgunluğunda olduğumuzu görmezden geliyoruz. Tarih büyük devrimci bilge önderleri bize tanıtmıştır.Ama aynı tarih bizi felakete götüren yozlaşmaların sözde önderlerinide önümüze çıkarmaktadır. Neyi niçin istediğimizi bilemiyorsak birilerinin gelip bizi düzlüğe çıkaracağını zannetmek bir.yanılgının yansıması degildir.Tepede her görünen sizi güneş gibi aydınlatmaz zifti bir karanlıkta sizi kendine mahkum edebilir.

Güncel hayata baktığınızda siyasi figürlere ya çok bağlanıyoruz yada düşmanca tavır sergiliyoruz. Anlamak istemediğimiz siyasal yansımada şahıslar bir derece etken olurlar Onları geleceğe taşıyan güçler, değil fikirleri olacaktır.Tarihe bir bakalım Büyük asker devrimci özgün türk milliyetçisi sevgili Atatürk yüksek gerçekçi fikirlere sahip olamazsardı tarih sahnesinde böylesi parlıyor olabilirmiydi.Diger öncülerde öyledir.Fikirlerinin temel bir gerekçesi olmak durumundadır.Bilmeliyizki pergamberlerin düşünce ve eylemlerinde bir gerçekçel tutumkarlık olmazsardı onlarda kitlelere ulaşmada başarılı olma şansı bulamamış olurlardı.Düşünceler doğasal ve kültürel bir tamamlayıcılığı içinde barındıra bildikçe anlamlaşıyorlar.

Büyük acıları bize yaşatan yakın çevremiz oluyor.Aile arkadaşlar çevre .İşin ilginç yanı aileyi düşünecek olursak belkide hak edilmeyen bir sevgiyi doğamız gereği ailelerimize boca ediyoruz.Aslında hak edilmeyen bir sevgiye mazhar olmak sevginin acısanmasını karşımıza çıkarmıyormu.Yorgun anlamsız donanımsız suliyetlere mahkum olmuyormuyuz.Kim bilir ileri zamanlarda ailelerin ayrışmasına bu içsel yanılığın izleri taşınmıyormu. Niçin neye

sahiplendiğimizi bilemeden .Cehaletle kaskada tükenebilecek olmanın hüznü içten içe ruhumuzu tüketmiyordu. Çogunlugumuz içgüdüsel arzuların mahkumiyetinden kurtulmayı başaramadığımızı göre geleceğin ışıltılı olacağını nasıl oluyorda umtlanabiliyoruz.Her şey geçici biz nasıl kalıcı olabilirizki ! Ozaman önce benmi demeliyiz yoksa başkaları için yaşamaya devam etmeliyiz. Yanılgı nerde başlıyor nereye ulaşıyor ! Çogunlugumuz dogup büyüdüğümüz yerin dışında bir yaşamın olurlulugunu görmezden geliyoruz.Bir çoğumuzda ileri yaşlarda bile ebeverinlerin gölgesinde kalmayı kendimiz için önemsel görüyoruz. Tüm yaşantımızı çizginin içinde tutmaya çalışıyoruz.'şunu anama sorarım ,Şunu babama danışayım ' varsalından kurtulamıyoruz.Bir çoğumuz içsel olarak kişiliğimizi olgunlaştırmayı başaramamanın çatışkısını yaşıyoruz.İçimizdeki uyanık cehaletse çoğu kez ebeverini kullanma sonrada onu bir kenara itme ulelalığını kendine cevher olarak görebiliyor ! Yakın çevremizde bu tipler ne yazıkki çoğunluğa ulaşmaya başladılar.Saygı hürmet sevgi anlamsızlaştı.Menfaatler para güç öncül oldu. Durum böyle oluncada doğal olarak mutsuz kişiliksiz bir hayata çoğunluğumuz mahkum olduk.Kendini mutlu görenlerde içten içe bir şeylerin keskin acısını yüreklerinde yaşar oldular.Sınırsız bir hırs ve sınırlı bir ömür. Bizi bekleyen ölüm denen bir meçhuliyet.

Tanrı seni lanetliyecek dedi .Sen kasabanın en rezil adamısın.Tanrı neyi yasaklamışsa sen onu yapıyorsun.İçki içiyorsun kadınlarla birlikte oluyorsun.Para satıyorsun.Yaşlı anneni kandırıp elinden imzasını alıp ata malı tarlayı satıyorsun! Sen rezilsin.! Sonuç tüm bunları yapanlar şu rezil hayatı kendince keyifli yaşamıyordu .Anam üzülmesin kardeşim kırılmasın diye koca bir ömrü geçirmenin dogrulugu ne. Görmüyormusun Gencecik yiğitler yurt sevigisiyle canlarını verirken bir sürü şerefsiz adamım diye salyaları aka aka bu memleketin keyfini sürmüyordu. Kim neyin fedakârlığını kim için yapıyor bilebiliyormuyuz.At izi it izine karışalı kaç zaman oldu.Artık sokaklarda dürüstlüğün değil rezil paranın sözü geçmiyordu .Gök yüzünü tanımaktan aciz cehalet yer yüzünde hükümdarlığını sürmüyordu. İnsanlık böylesi keşmekeş bir zamanı belkide çok az görmüştür. Dünya savaşları hariç böylesi rezil bir giri hayelleri insanlar hiç tanımamıştır.Şimdi durum böyle tüm izlerimiz dikenli tellerle örülmüş çalılardan döküntüler taşıyor. Birileri öyle düşündü iyide düşündü.Bu köyün tarlalarını ortak akılla sulayalım dedi ! Sular boşa akmasın birilerinin otağı yeşiller içindeyken diğerleri kuru çalılara mahkum olmasın. Sonra küçük çocuklar gelecekteki hayatlarında mutlu olamazlar gırtlaklarındaki yaşam umudu kurur.Nefes almakta zorlanırlar.Tüm yetim ve öksüz çocuklar kırbaçlanır olur hayatın yollarında.Buna yürek dayanmaz böyle bir ömre yürek dayanmaz.

Deli dolu bir hayatın içinde sürüklenip gidiyoruz. Güneş dogsada batsada bir şeyler değişmiyor.Yinede bir sabah kapım çalınsin isterim .Bekliyorum beni yalnız bırakma olurmu !

Geç kaldık bir ömrü garip yaşadık. Artık aklımda kimse kalmadı. Hünlendiğimiz şeyler bizsiz yaşanacak. Hayat bu devirdaim .Gideceğiz başka yolu yok bu ömrün sonunun .

Mesala şunu söyleyebiliriz. Bizim edebiyatımız kuvvetlidir ! ister yazılı edebiyatımız ister sözlü edebiyatımız.İster türkülerimiz.Evet biz duyguda düşüncede yoğunuz.Tabi etrafa bakacak olursak yus edebiyatı iran edebiyatı varlığını hissettiriyor. Burda Amerikan edebiyatının eleştirel cesaretinide görmek durumundayız. Amerikalılar kendilerini çok iyi eleştirirler .Bu eleştirinin onların için bir artısı oluyormu onu anlamak biraz zor oluyor .Bilmiyoruz. Dogu toplumları kendini pek eleştirmez.Çünkü bizim toplumsal içselimizde kendimize özgün bakma şansımız pek olmuyor.Eleştirelense övgüye daha bir yakın duruyoruz.Bu durum her şeyi daha bir baskın yapıyor ama bunu görmezden gelmek daha bir kolayımıza kaçıyor gibi !

Üzerimize Kötülükler dökülüyor.Hani derler biliriz' kalbine göre' diye ! Bizlerin kalbi öyle acımasız değil biz bu karanlığı hak etmiyoruz. !

Güneş doguyor ama gün karanlığın içinde ! Hani papuçları yırtık bir sevdadır ya hüznün hep acıtır yüreği. Bazen sormanız gerekir kendinize ben kimim. Bazen kadınlar yakınlaşır hayellerinize giyinik kadınlardır onlar.Çok kitap okumuşlardır .Çok yalnız kalmışlardır. Ağırdır omuzlarındaki yük bu topraklarda kadın olmak zordur.Daim ayazlara karışır mor parmak uçları sızlatır yüreği !

Körpecik düşünce filizleri beynimin toprağında kendine yer arıyor.Bir hiçlik korkusu var tüm yüreğinde kaderimizin.Biliyoruz neyi red etsek o red ediş bizi huzursuz ediyor. Ah o kiraz mevsiminde yaban keçileri nasılda mutlular.Bir insanlar kavgalı bir insanlar tüm bilgelikten çıplak kendi karanlıklarında güneşi kovalıyor umutlarından.Sonra hiç ağlamamış hiç acı çekmemiş gibi kaypak bakışlı bir kadın üzerindeki tüm soysuzluğunu ruhuna boca ediyor ömrün.

Şarkılar söylerdi hüznün.Yüregi acımsı esmer umutlara .Bir kadın anlatı verdi hikayesini sonra kalktı ürüdü sevdalarının önünde kısa bir etek giymişti aşk saklıyamadı ölümünü korkunun. Biliyordikki herkesin izdüşümü farklıydı bu yaşam denen yolculukta.

Cehalet cesaretlidir önünün görmez lafını esirgemez kalp incitmeyi önemsemez. Cehalet iç güdüyle hareket eder mantıksal olgunluk kendinde blulunmaz.Menfaat perestir ve ilkelik onun ana karakteridir.Çagdaş düşünebilmek cehalete vurulabilecek en büyük darbedir. Gelin düşünmeyi başarabilelim.Bir buğday bahçesi sulasin umutlarımız başakları dolu dolu olsun eğikliği olgunlunun işareti. Tüm renkleri içinde taşısin umut.Ölümden başka hiçbir şey dert olmasın yüreğine insan denen varlığın.

Siz nehir kenarlarındaki şehirleri bilirmisiniz ben onlara tutkunumdur.Kıyılarında çakıl taşları parlar onların .Kadınlarda kara koyunlu kadınlarının esmer cesareti vardır.Dik başlıdırlar .Heybetlidirler. Onlardır bu dağların keçi sürelerine yoldaş. Hasret kokan sofralarında emekleri vardır onların. Bir kara çadırda tütser kadınlıkları . Ben onları çok severim yorgun bedenlerinde hüznlerinin Kendimce ağlamak isterim.

Zayıf kemikleri vardı sevdanın .Dokunsan kırılacak gibiydi.Beyaz önlüklü hekimler kaçardı o kök bakışlı umudu görünce.Bilirlerdi umut her daim sevindirmez geceyi. Sonrası bir kadın ağladı tüm erkekler bırakıp gitti o köhne atlı arabalarında zamanın .Vakit çok erkendi her şey için. !

Tüm isyankarların bilinç altında şöyle bir istek yatar .Özgürlüklerinin kutsanması ! Tanrı mümini kendi çemberi içinde görmek ister .Bu çember kainatın her zerresinde mutlak gücün hükümdarlığını tastik eder bir imanla besleniyorsa bu durum doğal bir sonuç olur. Yaradılışı gereği nefsiyle barışık olan en üst canlı olan insan bu keyfiyetinden vazgeçemk istemez. Tanrı inançla inançsızlığı bu üst canlının ruhuna nakşetmiştir.İnsanın imanı birazda nefesine karşı verdiği mücadeleyle ortaya çıkmıyormu. Aslında tüm kutsal kitaplar incelendiğinde insanın doğanın bir parçası olduğunu açıkça ifade eder.Tüm kutsal kitaplar ölümü kendileri için referans alırlar. Anlatılan şudur ölüm var ve kendini ona hazırla şunları yap iyi insan ol ! Cehennemde eziyet çekme !

İnsanın ölümüne hazırlanması doğaldır.Ama özgürce kalıplara mahkum olmadan yaşamak istemeside doğal bir sonuçtur. Burda dinin kendisinden ziyade yansıtılmasıyla ilgili bir sorunsal algı ortaa çıkmış oluyor. Bireyin bir büyük gücü kabullenmesi onu güçlü kılar .Sakinleştirir.Gereklidir sorun şurda başlarki doğanın bir parçası olan insanın doğal işlevini yok saymak onu basitleştirmek ! Halbuki din insan için vardır ve insana hizmet eder.Yada etmelidir. Yaşam inançsız olamıyor inançta yaşamı dizginlemekte aciz kalıyor !

İnsanlık insanca hakça bir düzen kurabilip hayata geçirebilse cennetten esintileri burdada sağlayabiliriz ölüm ötesinde bizler için tanrısal bir takdir vardır mutlak ! Çabamız yaşamın dinamiginide lehe çevirmek olmalı .Bunun için uğraş vermek yaşamı kolaylaştırmaya çalışmak biz inançkarlarında ilgi alanı içine girmiyormu.

Baharda ölüm zordur.Bir başka hüznlenir geride kalanlar.Boynu büküktür lalelerin.Ateist bir acı kavurur yüreği. Yoldaş olur korku ömrün yolculuğuna.İzdüşümü karadır ayrılığın.

Çogul halk kitleleri ömürlerini birilerinin insafına bırakmamalı .Despot kişilklerin mulakiyeti toplumları tarih sahnesinde daim karanlığa götürmüştür.Durum budur. Yaşam ortak akılla kendine bir yol bulur. duygular düşünceler arayışlar istemler uymsal olamadımı yaşam çekilmez olur. Toplumun temel çekirdeği ailede bütüncesindedede bu belirgin bir yansımadır.Neye niçin ne derece bağımlıyız. Bağımlımı olmalıyız.Arayışlarımız bizi nasıl bir sürecin içine sokar.Miskince bizden istenen rölü oynayıp şu fani dünyadan çekip gitmelimiyiz. İçimizdeki kasırgaların zayıatından ruhumuzu nasıl koruyacağız.Çogul halk kitleleri niçin despot kişiliklere bağımlı bir sürü olabiliyor.Yada bizmi yanılığ içindeyiz. Sürüden farklı olmakmı yoksa sürünün bir parçası olmakmı burda çizgi oldukça saydam degilmidir. Ortak kültür bizi biçimlendirdiğine göre ortak kültürde doğrular nerden kaynak alır.Sevisel doğal yaşamı içgüdüsel kargaşadan nasıl korumalıyız. Yaşam bu uğraşa degermi .Yada bireyin toplumcu kimliği oluşurken özgürce bir biçimlenme mümkünmü .Ülkülerimiz gerçekçimi devrimci arayışımız gereklimi ! Bizler neyin hüsrانındayız .Niçin mutsuzuz ve atlardayız ! 2022-alanya.

Daim ileri bak.Işık arkanda olsada senin için gerekli olan önünün aydınlanmasıdır. Bunun için ilk farkındalık neyi niçin istediğimizi bilmek olmalıdır.Dünyayı değiştirmeye heveslirsek bilmeliyizki bu iş öylesi kolay olmayacaktır.Dünya önce kendini değiştirebilmiş ilerleye bilmiş şahsiyetlere şans vermiştir.

Kısık bakışlı insanlardan çekinirim ben deli dolu birazda cahilhane insanları severim ! Tabi cehaletin çokta dipte olmaması lazım hani sohbetlenirken tuz gibi bir lezzet verebilmeli sözcükleri ruhun.

Çevrenize baktığınızda görürsünüzki hak yemiş asalak kişilikler daha bir saldırgan oluyorlar.İçlerinde sakladıkları o doymak bilmez içgüdüsel 'benim olsun ' arzusu onlara karalara çalmış olur.Siz bu rezil durumu kabullenemezsiniz. Bilirsinizki bir yerlerde birileri keseri hep kendinden yana yontmuştur.Birilerinin cebine fazla para girmişse birilerinin hakkının gasp edildiğini söylemenin bir anlamı olmayacaktır ! Bu durumun birde toplumsal içerikte yaygınlaştığını düşünelim. Çatışkı kaçınılmaz oluyor. Asalak kişiliklerde bir savunma içgüsü öne çıkıyor.Sonrası bir kibir ötesi saygısızlık .Sizi kendi ikelliklerine mahkum etmek istiyorlar. Hiç çiçekleri ekmemişler yüreklerinde acı nedir yaşamamışlar piç bir ömür sürmüşler yapaylıklarında sonra sizi suçlar olmuşlar. Bu tip bir çemberin içinde olmaktansa uçurumlardan düşüp parçalanmayı göze almalıyız.Hani ne demişti şair ' Bizde biliriz yâre menekşe yollamasını ama arkadaşlar açtı yedik menekçe parasını 'N.H.

Çek git benim yanımdan irak dur.Ben kendimle kalayım. Üzerimde kara bulutlar yıldırımlar çarksın bırak kendimce ağlayayım ! Irakta bir köyde yada şehrin en büyük bulvarında izleri olsun yüreğimin.Esmer bakışlı kadınlara sevdalanmayı bıraksın hayellerim.Bir senin yokluğun yaksın yüreğimi .Gelincikler boynunu büksün sen gidince.Tüm orduların askerleri terhis edilsin.Kısa turanç renkli bir şort giysin umut.Ölüm düğün olsun geldiğinde.Bir sen git durma karanlığımda bırak beni kendime . Öyle umutlar dogursunki yüreğim şiirler okusun ömür yaşam denen hikayesinde zaman .Bir serçe konsun pencere bin serçe uçsun özgürlüğüne gökyüzünün.

Geçkin bir günde kara bir haberler uyanınca zaman .Korku dolaşır gecesinde umudun.Biliyoruzki çaresiz acılar kırık camlar gibi kanatır yüreğini gecenin. Bilirim ansızın dolaşır korku hastane koridorlarında çaresiz insanlar bir başka bakar beyaz önlüklü sağaltımcıların gözlerine. Ah nasılda çaresiz bırakır korku.Ölüm neysede çaresiz kalıyor gece yılgın atlar gibi koşuyor zaman bizleri gerilerde bırakıp.

Kitap yaşam gibidir her sayfası farklı olmalıdır.Bir kitabın onuncu sayfasıyla yüzonuncu sayfası aynı şeyleri anlatıyorsa bilinizki o kitabın size katacağı bir şey olmayacaktır.Çünkü yaşam gibi kitaplardaki görüşlerde tek bir çizgide ifade edilme şansına sahip değildir.

Yirmi yaşındaki görüşlerini altmış yaşında savuna bilenler ya çok zekidirler yada çok aptal ne çareki bu durumun arafı yoktur.Yaşam sizi olgunlaştırmıştır yada ham bırakmıştır.

Yaşamın kodları vardır.Ölümünde .Yaşam olası bir süreci yüzyıllara taşıyabilmiş olsa (insan ömrü) bir çok inanç komutunun farklılaştırılacağını düşünebiliriz.Ölüm yanılığsı çözebilirliliği olur bir noktaya geldiğinde Tanrı kökenli öğretilerinin içeriğinde özsel bir değişim beklenmezse dahi piratikte etkensel gücünün şimidiki gibi olmayacağını görebilmek mümkün olacaktır. Bireysel ölümselligimizin bizi tanrıya mecbur bıraktığı aşikardır.Yaşam çizgimizde yetmezliklerimizle tanrının kulu olma inancı bize mecbur bırakılmıştır.Tanrı varlığını kabullenmek ölümlü bir canlı için sorun olmazsada inancın kalıplarının (din) siyasallaşmasının bireyi durulganlaştırdığını görmek durumundayız. Kimbilir belkide bilim inancın temel işleviyle barışık olsa din şimdikinden daha etken bir katkıyı bireye ve topluma

verebilir. Dini yok saymaktansa ona yerli yerine oturtmak gerçekçi olacaktır.Batı medeniyeti laisizmle siyasal boyutta dini bu konumda tutabilmektedir. Günümüzde bu süreç bir çok ülke için sancılı yolculugunanda gel gitlerine devam eder görünür.Çagdaş toplumlar yaşamı bir bütün olarak gören bir anlayışı benimsemek durumunda oldumu yaşam daha bir katlanılır olmaktadır.Tekrar yeniliyelimki herşey gerektiği kadar !

Oldukça rutubetli bir Alanya ağustosunun içindeyiz.Agustos sıcak olur bu sıcaklık Akdenizde daha bir azgınlaşıyor.Derimizin hücreleri sıcaklığa karşı kendince bir mücadele ediyor.Kabirliklerde ölülerimizin işaretleri olan otlar kurumuş beyaz mermer taşların egriti duruşları daha bir sıkıcı olmuş gibi. Apartman kapısındaki girişte siyah bir kedi kendi hükümdarlığını kurmuş bizim eski kıl kurruk kedimiz yakınımızdaki alış veriş merkezinin kapısında kendine bir otağ oluşturmuş.Kedilerin barınma problemi yok .Elektirik su ulaşım problemleri yok .Biz insanlardan çok çok doğal bir yaşamın içindeler.

İnsanlar doğanın saygın canlıları kapımızdaki kedilerden öğrenebileceğimiz çok şeyler var. Bakın kedilerin gözlerine mırıldılarını anlayın .Orda doğal ve sevisel yaşamın izlerini bulursunuz.!

Küçük hayeller büyük umutların ekmegidirler. Yüregimizi tok tutar.!. Birakın hayellerimiz gök yüzüne ulaşsın.Bizim bu geçici yolculugumuzda yüreklerimize umut aşılansın .

Ülke üzerine düşünürken Atatürk gerçeğini görmek bir zorunsal sonuç oluyor.Dogrusu böylesi yüksek karakterligi temsil eden isimin bizim için vazgeçilmez olmasınida doğal görmek lazım. Büyük devrimci başbuğu Atatürk tarihin kendisine sunduğu şansı milleti Adına kullanırken din tarım kökeninden emek bilim gerçekçesi üzerine kurduğu devrimlerinin öznesini içinde Bolşevik devriminin etkencesi görüldüğü ileri sürülsede durumun böyle olmadığını devrimler üzerine düşünürken çok kolay anlayabiliyoruz. Atatürk devrimleri kesinlikle milli bir devrimdir ve içsel olarak firansız devriminin izlerini taşır.Millidir millet kavramı esasını teşkil eder.Ümmetçilkten ayrı bir karakter taşır.Günümüzdeki dinsel karmaşanın bu karakteri törpülemesi türk kültürünü alt etmesi mümkün bir sonuç değildir. Çagdaş dünyanın nizamı dinsel değil mi lli kültürlerin evrensel kültürle bütüncemesinden oluşmaktadır.Din kendine bu şansı vermemektedir.

Din tabiatı gereği tutucudur .Mistiktir metafizik bir kökeni vardır. Zorunsal bir inançkarlığı bireye ve bireyin yaşadığı topluma dikta eder.Din özgürlükçü değildir.Kuralcıdır bu nedenle insanlık tarihinde pergamberler müstesna günahkarlıktan arınmış bir bireyi yada toplumu görmek mümkün olamamaktadır. günümüz dünyasında toplumların dininin yansıması adaletle mümkündür.Adaletin sağlanabildiği her toplum tanrının hoşnutlandığı toplum olacaktır kuşkusuz.

Bilmeliyizki yaradılışımız gereği günahkar insanlarız.Üzerimizde nefsimizin dikenlerini taşıyoruz. Bu dikenleri törpüleyen acılarımız oluyor.Acı ve hüznü yaşamamış bireylerin çoğunlukta olduğu kümelerde samimi bir sevgide yeşeremiyor.Heleki kapitalist bir düzenin içindeyseniz. Bir yerde değil çok şeyde yanlışlık içindeyiz. Bir kültürü bir inancı yorumlamaya çalışırken duygulardan soyutlanmak pek mümkün olamıyor. Hepimiz için gerekli olan arayışlara mahkûmluğumuz ölüm bizi bulana dek sürecek görünüyor !

Aslında insan denen varlık biliyoruzki ihtiyacı olduğunun peşinde gitmektedir.Kabul edelimki inançta insan varlığının temel gereksinimi olmaktadır. Yer yüzünde çoğunluğu etkilemiş önemsenmiş kabul görmüş öğretilerin olmasıda bunun bir sonucu olarak karşımızda durmaktadır. Yaşam ölüm döngüsünde inancı zorunlu bir etken olarak ruhlarımıza nakşetmiş görünmektedir. Yaşamda etken olmak için maddesel ruhta huzursal kalabilmek için uhrevi düşünceler yaşamımızda daim yer bulacak görünmektedir. Yeterki dengeyi iyi kuralım !

Yurttaşlar eşit haklara sahipsiniz. Kadınlar ve erkekler birbirinizi tamamlarsınız.Düzen sizi ezmek için değil nefes almanızı sağlamak için gereklidir. Siz varsanız toplum vardır.Siz varsanız millet vardır ve siz varsanız devlet vardır. Yaşamak özgürce düşünebilmek kendince yaşayabilmek toplumsal birliktelikte özgürce nefes alabilmekle ilgili bir olgudur. Özgürce yaşaya bilmek en büyük yaşam sebebimiz olmalı .Bu hakkı kullanırken sınırları olduğunu bilmek gerçekçi bir sonuç olacaktır,

Bir gün ölüm gelecek bir kaç eski arkadaş bir kaç yoldaş yüreği yaralı ülküdaş hüznülenecekler ihtimal. Belki sende ağlarsın bu hüznü kadını .Anlarsın belki geride kalmak önde gitmekten daha zor olur bazı durumlarda .Bazı durumlarda insan ahlaksız olur.Soytarı yürekli piç ruhlu yalanları yırtası gelir .Durur benliği bir an vakit geceder.Yıldızları açıktır gökyüzünün.Esmer bakışlı bir acıdır yürekleri yağlayan kaçıp gidesi gelir insanın o güzel atlara binip . Bir nehir kıyısında bir tahta kulübe kara bir demlikte çay olmuş olur.Erkence bir yufka ekmek konmuştur kara saca .Yer mezopotamyadır yada akdeniz !

Yaşam maddecidir bunu biliyoruz artık ! Düşünelimki bedenimizin bize sağladıkları (burda biz kelimesini benlik ruh olarakta algılayabiliriz !) eger bedenimiz olmazsa biz bildiğimiz durumda bu yaşamda olamıyoruz. Hastalıklar onun için ciddiye taşır hekimler onun için önemsenir olurlar. Tabiki ruh benlik dünyamızın maddeci kimliğinde kendini yeterince yer bulamıyor arayışlar bireysel ve toplumsal onun için daim devam ediyor.Kabul etmeliyizki en etken evrim olgusu insanın doğa içindeki arayışı oluyor. Bazen bu arayış gerçekçil olarak bilimle olgunlaşıyor .Çogu kez dogmatik umutlarla sisleşiyor ama arayışımız devam ediyor .

Akrep tüm sokaklarını istale etti.Kadim şehrin o güzelim bahçelerini böceklerle teslim etti.Böceklerin içinde encüretkarıda kendisi oldu parlak kara bir zift gibiydi bedeni kısıkaçlarının kırmızı rengi fahişe kadınların göğüs uçlarındaki meme başlarını andırıyordu .Tüm erkekler o akrep denen şehvetin esiri olmuş zannetmeyin sakın .Aynı histerik mücadele dişilerin ruhlarındada vardı .Hani yosma ruhluysu bu kara akrep tayfası tüm zamanları aşmış gelip bu ülkeye musallat olmuştu. Bir söz durdu bunların hepsini toplayıp üzerlerine atom bombası atacaksın ! Düşündü bomba bile israf olurdu bu azgın akrep tayfasını yok etmek için.Zaten yeterince karalara bağlamışlardı insan denen canlının kaderini.Tüm insanlar kul olmayı kabullenmişlerdi. Bekliyorlardı o çok korktukları ölümü. Akrepler okumuş sevmiş öğrenmiş ışığı hiç benimsemezler .Rutubetli bir loş karanlıktır onların sevdikleri.

Ergin dut ağaçlarında dolaşır durur ağustos böcekleri akreplere inat çıkışımları günleri alır. Küçük kulaklı korkuları vardır genç erkeklerin küpe diye taktıkları ruhlarına.

Büyük insanlar küçük umutlar taşırlar .Büyük umutlar yalanıdır çünkü bu dünyanın .Beyaz önlüklü sarı boyalı genç

hekimler bir başka hikayedir ömürleri hastane koridorlarında geçen yaralı insanların .Kimseler tanımaz onları hiç sevmemiş gibi ciddi bir ahlak tüm şehri çarmıha gererde kimseler anlamaz.O yüce hükümdarın fermanını.Mevsim ağustos çok sıcak bir acı var ruhlarımızda.

En kolay yaptığımız iş herkesi cahetle suçlamak doğrusu bu payere çoğumuzda hak eder durumdayız. Çogu kez kendi durumumuzdan kurtulmak içinde bir sonuç oluyor bu durum .Tüm çevreden kendini farklı görmek ben biliyorum ben yaparım ben şöyleyim.Bu birazda içimizdeki korkaklığı saklamanın bir başka yolu oluyor. Ben böyle düşünüyorum demeyi çoğumuz başaramıyoruz yapabildiğimiz doğru söylüyorsunda bitimleşiyor.Tüm öğretilerin temelinde inanın insan zekasının izlerini görürsünüz dogmatik olduğunu düşündüğümüz öğretilerinse direk muhatabı yine insan oluyor. Bir sokağın kaldırımına bir sandalye koyun oturun gelene gidene şöylece bir bakın kendinize yakın görebileceğiniz çok az figürle karşılaşrsınız.Çogunlugu size itici gelir tabi sizde onlar için itici bir konumda konuştuğınızı bilmek durumunda olmalısınız.

Benim özgürlüğüm senin beni kabullenmeyle ilgili bir durum. Sınırları senin elinde.Yüreginin ovalarında yeşerir sevgi buğdayları bilirim. Her düşünceyi içgüdüsel itmelerle öne çıkartamayız biliyorsun.Egitilmeye muhtacı.Gizlerinde eğitmelisin beni .Durulgan sularda islatmalısın.Kor çöl sıcakları yakar teni bilirsin. Beynimin hücrelerine sözüm geçmiyor bekliyorum tümce karanlık gitsin üstümüzden. İnan yoruluyorum. Bıkıyorum kendimden . Benim özgürlüğüm korkularla sınırlı çaresiz hastalıkları yaşadı ruhum.Yanlıı kadınlara sevdalandı yanııı yollarda eskidi papuçlarım. İzdüşümüm karanlıktı biliyorum.

Devlet sevgiyle büyür adaletle olgunlaşır.Gel benim devletim ol . Şiirler oku bana içinde anne olan şiirler.Çıkarsız en doğal sevgi annelerin sevgisidir biliyorsun.Gölgeni eksiltme benden şöyle heybetli bir ceviz ağacı ol o parkta baba desinler ismine göçüp gidince üzülme anla sadece anla sevdalarda geçici bu rezil ömürde ölümde öyle ! Ölümülü dünyada ölümsüz sevgiler bırakmak ister ömür..bir kır bahçesinde şöyle bir yudum çayda demlemek ister umudu !

İnsan denen canlı yaşadıkça hastalıklar tekrar değişik durumlarda ortaya çıkıyor .Özellikle hücrenel hastalıkların bireyi yüksek düzeyde huzursuz ettiğini gözlemleyebiliyous .Bir lenf bezi şişkinliğinin neleri düşündürdüğünü Hayal bile edemezsiniz. Korku bilinmezlik çaresizlik ! Artık gündeminizde kan sayımları ultrasonlar pet bt çekimleri patoloji sonuçları ! süreceli bir mücadele. Böyle bir durumla karşılatığımızda yaşamımızı niçin boş konularla huzursuzlaştırdığımızı anlamamış olmanın hüznünde cabası .Yaşam canlılar için zor bir yolculuktur.Heleki insan için. Sizin hiç bunları yaşayan yakınınız oldumu ? Benim oldu !

Siyasi aktörler yanılgılarını topluma yaşatırlar ! işin çetrefilli tarafı toplumun büyük çoğunluğu bunun farkında bile olmaz . Derin izleri olur yanılgıların kuşaklar bunun acısını yaşar olurlar.

Toplum kendini sorgulamak zorundadır.Buda bireyin neyi niçin istediğini bilmesiyle geçrekleşir.Sürülemiş bir toplum geleceğini kaybetmiş oluyor. Çogumuz bu gerçeği görmekten irak bir konumda ömür tüketiyoruz.

Rüyada birkaç katlı beton bir bina yıkılıyordu toz duman etrafa savrulmuştu.Bir kadın ince bir tüle sarılmış onun üzerine tüyülü bir batteniyeyi boca etmişti.Yakinen görmeyince erkek gibi görünüyordu .Siyah koy saçları vardı cinayet işlemiş gibi bakan gözlere sahipti.

Dediklerine göre bir toprak ağasının kızımıı baba ölünce köylüler onun hanım ağalığını kabullenmemişler.Oda kendine sahip olur diye gitmiş kyünün en züppe bıçkın erkeğiyle evleni vermiş.Durum tabiki istediği yola sokmamış onu .Kocası tüm toprakları çok uzuca elden çıkarıp onuda köyde bırakıp büyük şehre göçmüş .Arasına haberi gelir bazende para yolarmış.Gerçi köylüler hiç yalnız bırakmamışlar.Bu esmer kaderli kadını .Hep yanında olmuşlar ekmekleri bölüşmüşler. Bir gün kocası çıkıp gelivermiş köye oldukça bitkin ezik bir duruşu varmış.Sonradan öğrendiğinde bütün parayı bitirivermiş o gittiği koca şehirde. Kimseler yardım etmemiş bir avuç su bile veren olmamış .Kadın yine alı vermiş onu gölgesine erekgim demiş .Namusumun bekçisi demiş . Evimin perdesi demişte sarı vermiş ömürünün yorganına bu ezik mahcup adamı.

Bu toprakların kırsalında bu hikayelerden çok duyarsınız.Turanç bir hüzn kaplar içinizi.Portakal kokulu köylerin eşarplı kadınlarının küçük yaşam izleridir bunlar. Gün gelir sizde bu hikayelere dahil olursunuz.Şehirde fabrika vardiyalarında beyaz yakalı mühendisler bir tpeden bakarlar mavi önlüklü makineci kadınlara unutuvermişlerdir analarını bacılarını .Kolalıdır gömlekleri onların sonra bir devir gelir önemsenmez olurlar beyaz önlüklü umutlar. Artık herkes kendi hayatının efendisidir hayellerinde. Artık biliyoruzki dünyanın huzuru az hüznü fazladır !

İnsan denen varlığı en çaresiz bırakan onu yaşamına muhtaç eden ölüm karşısında sanılanın aksine çokta yoğun bir bilgiye sahip değiliz ! Olmak içinde ne bir çabamız var nede yetkenliğimiz. İlkel kabile toplumlarında büyücüye değer kılkana ana nesne şüphesiz ölüm korkusuydu.Büyücü kabilenin tüm üyelerinin yaşam beklentisinde hükümdar görevi görüyordu .Günümüzde sağaltımcıların (hekimler) saygınlığı toplumca önemsenmesi devasa hastanelerin birey ticaret hane konumunda olması eğitimli beyaz yakalı emekçilerin üst perdeye taşınması hep bu ölüme karşı savunma zırhının dialektik yansıması olmuyormu. Evet biliyoruzki ölüm karşısında insan denen canlı hala meçhuliyeti yaşıyor.Ölümü karşılamak için derin öğretileri (din) kutsama zorunsalını yaşıyor. Ölüm hepimizin için bir gerçeklik olarak yönlendirici oluyor !

Rüyada bir binanın yıkıldığını beyaz gömlekli narin bir kadının binanın altında kaldığını toz toprak içinde ölüme mahkumlaştığını görüyorsunuz.Sabahında önemsedğiniz bir insanın ölüm haberini alıyorsunuz. Freud,un rüyalarla ilgil öğretisi burda anlamsız kalıyor .Bu sizin bilinç altınızda türüyen bir veri değil bir işaret olmalı ! Düzgün insanlar biraz aksi olurlar.Çabuk alınırlar yüksek tepki verirler.Sünepe tiplerse sinsidirlir umursamazlar.Kendi menfaatleri için ‘ çok yaşa modundadırlar. ‘

Çok seviliyorsanız çok kullanıldığınızıda anlamış olmalısınız Menfaatsiz bir sevgi sadece annelerle babalarda görülüyor. Onu kardeşler izliyor . Sonrası yaşam ne katarsa heybeye onu yaşıyoruz.

Daglar duruyor nehirler duruyor güneş bulutlar tüm orman duruyor.Şehrin bulvarlarında tirafik ışıkları yanıp sönmeye devam ediyor.Bulvar kafelerinde genç kadınlar kırmızı rujlarını dudaklarına yapıştırmış yaşama keyf çata dursunlar herhangi bir yerde bir köhne evin içinde ölüm burdayım diyor.Her ölüm vakitsiz gelir artık yapılacak bir şey

yoktur. Tıbbi bir gerekçesi vardır bu sonucun. Lakin özgürlük artık biraz acı verir insanı çözümlüye gidenler ne durumda sadece varsayımlarla anlatılan hikayenin kahramanı olur gidenler. Geride kalanlar hüznü bir eşarp takmışlardır yüreklerine çaresizce mahmur bakışlı yorgun gözlerle kalakalmışlardır gidenin ardından. Ölüm gidenede kalanada çok ağır gelir gökyüzü üstünüze çöktü sanırsınız bir an o an acıyı damatır zamanla zamanla hikaye tekrarlanır yeni yolculuklarında ömrün. Yaşamak zor bir şey biliyoruz !

Dünyanın tek otoritesi var oda ölüm ! Bunu farkedebildikmi küçük huzurların aslında büyük mutluluklar olduğunu daha iyi anlarız. Düşünelimki evinizdesiniz bu ev dağ başında sapa bir köy evide olabilir bir metroplün revaçta semtinde ve siz sevdiklerinizle mütevazi bir sabah kahvaltısında. Belki bir çok şey eksiktir sofranızda ama yüreklerdeki sıcaklık gözlerinie vurmuştur sofradakilerin bir sevinç vardır siyah bir zeytin tanesini yoldaş edinmiş çatalınızda. Belkide bir un kavrulmuş içine bir yumurta kırılmıştır çoluk çocuk bandırı vermiştir ekmeği. Gençler biraz acelecidirler cam çay bardaklarını tutarken elleri. Sanki dünyayı kucaklayacak bir heyecan vardır eylemlerinde. Gök yüzünde yıldızlar en çok gençleri severler onlardaki ışıltıyı kendilerinden bilirler !

Size ait olanı tanrı size nasip kılacaktır. Siz çabanızdan vaz geçmeyin. Mülk fani dünyada iyi bir güçtür. Zenginlik güzeldir doğrusu fakirliğin imrenilecek bir yönü yoktur. ! Bilmeliyizki imrenilecek bir yönü olmayan fakirlik kimbilir belkide bizim kurtuluşumuza vesile olacaktır ! İçine zerre kadar haram girmiş bir mal mülk sizin felekatiniz olabilir ! Size yabancıların zarar vermesi kolay bir durum değildir. Zarar yakınardan gelir çünkü aileye olan sevgi çaba harcanmadan elde edilen sevgidir ! Dünyaya gelişimizin mutlak önemli bir sebebi vardır ! o sebebi çoğumuz bilmekten mahrumuz yanılığ burda başlamaktadır. Büyük resmi göremeyenler küçük gölgeler uğraşırlar bu nedenledirki dünyayı basit insanlar yönetir olurlar. Zaman zaman tarih bunlara şahitlik etmiştir. Tarih saygın şahsiyetleride kayıt etmiştir. Nedenini sorgulamadıkça hiçbir yanılığın üstesinden gelmek mümkün olmayacaktır ! Tanrı size akıl verir ve sizi kendinizle barışık kılar. Bu barışıklığın bir çizgisi vardır buna kader diyebiliriz.

En büyük felaket cehalete katlanmak olmamaktadır. Cehalet kolay def edilecek bir felaket değildir. Cehalet iç güdüsel davranırdır o davranışlarda ahenk ve asalet görmek mümkün olamamaktadır.

Hayatın size öğrettiklerini size verebilecek hiçbir okul yer yüzünde kurulmamıştır. En büyük okul yaşamın kendisidir. Güncel siyasi söylevler sizi oyalamasın siz kendi bilge yaşamınıza sekte vurmayın. !

Yaşamak her zorluğa rağmen güzel bir durumdur. Bu güzelliği başkalarının agrasifliğine mahkum etmeyelim. Kendi yaşamımızı kendimiz yölendirmeyi başara bilelim. Öz külütürümüzü anlamaya çalışalım bu bizi evrensel kültürden soyutlamamalı. Yasakların çok olduğu toplumlar tehlikeli toplumlardır. Hoş görünün esas alındığı bir toplumu kurmaya çalışalım .Dogru sandıklarımızı başkalarına dikta etmeyelim. Büyükleri önemsiyelim ama onların hahükümüne musade etmeyelim. Her çağın yaşam anlayışı farklıdır.

Çagdaş insan özgür yaşamayı kendine hedef koymalıdır. Özgürlüğünün sınırlarınında olacağını anlamış olmalıdır. Yazı iyidir geleceğe belge taşır. Kaynak oluşturur .Düşündüklerinizi yazınız. Yazmaktan çekinmeyiniz.

Küçük şeylerin büyük mutluluklar getirmezse de huzur vereceği bilmek durumundayız. Yaşamın her anını mutlu yaşamak asla mümkün olmayacaktır. Her şey geçicidir bizlerde geçiciyiz.

En büyük felaket kibirli olmaktır .İnsanın kibiri onun felaketidir. Hayat hepimize bir umut aşılarda bu umut bizi yönergeler. Kimbilir izdüşümümüzün boyası belkide umuttur !

Ah nasılda ahlak boyasını yüzüne sürmüş görünüyor ! Ama sonuçta bir boya dökülür gerçek durum ortaya çıkar. Çok ahlaklı kişilikler neye göre ve kim için bu rölü üstleniyorlar ! Toplumun en ahlaklı kişileri kim ! Din adamlarımı kendi içgüdülerinden koruyan kadın yada erkeklermi ! Ebeverinlerine sınırsız saygı besleyen evlatlarını ! Yorgun bedenlerini siper edip çoluk çocuguna helal lokma yedirmeye gayret gösteren emekçi kesimmi. Ahlak denilen elbiseyi kim biçiyor .Dügmelerini kim diyor ! Ahlak nedir !

Ruhumuzu kalıplara sokuyoruz sonrada mutsuzlaşıyoruz ! Özgürleşmek için hiçbir çaba göstermiyoruz .Sonra bizi bunaltan bu ağır kültürden şikayet ediyoruz .

Çevremize bir baktığımızda çoğunluğun aslında hiçte istemedikleri bir yaşama mahkum olduğunu görürüz. İşin tuhafı çoğumuz bu oluru sorgulama cesaretini dahi gösterme iradesini kendimizde göremeyiz.

Önem verilen ne varsa sorgulanmaya hazır mahkumlarımız olmalı diye düşünmek varken bizler mahkumlaşmaktan kendimizi alamıyoruz !

Tanrı bize akli verdi onun için bizi sorumlu tuttu .Daim canlı bir doğanın müdavimleri olarak bizi sınırsal bir ömürle dizginledi. Tüm algılarımızı içsel bir kümede olgunlaştırdı .Bilmediklerimizi hep çoğul bıraktı .En güçlü olduğumuz anlarda güçsüzlüğümüzle bizi imtahan etti. !

Biliyormusunuz tüm kim ve nefret duyguları öne çıkmış olsada i,nsan denen varlığın içselinde sevgi vardır .Sevgi yaşamı besler .Merhamet duygusunu öne çıkartır.Sizi insan olarak varlıklaştırır. Sevginin olmadığı bir yaşamda herşey tehlikelidir .Eksiktir.Düşünceden iraktır. Yüregimizdeki merhamet duygusunu sevgi besler.Sevmekten asla vazgeçmemeliyiz.

Ölümlerle konuşma şansımız olsa onlara ne sorabilirdik. Her daim haber kanallarında dünyayı yönettiklerini zanneden siyasi aktörlerin söylevlerini anlatırdık onlara . Kutsal değerler için ölmeyi onur sayan askerlerimizi anlatırdık . Yada onlar bize anlatırdı neredeler ne yapıyorlar. Devletin yüceliğinin ölüm karşısında bir anlamı varmı bunu sorardık . Ölüm sonrasındada ruhlar arasında unvan sitatü farkları oluyormu. ! Fahişelerin ruhları orda ne durumdalar.Günahın olmadığı o dünyada hazlar nasıl yaşanıyor. Esmer bakışlı kahvahane gençlerinin döğmeli vücutları yitikleştiginde ruhları bundan nasıl etkileniyor. Köhne toprak damlı evlerde dogmuş yorgun yürekli insanlar tanrının cennetinde kendine yer buluyormu ! Yoksa ordadami piç ruhlar öne geçiyor.Esirgeyen ve bağışlayan tanrı bizleri oralarda korur diye düşünüyorum.

Sabah hayatın içinde olan bir insan öğlen sonu belediyenin morgunda cansız bir ceset olarak karşımıza çıkıyorsa bu dünyanın neyine niçin temah edelimki !

Bir din içinde şiddeti barındırıyorsa o din gerçekliğinden koparılmış demektir. Gökyüzü bunu bilir.Kıskanır ve yağmurlarını esirger ! Bereket yerini yoksulluğa bırakır. Ülkeyi cehalet sarar. Sisler gerçeği görmenizi engeller.Cellat

önder olurdu kimseler anlamaz.

Tanrı insanları dener ! Evlatla dener yoksullukla dener iç güdüsel azgınlığının felatine mahkum eder. Tüm bunları bir yoluna koymak (olgunlaşmak) zaman alır. Çogu kez başarılmaz. Ürkek ördekler gibi saklar sizi korkularınız.Olmanız gerektiği gibi olamazsınız.

İlkel toplumların bireyleri çoğu zaman bunun farkında olmazlar.Yaşadıkları ortamı sorgulama cesaretleri olmaz.Beklerler üstün birileri onları korusun kollasın sürüye sahip çıksın.İşte bir toplumu felakete sürükleyen duygunun patolojisi burda başlıyor.

Okyanuslar mavidir .Gökyüzüde öyle topraksa kahverengi .Doganın renkleri sadece siyah ve beyazdan ibaret değil .Fikirlerde öyle. Gökkuşağı gibidir.Birbirine katkı verir keyiflendirir.

Bilgi güneş gibidir aydınlatır .Yaşamı iyiye götürür.Geride kalmayı engeller.Köhne düşüncelerin prangasını kırar. Yaşamı geriye götürmek geçmişin varsallarını öne çıkartıp özgürlüğü kısıtlamak .Korku oluşturmak doğanın içselinde olan bir durum değildir.İnsan denen varlık daim araştırıp yaşamı daha bir olgunlaşma sürecine katmak durumundadır.Akılla özgünleştirilen doğanın en üst canlıları olarak bu olgu içimizde var olan bir özeldir. Yaşam bizim ellerimizde Tanrının takdirindedir.

Yasaklar günahlar korkular.Yaşamı kendi cenderesinde yoğuran despot düzenler. Tanrı bizi böylesi bir çatışkının içinde tükenmek için yarattı diye düşünüyorsak bu hepimiz için büyük bir yanılgı olur. Kurallar gereklidir özgürlüğümüzü olgunlaştırır.Bizi içgüdüsel ilkellegimizden arındırır.Ama aynı zamanda bizi mahkumlaştırırda. Toplumcu arayış bu çatışkıya bir yol açmak gerçekçel bir doğal sevisel yaşama ulaşmak için uğraş vermemiz gereken bir sonuç oluyor. Burda eğitimin önümüzü açabileceğini bilmekle birlikte eğitimin içeriğinin yansımasında süreçte önemsel olduğunu görebilmeliyiz.Eğitim ama neyin eğitimi niçin ! Bireyler önce kendi doğal gerekçelerini bir yoluna koymalı bunuda toplumsal yapının (düzen) etkeninde başarabilirler.Düzen bir toplumun ana karakterini biçimlendirir. Bunun için yerel kültür evrensel içerge ulaşabilmeli iyiyi doğruyu oluşturabilmelidir.Yapı sabit değildir .Teknoloji onu değişime açık hale getirir. Arayışlar ortak paylaşımı zorunlu kılar .Bir bahçedeki elmalar tüm bahçelere katkı verebilir.Bir başka bahçe size bir başka meyvenin lezzetini sunar.Evrensel kültürde böyledir size katkı verir yaşamınızı üst çizgiye taşır .Bana hikayeni anlat .Orda kendimden bir şey bulabilirim !

Düşünsenize eşiniz sizin için çalışıyor uğraşılıyor size daha iyi bir hayat vermek için mücadele ediyor .Sonra bu görevlerden bun alıyor özgürlüğüne koşuyor ! Herşeyi terk ediyor evini çocuklarını yatağını banyosunu yemek yediği masasını merhaba dediği çevresini .Tabi sorumsuzlukla suçlanıyor.Bu suçu kabulleniyor ! Bir efendi ne kadar hoş görülme ve halkçıysa onun efendiliği öncül oluyor.Ferklı yaşıyor .Başkalarının çoğu kez koca bir toplumun yaşam düzeyine etki eden söylevlerin buruyganı oluyor.Çogunluk halk kitleleri kendisini düşünmekten kurtaran bu efendilerie köle olmayı gerekli bir sonuç olarak görüyor. İnsanlık tarihi hep bu efendilerin kırbacıyla şekillenmiştir diye düşünebiliriz !

Zamanla insan yığınları bir şeylerin yanlış olduğunu kavramaya başlıyorlar bu zorbalığın önüne geçecek bir arayışa giriyorlar .Bu arayış bizi tanrı varlığının kabulüne götürüyor.Tüm haksızlıkları zamanı gelince def edecek gücün tanrı olduğunu kabullenmiş oluyoruz.Tanrı bize ölüm karşısındada bir pencere açıyor.Bizi ölümün meçhuliyetinde bir ışığa götürüyor .Bu durum yaşamda milyarlarca insan varlığını imanla şeferlendiriyor.İnançlı olmak gerekse oluyor. Tanrı bizi şüphesiz seviyor bunun en büyük kanıtı bizi akıl varsalıyla biçimlenme şansı vermesiyle gösteriyor. Biz varız ve tanrıda var !

Aniden bir ışık belirir adı belirsiz bir mevsimde bir yağmur yağar .Bir erkek tövbe eder . Bir şehrin bulvarlarında gece ışıkları yanıyor.Bir kırmızı etekli kadın sahnede . Ürkek bakışlı ördekler korkarlar suda ısalmaktan .Herşey anlamsızdır artık .Zaman yitik ömürlere aşına !

Ugultu sadece duyduğumuz bu .Cehalet senfonisi hiç susmuyor !

Akdenizin sularında kulaç atarken çaresizce kasılan bedenimin mahkumiyeti bana ölümü yakınlaştırdı ! Karşıda Alanya kalesi çam ağaçlarının sakladığı yamacının Ak deniz sularına kucak açtığı yerde ölümcül bir çaresizliği hissettim. Şimdi evdeyim . Kıyıya gelmekte zorlanan bedenimi ruhum terk etmedi. Muhtemel ölüm beni bulduğunda çok az yoldaş benim için hüznlenecektir.Ama yapılacak bir şey olmuyor .!

Korku anlamsızlaşıyor bazen .Arayış yerini kabul edişe bırakıyor.Soytarı tipli hamam böcekleri tünedikleri kuytulardan vaz geçemiyorlar. Aç sefil bir ruhları var. Biliyoruzki konuşulmayan herşey tabulaşılıyor.Yılgın yorgun bir umut kalmış elimizde !

Ötelerde bir dag yamacının kıyısında kimsesiz çocuklar büyüyor kara çadırlarında yörüklerin.!

Yaşam nerede kendine yer bulur.Şüphesiz yaşamın temel karakteristigi dünyavidir ! (seküler) bu gerçeği tesbit etmek olumlu bir sonuç olur. Bu dünyavi karakterin içinde olması gereken her olguyu kabullenmekte işin bir başka yönü vardır !

Ansızın okyanusların dalgaları sizi bulur.Karada olmanız fırtınalardan korumaz sizi. Ürkek bir serçe pencerenize konar. Ölüm iraktır belki yada pencerenin içinde yitiklemiştir ömür..

Yıllar evvel başladı yanılgılar. adımlarımız bizi puslu dehlizlere götürdü. Gittigimiz yol özgürlüğü getirmede bize.Niçin yaşadık niçin öleceğiz anlıyamadık. Bazen yaklaşı verdi ölüm en çetrefilli hastalıklara maruz kaldık .kliniklerde itibarlı hekimler itibarsız bizlere yorgun yüzlerini gösterdi. Sonra kendimize yollar aradık niçin aradık bir ömrü nasıl yaşamamız lazım anlıyamadık. İhtişmal imkan varsa iyi çağdaş bir eğitim alamalı .Ne yaparsak yapalım en iyisini yapmak amacımız olsun. Fazla mal biriktirmeyelim.Mal mülk bizi esir almasın .Saygınlığımızı kişiliğimiz versin bize. Mutlak anlaşabileceğimiz kültürel yatkınlığımız olan kişilerle evlenelim. Gerektigi kadar çocuk sahibi olmayı kural bilelim. Çevremizdeki herkesle kibire kaçmadan mesafe koyalım. Saygı duyalım saygı beklelim. Küçük menfaatler için büyük dönemliklere mahkum olmayalım. Özgürlüğü önemseyelim. Yaşadığımız toplumun kurallarını küçümsemeyelim ama kuralların mahkumiyetinde beslemeyelim .Sevdigimiz mesleği yapalım toplumun

önmesdikleri inansız meslekleri pek ciddiye almamalım . Unutmamalymki dünya renkleri gökkuşağını oluşturur. Hiçbir unvan sitatü makam sizin insan olma onurunuzdan üstün olmamalı buna musade etmeyelim. Dünyavi olduğumuzu bilerek yaşyalım .İnanç özseidir inancımızı koruyalım.Yegane yoldaşımız mantığın bize yüklediği sorumlulugumuz olsun. Yaşam yanılığarla başlasa dahi olgunlukla devam edebilir .Bunun için çaba sarfedelim. Kendimiz olalım .Kendimiz olmak biz olmayı getirir .Katılımcılıktan vaz geçmeyelim. Yaşamı imkan dahilinde avuçlarımızda turalım.Dinsel öğretilerde ana kaynağı kendimize rehber edinelim Varsayımlar bizi yanılığa götürür .Dogruyu güzeli ve doğal olanı aramaktan vaz geçmeyelim .

İnsan denen varlık çok şey biliyor ! Ama aynı zamanda bildiklerinin kendisine fayda sağlayan bilgiler olamadığını idrak edemiyor ! Çogumuz beynimizi gereksiz verilerle dolduruyoruz. Sonra gerçek problemlerle karşılaştığımızda ne yapacağımızı bilemiyoruz. ! Her şeyi bilmeye çalışmaktansa gerekli olana yogunlaşmak daha gerçekçi olacak gibi . Yaşam bizi kurallara mecbur bırakıyor (yasalar) kurallarsa çoğu kez güçlü olanlarca oluşturuluyor. Suç güce göre tanımlanınca çatışkı başlıyor.Toplumsal yapıda durum böylerken bireysel ruh yapımızdada doga dışı olgular bireyi içsel baskıncaya mahkum ediyor.Dogal bir işlevsellikten uzaklaştırıyor. Günümüz insanı sosyal bir varlık olarak yaşarken doğadan kopmayı medeniyet olarak algılıyor.Kurallar insan yaşamına sosyal içerikte katkı verip onu kolaylaştırdımı hukuk ortaya çıkıyor. Kuralsızlığında anarşiyi dogurdugunu gözlemleye biliyoruz. Denge burdada temel gerekçeyi oluşturuyor.

‘Bir milletin kurucu iradesi bazen son sözü söylememeli’ bu söz Amerikalı bir düşünce adamına ait. Dünyanın daim değişim içinde olduğunu kabulleniyorsanız bu söz size gerçekçi gelebilir. ! Ama ülkedeki gibi bazı kurucu liderler bizim için Atatürk istisna bir yerdedir diye düşünö biliriz.Çünkü Mustafa kemal devrimlerle ülkeyi çağının ötesine taşıdı .Çagdaş modern bir ulus devletin temellerin attı üzerine bilim çimentolu binasını dikti ‘ Yüzyılın sonunda büyük Türk mileyetçi önder Atatürkün vazgeçilmez olmasının gerekçesi bilimsel içseligi kendine kılavuz görmesinden kaynaklanmaktadır. Kurucu öncüler sizi çağın ötesine taşımışsa ve kendine bilimi rehber edinmişse durum tabiki netleşir. Atatürk bir fani olarak aramızda yok onun bilimsel rotası insanlık var oldukça öncül olacaktır kuşkusuz.Bilim toplumun ana rotası olmazsa illellik topluma egemen olur . Sizi çağın düzeyinden diplere çeker ! Teşekür ediyorum bana yaşama şansı veren Tanrıya .Beni insan olarak yarattığı için ! Düşünme yetisini bana kazandırdığı için .Bir menekşeyi yâre yollama mümkün olamazsada menekşenin varlığını bilmemi sagladığı için !

Bir yazım varsa bu yazdıklarınızdan önce siz memnun kalmalısınız.Yazdıklarınız size birşeyler anlatamıyorsa başkaları için hiç anlamı olmaz. İyi bir kültürel yansımada yazmayla mümkündür. İşin mutvagına bakacak olursak önünüze çıkacak olan kendi birikiminizden beslenmelidir .Çok atıf yapılmış yazılar külütürel hamura bir maya olamıyor ! Bir entelektüelin öz yapısındaki birikimi aslında gözleme dayanır.Yaşadığınız toplum ne derece bir yogunsal külütürle ivme almıştır.Siz bu süreçte nasıl etkilenmişsinizdir.Her hangi bir bilim disiplninde uzmanlaşmak sizi entelektüel yapmayacağına göre aydın olmanın içselinde ne aranmalıdır.

Günümüzde iletış ve ulaşım oldukça kolaylaştı .Bir çok veriye dil yoksunluğuna girmeden ulaşabiliyoruz. ! Bilgi oto yolu internet dünyayı küçülttü. Artık beyin olarak her kültürden beslenmememiz daha bir kolaylaştı ! Bu süreç bizi öz kültürel mayamızı evrensel külütürle beslememizi zorunsal hale gitiriyor.Toplumlar birbirlerinden etkileniyorlar. Temel gereksinmelerde beklentiler birbirinle özdeşleşir oluyor.

Modern dünya artık tek bir kültürün baskıncasında kalmak istemiyor. Günümüzde doğu kültüründe dinsel öğreti ağır basıyor.Alanı daraltıyor. Metafizik olarak ufku açarken dünyavi çemberi kiskaca alıyor.

Biz türklerin tarihine bakacak olursak inanç daim bizim içselimizde var olmuş bir olgu .Ama biliyoruzki biz türkler islamiyete sırt dönmüş olarak kalmış olsaydık bu din dünya üzerinde böylesi bir ivme kazanma şansını bulamaya bilirdi .Türkler islamiyeti kabullenince bu dine yüksek katkı verdiler. Özellikle son yüzyılda laik Türkiye devleti bu karakteri ile islamın modern yüzünü öne çıkarmayı başardı . Ülke açısından günümüzdeki yalpalanmaların geçici olduğunu bilmek durumundayız.

Çevrenize bir bakınız asalak ruhlu kişilerde birde cahil cesaretini görürsünüz. Hak edilmeyen imkanlara sahip olunca ilkelleşmenin yansıması kaçınılmaz oluyor.Piç ruhlu sözcüklerin hedefi olabiliyorsunuz. Hani boğanın kırmızı renge tepkisi gibi bu asalaklarda dürüstlüğe tepkili oluyorlar.İşin ilginç ruhlarındaki karanlığı size çalmaya çalışıyorlar.En iyisi bu kişilsiz hayeletleri yaşamınızdan çıkarmak ! Bu kişilerin sizin çevrenizde olması aslında sizin tercihiniz olmuyor sizin iradenizin dışındaki gerekçeler sizi onlara muhatap kılıyor. Denizin kıyıya vuran dalgaları kayaları erite dursun .Cehalette sizin ruhunuzu incitiyor.

Gün olur ağlar şarkıları hüznün .Unutulursun Bir kırmızı gül döker hüznlerini yüreğine .Vakitsiz bir ölüm gelir kapıya .Artık her şey için çok geçtir .Gün olur bırakıp gidersin o toprak damlı evi. Gün olur özlenirsin bilirim ! Dünya acılarla dolu bir hayatı bize sunuyor.Çogumuz çektiğimiz acıların başkaları tarafından anlaşılmadığını düşünüyor. Tanrıysa acı çekmemizi gerekli gören bir tanrı değildir kuşkusuz. Peki niçin böylesi çatışkılı bir dünyanın içindeyiz. Şöyle düşünebiliriz bizler geçiciyiz Bu dünyada fani.!

Yirminci yüzyıl dünya çatışkısının doruğa çıktığı bir yüzyıl oldu kuşkusuz.Dünya savaşları ülkelerin işgali göçler dağılan aileler .Kafkas göçmeni babam kendi köyüne ailesine hasret göçtü bu dünyadan (1983) Daha sonraları sovretlerin dağılması karşımıza çıktı .Demir perde ülkeleri kendile dialektiklerinde özgürleşiyoruz döngüsüne girdiler. İçten içe bir arayış hala devam ediyor.Ülke adına düşünöcek olursak kalıplarımızı kırdık boşlukta geziniyoruz.Denge yerini çözelteye bıraktı .Sistemin yeniden durulgan hale gelmesi gerekiyor. Herşey boşlukta gibi. Neyi niçin istiyoruz kimi niçin savunuyoruz belirsizlikle yitikleşiyor.

Düzgün bir yaşam için mücadele etmeliyiz.Malın mülkün peşinde değil .Bilginin ahlakın peşinde olmalıyız.Ahlakın temel karakteride dürüstlüktür. Önce kendimize karşı dürüst olmalıyız.İç güdülerimizi ahlak melhemiyle olgunlaştırıp yaşamın düzsel çizgisinde kendimize yer kapmalıyız. Ortak düşünöceye açık olup sürüleşmenin karşısında olmalıyız.Kendi külütürümüz bizi besliyen en özsel varlığımızdır.Külütüründe yenilenmeye açık olduğunu anlamaya çalışmalıyız. Bizden önce yaşamı karşılamış olanların tecrübelerini kabullenmeli Ama kendi yolumuzu aydınlığı

kendimiz bulmaya çalışmalıyız.Cinsiyetçiliği öteleyip ortak yaşamı ruhumuzda içselleştirebilmeliyiz. İnsan denen varlık özde ulvi bir ruha sahiptir. Onu ilkelletiren ona gelişme şansı vermeyen toplumsal yanılı oluyor.Birey toplumun yanılıları karşısında sert bir kaya gibi durmuyor. Varoluş gerekçesini dahi idrak edemiyor .Suya kapılmış bir çöp misali hayatlar akıp gidiyor.

Bilimin özü nedir.Şüphesiz merak etme sorgulama tesbit bilimi oluşturur.Bilim çoğu kez herşeyle çatışır.Özellikle din inançla ilgili bir kavram olduğu için dinle bilim karşıt gibi bir yansıma ortaya çıkabilir.Halbuki bilim ve din doğa içinde insan denen varlığın toplumsal içeriğinde birbirini tamamlayan zorunsal bir sonuçtur.Burda şunu açıkça ifade etmek lazımki dini bilimle beslemek olumlu olsada bu her zaman mümkün olan bir durum değildir. İşin özü orta çağdan günümüze dinle bilim uyumsuzluktan ziyade çatışmanın tarafları olmayı seçmiş görünmektedir ! Bilimin kendisinde aslında çok durulgan değildir değişkendir .Dinse değişmeye direnç gösterir dinin reforme olamayacağı görüşü ağırlık taşır.Aslında kaynak esas alınmakla birlikte zaman şartlarına göre dinin anlaşılma uğraşı sıkıntılı ve risklerle dolu olsada gerekli olursalı daha bir ağır basar !

İnsanlık zamanın sonsuzlunda serüvenine devam ede dursun .Ölümlü faniler olarak kendi hayatımızı başkalarının keyfiyetinde tüketmekten vazgeçemiyoruz. Kimbilir bizden sonraki kuşaklar olası yanılılarımızı daha iyi kavrayıp yaşam döngülerini gerçekçi bir zemine oturtta bileceklerdir.Bizler yanılılarımızın fırtınalarında önmümüzdeki ölüm gölgesini görmeye dahi hatamul edemiyoruz.Yaşam hikayemizde gölgeler hep üsütümüzde kalacak gibi .Biz yinede özgürlüğü önemseyelim. Kimbilir belki bir gün mavi önlüklü türk çocukları anlarlar hüznü neymiş. umut neymiş ölüm neymiş !

Huzur içinde ölmek ! nasıl bir sonuçtur bilemiyoruz .Öyle söylerler bazen huzur içinde öldü ' Bilinmeyen bir meçhuliyete tüm sevdiklerini alıştıklarını geride bırakıp yorumlanamayacak bir alana göçmek size huzuru verebilecekmi bilinmesi zor bir sonuç olur . Sizi siz yaban uzunca bir ömrü rahat yaşayabildiyseniz umutlarınızı gerçekleştirebildiyseniz.Sevgiye doyumsuzluğu yaşadıysanız belki olasıdır. Tanrı tüm kullarını eşit bir kadere boyamamıştır.Herkesin renkleri farklıdır kaderinin .Kimisi allı kimisi zift karası !

Hani çocukken bir sofrada oturulurdu o çok bildiğimiz Anne yemekleri yüreğimizi ısıtırdı bilirsiniz. Gün oldu yitikleşip gitti bir zamanlar umudu bereber yeşerttikleriniz. Başka hayatlar girdi hayatınıza .Yorgun bakışlı kaderleri vardı beslediğiniz o giri tüylü kedilerinizin. Kadınlar sevdiniz.Yüregi yorgun kadınlar. Özgürlüğü korkularının cenderesinde bir başka geceyi yaşatırdı ömürlerine. Hani şairlerin deli diye küçümsedikleri sokaklarda şimdilerde sünepe bir itlik yoldaş olmuştu kaldırım taşlarına.

Özgürlük nedir bilirmisiniz. Kendini korumaktır yalana sosyusluga korkuya set çekip. Esmer bir hatun sevmelidir umut.Adı Anadolu olan bu topraklarda ana olan çocuklarına güneş ısıtmalıdır odalarını yetim hanelerin.İşçi evlerinde bir beyaz tülbentli kadın şarkılar söyler olurmuş yalnızlığında. Hani ben hiç sensiz olmadım biliyormusun .Hiç bakmadım gözlerine senin .

Birgün o sıcak heybesinde yüreğinin bırakır gidersin umudu. Geriye ne kalır bilmiyorum güneş yine doğar toprak yine baharda doğurganlaşır Kadınlar anne olur melek kanatlarında işçiler helal ekmek götürür sütleri ak yuvalarına .Ah ne olur bilmiyorum .Yaşam şarkılar söyler yine genç bakışlarına Haydi ekmeği bölüşelim paylaşalım paylaşılacak olanı .Geride ne kalır ne gider anlatır hikayesi Anadolunun. 07.eylül 2022

Toplumun kendi kaderine kendisinin sahip olması emek sermaye ilişkisinin emekten yana özgürleşmesi bireyin hukuk gerçeğinde toplumun saygın üyesi olması çağdaş anayasal düzenin evrensel değerlerle biçimlenmesi. Düzenin halk egemenliği temelinde yoğunlaşması günümüz uluslarının karakterini oluşturmaktadır. Şehirlerin insan odaklı karakteri bunun mimariye sokaklara yaşama yansıması kültürel donanımlı bireylerin toplumu olgunlaştırdığı bir yaşamı amaç olarak görmek .

Yorgun bir ömrün sahipleriyiz ! Birileri umutlarımızı çaldı.Bizde bu çalma cesaretine mahkum olduk ! Ankara terk etti gençliğimi ben ona küskün değilim.Ben kendi mahkumiyetimi kendim onayladım ! Bana şarkılar söyleyin bu ülkenin ağaçları nehirleri kadınları erkekleri .Ölümlerimi kutsayın benim .O kıldan ince sırat köprüsünde bana kol kanat gerin günahlarım .Hani ölümün geç geldiği soysuz bedenler olurya insan şaşırıp kalır o güzel insanlar göçüp gitmişirde sinsi akıllı böcekler kalıvermiştir bu dünyanın keyfinde !

Tüm devrimci hikayeler büyük ülkülerden beslenir amaçsız bir hayat yaşam değildir ! Bunu anlamak çok geç oluyor biliyorum.

Ömrümüz inanin bize ait bir özel durumumuz olamıyor.Bir ömrün yaşanmasına aile toplum ekonomik güç yurttaş olduğunuz ülkenin siyasal sistemi anlayacağınız sizin dışınızda herşey ömrün yaşanmasında etki ediyor ! Durum böyle oluncada sizin ulaşabilme umudunu taşıdığınız amaçlarınız hayal olarak kalmaktan öteye gidemiyor !

Yaşamımızın çok az dönemeçlerini kontrolümüz altında tutabiliyoruz. Çogul olarak istenilen rölün yeteneksiz aktörleri oluyoruz. Büyük hataların içindeyiz. Kendimiz olamıyoruz .Suni kavramların dikta edilmesine sessiz kalıyoruz.Gerçekçi ülkülere sahip değiliz .Devrimci bir cesaretle kaderimize katkı veremiyoruz.

Büyük halk kitlelerinin sömürünün gırdabında olmasının ana yanılısı burda başlıyor.Toplumca Özgürlükçü çağdaş bir ömrü kendimize veremiyoruz.Bekliyoruz birileri gelsin ömür bahçemize çiçekler eksin.

Yaşam birilerinin insafına bırakılamayacak kadar sınırsız ve basit değildir.Yaşamayı istiyorsak bunu hak etmeliyiz. ! Seküler bir yaşam anlayışı bir çok sakıncayı toplumsal içerikte çözümleyecek görünüyor. ! İşin özü olsa gerek Mantık bize seküler duruşu öncü kılıyor !

Yaşam gerçek üzre kuruludur.Gerçekte görecel olarak değişkendir. İtakadi Olarak temel kavramları sabitleyebilsek dahi değişen bir dünyanın geçen varlıkları olduğumuz aşık bir durum olmaktadır.

Toplum kendi içeriğinde yapısıyla özgürleşmeye ya açıktır yada kapalıdır. Toplumun özgürleşmesinin içsel yapısında Dünavi konumuyla paralellik taşır ! Farklılaşmanın içeriğinde kesin çizgi laisizimin içselleştirilmesiyle ilgili bir durum olsa gerek .

Düzye sosyal devlet kavramında bireyin devlet toplumu ve evren ilişkisinde kalıplarını ve düzsel yapısının tercihiyle öne çıkar .Burda sosyal demikrasi kavramını anlamaya çalışmak işi kolaylaştırıcaktır diye düşünürüz !
Yüreginin hükümdarı merhamet olmalı .Bana merhamet göster .Mavi yakalı onur olsun avuçlarındaki nasır.Yorgun bir zamanın çocukları olduğumuzu unutma olurmu .Sonra Anadolu ol ama ürkütme gece boyu ışıldayan zöhre yıldızını.Anaları ağlatma gidişlerinde.İsimsiz sahipsiz mezarları görünce dur ve hüzünlen.Bilki herkes göçecek bu ışılı şehirlerin ışıklarını bırakıp . O kıskanç bedenleri taşlaşacak vakti gelince.
'Aklini kullan yaşamını yönlendir ' Bu söz çoğumuzun karşılaştığı duyduğu bir söylev ! Burda şöyle bir durum ortaya çıkıyor. Akıl tecrübeye istiyor aklın kullanılmasına ihtiyaç duyulan tecrübeyi başka bir alanya görmek mümkün olamaya biliyor.
Ülkeyi meşru yapan mekanizma devlet oluyor ! Devlet önemli bir kavram.Aldığımız nefesin kalitesini devlet belirliyor !

Günümüzde devletimiz işlevsel olarak sorunsal bir içeriğe sahipmiş gibi görünürde izlenecek yol bilimsel ve çağdaş bir zeminde olabilirse herşeyin daha güzel olacağını düşünebiliriz !
2022 eylül ayındaız .Eylül bizim gibi orta yaş üstü erkeklerin bir çok hüzünü ortakça yaşadığı mevsim oluyor.Toros dağlarının yamaçlarındaki Alanyanın sıcaklığını eylülde hissedebiliyoruz.Eylül hazan yapraklarının yüreğimizdeki sarımtırak rengidir.

Görüş çok önemli bir yansımadır.Sizin yaşam kılavuzunuz olur ! Bu devlet mekanizmasında demokratik işlevin ana unsurları olan siyasi partiler içinde geçerli bir durumdur.Bakış açısı sizin toplumda ve dünyadaki yerinizi belirler.Partilerin düşünce içselinde bir özgün duruşu olmak zorundadır.Görüş eğilip bükülecek bir basit kumaş olarak değildir.Topluma göre görüşte belirlenemez .Görüş toplumun işlevini yönünü belirler. Tarih sahnesinde özgünlüğü olan partilerin ülkemizde ve dünyada karmaşık bir belirsizliği yeni bir vizyon algısıyla benimsemesi gerçekçi olmaktadır.Biliyoruzki yanılmanın azı çoğu olamıyor.! İktidara gelmek önemli değildir.Önemli olan iktidar olmaktır.Oda tutralı bir görüş özgün bir kararlılık istiyor.

Dogru olan ne ! Tüm kuşlar kanatlarını açsın ve uçmayı becersin.Özgürlük hareketle başlar !
Özgür olmalı saçları kadınımın.Ürkek bakmamamlı hayata .Bir eylül sabahında unutulmuş hikayelerinde Anadolunun onunda bir adı olmalı al bir atın üstünde ülkeler fet ederken umutlarım.
Aile vatan Tanrı ! Bu üç kavram hepimizin yaşam döngüsünün değişmez ana taşları oluyor ! Bu üç kavram çoğu kez bizi hırpalar olsada sonuç olarak bizlere güçte veriyor.İnsan denen varlık bazen yalnızlığa ilgi duyuyor bu ilgi bazı kişiliklerde tanrıyı red edişe kadarda gidebiliyor .Tabi bu durum gerçeği değiştirmiyor Tanrı varsa vadır yoksa yokluguda afakidir.Çünkü insan denen varlık tanrısız var olmayı beceremiyor. muhtaç olduğumuz en önemli duygu korunma duygusu olduğuna göre aile vatan tanrı vaz geçilmezimiz oluyor. İyiki tanrı var !
Yıllar oldu kısa tıknaz kadın birkaç dönüm arsayı çocuklarına bölüştürdü. Kızları evli olmalarına rağmen analarının yanında kalmayı uygun buldular .Kocaları ve kendilerini olası beklentilerinde haksız olmadıklarını ileri zamanlarda herkese göstermiş olacaktı ! İşin özü birileri fani dünyanın menfaatleri için kendi kişiliklerinden varsa eger fedakarlık edebiliyor .Birilerinin gölgesinde ömür tüketip mal mülk sahibi olmanın keyfine erişebiliyorlar. Tabi buda bir tercih biraz rahat olmanız lazım böyle bir hedefiniz varsa. Kafkas göçmeni bir babanın oğlu olarak ben bu sürece dahil olamıyorum.

Şöyle bir düşünüysek .Gök yüzünün o lacivert sonsuzluğunu dünyanın ihtişamını ve bizi meçhuliyete mahkum eden ölümü !

Eğitim.....! Ülke içeriğinde düşünülürse eğitim ülkemizde oldukça kaygan bir zeminde var olmaya çalışıyor !
Ülkede orta öğretim onkiyıl önemli bir zaman dilimini aslıen iyi ve donanımlı bir alt yapı oniki yılda bireyi toplumda kendini yönlendirecek beklentilerine ortam oluşturacak bir konuma getirebilir .Getiriyormu mümkün değil ! sonuçta gençliğin ortalama üç milyona yakını üst okul okumak istemine geçiyor (üniveriste) Bunlardan bir milyona yakını ikiyüze yakın üniveristenin örgün (yüzyüze) eğitimine kavuşuyor.Bu öğrencilerin yüzde onu belirli düzeyde kendi amaçları doğrultusunda sonuca ulaşırken çoğunluğu yetersiz ve gereksiz bir eğitim sürecinden sonra kapital düzenin işsizler ordusuna dahil oluyorlar. Üstelik yüksek beklentilerle ' üniversteliyim iş bulamıyorum ' sarmalından kurtulamıyor ! Aslında üniveristeler birincil olarak bilim merkezleri konumunda olurken istihdama hazırlama sorunsalında yetersiz kalabiliyorlar. Burda devlet pilanlaması teknik eleman ara elaman gerekselini görmezden gelen üstelik dinsel motifleri oldukça genişleten bir eğitimsel tercih toplumu çıkmaza sokuyor ! Burda birey kendi geleceğini kendi becerisiyle olgunlaştırıp üniversiteye yüklediği sorumluluğu çabayla kendi roatasına almak durumunda olması gerektiğini idrak edebilmelidir. Sıtatü unvan gibi varsallar yaşamı idere ettire bilmek için yeterli olmaya bilmektedir. İşin birde şöyle bir durumu var ülkede üniversiteye ulaşma ortam yaratılmalıdır .Özellikle uzaktan eğitimin mümkün olduğu disiplinlerde bu ortam kullanılmalıdır. Ülke için Anadolu Üniveristesinin bu çabaya yüksek katkı verdiğini söyleyebiliriz ! Son söz Eğitim için üniverste gereklidir ama elzem değildir.Okuma ve yazmayı biliyorsak gelişmeye açık bir yolun yolcuları olduğumuzu bilmek durumundayız !

Yapabildiğimiz tek şey yanlış bir hayatı kabullenmek oluyor , Yaşamayı hak etmeyen korkak ruhların sahibiyiz .Böcekler ruhumuzu kemiriyorda kovmaktan aciz kalıyoruz .

Saçma çok saçma. Sesler yanlış notaların sesleri türküler acılı yürekleri dağılıyor bu ülkede ,Bu ülke Anadolu!
Yaşam bizim yaşamımızsa bırakın kaderimize biz yön verelim .Tanrı bu hakkı bize vermişse ölüm bizim içinse yaşamda bize aittir. Karanlığımız mahkûmluğumuz olmamalı .Güneş her sabah doguyorsa umut her daim yoldaştır yüreklerle.

' Dünya boştur' deriz ama bu boş dünyanın hayallerimize toprak olduğunu görmezden geliriz !

Birşeye anlam yüklemek kendinizle ilgili bir durumdur. 'Bu insan çok iyi ' yada ' Bu düşünce çok sakkat ' gibi bakış açıları sizin yaşam duruşunuzun tipik yansımalarından öte bir sonuç değildir. Büyük halk kitleleri çoğunlukla

önemsedikleri değerlerin sömürü kısıcında ömür tüketirler. Azınlıkta olanlarsa değerleri çok önemsemezler sahiplenmiş görünürler.Gerçi sahiplenilen değerlerin aslında yüzeysel varsallar olduğunda çoğumuz hissederiz. Niçin böylesi kırık aynalara baskıp yanılgılarımızın mahkumiyetini yaşarız bunu anlamak gerçekten zor. Birey emekle değerlenir.Emek harcamadığınız kazanımlar sizin hakkınız olamaz.Olmamalıdır. Eşitlik emeğin kazanımlarını paylaşmakla ilgili bir durumdur. Geçmişten gelen her görüş varsayımdır.Varsayım olasılıkla imkânsızlığı aynı heybede omuzlarımızda yük olarak ömrümüzce bizim yükümüz olur. Taşdığımız bu yük gereklidir tartışmaya açık bir durumdur

İnsan yaşamının her olgusunda haz almanın bunuda doğal sevisel olguda biçimlendirmenin bir gerekçesi vardır.Oda yaşamın yalın olmasıyla ilgili bir durumdur.Birey toplumda neye sahip olmak istiyorsa bunu sahiplenmenin eşitçilligide içinde taşıması gerekir Benim doğrularım toplumun yanlışlığı olmamalıdır.Özgürlük nefes almanın bir başka yolculuğudur. Özgürlüğün olmadığı bir yaşam ömrün acısıdır

Hani dağlarda ırak çok ırak umutları besler bulutlar .Kara bir çadır kurmuştur yörük göçerleri kapıda bir çoban köpeği heybetli ölüm beklenir olur geçkin zamanlarında ömrün. Issız kadınlar anlatır hikayesini yitenlerin .Mevsim son bahardır .Yaprakları döküktür umutların.

Kavun karpuz ve üzüm .Sevdigim meyveler tanrı doğasında bu güzellikleri bizim için yaratmış. Salı pazarında ev kadınları dolaşiyor yorgun yüzlü türk kadınları onurlu anneleri bu toprakların cüzdanelerindeki kısıtlı paralarını daha gerekli ihtiyaçlar için harcıyor .Acaba bir toplumda insanlar asgari ihtiyaçlarını nasıl karşılayacaklar .Neye ne derece sahip olma şansını yakalıyorlar. Bir yanda lüks taşıtlarda caka satanlar görkemli konutlarda ışıltılı hayatlarını yaşayanlar öte tarafta kavun karpuz ve üzümü sofrasına koymaya takatı yetyen emektar insanları bu ülkenin. Biliyorum acı olgunlaştırmış insanları yüreklerindeki yarayı közletir üzerine melhemler sürülmez kabuklar oluşturmuş.

Perdeleri açık kalmış odalarda uyumak istemem kendimce bir gizi olsun ömrümün .Esmer bakışlı bir umut burdayım deşsin hikayesinde.

Sizin cennetiniz benim bu yaşamda felaketim olamaz.Red ediyorum.Ben tanrıma cenneti için değil tanrım olarak gördüğüm için kul oluyorum.Ötesi yaradanın takdirindedir biliyorum. Toplum özgür düşünce blidiginde özgür yaşar ve gelişir.İnançta özgür bir toplumda çiçek açar.Siz oksijeni tüketilmiş bir canlının yaşadığına şahit oldunuzmu ! İncanın oksijenide özgürlüktür.Kalıplara sokulmuş bir ruhun mümin olmasını beklemek büyük bir zaaf olur.

Yaşam İzdüşümünde sorgulamak ve anlamaya çalışmak bizi gerçeğe götürecektir. Her şeye rağmen sabaha erişirsek umutlanabiliriz ! (2022 alanya)

Yorgun insanlar ülkesi 2

Birgün hatırla beni Diyarbakır.Esmer kadınların umutlarında hatırla.Agla yitip gidenlerine ömrün. Korkularına agla mahkûmluğunun. Sonra bir yörük kızına bağladığım kaderime acılar ek olurmu.

Onkoloji yorgun kalplerin kılını. Çaresizlikle umudun harmanlaştığı puslu ayazların otağı. Ah O lenf bezlerinin hücresel misafirliği. Metastik sıçramaları korkunun.ışın tedavileri onkolojik neşterleri yorgunluğun. Sür kırmızı rujlarını ölüme meydan oku olurmu .

Devlet beni korusana huzur ver.Benden çok şey isteme.Çünkü zamanım yok. Ben varlığım senin var oluşundur.Hizmet et bana papuçlarımı kirletme. Görevlilerin benden üstün olmamalı. Egemenliğim senin egemenliğindir.Unutma. Toplum varsa (halk millet) devlet vardır. Toplumun siyasal örgütlerinin çatısıdır devlet. Bize buğday başakları verir.Ekmegimizi paylaştırır. Korkularımızı öteler.Devlet halk olmak zorundadır. Tarih sınıfsız bir topluma şahit olamamıştır. Ama eşitliğe yaklaşabilir. Paylaşmayı paydaşlara hakça bir düzende sağlayabilir. Ozaman yaşamın bir anlamı olabilir. Halk adına ve halk için.

Sokaklarına kar yağmış o şehrin. yıllar evelde yağmıştı yıl bindokuzyüzyetmişyedi. Yıl çaresizliğin doğum sancılarının doruklaştığı zaman.

Yitip gittiler ne yapabilirimki. Ölüm böyle bir şey Yıkar umut şatolarını. Şimdi Alanya ayazlarda üşüyor umutlarım. Çok sinirliydi annem benim.o derece anneydi işte .yüzük çorbası yapardı her cuma bize .Adana olurdu yüreği.Şirin usta deyince babama şirinlenirdi gözleri gözlerinde .Benim annem anneydi işte.

Herşey apaçık ortada ekmeklerimizi çaldılar bizim. Sonra kendi kötü ruhlarını kutsamanın peşine düştüler. Melekler saklandılar meçhuliyetin gizlerine .Alevden yaratılmış cinler tayfa tayfa koştular bu razil bag bozumuna yalanın.

Özgürlük çok özel bir durumdur kadını.Özgürlük namustur. Beklenen güneşidir sabahın. Çoluk çocuk bir sofrada ekmeği paylaşmaktır Özgürlük ölümden kaçırabildiklerimizdir biliyorum.

Ben sevilme istemem yok öylesi hayellerim,anla beni yeter.Anlaşılmak sevimden öte bir sonuçtur.

Yalnızlığım ellerimde hikaye.lacivert öpüşler kulaklarımda.Yoklugunun izidir içime vuranSenin kavgalarından yüreğimi ağlatan.Her şehir anlık yaşar bilirim.Günler ekmek kavgasına yoldaş.Bana hikayeler anlat olurmu.Dicleden fırtanadan seyhandan ondan bundan.Utandı doğan gün.Bastığım toprak.Saklandığım gece.Penceremde yaprak ıslak yağmurlardan Hüzünlü öğlen sonlarında. Türküler dinler özgürlük ağlaşılarak.

Bir gece karanlık ürkütürse yüreğini.Bir rüzgar ulaştırırsa saçlarına.Ürkekleştirse gözlerin geç vakitte.İslak bir kuytusunda olmak istediysen umudun.Açıkça kapısı otağının özgürlüklere.Gece lacivertse hele pencerede.Seninle konuşmalarımız vardı bilirsin.Devrimler yapacaktık emekten yana .En cömert parklarında özgürlüğün sevişp ağlaşacaktık umutlarda.Bir kalpak girecekti özgürlük .Kimselerin geçmediği yollardan geçecektik.Uykusuz kalacaktık binlerce yıl .Ne varsa yalandan kalanı öteleyip uyandıracaktık umudu gece boyu. Belki mercimek gözlü bir çocuk.Dolaşacaktı umudunda özgürlüğün.Ne demiş şair – Kadının hayali minnacık bir evdi ‘ O evde açacaktı çiçekleri gençliğin.Dar bir etek giyecekti cinsellik.Soyunup dökünecekti gece.

Büyük kayıplarım var benim.Sıcaklığında ısındığım gözlerinde umutlandığım yürekler.İşçi sofrasında olurdu doyumluğum.Tahta kapılı toprak damlı evde.Biz yaşadık mı bu ülkenin sokaklarında ölümün öksüz bıraktığı yolculardık biz.

Közleşmişti korku güncesinde.Kısıktı özgürlüğün nefesi.Bir tutam başak kopardı ömür.Yitenlerin ardında yandı umut.Hani aradık ekmeği tuzu.Tanrıya tanidik biz mecburduk ! Özledik saçlarını aşkın hiç olmamışken para pul biz çıplak sevdik özgürlüğü.Biz yolcusuyduk kavgaların Emekten eşlikten senden benden.Bir hikaye oldu ömür.Biliyormusun tükendi umut.kör kütük sarhoştur hayat.Hani gördü ölümü ruhum.Yitik donuk bir umuttu kavgam.Atlıları vardı bu ülkenin göçtü gitti.Birde yalan kadınları ömrün.Şundan bundan.

ölüm karanlıktır.Giriler çalmıştır uykularını Hiçtir artık kadınların ömründe.Renkleri giridir cinsel dürtülerin.Bilirim ölüm karanlıktır.Hani yağmurları ıslatmıştır tutkularını.Ankara senin benim şehrim.Deli savruk bir aşk kalmıştır sokaklarında.Dikim evinde öpüştüğüm gençliğim.Sen değilsindir.Hani soyunup dökünürken baharı memleket .Ben fakir insanları severim Yalanı bilmez yalın insanları.Gelmiş geçmiş tüm inançlara inat yalandı seni sevmediğim.Hani giriler çalmıştır uykularını .Bilirim ölüm karanlıktır.Yitenlerim oldu sen yokken.Ardında tükendiklerim.Ah bilsen korkunç kavgalarım oldu benim.Elleri bağlı sonumu bekledim.Sanki tüm ölümler bana misafir.Sanki bakire kavgalar içindeydim.Penceremde sensizliğin çılgılığı.Tüm evli kadınlardan korkan çocukluğum.Ben hiç büyümedim.Haydi gel sabah kalkalım bir çay içer içelim.Seninle sensizliğimle.

Gün yine dogdu çiçeğim.Yagmur sensizde ıslattı kasıp patıları.Huzursuzlugumda hiçliğin öncül.Biliyormusun ne olur sen gidince.Bir ölüm gelir bir ölüm girilmez her vakit girdiğin eve.Acı şiirlerini eker bu toprağa.Bizde yaşadık kendimizce bu alemde .Kadınlar sevdik devrimci kadınlar.Yürekleri paktı onların.Öksüzce yürüdük kavgamızın tozlarında.Sokaklarında izlerimiz vardı umudun.Sonra kısık nefeslere mahkum olduk.Ah o kadın yalnız gecelerin durdanecigi. Sevdik bu ülkenin ölümlerini.Halbuki biz lacivert gecelerindekadınımızla sevdalı kır çiçekleri ektik toprağına memleketin.Ne demiş şair ‘ bu memleket bizim .’

Bir aralık günüydü yitişi.Belki babam annem onu karşıladı.Tüm Anadolu kadının hikayesi.Postanenin en masum tebligat memuresi.Onkoloji kliniklerinde geçerken ömrü.Dolaştı yalnızlığın hüznünde gençliği.Belki kendince hayelleride oldu.Ablaydı ruhumun en asil efendisi.

Tanrının bize nasiplediği ömre şükürler olsun.Ölümün gölgesinde yaşamaktan vaz geçmiyoruz bu iyi bir şey .Vazgeçmek yenilgidir derler doğrudur gerçi bu soytarı hayatla baş edilmiyor.

Yıllar oldu bir çok şey unutul göründük.Bir çoğunu kabullenememiz oldu.Köprüleri altından çok sular aktı neye kızıp neye sevineceğimize şaşırır olduk. Sanki ereti bir beklenti içinde sisli bir geleceğin hiçliğinde gibiyiz. Ne düşünüyorsak eksik ne özlüyorsak yetmezlik iliklerimizi kanatıyor.

Yaşamı biçimlendirmek kendimizi yönergelemekle ilgili bir durum.Sizce bir insan nasıl yaşamalı diye bire soruya muhatap olursa .Söyliyebileceğimiz tek şey farkındalık olmak olmalı. Farkında değilseniz var değilsinizdir. Öfke farklı bir durumdur.Korkutur umudu.Kötülöklere yelken açarsınız öfkeyle.Hani liseyi bitirince Önünüze koydukları üniversteyi oku orası farklı derlerya.Öfkede öyle bir şeydir .Rezillktir.Sizi mahcup bırakır.Kurutur yüreğinizdeki akasyaları hanım ellerini.Balkondaki o begonya çiçeği gülümsetmez artık göz yaşlarınızı. Artık yaşlandık biliyorum öylesine değil ruhen yaşlandık.Hani öemsenen ne varsa ondan vaz geçilirya.Bana dindarmısın diyorlar bilmiyorum sadece ben tanrıdan yanayım.korkularımda ona sığınıyorum. Ötesini bilmiyorum.Ölüm her canlı için cehennem herkese açık .Cennet inançkarlar için.İnançkarlar (müminler) cennette sonsuz kalacaklar .İhtimal tasviri zor bir hayatta olacaklar.Ben şimdi neyi anlatacağım sana bilmiyorum.Korkunç tecavüzlere uğramış ruhlarımızı .Erken ölümlerinimi umutlarımızın.Gün içinde uğursuz şeyler söyleme bana .Kötü cinleri kovala gitsin.Kırmızı renkli çiçekleri anlat bana yürekleri hüznü kadınlarla yoldaştırır. Benim demikrasim seni sevme özgürlüğumdür.Bunu anlaman lazım.Birey toplumun bir pardaça sıdır .Kölesi olmamalıdır.Birileri böyle istiyor.Şöylede bir durum var birey bu paydaşlıkta nerede durmalı.Katkısı ne olabilir.Beklentisi nedir. Neyi ne derece savunma şansımız var. Bizim doğrularımız gerçekten doğrumu.Belkide baştan aşağı yeniden bir arayışa girmeli yaşam yolculuğumuz. Biliyorum tüm umutlar çıplak doğar. 'seni niye arayacağımki dedi geçmişim.Bir utandım bir utandım sormayın. Sonra portakal çiçeklerinin açtığı mevsimde dualar etti tanrısına umudum.Gökyüzü kahverengiye büründü Toprak oldu tenimin t hücreleri. Dogumum vakitsiz oldu ölümümde.Ben şimdi kimin için nefes aldım anlat bana.Artık öldük biliyorum biz ağlaşıırken öldük geceyle.Yagmurları kururdu memleketin . Özgürlük senin benim için değil gökyüzü için gerekli gökyüzü özgür olursa uçarız sevginin kanatlarında .Bilirsin gökyüzü sarar toprağı .Toprak bedinimiz alır koynuna ruhumuz gökyüzyünden izler geride kalanları. Bak yine yaralar açıyor bu ülkenin umutları.Kanıyor korkuları umudun.Yine isimsiz kavgaları sokaklarda tuzluyor acıyı.Şimdi koynunda olmalı gökyüzünün.

'Nerelisin? ' dedilermi yüreğime bir ok saplanır .Kanar yaralarım bilinmezliğimde.Tüm köyler benim olur tüm kadınlara sevdalı yüreğim.Sonra Türkiyem olur ruhum.Ağlaşırım kış yağmurlarında. İslanır sahipsiz ölülerim toprağımda.Biliyorum yaşamak seni düşünmektir başka bir şey değil.

Başlangıçta herşey güzel görünüyordu.Umut vardı çünkü. Bahar mevsimlerinin getirdiği bir gençlik usulca okşuyordu ruhu . Sonra ölümü tanıdı ömür.Tanrının gerekliliğini o zaman anladı .Dip dalgalardan gelen bir kasırga gibiydi ölüm. Alıp gitti tüm yoldaşlarını ömrün .Bu hikaye böyle bitmemeliydi.

Yasaklar korkular ve günahlar .İnsan denen varlığın hayatı bunlardan ibaret. Birde sitatiko var. Siz bakmayın ölümün bizi eşitler görüldüğünde eşit yaşamıyoruz.Güçlüler ve ezilenler var. Bizim izdüşümümüz acıdan başka ne olabilirki. Yaşamda başarılı olmak için başarının ne olduğunu bilmek durumundayız.Başarı zenginleşmekmidir. Yada unvan sitatü makam sahibi olmakmıdır.Tüm bu arayışlarda aslında ulaşmamız gerekenin sadelik dolayısıyla huzur olması gerektiğini anlayamıyoruz.Aslında tüm bunlar için çalışmak akılı kullanmak inanın yeterli olmaya bilir.Tanrının sizin yolculuğunuza musade etmesi gerekir.Yolunuzu siz belirleye bilirsiniz ama o yolda hedefe ulaşmak tanrının takdiri oluyor.Yaşam o musade ettiği ölçüde sizin ellerinizde biçimleniyor. Akıl tanrının bize nasiplediği büyük bir nimet.O nimetin kıymetini bilmek durumundayız.Yaşam ciddiyet istiyor.

Dogru olan neydi bilmiyoruz.Kenara itilen halk yığınları kendilerini ifade edecek bir yapıyı sistemde göremeyince kendi sistemlerini kurdular.Tanrının kutsal kitaplarda vaat ettiği cenneti düşlemek.Yaşanılabilir herşeyi tabulaştırıp dokunulmaz kılınca cendereye sıkışan ruhlarımızı ölüm ötesine hazırlamayı tek çare görür olduk. Yaşam yaşanması istenmeyen bir büyük felaket gibi gözüktü ruhumuzun içselligine. Sonra olan yine o ötelenen halk yığınlarının üzerinde şakladı o rezil sömürü düzenin kırbaçı. Hayat basite alınacak bir oyun değildi.

Düzene egemen değilssek kendimize egemen olmanın bilincine ulaşmayı başara bilmeliyiz.Bu bize aydınlanmanın gerekliliğini zorunlaştırıyor.

Günümüz insanın bir büyük yanılgısında herşeyi kendi için istemesi.Buna ulaşmak için her şeyi mubah sayıyor. Sömürlen insan olduğuna göre sömürü çarkının mimarında insan olması oldukça şaşırtıcı bir durum.Hava oldukça soğuk ,umutlarda öyle !

Kimseler yokken biz vardık o şehirde .Güvercinler vardı esmer bakışlı kadınlar ve umut.Şimdi ne Böylece özlemiş oluyorum seni.Bir bag bozumu güncesinde tüm duygularımı biçiyor gözlerin.Ben seni uzaktan seviyorum.Uzaktan gülümsüyor bana umudum.Irak çok irak ülkelerden sana şiirler okuyorum. Üzüldü çok üzüldü.Nar çiçekleri ağladı o üzüldü diye genç kadınların küpelerine mahkum oldu aşk. Kirazlar ağaçta kaldı toplanmadı.Yorgun kadınları karadenizin bomba seslerine mahkum oldu.Bu gece hiç erkek kalamadılar umutlar.Bakir yorgun ve çaresizdi gökyüzü.Sonra birden dikenler yağmaya başladı.Özgürlük ulusça göçüp gitti umutlarımızdan. Atlı akıncılar geride bıraktı sevdayı geceye mahkum oldu.Laciverti gece sosyalizim puslu bir hikayede kaldı.Buzul bir camdı geçmiş.Acımasızdı.Akşam üzerleri ışıkları yanardı şehirlerin.ölümler unutulur olurdu. Acı bir bakış fırlatır yaşama ölümü kabullenenler.Kim derki askerler ölmek için varlar. Yok öyle bir şey.Yaşamak asıl amaç olmalı. Çiçekleri açmalı umutların.Bak martın dördü bugün. Baharın ilk günleri.Korkuyorum günaha girmekten yaşamaktan.İbadet hanede merdivenli yüksekçe bir yerde söylevleşiyor imamın sözcükleri.Yorgun bedenli müminler kendilerine bir çıkış arıyor gibi. Dışarda kavgası var hayatın. Bugün günlerden Cuma !

Tanrı meleklerini görevlendirdi yer yüzüne adı anneydi onların. evlatları için çok emek verdi onlar.Korkuları kendileri için olmadı. Küçük sıska umutları vardı onların.Bir akşam üstü ölüm gelip götürdü tüm umutlarını dünyanın ölümdü annenın kaderi.

Ne yapabiliriz söyleyin hadi aç kalmak ağlamak kırmızı gülleri sulamamak kurutmak tüm bahçesini yüreğinin bu acıyı

közlemi şöyle bana.

Tüm yoksul insanlar bu dünyada tanrının yetim evlatlarıdır.Biliyorum.Kimbilir yaşamak günahları sevmekle başlayacak.Yada felaketimiz olacak yaşamak.

Korkunç rezil bakışlı yosma kadınlar küçümseyecek şehvete mahkum erkek süliyetleri. Karanlık her şey çok karanlık. Tanrı onu yanına aldı , o şimdi cennette ! Bırakıp gitti bizi hiç tanımadı kendini. Kendi için yaşamadı. Çalıştı mülk aldı gösterişli binekler edindi. Bilemedi gençliğinin tükendiğini ömrünün sonsuz olmadığını.Çok acı çekti baş edilmez hastalıklara muzdaripti hücreleri.Sonra öldü dediler.Anlamı kalmamıştı artık kiliselerin şinagogların camilerin.Sadece o vardı bir dag yamacında bir toprak tümseği adına dualar okundu Bişiler kızartıldı yağda. Konu komşuya dağıtıldı. Askerler son bahar tatbikatındaydılar. Tank paletleri yağlandı top atışları yapıldı .Omuzu yıldızlı generaller her yerde saygı gördüler.Hak ediyorlardı bu saygıyı .Sadece varoş sokaklarında dev şehirlerin sevişmeyi bilmez kadınlar çocuklar doğurdu onlara.Şiirin adı yoktu.

Ülkücülük nedir diye sordu bir arkadaşım. Ülkücülük aslında ülkeni sevmekle ilgili bir durumdur.Kendi varlığını özümsemektir.Günümüzde ülkücülük arap kültürünü din diye dayatanlara karşıda bir duruştur,Alpaslandan Atatürke türk önderlerini anlamak ve yaşatmak duygusudur...Türk ulusunu bir öz kültür olarak var kılma ülküsüdür. Ülkücülük yeniliğede açık olmaktır bu haliyle ülkücülüğün devrimci bir yönüde bakidir !

Toplumun önüne çıkabilirseniz o toplumu yönetebilirsiniz.O toplum sizinle bataklığada gömülebilir düzlügede çıkabilir ! Yönetenlerin büyük çoğunluğu halktan aldıkları gücün içinde zehirlenebilirler.Çevre onlara bu hakkı tanır.Dogru olan onlar için tektir oda kendi düşünceleri olur.Edebiyat emekçileri tarihle pek ilgilenir olmazsalarda aslında yazıya döktükleri tarihin içsel hücreleri oluyor.Ülkelerin devlet yetkenleri iki kulvar üzere giderler.Birinci görüşte esas olan güncede var olan halkın mutluluğu ve refahı .Bu mantıklı bir görüştür.Ikincisiyse halk geçidir asıl olan ulustur onun geleceği ve bekası için bugün halkın yaşamı biçimi varlığı riske atılabilir ! Bu ikinci görüş günümüzde,de savaşların çıkmasına gerekçe olan hastalıklı bir sonucu karşımıza çıkarır. İşin bir diğer yönü yönetenlerin ulus bütünlüğünün varlığını kendi içsel güçlerinden alması gerektiğini görmezden gelmeleridir.Bu onları kararlarında yalnız bırakmakla kalmayıp halklarının acı çekmelerinede gerekçe olabilmektedir. Yazmak bazen sizi hayellerinize mahkum olmaktan kurtara bilir. Kendi mahkûmluğumuzu yenmeyi başara bilmeliyiz.

Kimşenin kimse için fedakarlık yapma yada isteme hakkı olmamalı ! Çünkü hayat sınırı! O zaman bizden istenen fedakarlık beklentisinin gerekçesi pek sağlıklı olmuyor ! Kendi yaşamınızı sahiplenmeyi bıraktığımızda başkalarının yaşamlarına meze olmaktan öte bir durumumuz olamıyor. İnanın bunu tanrıda istemez!

Eylül ayında anam ve komşular birlikte gidilirdi şehirdeki toptancı hale .iki sandık domates otuz kilo biber ve patlıcan. Sonra doğranırdı domatesler büyük leğenlere. birkaç gün bekletilirdi. sonra kevgirden geçirilir sinilerde dama serilirdi güneşe. birkaç günsonra küçüle küçüle sinilerdeki domates suyu salçalaşırdı. Bliiyormusunuzki siz mor lastik donuyla kadınlığını yaşayan nazire dokuzçocuk doğurmuştu kırkyaşına gelene kadar. dokuz çocuk ekmek üzere salçayla doyurmuştu acıkan karınlarını. sonra iplere düzülen biberler ve patlıcanlar bahçenin tel çitlerine bağlanıp Diyarbekirin kuru sıcak havasında kurutulurdu. mevsim sonbahardı .kapıda satıcılar dolaşırdı . köşede kırmızı çatılı bir ev vardı .içinde kırmızı entarili bir kadın dolaşırdı. Zaman genç bir akasya ağacının hüzünlü bir yitikliğini anlatıyordu umuda.Ve sen umutta ürkek bakışlı serçe gibiydin. Haklıydın ürkeklinde .Acımasızdı hayat.

Esmer şiirleri severim ben. Yalın süssüz köylü kadınları gibi sıcak .tozlu topraklı hayatları anlatan şiirleri. Onun için saklanırım şehirlerin kavgacı gürültüsünden. Çok arkadaşım yoktur benim. Kendimde iraktayım kendimden. Kapıda bir çirkin kedi beslerim yalnızlığımda. Tüm ölümlerin arkasından eksilirim ben.

Çok Kadınlar özledi yüreğim. şalvarlı tülbentli kadınlar. Devrimci bir bakışları vardı kadınlıklarının. Vazgeçilmez ülküleri vardı doğurganlıklarında. Bana hiçbirşey anlatmadı bu gece. Perdeleri hiç kapanmadı acıların. Hiç ölümsüz geçmedi yıllar. Gülümsemedi gecemde uykularım.

Herşey gerekli olduğu için vardır. umutlar öyle. sadece haset gerekli değildir kibir gerekli değildir. Sömürü gerekli değildir .Bizim için değerli olan sadece sevgidir.

Sumaklı dolma yapmayı bilirmisiniz. hani sumağı suya ıslayıp sonra tencerenin üstüne dökersiniz. ekşimsi bir tadı vardır onun . Eskimiş fikirler gibi dilinizde tadını hissedersiniz. Keşke dersiniz. Keşke hiçbir fikir eskimiş olmazsa. Keşkenin hiçbir dilde anlamı olmazsa.

Hayatımızın büyük bir yanılgısı uyumsuz olmakla geçiriyor olmamız.Kendi yaşantımızı kendimiz oluşturamıyoruz.Herkes birilerinin yaşamına hükmetme yetkenliğini kendinde görebiliyor. İş öylesi bir boyuta ulaşıyorki hesap sorma cesaretini başkalarına tanıyabiliyoruz. Dizginleri birilerine bıraktığımız hayatı kendimizin sanıyoruz.Bu yanılgı yaşam yanılgısı olsa gerek.Yüramda yeşillikler azgın sular içinde yalpalayıp giden bir karmaşanın içinde buldum kendimi.Üst yamaçlarda tanımadığım insanlar bana bakıyordu.Kimdim öyle bir yere nasıl düşmüştüm.Orası neresiydi.Ölüm ötesi bir gerçekliğimi yaşıyordu ruhum.Yakın çevremde önemseydiğim bu değerlidir diyeceğim ruhumu okşayan pek fazla kimse yoktu.Ömürlerini paranın peşinde geçiren asalak kişilikler ortalıkta dolaşa dursun.Ben neyi niçin özlüyordum onun bilinmezliğinde gibiydim.Kimbilir çocukluğuma özlemimin gerekçesi belkide bu hüzünlü geçmişime özlemden geliyordur.

Ülkücü,Devrimci geçmiş onyıllarda ülkede karşıt görüşler olarak ortaya çıkan bu kavramlar birbirinin zittiymiş gibi algılandı. Sağ yada sol düşünce arayışında karşıtlar olarak toplumsal yaşama girdi. Tabiki bu haliyle bir yanılgıydı .Ülkücü yada devrimci görüş aslında birbirini tamamlayan fikirlerdir. Birisi milleti ve onun yüceliğini öncül görür. Diegeri tüm halkların eşitliğini ve birlikteliğini öncüller. Bu iki kavramda kendi içinde tutarlılık gösterir.Karşıt değildirler tamamlayıcıdırlar.Günümüzde millet kavramını ve onun idaal arayışını görmezden gelmek pek gerçekçi olmayacaktır .Vatan töre inanç bağlılık hepimizin özsel içeriğidir denilebilir. Bunun yanında emeğin kutsiyeti hakkın ifası eşitlik insanca yaşamsal katılım görmezden gelinebilecek değerler olmamıştır.Toplum tüm gereksellerini dikate almak durumundadır.Çagdaş yaşamın enerjisi bu gerçek üzere olgunlaşır .Toplumun kültürel sürekliliği kültürle oluşur.ortak amaçla belirginleşir. güncel halkın yaşamsal gerekçeleride değişime açık olmakla ilgili bir

durumudur.Devrim bir mayası olmayı .Kabullenlimki böyle bir sonuçta devrimde ülkü birbirini tamalayacaktır.Hepimiz bir ülküve devrim etkenseliginde varsallız diye düşünmeliyiz.Toplum çok geniş bir kavramdır kalıplarını geniş tutmak sağlıklı olacaktır diye yorumlayabiliriz.

Ciddi bir hastalığa muzdaripseniz yurt dışına gitmek istiyorsunuz ,daha donanımlı hekimler daha alt yapısı güçlü kılınikler. Oralarda sizden çok sigorta poliçenizin önemli olduğunu zamanla anlıyorsunuz. Paranızın olduğu kadar değerlisiniz. Bizim kılıniklerse biraz karmaşalıdır.Unvanlar önemsenir üst düzey hekimler masanın arkasında biraz kasıntı durabilirler.Yinede ruhlarının bir yörüngesinde insan sevgisini hissettirirler size.Siz onlara şiir okumayı denemeyin.Gerçekçidirler şiirse biraz hayalperestir.

Tüm beklentileri o toprağa koyulan ölünün beklentisi degilmiydi.Oda sevmemişmiydi ince pembe topuklu kadınları .Kimsesizler yurdunda yüreğin yalnız erkeklere misafir olmamışımıydı yüreği kırık savaşların yorgun askerlerinin anlattığı hikayenin kadını sen degilmiydin. Kim haklı kim haksız ne önemi var. ölümler yağarken şehirlerin üzerine. Savaşların hükümdarı olmazki .Ölümdür orda hükümdar olan .Camları kırıktır evlerin.Aglatır ayrılıkları yüreği. Bir ölüyü toprağa verdiğinizde bir yaşamı bitimlediginizi bilmek durumundayız.Yaşanmışlıklar duygular umutlar beklentiler.ve meçhuliyet.Tüm düşünülenlerin anlamsızlaştığı ölüm hareketli bir yaşamın içinde sizi bulur.Geride kalanlar için 'hayat devam ediyor' sözcükleri gerçel bir olgu olarak sizde sarar.Yine sokaklar doludur.-İnsanlarda geçim telaşı .Devletler askerler generaller siyasetçiler.Devlet memurları okullar Öğrenciler Çocuklar ölümü akıllarından geçirmesi mümkün olmayan gençler. Daima üreten makinalar o makinaların sahipleri.Mülk sahipleri ölümü anlamayı pek beceremeyen insan yığınları.Şuursuz kalabalıklar.Son zamanda yaşamız gereği olsa gerek ölümler bize burdayım diyor. Güneş her dogdugunda umudu yeşertmez acısıda vardır her sabahın.Tümen tümen gelir ayrılıklar ölümler .

Bir yakınınızın ölümüne tanıklık ettiyseniz .Sizin için yaşam çok farklı ilerler.Önem verilen herşeyin önemsizleştiğini anlamış olursunuz. Bu benim içinde böyle olmuştur.Torosların yamaçlarındaki kabirlikte toprağa verdiğim yakınlarımın şimdi sadece soğuk mermer taşlarının izleri var. Onkoloji koridorlarında ömür tüketen ablam için artık patoloji raporlarının kemik metestazlarının kemoterapi seanslarının bir anlamı kalmadı.Artık yaşam meçhuliyetinde o şimdi bir yerlerde bizi izliyordur.Düşünsenize insanlık tarihi boyunca milyarlarca insan bu dünyadan göçtü gitti gitmeyede devam ediyoruz. Yinede içimizdeki egoyu yenemiyoruz.Unvanlar sitatüler makamlar. Ötesi ölüm. Derin acılar yaşamış insanlar hüzünlü gülümserler. Çaresizce tutunmaya çalışırlar hayata. Korkunç bağımlılıkları olurda anlamazlar.Yılgın duygular içindedirler. Daim bir şeylerin eksikliği vardır ruhlarında.Ölgün bir çaresizlik misafirdir onların güncelerine.Kim bilir belki bizlerde onlardan biriyizdir.Yorgun bıkkın ve yalnız.

Eger kendini doğru buluyorsan o yolda ilerlemekten vazgeçme.heleki yalnızsan sen doğru yoldasın demektir ! Dogru olan yol tek bir yolda değildir.Degişkendir.! O zaman sende değişmekten çekinme istikametinin belirgen olsun.Ama açılar farklı ışıkları yansıtsa bilsin ruhuna.Güneşin doğuşunun bir anlamı olmalı.

Asalak kişilikler cüretkar olurlar .Kendi rezilliklerini örtbas etmek için daim bir suçlayıcı tavrı kendilerine maske ederler. Basittirler.Sade olmak farklıdır basit olmak farklı !

Güneşin her sabah doğupta aydınlatır görüldüğü bu dünya bir haksızlıklar panayırı gibi. yoksulluk ve zenginlik kolkola yaşıyor bu keşmekeşte.İşin tuhafı milyonlar yoksulluğu iliklerine kadar yaşarken azınlık zenginliğin şatafatını yaşıyor.Birileri bir şeylerin hükümdarı olmuşlar umut satmakla meşgüller.O birileri egemen gücün temsilcileri olarak büyük kitlelerin yaşamlarına kara çalılar eklemekle meşgüller. Tanrı niçin buna musade ediyor anlamakta zorlanır olmuyormuyuz. Bize cenneti vaat eden tüm inanç kulvarları niçin bu renklerin baharlarda sevinçleştiği umutlarımızı tüketen rezil bir hayata mecbur bırakıyor. Doganın en üst varlığı insan denen canlı niye böylesi bedbah bir hayatı kabullenir oluyor.Tanrının bize nasiplediği iradeyi kullanmayı niçin beceremiyoruz..

Bu öyle bildiğiniz analardan değildi. Evlatları için saçını süperge edenlerden .Bir lokma ekmeği evlatlara eşitçe paylaşanlardan .Korkunç bir sinsiliği ruhunda besliyen bu kadın tanrının kendisine nasiplediği şu uzun ömrünün sonundaki ilahi sorguyu hiçmi hiç düşünmez göründü.Şimdilik yalnızda değildi kan emeci kişiliksiz gölgeler onun gölgelerine karışmış karanlığını daha bir zifirileştirmiş. kısa minyon bedeninin hiç yitiksiz hükümdarlığını cüretkarca kullanır olmuştu.Neydi bu kadını böylesi sinsi yapan .Ana ve sinsilik hainlik yanyana gelmesi zor olan sözcükler degillermidir.Peki nasıl oluyorda bu kısa tıknaz kadın bu rezil ruhu kendi içinde misafir ediyor. Yok bunu sadece cehaletle açıklayamayız.Bir yerlerde saklanmış bir şeylerin varlığını hissediyor gibiyim. Bu kısık mercimek gözlü kadına yinede kızamıyor insan.Hani ana sıfatını taşıyor olması her rezilliğin üstünü kapatır oluyor.Tıpkı bir toprak gibi.

Tüm insanlar yemeden içmeden ve içgüdülerinin etkencesinden bir ay için vazgeçer oldular.Güneş doğarken ve güneş batarken kendilerini oraçladılar.Ruhlarını bedenlerinin temizliğiyle arındırmaya çalışacaklar. Tüm içsel kavgalarını köhne bir dehlize koyup saklamaya çalışacaklar. Sonra o bir ay geçecek neyi niçin kabullendiğini bilmez halk yığınları ömürlerini yine tanrının günah saydığı kötülüklerle tüketmeye devam edecekler. Gök yüzündeki yıldızlar ve milyarlarca özgürlüğe koşmuş ruhlar kendi hikayelerini anlatacaklar lacivert gökyüzünde.Akdenizde sular çekilmiş olacak o vakitler .Damlataş pilajındaki dip kayalıklar gün yüzüne çıka dursun .İnsan denen varlık tüm çekingelerine karşın yine saklıyacak içinde bir şeyleri. Kırmızı gözlü siyasetçiler kendilerinin ne kadar düzgün insan olduklarını anlatacaklar lüks otellerin restonlarında verdikleri iftar yemeklerinde.Kuzu kavurma pirinç pilavı ve alaiyenin gülüklü çorbası .Bir nevi pirinç çorbası yuvarlanmış kıyma ve işkembe kıyığı . İhtimal kızıl saçlı kadınlar türban adını verdikleri baş örtülerini sarmalayıp katılacaklar bu yemeklere. Üniveristelerin rektörleri devlet görevlileri protokol dedikleri bir düzenekte ço k önemli kişilikler olduklarını hissettirecekler ruhlarına. Ekmek fırınlarında pide kuryuklarında bekliyen emekli geçkinler pahalıktan şikayet edecekler. Yinede içlerinin bir kıyısında yaşamının sevinci var olarak kalacaktır şüphesiz. Tanrı bizleri kutsasın.

İnsan kendi yaşamını nasıl belirler. Bu sürece etki eden veriler ne olabilir. Savaşlar bir yana yaşamınıza etki eden iki ana faktör vardır.Birisi aileniz bir diğeri yurttaş olduğunuz devlet. Birey millet kavramıyla devlet mekanizmasını farklı anlamak zorunluluğu görmek durumundadır.Devlet bir kavram olarak gereksel bir otorite olmakla birlikte işlevselliği

farklı olabilmektedir.Bireyin devletin devlete olan sorumluluğu devleti hükümdar konuma getirmemelidir.Çagdaş devlet yapısında amaç bireyi ve onun oluşturduğu toplumu hukuk realitesinde özgürleştirip eşitcil kabul görür bir yaşam işlevine kavuşturmakla yükümlü olmalıdır.Birey devletinden bunu beklerken kendide iç güdülerinin ötesinde insancıl kültüre sahip olma uğraşından vaz geçmemelidir.Benim toplumum ve benim durumum. Durumun tesbiti çok önem arz etmektedir. Bireyler doğal olarak çağın gereklerini yaşama rahat etme güvende olma hakkına sahip olmalıdır.Birey var olma uğraşında kendisine sunulanı değil gereksinmelerini öncül etmeli.Neden niçin sorularına kendini muhatap görmelidir. Bir çok şeyi herkes ister.Bu durumda hepimiz için doğal bir sonuçtur.Ozaman toplumsal yapı ortak üretileni ortakça paylaşmanın zeminini oluşturmak durumundadır .Teknoloji insanı sömürmeden öte insana hizmet etmeyi görev bilen bir yapıyı içsel olarak hepimize zorunlu kılar.Devlet bu varsalın ana aktörü olarak tüm beklentilerin odağında olmaktadır.Yaşamı kolaylaştırmak çağdaş devlet mekanizmasının işleviyle doğrudan ilgilidir.Bir devletin çağdaş olması yurttaşların toplum bilinciyle ilgili bir sonuçtur.Kültürel donanımı yetersiz toplumlarda devlet mekanizmasında sorunsal olabilmektedir.Yaşamın ana ışığı bilgi olduğuna göre bilmek araştırmak sorgulamak.Toplumu ileri götürecektir.Edebiyat ve yazın bu sürece katkı verebilir .olasıdır.Kabul edelimki edebiyat ekinselligide toplumun üstünde bir sonuç değildir.Toplumun basit bir yansımasıdır.Farklı düşünmek her daim kendine bir yol bulamayabilir.Birey yaşamıyla toplumsal izdüşüme katkı verir ,yada o izdüşümde hiçleşir ! Siz hiç duvarlarla konuştunuzmu .Korktunuzmu perdelerini açmaya yüreğinizin.Odanın yalnızlığının ayazında ısındınızmi.Siz hiç özledinizmi çocukluğunuzdaki sini sofrasının çökeleğini,yufka ekmeğini.Agladınızmi özlediğiniz kadınların yaban ellere uçmasına. Siz hastane koridorlarında patoloji raporlarının insafını bekledinizmi .Hiç baktınızmi gözlerinin içine yorgun hekimlerin . Ah siz yaşamaktan korktunuzmu hiç. Ölümler çaldımı kapınızı. Yaralıyı izdüşümünüz .Garipmi öldü umutlarınız.

Hayat sizi hep aynı çarkın içinde tutuyorsa bunu red etme hakkınızı kulanın.Buda sizi karşıt yapar.Tüm taşlarını yerinden oynatmak istersiniz bu köhne dünyanın rutubetli duvarlarının. Dönemeçlerde yolunuzu kaybetiginizde olur geniş meydanlara çıktığınızda. İkincisini tercih etmek için adımlarımızı iyi yollarda sürgelemeliyiz.

Bir yolculuğun içindeyiz bireyiz aileyiz ulusuz koca bir insanlığız.Bunlar birbirini tamamlayan olimpiyat halkaları gibidir.Birbirinden kopamaz.farklılaşamaz.Bizim türklük bilincimiz başka uluslardan üstün olduğu savını taşımaz.Biz insanlığın önemli bir paydaşımız kendi özsel kültürümüzle var olmalıyız çizgisini yansıtır.Bizler insanlığın ortak kültürünün en önemli mihenk taşlarından biriyiz.Türk olmak bilinç ister. Ulusal birlikte emek odaklı bir toplumsal düzen bizim ana amacımız olmalıdır.

Şehrin en büyük mabedlerinden birinin (Cuma ' ibadeti için) içindeyim. Merkezi yayınla bir görevli (vaiz) dini görüş sunuyor. İfadesine göre bir Müslüman (islamiyete tabi mümin) 'Bana kuran yeter ' derse dinsiz oluyor ! Anlatılmak istenen kutsal kitabın sünnet olarak bilinen görüşle desteklenmesi gerektiği .! İlginç bir durum Tanrıdan gönderildiğine inanılan bir kitabı inandığını söyleyenlerin yetersiz görmesi :! bir nevi red etmesi ! ve Hadisleri öne çıkarması (Hadis pergambere ithaf edilen onun sözleri olduğu düşünülen sonradan gelen sözler görüşler). Bu görüşlerin gerçekliği daim tartışıla dursun .Kuranın hadislersiz açıklamayacağını ifade etmek Tanrının mutlakiyetine bir karşı duruş olmazmı ! Tanrı kutsal kitapta neyi eksik anlattığı biz inanlar insan kaynaklı verileri öncül yapma gereğini duymaktayız.Geçmişten gelen kültür o kültürün ana kaynağıyla karşılaştırmı olacak işmi,Din farklı bir arayış.Din üzerine düşünmek sırat köprüsünde yürümek gibi..!

Daha dün verdik toprağa sevgiyi.Unutuverdik gökkuşağının renklerini ,Sadece toprağın rengini sevdik.Bizi korudu diye. Olmazsa kimsesizdik!

Birileri bizi üzüyorsa biz musade ettiğimiz içindir. Hani şair demiş,ya ' Aysel git başımdan ben sana göre degilim'. Ah o gözlerin irak dursun uykularımdan olurmu,Bir nehir aksın mezopotamda bana seni hatırlatsın.Yüregimde hüzün. Papuçları tozlu erkekler ölür savaşlarda üstlerinde yeşil parkaları ölesiye inandıkları ülkülerine tutkun. Bıraıp hayellerine toprağın üstünde göçer giderler kervanına meçhuliyetin.Bu memleket yüreği yaralı anların otağıdır bilirim .Dağlarında kara çadırları vardır yörük yiğitlerinin.Saçları örgülü kadınlar umut sagar keçilerinden sabahında.Kalmakta zordur gitmekte bu kervanla. Kaldık dağlar başında .Sisleri dağılmaz nisan mevsiminde umudun.Kim unuttur söyleyin lacivert gecenin yıldızlarını .Dogunca sabahında güneş .Kimler ısınır koynunda umudun.Söyleyin bana.

Bana teşekkür etti niçin etti bilmiyorum .Bir sevindimki sormayın islandı kirpiklerim o gidince. Sonra anladım bana kırmızıyı sevdiren mavilerdeki bayrak.Birde gelincikleri severim yer yüzünde. Bugday başakları arasından serpilirler yüreğimin bozkırlarına.

Ölüm önemsizdir inanın .Sadece hüzünlenirsiniz dolunayı bırakıp gittiğinize avuçlarınıza almak istediğiniz yıldızları artık göremeyeceğinize. umudu geride bıraktığınıza . Yaşamayı işçi mahallelerinde size özleten ruhu bakir insanları özleyeceğinize .Yoksa ölüm yaşamın bir başka dönencesi oluyor. Geride kalanlar onlar şimdilik yaşadıklarını var sayınlr.

Sen özgür değilsin biliyorum. Çünkü sen kar taneleri gibisin dikeysin yaralarına karşı ömrün.Benim gibisin kimsesizsin loş umutkar hayeller yıkık duvarlı köhne közlerin üstünde üşümüş bir türk kahvesisin sen. Özletiyorsun kendini. Yukarılarda bir yerde gök tanrı yer yüzünde yarattığı canlıları hizaya getirmek için onların kaderinde yaralı çizgiler ekliyor.Hani canlılarda rahat durmuyorlar dogrusu .Unutu vermişler dünyaya geliş gerekçelerini ! İnsan denen canlı dünyaya getirildiyse dünyavi olmak zorundadır.Dünyavi nimetlere şevkimiz bundan olsa gerek.Yani ' dünyaya temah etme bünya geçicidir , Kaderine razı ol.Tanrı burdaki acılarını sonrası mükâfatlandıracaktır ' olgusu insan denen canlıyı hizada tutamıyor.Dünyaya geldim o zaman dünya nimetlerinden faydalanmalıyım bunda benimde hakkım var diyor. Dogrusu bunda haklı olduğunu görmezden gelmek haksızlık olmuyormu.Mademki bu dünyaya geldik.İçimizdeki tüm arzuları baskılamaktan öte yaşama hakkına sahip degilmiyiz.Sadece bu süreçte kuralları iyi anlamalı gerçekçi bir taban oluşturmanın yolunu görmeliyiz.İnsanlık buna kültür diyor. İnsanlığın yüzyıllar boyu yaşadıklarını damıtıp yaşanması arzulanarla harmanlamak gerekseli ortak üretmek ortak paylaşmak ! Özgürlüğümüzün sınırlarını iyi bilmek ve umudu gerçeğe dönüştürmek. Sosyal bir varlık olarak oluşturduğumuz tüm

değerlerin var oluş gereksinimin insan olduğunu belirlemek. Bu olgunluğa erişmiş toplumların bireyleri mutluluk denen duyguyu daha çok yaşıyorlar. Güvende olmak .Gelecekte korkmamak yeni nesillerin geleceğinde toplumsal örgütün (devlet)gücünü yanında görmek .Bu süreci tanımlamış toplumlarda ekinellik bir başka ilerliyor.Sanaat daha bir işlevsel olarak toplumla bütünleşiyor .resim ,edebiyat, müzik, sinema daha bir bütüncü gerçekliğe ulaşıyor.Okuma yazma ileriye taşıma bir gereç olarak topluma katkı veriyor. Yeme içme barınma güven duvarlarını örmeyi başarmış toplumlarda yaşam bir başka sevinçleniyor.Birey kendisiyle ve Tanrısıyla daha bir gerçekçel köprüler kuruyor.Zamanı geldiğinde ölmümde bir olgu olarak kabulleniyor.İyi yaşadım deyip Tanrısına teşekkür ediyor. Ne yazıkki günümüzde milyarlarca insan bu çizginin çok altında dipilerde debelenmekten öte bir ömre sahip değiliz. Bu bizim kaderimiz olmamalı.Bir yerlerde yanlışlık var !

Ah bu kendime yetmez umutlarım yanlış zamanlarda yanlış insanlardan medet umuyor.Benim karanlığımı bilmiyor.Yorgunlugumu anlamıyor .Yaşamla mücadeleden yorgun çıktığımı hissetmiyor. Üzüyor beni.Yaşamınızın bir zamanında sizdede öyle oldumu bilmiyorum .Bırakıp gidesiniz geliyor her şeyi.Sizi hiç tanımayan sokaklarda adımlarınız olsun istiyorsunuz. Çok iraklarda çok yorgun yürekli insanlarla bakışmak istiyorsunuz.Tüm günahlarınıza yenilerini eklemek yada tam tersi güneşin doğuşundan batışına oruçlanıp bedeninizi ve ruhunuzu arıştırmayıda düşünebilirsiniz.Dogrusu bu ikincisi biraz sabir istiyor.Sonra bir iftar sofrasında tüm yetim ruhlu umutlarınızı misafir etmek .Gülümsemek istiyorsunuz.

Tanrının sınıdığı insanlardan biriydik .Tanrı bazı kullarını sınar.Acılara dertlere çaresiz görünen yetmezliklere dayanırmı diye.İnsan oğlu herşeye dayanıklıyız.Hani çekilenlere dağlar taşlar dayanmazmışda yüce tanrı sabrını verirmiş derler.Gerçekten öyle.Kapitalizimin egemen olduğu bir toplumda en diptesiniz.Üstelik düşünme yetisine sahipsiniz.Ne kadar katlanılası zor bir durum.Üstelik çağın en cüretkar hastalığına muzdarip bir fedakar ablaya sahipsiniz.Onun yanındasınız onlarca yıl size çaresizliğinizi hatırlatacak hücrelerin isyankârlığına meydan okuyan bir umuda sahip ablaya sahipsiniz. Tanrıya teşekkür ederiz.Bizi umutsuz bırakmadığı için.Yüregimizdeki kasırgaları sabırla dindirmemize vesile olduğu için.

Esmer bakışlı kadınlar yüreğimizi deler.Hani şair demişya 'illaki esmer olacak ' Evet esmer umuttur topraktır sevdanın bereketidir.Esmer kavuşulması zor sevgilidir. Ah esmer kadınları gecenin.sizi yaşamaya davet ediyorum.Kırmayın beni.izdüşümümde sizlerden bir renk olsun. Mavi yakalı fabrika işçilerinin hikayesini anlatın bana .içinde yalan olmayan hikayeleri.

Birazdan sabah olacak.Uykusuz hastalar yorgun ihtiyarlar Mahkumlukları karanlık gecelerin loş ışıklar altında saklanılan hayatların. Hepsi vazgeçecek mateminden güneş doğacak.Ankarada üniveriste hastanesinin dokuzuncu katındaki onkolojik hastalar bir kış sabahında pencereden baktıkları şehrin suliyetinde yorgun devlet memurlarını görecekler sokaklardaki otobüs duraklarında.Dış kapıda pavyon ışıkları ezik kalacak güneşin o umutcul ışığının gölgesinde.Bense şuursuzca bekliyorum gençlik parkının köşesinde kimi beklediğimi bilmeden ilerde ulusun kadim Atatürk heykeli umutlandırıyor ruhumu.Bir heykel çok şey anlatır.Bunu şimdi anlıyorum. Sonra o kasvetli yolculuğum başlıyor Ankara oluyor ruhum.

Her şeyin yanlış olduğu bir çağda bir sen bana doğru geldin.Aldım seni kabullendim.Sert bir kişilikti yüreğin. olsun ben seni öyle sevdim.Yada sevmedim kabullendim.Sana sözcükler ektim ömrümce kırmızı gelincik sözcükler.Öldüğümde mezarıma dik olurmu onları .Öldüğümü söyleme bana !

Baharda aşık olmak güzelmiş öyle derler.Birde ölmek var baharda doğa canlanırken çiçekler açarken kuzular koşarken sevinçle .Ölüm daha bir zordur baharda. Huysuz erkekler gibi çekilmez olur hayat.Kadınlarında çekilmezi vardır,Ama kadın bir gülümser.Hadi der yemek hazır.Çayda demlendi.Yeniden anlamlı olur hayat. Gülmek kadına yakışır.Şöyle edeplice sevmek gibi.Mabedleştirir kadın bulunduğu mekanı.Ama çekip gitme sakın desekte gidende olur içlerinden geride kendini bırakır yüreği.Aslında giden kadın hiç gelmemiştir.Sizin olmamıştır hiç. Yinede severim baharı ilki sonu fark etmez.

Onsekiz Aralık 2011 Alanya devlet hastanesinin acil servisinin kapısındaım ,genç bir hekim yanıma geldi, ablanız bize geldiğinde vefat etmişti ,dedi ! bu haberle koca bir ömrü umutları karanlığa gömdüğünü nerden bilecektiki. Eve gitsem artık o damlataştaki alt zemin dairede onu bulamayacaktım, Yanlızlığım o gün yüreğimi parçaladı.Hangi şiir anlatabilirdi bu acıyı .Hangi hikaye böyle hüznle koyabilirdi son noktayı.Bir hayat böyle yaşandı.

Altay dağlarından esintiler taşır ruhumuz gelir karaca dag olur erciyes olur,acı olur. Toroslarda tüter dumanı anadolunun.Saçları boncukla örülür türk balalarının.Anadolu olur yurdun adı.Sevdalara açıktır umut.Gökyüzünde dolanır ay yıldız .Allı bir gelindir adı.Yörük çadırlarında bişer közde kahve.Yüreklere demlenir acıları. Biliriz türk ahlakı yiğitlik kahramanlık üzere kuruludur.Geçmişten günümüze yiğitler besler koynunda bu topraklar.Gerekliğinde var olmak için.Türk yüksek karakterli ve temiz kalplidir türkün otağının ana odağı türk kadınıdır kuşkusuz. Hiç şüphesiz türk kültüründe diğer kültürlerden etkilenmiş onları etkilemiştir.Türk olmak üst olmak değildir var olmaktadır. Dünya kültürünün en önemli kaynak varlıklarından bir kültüre sahip olduğumuzu söylemek afaki olmayacaktır ! Türkleri var eden ana hücre şüphesizki ailedir.Aile türk toplumunun temek varlığı olarak toplumun odak noktasında durmaktadır.Bunu perçinliyen kavram Türkçemizdir.Türkçe türklüğün kılıcıdır. onu güçlü tutar.Bu kılıçtırki halk kültürünü ileriye taşır .Var eder. Dünya medeniyeti bir kavimler medeniyeti olduğuna göre bizlerinde bu medeniyete katkı verdiğimiz açık bir sonuç olarak önmüze çıkmaktadır. Bu durum bizi diğer toplumlardan üstün kılmadığı gibi geriyede ötelemes.Biz dünya kültürünün bir paydaşız. Durum bundan ibarettir.

Ben karanlığa saklanırım.zulam gecedir benim.Biraz korkarım kendimden çok kadınlar özler benim.Çok kadınlar kovalarım.Sonra bir ekmek alırım köşedeki fırından öyle sıcak buharı üstünde olmayan en bayatından.Özlerim ben konuşmak istedimmi ölülerimi.Anlatmam kimselere. Para pul ev bahçe ne varsa bu dünyalık benim dışımda. Hikayeler anlatırım sokak kedilerine. Esmer tenli kadınlarla arkadaş olurum.Sonra hastalanırım ben .Kendimce hastalanırım kitaplarda yazılmaz benim hastalığım.Ürkek ördekler gibi korkarım anlatmaya kendimi.

Korkuyordu niçin korktuğunu bilmeden .Yaşam korkuyla nefes alınacak köhne odalara saklanacak perdeleri kapalı evlerde ömür tüketilecek bir hikaye yaşatmazdı insanlara.Sosyal bir varlıktık .Sokaga çıkıp insanların arasına

harmanlayabildikleri ölçüde toplumsal çağdaşlar. Yaşamı içlerinde olgunlaştır. Hayat sizi sürükler kendi yolculuğunda esas olan bir izinizin kalmış olması yaşamda kültür dediğiniz nedirki yaşanılanın izdüşümü degilmi. İnsan hayatında çaresizlik çok büyük bir ızdıraptır.Ölüm dahi onun yanında masum sayılır.Çünkü ölüm için ‘Tanrının takdiri ‘ denir .Ruh bunu kabullenir ama çareziligi ruhunuz tanımlayamaz.

Derince korkular taşıyor ruhum,çalan her telefon acabalara gebe ,ve sen yoksun .Hücre en isyancı hikayesinde ölümün,soluk benizli yerli gözlerinde,bence her şey yalan olsa ne çıkar ,yalanda bir gerçek degilmi.Düşünüyorumda bu gece kaç milyon çift sevişti bu ülkede ,kaç kadın doyuma erdi kaç erkek utandı histerik yanılığlarından kaç bebek dünyaya geldi,kaç hasta tüketti son nefesini,kaç doçent profesör oldu,kaç anne süt verdi çocuğuna, kaç çocuk annesiz kaldı,sofralarında kaç ailenin zeytin yoktu bu sabah, kaç cahil sırma taktı boynuna, güneş kaç milyar ışık saçtı öğle üzeri,kaç dişi yalnız yıkandı sularında ömrün,kimler hatırlandı bu sabah,şirinin oğlu serdal niçinlere kaç kez yanıt bulamadı,hep maskeler taşıdı asalak yüzler ,kardeşçe olmak anlamsızlaştı ,ankarada unuttu yalnızlığımı,Bir sıcak çaya hasret ruhum ,en heybetli dağların ötesinde ,bir ölüm buldu bir ölüm,girilmezdi artık o evlere ,toprak damlı bir evdi yaşadığımız ,toprak damlı evde yaşayanlar toprak olmuştu işte.

Gök kubbe tanrının otağıdır.Erişilmezdir tanrı.Dünyaya tohumlarını ekmiştir sevginin.Nefret onu yok etmiştir.Ölümde vaz geçirmemiştir insan denen varlığın o tükenmez hırsını.

Herkesin kendince bir acısı vardır yüreğinde onu olgunlaştıran isimsiz yolculuklarında ona yoldaş olan. Yaşamda iki tip insanla karşılaşsınız birincisi mazlum ve yrekli ikincisi sünepe ve yozlaşık.Siz birincisine yoldaş olmaya çalışın. Düz yollarda herkese yürür.Önemli olan tozlu topraklı dikenli yollarda yürümeyi başarabilmek. Her sabah güneş doğar ama her mevsim güneşin sıcaklığını hissedemezsiniz.Yolculuklarda böyledir izleri kalır geride bırakıp gidilenin sizinle geldiğini anlarsınız vakit geçtir artık.Ömür tükenmenin arefesindedir.

Hani o iki küçük odası olan demir yolu lojmanlarında.Her gün camlarını sildirir isleri tirenlerin.Agaçtan bir bahçe kapısı olur daim açık olan.Kırmızıdan bir baş örtü takmıştır umut.

Şimdi hazan mevsimindeyiz eğreti duruyoruz hayatta.Hani ölüm ansızın gelir derlerde bilmezler yanı başımızdadır O .Köhne bir köy evinde saklanır yalan pencerede tahtalı dağının heybetli görüntüsü.Küçük hikayeleri köylü yaşamlarının. Özgürlük işçiler ve çiftçilerin heybesinde mayalanır

Kısrak bir gülüşü vardı hayatın.Biraz alaycı,biraz korku salan.Köhne bir ömrü kendine mesken tutmuş bir sığırcık gibi ürkek yaşadı durdu o kadim şehrin toprak damlı evlerinin saktığı sokaklarında.Sonra ne oldu biliyomusunuz tüm türk töresini görmezden gelen dişiliği onu günaha soktu gitti ömründe hiç ata binmemiş hiç kılıç salamamış bir kara çobana yoldaş oldu anadolu bozkırlarında. Sonra ne yaptı biliyormusunuz koca ömrü bir kara çadırda yörük kızına mahkumlaştırdı.Hiç çıkmadı sözünden .Güneşin saklandığı zamanlarda sevişti umuduyla. Sonra güne karşı uyanıp uykusundan keçilerin sütünü sağdı.Anadolu daha acımsamamıştı umudunda ruhun. Düşündü bu keçilerin hepsi onun olamazdı .Buna hakkı yoktu . Tüm çocukları içmeliydi bu sütlerden .Sonra buğday başaklarının arasında kırmızı gelincikleri demet demet yapıp baharda tüm daga yamaca dağıtmalıydı sevincini .Gelen bahardı çünkü. Ölüm uzaktı şimdilik.

Çiçekli kahve fincanını ters çevirdi birşeyler mırıldanıp yüz üstü altlığına kapatı verdi. Kimbilir neler çıkacaktı çizgilerinde kahve peltelerinin. Kahve fincanının soğumasını bekledi.Sonra fincanı eline alıp gözleri ile içindeki çizgileri tanımaya çalıştı.Karmaşık çizgilere bir anlam veremiyordu .Falcılıkta gerilerde gibiydi. Bugün iyi geçmemiti günü bir din görevlisinin arapça sevdası onu tartışmanın içine sokmuş.Türkçesini savunmak zorunda bırakmıştı.Türkçe benim ana dilim dedi ulusumunda milli dili. Arapça diğer dillerden Türkçeye bulaşmış sözcükler Türkçenin hükümdarlığını benim ruhumda gölgeliyemezdi. Tüm dinlerde kendine bir yer bulabilirdi onun tercihi mümlümanlık olmuştu. Bu onun Araplaşmasının mecburiyeti olamazdı. Kendi diline kendi kültürüne muhaliflik ihanet değilse büyük bir gaflet degilmiydi.

İnsan enerjisi bireyi yaşama bağlar.üreme gelişme yansıma veri oluşturma (Sanat) Tüm bunlar yaşamın sürecinin bir doğal sonucu olarak düşünölmelidir.

Libido insan yaşamının temel ateşleyici olarak düşünölüyorsa .Bireyin yaşamının oldukça çetrefilli bir yolculuğa mahkum olmasına şaşmamak gerekir.Kimbilir bizler belkin neslin devam etmesi için gerekli mahkum zavallılar olabiliyoruz.

Bir şehirin kıyısında tiren yoksa o şehir eksik demektir.Gidenler unutmuştur o şehri. Kapı önlerinde bekler hasret yosma bir acı değer yüreğin yarasını. Sonrası hüzdündür yaşananın.Yalpalar umutlar omuzları çöker gecenin.Bilirmisiniz tirenler önemlidir sizi alır bir yerlere götürür.Zaten ruhlarımızda pek durmayı sevmezler dolaşmak isterler.Nehirler ovalar heybetli dağlar tüm bunlar insan ruhunun sakinleştirici yoldaşlarıdır.İnsanlar günümüzde olduğu gibi dev binaların köhne odalarına mahkumlaştıkça ruhlarının kasvere büründüğünü anlamazlar bile.Belkide şehirlerdeki kaba saba insan davranışlarının içselinde bu mahkumiyetin patolojik varsalı yatmaktadır. Bireyin kendi kavimini sevmesinden kendi kültürünü hoşnutlamasından daha doğal ne olabilirki.Acunda insanlar kavimler içinde yaşarlar .Biz türkler bu topraklarda binlerce yıldır dünyanın bir çok coğrafyasında olduğu gibi varmışızdır.Bizim ulussulugumuz kendimizi diğer kavimlerden üst görmekle ilgili bir şöven duygu degildir.Bizler Türk olarak dünyanın diğer kavimlerinle eşitiz.Tarihin sarp dağlarında bizim rüzgarlarımız esmiştir.Bizim atlarımızın nal izlerini boz kırlarda görmek zor bir durum değildir.Bireylerin olduğu gibi kavimlerinde karakterleri vardır.Türk kavmi mert fedakar aile odaklı bireylerden oluşur.Türk ulusalcılığı yüksek yurt sevgisi ve milli varlıkla özdeştir. Burda şu gerçeği görmek durumundayız Türk ülküsü ve türk devrim bilinci (yenilikçilik) birbirine zit olgular değildir.Bu iki olgu birbirini tamamlayan sosyolojik bir gereksellik olmaktadır. Ulusal varlık ve halkın emeğinin kutsandığı bir ekonomik yapı halksal boyutta adalet eşitlik ve emek gerekselinin öncüllüğü.Toplumsal armonimizde bu ahengi yakalamak bizi çağdaş bir ülke konumuna getirecek olan ana aç olacaktır

Tanrı bilir sevgi yüreğindedir bu toprakların insanının. Nehirleri cömerttir bu toprakların rüzgarlarda özgürce savrulur saçları kadınlarının. Esmer gözleri vardır umudun.Bakışır dururuz hüznünde şu yaşam denen hikayenin. Dogu toplumları kendilerini bir şemsiyenin altında görmekten vazgeçmez görünüyorlar ! Liderleri (halife,reis,padişah

) onlar adına karar verecek onlar adına ülke yönetecek onlara sadece tabi olmayı yeterli görecekler. Hak olanı değil kendilerine uygun bulunanı kabullenecekler. Demokratik bilincin olamadığı yaşam süreçlerinde toplumlar bu baskın yönetsellere mahkum olmaktan kurtulamıyorlar.! Olan biten yanlışların sadece siyasi aktörlere sorumluluğu olarak görmek yeterli olmayacaktır.Toplum demikrasi kültürünü içine sindirmeyi beceremediği müddetçe hükümdarlıklar (buruygan hukuk dışı) yöntemler toplumlar için baskıncalarını sürdürür olacaktırlar. Günümüz toplumları iletişim ve ulaşımın bir sonucu olarak içsel etkileşimi birbirlerine yansıtmaktan (evrensel kültür)jolurluluga ulaşmaktan norm insancıl değerleri olgunlaştırmaktan biçare olmamakla birlikte süreç seviyesel olarak her toplumda farklılıklar göstere bilmektedir. Demikrasi paylaşım katılımcılık ve ortak akli mekanizması çağdaş toplumlarda varsallığı esas olan bir gereklilik olarak karşımızda dururken .Bir çok toplumun bu sürece katkı vermek bir yana tökezleme sürecinde olduğunu gözlemlemek sık karşılaşılan bir durum olmaktadır.Toplumlar ortak iradeyle katılımcı yönetimlerde çağdaşlığa ulaşabilmekte hukuk varlığını olgunlaştırmayı başara bilmektedirler. Bir çok sıkıntının içselinde bu düzeyin gerisinde olmak yatıyor diye düşünülebilir. Demokratik laik sosyal huku devletleri bu değerleri içselleştirip piratige uygulaya bildikleri ölçüde saygınlığa ulaşabiliyorlar diye yorumlamalıyız. İyiyi ve güzeli aramak doğru bilgileri görmek bunu benimsemekle ilgili bir durum oluyor. Tarih bu sürece katkı veren ulusların izdüşümünü daha bir parlak görüyor kuşkusuz.!

Özgür olmaktansa bağımlı olmayı tercih ediyoruz.Özgürlük cesaret ister çoğulumuz bu cesareti gösteremez.Dogrusu çoğumuz özgür olmaktan korkarız.

Bu gün bir mayıs 2022 : Milyarlarca emekçi dünya üzerinde yaşam mcadelesi veriyor .Ne çareki günümüzdede emekçi kesimler köylerde şehirlerde kapitalistlerin insafına bırakılmış oluyorlar.Çogunlugumuz emek mücadelemizde yıkıcı düzenin mahkumiyetini yaşıyoruz.Bir düzen nasıl yıkıcı olabilir. Size insanca yaşama hakkı tanımayan barınma gerçinme öğrenme gezme nefes alma şansı vermiyen doğal sevisel yaşamı ilkelleştiren insanların ezmeyi marifet bilen yapılar yıkıcı düzenler oluyorlar. İnsanlık bu çarkı kırmakta pek başarılı olduğunu hissettirmiyor.Bir mayıs emekçilerin dayanışma gününde ortadaki tablo bundan ibarettir.Ben işçi kadınları severim !

Türk ulusunun yazılı olmayan güçlü bir edebi kültürü var.Bunu türkülerde destanlarda kültürün özünde görüyoruz.Türküler türk ulusunun toplumsal kartviziti gibi yüreğimizi ilmek ilmek işliyor. Türk olmanın keyfini yaşıyor (kültürel boyutta) 'isterdim yakın olam ,felek saldı iraka ..!' Ah o iraklar bayramlarda daha bir acıyor yürekleri. Birde vakitsiz ölümleri vardır hayatın bir bayram arefesinde bir umudun yeşerdiği bir anda bir kırmızı gülün açtığı bir yaz güncesinde aniden geliverir ölüm. Hazırlıksızdır geride kalanlar bu acıya daha bir kaç dakkika evvel konuşulmuştur Evde yapılacak bayram tatlısına alınacak cevizin miktarı. Ama ölümdür bu tüm dağları ovaları nehirleri gece lacivertinin yıldızlarını burda bıraktırıp alır götürür sizi meçhuliyete. Yaşam gökkuşağında olmayan bir renkle boyamış olur umut penceresini adı karadır kaderin.

Türklük büyük bir kültürün üyesi olmaktır.Değerlerini benimsemek yaşaması için uğraş vermek kanıksanacak bir durum değildir.Ruslar ,Almanlar,İngilizler ,fıransızlar din şemsiyesi altında araplar kendi yaşam biçimlerini dikta etmeyi kendilerince hak görürken biz türklerin türklüğümüzün bilincinde olmaması büyük bir gaflet olmazmı.Diger taraftan ekonomik model olarak işçi köylü etkenli bir halksal ekonomik modeli benimsemek kültürel olguyla niçin ters düşsün.Bu süreci anlamamız lazım.ülkesel olarak ulusal bilinç ekonomik olarak emekçi bilinç ortak nokta denge. Ülkenin çağdaşlaşma sürecinde birlikteliği sağlamayı başarabilmeliyiz.

Demikrasi denetlenebilirliği önemser .Bu denetim olgusu hukukla belirginleşir.Bireylerin denetimiye ahlakla biçimleniyor.Demokratik yapılarda kamu otoritesiyse hukukla kontoral altında olur.Siyasi güç hukuğun çizgileri içinde meclisce denetlenir.Yönetim halkın temsilcilerinin oluşturduğu mecliste kendi meşrutiyetini belirler.Denetimden ve yasların çizgilerinden esnekleştirilmiş bir yönetim biçimi demikratik ve meşru bir konuma sahip olamamaktadır.Demikrasi biliyoruzki seçimlerden ibaret değildir.O süreçte sadece bir araçtır.Demikrasiyi ve meşrutiyeti hukuk sağlar.Hukuk demikrasinin ahlakıdır diye düşünebiliriz.Neyse bırakalım demikrasiyi ben seni anlatayım sözcükler.Ben seni kırmızı gelinciklerin arasında buğday başaklarının arasında sevmiştim.Nasıl da aydınlıktı gök yüzü hatırlarmısın.Her şey diyarbakırdı sanki dicle nehri karaca dag.Saçlarında savrulurdu başakları buğday tarlalarının gök yüzünde yıldızlar ışıltılı bir geceyi müjdelendi.Sen nasıl da gülerdin gök yüzündeki umuda. Ah sonra çekip gitmeler oldu o kadim şehirden.Dönmedim geri pek sevmem geriye dönmeyi bir gençlik gününde Ankara olduk ikimiz bilirsin.Cebecide kırmızı tuğlalı evde ,kırmızı etekli bir kızdın sen.Saçları örülü yeni yetme ünüformalı öğrenciler gibiydin. Hiç sevmedim seni ben.!

Güçlü erkek bence yalnız kalmayı becerebilen erkektir.Ama çoğunluğumuz libidomuzun bizi mahkumlaştırdığı evliliği tercih etmişdir.Çocuklar torunlar ihtiyaçlar beklentiler ve toplumun size yüklediği 'baba ' zorunsallığının yükü. Korkarsınız kendiniz olmaktan kendiniz için yaşamaktan .Olası sorumluluğunuz kutsal bir göreve dönüşmüştür.Günahtır sizin bu görevden kaçmanız .Sınırları çizilmemiştir bu sorumsallığınızın. Evliliği es geçmiş bir erkeğin kaybedeceği bir şey yoktur .Yada çok şey kaybetmiştir haberi yoktur. Kadınsız kendine uygun bulun erkekler ve kadınların histerik şehvetinde köpekleşen erkekler. dengesi olmayan bir yolculuktur bu. Sizi üzer. Kendi gibi düşünmeyen siyasi aktörlerin ağzını köpükleştirip ilkelleşensözcükler gibi kalır her şey. Anlamsız ve ilkelce.Çogunlugumuz bunu başaramadık prangalarla bağlandık ömrü tüketen buruygan hayata . Yüreklerimizin diplerinde zulaladığımız eksik duyguları kiselere anlatamadık.

Çok ölümler gördü yüreği .Çok kadınlar sevdi .Hepsi iraktı sevgi rüzgarlarına.Kırmızı bir toprakta sessizce tükendi bedeni gözleri yorgun umudun.Biliyorum sevdalarda geçicidir der şairler. Tanrı yorgun bırakır yolculuklarında göçkün serlerini kavgalarımın.Niçin dedi niçin ekemkleri eşitçe bölüşemedik.Tanrı niye bizi sevmedi .!

Esmer sevgil,gözlerini kaçırma benden.Ben senin için nefes alıyorum.Senin için dolaşıyorum boz kırlarda. Bugdaylar ekiyorum ruhumun tarlalarına. Hadi gel özlüyorum.Biliyorum çok kanattı ruhumuzu acılar .Ben özlüyorum seni .Matematik gibisin sen. .Topluyorum çıkarıyorum seni geriye pek bir şeyler kalmıyor.Çarpıyorum bu defa çarpılıyorum.

İnsan denen varlık ölüm onu yitikleştirene kadar şu fani dünyada nelerle karşılaşılıyor.Haksızlıklar sömürüler,arzular

histerik arayışlar ego her şey insan denen varlığını beyin içersinde ruhanı törpölüyor.En güçlü olduğunuz anda tanrı size çaresizliğinizi hatırlatıyor.Yada aksi oluyor en mazlum olduğunuz bir anda size bir kapı açıyor.Birey özellikle bu ikincisinde denendiğini sınındığını anlamış oluyorsa ayakları daha bir yere basıyor.Gerçekçilik sizin hayal kırıklığına ugramınıza set çekiyor.İki saniye sonraki durumumuzdan bi haber yaşarken aylar yıllar sonrasının rotalarını düşünmek pek gerçekçi olamıyor.Yaşamak anlık bir şey !

Soyut yaşıyoruz sıkıntımız bu olsa gerek.İşin aslı somuta ulaşmak için bir çabamızda olmuyor.Acaba tanrı kendisiylemi savaşıyor.Yoksa bizmi tanrıyı anlayamıyoruz.İçimizdeki şeytansı arzuları niçin ruhumuza nekşetmiş bir tanrımız var! Bizi günaha kuralsızlığa mecbur bıraktıyor.Sonrada biz bunun hesabını vermenin acizliğini yaşıyacağız.Bir kıldan ince sırat köprüsünden geçip keyfe ve rahatlığa ulaşmakta zorlanacağız.Bakıyorumda insan ruhunun sevdiği bir çok şey dine uygun değil.Peki dine uygun olması için biz ruhumuzun isteklerinden vazmi geçeceğiz.Farz edelimki geçtik bunu nasıl başaracağız.Hepimiz istemeden geldiğimiz bu yaşamda insanca hakça eşitcil bir yaşama niçin sahip olamıyoruz.Tanrı niçin bu karmaşık dünya düzeninde bizi yalnız bırakıyor ! Yada tanrı bize yolu göstermişse bizmi görmezden geliyoruz.Adil davranmak lazım gerçi Sokrates sorar 'adil olan her şey dine uygunmudur ? ' yada adil olan her şey dine uygun degilde bir kısmı dine uygun bir kısmı degildir ! 'Tanrı hakkında düşünmek hele konuşmak pek istenilecek bir durum değildir. Çünkü için özünde korku ve çekingenlik vardır .Korkunun olduğu yerde özgürlükte mümkün değildir.O zaman bizim tanrı hakkında konuşma özgürlüğümüz olamaz.Tanrıya inanırız ve onun bizden hoşnut olması için gösterişli mabedler yaparız.Bize doğru yolu gösterdiğini düşündüğümüz din adamlarına saygımızın özünde bu durum vardır.Bu durumu sorgulayamayız. Korkunun olduğu yerde yetmezlik vardır.Utañ duyulur bu utañ tabiki her korkuda ortaya çıkmaz düşünsenize bir büyük hastalığa muzdaripsiniz ama bundan korkar ama utanmazsınız.Hasta olmak sizin elinizde olan bir şey değildir çünkü. Otoriteye baş kaldırmak sizin cezalandırılmanız için gerekli sebep olabilir.İnsanlık tarihi bu gibi durumlarla oluşmuştur.Düşünen ve sorgulayan insan daima tehlikeli bulunmuştur. Ozaman düşünmeyelim yeyelim içelim seks yapalım sonra her şeyi önemsizleştiririm ! peki o zaman kültür nasıl oluşacak insanlık değerleri nasıl gelişecek.Aynı şeyleri hayvanlarda yapıyorlar üstelik kendi dialektiklerinde bizden daha özgürler.Gök yüzünde dolaşan bir kartala kimlik soran bir polis göremezsiniz.Yada bir tavus kuşu renkli kanatlarını açarken kimsenin koyduğu yasaları dikate almaz.Canı ne zaman isterse o görkemli şatavatını gösterir.Tanrı ona bu hakkı vermiştir.Biz insanlar öylemi evet doğanın en şerefli canlılarıyız.Ama öylesine yasaklara günahlara korkulara açığzki şeref ruhumuza pranga oluyor. Ah dostum söylediklerinden hiçbir şey anlayamıyorum demek pekte yanlış olmayacak bizler için.!

Sağduyu nedir.Bedeninize teslim olmamak onu denetliyebilmek histereik şehvetin karanlığında tükenmemek. Paylaşmak benle bizi bütünleştirmek.Sizinle olmak olabilmek. Bildiklerini anlatmak ama bildiklerinin doğruluğunda ısrarcı olmamak.

Bu dünyada sevgiye en çok laik olan insanlar annelerdir .Anneler evlatları için her türlü fırtınaya göslerini siper ederler. Onları babalar takip eder.Aslında babalarda anneler kadar yakındırlar evlatlarına ama bunu çoğumuz anlamakta zorlanırız.Ne zamanki ölüm gelir çok şeyi anlatır yüreklerimize ama çok geç kalmıştır her şey. Geç kalan herşeyin hiçbir anlamı kalmaz!

Size bir şeyler verebilenlerle arkadaşlık yapınız.Sizin enrinizi alan yalaka sünepelikleri kendi daireniz içinde tutmayın .Kümenin içindedede olsanız bir birey olarak kendi duruşunuz olmalı.Kümenin elamanı olun ama kölesi olmayın.İnsan denen yaşamsal gerekçe olarak zaten tanrısına karşı köleliğini (kul) kabullenmiştir.Tanrının dışında bir şeylerin itaatına mahkum olmamalıyız.Onun için yasaların bizlere nefes alma hakkı vermesi gerektiğini düşünmüyormuyuz.Adalet özgürlük ve sorumluluk hep bunlar birbiri ile bağıntılı olgular degildir.Birey yasalara uymalıdır.Yasa yapıcılarda bireyi anlamayı onu kabullenmeyi kendilerini üst olarak görmemeleri gerektiği bilgeliği kendilerine uzak tutmamalıdır. Belki o zaman her şey daha güzel olacak.!

Ahlak her zaman size mutluluğu getirmez.Ama sizi doğruya ulaştırabilir.Ahlaklı olmak içinde bilgelik gerektirir.Birey var oluş bilincinde olmazsa bilgeliğinin yolculuğuna katıksız çıkmış olur.Açlıksa sizi ahlaktan soyutlar.Tanrı içgüdüsel duygularımızla bizi bedenimize bağlı kılmıştır.Bu yaradılışın bir sonucudur.Mademki biz bu bedene yaşamımız boyunca mahkumuz önümüzde iki yol vardır ya bedenimizin arzularına mahkum olup arsızlaşacağız yada o bedeni olgunlaştıracağız her iki durumdada ruhumuzun incineceğini rahatlıkla söyleyebiliriz. İşin özü yaşamak gerçekten bir içsel kavgayla tükenecek gibi.

Bir çok şeye geç kalmamızın nedenide biraz içimizdeki korkudan olsa gerek .Korkuyormuyuz ? Evet korkuyoruz.Kendimizden duygularımızdan yaşadığımız toplumdan aç kalmaktan hapse girmekten belkide çaresiz bir hastalığa muzdarip olmaktan.Halbuki biliyoruzki tüm koykularımız yaşamın bu dönemine ait birde diğer yanı var ' öldü ' dediklerimizden meçhuliyeti bizimde aday olduğumuz o muaazzam ölüm gerçeği !

Nar çiçeklerini bilirmisiniz çok sevilesi çiçeklerdir onlar .Kır çiçekleri gibi hanım elleri gibi sizi aşık eder gülün ettiği gibi tüm yaban kadınlarına gecenin.Tekir ovada eşimin annesine ait evin çitlerine yoldaş bahçede altı yedi nar ağacı vardı anne yan komşuya kızınca tümünü kökleyi vermiş güzelim kırmızı nar çiçekleri artık açmıyor o evde ! Tıpkı yılların dut ağacı gibi onlarda yitikleşti artık .Gittigimizde gözlerimiz arasada geriye bir hiçlik bırakmışlar.İnsanlarda böyledir ansızın yiterler geride kalanlarda bir hüznün oda tıpkı sevdalar gibi geçicimidir nedir .Hani deriz ya hayat devam ediyor.Etsin bakalım !

Ah esmer ölümüm yanında olsun isterim ,
ölürken bakma gözlerime bırakıp gidemem seni
kötü olurum ölümden önce !

Tanrıyı kabullenmeyenler ya bu görüşte samimi değillerdir(!)yada sorumluluk almak istemeyip özgürlüklerini yaşamak isteyenlerdir.Tanrının varlığını kabul etmek bireyi mahkumlaştırır. (kul – köle) eder.Ölüm varsa Tanrı vardır yada olmalıdır demiştik. Ölüler ya hiçbir şey hissetmezler yada çok şeye şahit olurlar bunu ölünce göreceğiz belkide bu değişimimizden memnun kalacağız. Yinede ölüm sonrası tanrının bizlere eziyet edeceğini düşünemiyorum . Tanrı aşkına bir insanın suçlanması onun suçlu olduğuna gelmez.Yüksek yerlerdeki hakim kararları önemlidir.Ama

tanrının hükümdarlığı dahada önemlidir en üst olan tanrıların hükümdarlığıdır.İçimizdeki adalet duygusu tanrının varlığının bir yansıması olarak düşünülebilir.Özgür görünüp ruhunuzla mahkumlaşmışsanız orda zavallılık vardır.Siz düşüncelerinizin sorumluluğunu alabildiğiniz ölçüde özgürlüğü hak etmiş olursunuz. Otorite kendini yukarda tutacak eylemlerden hoşlanır ve ona alan açar.Tüm sistemi ona göre kurar.Olması gereken tabiki bu değildir.M.Ö önce 427 sokratesi mahkum eden zihniyet günümüzdede geçerlidir gelecekte de geçerli olacaktır yaşam güçlülerle ona karşı adaleti savunanlar eşitliği arayanlar arasında gelecekte de devam edecektir.

Yönetenleri biz seçer görüyoruz .Ama gerçek öyle olmuyor onlar kendilerini seçtirmek için her şeyi mubah sayıyorlar. Seçilince de kendi hükümdarlıklarını kuruyorlar.Gelişmiş demokrasilerde tüzel varlık bunu sınırlıyor Devlet varlığının yurttaşa bağlı olduğunun bilinciyle örgütlenmiş oluyor.İlkel toplumlarda durumun böyle olmadığını çok iyi biliyoruz. Aslında demokrazi saçları kurdeleli kız çocuğu gibidir büyümeyi bekliyor .Bunuda her zaman başaramıyor.! Yarın sabah tekrar kılınige gideceğiz diye açıkladı,gideceğiz deyince öyle kapı komşu iki sokak ötesi bir yere gidilmiyor ! tam yüzotuz kilometre yol kat edeceksiniz.Yogun bir mekanda sıranızı bekleyeceksiniz ,tam kan sayımları pet bt çekimleri biyopsi sonuçları birbirini takip edecek.Yogunluktan yorgunlaşmış ruhuyla tabip (yada hekim,doktor) unvanın verdiği yüksek güvenle dosyanızı gözden geçirecek yada ona bile ihtiyaç görmeyecek size bir iki dakikalık bir zamanla sonuç vermeye çalışacak ! Onkoloji hastaları için zor bir kulvardır tıpkı hayati tüm organların yetmezlikleri gibi sizi çaresiz bırakır.İsyankarlaşmış hücreler sizi hüzüne boğar. Umut etmek zorlaşır.

İsimsiz bir kitap gibi yazılanlar içinde bir bütünlük yok gibi . Birbirinden kopuk kardeşler gibi sözcükler her biri ayrı telden çalan ahengin olmadığı bir karmaşa ! Evet gerçekten öyle tıpkı hayat gibi bir yanda düğün bir yanda yas bir köşede doğum ötede ölüm.Her şey iç içe adına yaşam diyorlar bunun !

Yaşamak ortak nefes almayı becerebilmekle ilgili bir durum.Paylaşmak yaşamı umudu var olanı ,Ben olmanın özgürlüğünde biz olmaya ulaşabilmek. Güneş gelecekte de doğacak ama o gelecekte bizler olmayabiliriz. Kalacak olan sadece izdüşümümüz.

Yetmişsekizdi zaman sende yetmiş sekizdin bende gökteki milyarlarca yağmur damlasıda yetmiş sekizdi.Geçen hafta uzmanlığını alan doktorda yetmiş sekiz.Özgürlük yetmişsekize sevdalıydı.Unuttum dedi sende unutmuşsun yıl yetmişsekize takılmıştı bir kamyon kasasının ardında yetti gitti hayeller.Polatlının bir mahallesinden yiğitçe ekmeğini aradı tüm göçer umutlar onun gözlerine yoldaş olmuştu.Sonra hiç görmedim onu korkuyordu sevmeye dair konuşmalardan .Hiç harçlık istemez çocuklar gibi sevdalıydı babasına. Babası dağlar kadar heybetliydi yüreğinde.Bekledi çok bekledi çıplak olarak bekledi .Utanarak bekledi ölümü .Hiç yaşatmamışlardı hiç gülümsememişti gök kuşağı yağmurların ardından.Sonra on yıllar geçti özgürlüğü çarmıha gerdiler.Yalanlar ilmeklediler sözcüklere.Sonra liseyi yetmişsekizde bitirdi umut çözüldü yüreğindeki buz . Göçüp gidenler bıraktı yetmişsekizi o karmaşık sevdalarında hüznün.Sonra eski fotoğraflarda gördüm yitikliği. Kırmızı bir eşarp asılıydı bahçedeki dut ağacının altında .Mevsim ağustostu sıcaktı yanıyordu yüreği Anadolunun.

Yirmibirinci yüzyıl göçebe yüzyılı dersek yanılırmıyız.Ülkelerindeki baskın kurtarıcılardan kurtulamayan halk kitleleri başka ülkelere göç etmeyi kurtuluş olarak görüyorlar.Bazıları gittikleri yerlere uyumsuzluk sağlasada çoğunluğu kendi yavan kültürleri ile nispetten olgunlaşmış kültürleri dahi tehdit edebiliyorlar. Ülkede milyonlarca göçmen bulunduran Anadolu coğrafyasıda bu gününde bu sıkıntıyı yaşayacak görünüyor.Sovret devletinin sınıfsız toplum iddiasıyla varsallaşıp sonra küresel kapitalizm karşısında çözülmesi kapitalizimi gerekli ve zorunlu bir olguymuş gibi tüm dünyada hükümdarlaştırdı.Demokrasisi gelişmemiş dinsel kurtarıcıları (dini kullanan) toplumların öncülü olmaya başladılar. Kurtarıcılar biliyoruzki bir ortak aklın yansıması olmamışlardır. Burda ulusların kurucu önderlerinin farklı bir boyutta olduğunu belirtmek durumundayız .Burda kastedilen buruygan olagarşik parti devletlerinin anlatılmaya çalışıldığını belirtmiş olalım !

Günümüzde ülkede bazı kesimler dinin sahipsiz kaldığını ümmete bir önder gerekli olduğunu dünya Müslümanlarının halifeye ihtiyaç duyduğunu ileri sürerler. Demokratik çağdaş laik yapıyı büyük bir tehdit olarak görürler.Tabiki bu bir yanılgıdır.Din kendi içinde gereksel olmakla birlikte toplumsallığı sınırlı olmak durumundadır.Günümüzde dinsel kalıplarla toplumların gelişmesi özgürleşmesi mümkünlülüğü olan bir sonuç değildir. Din gereklidir gerekliliği sınırsaldır !

Özgür düşünmeyi başarabilmek lazım,Bunun için özgürleşmiş bir eğitim sistemide kaçınılmaz oluyor..

Ah nasılda önemserler unvanlarını makamlarını unutu verirler yarının ölüleri olacaklarını ! Yüreklarının atışlarının birgün duracağını niçin görmezden gelirler.Niçin sevmezler türkülerini bu memleketin.

Mutsuzlugumuzun özselinde özgürleşememek var tüm fâniliğimize karşın kendi yaşamımıza sahip değiliz.Birileri bize hükmediyor ve biz buna karşı koymaktan aciziz.!

Yaşamı kurallarla yaşamaya çalışırken yaşamın kendisini ıskaladığımızın kaçımız farkındayız.Kurallar olmalı tabi ama o kuralları kendi içselimizle yönergeliyebilmeliyiz ! Yaşam bizimse kurallar bizi anlamalı bize nefes aldırılmalı.Belki tüm kültürlerimiz bizi yok edecek yada bizi kurtayacak !

Korkunçtur ölümün götürdüklerinin acısı.Sizi mazlum bırakır .Yüreginizin bir yanında acı hep vardır.Bilirsiniz ‘Yaşam devam ediyor ‘ denir evet ediyordur yaşam devam ama sizi cam parçaları gibi yaralamıştır ölüm. Onun için insanlık tarihi boyunca yaşamak için uğraş vermiştir insanlık bundada kendince başarılar sağlamıştır .Çok şeyler öğrenmiştir sağlığıyla ilgil olarak .Kan sayımları organ nakilleri kök hücre nakilleri hücre isyankarlıklarında vücudun mekanizmasını harekete geçiren bağışıklık yapıları .Tüm bunlar insanlık tarihi boyunca hipokırtattan günümüze hep üstte tutmuştur toplum hekimlerini onlarda bundan oldukça hoşnutlanmışlardır. Birde yüreklere dokunur hekimler.Gözlerinein içine bakılır hekimlerin dudaklarından çıkacak sözler tanrı buryugu gibidir.Sizi ölümden kaçırır ! Onun için söylenirya ‘Tanrının yeryüzündeki elleridir hekimler.Önemlidirler.

Perdenin arkasında dışarıyı göremezseniz.İşıkları süzgeçten geçen fikirler gibi korkuyla titreşirler. Sonra düşünürsünüz bu dünya denen cenderede niçin mahkumlaşmış niçin becerememişiz umudun yaşamasını .Niçin hakça bir düzeni kuramamışz.Korkularımıza bizi mahkum eden ne !

Sessizce gitti o .Ansızın değil yavaş yavaş sindire sindire gitti.Tüm bildiği şiirleri unutup gitti ,Tüm esmer kadınları

kendi yanlızında bıraktı .Sonra en keskin öğretilerine mahkum oldu bilinmezliğin.Yorgun yürekli erkekler işsiz dolaştı bu ülkenin sokaklarında .Bitkinlikleri kendileri için bir hikaye anlatırdı .Kimselerin okumak istemediği.Sonra özgürlük istediği tüm insanlar mahkum ettikleri yüreklerindeki zincirleri kırmamıştı gece. Çocuklugumun geçtiği Diyarbakırım bağlar semtinde yine aynı kalabalık karmaşık sokaklar var olmaliki internetten incelediğimde konut fiyatları yeni yerleşkelere göre çok makül seviyelerde ! Semt o proleter yapısını kıramamış gibi .Ne yapalım beyin kıvrımlarımız bize o şansı vermiyor.Dürüstlük emek eşitlik sarmalını ağzımıza sakız etmiş ömrü geçirtiyoruz.

Yaralı kalplerdirki acıya melhem olur alır kucaklar sarar sarmalar.Hikayelerimize renkler katar. Yitikliklerinizin sizde yarattığı o fırtınaların kasırgaya dönüşünü engeller.Çogumuz özellikle ileri yaşlarda durulganlaşırızÖnem verdiğimiz bir çok şeyin önemsiz olduğunun farkına geç varır olmuşuzdur.Bedenimizin arzularının miskenleşmesi belkide olgunluğun getirdiği bir sonuç olur.Yorgun bakışlı umutlara sahip olur günlerimiz.Tüm baskın ruhların içinde çocukça bir umut saklıdır.Onu bulup yeşermesine yardımcı oldunumuzmu onun adı sevinç oluyor. Biliyoruzki insan denen varlığın yaşam boyu mutluluğu söz konusu olmuyor.Ara sıra gülümse gözlerimiz.Bir nisan yağmurunda ıslana bilsek .Seve bilsek yetim duygularını köhne evlerin yorgun odalarında yaşadık deriz kendimizce.Yaşadık kimseyi kırmadan hak yermeden unvanların arkasında sünepeleştirmeden ruhlarımız. Topragımızda bir buğday başağı yeşertip bekledik harman zamanını .

İnsanlığın gelişiminde (devrimler) din öncül olabilmişmidir ! yada din toplumsal gelişmede hangi noktadadır. Ülke için düşünülecek olursa toplumun büyük çoğunluğunun yaşadığı çoğulumuzun etki alanında olduğu din (ülke için İslamiyet) devre dışı bırakıldığında toplum bu gerekselini neyle doldurabilir ' Dinin olmadığı bir toplumda birey kendini maddeyle mutlu kılabilir. Tanrının varlığını kabullenmiş milyarlarca insan büyük bir yanılgı içindedir.Din ve toplum hangi evrime doğru akmaktadır.Lasizim dinin sınırlandırılması alanının oluşturulması tüzel boyutta mümkünken ve olması gerekirken özde insan ruhu dinin rotasını nasıl belirleyecektir.Daha açıkçası din reforma tabi olabilir ! yada olmalı Ana kaynak kutsal kitaplar (zebur,Tevrat ,İncil ,Kuran)Özsel olarak varlıkları ile içimizdeyken onları geçmişin değişmez kurallarında mahkumlaştırmak doğru bir olgudur. Dinlerin Ortaya çıktığı zaman diliminin sosyolojisiyle günümüz sosyolojisi aynı çizgide durmamaktadır.Yaşamlar farklılaşmıştır sonuç olarak algıda farklı olmaktadır.Degışmeyen tek gerçek ölüm olduğuna göre din daim içimizde bir geçreklilik olarak varlığını sürdürecektir.Bu varsal durum algı olarak kesinlikle değişmez değildir.İnsan yaşam ölüm daim arayışla var oluyor.Bu süreç her alanda kendini hissettireceğine göre .Gelecekte dinin farklı yorumlanacağını düşünmek bir yanılgı olmayacaktır.Deizimin etkenleşmeside bu sürecin bir sonucu degildir.İnsan denen varlık daim arayış içindedir ve değişime açık olmak durumundadır.Özü benimseyip biçimi yenilemek olası bir sonuç olur.

Kapitalizim sınırsız sömürü hevesiyle insanları mutsuz ediyor. Süreceli bir geleceği içinde barındırma şansı olmayan bir hezeyan !

Emek eşitlik katılımcılık paylaşım ve çağın olması gerekeni huzur ! arayışımız bu olmalı .En çaresizliklerimizi besleyen ana yanılgımız mücadelecı bir yüreğe sahip olamamamız degildir.Başkaları için yaşamak bir şeylerin düzelmesi için bir kurtarıcı aramak . ve boşa geçen bir ömür.

Korkunç bir haksızlığı yaşıyor toplum .Ürkek ördek yavruları gibiyiz .Yaşam korkutuyor hepimizi. Yorulmuşuz mücadele azmimiz kalmamış.Çevremizde asalak kişilikler cahil ruhlarını paranın gücüyle pırıltılamışlar.Tabi bu geçici oluyor.Sonra üzerinlerindeki köhne karanlık onları dibe batırıyor.Özgürlük inanın hak edilmeyi istiyor. Çogumuz bunun farkında olmadığımızdan özgür değiliz.Hepimizin küçük dünyaları kendimize büyük görünüyor .Orda hükümdarlaşıyoruz.Korku dizlerimizin bağını çözüyor.Anlamıyoruz.

Tüm kadınlar ve tüm erkekler hasta bir umudun peşinde ömür tüketiyor.Hani şiirlerde olmazsa bu yaşam çekilmeyecek.Yagmurların ardına gizlenmiş gökkuşağı gibidir şiirin sözcükleri içinizdeki tük kara köhne rengi söker atar. Kadınlar anneleşir umutlarında gök yüzünde yağmur damlaları .İrakta çok irakta kalır ölüm.

Seçildi ve başa geçti artık tüm hükümdarlık onun.Her şeyi o biliyor.Tanrı ona yürü kulum dedi.O da tanrısını unutmuyor kutsal günde şatafatlı araçlarla görkemli konvorlar oluşturup ibadetine koşuyor. ! Tanrı onu üst yaratmış olacakki herkese tepeden bakıyor.Kendiden önceki tüm güzellikleri kara bir çalı görüyorDurum böyle olunca kendi dikenlerini gül diye koklatatır oluyor.Tüm deliler bunun böyle olmadığını çok iyi biliyor .Çünkü onlar gök yüzündeki yıldızları saymanın imkânsızlığını anlamış .Gök yüzünün özgürlüğünü yüreklerinde hissetmiş köhne demir yolu tünelle.rinde gizlenmeyi bilmiş umutlara sahipler.

'Aglamak için gözden yaşımı akmalı' der şair ! ' benim doğduğum köylerde ceviz ağaçları yoktu' der ' çok kadınlar sevdim zaten yoktular ' diye düşünür. 'Bir gün sabah sabah kapıyı çalsam ' demiştir şair. Ah düşünlerde ağlatma beni demişim niçin demişim nerden aklıma gelmiş. Yüregimin içinde bir yerlerde nelerin hasreti var ! Bazen özgürlükte kelepçe olur ömre .Size huzur vermez. Gülmeyi unuttur olursunuz.

köhne taş duvar evleri çok önemserim çocukluğun öyle bir toprak damlı evde geçt, Sonra kiremit çatılı bir evde kiracı oldu garipliğimiz.Bir gün seraların arasında bir taş duvarlı evde kaderim beni sınadı.Ne kadarda rezildi kaypak yürekleri insanların .Üzüldüm böyle olmamalıydı.

Yirmibirinci yüzyılda ülke ekonomisi karmaşık bir durumda ,halk kitleleri alım gücü tükenmiş ,barınma ve temel ihtiyaç maddelerini teminde yetmezlik durumuna düşmüşler.Genç cumhuriyet yüzyılını tamalarken yönetim uygulama ve piratikte kuruluş yıllarının ve felsefesinin çok gerilerinde bir konuma sürüklenmiş görünüyor.Çagdaş devleti oluşturan tüm kavramlar pasifize edilmiş pılanlama ve öngörü yetmezliğin içinde kıvrılır oluyor! Ülke üzerine düşünürken iki ana dış etkenin ulus devletimizi olumsuz etkilediğini ve temel yapısını törpülediğini gözlemliyebiliriz ! Bunlardan birincisi neo liberalizim denen ekonomik kuralsızlık kavramının ülkeye etken olması ! Bu görüşe göre sermaye her türlü imtiyaza sahip bir konumu kendinde hak görebiliyor .Sonuçta sermaye sahipleri azınlık olmalarına rağmen kar sınırsızlığında kuralsızlıkla büyük halk kitlelerinin ezilmesine ortam oluşturuyor.Kapitalizimin bu yönü emek eşitlik kavramlarını görmezden geliyor.Devletin sosyal öznesinide yok

sayıyor.Kapitalizme göre devlet güvenciliği tahsis edecek ve sermayenin sınırsız kuralsız gücüne ortam oluşturacak ! İkinci bir etkiyse devletin pilanlamayı bir kenara itip yönetsel olarak denetimsiz yetkinin tek odakta toplandığı bir ilkel yönetim anlayışını öncül etmesi oluyor.Büyük yığınlar pilansız günü birlik uygulamalarla yaşamlarını adame ettiremeyecek bir ortamda tükenebiliyor. Ülke işlevselliğinin böyle bir yapıda hukusal gelişiminide işlemsel yapamadığını gözlemleyebiliyoruz. Sermaye özel mülkiyet kurallar içinde anayasal yapıda işlevselliği oluşturma ortamını bulmalı ama kuralsız ve sınırsız bir kapital sınıfsal gücün topluma baskın olmasının sakıncalarınında görmek zorunlu olarak bilinmelidir.Yaşam hakkı devletin temel var oluş sebebidir. Devlet ve toplum ahengini eşitlikli paylaşım ve insanı temel varsal olarak gören yapılanmalarda belirginleştirir.Buna şöyle de diyebiliriz insanca hakça bir düzen temel olgu olarak öncül olmak durumundadır. Sanılanın aksine sınırsız kontrolsüz bir ekonomik yapı kaos oluşturur. Piyasa kendi kurallarını belirginleştirirken insan denen ana temayı görmezden gelir daim kar etme amacıyla artı değeri insanla paylaşmadıkça toplumsal barış büyük bir gerilimsel tepkiyi içinde barındırır.Toplum ve insan kendini devletiyle güvende ve mutlu görmek ister .Buda sevisel yaşam beklentisinin doğal bir sonucudur.Toplum ve devlet birbirinden beslenir ve amacı huzurlu bir yaşama katkı vermek olmalıdır. Demokrasinin ve toplumsal olgunluk bu sürecin ana teması olmaktadır.

Doğu medeniyetinin mensuplarıyız ! (doğu medeniyeti neyse onuda bilmiyorum) Biz Avrupalı olamayız !

Düşünelimki insanın ana izdüşümü olan her toplum her medeniyetten beslenir ve etkilenir.Bazı çevrelere orta doğunun insanı çağdaşlığı bilmez onları zapt etmek için diktatörler lazım diyor. Bu görüşte evrime ters bir düşünce (Evrime derken o ünlü teori aklınıza gelmesin !) Her toplum bir diğerinden etkilenir günümüzde bu bilgi otoyolu internetle daha bir kolay oluyor ! Devletlerin sınırları yeterli olmuyor lokal kalmak bir noktaya kadar yaşamın dalgaları sınırları etkiliyor ! Kaya parçaları gibi eritiliyoruz !

Kurallar ve yasalar gerekli kötülüklerdir.Kötülüklerdir sizi özgürlüğünüzden alır .Gereklidir kaosu önler. Bir özgürlük bitmeden diğeri kendine yer bulamaz.Her birey kendi içselinde sonsuzca bir özgürlüğe sahiptir.Buna en güzel örnek hayallerimizdir. Hayallerimiz tüm kültürlerin üstünde bir ortamı bize verir.Ama hayallerinde kültürlerden beslendiğinin farkında olmalıyız!

Toplumlar büyük oranda gelişmeye açık bir süreç izlerler .Toplumların yapısında dinamik eylemsellik vardır.İstisnai durumlar olabilir (örneğin kuzey kore olayı)Ama toplum daim dinamizmi kendi içinde besler. Bu süreç bizim ulusumuz içinde geçerlidir.Geçmişimiz olan büyük Osmanlı devletinde mutlakiyet yapıdan meşrutiyete geçiş bu sürecin bir yansımasıdır. Meşrutiyette baştaki yetki meclise devredilmiş yürütme baş taki yetkine bırakılmıştır .(padişah) Daha sonra dünyadaki gelişmelere paralel olarak büyük asker dahi devrimci vatan perver Atatürk öncülüğünde ulusal yapıya kavuşulmuş .Belkide yüzyılda erişilemeyecek kazanımlar hayata geçirilmiştir. Devrimin yukardan gelmesi tabana inmesinde sorunsal etkiler oluşursada türk aydınlanma devrimi büyük oranda Atatürk gerçekliğinde sonuca ulaşmıştır.Günümüzdeki yalpalanmaların geçici ve küresel etkenli bir varsala bağlı olduğunuda anlamak gerçekçi olacaktır.Tarih geriye akmaz gelecek insanlığın ortak değerlerinde biçimlenecektir.Ulus bir ormanda ağaç dünyaysa bir ormandır.Günümüz toplumunun siyasal yanlışlarını fazla büyütme pek sağlıklı değildir.Yarınlar bugünden daha iyi olabilir.Ülkenin karakteristiği bu beklentiye açıktır.

Oldukça sıcak bir hava var ölümlerimizin kabirlerinin üstündeki otlar büyük ihtimal kurumaya yüz tutacak.Akdeniz böyle kıyı kesimleri yağmura hasret kalır bu mevsimde .Sevişmeyi beceremez umutları bu şehrin.Kıyırık cehalet egemenleşir kıyırık sokaklarında bu şehrin. Sözcükler gırı yazar yazdıklarını belirsizdir bu hayatın her şeyi.

Hüzünleniyoruz.Çünkü bilgiye muhtacız.Bilgisizliğin karanlığındaız .Bir şeylerin peşinde koşuyoruz ama sonradan görüyoruz her şey aniden gelen ölümle biçimleniyor.Vakit geliyor ölüm alıp gidiyor umutları geride bir sızı kalıyor yüreğin derinliklerinde. Sonra yıkılıp gidiyor devrimci umutları ülkülerimin.

Toprak damlı evleri bilirmisiniz.Taş duvarlı bahçesinde asmalar dut ağaçları ve hayelleri yüreğinde mahkumlaşan insanları.Sizin hiç gurbette babanız öldüm.Siz hiç yorgun düştünüz mü acıların girdabında.Hastane koridorlarında çaresizce dolaştınız mı.Yüreginizde devrimci umutlar karanfiller devşirdiniz mi baharında gençliğin.Siz hiç sevdiniz mi .Özgürlüğe baş koydumu umutlarınız. Kimsesiz gece konu sokaklarında topaç çevirdimi çocukluğunuz. Siz agladınız mı yitip gidenlerin ardından.

Şehrin en şatafatlı dükkanı ona aitti .En rezil bakışlarını o dükkandan etrafa gezdirir.Hep bir şeyler anlatır birilerini dinlemesi içinde yanında tutardı.Kıt bir dünyanın insanı gibiydi.Ama kıt dünyaların insanları biraz paracı ve üçkâğıtçı oluyorlar.Buda onlardan biriydi.Daim dinden bahsedirdi.Din onun için rütüelleri yerine getirmek ,biçimselleşmek ve bol paçalı pantolon giymekle ilgili bir dünyanın kendi kümesinde yansıması gibiydi. Dükkanın önüne koyduğu masada daim birileri olur o birilerine daim kendisini dinletirdi. Ömrü öyle geçti.Bir gün dükkana gelmez oldu ne olmuşuda kaybolu vermişti kimse bir anlam verememişken çokça laflar konuşuldu arkası önü olmayan laflar. O masa yitik bir hikayesiydi karanlığının.

Aslında düşünceyi ve düşünmeyi sevmiyoruz.İnanmak ve kabullenmek daha bir kolayımıza kaçıyor.Genelev kadınları gibi çabuk ulaşılan rutubetleri seviyoruz.Bu rutubetli duvarların bizi koruduğunu gerçeklerden kaçırıldığını anlamak istemiyoruz.Halbuki o genelev kadınlarının gözlerinin derinliklerindedede bir şeylerin hüznü var.Bizim korkularımızı besleyen.Bizi mazlum bırakan.

Her akşam bir gölge gibi akıp giderdi sokaktan.Lacivert bakışları vardı .Lakin başını öne eger utangaç bir kadın gibi kimselerle bakışmaz konuşmayı pek sevmezdi.Yıllar evvel birlikte yaşadığı annesini kaybetmişti.Babadan kalma kerpiç evlerinin bahçesinde kül renkli bir kedisi olur.Onun eve gelmesini taş duvarın üstünde beklerdi.Dediklerine göre babası bir hekimmiş sonra bir kadına tutulmuş bırakıp annesini ve çocuğunu o kadınla gitmişti.Hiç aramadı babasını hiç unutmadaıd taki bir gün ölüm haberini duyana kadar .Ozamandan beri yüreğine bir acı çömelmiş ruhunu bir derin ızdırıp sarmıştı. Annesinden kalan çarşıdaki dükkanın kirası ona yetiyor artıyordu bile. Hiç geçim sıkıntısı çekmemişti.Ama her şey o degilki o nunda içinde kasvetli fırtınalar estiren derin çok derin çizgiler ruhunun karanlığını saklıyordu.Bir tek kül renkli kedisini sevince gülümserdi gözlerinin içi.Gök yüzünde yıldızları sabah doğan güneşi hatırlardı.Hani çağırsa koşacaktı yanına hayat. O hep kapatırı verirdi kapıyı. Şimdi gelde kıskanma kül renkli

kediciği!

Önce bir karamsarlık çöker.Önemsediginiz ne varsa önemsenmez olur.Hani daim el üstünde tutduğunuz aileniz siz olmayı becerebileceklermidir.Yoksa sizmi abarttınız kendi varlığınızı.Niçin böylesi yıkıldı dünyanız.Kimselerin aklına getirmeyeceği o hastalık niye kendine sizi hatırlattı.Soguk sandalyelerinde kiliniklerin Beklediginiz umudunuzmu yoksa.Sahipsiz kalmış bir hayatın elinizden kaçıp gitmesinin arefesinde çaresizlik yordumu sizi.Pet çekimleri kan tahlilleri patoloji biyopsileri.Bunların hiçbiri size bu tanı konmadan evvelki o keyifli ömrün güncelerine sizi geri götüremez artık.İstala kaçınılmaz gibi.Bedeninizin hücreleri büyük bir baş kaldırımın hükümdarı olmuşlar. Masanın öteki yanındaki beyaz yakalı hekim size ne söylese bir anlamı olmayacağını kendide biliyor. Güneş her sabah doğacaktır mutlak .Ama siz olacaksınız bu bir meçhuliyet ! Ah her şey yolunda gidiyor diyor genç bir hekim ! Tabi kendi masanın ön tarafında değil.Ah bu fani dünya !

Korkuyoruz alıştığımız şeylerden vaz geçemiyoruz.Yaşama karşı dik duramıyoruz.Bize inanmamızı istedikleri katlanmamızı uygun gördükleri ne varsa kabulleniyoruzYanılığ burda başlıyor.Bu yanılığ ölüm yanılığından daha karanlık bir belirsizlie ruhlarımızı mahkum ediyor.

Dünyanın milyarlarca yıl evvel oluştuğu yorumlana dursun. Kutsal öğreti dünyanın yaşının yedibin yıla sınırlı olduğunu ifade ediyor ! Bu bir çelişkimidir ! şöyle düşünülebilir zaman kavramı farklı algılanmış diye yorumlayalım yedinibin yıl belkide kutsal öğretilerde milyarlarca yıla tekamül ediyordur ! İşte bu yaşlı dünya bizi kendine kısa süreliğine misafir ediyor .Kim bilir belki bizden sonraki nesiller bizim dört beş katımız bir zaman diliminde bu dünyada misafir kalacaklar .Belki diğer gezegenlere ulaşım şimdiki şehirler arası ulaşımdan daha kısa sürelerde gerçekleşecek.Ölüm yine var olacak iman yine yüreklere melhem olacak ama bir çok değer farklılaşacağını tahmin etmek zor olmazsa gerek.

Belki tüm korkularımız ortadan kalmayacak .Ama doğru sandığımız bir çok şeyin anlamsızlığını anlamakta zorlanmayacağız. Kimbilir yine güzel yürekli kadınlar şiirler okuyacak bir lacivert gecede .

Basit insanların paralanması bir felakettir.Kapitalizimin en çirkef halide bu tipleri içinde barındırmakta büyük çaba sarfetmesi oluyor. Kimsesiz kabir taşları gibi sessizleşir kapitalizimin egemenliğindeki toplumlarda insan denen varlık.Yaşamın her alanında bir çelişkidir götürü sizi yanılığlarına sizi hezeranların.Belki hiç belenmedik bir zamanda kapıyı çalar ölüm.Çiçekleri kayıptır baharların vakitsiz yere düşer yaprakları ömrün.Yorgun erkekler histerik bir giriligin içinde ömürlerini tüketirler. Ah o çocukluğun çamurlu sokakları .O Sevinçleri anne çığlıklarının.Yosma bakışları cehaletin yüreklere. Özgürlük çarmıha gerilmiş gibi.

Tüm renklerinden korkuların bahar çiçeklerinin onlar kara çalılarda buldular kendi rezil bataçalarını. Tüm günahları boca ettiler hayatlarına sonrada hikayeler anlattılar köhne bakışlarında karanlıklarının. Halbuki atlar koşmayı sever, Çiçekler açmayla mutlanırlar.İnsansa sormak zorundadır Neden ,Niçin ,Nasil.? Çogu kez yanıtını bulmaz bu sorular Kırmızı kilotlu bir yalan dünyayı mahkumlaştırırda kimseler önemsemez.

Gece lacivert bir öpüş kondurur ruhun acılarına . Korkunç bir yalandır tüm önemsenen çirkince sevişmeleri sömürselin.Haydı gelin ölümü karşıyalım.Bize kendini anlatsın gecede.

Her yürek deli dolu akan bir nehirdir sakın olması bizi yanıltmasın sadece yatağını bulamamıştır.Derindir bu nehirin gizleri.Çakıl taşları kanatır bağrınızı.Bir köylü kızının saçları ıslanmıştır bu nehirlerin gölgelerinde.Esmerdir sevdiği kadınınların umutları .Hani kadınlar derken kafanız karşımasın hani her kadın biraz annedir ya .Hak eder biraz sevmeyi şiirler onları anlatır. Her şey daha bir yanlızdır daha bir derindir nehirleri umudun..

Üstekiler taşları yanlış düzdüler. Kaderin kendilerine sunduğu işansa arkalarını döndüler.Sonra yine aynı kavganın içinde buldular kendilerini.Yine ülkeler kendi dikenli tellerini örmek için birbirlerini suçluyorlar. Kimbilir bir çocuğun yetim kalmasını ,Dogup büyümeye çalıştığı sokakları terk etmesinin acısını. Hangi ulusun bireyi olursanız olun ulusunuzu sevmeniz kadar doğal bir şey olmamalı.Birde şu varki bu sizi başka uluslara düşman olmanızı gerektirmez.Gök yüzü tüm insanlığı sarmalamıyormu.

Görmüyormusun taşları düzenler beceriksiz ustalar gibi.Bizi sürükledikleri yollar ayaklarımızı değil yüreklerimizi kanatıyor.Ah askerlerin hepsinin eve dönebildiğini düşünelim.Kurak bir çölde yağmur yağmak gibi.Bir çocuğun anasının kucağında olması gibi. Sözcüklerin şiirleşmesi gibi.Yaşamak zor iş ölmek daha zor !

Bir gece vakti uyanıp bir kadın düşünürsün,Sıcaktır kadın .Avuçlarında umut vardır.Anadır kadının adı.Erkence göçmüştür her ana gibi bu dünyadan. Hüzünlüdür bir gece vakti gözlerin.Şiirler yazar şiirler okursun eksik kalmış hikayelerinden ömrün.

Nasil oluyorda önlenemiyor !Her şey iyiye gidiyor derken hücreler yeniden isyanlaşıyor.Durum gerçekten bu .Onkoloji koridorları onun için umutsuzluğu içinde saklıyor.İyiye giden bir sağaltımın aniden karamsarlaşan sonuçları karşınıza çıkabiliyor.Kimbilir bu sakıncayı T hücrelerinin almaçları (resaptör) ortadan kadiracak .Erkence farkına varacak uyarılarına hücre yanılığının. Bağışıklık sistemi genetik algıları insan bedeninin bu anarşiye karşı büyük başarısını müjdeleyecek gibi ! Şimdilik onkoloji hala sıkıntılı bir birañç

Ah bir zamanlar' beyaz zambaklar 'ülkesinden söz edilirdi ' bizden ırakta bir ülke için. Bizim içinse söylenebilecek tek sözcükler artık mutsuz insanlar ülkesi ! O atlarla dröt nala topraklar fetheden at üstünde ömür tüketen bir kavimin evlatları olmayı unuttuk gibi.Yordular bizi. Mutsuzlaştırdılar!

Kavram karmaşasının içinde boğulmuş bir neslin temsilcileri olarak arayışımız devam ediyor.! güncel olarak uygulanmakta olan liberal politikalar büyük halk kitlelerinin refahı için amaçlanmamıştır.

Uygulama bu nedenle devletin ekonomik etkenini sınırlamayı kendi için ana şart görmüştür .Dogrusu merkez bankalarının özerkliği kavramıda bunun bir sonucudur. Merkez bankası devletin ana finans kuruluşuysa devletin onu denetlemesinden yönlendirmesinden daha doğal ne olabilir ! Açıkça belirtmeliyizki merkez bankalarının ülkelerin için özerk olması gerçekçi değildir.Ulusal çıkara hizmet etmesi mümkün değildir. Ekonomik sıkıntıların iki ana gerekçesi vardır.Birincisi kendi artı değerini oluşturamamak ikincisi pilansız bir uygulama alanını geçerli kılmak ! Devlet pilanlamacı olmak durumundadır.İhtiyaçlar imkanlar ve tercihler ! Bu süreç devletin ekonomideki işlevinde

belirginleşmeyi daha bir gerçekçel hale getirir. Nereye gittiğinizi bilmek adım atmakta daha öncül bir gereklilik olmaktadır.

Kuşların özgür uçtuğu gökyüzüne avuçlarımı açtım .Dua ediyorum Yanımda ol çekip gitme sakın beni bırakıp .Ruhum senin varlığından besleniyor.Sensiz korkunç rüyalarda hiçleşiyorum.Mektup yaz telgraf çek şiir oku beni uykularımdan ötelede bir yerde sakla olurmu !

İnsanlar gözlerine bakın gözlerine baktığınız insanların size kötülük yapma şansı kalmaz.Gözlerinize bakabilen insanlar sizde merhamet arar.Başka bir şey değil. Alır sizi insan olmanın huzuruna kavuşturur.Hepimizin aradığı sadece merhamet.

Tanrı tüm yoksulları üzüm bağlarının olduğu bir otağda misafir edecek.Orda kırmızı dilli yalan dolan din bezirganlarını göremeyeceğiz.Hoş kokulu çiçekleri olacak oranın .Narin topuklu kadınlar özgürce haykıracaklar arzularını.Küçük mercimek gözlü serçe kuşları şiirler okuyacaklar umudu anlatan. Kadınlar ve erkekler bütüncüleştirecekler.Orda tüm günahlar yasaklar ve korkular anlamsızlaşacak. Kabirlerden çıkmış bedenleri ile tüm duygular özgürleşecekler orda. En önde yine anneler olacak.Sonra kediler ve diğer hayvanlar kendilerine iyi muamelede bulunan ruhlara şahitlik yapacaklar.Tanrı biliyor olacak tüm yalanlarını cehaletin.Sonra ölüm anlamsızlaşacak .Büyük bir ruhlar tayfası yıldızlara hükmedecek.Orda silahlar ve ünüformaların bir anlamı kalmayacak.Tüm günahlar mavi bir renge büyünüp akdenizde paklaşacak.Akdenizi biliyormusunuz siz.Tıpkı Mezopotamya gibi görkemlidir .Dicle gibidir firat gibidir.Nil gibidir.Bir arap kadını alır ıslatır sevinçletir.Paklanır umutları ömrün.

o vazgeçilmeyen ülküleri gençliğin yiğitçe kılıcını sallar sabahında keyfin.Devrimci bir kadın memelerini açar özgürlüğe. Saçları siyahtır kadının .Geceleri namaz kılar tüm perdelerini kapatıp hayatın. Dışarda zöhre yıldızı vardır şöyle gök yüzüne bakınca tanırınız onu.Birde asalak ruhlu sünepeler dolaşır köhne bataklığında ömürlerinin .Ben tanırım onları sizde tanırınız.Çok konuşurlar sinsice anlatırlar o hiç inanmadıkları tanrılarını .Onlar farklılar tabi.Şükürki biz onlardan değiliz..Biz ölümü biliriz.Üzüm bağlarında harmanlaşır umutlarımız. Ak deniz oluruz. Öğleden sonra tüm kiliniklerinde ülkenin hastaları bir endişe alır.Mesai bitecek hastalıkları onlara misafir çözümsüz kalacaklar diye ! Beyaz önlüklü genç hekimler masa arkalarında saatlerine baka dursunlar .Çaresiz pet sonuçları giri bir karanlığa sokacak umutlarını yilgin hastaların.Büyük ihtimal tam kan sayımlarında bir anlamı kalmayacak .Sedim değeri oldukça yükselmiştir. Turanç renkli sandalyeleri bekleme koridorlarında yalnız kalacaktır umutsuzluklarında söylenenlerin.Kırmızı rujlu bir kapıyı açıp oldukça kasıntı bir buruyganlıkla tüm koridoru aşip çekip gidecektir o yilgin hasta yüzlerini arkasında bırakıp.Dışarda yakınlardaki hava limanına bir kuş misali inmeye düşünen bir dc dokuz uçağı iç hat seferini tamalamak üzeredir. Bulvarın karşı tarafında dokuz on katlı adaransı zayıf kolonların taşıdığı apartmanlarda genç kadınlar balkonlarında oturmuş kimileri İngilizler gibi sütlü çaylarını yudumlamanın keyfini yaşar olurken .Kimileride fitratlarına uygun türk kahvesinin köpüklerini kırmızı rujlu dudaklarına misafir ededursunlar.Karşı kilinikteki yorgun hastaları bilmeleri düşünmeleri olası olmayan bir zamanın içinde olmanın boşluğunu yaşıyorlardır.Sanki bu dünya acı olmadımı anlamsızlaşıyor gibi !

Saat sabahın sekizi.Şimdi ankarada cebecide ihtimal esmer bakışlı bir kadın düşünüyordur.Ben onun ne düşündüğünü hissediyorum.İşsiz devrimci erkekler ülkülerinden asla vaz geçmeden yaşlana dursunlar. Sabah umut olmuştur küçük bakışlı pencerelerde.

Özgürlük birazda deliliktir.Akıllı olmanın kimseye bir faydası olmuyor. Sadece korku salıyor kurallar.Sonra ansızın bir ölüm geliyor.Eger başı dik yaşadıysanız bu yaşamda.Kimsenin köpeği olmadıysanız.Menfaatler için boyun eğmediyseniz soytarı rezillige.Ölümünüzü selamlamak isterim. Bilinizki bende sizdenim.!

Seni sakladım ben kendimden sakladım,Uykularımdan özlediğimi anlatmadım kimselere.Çoluk çocuk haykırışları dindirmede sözcüklerini şiirlerin.Şiirleştin sen yazıtlarında umutlarımın.Sonra günaha girdim hiç çıkmamıştımki zaten .Tüm olasılıkları kenara ittim.Seni istedim ben.Ölüm taziyelerinde dağıtılan helva gibiydin.Tadlımı acımı neyin aradım seni ben.

Birgün bu ülkede erkekler gökyüzüne bakıp sevdikleri için yıldızlar toplayacak.Aglamayacak erkence ölümlerinde umudun sevinçAh bir bilsen nerde olacak ölümüm.Toroslarda bir yamaçta sahipsiz olacağım.

Dükkanların ışıkları yanıyor.Şehir kendi şamatasında. yilgin bakışlı kadınlar kaldırımaların tozunu atıyor adeta.Üniveriste öğrencileri ne okuduklarını bilmeden' öğrenciyim' zamana öylesi bir bilinmezlikte kıyıda şehrin kabirliğinde ölümler izliyor bu yalan dolan yaşamı.Kimbilir belkide çalıp çırpanların kırmızı rujlu avratları sürtükçe gülümsüyordur yalanlarını hatırlayıp. Bir genç gülümsüyordur hayata umutla. Hani korkarız kendimizden saklanırsız yüreği buruk olur işçilerin.Mavi önlüklü kadınlar vardiya paydoslarında mavi denizlerde yüzmeyi hayellerler. İşçiler yüreği dolu işçiler.Acıdır içtikleri çay sofraları yavandır !

Akşamları paydostan sonra tahta kapılı yedi numaralı evde bir telaş bir sevinç bir umut.O toprak damlı ev hep hayellerimde.

Tüm hastalıklı düşünceler dikenli tel oldu ikimize.İkimiz kendimiz olduk .Kovulduk yalanlarından sokakların.O kırmızı karanfiller yitikleşti .Şimdi zeytin ağaçlarını kesiyor cehalet.Yüregi parçalanıyor umudun.Onlar öldü benim sevdiklerimden kimse kalmadı ve büyük bir ateş yaktı yüreğimize. Hiç sönmeyecek olan .Sonra kalıpları kırık beynimizde ama korktuk anlatmaya hikayesini namuslu mahkumlardık biz. Iraklarda aradık umudu.Siz göçkün hayatları bilirmisiniz.Ben bilirim ben öyle bir ailenin çocuğuyum.Uzak okyanuslarda kulaç attık biz sıcak çöllerin kum fırtınalarında savrulduk.Sonra kaçtık gerçeklerinden korkunun .Tüm devrimci sözcükleri sakladık.Ülkülerimizi anlatmadık kimselere.Sıkıldıkça gök yüzüne baktık.Hani Şair demiş ya ' Bir küçük tohumda iletilen aşk ' Bir gün akşam üstü gökyüzü lacivetleşirken sen gelmiş olsan o köhne yorgun yüreğime seni bekliyor olacağım.

Tüm emekçiler sevmeyi iyi bilir.Tutunabildikleri tek dal o çünkü ! Özgürlükçü eşitcil çiçekleri büyütme isterler bu ülkenin bozkırlarında. Hasat zamanı buğday başaklarının arasında kırmızı gelincikler şiirler yazdırırlar umuda. Siz hiç sevdinizmi esmer bakışlı umudu.Ben ona tutundum.

Kediler eşitcil şartlarda yaşarlar .Serçelerde öyle.Kartalar penguenler. Aslanlar .İnsanın dışındaki tüm

canlılar.İnsanlarasıcıl bir arayışı bulamadılar.İhtimal dinler bunu sağlamaya çalıştıysada real durum farklı oldu.Sınıfsız bir toplum doğrusu sadece teoride oluyor.İnsanlığın insanca hakça düzen arayışı sonuçlanmış bir noktaya gelemedi.Arayış devam ediyor. Güneş her sabah doguyorsa umutta var demektir.Yaşamak zaten umut etmekten öte nedirki !

Hatırlıyoruz çekip gidenleri kaybedilenleri.Anlıyoruzki hatırlamak terk edilmenin acısını bir kez daha yaşamak oluyor.Yüreginizdeki yaralar kanamaya devam ediyor.Sonra özleyi veriyorsunuz o güzel günleri. Arkasından yitikliğin soğuk ayazı sizi vuruyor.Ayazları zor oluyor yorgun yolculuklara arkadaş yolların.

Gün güneşi misafir ederken umutlaşır yürekler.Koyu bir günah üzerimize abanır hergün .İnançlarımızın mahkumlaştırdığı yürekler.Biliriz günanahları çok sever içselinde.Sonra en katı zamanında hayatın ışıkları yanarken sokakların yosma kadınlar kaldırımlarda bir bakarsınız ölüm geli vermiştir.Mal mülk çoluk çocuk geride kalanlar daha bir tutunu verirler hayata. Yaşamak birazda ağlamak degildir.

Tespit taneleri gibi dağınık bir umudun mahkumlarıyız.Ah nasıldı özlüyoruz geçmişi.Kimi niye sevdik bilmiyoruz .Erkence ölümler acıttı yüreğimizi.Bir kırmızı güle tav oldu sevdamız.Bizler çok kavgalara mahkum olduk.Kısıktı yüreğimizdeki çığlık.Biliyorduk böyle olacağını irak çok iraklarda esmer bakışlı kadınlara hikayeler uydurduk .Başka ne yapabiliirdik .Demir yolu gibi düz bir çizgiydi yokluk biz içinde tükendik.

Birgün uyandım her şeyi yanlış yapmışım.Sevmeyi kovalamışım yüregimden .Esmer korkulara mahkumlaşmış ruhum.Kaçıp gitmişim kendimden!

Bir biyer kendi hayellerinin degilde ebeveynlerinin hayellerine mahkumlaşırsa o yaşamın bir anlamı olmuyor. Çogunlugumuz bu yanılığın içindeyiz.İleri yaşlarda dahi bu zinciri kıramıyoruz. Acaba ruhumuzdaki bu mahkumiyeten nasıl azad oluruz. Belki işe asil durmaya çalışmakla başlamalı.Bunun için paralı olmaya gerek yok.Kendini tanımak ve anlamaya çalışmak. Kendi yaşamını avuçlarının içinde tutmak. Tüm insanların sorunu burda başlıyor .Başkaları için yaşamaya mahkumlaştırıyoruz. Bu durumu toplumsal bilinçle karıştırmamalıyız.Toplumsal bilinç katkı bireysel bilinçle başlıyor.Bu süreçte çoğumuzun tökezlediğini görmek oldukça gerçekçi olacaktır.Ah bu ülkenin emekçileri kapatalizim sizi az şeyden değil çok şeyden mahrum bırakıyor.Tanrı buna niçin musade ediyor anlayamıyorum !

Cehalet ve para ikisi yanyana geldimi çekilmez oluyorlar.İnsan yığınları toplumsal bilinç erişemedimi yanılığ kaçınılmaz oluyor. Ülkede olanda bundan başka bir şey değil .Demikrasi seçimler olagarşi yapılanmalar devlet beslemeli sınıfsal oluşumlar dinsel kümelenmeler irksal başkaldırılar tüm bunlar çatışkılı bir içselligin dış karmaşası olmaktan öte bir işe yaramıyor. Özgürlük ve temel paylaşımcı bir toplumsal düzen kurulamıyor.Bireyler yurttaşlık bilincinin kendilerine yüklediği sorumsal olgunluğu gösteremiyor.Tarih insancıl arayışların belli bir düzeye ulaştığını bizlere bildirse dahi bir çok ülke çatışkılı bir süreçten kurtulamıyor. Yinede gelecekte umut etmek için çok şeye sahibiz.

Karanlığı yok edemeye biliriz .Ama varlığını beslemenin bir anlamı olmamalı !

O senin kara gözlerin yokmu.Acılı pul biberim. Bugday başağı yüreğimin.Özgürlük sevinçleri sevdiklerimin.Hani ölürken son kez görmek istediğim.Bilirim acımsıdır umud kırmızı bir ateştir gidişi onun. Bıraktığım tüm şehirlerde yorgunca yaşar sevdamin yitik kadınları.Kimbilir ölümler ne yapar ne yer ne içer.Böyledir hikayesi yitikliklerin.Herkes kendince içer bu dünyada mey.

Çekip gitmek bir şey ifade etmiyor.Tüm fadakarlıklarınızıda ilkeleştirmiş oluyorsunuz ! Çekip gitmek gerçeklerden kaçmaktır.Kaçmayı kendiniz için seçenek görüyorsanız o zaman bir çok şeye hak etmiyor olursunuz.Tüm Çabalarınız tüm emeğiniz anlamsızlaşıyor.Gittiginiz yerlerde ne kadar yaşıyacaksınız Hayat ne kadar buna musade edecek.Onun için çekip gitmeyi kurtuluş sananlara şunu demeliyiz çekip gitme sakın.!

İnanmak önemlidir.İnandığınızın doğru olabileceğini kabullenmek daha önemlidir.İnsan denen varlığın her inandığı önemseydiği güvendiği bir çok şeyin anlamsızlığını kendisi çok geç farkedebilir.Onun için şöyle düşünebiliriz.Erkence kabullenmeyelim.Karşıda koymayalım.Bırakalım gerçek kendini bize kanıtlasın ! Dogru diye tutunduklarımızın bir anlamı olsun .Korku bilincimizi perdelemesin.Anı yaşyalım ama ömrün anın ötesinede taşabileceğini görebilelim. Pes etmeyelim cüretkarda olmayalım çünkü cüretkarlık biraz içimizde kibiri besler.Kibirlik çok tehlikeli bir duygudur.İnsancıl değildir.Gençleri kolayca suçlamayalım.Onlarda bizdeki yaşam yolculuğunun dikenleri olmamıştır.Bırakalım zaman onlarıda olgunlaştırsın. Dış görünüşüyle insanları kalıplara sokmayalım ilkel bir kıyafetlinin ruhu çok aydınlık olabilir .saçı tokalı bir erkek çok yobazca yitikliği içinde tutabilir.Kadınları önemseyelim.Annelerimizi hatırladıkmi kadınlarımız baş tacımız olur. Kadının olmadığı bir dünya sadece susuz çöldür. Okudu uğraştı unvanlar aldı önemsel makamların koltuğunda oturdu.Sonra vakitsizce ölüm geldi ! Hüzünlüdür ölüm çekip alır sizi ışıkları yanan dev şehirlerin sokaklarından. Köşede bir yerde hiçliğe ulaşır bedeniniz.Gün olur ağlar gökyüzünde bir yıldız sizi hatırlayıp .Mevsim karpuz mevsimidir.Yakar yüreginizi göçenler.

Ömrünce çalışsa tüm parasını biriktirse sahip olamayacağı dört çeker cip otobüs durağında bekleyen bir emekçi için ne ifade eder ! Önce farklılığı ifade eder birileri bir çok şeye sahip çoğunluk sınırsal bir sınıf kiskacında ! Yasalar bu eşitsizliği tek başlarına ortadan kaldıramıyor.Bunu bize insanlık tarihi açıkça gösteriyor.!

Sizce sınıfsız bir toplum mümkünmüdür ! teoride evet piratkte sorunlu bir durum. Üretim araçlarının toplumun kontrolünde olması bu süreci kolaylaştırabilir görünmekle birlikte bunun olurlulugunu kim sağlayacak .Burda en kabul görür tüzel varlık devlet görünüyor.Biliyoruzki devletin her şeyi kontrolde tutmasıda oligarşik bir yapı oluşturuyor. Burda sınıfsal yapı bir kişinin etrafında kümelenmiş bir azınlığın kontrolüne girmiş oluyor.Yada sovret rusya örneğinde olduğu gibi parti devlete egemen oluyor.Kitleler dipte eşitlenmeye çalışılıyor.Bu yapılrkende maddeci görüş insan kimliğini törpülüyor ! İnsanın yaşamına katkı veren bir çok değer yok sayılıyor.Örneğin aile ülke ortak algı tüm bunlar göz ardı ediliyor.Halbuki yaşamda herşey gerektiği kadar içselde yer bulmalı diye düşünmeliyiz. Burda demikrasi katılımçılık halkçılık eşitcil paylaşım harmanlanabilmeli.Devlet bu olguda etkenleştirilmeli diye düşünülebilir.Ekonomi ihtiyaçlar ve yaşamın temel olguları toplumda belirleyici olduğuna göre bu süreci nesnel bir boyuta taşıyabilmeliyiz.Yaşam sınırlıdır.Bu sınırı ölüm çizer. Bu bize fadakarlıklarında sınırsal olması gerçeğini

hatırlatır. Birey ve toplum hücre ile beden gibidir. Özdeşir ve birbirini tamamlar sistem toplumu öncül kılmak durumundadır. Toplumcu yapı içselde bireyide korur. Ama bireyselcilik toplumu koruyamıyor. Halk yığınlarının mutsuzluğunun ana yanığı burda başlıyor.

Biliyormusunuz sabaha ulaşmak çok güzel bir şey .Güneşin ışıkları insana umut veriyor. Yüreginiz ısınıyor. Sonra bir bakıyorsunuz çokça bir yitikliğin hüznü ekmiş tohumlarını yüreğinize. O bakır sinide toprak damlı evin bahçesinde dut ağacının altında yapılan sabah kahvaltıları tenekeden alınma bir avuç kavurmanın yağına bandırılan yufka ekmek .Şimdi hepsi hayal ötesi. Korkunç yetmezlik içinde ruhumuz. Hani misafirliğin son demlerinde gibi ömür.

Haziranın ondördü alanyada gök gürültüsünü dinliyorum .Bu mevsimde aşına olduğumuz bir durum değil, Yaz mevsiminde iç kesimler hariç doğa bizi yağmura hasret bırakır Akdenizde. Kuraklaşır ruhumuzdaki umutlar. Kimsesiz kediler patilerine havaya kaldırıp uyuşuklaşırlar kaldırım köşelerinde. Genç kadınlar gül kurusu rujlarını sürmez olurlar rutubetli yaz akşamlarında. Sadece ölüm hükümdarlığından vaz geçmez çalar kapısını mazlum yüreklerin .Haziranda ölmek zordur. Hele geride bir izdüşümünüzün yoksa !

Siz hiç özledinizmi. Korktunuzmu hiç sevmekten umudu. Korkunç zamanlı bir çağın yorguncası oldumu bedeniniz. Fabrika vardiyalarında gök yüzünü unuttunuzmu.

İnsan denen varlık otoriteye bağımlı gibi. Mutlak kendine kült bulur. Bu buluş gerçekçide olabilir yanılgıda. Korkutur kendini .Sonra sözcükleri kısılır istediklerinden çoktan vazgeçmiştir. Korkunç bir despotluğa mahkumdur ömür. Birgün şarkılar söyler rüzgarları özgürlüğün .Sessiz kabirliklerde ne umutlar mahkumlaşmıştır meçhuliyete. Anlaşılmaz bir hikayedir çekip gidenler.

Tüm kavramların karmaşıklaştığı bir zaman dilimidir ömrün son yılları. 'Tanrı var mıdır?' sorusu yerini 'tanrı beni afetsin'e bırakmıştır. Artık durum böyle ruh beden denilen hapisanede kendini zindanda gibi hisseder. Sonrası gerçekten ilginç bir süreç . Önemsenen her şey geride bırakılır. v Nezaman gelirse gelsin vakitsizdir ölüm.

Ah şu kültürel donanımdan nasibini almamış insanlar yokmu. Tek şansları insan olarak yaşama başlamış olmaları ! Ötesi yok. Böyle olunca katülüğe açık oluyorlar. Yanlış yapıyorlar. Tabi yanlışa yanlışa karşılık vermemeli saman alevi gibi parlamamalı. Sakin olmalı ! Çünkü mahkemeler sizi çileden çıkaran şartları ve fırtınaları pek dikate almazlar. Onlar suça bakarlar ve bir çok eylemide doğal kabul etmezler ! Bir çok eylemin suçun maddi unsuruna girdiğini bilmemiz lazım. Kim bilir doğru olan ney sizi kalıplara sokan ahlakımı ,Toplumun kök hücreci ailemi .Vurdum duymazlıkımı.

Hayatta yücelttiğimiz bir çok şeyin aslında gereksiz olduğunu bize yine kendisi öğretiyor. Sevmenin bile çoğu kez anlamsızlaştığını görüyoruz. Böyle olunca bizi sürükleyen rüzgarın esintilerinde üşümekten kurtulamıyoruz. Hepimiz karanlıktayız ötesi çoğunluğumuz bunun farkında bile değil. Büyük halk kitleleri kendilerini toplumsal içselde olgunlaştıracak kültürel yapıya ulaşmakta zorlanıyorlar dahada ilginç kendilerinin sınıfsal karetkerinden bi haber yaşıyorlar. Kendi gücünün farkında olmayan toplumlar hastalıklı çatışkılar içlerinde taşırlar. Yaşam bilinç gerektirir aksi sizi köleleştiren düzenleri besler. Yitikleşmek kaderiniz olur !

İçtiğiniz suyu yediğiniz ekmeği oluşturduğunuz tüm maddi imtiyazınızı ruhumuzdaki sevgiyi paylaşmayı bilemedinizmi farklılaşırsınız. Bu farklılık kibir ateşinizi yakar bastığınız toprak sizden ızdırıp duyar. Tüm dinler bir tek şeye odaklıdır insanın insanı sömürmesini engelemek !

Bireyin en büyük yanılgısı içindeki ben, in kalıplarını kıramaması oluyor. Çoğunluğumuz kendimizi tanımayı bir yana bırakıp başkalarının peşinden koşuyoruz. İyi olmaktan ziyade iyi denmesinin peşindeyiz. Kalıplara sığınmak yaşam döngümüzü belirliyor. Yitikleşmenin içsel yanılgısı bu olsa gerek.

Maziye unutmaya çalışmak nafi bir çabadır. Siz köklerini yok ederek yaşayan bir ağaç gördünüz mü. Bu sizi boşluğa iter hiçleşirsiniz. Biliyorki mazi çoğu kez bize hüznü veriyor. Yaşamsa acıdan ibaret degilmidir.

Umutlarınızı küçük tutarsanız mutlu olma anlarınızda yıldız taneleri gibi ömrünüzü renklendirir. Ama tüm ömrün mutlanmasını beklemek doğanın ahengiyle çelişir. Mümkünlülüğü olmayan afaki bir arayıştır ömürce mutlanmayı ummak. Yaşamak zor iştir anlaşılın !

Akıl : Anlama düşünme ve kavrama yeteneği akıl bizi sorguya götürür. Oda bizi bilmeye zorlar. Bilmek kültürü oluşturur. Kültür bilgeliği besler. Sokrates tüm kötülüklerin özselinde bilgisizliğin olduğunu ifade eder. Doğrusu bilgeliğin davranışa yansır. İlahi varlıklar temelde tanrı insanı biçimlendirmekle ilgili kurallar koymuştur .Yada tanrı adına bir zümre insana hükmetmeye kendini yetkin görmüştür. Birilerinin tanrı adına bizi boğmaya çalışması bizi tanrıdan uzaklaştırmamalıdır. Tanrı gereklidir.

Farklı düşüncelerden korkmamalıyız. Farklılık gelişmeyi getirir. algı bireyin kültürel yagunsalıyla ilgili bir durumdur. Bir resmi hepimiz farklı yorumlaya biliriz. Burda esas olan resmin varlığını kabul etmeyi becerebilmek. Resme bir renk katabilmek. Fani dünyamızda bir iz bırakabilmek Bizde yaşadık kendimizce diyebilmek.

İnsan ruhunun tek melhemi özgürlüktür. Özgürlüğe bulaşmamış bir ruh hastadır. Çoğumuz bunun farkında değiliz. Kimbilir belkide varsalı olduğumuz toplumun çatışkılarını besleyen güç bizim bu özgürlükten korkan bağımsallığımız olmaktadır.

Hiç gitmenizin yanlış olduğunu düşündüğünüz bir yolculuğunuz oldumu .Benim oldu. Hani şair sormuş ya ' sizin hiç babanız öldümü , benim öldü ' Öylesi zor bir kabullenişti sonu felaketti bu yolculuğun.

Bu hafta sonu birkaç günlüğüne gittiğim tahtalı dağının eteklerinde kapitalizimin köylülerin üzerine düştüğü gölgeyi görebiliyorum. Rant para ve cehalet kasıntı tipler oluşturmuş. Köylülerde dededen kalma arazilerini bu oligard tipli kargalara satmakta bir bahis görmüyorlar. Köylere kapitalizimin zehri giymiş gibi. Bir çok insan yaşamlarını bu sürece mahkum etmişler. Özgürlük birazda bilinç istiyor. Bu bilince sahip değilseniz belki paranız oluyor ama cehaletiniz paranızdan öncül ruhunuzu törpülüyor. Bu toplumda bunu görmek ne büyük acı.

'Bütün sülaleme kurban ol ' dedi cehaletti konuşan susmaktan başka yapılacak bir şey yoktu. Sonra reyhan hanıma baktım annesinin patlıcan yemeğini iyi yaptığını anlatıyordu kardeşine. ! Yapılacak bir şey yok durum bundan ibaret ! (01.02022 kemer Tekirova)

Devasa bir dut ağacı oturdüğümüz çardağı gölgeliyor.Karıda karacadağ gibi görkenli erciyes gibi hükümdar ağrı gibi heybetli bir iç geçiriçi var. İnsanlar dağları önemser .Onların yanında bizler karınca misali hücreleriz. Kendi içimizde saklanmış gibiyiz.Onlar gök yüzüne daha yakın .Özgürlüklerini kokluyorlar.Tıpkı yüzyıldır akan nehirler gibi saygıyı hak ediyorlar.Biyormusunuz doğanın canlıları özellikle insan denen varlıklar yani bizler saygıyı katlediyor. Ah bu yalan dolan arayışlar !

Cehalet sizi kendine çekemedimi huysuzlukla suçlar.Siz buna kanmayın bir kano gibi her gelen derbede sarsılın ama yıkılmayın .Tarihi okuyun ama tarihe takılı kalmayın her çağın zamanı farklı yaşatır insanı farklıda düşündürür. Biliyoruz bize tanrıyı tanıtan pergamberler elektiriksiz yaşadılar . Bizler öylemiyiz eve girince bir düğmeye basıyoruz oda aydınlanıyor !

Milyarlarca göçüp gitmiş insan yığınları arabanın debrajına basmadan göçüp gittiler .İçlerinde şanslı olanlar atların dizginlerini kullanır olmuştur.Oda daha sonraları atların evcilleştirilmesi o çağlarda ulaşımı kolaylaştırmıştı.Tarihin anlı şanslı komutanları at üstünde ömür tükettiler ! Bizler farklı yaşadık ama doğal kalamadık. Kalıplara sokulduk. Yaşam bize bir çok şeyde şans verdi çoğu varsalımızıda yok etti.Basit kaldık evlerimizle paramızla övünen kendini farklı gören kişilikler olduk.Korkunç fedakarlıklara mahkumlaştırıldı.Sonra ölümle olan nişanlılığımız bizi düğünle tanıştırdı.Biliyoruzki bazı düşünürler ölümü kişinin düğünü olarak görür.Tanrının ölümle insanları eştlediğini düşünür! Dogrusu bu sağlıklı bir görüş değildir.İnsanlar eşit yaşamıyorki lümde eşitlensinler Ölüm tüm dinlerin aydınlatma uğraşlarına rağmen halen meçhuliyetini koruyor.Ölüm ötesi nedir.Ölüm bir yanılığımıdır.Yada gerçekliğin başlangıcımı. Tüm maddi varlıkların anlamsızlığı ölümle ortaya çıkmıyormu.Köşkler hamamlar fabrikalar taşıtlar görkemli unvanlar ölümle anlamsızlaşmıyormu.O zaman ölüme şunu diyebiliriz İyiki varsın !

Mezopotamyanın kadim şehri doğduğum şehir Diyarbakır.Diclenin sevdalı yoldaşı seni unutmadım.Sende beni hatırla olurmu. Yeni kapıda atlı faytonlar ötede aşağıda nehir, hevsel bahçeleri mardin kapı kabirliğinin arkasında ağaçların sakladığı değirmen. Öyle hatırlıyorum.Esmer bakışlı buğday tenli kadınları hüznün.Göçüp gitmek sizi bir yerlerden koparmıyor.İlginçtir daha bir bağımlı oluyorsunuzda bunu kendinize bile anlatamıyorsunuz. İnsanın yaşadığı her yeri sevmek lazım.Sevmek iyi bir ilaçtır yaraları azdırır !

Bu ömrü gerektiği gibi yaşamak için her şeyi dengede ttmk lazım.Çalışmayı bir zamana sınırlamak mümkün olmazsada debisini ileriki yıllarda azaltmanın zararı olmayacaktır.Bunun yanında özellikle kültürümüzdeki sınırsız beklentilerde fedakârlığında bir çizgisi olması gerektiğini hayat size hatırlatır.Neyi niçin istediğinizi neden niçin vaz geçtiğinizi bilmek zorundasınız .Kısa bir ömürde birileri mutlu olsun diye değil kendiniz için bir şeyleri sahiplenmek bencillik olmayacaktır.

Edebiyat üzerine düşünürken rus edebiyatı öncüllüğünü koruyor gibi. Rus yazarlarının en büyük özelliği eserlerinde kendi içsel mücadelelerini yansıtmış olmalarıdır. Bunda ülkenin tarihinde önemli bir payı vardır kuşkusuz.Düşünsenize Lenin gibi bir şahsiyet eylemsel devrimci bir eylemin içinde oluyor onun arkasından sitalin gibi bir buruygan hükümdarlığında sınır tanımıyor ! Bazı tarihçiler sitalinin hitlere rahmet okutacak baskıncılığına dikat çekmiştir ! Sitalin devrim karşıtlarının kominist partinin içinede sıza bileceği düşüncesindedir.Metodu ekim devrimine gölge düşürmüştür diyebiliriz. Dahada ötesi sınıfsız toplum iddasındaki yapı kendisi oligarşiyi oluşturmuş halk kitlelerini sefaletle mahkum bırakmıştır.Tabiki durumun böyle olmasında sosyalist teoriyi suçlamak pek mantıklı olmayacaktır .Heleki gilobal kapitalizimin sömürü düzenine mahkumlaşınca bu durum daha net belirginleşiyor ! Hani insan bazen düşünüyor incir çekirdeğini doldurmuyacak şeyleri tasa ediyoruz.Sevisel ve doğal yaşamı red eden sözde ahlaklı karanlık ruhlara sahibiz.Ölümlü dünyada önemsiz her şeye kendimizi bağımlı görüyoruz.Birileride bu halcimizde bizleri halı gibi silkeleye duruyor .Yoruluyoruz ve mutsuzuz. Mutsuzlugumuzun tek gerekçesi var onu görmek istemiyoruz.Cehalet ruhumuza işlemiş.İşin ilginç bu bunun farkında bile değiliz.

Baharda gülmek var şimdi yalın bir Türkçenin zeytin ağacı gölgesinde şiiirler okumak irakta bir köy okulunda saçları örgülü türk kızına dede olup korunsamak var.Biliyorum cehalet acıdır.Yudumlamak kahreder yüreğini insanın.Soyusz kadınlar ve erkekler ölümü unutmuş olurlar.Günahlar sevaplarımıza karışır yaşarsak eger.Hani bırakırlarsa bir ışık bulsak gitsek peşinden Ankarada anıt kabir unutmama beni olurmu Ben senin aydınlığında ısıttım yüreğimi beni yaz temmuzlarında zemheriye teslim etme.

Birgün çekip gideceğiz bu dünyadan önemsedüğimiz ne varsa geride kalacak . Hani ölümler bizi görür diyorlarya inanmayın. Konuşmayın kırık sözcüklerini yalanın. Gök yüzüne bakın tanrıya anlatın kendinizi. O anlar sizi o varken ağlamayın !

Bir bayram sabahında yine alanya kuyular önü camiindeyim.Cami pek kalabalık değil.Tanıdığım bir çok sima yok.Bir genç 'geç dayı diyor ' Yaşlandığımı anlıyorum !

Bayram sabahları çoğumuz için hüznün oluyor.Aynı zamanda huzurun maddi unsuru ! Cami imamı bayram namazını kıldırırken duaları ahenk içinde okuduğunu hissediyorum düzgün bir kişilik intiba bırakıyor. Namaz sonrası eve dönüyorum.İnsan denen varlık maneviyatta istiyor.Ruhunu inancını birilerine sömürtmeden !

Bayramlar kaybettiklerimizin acısına tuz ekliyor gibi.Ruhumuz kanıyor. İşin özü şu kabullenmeyi becerebilmek ! Acı ızdırıp eşitsizlik ve korku dolu bir dünya ! Sanki dünyanın ruhu acının kendisi ! Peki tanrı bizi niçin korumuyor .Yada biz öyle sanıyoruz. Yaşamda acı çekenler ölüm sonrası çokmu mutlu olacak .Peki ya bu dünyada çok mutlu olanlar (yada öyle görünenler) Ömrü bir fabrikada bir madende geçen bir ansanın aldığı ücreti bir gecede harcaya bilenlerle tanrı arasında özel bir muhabbetmi var. Daha açıkçası bunlar tanrıdan torpillermi ! Tabiki yok öyle bir şey durum insan denen varlığın kendi eşitcil düzenini kuramamakla ilgili bir durum .'Eşrefi mahluk ' Yaratılmışların üstünü olan insan nasıl oluyorda ezklige mahkum bir yaşama kendini mahkumlaştırıyor.İşin özü şu İnsan ne kendini nede toplumu sorgulamıyor.Ona tabi olması isteniyor oda sürünün bir parçası oluyor. ! Burda bireyin toplumcu yanını ayrı tutmalıyız.Sosyal bir varlık olarak toplumculuğumuz doğaldır bu bizi köleleşmeye mahkum edecek bir zafiyette değildir.Denge burdada kendine yer buluyor !

Bir serin rüzgar esiyor açık pencereden içeri giriyor.Sahte gülüşlü insanları ötelere bıraktım cehalet ' tüm sülaleme kurban ol ' dedi.' Kapıda siyah bir kedi bizim kıl kurruk kedimizden farklı oldukça sakin devamlı uyuyor. Devamlı

uyuyoruz üzerimizde ölü toprağı var sanki. Güneş aydınlatır görüncede dünyamızı karanlık umutlarımızı yitikleştiriyor. Suçun maddi unsuru insan olmak gibi !
Aslında aranan öyle ütöpik olgular değildi.İstedigimiz insanca var olmak .Ekmegi paylaşmak. İnançlarımızın sömürülmesini red etmek .
Hastane koridorlarında çare aramak nedir bilirmisiniz.Ben bilirim.Yüreklere dağlar çaresizlik.Gözlerine bakarsınız hekimlerin .İyi bir şeyler söylensin istersiniz.Anlamazsınız önceleri onlarında siz gibi yorgundur yürekleri.Onkoloji kilininin pilastik sandalyelerinde oturup beklemek. Gök yüzünün maviliğini histtetmeyi istemek. Sonra özgürlüğü anlatmak bu ülkenin sokaklarına . Bir ülkenin sokakları güvenliyse umut var demektir !
Basit insanlar mal mülk sahibi makam sahibi olabilirler ama basitlikleri bakidir ! Bunu çevrenizde hissede bilirsiniz.İşin ilginç bu ilkel tipler menfaatkarlar tarafından daim şişirilirler.Onlarda kendilerini çok önemsel görürler.Ah temiz akıl sahipleri bilirken onlar aslında yitik ruhları ile boz ayı gibi gibidirler. Kaba ve ilkel !
Büyük ihtimal önce öleceğiz. Bizi öldüğümüzden habersiz beyaz kefen saracaklar .Kefen üç parça oluyormuş !
Bence önemi yok kaç parça olduğu.Sonra ılık suda paklayıp yıkayacaklar bedenimizi.Kadınsak ellerimizde oje varsa silip abdest alıracaklar. Sonra ihtimal mabede götürecekler.Orda cüppeli bir imam Kendince ölümü anlatacak.Sonra şehrin belediye cenaze aracı alıp gömütlüğe götürecek o yitikleşmiş bedeni. İhtimal bir metreyi geçkin bir çukura gömecekler .Üstüne tahtalar örtecekler.Orda iki melek bizi bekliyecek sorgular soracaklar.Sanki ne olduğumuzu tanı bilmiyormuş gibi !
Orda devlet görevlileri olmayacak ihtimal.İktidardaki partinin il ilçe başkanının forsu sökmeyecek.Üniversite rektörünün cüppesinde anlamsızlaşacak orda.Kadınların en mahrem gizlerini toprak saklıyacak ihtimal erkeklerinkinide. Bir emekçiler orda huzurla bekliyecekler ilahi adaleti. Fabrika vardiyalarının bir anlamı kalmayacak.Geride şiirleri kalacak umut edilenin adı izdüşüm olan..

Tanrının en büyük gücsel iradesi ölümle özdeşleşir.Ölüm var Tanrı çok büyüktür.Ölümün olmadığı bir dünyada tanrının varlığını kabullenmek ruhun ona sunmak. Kullaşmak inanın hiç birimizin düşüneceği konular değildir.Tanrı mutlak gücünü ölümle perçinlemiştir.Tanrı bizi ölümle dizginliye dursun içimizdeki nefis bizi yaşamla mücadeleye zorlar.Herkesin istediğini istemek sosyal bir zorunsallık gibi içimizdeki sınırları ya zorluyoruz yada mahkumlaşıyoruz. Bilinç burda kendini gösteriyor niçin neyi istiyoruz gerekçemiz ney.Geçici bir dünyada neyin mücadelesini veriyoruz. Akıl sahipleri biliyor ki vermemiz gereken tek mücadelemiz var eşitlik hakça adaletçe bir sosyalleşmeyi başarabilmek .
Sorgulamak. yasakların anlamını yada anlamsızlığını içselleştirip gerçeği tesbit etmek.
Bu dünyada asalaklar kişiliksizler yalakalar ve sömürgeci kısıca hamam böcekleri daha bir kabul görüyor.Her şey onlara göre pılanlanmış yada onlar bu sürece sinek gibi yapışıyorlar ! Çevremize bir bakalım bir fincan kahveyi riyasız içebileceğimiz kaç kişi var. Kaç kişiye yüreğimizi açabiliriz. Kimlerle paylaşıla bilen paylaşmayı düşünürüz. Merhaba demeyi erdem saydığımız kimleri kabullenir yüreğimiz. Bataklığa mahkum rutubetli bir ömrü yaşıyor ruhumuz.En yakınlarımız bile eşlerimiz çocuklarımız kardeşlerimiz sahi bize katıksız bir sevgiyi besliyorlarmı.Bize kalplerinin derinliklerinde bir bahçe açabiliyorlarmı .Türkülerinde bize bir ses verebiliyorlarmı.Yok öyle bir şey hepimiz sahte bir hayatın içindeyiz. Biz olamıyoruz birileri içinse benliğimizi tüketmiş ruhumuzu inciltmiş oluyoruz. Çekip gitmeli buralardan.Ama çekip gitmek bir şeyleri değil hiçbir şeyi degiştirmezki.Önce ruhumuz özgürleşmeli. Sonra sonsuzluğun içinde bir yer buluruz kendimize. Yaşamak zaten yalan dolan bir hayalden öte nedirki.(temmuz 2022 alanya)

Biliyormusunuz umutta sınırlıdır. Alanı belirlenmiştir.Kaderin dikenli telleri sarmıştır hayelleri.Hak edilmeyen sevgileri arıyor ruhumuz.Yorgun kadın bedenlerinin kavgaları gece boyu saklıyor özgürlüğü.Namahrem günahlar içindeyiz hepimiz.Hiç bilmediğimiz ölüm ötesini yoldaş etmişiz hayatımıza.İşçi kadınları sevmiş yüreğimiz.Daha çok sevmiş herkesten.Biz herkesi saklamışız kendimizden !
Tüm şehir yaşıyor kendince hayatı .Bir ölümler uzak bu keşmekeşten.İsimsiz bir sokak tanıyor bizi yüreği pak insanlar mazlum yaşıyor .Biliyoruz işçi evlerinde umut biraz sıcak olur.Kır çiçekli pazenden bir elbise giymiş olur kadınları sevincin.Bir tiren geçer sokağın ötesinden yorgun bir makinest uykusuzdur.Ah nasılda sevdalara tutulmuş yüreğimiz hastalanmış.Nasılda yanlış otaklarda çadır kurmuş yokluğumuz.Bu ülkede gök yüzü hep ağlamış !
Düşünöpte yazıya dökemediğiniz duygularınız mutlaka olmuştur.Benim oldu .Korktum böyle düşünmekten .Kendime çeki düzen verdim .Sürünün içine karıştım .Kimbilir belkide felaketim burda başladı.Çogumuz aynı yanılginın içinde olmadıkmi ben olmadan biz olmanın mümkün olamayacağına farkındalığına hangimiz ulaşabildikki .
Gök yüzünden melekler indiler.Bu rezil dünyayı düzeltmek için. İlk işleri tüm makamları kaldırmak oldu. Sonra unvanları.Mercimek gözlü çocuklara süt içirdiler.Sonra kadınları fabrika vardiyalarında daha az çalıştırmanın gerekli olduğunu söylediler ayetlerinde. Günde birkaç saat o da hafif işlerde !
Sonra tüm sincaplara eşitçe dağıttılar cevizi.Sincaplar çok sevindi sincap onuruna yakışan bir düzen kurmuşlardı. Artık baharları daha bir hoşnutlaşıyordu dünyamızın.
Sonra küçük sevimli konutlarda oturmaya başladılar.Yoksul unvansız tüm canlıları doğanın.Aslanlar kaplanlar tilkiler ve kurtlar hepsi aynı ormanın saygın bireyleri olmuşlardı.Ne var ne yok hikayelerinde artık umutla yıkanır olmuştu.Pak beyaz bir sayfa açtılar yüreklerinde.Herkes eşit herkes huzurlu birinin ötekenden bir imtiyazı yoktu.Eksigide yoktu tabi. Sonra yine bir sabah vakti uyandırdı gökyüzünün hükümdarı onu.Rüyası ona bir umut versede rüyalığını hatırlatmıştı.Tüm gördükleri bilinç altında bir sist sanki.Dünya aynı dünyaydı.Güçlüler ve mazlumlar. Unvanlar makamlar sitatüler.Paracılar paralılar.Hepsi soyunmuşlardı insancıl gömleklerini . 'Ama kiral çıplak' diyecek bir cesaret yoktu sürüdekilerin içinde.
Büyük ihtimal ölüm korkutuyordur hepimizi.Bundan doğal bir duyguda olamaz insan ruhunda.Bilinmezlik var işin içinde.İnanmak başka bir durum inanç gerçek başka bir durum.Yada ikiside aynı şey gerçeklikte inanmayla perçinliyor duyguları.Bir güvercin yuva yapıyor çatının pervazında.Bir öğrenci pankreasın yerini öğreniyor beyaz önlük hayaliyle.Bir öğretmen yaz tatilinde şimdi. Bir anne çocuğunu emziriyor. Hayat kendi hikayesini yazıyor

gönünce.

Cam kırıkları arasında dolaşiyor ömrümüz.Dogrusu özgürlüğünde pek istemiyoruz.Korkuyoruz özgürlüğün uçuk havai umutlarından. Korku bizi bir şeylere mahkumlaştırıyor. Büyük çoğunluğumuz şehirlerin kalabalıklarına mahkumuz sanılanın aksine bundan şikayetçi de değiliz.Tıpkı ailelerimizin bizi hırpaladığı rüzgarlardan şikayet edemediğimiz gibi ! Yanlızlığa alışkın değiliz.Aslında yalnızlık ruhu olgunlaştırıyor. aynı zamanda acıda veriyor. Özlüyorsunuz ! İnsan bedeninin en önemli organı beyindir ! beyin işlevini yerine getiremezse tüm vucud felç olur.Yaşam anlamsızlaşır.Kuşkusuz insan bedeninin her işlevi önemlidir bütünü oluşturur. kalp dolaşım sistemi, beyin ve sinir sistemi, İskelet sistemi ,Hücresel boyut lenf sistemi ,Kan oluşumu ve endokran sistem ,Deri b hücreler t hücreler malignan hücreler duktal hücreler Yaşam bedeninin bu işlevsellerinin bütüncesiyle devam eder.Ruh bedenle bu dünyada varsaldır.Bedenin nötürleştiği bir durumda sonuç olarak bilinen haliyle yaşam mümkün olamıyor. Bu bilgilere sahip hekimlik daim önemsenmiş toplumda öncül saygınlık görmüştür. Günümüzde bilginin yayılması toplumun kültürel çizgisinin yükselir olması (enazından nüfusun yüzde otuzunda !) Yeni bir toplumsal algı sürecini başlatmış görünmektedir.Dogrusu günümüz toplumu gelgitlerle savrulan ne istediğini kendide bilmeyen doğal sevisel yaşamla kavgalı bir zamanın müdavimi olmuş durumdadır. Kimiz neyiz ve nereye gidiyoruz belirsizliklerle dolu yanıtı olmayan sorular olmaktadır.Kimbilir belki bu patolojik durum yazımla kendine bir pencere bulacak .İzdüşümümüz bir arayışı hatırlatacaktır. Yasaklarla köhnelenmiş bir ömür böyle gitmez. Bir ömür böyle yaşanmaz ! Her şey mutlak gücün kontrolünde ! Çoğunluğumuz tabiki öyle düşünüyoruz.Tanrı bizi kontrol ettiği iradesinde olan hayatımızla ölüm sonrası sorgulayacak .Kutsal kitaplar böyle söylüyor.Tanrı bizi kendi iradesi içinde yaşatırken yine kendi iradesi sonucu yaptıklarımızdan sorgulamış olacak ! Gerekeşi şöyle açıklanıyor insan denen varlık diğer canlılardan farklı ona irade yetisi verilmiş .Ona yol gösteren bir kaynak sunulmuş .O zaman tüm yanılgılardan insan adına tanrıyı sorumlu tutmak gerçekçi olmayacaktır !

Sorumluyuz yaşamımızdan sorumluyuz.Mensup olduğumuz kavimimizden sorumluyuz.Umutlarımızdan sorumluyuz.Yanlıştır sandıklarımızdan yada doğru bildiklerimizden sorumluyuz.Uçsuz bucaksız bir ömre sahip değiliz sınırlıyız o sınırlılığımız bizim içimizdeki kibiri törpülemeyi sağlaya bilirse kamil bir ruhu içimizde yaşatmış oluruz. Çoğunluğumuz varlığımızın bir sonunun bulunduğunu görmezden geliyoruz.Yaşamak gerçekten bilgelik istiyor ! Önce kendini anlamak tanımak !

Ah keşke herşeyi meteryalist kalıplarda tutabilsek . Bu durum pekte mümkün olamıyor.İnsan denen varlığın bir büyük ruh hükümdarlığında içsel mahkumiyeti varlığını koruyor.Acılarımız umutlarımız.Ailemiz sevdalarımız.Tüm bunların geçiciliğini anlamakta dahi zorluk çekiyoruz.Hepimiz geçici bir kervanın isimsiz yolcuları gibiyiz ! Tüm kötülükleri tanrı bunlara vermiş gibi .Rezil bir cehaletin içinde yüzüyor kendilerini çok önemli kişiler olarak görüyorlardı.'Hani eğosu tavan yapmış' dedikleri tayfa bunlar olsa gerek. Ömürlerince yaptıkları yaşlı analarının satıp satıp yediği tarlaların parasına kavuşup ikincisi satılana kadar kıymetli kalçalarını yağlı tutmak .Gerçektende kapitalist bir düzenin içinde miyasyedilik çok hoş oluyor.Yeterki mezhebiniz buna musade etsin.Hani kolayını kaynananın kışında dolaşıp adamım diye ömür tüketmek. Yıl milattan sonra yirmibirinci yüzyıl.Nasıl olduysa korkunç bir özlem durdu Köyli bir ailenin içinde olmaya. Her duygunun doğal yaşandığı bir köylü ailesi beklerken Kendini bir bataklığın içinde buldu .Bataklık her yerde ,sizi içine çeker.Kentsel yada köylü kökenli olmak bir şey ifade etmez.Hatta bataklığa kentsel dokuda daha çok mahkum olursunuz.Köyün toprakları şiirseldir .Bugday başakları yonca tarlaları susam ekinleri sizi toprağa yoldaş eder. Ama ya insanlar insanlar öylemi kışından güldürür düşmanı gözünüzün önünde. Bir karanlık karşılarki sizi nerden gelip nereye gittiğinizi anlıyamazsınız. İşte bu rezil cehalet böyle bir şey. Sizi alır ceheneminin içinde tüketir.

Agladığı bir geceyi geride bıraktı.İş görenler gece vardiyasını tamamlamış genç kıllı erkekler sakkallarının uzamasına sessiz kalmışlardı.Heybetli bir bedene sahip olan sendika temsilcisi esmer bakışlı anarşist ruhlu bir kadına tutulmuştu.Kadın onu daim kışkırtıyor.Kendileri gibi emekçi bir insan olan fabrika müdüründen uzak durmasını istiyordu.Kadınla yakınlaşmayı iç güdülerinin mahkumiyetiyle çok isteyen temsilci.Mallim bir insan olan fabrika müdüründende vaz geçmek istemiyordu.Ama öyle olmadı kadın dediğini yaptırdı fabrika müdürü ile arasını açtırdı.Sonra bir akşam alacası kadını fabrikanın genç sarı bıyıklı kısıp bakışlı hekimiyle bir kır bahçesinde otururken gördü.Oldukça bozulmuştu.Bizim kitapta bir kadının ereğinin dışında bir yerlerde görülmesi pek hoş değildi. Yar biri için yardı çoğul için olamazdı.Türk töresi o kısıp kısıp sesini duyduğumuz tüm içsel duygular böyle söylüyordu.Namus sınırları olan bir hayatın adıydı onlar için.Öylede olmalıydı.Sonra bıraktı kadını kendi yolunda o agladığı geceye koştu.

Sorumluluğu olan insanları sevmeliyiz.Onlarda kimsenin göremediği bir merhamet coşkusu içten içe meyleder.Alır tüm korkularını fâniliğin yüksek bir dağ gibi gök yüzüne taşır.Bir duygu sizi gök yüzüne taşıyorsa kendinizi mutlu sayın.Unutun tüm acılarınızı.Kırmızı kiremitli bir ankara evinde cebecide o köhne kahvede bekleyin yar gelip geçsin şu yoldan .Sevmek neymiş anlatın kendinize

Bu sokak yitip gidenlerin izlerini taşıyor. Gün bitimlerinde bir tahta masada oturup dertleştiğimiz insanların yokluğunda yanıyoruz.Sizdede öyle oluyormu .Ölümler kemiklerin iliğini yakıyormu. Hani derler ya' ölüm tanrının emri ayrılık olmazsıydı' Aslında en çoğul ayrılığı ölüm getiriyor. Ölümün getirdiği ayrılığa katlandıkça yaşamın ışıltısı sizin için sönüyor. Ah o bizi bırakıp vakitsiz gidenler yokmu geride kalanlar sizi unutamıyor.Acısı yüreğin dehlizlerinde bir başka deşiyor yarasını !

Hep gittiler bıraktılar bizi köhne şehirlerin sarp dağlarında ölülerimize garip dendi.Yüregimizde hüznü vardı gurbetin.Sonra şöyle düşünecek olduk.İnsanın yaşadığı her yer bizim bir yuvadır.

Kızılıkları bilirmisiniz .İlginç bir sevimlilikleri vardır.Hoş kadınları çağrıştırır yorgun erkek bedenlerine. Demikrasi gibi vaz geçilmez bir o kadarda korkunç korkuları vardır kızılıkların.Size ne vereceğini bilmez derin ormanlar gibi merçhul çiçeklerdir kızılıklar belkide şöyle yasak ilişkiler gibi acımsı bir tada sahiptirler.Gerçi ilişkiler için yasak etik olmayan

ney kim kim için yasak yasa pek bilmez yasaçılar.Yada kendileri dışında her şeyin kurallarını sertçe koymayı görev saydıklarından bundan vazgeçmezler.

Kabul edelimki her şey eğitimle başlıyor .Bir ülke yeni nesillere seçkinci elit bir eğitim veremezse görünürde olan eğitim yansımaları ülkenin çizgisini yükseltmiyor.Büyük devrimci önder Mustafa Kemal Atatürk,ün dedi gibi 'Hayatta en hakiki mürşit ilimdir ' gerçeğini göremezsek söylevlerin bir anlamı olmuyor.Toplum aileden başlamak üzere tökezliyor.Güncel geçim sıkıntılarında savrulan hilk kitleleri sanata kültüre yönelemiyor.Ötesi örften gelen doğrulara bile içsellik veremiyor.Ya anlamsızca red ediyor yada kölesi oluyor.Bu seferde tutucu bir muhafazakarlık gelişmeyi hiçleştiriyor.Denge burdada işlevsel olamıyor.

Demokrasi toplumsal içerikte size istediğiniz yaşam özgürlüğünü veremiyor.Bu süreç sizi otoriteye mahkumlaştırıyor.Olagarşinin ortaya çıkışı bunun ilkelleşmesi buruyganlaşıp toplumu ezginleştirmesi kaçınılmaz oluyor.Birey bu sefer kendi hiçliğini mal mülk şöhrat para gibi doğanın pek bilmediği yapay varsalarda kendine güç arıyor. Bu durum bireyin ve toplumun düştüğü batacça bir vaziyeti karşımıza çıkarıyor.Bunun tersine dönderilmesi kültürün evrenselleşmesini görebilmekten geçiyor.Bize özgü şeyler bizim felaketimiz olmamalı .Bunun bir başka yolunun olduğunu toplumsal bilinç anlamayı becerebilmeli. Yaşam yanılıgırlarla sürüklenecek bir süpürge çöpü değildir.

Söyle hangi evrimin hangi sürecine takılı kaldın .Niçin böylesi iraksın zamanının rüzgarlarından !

'Evrim, popülasyondaki gen ve özellik dağılımının nesiller içerisinde seçim baskısıyla değişmesidir. Bazen dünyanın evrimi, evrenin evrimi ya da kimyasal evrim gibi kavramlardan ayırmak amacıyla organik evrim ya da biyolojik evrim olarak da adlandırılır. Evrim, modern biyolojinin temel taşıdır. İnsan dâhil tüm canlı türlerinin doğal seçim yoluyla bir ya da birkaç ortak atadan evrildiğini öne sürmüş ve o günün şartlarına göre bu teoriyi destekleyen pek çok kanıt sunmuştur.[1] Darwin'in fikirleri üzerine inşa edilen modern evrim teorisi, bugün biyoloji biliminin temeli ve birleştirici ögesidir.

İnsanların Atası kimdir ! tabiki kendi türenden bir özdür.! Her canlı varlık kendi türünün şartlarına göre vardır doğanın birleştirici gücünün etkisiylede yakınsal yada farksal özellikler taşımasında tabidir.Günümüzde üzerinde yoğunlaşılması gereken çağdaş toplum olabilme şartlarına ulaşmaya çalışmak olmalıdır.Yaşamak bir lütüf değildir.Ön koşulsuz insan hakkıdır ! Daha ötesi hiçbir canlıyı yok etme öteleme yetkeni hiçbir güç ve zümdere olmamalıdır.Var edemediğiniz bir varlığı yok etme hakkına sahip olmamalıyız.

Yıllar evvel istanbulda kartal maltepede askerken karşıda adaları izler ışıklarına özlem duymaktan kendimizi alamazdık .Bu tüm askerler arkadaşlarımdın duyduğu bir özlemdi .Bindokuzyüz seksen yılının ağustos ayında adaların ışığı ışıl ışıl aydınlatırdı denizi . Kimbilir o ışıkların aydınlatığı sokaklarda kimler dolaşırdı .Onlar tıpkı gök yüzünün şanslı melekleri olmalıydı öylesi güzel bir yerde yaşamayı şanslamış olmaları onları özel yapıyordu.

Bir türk insanı olarak askerlik benim için bir okul olmuştur.Önemseldir. Bilmeliyizki ordu bir devletin temel çatısıdır.Onu hukukla taçlandırın devlet yapıları çağdaşlaşır. Özgürleşir .Devletin temel nizamının karakteri bilimle gelişir.Yıllar sonra Alanyada askerlik fotoğrafıma bakarken Kartal maltepenin benim için önemsel bir zaman işlevselliğini hatırlamış oldum.Yaşamak birazda geçmişi bilmek hatırlamak degilmidir.

Milyarlarca yıldır seviyorum seni ! Kendim için değil senin için seviyorum. Tanrıya dualar ediyorum özel gecelerinde ömrümün .İsmi unutulmuş ölümler misafir oluyor ruhuma yokluğunda. Hani delinin teki derlerya ben deli olmadığımı biliyorum. Sadece özlüyorum başka bir şey değil. Buğday bakışlı bir kadın dolaşiyor karanlığında kimdir bilmiyorum. Sonra yıldızları avuçluyor umut korkunçtur anaların evlat hasreti. Ölümmler bir değil bin kez katmerleşir ana yüreğinde. Ankarada bıraktığım gençliğim .Şimdi o da tanımaz beni. Cebecide üniveristenin radyasyon onkolojisi hatırla bizi olurmu. Köhne yüreğimizi horlama . Ah ne çare ömür dedikleri hikaye böyle bir şey işte. Ha varsın ha yoksun .Gidenler kalanlar hepsi aynı izdüşümde.

Kendisi ifade edemeyen şehirleri vardır dünyanın .Hüzünlüdürler.Benim doğduğum şehirde öylesi bir şehir.Diclenin mahzun nakışlı yâridir o yorgun hüzünlü. Bilirim esmer bazal taşlarını ben o şehrin .ayvanında fiskiyenin başında bir serçe o da yaşıyor tabi kendince.Belki oda aşiktir yaban yataklarda küskün bedenlerine umudun. Bilinmezki yaşamak nedir.Niçin yetmezlik içinde ruhlarımız. Anladım bu gittiğimiz yol bize göre değil.Bizde bize göre değiliz kadınımlar. Yorgunuz.Hep başkaları için yaşamış yüreğimiz.Hep karanlığımız. Diyarbakır biliyorum ben seni. İç Kaleden gidilirdi kerhanesine esmer tombul memeli bir kadın şarkılar söylerdi pencereden .Perdeleri hep kapılıydı pencerenin hep saçları siyah kadınlar gülümserdi acı acı toy bakışlı erkeklere .Baglarda toprak damlı evin damında güvercinler Uçardı gök yüzüne. Gökyüzü bizimdi o zamanlar .Dicle bir şiir gibiydi. Ah ben bu dünyanın tüm şehirlerini severim.İnsanın olduğu her yerde bende bulunmak isterim .Bilirim bu afaki bir duygu .Ölümlü ve geçkin benim gibi tıpkı.İçten bir korku yüreğinde sevmeyi düşünüyorum geceyi.Gece zordur.Evet çok zordur gece. Açar yalnızlığınızın sofrasını o şehir irakta bir yerde .Yada içinizde.

En korkunç durum ömründe bir kitap dahi okumayı düşünememiş böceklerin size bilgiçlik taslaması oluyor.Ne kadar korkunç bir sonuç. Felaket bir durum.

Ah nasılda üzüldüm bilmiyorsun duydum acı haberini sende özgürlüğü unutup yalanın sürüsüne katılmışsın.Hani sevmek varya aslında çokta iyi bir şey değil. Birisine ölesiye tutuklanmak .Ömrü başkaları için yaşamak . Korkunç bir yanılıgıdır bu ölüm yanılıgısı .Despot bir baskıncılık verir yüreğine insanın.Halbuki baharında var bu dünyanın renkli çiçekleri var. Sen varsın.İyiki varsın. Nerdesin söyle bana yanına geleyim.

Hepimizin kendimize sormamaız gereken şey neyin niçin kimin peşinde sürüklenip gidiyoruz.! Kimiz varlığımızın gerekçesi ney.?

Çogunlugumuzun şu yanıtı verir gibi olduğunu hissediyorum. İnsanız tutkularımızın peşindeyiz. Kimin peşinde sürükleniyoruz sorusunu farklı görmek lazım.Yanıtda farklı oluyor. Belkide soruyu şöyle soralım kimin peşinde olmayı tercih etmeliyiz.Burdaki kim sorusunu kişinin ötesinde düşünebilirsek yanıtımız gerçekçi ve erdemli olacaktır.Bizleri bilimin peşinde olmak durumundayız . Bilim bizi düzlüğe çıkartır. Bireysel ve toplumsal arayışımızın temeli ütopyalar olmamalıdır.Yaşam bilimle biçimlenir bizi düzlüğe çıkartır.Aksi yanılıgı ve hüsrana getiriyor. Güncel

siyasi söylevlerin toplu dilektiginde inanır hiç bir etkenselliği olmuyor. Konuşmalar tartışmalar karşıt söylevler veya ilkelleşmiş yandaş yansımalar bunların hiç biri bireyin ve toplumun özseline bir katkı veremiyor. Yaşamımıza birilerinin gölgesini ipotek koydutmamayı başara bilmeliyiz. Kimbilir belki böyle bir tavır bizi mutlu edemezse huzura yaklaştırabilir. Eğonun esiri olmadan ' önce ben ' diyebilmeliyiz. Bu bizi toplumsal içerikte güçlü kılabilir.Ezilmemize bir direnç göstermiş olabiliriz.

Hiçbir şeyin farkında değilsin .Kimselerin tanımadığı birisin sen. Arkasından konuşulan kara kuru bir çekirge gibisin. En anlamsız sözlerle zıplattıyorsun beynimi.Baharı özlediğin doğrumu bilmiyorum.Beni bir bahar günü çağırıştın yüreğinin yatağına.Mevsim son bahardı İhtimal bağ bozumu yeni bitmişti daha. Sen bir kırmızı şal almıştın omuzlarına.İnce parmaklarında kırmızıdan bir oje. Güneşe kızıyordun .Niçin kızıyordun anlaşılmazdı.Sen bulutlu havaları sevmezdin çünkü .Bulutlar züppe kadırım taşları gibiydi senin için.Basıp geçerdin üzerlerinden ! 'Biliyorum sana giden yollar kapalı der ' şair. Ne kadar gerçekçi bir söz. Ölüm gibi !

Güncemde hasret var.Tütsüyor yüreğimde biliyorsun.Kırmızı bir gül açıyor yaralarımın toprağında sen türküler söylüyorsun gidişine umudun.Korkuyorum biliyorsun menekşelerin kiskandığı gözlerine bakmaktan.Devrimci bir duruştur ölüm.Anlamıyorsun.

Çogumuz yaşadığımız ülkenin zgür olmadığını düşünürüz. Kim bilir belkide haklıyız bizi yasaklar içinde boğan bir kültürün yükünü taşımaktan acizleşmeye başladık gibi. Birde şöyle bir durumumuz var özgürleşemeyen toplummu yoksa bizim beynimizmi ! Biz içimizde özgürlüğü yeşertmeyi başara bildikmi. Donatısız bir yaşamın içinde neyin nasıl iyiye gideceğini düşünebiliyoruz.

Çogunlugumuz bize nefes aldırın dewgerleri yerlerde sürüklemeyi kendimizde hak olarak görüyoruz.Bizi özgürlüğe taşıyan tüm değerleri ötekileştiren geçmişin sisli karanlığında ömrürleri tüketen bir sapmanın yorgunluğunda olduğumuzu görmezden geliyoruz. Tarih büyük devrimci bilge önderleri bize tanıtmıştır.Ama aynı tarih bizi felakete götüren yozlaşmaların sözde önderlerinide önümüze çıkarmaktadır. Neyi niçin istediğimizi bilemiyorsak birilerinin gelip bizi düzlüğe çıkaracağını zannetmek bir.yanılgının yansıması degildir.Tepede her görünen sizi güneş gibi aydınlatmaz zifti bir karanlıkta sizi kendine mahkum edebilir.

Güncel hayata baktığınızda siyasi figürlere ya çok bağlanıyoruz yada düşmanca tavır sergiliyoruz. Anlamak istemediğimiz siyasal yansımada şahıslar bir derece etken olurlar Onları geleceğe taşıyan güçler, değil fikirleri olacaktır.Tarihe bir bakalım Büyük asker devrimci özgün türk milliyetçisi sevgili Atatürk yüksek gerçekçi fikirlere sahip olamazsaydı tarih sahnesinde böylesi parlıyor olabilirmiydi.Diger öncülerde öyledir.Fikirlerinin temel bir gerekçesi olmak durumundadır.Bilmeliyizki pergamberlerin düşünce ve eylemlerinde bir gerçekçel tutumkarlık olmazsaydı onlarda kitlelere ulaşmada başarılı olma şansı bulamamış olurlardı.Düşünceler doğasal ve kültürel bir tamamlayıcılığı içinde barındıra bildikçe anlamlaşıyorlar.

Büyük acıları bize yaşatan yakın çevremiz oluyor.Aile arkadaşlar çevre .İşin ilginç yanı aileyi düşünecek olursak belkide hak edilmeyen bir sevgiyi doğamız gereği ailelerimize boca ediyoruz.Aslında hak edilmeyen bir sevgiye mazhar olmak sevginin acımsanmasını karşımıza çıkarmıyormu.Yorgun anlamsız donanımsız suliyetlere mahkum olmuyormuyuz.Kim bilir ileri zamanlarda ailelerin ayrışmasına bu içsel yanılgının izleri taşınmıyormu. Niçin neye sahiplendiğimizi bilemeden .Cehaletin kiskacında tükenen ömürlere sahip olmanın hüznü içten içe ruhumuzu tüketmiyormu. Çogunlugumuz içgüdüsel arzuların mahkumiyetinden kurtulmayı başaramadığımızı göre geleceğin ışıltılı olacağını nasıl oluyorda umtlanabiliyoruz.Her şey geçici biz nasıl kalıcı olabilirizki ! Ozaman önce benmi demeliyiz yoksa başkaları için yaşamaya devamı etmeliyiz. Yanılgı nerde başlıyor nereye ulaşıyor !

Çogunlugumuz dogup büyüdüğümüz yerin dışında bir yaşamın olurlulugunu görmezden geliyoruz.Bir çoğumuzda ileri yaşlarda bile ebeverinlerin gölgesinde kalmayı kendimiz için önemsel görüyoruz. Tüm yaşantımızı çizginin içinde tutmaya çalışıyoruz.'şunu anama sorarım ,şunu babama danışayım ' varsalından kurtulamıyoruz.Bir çoğumuz içsel olarak kişiliğimizi olgunlaştırmayı başaramamanın çatışkısını yaşıyoruz.İçimizdeki uyanık cehaletse çoğu kez ebeverini kullanma sonrada onu bir kenara itme ulalalığını kendine cevher olarak görebiliyor ! Yakın çevremizde bu tipler ne yazıkki çoğunluğa ulaşmaya başladılar.Saygı hürmet sevgi anlamsızlaştı.Menfaatler para güç öncül oldu. Durum böyle oluncada doğal olarak mutsuz kişiliksiz bir hayata çoğunluğumuz mahkum olduk.Kendini mutlu görenlerde içten içe bir şeylerin keskin acısını yüreklerinde yaşar oldular.Sınırsız bir hırs ve sınırlı bir ömür. Bizi bekleyen ölüm denen bir meçhuliyet.

Tanrı seni lanetliyecek dedi .Sen kasabanın en rezil adamısın.Tanrı neyi yasaklamışsa sen onu yapıyorsun.İçki içiyorsun kadınlarla birlikter oluyorsun.Para satıyorsun.Yaşlı anneni kandırıp elinden imzasını alıp ata malı tarlayı satıyorsun! Sen rezilsin.! Sonuç tüm bunları yapanlar şu rezil hayatı kendince keyifli yaşamıyormu .Anam üzülmesin kardeşim kırılmasın diye koca bir ömrü geçirmenin dogrulugu ne. Görmüyormusun Gencecik yiğitler yurt sevigisiyle canlarını verirken bir sürü şerefsiz adamım diye salyaları aka aka bu memleketin keyfini sürmüyormu. Kim neyin fedakârlığını kim için yapıyor bilebiliyormuyuz.At izi it izine karışalı kaç zaman oldu.Artık sokaklarda dürüstülüğün değil rezil paranın sözü geçmiyormu .Gök yüzünü tanımaktan aciz cehalet yer yüzünde hükümdarlığını sürmüyormu. İnsanlık böylesi keşmekeş bir zamanı belkide çok az görmüştür. Dünya savaşları hariç böylesi rezil bir giri hayelleri insanlar hiç tanımamıştır.Şimdi durum böyle tüm izlerimiz dikenli tellerle örülmüş çalılardan döküntüler taşıyor. Birileri öyle düşündü iyide düşündü.Bu köyün tarlalarını ortak akılla sulayalım dedi ! Sular boşa akmasın birilerinin otağı yeşiller içindeyken diğerleri kuru çalılara mahkum olmasın. Sonra küçük çocuklar gelecekteki hayatlarında mutlu olamazlar gırtlaklarındaki yaşam umudu kurur.Nefes almakta zorlanırlar.Tüm yetim ve öksüz çocuklar kırbaçlanır olur hayatın yollarında.Buna yürek dayanmaz böyle bir ömre yürek dayanmaz.

Deli dolu bir hayatın içinde sürüklenip gidiyoruz. Güneş dogsada batsada bir şeyler değişmiyor.Yinede bir sabah kapım çalınsin isterim .Bekliyorum beni yalnız bırakma olurmu !

Geç kaldık bir ömrü garip yaşadık. Artık aklmda kimseniz kalmadı. Hünlendimimiz şeyler bizsiz yaşanacak. Hayat bu devirdaim .Gideceğiz başka yolu yok bu ömrün sonunun . Mesala şunu söyleyebiliriz. Bizim edebiyatımız kuvvetlidir ! ister yazılı edebiyatımız ister sözlü edebiyatımız.İster türkülerimiz.Evet biz duyguda düşüncede yoğunuz.Tabi etrafa bakacak olursak yus edebiyatı iran edebiyatı varlığını hissettiriyor. Burda Amerikan edebiyatının eleştirel cesaretinide görmek durumundayız. Amerikalılar kendilerini çok iyi eleştirirler .Bu eleştirinon onların için bir artısı oluyormu onu anlamak biraz zor oluyor .Bilmiyoruz. Dogu toplumlari kendini pek eleştirmez.Çünkü bizim toplumsal içselimizde kendimize özgün bakma şansımız pek olmuyor.Eleştirelense övgüye daha bir yakın duruyoruz.Bu durum her şeyi daha bir baskın yapıyor ama bunu görmezden gelmek daha bir kolayımıza kaçıyor gibi ! Üzerimize Kötülükler dökülüyor.Hani derler biliriz' kalbine göre' diye ! Bizlerin kalbi öyle acımasız değil biz bu karanlığı hak etmiyoruz. !

Güneş doguyor ama gün karanlığın içinde ! Hani papuçları yırtık bir sevdadır ya hüzün hep acıtır yüreği. Bazen sormanız gerekir kendinize ben kimim. Bazen kadınlar yakınlaşır hayellerinize giyinik kadınlardır onlar.Çok kitap okumuşlardır .Çok yalnız kalmışlardır. Ağırdır omuzlarındaki yük bu topraklarda kadın olmak zordur.Daim ayazlara karışır mor parmak uçları sızlatır yüreği !

Körpecik düşünce filizleri beynimin toprağında kendine yer arıyor.Bir hiçlik korkusu var tüm yüreğinde kaderimizin.Biliyoruz neyi red etsek o red ediş bizi huzursuz ediyor. Ah o kiraz mevsiminde yaban keçileri nasılda mutlular.Bir insanlar kavgalı bir insanlar tüm bilgellikten çıplak kendi karanlıklarında güneşi kovalıyor umutlarından.Sonra hiç ağlamamış hiç acı çekmemiş gibi kaypak bakışlı bir kadın üzerindeki tüm soysuzluğunu ruhuna boca ediyor ömrün.

Şarkılar söylerdi hüzün.Yüreği acımsı esmer umutlara .Bir kadın anlatı verdi hikayesini sonra kalktı ürüdü sevdalarının önünde kısa bir etek giymişti aşk saklıyamadı ölümünü korkunun. Biliyordikki herkesin izdüşümü farklıydı bu yaşam denen yolculukta.

Cehalet cesaretlidir önünün görmez lafını esirgemez kalp incitmeyi önemsemez. Cehalet iç güdüyle hareket eder mantıksal olgunluk kendinde blulunmaz.Menfaat perestir ve ilkellik onun ana karakteridir.Çagdaş düşünebilmek cehalete vurulabilecek en büyük darbedir. Gelin düşünmeyi başarabilelim.Bir buğday bahçesi sulasin umutlarımız başakları dolu dolu olsun eğikliği olgunlunun işareti. Tüm renkleri içinde taşısın umut.Ölümden başka hiçbir şey dert olmasın yüreğine insan denen varlığın.

Siz nehir kenarlarındaki şehirleri bilirmisiniz ben onlara tutkunumdur.Kıyılarında çakıl taşları parlar onların .Kadınlari kara koyunlu kadınlarının esmer cesareti vardır.Dik başlıdırlar .Heybetlidirler. Onlardır bu dağların keçi sürelerine yoldaş. Hasret kokan sofralarında emekleri vardır onların. Bir kara çadırda tütser kadınlıkları . Ben onları çok severim yorgun bedenlerinde hüzünlerinin Kendimce ağlamak isterim.

Zayıf kemikleri vardı sevdanın .Dokunsan kırılacak gibiydi.Beyaz önlüklü hekimler kaçardı o kök bakışlı umudu görünce.Bilirlerdi umut her daim sevindirmez geceyi. Sonrası bir kadın ağladı tüm erkekler bırakıp gitti o köhne atlı arabalarında zamanın .Vakit çok erkendi her şey için. !

Tüm isyankarların bilinç altında şöyle bir istek yatar .Özgürlüklerinin kutsanması ! Tanrı mümini kendi çemberi içinde görmek ister .Bu çember kainatın her zerresinde mutlak gücün hükümdarlığını tastik eder bir imanla besleniyorsa bu durum doğal bir sonuç olur. Yaradılışı gereği nefsiyle barışık olan en üst canlı olan insan bu keyfiyetinden vazgeçemk istemez. Tanrı inançla inançsızlığı bu üst canlının ruhuna nakşetmiştir.İnsanın imanı birazda nefesine karşı verdiği mücadeleyle ortaya çıkmıyormu. Aslında tüm kutsal kitaplar incelendiğinde insanın doğanın bir parçası olduğunu açıkça ifade eder.Tüm kutsal kitaplar ölümü kendileri için referans alırlar. Anlatılan şudur ölüm var ve kendini ona hazırla şunları yap iyi insan ol ! Cehennemde eziyet çekme !

İnsanın ölüme hazırlanması doğaldır.Ama özgürce kalıplara mahkum olmadan yaşamak istemeside doğal bir sonuçtur. Burda dinin kendisinden ziyade yansıtılmasıyla ilgili bir sorunsal algı ortaa çıkmış oluyor. Bireyin bir büyük gücü kabullenmesi onu güçlü kılar .Sakinleştirir.Gereklidir sorun şurda başlarki doğanın bir parçası olan insanın doğal işlevini yok saymak onu basitleştirmek ! Halbuki din insan için vardır ve insana hizmet eder.Yada etmelidir. Yaşam inançsız olamıyor inançta yaşamı dizginlemekte aciz kalıyor !

İnsanlık insanca hakça bir düzen kurabilip hayata geçirebilse cennetten esintileri burdada sağlayabiliriz ölüm ötesinde bizler için tanrısal bir takdir vardır mutlak ! Çabamız yaşamın dinamiginide lehe çevirmek olmalı .Bunun için uğraş vermek yaşamı kolaylaştırmaya çalışmak biz inançkarlarında ilgi alanı içine girmiyormu.

Baharda ölüm zordur.Bir başka hüzünlenir geride kalanlar.Boynu büküktür lalelerin.Ateist bir acı kavurur yüreği. Yoldaş olur korku ömrün yolculuğuna.İzdüşümü karadır ayrılığın.

Çogul halk kitleleri ömürlerini birilerinin insafına bırakmamalı .Despot kişilklerin mulakiyeti toplumlari tarih sahnesinde daim karanlığa götürmüştür.Durum budur. Yaşam ortak akılla kendine bir yol bulur. duygular düşünceler arayışlar istemler uymsal olamadımı yaşam çekilmez olur. Toplumun temel çekirdeği ailede bütüncesindedede bu belirgin bir yansımadır.Neye niçin ne derece bağımlıyız. Bağımlımı olmalıyız.Arayışlarımız bizi nasıl bir sürecin içine sokar.Miskince bizden istenen rölü oynayıp şu fani dünyadan çekip gitmelimiyiz. İçimizdeki kasırgaların zayıatından ruhumuzu nasıl koruyacağız.Çogul halk kitleleri niçin despot kişiliklere bağımlı bir sürü olabiliyor.Yada bizmi yanılığ içindeyiz. Sürüden farklı olmakmı yoksa sürünün bir parçası olmakmı burda çizgi oldukça saydam degilmidir. Ortak kültür bizi biçimlendirdiğine göre ortak kültürde doğrular nerden kaynak alır.Sevisel doğal yaşamı içgüdüsel kargaşadan nasıl korumalıyız. Yaşam bu uğraşa degermi .Yada bireyin toplumcu kimliği oluşurken özgürce bir biçimlenme mümkünmü .Ülkülerimiz gerçekçimi devrimci arayışımız gereklimi ! Bizler neyin hüsrarındayız .Niçin mutsuzuz ve atlardayız ! 2022-alanya.

Daim ileri bak.İşık arkanda olsada senin için gerekli olan önünün aydınlanmasıdır. Bunun için ilk farkındalık neyi niçin istediğimizi bilmek olmalıdır.Dünyayı değiştirmeye heveslirsek bilmeliyizki bu iş öylesi kolay olmayacaktır.Dünya

Önce kendini değiştirebilmiş ilerleye bilmiş şahsiyetlere şans vermiştir. Kısıklı bakışlı insanlardan çekinirim ben deli dolu birazda cahilhane insanları severim ! Tabi cehaletin çokta dipte olmaması lazım hani sohbetlenirken tuz gibi bir lezzet verebilmeli sözcükleri ruhun.

Çevrenize baktığınızda görürsünüzki hak yemiş asalak kişilikler daha bir saldırgan oluyorlar.İçlerinde sakladıkları o doymak bilmez içgüdüsel 'benim olsun ' arzusu onlara karalara çalmış olur.Siz bu rezil durumu kabullenemezsiniz. Bilirsinizki bir yerlerde birileri keseri hep kendinden yana yontmuştur.Birilerinin cebine fazla para girmişse birilerinin hakkının gasp edildiğini söylemenin bir anlamı olmayacaktır ! Bu durumun birde toplumsal içerikte yaygınlaştığını düşünelim. Çatışkı kaçınılmaz oluyor. Asalak kişiliklerde bir savunma içgüsü öne çıkıyor.Sonrası bir kibir ötesi saygısızlık .Sizi kendi ikelliklerine mahkum etmek istiyorlar. Hiç çiçekleri ekmemişler yüreklerinde acı nedir yaşamamışlar piç bir ömür sürmüşler yapaylıklarında sonra sizi suçlar olmuşlar. Bu tip bir çemberin içinde olmaktadır uçurumlardan düşüp parçalanmayı göze almalıyız.Hani ne demişti şair ' Bizde biliriz yâre menekşe yollamasını ama arkadaşlar açtı yedik menekşe parasını 'N.H.

Çek git benim yanımdan irak dur.Ben kendimle kalayım. Üzerimde kara bulutlar yıldırımlar çarksın bırak kendimce ağlayayım ! Irakta bir köyde yada şehrin en büyük bulvarında izleri olsun yüreğimin.Esmer bakışlı kadınlara sevdalanmayı bıraksın hayellerim.Bir senin yokluğun yaksın yüreğimi .Gelincikler boynunu büksün sen gidince.Tüm orduların askerleri terhis edilsin.Kısa turanç renkli bir şort giysin umut.Ölüm düğün olsun geldiğinde.Bir sen git durma karanlığında bırak beni kendime . Öyle umutlar dogursunki yüreğim şiirler okusun ömür yaşam denen hikayesinde zaman .Bir serçe konsun pencereye bin serçe uçsun özgürlüğüne gökyüzünün.

Geçkin bir günde kara bir haberler uyanınca zaman .Korku dolaşır gecesinde umudun.Biliyoruzki çaresiz acılar kırık camlar gibi kanatır yüreğini gecenin. Bilirim ansızın dolaşır korku hastane koridorlarında çaresiz insanlar bir başka bakar beyaz önlüklü sağaltımcıların gözlerine. Ah nasılda çaresiz bırakır korku.Ölüm neysede çaresiz kalıyor gece yıldıran atlar gibi koşuyor zaman bizleri gerilerde bırakıp.

Kitap yaşam gibidir her sayfası farklı olmalıdır.Bir kitabın onuncu sayfasıyla yüzonuncu sayfası aynı şeyleri anlatıyorsa bilinizki o kitabın size katacağı bir şey olmayacaktır.Çünkü yaşam gibi kitaplardaki görüşlerde tek bir çizgide ifade edilme şansına sahip değildir.

Yirmi yaşındaki görüşlerini altmış yaşında savuna bilenler ya çok zekidirler yada çok aptal ne çareki bu durumun arafı yoktur.Yaşam sizi olgunlaştırmıştır yada ham bırakmıştır.

Yaşamın kodları vardır.Ölümünde .Yaşam olası bir süreci yüzyıllara taşıyabilmiş olsa (insan ömrü) bir çok inanç komutunun farklılaştırılacağını düşünebiliriz.Ölüm yanığı çözebilirliği olur bir noktaya geldiğinde Tanrı kökenli öğretilerinin içeriğinde özsel bir değişim beklenmezse dahi piratikte etkensel gücünün şimidiki gibi olmayacağını görebilmek mümkün olacaktır. Bireysel ölümsellüğimizin bizi tanrıya mecbur bıraktığı aşikardır.Yaşam çizgimizde yetmezliklerimizle tanrının kulu olma inancı bize mecbur bırakılmıştır.Tanrı varlığını kabullenmek ölümlü bir canlı için sorun olmazsada inancın kalıplarının (din) siyasallaşmasının bireyi durulganlaştırdığını görmek durumundayız. Kimbilir belkide bilim inancın temel işleviyle barışık olsa din şimdikinden daha etken bir katkıyı bireye ve topluma verebilir. Dini yok saymaktansa onu yerli yerine oturtmak gerçekçi olacaktır.Batı medeniyeti laisizmle siyasal boyutta dini bu konumda tutabilmektedir. Günümüzde bu süreç bir çok ülke için sancılı yolculugunanda gel gitlerine devam eder görünür.Çağdaş toplumlar yaşamı bir bütün olarak gören bir anlayışı benimsemek durumunda oldumu yaşam daha bir katlanılır olmaktadır.Tekrar yeniliyelimki herşey gerektiği kadar !

Oldukça rutubetli bir Alanya ağustosunun içindeyiz.Agustos sıcak olur bu sıcaklık Akdenizde daha bir azgınlaşıyor.Derimizin hücreleri sıcaklığa karşı kendince bir mücadele ediyor.Kabirliklerde ölümlerimizin işaretleri olan otlar kurumuş beyaz mermer taşların egriti duruşları daha bir sıkıcı olmuş gibi. Apartman kapısındaki girişte siyah bir kedi kendi hükümdarlığını kurmuş bizim eski kıl kurruk kedimiz yakınımızdaki alış veriş merkezinin kapısında kendine bir otağ oluşturmuş.Kedilerin barınma problemi yok .Elektirik su ulaşım problemleri yok .Biz insanlardan çok çok doğal bir yaşamın içindeler.

İnsanlar doğanın saygın canlıları kapımızdaki kedilerden öğrenebileceğimiz çok şeyler var. Bakın kedilerin gözlerine mırıltılarını anlayın .Orda doğal ve sevisel yaşamın izlerini bulursunuz.!

Küçük hayeller büyük umutların ekmeğidirler. Yüregimizi tok tutar. ! Birakın hayellerimiz gök yüzüne ulaşsın.Bizim bu geçici yolculugumuzda yüreklerimize umut aşılansın .

Ülke üzerine düşünürken Atatürk gerçeğini görmek bir zorunsal sonuç oluyor.Dogrusu böylesi yüksek karakterligi temsil eden isimin bizim için vazgeçilmez olmasında doğal görmek lazım. Büyük devrimci başbuğu Atatürk tarihin kendisine sunduğu şansı milleti Adına kullanırken din tarım kökeninden emek bilim gerçekçesi üzerine kurduğu devrimlerinin öznesini içinde Bolşevik devriminin etkencesi görüldüğü ileri sürülsede durumun böyle olmadığını devrimler üzerine düşünürken çok kolay anlayabiliyoruz. Atatürk devrimleri kesinlikle milli bir devrimdir ve içsel olarak fransız devriminin izlerini taşır.Millidir millet kavramı esasını teşkil eder.Ümmetçikten ayrı bir karakter taşır.Günümüzdeki dinsel karmaşanın bu karakteri törpülemesi türk kültürünü alt etmesi mümkünsel bir sonuç değildir. Çağdaş dünyanın nizamı dinsel değil mi İli kültürlerin evrensel kültürle bütüncemesinden oluşmaktadır.Din kendine bu şansı vermemektedir.

Din tabiatı gereği tutucudur .Mistiktir metafizik bir kökeni vardır. Zorunsal bir inançkarlığı bireye ve bireyin yaşadığı topluma dikta eder.Din özgürlükçü değildir.Kuralcıdır bu nedenle insanlık tarihinde pergamberler müstesna günahkarlıktan arınmış bir bireyi yada toplumu görmek mümkün olamamaktadır. günümüz dünyasında toplumların dininin yansıması adaletle mümkündür.Adaletin sağlanabildiği her toplum tanrının hoşnutlandığı toplum olacaktır kuşkusuz.

Bilmeliyizki yaradılışımız gereği günahkar insanlarız.Üzerimizde nefsimizin dikenlerini taşıyoruz. Bu dikenleri törpüleyen acılarımız oluyor.Acı ve hüznü yaşamamış bireylerin çoğunlukta olduğu kümelerde samimi bir sevgide yeşeremiyor.Heleki kapitalist bir düzenin içindeyseniz. Bir yerde değil çok şeyde yanlışlık içindeyiz. Bir kültürü bir

inancı yorumlamaya çalışırken duyulardan soyutlamak pek mümkün olamıyor. Hepimiz için gerekli olan arayışlara mahkûmluğumuz ölüm bizi bulana dek sürecek görünüyor !

Aslında insan denen varlık biliyoruzki ihtiyacı olduğunun peşinde gitmektedir.Kabul edelimki inançta insan varlığının temel gereksinimi olmaktadır. Yer yüzünde çoğunluğu etkilemiş önemsenmiş kabul görmüş öğretilerin olmasında bunun bir sonucu olarak karşımızda durmaktadır. Yaşam ölüm döngüsünde inancı zorunlu bir etken olarak ruhlarımıza nakşetmiş görünmektedir. Yaşamda etken olmak için maddesel ruhta huzursal kalabilmek için uhrevi düşünceler yaşamımızda daim yer bulacak görünmektedir. Yeterki dengeyi iyi kuralım !

Yurttaşlar eşit haklara sahipsiniz. Kadınlar ve erkekler birbirinizi tamamlarsınız.Düzen sizi ezmek için değil nefes almanızı sağlamak için gereklidir. Siz varsanız toplum vardır.Siz varsanız millet vardır ve siz varsanız devlet vardır. Yaşamak özgürce düşünebilmek kendince yaşayabilmek toplumsal birliktelikte özgürce nefes alabilmekle ilgili bir olgudur. Özgürce yaşaya bilmek en büyük yaşam sebebimiz olmalı .Bu hakkı kullanırken sınırları olduğunu bilmek gerçekçi bir sonuç olacaktır,

Bir gün ölüm gelecek bir kaç eski arkadaş bir kaç yoldaş yüreği yaralı ülküdaş hüzünlenecekler ihtimal. Belki sende ağlarsın bu hüzüne kadını .Anlarsın belki geride kalmak önde gitmekten daha zor olur bazı durumlarda .Bazı durumlarda insan ahlaksız olur.Soytarı yürekli piç ruhlu yalanları yırtası gelir .Durur benliği bir an vakit geceder.Yıldızları açıktır gökyüzünün.Esmer bakışlı bir acıdır yürekleri yağlayan kaçıp gidesi gelir insanın o güzel atlara binip . Bir nehir kıyısında bir tahta kulübe kara bir demlikte çay olmuş olur.Erkence bir yufka ekmek konmuştur kara saca .Yer mezopotamyadır yada akdeniz !

Yaşam maddecidir bunu biliyoruz artık ! Düşünelimki bedenimizin bize sağladıkları (burda biz kelimesini benlik ruh olarakta algılayabiliriz !) eger bedenimiz olmazsa biz bildiğimiz durumda bu yaşamda olamıyoruz. Hastalıklar onun için ciddiyet taşır hekimler onun için önemsenir olurlar. Tabiki ruh benlik dünyamızın maddeci kimliğinde kendini yeterince yer bulamıyor arayışlar bireysel ve toplumsal onun için daim devam ediyor.Kabul etmeliyizki en etken evrim olgusu insanın doğa içindeki arayışı oluyor. Bazen bu arayış gerçekçil olarak bilimle olgunlaşıyor .Çogu kez dogmatik umutlarla sisleşiyor ama arayışımız devam ediyor .

Akrep tüm sokaklarını istale etti.Kadim şehrin o güzelim bahçelerini böceklerle teslim etti.Böceklerin içinde encüretkarıda kendisi oldu parlak kara bir zift gibiydi bedeni kısıkaçlarının kırmızı rengi fahişe kadınların göğüs uçlarındaki meme başlarını andırıyordu .Tüm erkekler o akrep denen şehvetin esiri olmuş zannetmeyin sakın .Aynı histerik mücadele dişilerin ruhlarında da vardı .Hani yosma ruhluydu bu kara akrep tayfası tüm zamanları aşmış gelip bu ülkeye musallat olmuştu. Bir söz durdu bunların hepsini toplayıp üzerlerine atom bombası atacaksın ! Düşündü bomba bile israf olurdu bu azgın akrep tayfasını yok etmek için.Zaten yeterince karalara bağlamışlardı insan denen canlının kaderini.Tüm insanlar kul olmayı kabullenmişlerdi. Bekliyorlardı o çok korktukları ölümü. Akrepler okumuş sevmiş öğrenmiş ışığı hiç benimsemezler .Rutubetli bir loş karanlıktır onların sevdikleri.

Ergin dut ağaçlarında dolaşır durur ağustos böcekleri akreplere inat çıgırışmaları günleri alır. Küçük kulaklı korkuları vardır genç erkeklerin küpe diye taktıkları ruhlarına.

Büyük insanlar küçük umutlar taşırlar .Büyük umutlar yalanıdır çünkü bu dünyanın .Beyaz önlüklü sarı boyalı genç hekimler bir başka hikayesidir ömürleri hastane koridorlarında geçen yaralı insanların .Kimseler tanımaz onları hiç sevişmemiş gibi ciddi bir ahlak tüm şehri çarmıha gererde kimseler anlamaz.O yüce hükümdarın fermanını.Mevsim ağustos çok sıcak bir acı var ruhlarımızda.

En kolay yaptığımız iş herkesi caheletle suçlamak doğrusu bu payere çoğumuzda hak eder durumdayız. Çogu kez kendi durumumuzdan kurtulmak içinde bir sonuç oluyor bu durum .Tüm çevreden kendini farklı görmek ben biliyorum ben yaparım ben şöyleyim.Bu birazda içimizdeki korkaklığı saklamanın bir başka yolu oluyor. Ben böyle düşünüyorum demeyi çoğumuz başaramıyoruz yapabildiğimiz doğru söylüyorsunda bitimleşiyor.Tüm öğretilerin temelinde inanın insan zekasının izlerini görürsünüz dogmatik olduğunu düşündüğümüz öğretilerinse direk muhatabı yine insan oluyor. Bir sokağın kaldırımına bir sandalye koyun oturun gelene gidene şöylece bir bakın kendinize yakın görebileceğiniz çok az figürle karşılaşrsınız.Çogunlugu size itici gelir tabi sizde onlar için itici bir konumda konuştuğınızı bilmek durumunda olmalısınız.

Benim özgürlüğüm senin beni kabullenmeyle ilgili bir durum. Sınırları senin elinde.Yüreginin ovalarında yeşerir sevgi buğdayları bilirim. Her düşünceyi içgüdüsel itmelerle öne çıkartamayız biliyorsun.Egitilmeye muhtacı.Gizlerinde eğitmelisin beni .Durulgan sularda islatmalısın.Kor çöl sıcakları yakar teni bilirsin. Beynimin hücrelerine sözüm geçmiyor bekliyorum tümce karanlık gitsin üstümüzden. İnan yoruluyorum. Bıkıyorum kendimden . Benim özgürlüğüm korkularla sınırlı çaresiz hastalıkları yaşadı ruhum.Yanlıı kadınlara sevdalandı yanıış yollarda eskidi papuçlarım. İzdüşümüm karanlıktı biliyorum.

Devlet sevgiyle büyür adaletle olgunlaşır.Gel benim devletim ol . Şiirler oku bana içinde anne olan şiirler.Çıkarsız en doğal sevgi annelerin sevgisidir biliyorsun.Gölgeni eksiltme benden şöyle heybetli bir ceviz ağacı ol o parkta baba desinler ismine göçüp gidince üzülme anla sadece anla sevdalarda geçici bu rezil ömürde ölümde öyle !

Ölümülü dünyada ölümsüz sevgiler bırakmak ister ömür..bir kır bahçesinde şöyle bir yudum çayda demlemek ister umudu !

İnsan denen canlı yaşadıkça hastalıklar tekrar değişik durumlarda ortaya çıkıyor .Özellikle hücrenel hastalıkların bireyi yüksek düzeyde huzursuz ettiğini gözlemleyebiliyous .Bir lenf bezi şişkinliğinin neleri düşündürdüğünü Hayal bile edemezsiniz. Korku bilinmezlik çaresizlik ! Artık gündeminizde kan sayımları ultrasonlar pet bt çekimleri patoloji sonuçları ! süreceli bir mücadele. Böyle bir durumla karşılatığımızda yaşamımızı niçin boş konularla huzursuzlaştırdığımızı anlamamış olmanın hüzünüde cabası .Yaşam canlılar için zor bir yolculuktur.Heleki insan için. Sizin hiç bunları yaşıyan yakınınız oldumu ? Benim oldu !

Siyasi aktörler yanılgılarını topluma yaşatırlar ! işin çetrefilli tarafı toplumun büyük çoğunluğu bunun farkında bile olmaz . Derin izleri olur yanılgıların kuşaklar bunun acısını yaşar olurlar.

Toplum kendini sorgulamak zorundadır.Buda bireyin neyi niçin istediğini bilmesiyle geçrekleşir.Sürülemiş bir

toplum geleceğini kaybetmiş oluyor. Çoğumuz bu gerçeği görmekten irak bir konumda ömür tüketiyoruz. Rüyada birkaç katlı beton bir bina yıkılıyordu toz duman etrafa savrulmuştu. Bir kadın ince bir tüle sarılmış onun üzerine tüyülü bir batteniyeyi boca etmişti. Yakinen görmeyince erkek gibi görünüyordu .Siyah koy saçları vardı cinayet işlemiş gibi bakan gözlere sahipti.

Dediklerine göre bir toprak ağasının kızıymış baba ölünce köylüler onun hanım ağalığını kabullenmemişler. Oda kendine sahip olur diye gitmiş kyünün en züppe bıçkın erkeğiyle evleni vermiş. Durum tabiki istediği yola sokmamış onu .Kocası tüm toprakları çok uzuca elden çıkarıp onuda köyde bırakıp büyük şehre göçmüş .Arasına haberi gelir bazende para yolarmış. Gerçi köylüler hiç yalnız bırakmamışlar. Bu esmer kaderli kadını .Hep yanında olmuşlar ekmekleri bölüşmüşler. Bir gün kocası çıkıp gelivermiş köye oldukça bitkin ezik bir duruşu varmış. Sonradan öğrendiğinde bütün parayı bitirivermiş o gittiği koca şehirde. Kimseler yardım etmemiş bir avuç su bile veren olmamış .Kadın yine alı vermiş onu gölgesine erekgim demiş .Namusumun bekçisi demiş . Evimin perdesi demişte sarı vermiş ömürünün yorganına bu ezik mahcup adamı.

Bu toprakların kırsalında bu hikayelerden çok duyarsınız. Turanç bir hüzün kaplar içinizi. Portakal kokulu köylerin eşarpli kadınlarının küçük yaşam izleridir bunlar. Gün gelir sizde bu hikayelere dahil olursunuz. Şehirde fabrika vardiyalarında beyaz yakalı mühendisler bir tpeden bakarlar mavi önlüklü makineci kadınlara unutuvermişlerdir analarını bacılarını .Kolalıdır gömlekleri onların sonra bir devir gelir önemsenmez olurlar beyaz önlüklü umutlar. Artık herkes kendi hayatının efendisidir hayellerinde. Artık biliyoruzki dünyanın huzuru az hüzünü fazladır ! İnsan denen varlığı en çaresiz bırakan onu yaşamına muhtaç eden ölüm karşısında sanılanın aksine çokta yoğun bir bilgiye sahip değiliz ! Olmak içinde ne bir çabamız var nede yetkenliğimiz. İlkel kabile toplumlarında büyücüye değer kılan ana nesne şüphesiz ölüm korkusuydu. Büyücü kabilenin tüm üyelerinin yaşam beklentisinde hükümdar görevi görüyordu .Günümüzde sağaltımcıların (hekimler) saygınlığı toplumca önemsenmesi devasa hastanelerin birey ticaret hane konumunda olması eğitilmiş beyaz yakalı emekçilerin üst perdeye taşınması hep bu ölüme karşı savunma zırhının dialektik yansıması olmuyormu. Evet biliyoruzki ölüm karşısında insan denen canlı hala meçhuliyeti yaşıyor. Ölümü karşılamak için derin öğretileri (din) kutsama zorunsalını yaşıyor. Ölüm hepimizin için bir gerçeklik olarak yönlendirici oluyor !

Rüyada bir binanın yıkıldığını beyaz gömlekli narin bir kadının binanın altında kaldığını toz toprak içinde ölüme mahkumlaştığını görüyorsunuz. Sabahında önemsedığınız bir insanın ölüm haberini alıyorsunuz. Freud, un rüyalarla ilgil öğretisi burda anlamsız kalıyor .Bu sizin bilinç altınızda türüyen bir veri değil bir işaret olmalı ! Düzgün insanlar biraz aksi olurlar. Çabuk alınırlar yüksek tepki verirler. Sünepe tiplerse sinsidirler umursamazlar. Kendi menfaatleri için ‘ çok yaşa modundadırlar. ‘

Çok seviliyorsanız çok kullanıldığınızda anlamış olmalısınız Menfaatsiz bir sevgi sadece annelerle babalarda görülüyor. Onu kardeşler izliyor . Sonrası yaşam ne katarsa heybeye onu yaşıyoruz.

Daglar duruyor nehirler duruyor güneş bulutlar tüm orman duruyor. Şehrin bulvarlarında tirafik ışıkları yanıp sönmeye devam ediyor. Bulvar kafelerinde genç kadınlar kırmızı rujlarını dudaklarına yapıştırmış yaşama keyf çata dursunlar herhangi bir yerde bir köhne evin içinde ölüm burdayım diyor. Her ölüm vakitsiz gelir artık yapılacak bir şey yoktur. Tıbbi bir gerekçesi vardır bu sonucun. Lakin özgürlük artık biraz acı verir insana meçhuliyete gidenler ne durumda sadece varsayımlarla anlatılan hikayenin kahramanı olur gidenler. Geride kalanlar hüzünlü bir eşarp takmışlardır yüreklerine çaresizce mahmur bakışlı yorgun gözlerle kalakalmışlardır gidenin ardından. Ölüm gidenede kalanada çok ağır gelir gökyüzü üstünüze çöktü sanırsınız bir an o an acıyı damatır zamanla zamanla hikaye tekrarlanır yeni yolculuklarında ömrün. Yaşamak zor bir şey biliyoruz !

Dünyanın tek otoritesi var oda ölüm ! Bunu farkedebildikmi küçük huzurların aslında büyük mutluluklar olduğunu daha iyi anlarız. Düşünelimki evinizdesiniz bu ev dağ başında sapa bir köy evide olabilir bir metroplün revaçta semtinde ve siz sevdiklerinizle mütevazi bir sabah kahvaltısındaınız. Belki bir çok şey eksiktir sofranızda ama yüreklerdeki sıcaklık gözlerinie vurmuştur sofradakilerin bir sevinç vardır siyah bir zeytin tanesini yoldaş edinmiş çatalınızda. Belkide bir un kavrulmuş içine bir yumurta kırılmıştır çoluk çocuk bandırı vermiştir ekmeği. Gençler biraz acelecidirler cam çay bardaklarını tutarken elleri. Sanki dünyayı kucaklayacak bir heyecan vardır eylemlerinde. Gök yüzünde yıldızlar en çok gençleri severler onlardaki ışıltıyı kendilerinden bilirler !

Size ait olanı tanrı size nasip kılacaktır. Siz çabanızdan vaz geçmeyin. Mülk fani dünyada iyi bir güçtür. Zenginlik güzeldir doğrusu fakirliğin imrenilecek bir yönü yoktur. ! Bilmeliyizki imrenilecek bir yönü olmayan fakirlik kimbilir belkide bizim kurtuluşumuza vesile olacaktır ! içine zerre kadar haram girmiş bir mal mülk sizin felekatiniz olabilir ! Size yabancıların zarar vermesi kolay bir durum değildir. Zarar yakınardan gelir çünkü aileye olan sevgi çaba harcanmadan elde edilen sevgidir ! Dünyaya gelişimizin mutlak önemli bir sebebi vardır ! o sebebi çoğumuz bilmekten mahrumuz yanılğı burda başlamaktadır. Büyük resmi göremeyenler küçük gölgeler uğraşırlar bu nedenledirki dünyayı basit insanlar yönetir olurlar. Zaman zaman tarih bunlara şahitlik etmiştir. Tarih saygın şahsiyetleride kayıt etmiştir. Nedenini sorgulamadıkça hiçbir yanılğının üstesinden gelmek mümkün olmayacaktır ! Tanrı size akıl verir ve sizi kendinizle barışık kılar. Bu barışıklığın bir çizgisi vardır buna kader diyebiliriz.

En büyük felaket cehalete katlanmak olmamaktadır. Cehalet kolay def edilecek bir felaket değildir. Cehalet iç güdüsel davrandır o davranışlarda ahenk ve asalet görmek mümkün olamamaktadır.

Hayatın size öğrettiklerini size verebilecek hiçbir okul yer yüzünde kurulmamıştır. En büyük okul yaşamın kendisidir. Güncel siyasi söylevler sizi oyalamasın siz kendi bilge yaşamınıza sekte vurmayın. !

Yaşamak her zorluğa rağmen güzel bir durumdur. Bu güzelliği başkalarının agrasifliğine mahkum etmeyelim. Kendi yaşamımızı kendimiz yölendirmeyi başara bilelim. Öz külütürümüzü anlamaya çalışalım bu bizi evrensel kültürden soyutlamamalı. Yasakların çok olduğu toplumlar tehlikeli toplumlardır. Hoş görünün esas alındığı bir toplumu kurmaya çalışalım .Dogru sandıklarımızı başkalarına dikta etmeyelim. Büyükleri önemsiyelim ama onların hahükümüne musade etmeyelim. Her çağın yaşam anlayışı farklıdır.

Çagdaş insan özgür yaşamayı kendine hedef koymalıdır. Özgürlüğünün sınırlarında olacağını anlamış olmalıdır. Yazı

iyidir geleceğe belge oluyor.Kaynak oluşturur .Düşüncüklerini yazınız. Yazmaktan çekinmeyiniz.

Küçük şeylerin büyük mutluluklar getirmezsedede huzur vereceği bilmek durumundayız. Yaşamın her anını mutlu yaşamak asla mümkün olmayacaktır.Her şey geçicidir bizlerde geçiciyiz.

En büyük felaket kibirli olmaktır .İnsanın kibiri onun felaketidir. Hayat hepimize bir umut aşlar bu umut bizi yönergeler. Kimbilir izdüşümümüzün boyası belkide umuttur !

Ah nasılda ahlak boyasını yüzüne sürmüş görünüyor ! Ama sonuçta bir boya dökülür gerçek durum ortaya çıkar. Çok ahlaklı kişilikler neye göre ve kim için bu rölü üstleniyorlar ! Toplumun en ahlaklı kişileri kim ! Din adamlarımı kendi içgüdülerinden koruyan kadın yada erkeklermi ! Ebeverinlerine sınırsız saygı besleyen evlatlarmı ! Yorgun bedenlerini siper edip çoluk çocuguna helal lokma yedirmeye gayret gösteren emekçi kesimmi. Ahlak denilen elbiseyi kim biçiyor .Dügmelerini kim diyor ! Ahlak nedir !

Ruhumuzu kalıplara sokuyoruz sonrada mutsuzlaşıyoruz ! Özgürleşmek için hiçbir çaba göstermiyoruz .Sonra bizi bunaltan bu ağır kültürden şikayet ediyoruz .

Çevremize bir baktığımızda çoğunluğun aslında hiçte istemedikleri bir yaşama mahkum olduğunu görürüz.İşin tuhafı çoğumuz bu oluru sorgulama cesaretini dahi gösterme iradesini kendimizde göremeyiz.

Önem verilen ne varsa sorgulanmaya hazır mahkumlarımız olmalı diye düşünmek varken bizler mahkumlaşmaktan kendimizi alamıyoruz !

Tanrı bize akli verdi onun için bizi sorumlu tuttu .Daim canlı bir doğanın müdavimleri olarak bizi sınırsal bir ömürle dizginledi. Tüm algılarımızı içsel bir kümede olgunlaştırdı .Bilmediklerimizi hep çoğul bıraktı .En güçlü olduğumuz anlarda güçsüzlüğümüzle bizi imtahan etti. !

Biliyormusunuz tüm kim ve nefret duyguları öne çıkmış olsada i,nsan denen varlığın içselinde sevgi vardır .Sevgi yaşamı besler .Merhamet duygusunu öne çıkartır.Sizi insan olarak varlıklaştırır. Sevginin olmadığı bir yaşamda herşey tehlikelidir .Eksiktir.Düşünceden iraktır. Yüregimizdeki merhamet duygusunu sevgi besler.Sevmekten asla vazgeçmemeliyiz.

Ölümlerle konuşma şansımız olsa onlara ne sorabilirdik. Her daim haber kanallarında dünyayı yönettiklerini zanneden siyasi aktörlerin söylevlerini anlatırdık onlara . Kutsal değerler için ölmeyi onur sayan askerlerimizimi anlatırdık . Yada onlar bize anlatırdı neredeler ne yapıyorlar. Devletin yüceliğinin ölüm karşısında bir anlamı varmı bunu sorardık . Ölüm sonrasındada ruhlar arasında unvan sitatü farkları oluyormu. ! Fahişelerin ruhları orda ne durumdalar.Günahın olmadığı o dünyada hazlar nasıl yaşanıyor. Esmer bakışlı kahvahane gençlerinin döğmeli vücutları yitikleştiginde ruhları bundan nasıl etkileniyor. Köhne toprak damlı evlerde dogmuş yorgun yürekli insanlar tanrının cennetinde kendine yer buluyormu ! Yoksa ordadamı piç ruhlar öne geçiyor.Esirgeyen ve bağışlayan tanrı bizleri oralarda korur diye düşünüyorum.

Sabah hayatın içinde olan bir insan öğlen sonu belediyenin morgunda cansız bir ceset olarak karşımıza çıkıyorsa bu dünyanın neyine niçin temah edelimki !

Bir din içinde şiddeti barındırıyorsa o din gerçekliğinden koparılmış demektir. Gökyüzü bunu bilir.Kıskanır ve yağmurlarını esirger ! Bereket yerini yoksulluğa bırakır.Ülkeyi cehalet sarar. Sisler gerçeği görmenizi engeller.Cellat önder olurda kimseler anlamaz.

Tanrı insanları dener ! Evlatla dener yoksullukla dener iç güdüsel azgınlığınızın felatine mahkum eder. Tüm bunları bir yoluna koymak (olgunlaşmak) zaman alır. Çogu kez başarılmaz. Ürkek ördekler gibi saklar sizi korkularınız.Olmanız gerektiği gibi olamazsınız.

İlkel toplumların bireyleri çoğu zaman bunun farkında olmazlar.Yaşadıkları ortamı sorgulama cesaretleri olmaz.Beklerler üstün birileri onları korusun kollasın sürüye sahip çıksın.İşte bir toplumu felakete sürükleyen duygunun patolojisi burda başlıyor.

Okyanuslar mavidir .Gökyüzüde öyle topraksa kahverengi .Doganın renkleri sadece siyah ve beyazdan ibaret değil .Fikirlerde öyle. Gökkuşağı gibidir.Birbirine katkı verir keyiflendirir.

Bilgi güneş gibidir aydınlatır .Yaşamı iyiye götürür.Geride kalmayı engeller.Köhne düşüncelerin prangasını kırar. Yaşamı geriye götürmek geçmişin varsallarını öne çıkartıp özgürlüğü kısıtlamak .Korku oluşturmak doğanın içselinde olan bir durum değildir.İnsan denen varlık daim araştırıp yaşamı daha bir olgunlaşma sürecine katmak durumundadır.Akılla özgünleştirilen doğanın en üst canlıları olarak bu olgu içimizde var olan bir özseidir. Yaşam bizim ellerimizde Tanrının takdirindedir.

Yasaklar günahlar korkular.Yaşamı kendi cenderesinde yoğuran despot düzenler. Tanrı bizi böylesi bir çatışkının içinde tükenmek için yarattı diye düşünüyorsak bu hepimiz için büyük bir yanılgı olur. Kurallar gereklidir

özgürlüğümüzü olgunlaştırır.Bizi içgüdüsel ilkellegimizden arındırır.Ama aynı zamanda bizi mahkumlaştırırda. Toplumcu arayış bu çatışkıya bir yol açmak gerçekçel bir doğal sevisel yaşama ulaşmak için uğraş vermemiz gereken bir sonuç oluyor. Burda eğitimin önümüzü açabileceğini bilmekle birlikte eğitimin içeriğinin yansımasında süreçte önemsel olduğunu görebilmeliyiz.Egitim ama neyin eğitimi niçin ! Bireyler önce kendi doğal gerekçelerini bir yoluna koymalı bunuda toplumsal yapının (düzen) etkeninde başarabilirler.Düzen bir toplumun ana karakterini biçimlendirir. Bunun için yerel kültür evrensel içerge ulaşabilmeli iyiyi doğruyu oluşturabilmelidir.Yapı sabit değildir .Teknoloji onu değişime açık hale getirir. Arayışlar ortak paylaşımı zorunlu kılar .Bir bahçedeki elmalar tüm bahçelere katkı verebilir.Bir başka bahçe size bir başka meyvenin lezzetini sunar.Evrensel kültürde böyledir size katkı verir yaşamınızı üst çizgiye taşır .Bana hikayeni anlat .Orda kendimden bir şey bulabilirim !

Düşünsenize eşiniz sizin için çalışıyor uğraşılıyor size daha iyi bir hayat vermek için mücadele ediyor .Sonra bu görevlerden bunalıyor özgürlüğüne koşuyor ! Herşeyi terk ediyor evini çocuklarını yatağını banyosunu yemek yediği masasını merhaba dediği çevrewsini .Tabi sorumsuzlukla suçlanıyor.Bu suçu kabulleniyor ! Bir efendi ne kadar hoş görülme ve halkçıysa onun efendiliği öncül oluyor.Ferklı yaşıyor .Başkalarının çoğu kez koca bir toplumun yaşam düzeyine etki eden söylevlerin buruyganı oluyor.Çogunluk halk kitleleri kendisini düşünmekten kurtaran bu efendilerie köle olmayı gerekli bir sonuç olarak görüyor. İnsanlık tarihi hep bu efendilerin kırbacıyla şekillenmiştir

diye düşünebiliriz !

Zamanla insan yığınları bir şeylerin yanlış olduğunu kavramaya başlıyorlar bu zorbalığın önüne geçecek bir arayışa giriyorlar .Bu arayış bizi tanrı varlığının kabulüne götürüyor.Tüm haksızlıkları zamanı gelince def edecek gücün tanrı olduğunu kabullenmiş oluyoruz.Tanrı bize ölüm karşısındada bir pencere açıyor.Bizi ölümün meçhuliyetinde bir ışığa götürüyor .Bu durum yaşamda milyarlarca insan varlığını imanla şeferlendiriyor.İnançlı olmak gereksel oluyor. Tanrı bizi şüphesiz seviyor bunun en büyük kanıtı bizi akıl varsalıyla biçimlenme şansı vermesiyle gösteriyor. Biz varız ve tanrıda var !

Aniden bir ışık belirir adı belirsiz bir mevsimde bir yağmur yağar .Bir erkek tövbe eder . Bir şehrin bulvarlarında gece ışıkları yanıyor.Bir kırmızı etekli kadın sahnede . Ürkek bakışlı ördekler korkarlar suda ıslanmaktan .Herşey anlamsızdır artık .Zaman yitik ömürlere aşına !

Ugultu sadece duyduğumuz bu .Cehalet senfonisi hiç susmuyor !

Akdenizin sularında kulaç atarken çaresizce kasılan bedenimin mahkumiyeti bana ölümü yakınlaştırdı ! Karşıda Alanya kalesi çam ağaçlarının sakladığı yamacının Ak deniz sularına kucak açtığı yerde ölümcül bir çaresizliği hissettim. Şimdi evdeyim . Kıyıya gelmekte zorlanan bedenimi ruhum terk etmedi. Muhtemel ölüm beni bulduğunda çok az yoldaş benim için hüznülenecektir.Ama yapılacak bir şey olmuyor .!

Korku anlamsızlaşıyor bazen .Arayış yerini kabul edişe bırakıyor.Soytarı tipli hamam böcekleri tünedikleri kuytulardan vaz geçemiyorlar. Aç sefil bir ruhları var. Biliyoruzki konuşulmayan herşey tabulaşiyor.Yılgın yorgun bir umut kalmış elimizde !

Ötelerde bir dag yamacının kıyısında kimsesiz çocuklar büyüyor kara çadırlarında yörüklerin.!

Yaşam nerede kendine yer bulur.Şüphesiz yaşamın temel karakteristigi dünyavidir ! (seküler) bu gerçeği tesbit etmek olumlu bir sonuç olur. Bu dünyavi karakterin içinde olması gereken her olguyu kabullenmekte işin bir başka yönü vardır !

Ansızın okyanusların dalgaları sizi bulur.Karada olmanız fırtınalardan korumaz sizi. Ürkek bir serçe pencerenize konar. Ölüm ıraktır belki yada pencerenin içinde yitikleşmiştir ömür..

Yıllar evvel başladı yanılgılar. adımlarımız bizi puslu dehlizlere götürdü. Gittigimiz yol özgürlüğü getirmede bize.Niçin yaşadık niçin öleceğiz anılamadık. Bazen yaklaşı verdi ölüm en çetrefilli hastalıklara maruz kaldık .kliniklerde itibarlı hekimler itibarsız bizlere yorgun yüzlerini gösterdi. Sonra kendimize yollar aradık niçin aradık bir ömrü nasıl yaşamamız lazım anılamadık. İhtişmal imkan varsa iyi çağdaş bir eğitim alamalı .Ne yaparsak yapalım en iyisini yapmak amacımız olsun. Fazla mal biriktirmeyelim.Mal mülk bizi esir almasın .Saygınlığımızı kişiliğimiz versin bize. Mutlak anlaşabileceğimiz kültürel yatkınlığımız olan kişilerle evlenelim. Gerektigi kadar çocuk sahibi olmayı kural bilelim. Çevremizdeki herkesle kibire kaçmadan mesafe koyalım. Saygı duyalım saygı bekleyelim. Küçük menfaatler için büyük dönemliklere mahkum olmayalım. Özgürlüğü önemseyelim. Yaşadığımız toplumun kurallarını küçümsemeyelim ama kuralların mahkumiyetinde beslemeyelim .Sevdigimiz mesleği yapalım toplumun önemsedikleri unvansal meslekleri pek ciddiye almayalım . Unutmayalımki dünya renkleri gökkuşağını oluşturur. Hiçbir unvan sitatü makam sizin insan olma onurunuzdan üstün olmamalı buna musade etmeyelim. Dünyavi olduğumuzu bilerek yaşyalım .İnanç özeldir inancımızı koruyalım.Yegane yoldaşımız mantığın bize yüklediği sorumlulugumuz olsun. Yaşam yanılgılarla başlasa dahi olgunlukla devam edebilir .Bunun için çaba sarfedelim. Kendimiz olalım .Kendimiz olmak biz olmayı getirir .Katılımcılıktan vaz geçmeyelim. Yaşamı imkan dahilinde avuçlarımızda turalım.Dinsel öğretilerde ana kaynağı kendimize rehber edinelim Varsayımlar bizi yanılgıya götürür .Dogruyu güzeli ve doğal olanı aramaktan vaz geçmeyelim .

İnsan denen varlık çok şey biliyor ! Ama aynı zamanda bildiklerinin kendisine fayda sağlayan bilgiler olamadığını idrak edemiyor ! Çogumuz beynimizi gereksiz verilerle dolduruyoruz. Sonra gerçek problemlerle karşılaştığımızda ne yapacağımızı bilemiyoruz. Her şeyi bilmeye çalışmaktansa gerekli olana yogunlaşmak daha gerçekçi olacak gibi . Yaşam bizi kurallara mecbur bırakıyor (yasalar) kurallarsa çoğu kez güçlü olanlarca oluşturuluyor. Suç güce göre tanımlanınca çatışkı başlıyor.Toplumsal yapıda durum böylerken bireysel ruh yapımızdada doga dışı olgular bireyi içsel baskıncaya mahkum ediyor.Dogal bir işlevsellikten uzaklaştırıyor. Günümüz insanı sosyal bir varlık olarak yaşarken doğadan kopmayı medeniyet olarak algılıyor.Kurallar insan yaşamına sosyal içerikte katkı verip onu kolaylaştırdımı hukuk ortaya çıkıyor. Kuralsızlığında anarşiyi dogurdugunu gözlemleye biliyoruz. Denge burdada temel gerekçeyi oluşturuyor.

‘Bir milletin kurucu iradesi bazen son sözü söylememeli’ bu söz Amerikalı bir düşünce adamına ait. Dünyanın daim değişim içinde olduğunu kabulleniyorsanız bu söz size gerçekçi gelebilir. ! Ama ülkedeki gibi bazı kurucu liderler bizim için Atatürk istisna bir yeredir diye düşünürüz.Çünkü Mustafa kemal devrimlerle ülkeyi çağının ötesine taşıdı .Çagdaş modern bir ulus devletin temellerin attı üzerine bilim çimentolu binasını dikti ‘ Yüzyılın sonunda büyük Türk mileyetçi önder Atatürkün vazgeçilmez olmasının gerekçesi bilimsel içseligi kendine kılavuz görmesinden kaynaklanmaktadır. Kurucu öncüler sizi çağın ötesine taşımışsa ve kendine bilimi rehber edinmişse durum tabiki netleşir. Atatürk bir fani olarak aramızda yok onun bilimsel rotası insanlık var oldukça öncül olacaktır kuşkusuz.Bilim toplumun ana rotası olmazsa ilkelik topluma egemen olur . Sizi çağın düzeyinden diplere çeker !

Teşekür ediyorum bana yaşama şansı veren Tanrıya .Beni insan olarak yarattığı için ! Düşünme yetisini bana kazandırdığı için .Bir menekşeyi yâre yollama mümkün olamazsada menekşenin varlığını bilmemi sagladığı için ! Bir yazım varsa bu yazdıklarınızdan önce siz memnun kalmalısınız.Yazdıklarınız size birşeyler anlatamıyorsa başkaları için hiç anlamı olmaz. İyi bir kültürel yansımada yazmayla mümkündür. İşin mutvagına bakacak olursak önünüze çıkacak olan kendi birikiminizden beslenmelidir .Çok atif yapılmış yazılar külütürel hamura bir maya olamıyor ! Bir entelektüelin öz yapısındaki birikimi aslında gözleme dayanır.Yaşadığınız toplum ne derece bir yogunsal külütürle ivme almıştır.Siz bu süreçte nasıl etkilenmişsinizdir.Her hangi bir bilim disiplininde uzmanlaşmak sizi entelektüel yapmayacağına göre aydın olmanın içselinde ne aranmalıdır.

Günümüzde iletişim ve ulaşım oldukça kolaylaştı .Bir çok veriye dil yoksunluğuna girmeden ulaşabiliyoruz. ! Bilgi oto

yolu internet dünyayı küçülttü. Artık beyin olarak her kültürden beslenmemizi daha bir kolaylaştı ! Bu süreç bizi öz kültürel mayamızı evrensel külütürle beslememizi zorunsa hale getiriyor.Toplumlar birbirlerinden etkileniyorlar. Temel gereksinmelerde beklentiler birbirinle özdeşleşir oluyor.

Modern dünya artık tek bir kültürün baskıncasında kalmak istemiyor. Günümüzde doğu kültüründe dinsel öğreti ağır basıyor.Alanı daraltıyor. Metafizik olarak ufku açarken dünyevi çemberi kısıca alıyor.

Biz türklerin tarihine bakacak olursak inanç daim bizim içselimizde var olmuş bir olgu .Ama biliyoruzki biz türkler islamiyete sırt dönmüş olarak kalmış olsaydık bu din dünya üzerinde böylesi bir ivme kazanma şansını bulamaya bilirdi .Türkler islamiyeti kabullenince bu dine yüksek katkı verdiler. Özellikle son yüzyılda laik Türkiye devleti bu karakteri ile islamın modern yüzünü öne çıkarmayı başardı . Ülke açısından günümüzdeki yalpalanmaların geçici olduğunu bilmek durumundayız.

Çevrenize bir bakınız asalak ruhlu kişilerde birde cahil cesaretini görürsünüz. Hak edilmeyen imkanlara sahip olunca ilkelleşmenin yansıması kaçınılmaz oluyor.Piç ruhlu sözcüklerin hedefi olabiliyorsunuz. Hani boğanın kırmızı renge tepkisi gibi bu asalaklarda dürüstlüğe tepkili oluyorlar.İşin ilginç ruhlarındaki karanlığı size çalmaya çalışıyorlar.En iyisi bu kişisiz hayeletleri yaşamınızdan çıkarmak ! Bu kişilerin sizin çevrenizde olması aslında sizin tercihiniz olmuyor sizin iradenizin dışındaki gerekçeler sizi onlara muhatap kılıyor. Denizin kıyıya vuran dalgaları kayaları erite dursun .Cehalette sizin ruhunuzu incitiyor.

Gün olur ağlar şarkıları hüznün .Unutulursun Bir kırımızı gül döker hüznlerini yüreğine .Vakitsiz bir ölüm gelir kapağa .Artık her şey için çok geçtir .Gün olur bırakıp gidersin o toprak damlı evi. Gün olur özlenirsin bilirim ! Dünya acılarla dolu bir hayatı bize sunuyor.Çogumuz çektiğimiz acıların başkaları tarafından anlaşılmadığını düşünüyor. Tanrıysa acı çekmemizi gerekli gören bir tanrı değildir kuşkusuz. Peki niçin böylesi çatışkılı bir dünyanın içindeyiz. Şöyle düşünebiliriz bizler geçiciyiz Bu dünyada fani.!

Yirminci yüzyıl dünya çatışkısının doruğa çıktığı bir yüzyıl oldu kuşkusuz.Dünya savaşları ülkelerin işgali göçler dağılan aileler .Kafkas göçmeni babam kendi köyüne ailesine hasret göçtü bu dünyadan (1983) Daha sonraları sovretlerin dağılması karşımıza çıktı .Demir perde ülkeleri kendile dialektiklerinde özgürleşiyoruz döngüsüne girdiler. İçten içe bir arayış hala devam ediyor.Ülke adına düşüncecek olursak kalıplarımızı kırdık boşlukta geziniyoruz.Denge yerini çözeltiye bıraktı .Sistemin yeniden durulgan hale gelmesi gerekiyor. Herşey boşlukta gibi. Neyi niçin istiyoruz kimi niçin savunuyoruz belirsizlikle yitikleşiyor.

Düzgün bir yaşam için mücadele etmeliyiz.Malın mülkün peşinde değil .Bilginin ahlakın peşinde olmalıyız.Ahlakın temel karakteride dürüstlüktür. Önce kendimize karşı dürüst olmalıyız.İç güdülerimizi ahlak melhemiyle olgunlaştırıp yaşamın düzsel çizgisinde kendimize yer kapmalıyız. Ortak düşünceye açık olup sürüleşmenin karşısında olmalıyız.Kendi kültürümüz bizi besliyen en özsel varlığımızdır.Kültüründe yenilenmeye açık olduğunu anlamaya çalışmalıyız. Bizden önce yaşamı karşılamış olanların tecrübelerini kabullenmeli Ama kendi yolumuzu aydınlığı kendimiz bulmaya çalışmalıyız.Cinsiyetçiliği öteleyip ortak yaşamı ruhumuzda içselleştirebilmeliyiz.

İnsan denen varlık özde ulvi bir ruha sahiptir. Onu ilkelleştirilen ona gelişme şansı vermeyen toplumsal yanığı oluyor.Birey toplumun yanığıları karşısında sert bir kaya gibi duramıyor. Varoluş gerekçesini dahi idrak edemiyor .Suya kapılmış bir çöp misali hayatlar akıp gidiyor.

Bilimin özü nedir.Şüphesiz merak etme sorgulama tesbit bilimi oluşturur.Bilim çoğu kez herşeyle çatışır.Özellikle din inançla ilgili bir kavram olduğu için dinle bilim karşıt gibi bir yansıma ortaya çıkabilir.Halbuki bilim ve din doga içinde insan denen varlığın toplumsal içeriğinde birbirini tamamlayan zorunsa bir sonuçtur.Burda şunu açıkça ifade etmek lazımki dini bilimle beslemek olumlu olsada bu her zaman mümkün olan bir durum degildir. İşin özü orta çağdan günümüze dinle bilim uyumsuzluktan ziyade çatışkının tarafları olmayı seçmiş görünmektedir ! Bilimin kendisinde aslında çok durulgan degildir değişkendir .Dinse değişmeye direnç gösterir dinin reforme olamayacağı görüşü ağırlık taşır.Aslında kaynak esas alınmakla birlikte zaman şartlarına göre dinin anlaşılma uğraşı sıkıntılı ve risklerle dolu olsada gerekli olursalı daha bir ağır basar !

İnsanlık zamanın sonsuzlunda serüvenine devam ede dursun .Ölümlü faniler olarak kendi hayatımızı başkalarının keyfiyetinde tüketmekten vazgeçemiyoruz. Kimbilir bizden sonraki kuşaklar olası yanılığımızı daha iyi kavrayıp yaşam döngülerini gerçekçi bir zemine oturma bileceklerdir.Bizler yanılığımızın fırtınalarında önmümüzdeki ölüm gölgesini görmeye dahi hatamul edemiyoruz.Yaşam hikayemizde gölgeler hep üsütümüzde kalacak gibi .Biz yinede özgürlüğü önemseyelim. Kimbilir belki bir gün mavi önlüklü türk çocukları anlarlar hüznü neymiş. umut neymiş ölüm neymiş !

Huzur içinde ölmek ! nasıl bir sonuçtur bilemiyoruz .Öyle söylerler bazen huzur içinde öldü ' Bilinmeyen bir meçhuliyete tüm sevdiklerini alıştıklarını geride bırakıp yorumlanamayacak bir alana göçmek size huzuru verebilecekmi bilinmesi zor bir sonuç olur . Sizi siz yaban uzunca bir ömrü rahat yaşayabildiyseniz umutlarınızı gerçekleştirebildiyseniz.Sevgiye doyumsuzluğu yaşadıysanız belki olasıdır. Tanrı tüm kullarını eşit bir kadere boyamamıştır.Herkesin renkleri farklıdır kaderinin .Kimisi allı kimisi zift karası !

Hani çocukken bir sofrada oturulurdu o çok bildiğimiz Anne yemekleri yüreğimizi ısıtırdı bilirsiniz. Gün oldu yitikleşip gitti bir zamanlar umudu bereber yeşerttikleriniz. Başka hayatlar girdi hayatınıza .Yorgun bakışlı kaderleri vardı beslediginiz o giri tüylü kedilerinizin. Kadınlar sevdiniz.Yüreği yorgun kadınlar. Özgürlüğü korkularının cenderesinde bir başka geceyi yaşatırdı ömürlerine. Hani şairlerin deli diye küçümsendikleri sokaklarda şimdilerde sünepe bir itlik yoldaş olmuştu kaldırım taşlarına.

Özgürlük nedir bilirmisiniz. Kendini korumaktır yalana sosyusluga korkuya set çekip. Esmer bir hatun sevmelidir umut.Adı Anadolu olan bu topraklarda ana olan çocuklarına güneş ısıtmalıdır odalarını yetim hanelerin.İşçi evlerinde bir beyaz tülbentli kadın şarkılar söyler olurmuş yalnızlığında. Hani ben hiç sensiz olmadım biliyormusun .Hiç bakmadım gözlerine senin .

Birgün o sıcak heybesinde yüreğinin bırakır gidersin umudu. Geriye ne kalır bilmiyorum güneş yine doğar toprak yine baharda dogurganlaşır Kadınlar anne olur melek kanatlarında işçiler helal ekmek götürür sütleri ak yuvalarına .Ah ne

olur bilmiyorum .Yaşam şarkıları yine genç bakışlarına Haydi ekmeği bölüşelim paylaşalım paylaşılacak olanı .Geride ne kalır ne gider anlatır hikayesi Anadolunun. 07.eylül 2022

Toplumun kendi kaderine kendisinin sahip olması emek sermaye ilişkisinin emekten yana özgürleşmesi bireyin hukuk gerçeğinde toplumun saygın üyesi olması çağdaş anayasal düzenin evrensel değerlerle biçimlenmesi. Düzenin halk egemenliği temelinde yoğunlaşması günümüz uluslarının karakterini oluşturmaktadır. Şehirlerin insan odaklı karakteri bunun mimariye sokaklara yaşama yansımaları kültürel donanımlı bireylerin toplumu olgunlaştırdığı bir yaşamı amaç olarak görmek .

Yorgun bir ömrün sahipleriyiz ! Birileri umutlarımızı çaldı.Bizde bu çalma cesaretine mahkum olduk ! Ankara terk etti gençliğimi ben ona küskün değilim.Ben kendi mahkumiyetimi kendim onayladım ! Bana şarkılar söyleyin bu ülkenin ağaçları nehirleri kadınları erkekleri .Ölümlerimi kutsayın benim .O kıldan ince sırat köprüsünde bana kol kanat gerin günahlarım .Hani ölümün geç geldiği soysuz bedenler olurya insan şaşırıp kalır o güzel insanlar göçüp gitmişirde sinsi akıllı böcekler kalıvermiştir bu dünyanın keyfinde !

Tüm devrimci hikayeler büyük ülkülerden beslenir amaçsız bir hayat yaşam değildir ! Bunu anlamak çok geç oluyor biliyorum.

Ömrümüzün inanın bize ait bir özel durumumuz olamıyor.Bir ömrün yaşanmasına aile toplum ekonomik güç yurttaş olduğunuz ülkenin siyasal sistemi anlayacağınız sizin dışınızda herşey ömrün yaşanmasında etki ediyor ! Durum böyle oluncada sizin ulaşabilme umudunu taşıdığınız amaçlarınız hayal olarak kalmaktan öteye gidemiyor !

Yaşamımızın çok az dönemlerini kontrolümüz altında tutabiliyoruz. Çoğul olarak istenilen rölün yetenezsiz aktörleri oluyoruz. Büyük hataların içindeyiz. Kendimiz olamıyoruz .Suni kavramların dikta edilmesine sessiz kalıyoruz.Gerçekçi ülkelere sahip değiliz .Devrimci bir cesaretle kaderimize katkı veremiyoruz.

Büyük halk kitlelerinin sömürünün gırdabında olmasının ana yanılgısı burda başlıyor.Toplumca Özgürlükçü çağdaş bir ömrü kendimize veremiyoruz.Bekliyoruz birileri gelsin ömür bahçemize çiçekler eksin.

Yaşam birilerinin insafına bırakılamayacak kadar sınırsız ve basit değildir.Yaşamayı istiyorsak bunu hak etmeliyiz. ! Seküler bir yaşam anlayışı bir çok sakıncayı toplumsal içerikte çözümleyecek görünüyor. ! İşin özü olsa gerek Mantık bize seküler duruşu öncü kılıyor !

Yaşam gerçek üzere kuruludur.Gerçekte görecel olarak değişkendir. İtakadi Olarak temel kavramları sabitleyebilsek dahi değişen bir dünyanın geçen varlıkları olduğumuz aşık bir durum olmaktadır.

Toplum kendi içeriğinde yapısıyla özgürleşmeye ya açıktır yada kapalıdır. Toplumun özgürleşmesinin içsel yapısında Dünavi konumuyla paralellik taşır ! Farklılaşmanın içeriğinde kesin çizgi laisizimin içselleştirilmesiyle ilgili bir durum olsa gerek .

Düzye sosyal devlet kavramında bireyin devlet toplum ve evren ilişkisinde kalıplarını ve düzsel yapısının tercihiyle öne çıkar .Burda sosyal demokrasi kavramını anlamaya çalışmak işi kolaylaştırıcaktır diye düşünürüz !

Yüreginin hükümdarı merhamet olmalı .Bana merhamet göster .Mavi yakalı onur olsun avuçlarındaki nasır.Yorgun bir zamanın çocukları olduğumuzu unutma olurmu .Sonra Anadolu ol ama ürkütme gece boyu ışıldayan zöhre yıldızını.Anaları ağlatma gidişlerinde.İsimsiz sahipsiz mezarları görünce dur ve hüzünlen.Bilki herkes göçecek bu ışıltılı şehirlerin ışıklarını bırakıp . O kıskanç bedenleri taşlaşacak vakti gelince.

‘Akınlı kullan yaşamını yönlendir ‘ Bu söz çoğumuzun karşılaştığı duyduğu bir söylev ! Burda şöyle bir durum ortaya çıkıyor. Akıl tecrübede istiyor aklın kullanılmasına ihtiyaç duyulan tecrübeyi başka bir alana görmek mümkün olamaya bilmiyor.

Ülkeyi meşru yapan mekanizma devlet oluyor ! Devlet önemli bir kavram.Aldığımız nefesin kalitesini devlet belirliyor !

Günümüzde devletimiz işlevsel olarak sorunsal bir içeriğe sahipmiş gibi görnüsede izlenecek yol bilimsel ve çağdaş bir zeminde olabilirse herşeyin daha güzel olacağını düşünebiliriz !

2022 eylül ayındayız .Eylül bizim gibi orta yaş üstü erkeklerin bir çok hüzünü ortakça yaşadığı mevsim oluyor.Toros dağlarının yamaçlarındaki Alanyanın sıcaklığını eylülde hissedebiliyoruz.Eylül hazan yapraklarının yüğümüzdeki sarımtırak rengidir.

Görüş çok önemli bir yansımadır.Sizin yaşam kılavuzunuz olur ! Bu devlet mekanizmasında demokratik işlevin ana unsurları olan siyasi partiler içinde geçerli bir durumdur.Bakış açısı sizin toplumda ve dünyadaki yerinizi belirler.Partilerin düşünce içselinde bir özgün duruşu olmak zorundadır.Görüş eğilip bükülecek bir basit kumaş olarak değildir.Topluma göre görüşte belirlenemez .Görüş toplumun işlevini yönünü belirler. Tarih sahnesinde özgünlüğü olan partilerin ülkemizde ve dünyada karmaşık bir belirsizliği yeni bir vizyon algısıyla benimsemesi gerçekçi olmaktadır.Biliyoruzki yanılgının azı çoğu olamıyor. ! İktidara gelmek önemli değildir.Önemli olan iktidar olmaktadır.Oda tutralı bir görüş özgün bir kararlılık istiyor.

Dogru olan ne ! Tüm kuşlar kanatlarını açsın ve uçmayı becersin.Özgürlük hareketle başlar !

Özgür olmalı saçları kadınımın.Ürkek bakmamamlı hayata .Bir eylül sabahında unutulmuş hikayelerinde Anadolunun onunda bir adı olmalı al bir atın üstünde ülkeler fet ederken umutlarım.

Aile vatan Tanrı ! Bu üç kavram hepimizin yaşam döngüsünün değişmez ana taşları oluyor ! Bu üç kavram çoğu kez bizi hırpalar olsada sonuç olarak bizlere güçte veriyor.İnsan denen varlık bazen yalnızlığa ilgi duyuyor bu ilgi bazı kişiliklerde tanrıyı red edişe kadarda gidebiliyor .Tabi bu durum gerçeği değiştirmiyor Tanrı varsa vadır yoksa yokluguda afakidir.Çünkü insan denen varlık tanrısız var olmayı beceremiyor. muhtaç olduğumuz en önemli duygu korunma duygusu olduğuna göre aile vatan tanrı vaz geçilmezimiz oluyor. İyiki tanrı var !

Yıllar oldu kısa tıknaz kadın birkaç dönüm arsayı çocuklarına bölüştürdü. Kızları evli olmalarına rağmen analarının yanında kalmayı uygun buldular .Kocaları ve kendilerini olası beklentilerinde haksız olmadıklarını ileri zamanlarda herkese göstermiş olacaktı ! İşin özü birileri fani dünyanın menfaatleri için kendi kişiliklerinden varsa eger fedakarlık edebiliyor .Birilerinin gölgesinde ömür tüketip mal mülk sahibi olmanın keyfine erişebiliyorlar. Tabi buda bir tercih biraz rahat olmanız lazım böyle bir hedefiniz varsa. Kafkas göçmeni bir babanın oğlu olarak ben bu sürece

dahil olamıyorum.

Şöyle bir düşünüysek .Gök yüzünün o lacivert sonsuzluğunu dünyanın ihtişamını ve bizi meçhuliyete mahkum eden ölümü !

Eğitim.....! ülke içeriğinde düşünülürse eğitim ülkemizde oldukça kaygan bir zeminde var olmaya çalışıyor !

Ülkede orta öğretim onkiyi önemli bir zaman dilimini aslıen iyi ve donanımlı bir alt yapı oniki yılda bireyi toplumda kendini yönlendirecek beklentilerine ortam oluşturacak bir konuma getirebilir .Getiriyormu mümkün değil ! sonuçta gençliğin ortalama üç milyona yakını üst okul okumak istemine geçiyor (üniveriste) Bunlardan bir milyona yakını ikiyüze yakın üniveristenin örgün (yüzüze) eğitimine kavuşuyor.Bu öğrencilerin yüzde onu belirli düzeyde kendi amaçları doğrultusunda sonuca ulaşırken çoğunluğu yetersiz ve gereksiz bir eğitim süreceinden sonra kapital düzenin işsizler ordusuna dahil oluyorlar. Üstelik yüksek beklentilerle ' üniversteliyim iş bulamıyorum ' sarmalından kurtulamıyor ! Aslında üniversteler birincil olarak bilim merkezleri konumunda olurken istihdama hazırlama sorumsuzluğunda yetersiz kalabiliyorlar. Burda devlet pılanlaması teknik eleman ara elaman gerekselini görmezden gelen üstelik dinsel motifleri oldukça genişleten bir eğitimsel tercih toplumu çıkmaza sokuyor ! Burda birey kendi geleceğini kendi becerisiyle olgunlaştırıp üniversiteye yüklediği sorumluluğu çabayla kendi roatasına almak durumunda olması gerektiğini idrak edebilmelidir. Sıtatü unvan gibi varsallar yaşamı idere ettire bilmek için yeterli olmaya bilmektedir. İşin birde şöyle bir durumu var ülkede üniversiteye ulaşma ortam yaratılmalıdır .Özellikle uzaktan eğitimin mümkün olduğu disiplinlerde bu ortam kullanılmalıdır. Ülke için Anadolu Üniveristesinin bu çabaya yüksek katkı verdiğini söyleyebiliriz ! Son söz Eğitim için üniverste gereklidir ama elzem değildir.Okuma ve yazmayı biliyorsak gelişmeye açık bir yolun yolcuları olduğumuzu bilmek durumundayız !

Yapabildiğimiz tek şey yanlış bir hayatı kabullenmek oluyor , Yaşamayı hak etmeyen korkak ruhların sahibiyiz .Böcekler ruhumuzu kemiriyorda kovmaktan aciz kalıyoruz .

Saçma çok saçma. Sesler yanlış notaların sesleri türküler acılı yürekleri dağılıyor bu ülkede ,Bu ülke Anadolu!

Yaşam bizim yaşamımızsa bırakın kaderimize biz yön verelim .Tanrı bu hakkı bize vermişse ölüm bizim içinse yaşamda bize aittir. Karanlığımız mahkûmluğumuz olmamalı .Güneş her sabah doguyorsa umut her daim yoldaşır yüreklerle.

Oldukça yoğun bir yitikliğin içindeyiz.Ülke mutsuz insanlar ülkesi gibi ! Yorgunuz ve bu yorgunluğumuz ruhumuzu hastalandırıyor .Bizi iyileştirecek ilacımız özgürlüğümüzse doğrusu biz bu özgürlükten mahrum korkunun mahkumları olarak ömür tüketiyoruz.

Çagdaş umutkar bir ülkenin toprağında tüm çiçekler özgürce açarlar birinin bir diğerine üstünlüğü olmaz. Güneşin ışıkları tüm yüzlere aydınlık günleri mücdeler.Korkuları olmaz kadınlarımızın erkeklerimiz bir başka bakar dünyanın güzelliğine iç güdüsel şehvet rezilleştirmez kişilikleri.

Güncel zamanda yaşam mücadelesinde çoğul halk kitleleri olarak yetmezlik içindeyken birilerinin ölüm ötesinde cennetlerden söz etmesinin anlamı oluyormu bilemiyoruz. Her şey giri beyaz ve ışık iraklarda bir serap gibi ! Bir şeyleri bilmeniz büyüü ızdırıp veriyor. Sadece cehalet ruhları mutlu kılar olmuş.Bu bir felaket ve bu felaketi görmezden geliyoruz !

Sokaklara bakınız yollar karmaşık binalarda bir bütünlük yok .Kısa saçlı tıknaz ruhlu bir aymazlık uykularımızı kaçırıyor.Uyanık olmaksı mümkünlülüğü olmayan bir karanlık.

Kilise ,sinagog , cami tüm ibadet haneler toplumların içselinde önemsel bir konumdalar .Biliyoruzki tapınaklar toplum için sadece tanrıyla bütünlüşme mekanları olmayıp bir siyasi etken olarakta varsal bir konuma sahiptirler. Politikacılar ve otorite bu durumumdan ciddiyetle faydalanmayı kendi için elzem olarak görmüştür. İnsanlık tarihinde dinler en önemli yönlendirici vasfa sahiptirler ve oldukça etken bir konumu temsil ederler.Günümüzdede görkemli tapınaklar dünya şehirlerinin en önemsel simgeleri olmaya devam etmektedirler.

Tanrının kulları ruhlarını bu ibadet hanelerin mistik havasında sakinleşire dursunlar yaşamın döngüsü bu ibadet haneleri aşan dalgalar gibi baş edilmez bir çatışkıyı insan denen varlığın iliklerine kadar hissetirmeyi bir sonuç olarak ortaya koymaktadır.Niçin böylesi eşitsizliklerle dolu bir yaşama mahkumuz .Yanılığ nerde başlıyor.İçimizdeki açıklık nasıl kendini doyurmanın yolunu bulacak .Yoksa dün olduğu gibi bugünde gelecekte insan yığınları saman alevi gibi arayışların yitik çakıl taşlarını olacak ! Niçin birileri aç ve sefilken birileri keyf şatafatlı bir yaşamın içinde oluyor ! Soyguncu ve üç kâğıtçı tipler ailede ve toplumda niçin öndcü kabul gören bir sıtatünün içindeler. İnsan ve toplum nerede yanılıyor. Ölüm gerçekten bir kurtuluşmudur.Yoksa bir kıyametmi ! Tanrının nihai amacı yarattıklarını cehenneminde yakmak olmayacağına göre cehennemın sonsuzluğu bir varsayımdır. Birey tanrısıyla nerede nasıl karşılaşacaktır ! O gün sonsuz bir mutlulukmu yoksa felaketmi getirecektir .

Çagin kazanımlarından niçin geçmişin ulvi insanları mahrum yaşamıştır ! Tanrı yarattığı kullarının ömürlerindeki kazanımları zamana göremi değerlendirecektir. Ömür yitiklemiş duyguların acı bir yansımasıdır.

Kimbilir ileriki zamanlarda önemsenen ne varsa önemsizleşecektir. Yıldızlar daha özgür bir dünyanın yoldaşı olmayı başarabilecektir.

Karadenizine bakan yamaçlardaki çay tarlalarının çilekeş yaşamı aklınıza gelirmi bilmiyorum .Benim gelir.Tıpkı bir türk kahvesinin hatıratı gibi genzime hüznü tadtırır.Geçmiş düşünürken bugününde geleceğin geçmişi olabileceğini görmezden gelirim .Hani nerde o çocukluğumuzdaki sofralar esmer bakışların ruhumuza yüklediği umutlar.Vakitsiz ölümler bizi yetmezlik içinde bırakan hastalıklı hayatlar. Hani şimdilerde bizden iraklaşmış kedimiz kıl kurruk .Alanya müzesinin bahçesindeki tavuş kuşları.Kendilerini farklı gören yırtık ruhlu sıradan suliyetler. Sürünün değişmez müdavimleri ve ölümüne özgürlük diyen rüzgarları kadın saçlarının ! Benide sarın sıcaklığınızda uykularınızda banada yer verin .Beni kucaklasın ana kucağınız. Bende bu topraklarda ağlarım yitenlerine bu gözü pek ülkenin.

Cesaretin olmadığı fikirler yalın fikirlerdir yeşermeleri zor tohumlardır.Onları ekecek bir toprak bulamazsınız.Çogunlugumuz böylesi düşüncelerin fırtınasını ruhumuzda yaşıya duyalım yitik ömürlerin sahibi olmaktan öte bir çabamız olmuyor.Özgürlüğümüz prangalara mahkum.Neden niçin sorularının muhatabı olamıyoruz. Kimbilir arayışları diğer nesillere bırakmayı becerebilecekmiyiz.Çünkü bizler saklanmayı daha uygun

görüyoruz. Kendinizi için yaşamaya cesaret bulamayınca köleliğimiz kaçınılmaz oluyor. Büyük hedeflerin öncülükleri kadınlarımız olmuştur. Kadın yaşamın odak noktasıdır. Anne sözcüğünde ruhunuz ısınıyorsa siz kadınının öncül olduğunu anlamış olursunuz. Kadını öteleyen bir anlayış yaşamı çarmıha germiş olur. Büyük devrimci başbuğ Mustafa Kemal Atatürk çağdaş Türkiyenin temelini kadın gücünün çimentosuyla perçinlemiştir. Biz türklerde kadın hanımdır. Gök yüzünün hilalidir. O nedenledirki yaşımız kaç olursa olsun anne yokluğu ruhumuz incitir. Bir evden kadın giderse o evde sevinç söner. Hüzün kılıcını sallar. Acı egemen olur. Gece aydınlanır istersek. Kökleri yorgun sevdaları vardır bu memleketin. Üzgün bakışlı göçmen kuşlar gibidir insanları sokağımın. Anlatılmaz rüyalar görür ömür. Yitik olan her gidişte.

Demokrasi sözcüklerin özgürlüğüdür. İfadesidir düşünülenin farklılığın kabullenişidir. Tüm günahların sevapların yoldaşı olduğu gerçeğidir ! Demokrasi bence sana kendimi anlatmaktır. İçinde insana dair ne varsa kabullenmektir bu hikayede.

Biliyorum 'sana gelen yollar kapalı'. der şair Açık olan bir hüznün penceresidir. Hani bir kış gününe aşınayken sevda üşümektir ateşinde yokluğunun. Sonra öldü derler kefenlere sarıp gençliğini toprağa gömerler tüm hayallerini ömrün. Ömür dediğinde sana ait bir şey olsa yanmaz insan. Hangimiz kendimiz için yaşadıkki. Neyin çiçeklerini kokladı sevdamız. Biz kendimiz olabildikmi.

Özgürlük ele avuca sığmaz. Kuralları olmaz özgürlüğün puslu yolculukları sevmez özgürlük. Özgürlük ekmeği bölüştürür. Paylaşır mümkün olanı şu fani dünyanın yalanından devşirdiğince. Çocuklara gökyüzünün sonsuzluğundan elbiseler biçer. Dünyanın kasvetinden kurtarır onları. Bir taraf olacaksak özgürlükten yana olalım. Sahte bakışlı karanlığı kovalım ruhumuzdan. Ben kalıp herkes olmak var bu kavgasında yalnızlığın. Esmer kadınları çok sever yüreğim. Birde kırmızı bir şiir yazar renkleri umudun. İçinde emek vardır yaşanılanın. Hani bir sabah vakti kapı çalar gelen ölümdür bükür boynunu kimsesizliğim.

Biliyorum Her umudun bir anlamsızlığı olur. Ama biz anlamlı olan umutlarda yürüelim aydınlığa. Tüm karanlıklarını yırtalım gecenin. Yıldızlar avuçlarımızda. umut esmer kadınları severim biliyorum.

Temiz akıl sahipleri görüyordur ülke yitik kayıplar ülkesi olma yolunda acı çekiyor ! Bir toplum gerçeği ve bilimi ötelerse hurafelerin karanlığında yolunu kaybediyor ! Yaşanan sadece bu. Emek eşitlik paylaşım yerini keyfi bir sömürü çarkına bırakmış. Ne o liberalizm olarak ifade edilen evrensel sömürü düzeni emekçi kitleleri çarkında eziliyor. Despot savaşlarda buruyganlar savaşlardan ezmekten bireylerin yaşamını ilkelletirmekten çekinmez bir yapının egemenleri olmuşlar. Büyük devrimci özgün türk milliyetçisi Atatürk önderliğinde gerçekleştirilen türk devrimi (cumhuriyet) kazanımları yerine sisli gerçekçilikten irak bir sis baskısında belirsizliğe bırakmış görünüyor. Yaşam bir yanda baskın bir din yoguncasına itilir görünürken dinin yüksek düzeyde siyasallaşmış yansıması toplumu sarıyor ! Gerekli olan din emperyalistlerin sömürü çarkına katkı verir bir süreci yaşıyor. İnsanlık tarihinde baktığımızda özgürlük daim birilerinin hedefi olmuştur. Özgür düşünen özgür aşınan eşitcil bir dünya özlemine dile getirenler buruyganlarca hedef gösterilmiş yaşamları zindanlarda son bulmuştur. Artı yitikleşmiş eksi artının yerine tüm ağırlığıyla kendini perçinlemiştir. Çogulcu katılımcı düşünce ötelenmiş baskın yanılığlar öncül gösterilmiştir. Günümüzde emperyalist kapital bireyleri kendi varsalları ile kontrol altında tutmaya yoksulluğu kader göstermeye devam eder görünmektedir. İki büyük dünya savaşı yaşamış insanlık üçüncü savaşını gerçeklik üzre yapma sorunsalıyla karşı karşıyadır. Neden için büyük halk kitleleri ezgin ve bedbah yaşamaktadır. İnsanca bir yaşam çoğunluk için mümkün olmayacakmıdır. Aklımda deli sorular !

Ömür geçer gider an gelir yitikleşir hayat. Geride kalanlar aynı serüveni yaşarlar. Duygular arzular hevesler. Gençler bir gün öleceklerini pek akla getirmezler. Dogrusu onlara bu hakkı yaşam vermez. Yaşılırsa ruhlarındaki ölüm meçhuliyetinin sarmalından kurtulamazlar. Güçlü olduklarını zannedenler bile bakarsınız ölümün katılığında yitikleşmişler. Sizce ölüm bir cezamı oluyor yoksa bir kurtuluşmu. Biliyoruzki yaşanılan acılar bu içinde bulunduğumuz hayat nehrinin çakıl taşları size var olduğunuzu hatırlatıyor. Sonsuz olmayan bir yaşamda size hayeller kurduruyor. Acı çektiğiniz müddetçe insan olduğunuzu yüreğinize nakşediyor. Rahat yaşamlar inanın basit yaşamlardır. Sevgiyi tadmamış çaresizliği yaşamamış ruhlar sizi sıradanlaştırıyor. Dogrusu emekçi halk kitleleri bu konuda biraz şanslılar acı bizlerin yaşamlarında yoldaşımız oluyor !

Bu dünyanın sevillecek çok şeyi olmadığını çok geç anlıyorsunuz. Bu durum benim içinde öyle oldu. Az insan tanıdım ama sevdiklerimi doğru sevdim. Çok acı çektim. Yinede doğruluk benim için bir ana kulvar. Dogruluk nedir diye sormayı düşünebilirsiniz. Dogruluk doğal olmaktır gözlerinin içine bakabilmektir konuştuğunun.

Suskun insanların ruhlarında fırtınalar eser. Acı kahkahaların arasına gizlenmiştir. Yitip giden ömrün seceresini saklar ruhlar. Tüm sevinçlerin odağında günahlar beslenirde kimse söylemeye diklenmez. Biliyoruz önemsel olan herşey aynı zamanda geçen bir belirsizliği içinde taşır. Köhne ömürlerin çatısını bir yaptık üzerimize yılgın yürekli kadınları biz sevdik. Cahilce bir karanlık pencereimizde bizi kimseler aramadı. Kimseler önemsemidi bakışlarımızı küsü verdik. Kaldık çoğul başak tarlalarında boynu bükük gelinciklerdik. Kırmızıyı çok sevdik biz gök yüzünde !

Kafkas göçmeni babam bizim için ömrü boyunca uğraştı durdu. Oldukça mutavaziydi. Yüregi insan sevgisiyle doluydu. Onun adına kızıma verdim !

Yetmişli yıllarda bir türk genci için üniveriste okumanın bir keyfi vardı. Okul bitince ihtimal beyaz yakalılar sınıfına girecek. İy bir evliki yapacak çocuklarını iyi okullarda okutup şehrin mümtaz semtlerinde oturulacaktı. Liseyi okumak bireye ciddi bir kültürel donanımın kapıları açıyordu o yıllarda. Öğretmenler Atatürkün bilimsel yüzünü öğrencilerine tanıtanın olgunluğuna sahiptiler. Emek eşitlik kavramları zihinlerimize yerleşirken millet devlet bütüncesininde dışında bir ruha sahip değildik. Onyıllar geçti askeri derbeler yeni yapılandırılmış sayasi partiler. Karşı devrim söylevleri Cumhuriyetimizi oldukça yıprata dursun yaşam taşlı dikenli yollarında daha bir acımasız olmaya başladı. Sermaye egemenliği kendi çarklarında emekçi kitleleri sömüre dursun. Bizi koruyacak bir mekanizmayı kura bilmeyi başaramadık. Sosyal devlet emeğin öncülleştirilmesi ortak paylaşım arayışları yerini bireysel bencillığe bırakmış gibi. Herkesin bir diğerine tepeden baktı rezil bir yapının içinde tükenir olduk. Günümüzde kümelerin herbiri kendine bir öncelik istiyor. Bunu istemenin hakkı olduğunu düşünüyor. Yaşamı toplumsal yapıda ortakça kucaklamanın gerekli

olduğunu görmüyor.Bireysel kendini önemsiyor.Bireysel olagârsı toplumsal oligarşinin çimentosu olmayı önemsiyor.Kimse ömrün sınırlı ldugunu mal mülk unvan makam kavramlarının anlamsızlığından bir haber kibrin bataklığında tükendiğinin farkında bile olamıyor.

Ben varım öyleyse tanrıda var ! Çiçekler böcekler yıldızlar nehirler dağlar kırmızı pembe güller hanım elleri .Bebek kokulu anneler hoş kadınlar düzgün duruşlu erkekler Ülkemin şehirleri yorgun benizli ışıkları sokak lambalarının Ben varım . Burdayım işsiz çapulcu yoldaşlarım var benim .Yurtsever ülküdaşlarım .Korkularım tespih taneleri gibi avuçlarımda bekliyorum .

‘Çok kırıldım ‘ dedi zoruna gitmişti sözlerinin önemsenmemesi düşüncelerinin geri tepmesi benimsenmemesi .Oldukça garip oluyor sizin önemsedığınızizi sizi önemsememesi .Düşündü kendisinde bu ruh halini yaşamıştı Hiç muhatap olması mümkünlülük dahilinde olmayan sözcükleri basit ruhlu birilerinin ağzından oda işitmişti.Ne yapacağın insanları kütük misali yontup arzu edilen hoş bir konuma getirmek mümkün olamıyordu .Hani deriz-ya malzeme bu yapılacak bir şey yok .’Ya bu deveyi güdecece ya bu diyardan gidecece. İnsan kalbi kırmak çok kolay bir durum esas olan kırık kalplerdeki yaralara melhem olabilmek .Her kötülüğün ardında bir iyiligin olacağını düşünmek mantıklı olmazsada uyumlu bir ruhu yaşatacak diye düşünebiliriz.Ah benim yorgun yüreğim .

Ulusalçı bir duruş gösterdi ölüm onu bulana dek ! ırksal olmanın ötesinde gerçekçi bir insancılıkla o duruşu verdi ruhuna. Aynı duygu ve aidiyatı yaşamak arzusunun eşitcil arışıydı onun ülkücü yönçesi.Kendi değerlerini elekten geçirip Çağın kazanımlarının yansımasıyla harmanlaşan oguz boylarının at nallarının tozunu pauçlarında hissettiren bir geçmişin öznesiydi varlığı. Toplumun yurtsever karekterinde emeğin öncül olabileceğini düşünenlerdendi. Ona göre toplumu tek bir kalıba koymak mantık dışı kalıpsız bir civa gibi dağılmasını izlemekte gaflet olurdu. Gerçek bir kültürel birliktelik ortak paydıyı canlı tutabilmenin ötesinde paydanın kümelerinin alanını genişletmeninde özgünleşmede bir bütünce oluşturabileceği düşüncesiydi.Ben ve biz esas olanın temel anlatımı olmalıydı.!

Öğreti ulsal kimliği beslemeli onun çağın gerçekleri -ile bütünleştirmeyi başarabilmelidir. Adı ve konumu ne olursa olsun bu temel üze oturmamış görüşler ilkel görüşlerdir.Dogru bir hamurları olsada biçimlenmeleri yetmezliği getirir ! Bilmeliyizki milyarlarca insanın yaşadığı bir dünyada milyarlarca yanılıgyı içimizde taşıyoruz. Bizi kurtayabilecek tek olgu gerçeklik olabilir. Gerçeklikte değişken olabilme karekterine sahip olduğuna göre içimizdeki çatışkı var olmaya devam edecek görünmektedir. !

‘ Tanrı sizleri korusun.Acılarınızı çaresizliklerinizi sonsuz eziyet olarak görmeyin bilinki bir imtihanın içindediniz ‘ O imtahan güçlü olmak için tanrının size nasıpledigi akılı kullanın .Sorgulayın .Kapitalin egemenliğini elinizin tersiyle itin.Toplumda paranın gücünden beslenenleri öteleyin.Onları yaşamın sevgi bahçesine yönlendirin. Yurttaş olduğunuz devletinizi önemseyin .Onun sizin için varlığını taşıdığını bilin. Umudu hiç bırakmayın.Miskinleşmeyin.Yaşamı içinize sindirmenin yolunu bulun.

Bir erkek için en büyük şans kendisini anlıyan bir kadının yanında olması olsa gerek.Aynı durum kadın içinde söz konusudur.Birbirini tamamlayan ruhlar yaşamı cennetleştirir. Tanrının cennetinde sonsuzluğu tadmak hoş olsada bu geçici ömürdede cenneti kurabiliriz. Zor ama mümkün bir hedef.

Mercimek gözlü bir kadındı hedikoş. Farkındaydı herşeyin küçük yorgun bir ömrün uzunca çileli hayatı onu bilge yapmıştı .Reyhan hanım ‘anam çok akıllı derdi ‘ Akıllı ama talhsizdi hedikoş altı kız anasıydı genç bir zamanda erkeği tülü efe akciğer kanserine yenilince altı kızın sorunsalı boynuna ilmek olmuştu. Çileliydi hedikoş şöyle onun yüklerini üzerine alacak bir nefes yoktu etrafında .Evlenen kızları yanı başında toplandı özgürce uçamadılar gök yüzüne hedikoşun kanatlarında kursakları doldu kızların. Siz hedikoşu bilmezsiniz bende bilmezdim kızıyla evlenmeden . O beycigin hedikoşuydu ‘hoyrat ellerde körpe karanfil.’ Kimse kıymetini bilemedi hedikoşun. İnek misali hep sağıldı hedikoş hep yutkundu ömür dedikleri hikayesinde zamanın !

Yaşamın en etken öğretilerinin başında görüyoruzki dinler geliyor.Etkileyici baskın ve sarmal bir karektere sahip.Birey dinin etkisiyle yaşamı boyunca ilgili oluyor.Bazı toplumlarda üst karekter olarak siyasallaşmayıda kendince başaran dinler. Dünya durdukça bir gerekçe olarak bireyi ve toplumu etkiler boyutunu koruyacak gibi görünüyor !

Sokakta çocukların sesiz geliyor .Öğreticileri onları damlataştaki kültür merkezine getirmiş olacaklar.Kitap fuarını dolaşır olmalılar. Hepsi serçe gibiler umut doluluar.Özgürlükleri şimdilik hayellerine yeter görünüyorlar.

Gitmek çekip terk etmek herşeyi mümkünlülüğü olur gibi görünsede .Bir bakıyorsunuz tüm özlemler yüreğinize yük kalıyor. Biliyormusunuz ben mazlüm gözlü kadınları severim .Kireç badanalı tek odalı evde ömür tüketen dantelli nakışları pencerede perde olan. Yüregi burgul pilavı gibi sıcak ve aşıkâr Anadolu kadınlarını çok özlerim.Çekip gitsede ruhum bu sokaklardan ışıkları sönük olsada toprak damlı evlerin. Turanç rengi hayellerim olur benim kimselere anlatamadığım.Korkarım kendi özgürlüğümden.

Akıp gider olur nehirleri gözlerimin bir yağmur yağar kara bulutlu gökyüzünden.Bir ölüm alır gider mutları.Geride kalan bir hüzdür yaşam dedikleri hikayeden. Ah o koca kafalı zengin tayfası rezil cehaletin tutsak ırgatları sizleri kovalıyor ruhum anlasanıza artık. Saçları özgürleşecek umutlarında kadınların.

Bu hikaye farklı olacak kış gecelerinde anlatılırken. Çocuklar sokaklarda serçe gibi sesleri. !

Kilininin korodorunda beklerken adımın elektironik ekranda yazıldığını görünce kapıyı çalıp içeri girdim.’ İyi çalışmalar sayın hocam dedim ‘ Kulaklarımın tıkandığını anlattım beni odanın arka tarafına düşen alana yönlendirip iki genç asistanın ortasında kalan koltuğa oturunca genç tabib adaylarından birisi diğerine dönüp ‘ istersen sen bak ‘ dediğini gözlemlerdim.Kulagıma aparatla su siktiklerini ‘Açıldı dimi diye ‘ bir soruyla muhatap oldum .Aslında açılan bir şey yokken iş uzamasın diye teşekkür ettim !

Genç hekim uzman olana latince bir iki sözcük söyleyip sonra cümlesini Türkçe sözcüklerle tamamlarken farklı olduğu duygusunu hasta olarak bana baskıncamış oluyordu. Tıp disiplini derinlikli bir konu .Kan değerlerinden anatomiden akdemik unvanlardan farklı olan durumsa hastanın önce insan olduğunun unutulması oluyordu. Biliyorumki kimse kimseden üstün bir konumda değildir.Onu toplumda olgunlaştıran bilgi, ve donınımda degildir.Toplum hangi çizgideyse siz o çizginin üstünde olamıyorsunuz.Olmanız içinde bir gerekçe yoktur. Toplum sizi

gerekten erkeğe verildiği söyleniyor. Siz kendinizi istediğiniz kadar farklı görün. Aslında bulunduğunuz ortam ya bataklaktır ya çiçek bahçesi. Gelin biz çiçek bahçesinde olalım. Görelim şu fani dünyanın güzelliklerini yaşama bir anlam katmaya çalışalım. Kendimize değer verelim. Önce kendimizi sevelim !

Aslında şanslıyız tutarlı bir inancın mensupları olarak Müslüman bir ailede Müslüman bir toplumda yaşama katılmışız. 'oku' diyen bir kitaba inanıyoruz. Dogrusu bu bizim inanç kütlemiz için oldukça önemli bir sonuç. Miktarı zerre kadar olsa bir tanrının varlığını kabullenmişiz. Günahkarlığımızsa biraz yaradılışımızla ilgili bir durum ! Tanrı bize imkanlar vermiş bu imkanların içindedeyiz yanılğılarımızı özgürleştirmiş..! Dogada var olan bir durum sizi bir sonuca götürüyorsa Sonuç sizi bir tarafın yoldaşı yapmamalı .Aslında karşıt görünen bir çok olgu birbirini tamamlayan en azından birbirinden etkilenen faktörler oluyor.İzdüşümün özünde burda başlasa gerek !

Kafede oturuyorum siyaset konuşuluyor. Karmaşık bana göre temeli olmayan gündelik baskıncı düşünceler.Emek insan eşitlik diyecek oluyorum dindar olduğunu namazını kaçırmamakla övünen bir arkadaşım sen solcumusun diye okkallı bir soru soruyor !

Solculuk : 'Solculuk, var olan sosyal hiyerarşiyi kaldırmak isteyen ve zenginliğin eşit dağılımını destekleyen politik hareketlere karşılık gelen terimdir. Emek-sermaye çelişkisinde emekten taraftır. İnsan merkezlidir, odağına din, ırk, milliyet, cinsiyet vb. kavramlar yerine insanı alır.' Aslında insanı temel aldığınızda siz her şey sizsiniz .Kalıpların içinden taşarsınız !

Dogru olan ney.Anlat bana kimiz biz ölümümüzde bizi ne bekliyor.Dindarlığımız neyin dindarlığı bize anlatılanlar Tanrının emrimi yoksa anlatanların görüşlerini ! Niçin farklı düşünüyoruz.Kutsal kitapların bize etkisi ne oluyor ! Özellikle kutsal kitabımız kuran,ı anlama becerisine sahipmiyiz. O düzeye ulaşabildiysek niçin saplantılı yanılğıları din adına bize dikta eden kümeler oluşuyor.

Ekonomi nedir .Emek artı değer paylaşım afaki olgularını. Sınırsız bir özgürlük anarşizimi doguracağına göre sınırlar nerede başlamalı.Kararların sahibi kim olmalı.Bizim adına görev yapanların bizden üst görünmesinin temel içeriğinde ne var. Aile bir ana değer olarak niçin ayakta durmakta zorlanıyor. Türk aile yapısı özgün bir değer olarak varlığında niçin çatırdamalar yaşıyor.Demokrasi bir aşamamı bir sonuçmu !

Birey toplumun var oluşunda nerde durmalı .Gerçekte kendi hayatımıza müktedirmiyiz .Yoksa sonbaharın hazan yaprakları gibi sürükleniyormuyuz.Ölüm karşısında bilinç yeteneğimiz bize katkı veriyormu . Tanrı gerekli ve varsal olduğuna göre bizim için nasıl bir son hazırlamış. Ölüm ötesinde bizi ne bekliyor !

Yaşamın sınırlarının olduğu bir dünyada sınırsız bir özgürlükten söz edemiyorsak önümüze gelen her şeyin sınırlarının olmasında doğaldır. Sınırsız bir özgürlük sınırın olmadığı bir mülkiyet hakkı sınırın olmadığı bir imtiyaz söz konusu olmamalıdır. Doga bize bunu açıkça ifade ediyor. Doganın bir üyesi olarak farklı bir konum bize doğada üst katmana taşısada doğanın dışında tutamıyor. Dogal ve sevisel yaşam insan olarak bizlerinde ana içselimiz oluyor .

Bizim muhtaç olduğumuz en maddi varlık bedenimiz oluyor ! Bizimle bir bütünceme içinde (Burda biz deyimini ruh için kullanır oluyorum) O nun içindir-ki bedenimizle ilgili her etken bizim için önemsel oluyor ! Tıpkı insanlık tarihinin her aşamasında hekimliğin önemsenmesi gibi ! Eger bedenimizin bir önemi olmazsaydı tıp disiplinin bizim için bir değeri olmaya bilecekti ama çoğunluğumuz tıp bilimini kıyısından köşesinden anlamaya çalışıyoruz.Rahmetli annemin ' oğlum limonlu su yap tansiyonum yükseldi 'diye beni yönlendirmesi gibi !

Geçip gidiyor ömür sokakalarda insan yığınları .Karmaşık bakışlı bir hayatın içindeyiz. Kontrolünü kaybetmiş bir geminin yolcuları gibiyiz.

Ekim ayının ilk yağmuru Alanyaya yağıyor gök gürültüsü yağmura eşlik ediyor.Yanı başımızdaki Torosların yamaçlarında ağaçlar bekledikleri yağmura kavuşuyorlar.Akdenizin kavurucu sıcakları artık geride kaldı gibi . Camlara dolu vurmaya başladı hoş bir durum özlemiştir.Özlemek katlanılası zor bir duygudur.

Benim otoritem sensin.Söyle emirlerini bekliyorum.Kırmızı rujlu acılarına aşınadır ruhum .Bilirsin akşamları hüznün doludur odam. Sensiz kimsesizim.Biliyorum çekip gitmek var bu kavgalarından hayatın.tütsü yakmak var şöyle yüreğine sevda ataşının .Kim derki ölüleler unutulur mümkün mü olabilir mi unutmak sarkılarını bu ülkenin rüzgarlarının .Sevmek ekmeği bölüşmektir .Gülümsemektir ön yargısız tüm esmer bakışlı sabaha.

Ben mavi yakalı işçi kadınları düşünürüm yalnızlığında .Onlara hikayeler anlatır ruhum. Mevsim sonbahardır aylardan ekim.

Büyük bir yorgunluk var omuzlarımızda farkında değiliz.İsimsiz kadınları sevmiş olmuş isimsiz erkekler niçin sevmiş niçin koşmuş sokaklarında umudun. Niçin kapalı gece boyu perdeler !

Yeterince kültürel donanıma erişmemiş kişilikler bu açıklarınıda farklı kapatmaya çalışıyorlar. Özsellerini unuttur görünüp yabancı ülkelerde yaşayan bir kesimde-de azda olsa bu süreci gözlemek mümkün oluyor. Ya altlarına çektikleri pahalı arabardan medet muyorlar.Yada ellerine geçen paranın ülkedeki aşırı değerli sonucuyla kendilerini üst katmanda görüyorlar. Kendilerini kabul ettirebilmek içinse etrafa saldırıyorlar. İlkel kapitalin alt sınıfta oluşturduğu bu tramvaları olgunlaşmamış kişiliklerde görmeye alışacağız gibi bir gidişatın içindeyiz. Ne o liberal kapitalizm ahlak değerlerini de törpülüyor.Aileyi sarsıyor.Komşulukları yıkıyor samimiyetin yerini ria alıyor.Kişiliksiz soğuk yüzlerle muhatap olur oluyoruz !

Yaşam tadını tuzunu kaybetti .Bu ülke yorgun insanlar ülkesi oldu Niçin böyle oldu bilemiyorum sorgulamadan inanma birilerinin gelip her şeyi düzeltceği kabullenme.Dogal ve sevisel yaşamı öteleyip yasağcı kalıpları yaşam zannetme .Temel ihtiyaçlara ulaşamamanın acısını görme.Neo liberal kapitalizimin ülkenin iliklerini sömürdüğüne şahit olma.Sınıfsal uçurumun derinleşmesini yaşamında hissetme. Evet bu ülke yorgun insanların ülkesi.

Hiç çiftçilik yaptınız mı oldukça zevkli bir iş ! tohumu ekiyorsunuz aralıklarla suluyorsunuz özen gösteriyorsunuz fidelerin yetişmesi için ipe üst bir tel çekip sabitliyorsunuz ! emeğin karşılığında siz sebzelerinize kavuşuyorsunuz ! Emegin olmadığı hiçbir şey ortaya çıkmıyor.Her üretilen değer emek istiyor.

Üretim araçlarının daim dışlilerini çalıştırdığı fabrikalarda-da durum aynı çizgiyi yaşıyor .Emek ve zaman döngüsü ! Günümüzde emeğinde bilgiyle donatımı zorunlu oluyor ! ulaşım da haberleşme de enerjide tıpta hukukta eğitimde ya kültür emektarisinizdir yada bilgi +beden emekçisi .

Sadece rant ve sermaye sahipleri rahat yaşam döngüsünü yakalarlar onlarda kültürel devinime katkı verme şansı olmayan küçük bir kümeyi oluştururlar.Küçük kümelerin baskın hakimiyeti onların gerekli ve güçlü olduğunu göstermez ! Göstermemelidir.

Nasıl da vakurca kabullenmişti ölümü. Onkologun gözlerinin içine bakabilen bir iradeye sahipti .Gerçeği anlamaya çalışıyordu.Gerçek pek parlak umutkar değildi.Bunu anlamıştı. Pet verileri iyi çıkmamıştı bu vücudundaki asi hücrelerin kontrol edilemediğinin en belirgin tesbitiydi. Önümüzdeki hafta radyasyon onkolojisinde ışın vermeyi pılanladılar.O Haftaya ulaşma şansı var mıydı meçhuliyet .

Tanrı bizi seviyor ! Düşünelimki bizi bu tabiatta farklı yaratabilirdi .Geçirilen evrimde kültürel özgürlüğe ulaşmaya bilirdik. Korkunun cenderesinde dünyevi yaşamdan vazgeçebilirdik ! O zaman dünyaya gelişimizin bir gerekçesi olamazdı ! Korkunun cenderesinde tükenirdik .Öyle olmadı külütür oluşturduk Tanrının ilahi kitaplarından istifade ettik ! Çogu kez davranışlarımızla yanılğının içinde kaybolduk .Sonrası olması gereken oldu .Ölüm ben burdayım dedi. Yaşamın sınırları olduğunu bize hatırlattı .Düşünmenin ve sorgulamanın önümüzü aydınlatığını fark ettik.Okullar açtık büyük dediğimiz yüksek okullarda çağın getirilerini tanımlaya çalıştık .Sonrası bildiklerimizin bilmediklerimiz yanında zerrei miskal olmadığı fark ettik. Menfaatleri dostluklara tercih ettik .Donanımlı bir bilinçten öte cebi dolu boş insanlardan medet umduk. Az şeyi doğru çok şeyi yanlış yaptık . O olduk bu olduk. Özgün doğanın bir varlığı olarak onurlu bir dünyayanın kurucusu olmadık. Yine arayışlar içindeyiz .Karanlık yolculuklara mahkumuz. Gereksiz herşeyi önemseyip bize değer katacak ne varsa öteliyoruz.Az biliyor çok bildiğimizi düşünüyoruz.Kendimiz için değil başkaları için yaşamının ezikligni içimizde saklıyoruz.İşin özü yitik ömürlerde yorgun insanlarız.

Ankara cebecideki tıp fakültesinin eski taş duvarlarının dili olsada konuşsa. Çok özgün hocaları vardı o taş duvarların içinde dolaşan.Hepsi saygıyı hak eden hocalar.Hücreler azgınlaşıp sağa sola saldırınca onları dizginleyecek bir mekanizmada insan vücudunda olsa bile etkisiz kalıyorki anarşi ortalığı kasıp kavuruyor. Şimdilerde bağışıklık sisteminin pozitif etkisi gündeme oturtuldu ,Hadi bakalım pankreasa hadini bildirelim. Hockin lenfoma lengron tipi hücrelerin isyankarlaşmasıyla egemenliği kurmuş oluyor ! Birde sindirim sisteminin taşlı yüzük karsinomu var.Sonra buna KLL yide ekleyin (kronik lenfosit lösemi) Yumuşak doku lezyonlarına sakın giymeyin ! Beynin hücrelerinin keyfiyetinide kendi haline bırakmış olalım ! İnsan denen varlık yaşamak istiyor ve bunun devam etmesi içinde hekimlerin önemsenmesi gerekiyor.

İşlevleri bozulmuş bir bedene sahip olmak gerçekten tolere edilir bir düzeyde değilse büyük bir şanssızlık olarak görmek gerçekçi olacaktır.Vucudun kendi içsel konumunda farklılıklar başladımı bu durum genelde hastalıkları karşımıza çıkartıyor.Sonrada arayışlara girmek mecburiyeti ortaya çıkıyor.Yaşamak zor bir süreç .

Ölüm yanılğısı belkide yaşamın en büyük yanılğısıdır.Sizi alır meçhuliyete götürür .Aniden yırtılan bir aort damar ,ansızın ortaya çıkan bir hücresel asilik size ölümü düşündürür.Artık önem verdiklerinizin anlamı kalmamıştır .Önce bir şaşkınlık sonra bir çöküntü ve kabulleniş. Kemoterapiler cerrahi müdahaleler ışın tedavileri bitki destekleri herşey biraz daha yaşama tutunmak için.Yaşamak güzel bir eylem !

Özgürlük eşitlik kavramları çağdaş toprakta yetişir.Bilgelikle beslenir.Yaşamsal güncesinde geçinme telaşı olan Bugünü yaşatmayan bir ülkenin insanları olarak gerçekten yorgunuz.Ağır bir kültürün içindeyiz mutlak çoğunluğun yorgun ruhları özgürlükten çabukça vazgeçebilirler. Buyurgan yapıların toplumlarını baskılamasında umut arama gafletinde olabilirler. Özgürce düşünme sorgulama bunun panzehiri oluyor.

Biliyoruzki yaşam sınırsız bir özgürlüğü bize vermiyor.Öyle bir şansa sahip değiliz.Ama bu bize köleşme ruhunda yaşatmamalı. Denge hayat dengeden ibarettir.

Anlıyorumki acı çekmelerimiz bizim rayadlılığımızla ilgili bir durum.İnsan olarak dogmanın ötesinde insan olarak kalmışsan acı çekeceksin ! Bunun başka bir yolunu hayat bana öğretmedi. Tabi bu durumun baş mimarı ruhumuzu biçimlendiren bedenimizi kontrol eden beynimiz .Beynimiz kendi hükümdarlığının keyfini yaşıyor.Unutması gerekeni unutuyor .Hatırlanması icab edeni devamlı bellekte tutuyor.Bize yaşamın kotlarını veriyor. Onun içindirki ters davranışlar görünce buna akılsız anlamında ‘ beyinsiz ‘ demeyi çokça yaparız. Aslında ters davranışlar içinde bulunan bireyleri içlerindeki içgüdüyü evcilleştirmeyi başaramamış kişilikler olarak görebiliriz .Genelde toplumda sakin kendi halinde biri olarak görülen figürler bir bakıyorsunuz ilkelce davranış yansımaları verebiliyorlar.Özellikle cinsel dürtüler bu süreçte öncül görünsede bu tiplerin yaşamın her yansımada içlerindeki kontrolsüz verileri ilkelce yansıttıklarını göre biliyoruz.Öfke patlamaları cinsi sapkıncalar bir yana birde kendini önemli gösterme arzusu varki bu olgu önümüze daha çok çıkmaya başladı .Kendince fikirler üretmek .Gazete bilgileri yada sosyal medya paylaşımlarındaki görüşlerden kendine pay biçmek herşerden bilgelik devşirdiğini zannetmek.Sonra koca bir hiçliği içinde taşıdığının farkına bile varamamak.

Sorumsuz kişilikler eleştiriyi çok severler.Ama ellerine imkan geçtiğinde eleştirdikleri eylemleri kendileri yapmaktan geri durmazlar.Bu birazda hastalıklı bir durumun yansıması olmayormu.!

Çogumuz kendimizi çok üstün görüyoruz.Cehalet eğoyu yükseltiyor.Bunun başka bir açıklaması olmamalı .Herşeyi bildiğini sanmak kendini diğer insanlardan şu veya bu sebepten öte önemli görmek. Hepimizin sıradan faniler olduğumuzu unutmak.Hayatın sınırlarını doğru çizememek . Ölümü unuttur görünmek .

Çevrenize bir bakınız herkes kendini üst görmeyi ruhuna işlemiş. Bir gerçek bilim emekçileri müteveziliği ruhlarına konuk etmişler.Karşısındakine değer veriyorlar.Çogunlugumuz bu karmaşık ilkelliğin yorgunluğu yaşıyoruz.Kadim bir kültürü paramparça etmişiz.Bitkiniz bu ülke yorgun insanlar ülkesi.

Çogunlugumuz duymak istediklerimizle mutlu oluyoruz. Çogumuzda çevremizdeklerin eşlerimiz evlatlarımız arkadaşlarımız neyi duymak istiyorlarsa öyle sözcükleri söylemeyi kendimize görev görüyoruz.

Eşim reyhan hanımın çok kullandığı bir söz bizim evde çok yankılanır ‘ Benim anam çok akıllı ‘ Doğal sevginin bir tezahürü olarak gördüğüm bu saplantının eşimdeki sevimli duruşunu pek bozmak istemem .Hatta bunun doğru olduğunun örneklemesini yapmaya çalışırım .İnsanlar böyledir en yakınlarınız sizi yalan söylemeye mecbur bırakır sonrada güvensizlikle suçlar.

Bugünlerde sosyal medyada dikatimi çekti .Ülke yönetimin üst birimi ‘ muhafazakar devrimcilik ‘ diye bir kavramdan

söz etti ! Her eylemin devrim olamayacağı devrim olamayan bir şey ve onun oluşturduğu toplumu ileri çağdaş medeniyete götürür olması gerektiğini anlamazdan gelen bir düşünce yansıması.Muhafazakarlık ve devrim iki zıt kavramdır .Toplum gelenekten geleni gerekli ve doğalsa zaten muhafaza eder.Ediyorda ötesi arayış insanlık var oldukça devam edecek bir kültürel evrime bizleri mecbur bırakıyor.Devrimci bir görüş arayışını tamamlamış olamaz.Daima yeni olgularda bir şeyler arar. Süreç devam eder.

Birey yanılgılarını içsel olarak yaşıyor.çoğumuz ruhumuzun varlığını idrak eder görünsekte içten içe maddeci bir varsalada yakın görünüyoruz.Burda bedenimizin konumu geçkenliği (ölüm) içimizdeki benin olası durumu (ruh) çoğumuzun beynini kurcalıyor. Doğrusu fani olduğumuz kesinde bu fâniliğin yeni bir başlangıcamı bizi götüreceği varsayımı inançlara kapı açıyor.Öyle görünüyor ki yaşam var olduğu müddetçe herşey olasılık dahilinde önümüzde duruyor.

Alıştığımız kalıpların doğru olduğunu düşünür olamayacağı varsalını görmezden geliriz.Bize verilen suyu içmek zorundayız ! Halbuki beyin daha özgürleşebilmek için daha berrak sulara ısınmak istiyor.Kalıpların ötesinde olmak istiyor.Kendi çiçeklerini kendi bahçesinde büyütme istiyor. Toplumların çoğu bu arayışa yol açmak şöyle dursun bunu baskılamayı varlık sebebi görüyor. Geçmişin hazeranları özel kültürde zehirlemekten geri durmuyor. Arayışa musade etmiyor.

Her sabah düşünüyorum ki tanrı bana bugünü hediye etti.Şartlar ne olursa olsun yaşamama fırsat verdi. Bir siyah zeytinin lezzetine ulaşmamı nasıpladı. Her sabah güneş günümü aydınlatıyor.Bazı günler bulutların ardında saklanır olsada onun orda olduğunu bilmek bana yetiyor. !

Yaşam daim bir devrim içinde sabit olmayan bir yaşamın içindeyiz .Bilmeliyiz ki her yenigün bize yeni şanslar getirir.Yaşam asla hep yetmezlik içinde olmaz yeterli gerektiği yerde bizden beklediği performansı gösterelim. Yıllar evvel lisede okurken elektirik atelyesinde devreler yapardık.Devreler elektigin yasalarına uyum sağdımı elektigin varlığını bir zilin çalışmasında bir ampülün yanmasında gözlemleye biliyorduk Yıllar sonra fark etti ki hayatında bir düzeneği var ve biz o düzeneği çok fazla değiştiremiyoruz. Burdaki değiştirilemez kavramını doğal yaşam algısı olarak düşünelim .Siyasi yapıları kast etmediğimi anlamış olmalısınız !

Konuşmak güzel bir şey ama karakter olarak beyninizin dolu olmasını gerektiriyor.Yoksa papağan misali aynı sözcüklerin kaskacında ömrümüzü tüketmiş oluruz. Güncel konuşmalar algılar bedenimizin bize yüklediği roller hepsi bizim toplumsal izdüşümümüzün mayasını oluştura dursun biz kendimizi tanımanın uğraşından bile kaçınıyoruz.Ben neyim ne istiyorum .Ailem bana ne veriyor benden ne istiyor.Kendi yaşamıma ne derece hakimliğim var. Uslu birey sakın insan olgun bir benlik benim içsel yapımdaki çatışkılarımı dizginleye biliyormu. Açıkcası hayatıma sahip miyim .Ölüm beni bulsa gözleri açkım gideceğim .Dünyaya doymamış dünyayı anlamamış.Başkaları için yaşamış bir zavallı. !

Tanrı evreni yarattı idrak edemeyeceğimiz bir büyüklükte sonsuzluğa hikmetti. Bizlere bir yaşam kullanma kılavuzu gönderdi ! Göndermeseydi ne olurdu ! Tanrı kendine bizi nasıl kullaştıracaktı fitratta olanı şüphesiz insan denen varlık aramaya devam edecekti . Tanrının nizamı bizim için bir pusula olduğuna göre çatışkı nerde başlıyor.Kutsal kitaplar niçin çağın gerisinde kalıyor gibi bir hava oluşuyor . Kabul edelim ki Tanrısız yapamıyoruz heleki ölüm gerçeğinde Tanrıyı ve onun nizamını görmezden gelme aymazlığına neyseki çoğul bir küme olarak düşmüyoruz.Tüm dinlerin kaynağında tanrının nizamının olduğunu kabul ediyor Çogulumuz ona göre yaşamımıza yön vermeye çalışırken ne oluyorda dinci yapı dinin önüne geçebiliyor.Çag suçlu ve günahkar görülebiliyor !

Biz Müslümanlar kendi kılavuzumuz olan kutsal kitabımızın yönergesinde 'oku ' diyen bir inancın mensupları olduğumuza göre okumak araştırmak ve sorgulamanın imanımıza katkı verdiğini bilmenin rahatlığı içindeyiz. Evet dünyevi yaşamın içindeyiz ve yaşamı sadece meteryal bir kalıpta götürme şansına yaradılış olarak sahip değiliz. Din yaşama katkı verir öz kaynak kutsalımız bize bu şans veriyor.Problem bağnazlığın bu gerçeği örtüp kendi çarklarının dönebilmesi için dini kullanmanın yanılgısında başlıyor. Ne yapalım yobaz suliyetler karanlıklarını boca ediyor diye inancı öteleyecek değiliz.Herkesin dini kendine. Akli öne çıkartmak bizi tanrıya götürür.Tanrıda bize düşünmeyi öğrenmeyi emrettiğine göre büyütecek huysuzlanacak bir gafletin içinde olmanın anlamı yok .

Uzun zaman önce hüznü bir aralık günü duktal hücrelerin isyanına boyun egen ablamın ölümüne şahitlik etmiştim.Alanyadaki bahçe katı dairede duvarlar o ve ben yanlızdık. Gözlerimin önünde sakince göçtü gitti.Bu durum ölümle karşılaştığım ikinci durum ailede üçüncü kayıptı.Babam şirin usta vefat ettiğinde Ankara memurluğun ilk günlerindeydim.Geldigimde bir toprak parçası karşıladı beni.Babamı birkaç arkadaşı toprağa vermişti. Sonrası annemin ölümü.Benim geçmişle bağlarımı kopartan ablamın ölümü olmuştur. Bu ölümden üç yıl sonra büyük abimin vefatını öğrendim.Onuda buralarda gömütlüğe misafir ettik. Bir kabristanı ziyaret ettiğinizde ruhunuz sakınler dünya meşakesinin anlamsızlığını anlamış olursunuz. Sokakta gördüğünüz tüm varlıkların ölümle nişanlı olduklarını kaç kez söylemiş olduk. Ölüm var yarın yok.

Kültür yoğunluğuna ulaşmanın en etkin yollarından birinde gezmek dolaşmak olduğu ifade edilir ! Doğrudur gezmenin faydası vardır ! Ama bu birazda gezerken nereleri gezdiğiniz ne gördüğünüzle ilgili bir durumdur. Farz edelim ki çoğumuzda olduğu gibi ekonomik koşullar sizi yaşadığınız beldeye mahkum etti.Ne yapabilirsiniz ! Tabiki okumak öyle binlerce kitap okumaktan söz etmiyorum şöyle okkalı birkaç klasiği içimize sindirmişsek önümüzü görebiliriz diye düşünelim. Esmer bakışlı kadın gibidir kitap sizi kendine çeker.Onda fahişelikte vardır bilgelikte . Özgürlükçü bir hayat nasıl yaşanır.Önce kafamızı dogmalardan temizlemeliyiz ! Burda dogma sözcüğünü inançlarla karşıtırmazsak iyi olacak .İnançsız olmuyor ! Burda anlatılmak istemen varsayımların ruhumuza dikta edilmesi.Birakalım ruh kendi yolunu kendi çizsin.

Kırmızı gülleri düşlerim şöyle bir şehrin kenar mahalesinde yol kenarında kışları karlar yağıyor.Kapıda bir köpeğimiz olsun ismini fıncık koyalım . Karda siyah benekli kuşlar konsun ağaçlarına sokağın.Akşamları perdelerini örtmeyelim odanın .Yıldızlar bize baksın ısıtalım yıldızları üşümesinler.

Karanlık fikirli insan kılıklılardan oldum olası nefret etmişmidir.Aslında nefret kibir ve kin insan ruhunun üç ana zehiridir. Ama ne yapalım zehirlerde karışabiliyoruz. Asalak böcekler daim rezaletlerine bir gerekçe görürler. Bu

durum ahlak değerlerine sırt dönmüş birinin ahlaktan söz etmesi gibi anlamsız olsada karşımıza çıkan davranış şekli çoğunluk böyle oluyor. Dünya için söylenecek tek söz var rezillik diz boyu .
İnsanların ruhunu öldürüyorlar anne!!..
İşte asıl cinayet bu! Utanılacak bir cinayet...
Evlerine, sosyal statülerine, paralarına hiçbir zarar gelmesin diye grip insanları harcıyorlar!...
*Halkın ruhunu kurutuyorlar ve hiçbir şey anlamaz hale getiriyorlar..."
Maksim Gorki.
Bir ülkede insanların ruhu kaniyorsa o ülke yorgun insanlar ülkesidir.

Gün kutlamayı çok benimsemem kapitalizimin sömürü aparatı olarak görürüm.Ama bazı günlere kayıtsız kalınamıyor .Anneler günü ,Babalar günü ,Kız çocukları günü .İki evladı bir torunu kız olan bir erkek olarak yaşamın odağında kız çocuklarını görürüz.

'Bazı kadınların limanı yoktur.
Bazıları sadece özgürlükten yaratılmıştır.
Ve bazı kadınlar haritasızdır.
Çünkü hiçbir atlası sığmayacak kadar sınırsızdır.."
Che Guevara

Kadının özgür olmadığı bir toplumda kimse özgürlükten söz etme hakkını kendinde bulamaz.
Çevremizde aklı başında gördüğümüz bir çok insanın içlerinde hezeranlar taşıdığını delliklerinin sınırları zorlayacağını çok geç anlıyoruz.Olay ortaya çıkıncada ' bundan hiç beklemezdim ' sözcükleri ağızından dökülüyor. Kabul edelimki delilik tohumları akıl tohumlarının toprağında gizlenir.Beynimiz bize iyi şeyler yaptırıyorsa şartlar ve ortam oluşursa kötü denilen bir çok olayın baş müdavimi olabiliriz.Cinsel dürtülerin azgınlaşması .Mal para hırsı . Siyasal tercihlerin taşıp despot arayışlara yönelmesi bir insan ruhunu kuzusal sevimliğinden çıkarıp pek ala tilki kurnazlığıyla çakal puştlugunun rotasına saokabilir.Gelin biz kurt olmanın duruşunu sergileyelim.

Hepimizin şuan yanımızda olamazsalarda bir ailesi var. Bizleri yaşama tutunduran onlar oluyor.Aileninde temel karakterlerinin başında kadınlarımız geliyor.Heleki annelerimiz.Bir annenin erken kaybı hayatın kaybıdır.Aynı olgu baba içinde düşünülebilse de anne farklıdır. Gerçek özgürlük hoş kolulu çiçeklerin yetiştiği bahçelerde gizlidir.Aile denilen bahçesinde en içten can alıcı kokusunu ana verir.
Kabul ediyorum aile önemlidir .Ailenin önemseli daha evvelde sözcüklerime konu olduğu gibi kapitalist düzende bireyi yorgunlaştıradır biliyor. herşeyin birbirine karşıt bir içselligi var.

Törede böyle bir şey yoktu .Kimsenin namusuna bakılmazdı.Ar damarı çatlamış her şeyi mubah gören dalevereci bir zamanın içinde olsakta özüne kaypak gelen davranışları ruhunda beslemenin aymazlığı olamazdı. Ama öyle olmadı kısık konuşmalı ruhunun ferî sönmüş zavallı ruhunu tüm günahların içine boca etti.Zaman bunu istiyordu çünkü. Günümüz iletişim araçları internet (bilgi oto yolu) üzerinden gerçekleşiyor .İnternetin olduğu en ucra köşe büyük şehirlerin ana bulvarlarında size yer açıyor.Kalıpları zorluyor.Yaşanılandan farklı hayatları önünüze koyuyor. İçinizdeki eksiklikleri tamamlama cesaretini (yada yanılığını) size veriyor ! Hepimizi farklı bir dünyanın içine çekiyor.Bu süreç bazen bizi düzlükte çoğu kez boşluğun içinde bırakıyor.

Nasıl da kaçıyoruz gerçeklerin yılğın bakışlarından .Korkuların içinde dehlizler arıyoruz kendimize ne yerimizde duruyoruz nede ilerilerde kendimize bir ufuk çiziyoruz.Boşluktayız.Onun için yorgun insanlarıyız bu kadim ülkenin.Herşey orada başlıyor korkunun olduğu yerde içimizdeki ruhumuz kendi gölgesine saklanıyor.İyi çocukları oluyoruz yaşam denen bu alacalı bulacalı hikayenin.

Ayaklarım beni üniveriste hastanesinin koridorlarına götürürken içimdeki hüznü anlatamam .Zamanı geri getirmek şu H bılıktaki pilastik sandalyelerinin üstünde ablacığım la oturup doktoru beklemeyi ne kadar isterdim. Patoloji raporları kan değerleri kemo terapi odaları ve umut !

Ama yok işte ölüm onu koynuna aldı kaskatı bedenini toprağa verdik. O hepimizi bırakıp genç sayılacak bir ömür dönencesinde toprağa yoldaş oldu .Artık hiçbir şeyin anlamı kalmamıştı bizim için. Yaşama karşı oldukça mesafeli durmayı bize öğreten acılarımız oluyor.

Bilgiç insanlar itici oluyorlar .yayvan yayvan konuşmalı sünepe bakışları yitik insanlıkları ayaz bir kış sabahı gibi soğutuyor yüreklerini umudun.

Sonra terk edip kalabalıkları işçi mahalelerinin sıcaklığını heybeye koyup gidesi geliyor insanın irak çok irak şehirlere . Çekip gitmek neysede geride bıraktıklarınız sizi terk etmiyor gittiginiz yerde .Ben ülkenin doğusunda dicle kıyısındaki o kara bazal taşlı şehirde doğduğumda bırakıp gideceğimi nerden bilebilirdim.Çocuklugumun geçtiği sokağı hatırlama yetimi zaman geçtikçe kaybediyorum.Çocuklugumun arkadaşlarının isimlerini çoğunun unutmuş olmuşum.Alanya ölümlerimi emanet ettiğim şehir.Benim için bir şeylerin ekssigi var sende . Hani memurluğuma başladığım ankara beni korur olmuştuda sen beni hep eksik bıraktın.Şöyle yüzyıllık bir kaldırımın yok senin Gölgesinde saklandığım bir kadim ağacın yok.Hani herşey benimle gelmiş gibi bu şehre. Hani Pazar kurulmuşta akşama dağılacamış gibi bir hissiyat veriyor ruhlarımıza.

Kendi mahkûmluğumuzu kendimiz yaratıyoruz.Sonrada birilerinin ruhumuzu özgürleşmesini bekliyoruz.Hayat denen yolculuğun kodlarını iyi çözememiş .Kendimizi meçhul bir karanlığa saklamış sonrada gök yüzünün yıldızlarının özgürlüğüne kıskanmışız.

Fikirlerde ağaçlar gibidir .Olgunlaşmayı bekler.yetişmek için iyi bir toprak ister .Yüregi düzgün insanların beyinlerinde pırıldar özgün fikirler. Unvanlı akedemisyenler unvansız ilmi pek becermezler çoğusu kendilerine paye arıyor (derece –rutbe) Buluyorlarda kaybettiklerinin farkına varamadan.